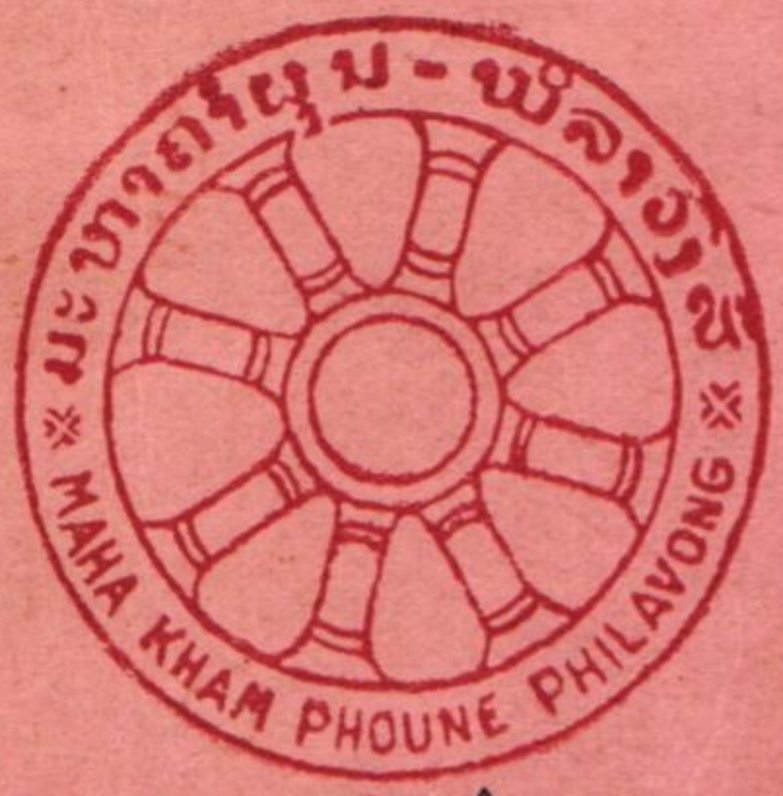
ວັທນະທັມ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີ

ອັນດີງາມຂອງລາວ

ຮຽບຮຽງໂດຍ

ພຣະມະຫາ ເມທີ ວໍຣະຄຸນ
ຄຳຜຸນ ພິລາວົງສ໌

ຜູ້ອຳນວຍການ ສຖາບັນສຶກສາດ້ານພຸທສາສນາ

ພິມຄັ້ງທີ ๑ ຈຳນວນ ๔,๐๐๐ ສະບັບ
ທີ ๘ ມີນາ ພ.ສ. ๔๕๑๐ ປີ ເມັງ
ສງວນ ສິດ

ຄຳປາຣິບໃນການພິມ

ຂ້ານ້ະເຈົ້າໃນນາມຜູ້ອຳນວຍການປະຈຳສະຖາບັນສຶກສາ ດ້ານພຣະພຸທສາສນາແຫ່ງ ນ້ະຣາ
ຊອານາຈັກລາວ ທີ່ສຳນັກວັດອົງຕື້ ຈຸ່ງມີພາລະກິຈນາມາສມິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຂອງພຣະສົງນາ
ມາຍກ້ຈິ່ງ ແຕ່ກໍ່ຍັງອົດຄວາມເມຕຕາສົງສານບ່ໄດ້ ແກ່ພວກພີ່ນ້ອງຊາວພຸທບໍ່ຣິສັດລາວເຮົາຫລາຍ
ທີ່ຂາດເຂີນໜັງສືສຳຫລັບໃຊ້ສາຍໃນພຣະຣາຊອານາຈັກລາວເຮົາມີຈຳນວນນາກນາຍ. ບ່ດົນນານປະ
ເທດທີ່ມີເອກຣາຊແລະປະຊາທິປະໄຕອັນຄົບຖ້ວນມາແລ້ວ.

ເນື່ອງດ້ວຍເຫດນ້ີເອງ ຂ້ານ້ະເຈົ້າຈ່ຶງໄດ້ຄົ້ນຄວ້ຣະບຽບເອົາວັດຖຸແລະຕຳຣາຣິດຄອງ
ວັທນະທັມແລະປະເພນີອັນເກ່ົາແກ່ທີ່ເປັນຣະບຽບປະເພນີອັນດີງາມຂອງລາວເຮົາ ນາຫລາຍຫ້ວຫລາຍສະ
ບັບນາຣວບຣວມພ້ມ້ອັນດ້ງນ້ີ ກ່ເພ່ືອປະໂຍດໃຫ້ກຸລບຸຕລູກຫລານໆ ຂອງພວກເຮົາຜູ້ເກ່ີດສຸດທ້າຍນາຍ
ຫລັງ ໃຫ້ຮູ້ຈັກຣະບຽບແລະວັທນະທັມຫລ່ືຣິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາຕລາວເຮົາຈ່ຶງໃຫ້ນາມ່ າ.

<u>ວັທນະທັມແລະຣິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງລາວ</u> ອີກປະການນ່ຶງໃນເວລານ້ີ ຂ້ານ້ະເຈົ້າກຳ
ລັງກ່ໍສ້າງສະຖາບັນສຶກສາພຣະພຸທສາສນາຢູ່ບ່ໍທັນສຳເຣັຈ ຈ່ຶງໄດ້ພິມໜັງສືຫ້ວນ້ີ້ນ ເພ່ືອຈໍແຜ່ຜາຍ
ຢາຍສັທທາຈາກພ່ີນ້ອງພຸທບໍ່ຣິສັທທັ້ງຫລາຍ ເພ່ືອຫາລາຍໄດ້ນາສົມທົບໃນການສ້າງສະຖາບັນສຶກສາຫລັ ງ
ນ້ີ ໃຫ້ສຳເຣັຈຣຽບຣ້ອຍໄປ ຫວັງວ່ານ້ອງພ່ີນ້ອງພຸທບໍ່ຣິສັທທັ້ງຫລາຍຈະເມຕຕາສົງສານບ່ໍຫລາຍກ ໍ
ນ້ອຍ.

ແຕ່ວ່ານາມ ທ່ີຂ້ານ້ະເຈົ້າໄດ້ຣວບຣວມນ້ ນ້ີ ຈະໃຫ້ຖືກຕາມຄວາມນ ກຄ ດຈ ຕປະສົງຂອງພ່ ີ
ນ້ອງພຸທບໍ່ຣິສັທທັ້ງຫມ ດນ້ ນກ ຍາກຢູ່ ເພາະວ່າວັທນະທັມ ແລະປະເພນ ແຕ່ຣະທ້ອງຖ ນນ ຍ ມ ຕ່າງໆ
ກັນ ແຕ່ວ່າຂ້ານ້ະເຈົ້າໄດ້ຣວບຣວມເອົາແຕ່ສະເພາະປະເພນ ທ ສ ຄ ນໆ ເຫ ານ ນ ນ ຣວບຣວມໄວ້ ແຕ່
ສ່ວນທ ເປ ນ ກ ຍ ຍສະເພາະແຕ່ຣະທ້ອງຖ ນນ ຂ ໃຫ້ພວກພ ນ ອງເມຫາຈານທັ ງຫລາຍ ນ ຣວບຣວມເ ້ າ
ຕ ມ ກ ຕ ໆ ໄປ ຈະຂອບພຣະຄຸນຫລາຍ.

ອິມິນາກຸສລະເຕເຊນະ ດ້ວຍອຳນາດບຸນກຸສົນສ່ວນນີ້ ຂໍໃຫ້ຮອດໃຫ້ເຖິງແກ່ພໍ່ແມ່ຄຸນທັງ
ຫລາຍ ນິຍິດາມາມດາ ຄຣູ ອຸປັດຊາອາຈານ ຕລອດສັບພະສັດທັງຫລາຍທຸກຖ້ວນໜ້າຄ: ເບ້ອງລຸ່ມ
ແຕ່ອະເວຈີຂຶ້ນມາ ເບ້ອງເທິງແຕ່ພົມມະໂລກລົງມາລວງຂວາງຕລອດອະນັນຕະຈັກວານ ຂໍໃຫ້ໄດ້ຮັບ
ແຕ່ຄວາມສຸກທຸກຖ້ວນໜ້າເທີ້ນ.

ພຸທໂທ ໂທມິ ອນາຄເຕກາເລ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ ๘ ມີນາ ພ.ສ. ๘๕๑๐-๑๙ຝ๙

ຜູ້ອຳນວຍການສະຖາບັນສຶກສາພຸທສາສນາ ປະຈຳປະເທດລາວ

ທີ່ສຳນັກວັດອົງຕໍ ນະຄອນວຽງຈັນທ໌

ພຣະມາຫາເມທີ ວັຣະຄຸນ

(ຄຳຜຸນ ພິລາວົງສ໌)

พระมะหา เมฑี วังระคุน

คำผุน พิลาวิงส์

ສາຣະບານ

1– ວັທນະທັນແລະປະເພນີບຸຮານລາວ ໜ້າ 1

2– ວິທີປະຈຳຊີວິດ " 1

ບົດທີ 1

3– ການເກີດ ໜ້າ 2

4– ເຣື້ອງເກົ່ອງສັກກາຣະ " 3

ບົດທີ 2

5- ວັທນະທັນແລະການນຸ່ງຫົ່ມຂອງລາວເປັນຣະບຽບຣັ້ງງາມ ໜ້າ 8

6– ການນຸ່ງຫົ່ມແບບເຣັ້ດການຂອງຜູ້ຊາຍ " 9

7– ຖ້າປູ່ຕາມບ້ານແລະເວລາເຣັ້ດການ " 9

8- ກ່ຽວກັບໃນງານພຣະຣາຊພິທີ " 10

9– ເຄື່ອງຊົ່ງເພື່ອປະດັບພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ " 11

10– ການນຸ່ງຫົ່ມແບບສາກົນຂອງ ຜູ້ຊາຍລາວ " 12

11– ວັທນະທັນແລະການນຸ່ງຫົ່ມຂອງຜູ້ຍິງລາວ " 12

12- ເຣື້ອງການນຸ່ງຫົ່ມຕາມຣະບຽບປະເພນີ ຍິງລາວທີ່ດີແທ້ " 13

13– ການນຸ່ງສົ້ນທີ່ບໍ່ດີ ມີຣະບຽບ ມີລັກສນະປູ່ 10 ປ່າງ ຄື " 14

14– ຕາມວັທນະທັນແລະປະເພນີຂອງລາວແທ້ຄື " 15

15– ບ້ານີ້ຂໍ້ຣະບຽບ ນຸ່ງສົ້ນ ຫົ່ມເສື້ອຜິດຣະບຽບໄດ້ຄື " 15

16– ວັທນະທັນ ໃນການຫົ່ມເສື້ອຂອງຜູ້ຍິງລາວ " 16

17– ຫົ່ມເສື້ອໃນເວລາເຣັ້ດການ " 16

18– ການຫົ່ມເສື້ອ ໃນເວລາຍາມຫນາວ " 17

19– ການຫົ່ມເສື້ອເຂົ້າສັງຄົມ ໃຊ້ແບບນຶ່ງ " 17

20– ຫົ່ມເສື້ອ ໃນເວລາທຳບຸນຕ່າງໆ " 17

21- ຫານໄປສິ້ງສິບ ຫລືໄປສິ້ງສະການຄົນດາບ " 18

22- ການຊົ່ງຫົ່ນເສ້ຍ ຂອງພຣະອັຄະມະເຫສີ " 18

23- ການແຕ່ງຜົມແບບຍິງລາວ " 19

24- ການເກ້ົາຜົມຂອງແບບຍິງລາວ " 19

ບົດທີ 3 ການບວດ ໜ້ົາ 21

25- ການບວດນີ 3 ວິທີ " 21

26- ມຸນເຫດແຕ່ງການບວດ " 21

27- ຄົນທີ່ຄວນໃຫ້ບວດ " 22

28- ຄົນທີ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ບວດ " 22

29- ຄຳວ່ານາກ " 22

30- ປ່ອຍນາກ ໜ້ົາ 23

31- ກອງບວດ " 23

32- ແຕ່ນາກ " 24

33- ສຸ່ຂ້ົວນາກ " 24

34- ບວດນາ້ົກ " 24

35- ອະນຸສາດ 8 ປ່າງ " 24

36- ປາດນ້ົາ " 25

37- ລາສິກຂາ ຄື ລາສິກ " 26

ບົດທີ 4 ການກິນດອງ ໜ້ົາ 27

38 - ລຳດັບແຫ່ງຊີວິດບັ້ນທີ 4 " 27

39- ການເລືອກຫາຄູ່ຄອງ ຄື ຫາຜົວແລະຫາເມ້ັຽ " 27

40 - ລັກສນະຂອງຊາບ " 27

41- ລັກສນະຂອງຍິງ " 28

42-	ภาบสู่ขๆ	"	28
43-	ภอๅภึบกอๅ	"	29
44-	ภาบปุ๋บอบ	"	29
45-	ภาบฐู	"	30
46-	ตาบธ้าๅตาบหม้าบ	"	30
47-	ไอวากออๅหะบิบไฐ	"	30
48-	หม้าที่อๅผิว	"	31
49-	หม้าที่อๅเมัๅ	"	31
	บิกที 5 ปู่กับอๅพระสๅ	หม้า	31
50-	ภาบปู่กับอๅพระพิกขุสิๅ	"	31
51-	คำสะมาหาบเอ้าปะอิวาสกับ	"	32
52-	คำสะมาหาบ มาบัดสะกับ	"	32
	บิกที 6 บุบคูบเอ้าใบลาบ	หม้า	32
53-	บุบคูบเอ้าใบลาบ	"	32
54-	มูบเหกแห่ๅภาบคูบเอ้า	"	33
55-	วิธีทำ	"	34
	บิกที 7 บุบเอ้าจี้	หม้า	35
56-	มูบเหกแห่ๅภาบทำ	"	35
57-	พิธีทำ	"	35
	บิกที 8 บุบมาคะบูชา	หม้า	36
58-	บูบมาคะบูชา	"	36
59-	มูบเหกแห่ๅภาบทำ	"	37
60-	พิธีทำ	"	37
61-	คำบชามาคะบูชา	"	37

ບົດທີ 9 ບຸນມະຫາເວດ ໜ້າ 39

62- ບຸນມະຫາເວດ " 39

63- ມູນເຫດແຫ່ງການທຳ " 40

64- ພິທີທຳບຸນມະຫາເວດ " 41

65- ການນິມົນພຣະອຸປະຄຸດ " 41

66- ຄຳອາຣາທະນາເທວພຣະບວດ " 42

67- ນ້ຳມົນພຣະຄາຖາພັນ " 43

68- ຄຳຂໍຂະມາໂທດພຣະຣັດນະໄຕຣ " 47

ບົດທີ 10 ບຸນສົງນ້ຳພຣະຫລິຕຸດສົງການປີໃຫມ່ ໜ້າ 48

69- ບຸນສົງນ້ຳພຣະຫລິບຸນຕຸດສົງການປີໃຫມ່ " 48

70- ມູນເຫດແຫ່ງການທຳ " 49

71- ພິທີທຳ " 49

72- ສົງນ້ຳຜູ້ໃຫຍ່ " 50

73- ດົນພຣະທາບຫລືດົນພຣະຊາບ " 50

74- ປ່ອຍສັດ " 51

75- ບຸນບ້ັງໄຟຫລືບຸນເດືອນ 6 " 51

76- ມູນເຫດແຫ່ງການທຳ " 51

77- ວິທີເຮັດບຸນບ້ັງໄຟ " 52

78- ເສ້ັງກອງ " 53

79- ວິທີເຮັດບຸນວິສາຂະບູຊາ " 54

80- ຄຳຖວາຍສັກກາຣະໃນວັນວິສາຂະບູຊາ " 54

81- ພິທີທຳບຸນຖວາຍພຣະເພິ້ງ " 57

82- ບຸນຊຳຣະ " 57

83- ມຸນເຫດແຫ່ງການທຳບຸນ " 58
84 -ພິທີທຳບຸນ " 58
85- ຕອກຫລັກບ້ານ ຕອກຫລັກເມືອງ " 59
86- ສວດຖອນທີ່ບ້ານເມືອງ " 59
87- ລ້ຽງປູ່ຕາ " 60
88- ວິທີລ້ຽງ " 60

ບົດທີ 11 ບຸນເຂົ້າພັຍສາ ໜ້າ 60

89- ບຸນເຂົ້າພັນສາ. " 60
90- ມຸນເຫດແຫ່ງການທຳບຸນ " 61
91- ພິທີທຳບຸນ " 61
92- ພິທີປ່າບຄະຣຶຫັດ " 61
93- ຕົ້ນທຽນ " 62
94- ຕ້າອາບນ້ຳຝົນ " 63
95- ມຸນເຫດແຫ່ງການທຳ " 63
96- ຄະຣຶຫັດເຂົ້າພຸ້ນສາ " 63
97- ຄະຣຶຫັດທຳວັດວັນເຂົ້າພັນສາ " 63
98- ວິທີປ່າບສົງ " 63
99- ພຣະພຸທຮຸບເຂົ້າພັນສາ " 64
100- ໝາຍເຫດໝາຍພຣະນະຄອນວຽງຈັນ " 64
101- ຄຳທຳວັດແກ່ພຣະພຸທຮຸປ " 64
102- ພຣະພິກຂຸສົງສາມເນນເຂົ້າພັນສາ " 65
103- ທຳວັດພຣະອຸປັດຊາອາຈານ " 66

ບົດທີ 12 ບຸນເຂົ້າປະດັບດິນ ໜ້າ 67

104- ບຸນເຂົ້າປະດັບດິນ " 67

105- ມຸນເຫດແຫ່ງການທຳບຸນ " 68
106- ວິທີທຳບຸນ " 68

ບົດທີ 13 ບຸນເຂົ້າສາກຫລືບຸນເຂົ້າສລາກ " 68

107- ບຸນເຂົ້າສາກຫລືວ່າບຸນເຂົ້າສລາກ " 68
108- ມຸນເຫດແຫ່ງການທຳບຸນ " 69
109- ລ້ຽງດາແຮກ " 70
110- ພິທີທຳບຸນເຂົ້າສລາກ " 71
111- ຄຳອະປະໂລກເຂົ້າສລາກ " 71

ບົດທີ 14 ບຸນອອກພັນສາ

112- ບຸນອອກພັນສາ ໜ້າ 72
113- ມຸນເຫດແຫ່ງການທຳ " 72
114- ຄຳປະວາຣະນາ " 72
115- ວິທີເຮັດບຸນ " 72
116- ວິທີຝ່າບຄະອຶທັດ " 73
117- ຄະອຶທັດປະວາຣະນາ " 73
118 - ໄຕ້ປະທີບຫລືໄຫລເຮືອໄຟ ໜ້າ 74
119 - ຕົ້ນດອກເຜົ້ງ " 74
120 - ມຸນເຫດແຫ່ງການເຮັດຕົ້ນດອກເຜົ້ງ " 74
121 - ໄຫລເຮືອໄຟ " 75
122 - ຊ່ວງເຮືອ " 75
123 - ຜ້າຈຳນຳພັນສາ " 76
124 - ບຸນກະຖິນ " 76
125 - ມຸນເຫດແຫ່ງການທຳ " 77
126 - ພິທີທຳ " 77

127 – ภาษาจ่อๆภะถึง " 77

128 – จุลละภะถึง " 78

129 – ถ้ำฤาษีผ้าภะถึงแบบใหม่ " 80

130 – ถ้ำปะภาดอะบุไมหะษา " 81

131 – บุนผ้าป่าหลือผ้าบังสะกุน " 82

132 – มุนเหดแห่งภานเธ็ดบุน " 82

133 – วิทีเธ็ดบุน " 82

134 – บุนภอๆอัดถะ " 83

135 – มุนเหดแห่งภานเธ็ดภอๆอัดถะ " 83

136 – บิดที่ 15 ธิดสิบสอๆ หน้า 83

137 – บิดที่ 16 ถอๆสิบสี่ " 86

138 – บิดที่ 17 ถอๆสิบสี่ของพระธาดุ " 87

139 – บิดที่ 18 บุนภอๆหิด " 92

140 – เถื่อๆภอๆของพระที่หิด. " 93

141 – เถื่อๆปะกอบภานหิดสิๆ " 94

142 – ไธๆหลือธาๆหิดสิๆ " 94

143 – หลาบเงินหลือหลาบคำ " 94

144 – หงนกึ๊ๆ, ไปสี. สีลาอาด. หงนน้อย " 95

145 – น้ำสำธับหิด, วิทีเอาน้ำหิด " 96

146 – บิดที่ 19 ภานปุกเธือน " 99

147 – ภานปุกเธือน " 101

148 – ไสภกอนเธือน " 102

149 – ภานฝังเสาเธือน, ภานลั่นเธือนใหม่ " 102

150 – วิทีลั่นเธือนใหม่ " 104

151- ໃສ່ກາບທອດເລົ້າເຂົ້າ ໜ້າ 105
152- ໃສ່ແມ່ກະໄດ, ໃສ່ປ້າໃຫມ, ໃສ່ຖົ່ວ " 106
153- ໃສ່ດາຊັ່ງ, ໃສ່ແຂແຫ. ລັກສນະຄົນ, ໃສ່ຄົນ " 107
154- ບົດທີ 20 ການນະໃຫອະສົບ " 108
155- ມູນເຫດແຫ່ງການຕົກອງເດັກ " 112
156- ຕື້ອະຄັ້ງການເວນແລະການຄົນ " 114
157- ຕີໂປ " 115
158- ຕົ້ຄ້ອງແລະໃສ່ກຄ້ອງ " 116
159- ກອງຕຸ້ນຫລືກອງຕະໂພນ " 119
160- ຄຳເຊີ້ງຕົກອງ " 119
161- ຄຳເຊີ້ງຂໍ່ສົ່ງຂອງ. ກອງບາວແລະສັ້ນ " 120
162- ການເປົ່າແຄນແລະການລຳ " 121
163- ຄຳເຊີ້ງການຊ່ວງເຮືອ " 122
164- ຄຳກອນສໄນເກົ່າບູຮານ, ຂອງນະຄອນວຽງຈັນ " 123
165- ບົດທີ 21 ພິທີ່ສູ່ຂວັນຕ່າງໆ " 124
166- ມູນເຫດແຫ່ງການສູ່ຂວັນ " 125
167- ຄຳຄາຣະວະພຣະພຸທຮູບ " 127
168- ຄຳບາສີພຣະສົງ " 127
169- ຄຳສູ່ຂວັນແມ່ປູ່ກັນ " 129
170- ຄຳສູ່ຂ້ວນເດັກຍິງ, ຊາບ " 131
171- ຄຳສູ່ຂວັນຄົນທັມະດາ " 135
172- ຄຳສູ່ຂ້ວນຫລວງ " 137
173- ຄຳສູ່ຂ້ວນກວຽນ " 141
174- ຄຳສູ່ຂວັນເຂົ້າຂັ້ນເລົ້າ " 143

175-	ຄຳສູ່ຂວັນນາກ	"	145-146
176-	ຄຳສູ່ຂວັນນ້ອຍກ່ອນແຕ່ງງານ	"	149
177-	ຄຳສູ່ຂວັນນ່າວສາວເວລາກິນດອງ	"	152
178-	ວິທີສູ່ຂວັນຄົນປ່ວຍ	"	156
179-	ຄຳສ່ຂວັນຄົນປ່ວຍ	"	156
180-	ຄຳສູ່ຂວັນຂຶ້ນເຮືອນໃຫມ່	"	158-159
181-	ຄຳສູ່ຂວັນຄວາຍ-ງົວ	"	161-162
182-	ຄຳສູ່ຂວັນພາຂວັນ	"	163
183-	ບົດທີ 22 ສະເດາະເຄາະຕ່າງໆ	"	169
184-	ຄຳເສັງເຄາະ	ໜ້າ	170
185-	ວິທີທຳເສັງເຄາະ	"	173-174
186-	ວິທີຕັດກັນວາງເວນ	"	175
187-	ວິທີສ້າງຮາຫຸ	"	176
188-	ບົດທີ 23 ວິທີຂ່ຳ້າຝົນ	"	180
189-	ຄຳເຊີ້ງແມ່ນາງເມວ	"	182
190-	ຄຳສວດຄາຖາປາດ່ໍເພື້ອຂ່ຳຝົນ	"	182-183
191-	ບົດສຸດທ້າຍ ການຕາຍ	"	185
192-	ກິດປະຈຳເຣັດກ່ອນຕາຍ	"	186
193-	ບອກທາງສວັນ	"	187
194-	ອາບນ້ຳສິບຫ້ວີຜົມສິບ	"	187
195-	ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າສິບ, ອາບນ້ຳສິບ, ເງີນຄຳເອົາໃສ່ປາກສິບ	"	188
196-	ຄຳຫມາກໃສ່ປາກສິບ, ປົ້ວຕາປົດປາກສິບ ມັດສິບ ຂັ້ນໃດສາມຊັ້ນ	"	189
197-	ດ້ັ້ງສິບ ໄຕ້ໄຟສິບ ດັບໄຟສິບ	"	190
198-	ລ້ັ້ງສິບ ງັນເຮືອນດີ ສຸດມະດີກາ	"	191

199- ສຸດບອດນຸກ ບົກສົບອອກຈາກເຮືອນ " 192
200- ຫົດບ້ານນິ ພົກຂັ້ນໃດ ສົ່ງສະກາບສົບ ຫ້ານສົບ " 193
201- ຈ့ງສົບ ທົ້ບ້ງ້ສົບ ວ့ງນສ່ານຮອບ ທ້ງ້ກອ့ງຟ່ອນ " 194
202- ລ້າ့ງໜ້າສົບ ໃບນຜ້າຂ້ານໃຮ့ງ ໄມ້ຂົ້ນເຫ့ງ " 195
203- ຫວ່ານກາຣະພຶກ ມະຕິກາບ້ງ້ສະກຸນ ວ້ນທົ້ບ່ຄ່ວນເຜົ້າສົບ " 196
204- ເຜົ້າສົບ. ເກ້ບ້ກຸກ " 197

ຈົບສາຣະບານ

ວັທນະທັມແລະປະເພນີບູຮານລາວ

ຄຳວ່າປະເພນີ ຍອກມາຈາກສັບບາລີ ແລະສັນສະກຣິຕວ່າປະເວນີ ໄດ້ແກ່ ຂນີບທັມນຽມ ຫລືແບບແຜນ ຄຳວ່າ ບຸຮານ ໄດ້ແກ່ເກົ່າແກ່ຫລືດັ້ງເດີມ ຮວມ ຄວາມກ່ຶ ຂນີບທັມນຽມ ທີ່ເປັນຂອງດັ້ງເດີມຫລືອາດທຳ ເພີ່ມ ເຕີມ ຂຶ້ນ ໃຫມ່ ເພື່ອໃຫ້ເຫມາະສົມກັບກາລະເທສະ ຫລືເຫດການ ອາດແບ່ງໄດ້ເປັນ 3 ປ່າງ ຄືປະ ເພນີພຸທ 1 ປະເພນີ ພຣາມ 1 ແລະປົນກັນທັງພຸທແລະພຣາມ 1 ເຊັ່ນການບວຊ ເປັນພິທຸສາມເນນໃນພຸທະສາສນາເປັນປະເພນີພຸທ ການຈັດພາຂວັນເປັນປະເພ ນີພຣາມ ຖ້າທຳທັງສອງປ່າງ ຄືເປັນທັງປະເພນີພຸທແລະພຣາມ ໂດຍເຫດທີ ສາສນາພຣາມ ແລະສາສນາພຸທມີສາຍສັມພັນກ່ຽວຂ້ອງກັນມາ ຕັ້ງແຕ່ພຸທະກາລ ປະຊາຊົນຜູ່ນັບຖືສາສນາພຸທ ຈຶ່ງມັກເອົາພິທີທາງສາສນາພຣາມ ເຂົ້າມາປົນໄວ້ດ້ວຍ.

ຊາດລາວເຮົາເດີມຊົ່ງມີພູມລຳເນົາ ຢູ່ທາງທິດຕາວັນອອກສ່ຽງເຫນືອຊົ່ງວ່າປະເທສ ລາວ ດິນແດນສ່ວນນີ້ ແຕ່ກ່ອນຈົນເຖິງປັດຈຸບັນນີ້ ບ່ອນມີປະເພນີເປັນຂອງຂອງ ຕົນ ຊົ່ງນັບຖືສືບເນື່ອງມາຈາກບັນພະບຸຣຸດ ຈັດເປັນວັທນະທັມອັນດີປະຈຳຕະກຸນ ຕລອດມາ, ທັ້ງເປັນການສົ່ງເສີມສິລທັມທາງພຣະພຸທສາສນາ ໃຫ້ຈະເຣີນຈະໄດ້ນຳ ປະເພນີບຸຮານລາວ ມາສແດງໂດຍລຳດັບຕາມຄວາມສຳຄັນກ່ອນ ແລະຫລັງເພື່ອ ປະໂຍດແກ່ການສຶກສາ ຫາຄວາມຮູ້ຂອງນັກສຶກສາສືບໄປ.

ພິທີປະຈຳຊີວິດ

ຄຳວ່າພິທີປະຈຳຊີວິດ ໄດ້ແກ່ພິທີຕ້ອງທຳເປັນປະຈຳຊີວິດ ດ້ວຍວ່າໃນຊົ່ວຊີ ວິດຂອງຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍ ຈຳຕ້ອງມີຊີວິດຂັ້ນສຳຄັນເຖິງ 4 ຄັ້ງ ຄືການເກີດ ການບວຊການກິນດອງ ແລະການຕາຍ ເມື່ອຍາບຜ່ານຂັ້ນສຳຄັນແຫ່ງຊີວິ ແຕ່ລະຄັ້ງ ບຸຮານມີການທຳພິທີຕ່າງໆ ເພື່ອຄວາມເປັນສິຣິມົງຄົນຈະໄດ້ນຳພິທີທີ່ບຸຮານ ເຫັນທຳກ່ຽວກັບການນີ້ ຊົ່ງຈັດເປັນປະເພນີທີ່ຄົນມາສແດງໄວ້ ນະທີ່ນີ້ໂດຍລຳດັ

ບົດທີ່ ๑ ການເກີດ

ຄຳວ່າເກີດ ອອກມາຈາກສັບປາລີວ່າ ຊາຕິ ໄດ້ແກ່ການເກີດ,ການເປັນຂຶ້ນມາ, ການເອົາກຳເນີດຂຶ້ນມາ, ຮວມຄວາມກໍ່ໄດ້ແກ່ການເກີດ ພິທີກ່ຽວກັບການເກີດເບື້ອງຕົ້ນນີ້ ບໍ່ແມ່ນເປັນເຣື້ອງຂອງລຸກຜູ້ເກີດຈະພຶ້ງທຳເອົາເອງໄດ້ ແຕ່ເປັນເຣື້ອງຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ໃຫ້ເກີດຈະພຶ້ງທຳໃຫ້ ໃນການສ້າງຄົນພໍ່ແມ່ເທົ່ານັ້ນເປັນກິຈເຫດອັນສຳຄັນບໍ່ງ ກວ່າເຫດອື່ນ ປະເທສຊາຕແລະສາສນາທີ່ຈະເຈີນຮຸ່ງເຮືອງມາແລ້ວ ແລະຈະຈຳເຈີນຮຸ່ງເຮືອງຕໍ່ໄປອີກ ຂ້າງໜ້າ ກໍ່ອາໄສຄົນເປັນປະການສຳຄັນ ດັ່ງນັ້ນໃນທາງພຣະພຸທສາສນາຈຶ່ງສອນໃຫ້ ບຶດໜລັກວ່າ ທຳດີໄດ້ດີ ທຳຊົ່ວໄດ້ຊົ່ວ ຊຶ່ງກໍ່ໝາຍຄວາມເຖິງການເກີດດ້ວຍ ຖ້າເຮົາຕ້ອງການຄົນດີກໍ່ສ້າງຄົນດີໃຫ້ມາເກີດ ໃນການສ້າງຄົນນັ້ນບຸຮານວາງຫລັກການໄວ້ດັ່ງນີ້.

ການຕັ້ງປະນິທານ ປະນິທານ ຄື ຄວາມປາຖນາເປັນທັນນຸມຂອງມາຣດາບິດາຂອງພຣະໂພທິສັກທຸກໆ ພຣະອົງກ໌ ບ່ອນຕັ້ງຄວາມປາຖນາໄວ້ທຸກພົບທຸກຊາຕ ວ່າ ຂໍໃຫ້ໄດ້ລຸກຫົວປີເປັນຊາຍນິສິລທັນ ເປັນຜູ້ນຳຂອງປະເທສຊາຕແລະສາສນາ ປຣາກົດວ່າທ່ານໄດ້ຜົລສົມປາຖນາທຸກຊາຕິ. ທັງນີ້ເໝາະຄວາມປາຖນາຂອງທ່ານ ພ້ອມດ້ວຍເຫດ 3 ປຣະການ ຄື ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ທາງກາຍຄືຮັກສາສິລທຳທາງ ທາງວາຈາ ຄື ເວົ້າຄຳສັຕຍ໌ສຸຈະຣິຕ ທາງໃຈຄືເມຕຕາ ກະຣຸນາ ຖ້າພຽງແຕ່ຄຶດປາກໄດ້ແຕ່ບໍ່ລົງມືທຳເຫດການເຂົ້າຈະເປັນຄົນທີ່ຫນ້າສົງສານນາກ ຖ້າຈະປຽບກໍ່ເໝືອນເດັກບໍ່ຮູ້ງງສາ ຮ້ອງໃຫ້ປາກໄດ້ດາວເດືອນໃນທ້ອງຟ້າ ຕົນເອງຫນ້ວາຄວາມສາມາດຈະໄປເອົາໄດ້ ນິວແຕ່ນ້ຳຮ້ອງໃຫ້ປູພົລສຸດທ້າຍກໍ່ຫາວ່າດາວເດືອນບໍ່ສົງສານ ຜູ້ກັບມາເພິ່ງພຣະພຸທສາສນາກໍ່ມີເປັນຈຳນວນນາກ ເມື່ອບໍ່ປະຕິບັດຕາມສາສນາກໍ່ວ່າງ ວ່າສາສນາເພິ່ງບໍ່ໄດ້ ເຂົາບິງເປັນຄົນຄົນທີ່ຫນ້າສົງສານ ກວ່າເດັກຮ້ອງໃຫ້ປາກໄດ້ດາວເດືອນເສັ່ງອີກ.

ເຣື່ອງເຄື່ອງສັກກາຣະ

ເຄື່ອງສັກກາຣະ ຜົວເມັ່ງກ່ອນຈະສົມສູ່ປູ່ຮວມກັນ ຄັ້ງແຮກຕ້ອງຈັດທຽນທຽບ ດອກໄມ້ໄປບູຊາພຣະ ໃນໂອກທລືສົມແລ້ວຕັ້ງປະນິທານອະທິດຖານໃຈ ຂໍລຸກຊາບທລືບົ່ງ ຜູ້ມີບຸນມີວາສນາໃຫ້ມາເກີດ ຈັດທີ່ນອນໃຫ້ເປັນຣະບຽບຣຽບຮ້ອບ ບົນຫ້ວນອນມີພຣະ ພຸທະຮູບອົ່ງງາມໆ ທລືມີຮູບພາບງາມ ໆ ໄວ້ໃນສານຶ່ງແຣກຫ້ານບໍ່ໃຫ້ສົມສູ່ກັນ ໃນ ຄືນຕໍ່ໄປບໍ່ຫ້ານ ເວັ້ນແຕ່ອັນສຳຄັນທີ່ຖືກັນວ່າບໍ່ຄວນກ່ອນຈະລົງມືທຳການ ທ່ານສອນ ໃຫ້ສົ່ງໃຈໄປບ້ວງອັຄຸທລືບຸກຄົນທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ເພື່ອໃຫ້ລຸກເປັນຄົນດີ ເຄີຍໄດ້ຍິນຍິ ທານປຣັນປຣະເລົ້າກັນມາວ່າ ຝຣັ່ງຫນ້ຽວຂາວສອງຜົວເມັ່ງ ໄດ້ແຍກກຳເປັນຄົນໃຊ້ ຄົນໃຊ້ຊື່ສັກສຸດຈະອົດຕໍ່ນາບ ເມັ່ງນາບຮັກແລະສົງສານຄົນໃຊ້ຫລາຍ ຕໍ່ມາເມັ່ງນາບ ມີຄັນ ຄັນອອກລຸກອອກມາເປັ່ນຊາບກຳເຫນ້ອນແຍກ ຜົວສົງໃສວ່າເມັ່ງຈະນອກໃຈເກົ້ງ ແມ່ນເມັ່ງຈະໃຫ້ການຕາມຄວາມຈົ່ງ ຜົວກໍ່ບໍ່ເຊື່ອຈົ່ງໄປເຊື້ອເຊີນແພດຊັ້ນນຫາບັ້ນດິດ ມາສັ້ນລະສູດ ນາບແພດກໍ່ບອກວ່າບໍ່ເປັ່ນຄວາມຈົ່ງຕາມຂໍ້ຫາເຫດທັ້ງນີ້ເກີດເພາະ ອາໃສການປູ່ໄກ້ ແລະມີໃຈສົງສານກັນ ຜົວເມື່ອໄດ້ຟັ່ງຄຳແພດເຊັ່ນນັ້ນກໍ່ບໍ່ຕາຍໃຈ ຈົ່ງ ເອົ້ນເມັ່ງແລະຄົນໃຊ້ມາຕໍ່ຫນ້າແລ້ວ ໄດ້ໃຫ້ຄົນໃຊ້ຫນີຈາກບ້ານໄປ ແຕ່ກາລນັ້ນຄົນໃຊ້ ຈາກໄປໄດ້ລືມຮູບຖ່າຍໄວ້ ທີ່ປະຕູຫ້ອງ,ເມັ່ງກ່ອນຈະເຂົ້າອອກຈາກຫ້ອງ ເມັ່ງໄດ້ ເບິ່ງຮູບຖ່າຍຄົນໃຊ້ໃນຖານຮັກແລະສົງສານ ຕໍ່ມາຕົ້ງຄັນອີກ ຄາວນີ້ຄອຍລຸກອອກມາ ຮ່າງກຳເຫນ້ອນແຍກ ຜົວແປກໃຈຫນົດຄວາມສົງໃສ ເຂົ້າໃຈຈົ່ງຕາມຄຳເມັ່ງແລະ ນາບແພດ ຈົ່ງໃຊ້ໃຫ້ຄົນໄປຕາມເອົາຄົນໃຊ້ ໃຫ້ມາປູ່ດ້ວຍກັນໂດຍປາສຈາກຄວາມ ຣະແວງສົງໃສ.

ສົມກັບພາສິດໃນທາງພຣະພຸທະສາສນາວ່າ ບັ້ງເວເສວະຕິຕາທິໃສຄົບຄົນໃດ ເປັ່ນເຫນ້ອນຄົນນັ້ນ ເສບກັບຄົນໃດເປັ່ນເຫນ້ອນຄົນນັ້ນ ເປັ່ນຄຳເວົ້າຈົ່ງໆເປັ່ນທັ້ງກາຍ ເປັ່ນທັ້ງໃຈດ້ວຍທີ່ເຮົາເຄີຍເຫັນເຄີຍເວົ້າກັນມາເລ້ຍບ່ອ່ານລຸກຄົນນີ້ ເຫນ້ອນພໍ່ເຫນ້ອນ ແມ່ເປັ່ນຕົ້ນນັ້ນຄືຂນະທີ່ເຂົ້າສົມສູ່ປູ່ຮ່ວມກັນນັ້ນ ເຂົ້າສົ່ງກະແສໃຈໄປເກົ້ງຄົນນັ້ນ ຈົ່ງໄດ້ ລຸກເຫນ້ອນຄົນນັ້ນ ໃນທາງພຣະພຸທະສາສນາມີຕົວປ່າງ ເຊັ່ນນ້າປັ້ນດະວະນ ຣະເຈົ້າ

ພາຣາມະສີ ອາໄສຄົນລ້ຽງມ້າ:ເປັນຄົນຂາແຢ່ງ ,ກໍເລີຍເຮັດຕາມ ເນື້ອປ່ຽນ ຄົນຂາດີລ້ຽງກໍ່ເລີຍກາຍເປັນມ້າຂາດີຕາມເດີມ ສ່ວນທີ່ເຫມືອນກັນທາງໃຈ ເຊັ່ນພໍ່ ແມ່ໃຈຮ້າຍລູກ ກໍ່ເປັນຄົນໃຈຮ້າຍ ເປັນຕົ້ນ

ການທຳທຸຣະກິດ ໃນການສົມສູ່ປູ່ຮ່ວມຂອງພົວເມັ່ງນັ້ນ ຖ້າຈະໃຫ້:ເປັນການ ເຫມາະສົມ ແລະຖຸກຕ້ອງຕາມທຳນອງຄອງປະເພນີ ທ່ານຫ້ານໄວ້ດັ່ງນີ້ ວັນພຣະ 7-8 ຄ่ຳ 14–15 ຄ่ຳ ວັນເກີດຂອງພົວເມັ່ງວັນທຳບຸນໃຫ້ທານ 1 ລານວັດລານພຣະ ເຈດີ ໃຫ້ພຣະພຸທະຮຸປເຫັນໃນທີ່ເປີດເຜີຍ ໃຫ້ຜ້ເຄົາອົບບູຊາ 1 ເວລາເມັ່ງເຈັບໄຂ້ມີ ຄັນມີຣະດຸ ມີຄວາມທຸກໂສກ 1 ແລະໃນເວລາບ່ຳກຳຫນັກ 1 ເຫລົ່ານີ້ບ່ຄວນເສບສົມ.

ໂທດຜິດປະເວນີ ນອກຈາກທາງປະເພນີຈະຫ້ານໄວ້ແລ້ວໃນທາງສາສນາຍັງ ໄດ້ກ່າວໂທດຂອງພົວເມັ່ງທີ່ນອກໃຈກັນ ໃນຖານເມັ່ງຫລິ້ນຊູ້ຈາກຜົວ ຜົວຫລິ້ນຊູ້ຈາກ ເມັ່ງ:ເລະຊາບຫນຸ່ມລ່ວງເກີນບິ່ງສາວ ๆ ລ່ວງເກີນຊາບຫນ່ມ ໃນທາງປະເວນີວ່າ ເປັນບາບກັນບ່ ຫນັກນີ້ໂທດທັງປັດຈຸບັນ ຄື ບ່ເປັນທີ່ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈບຸກຄົນເພາະ ໂທດປັດຈຸບັນ ສ່ວນໂທດໃນອະນາຄົດນັ້ນ ທ່ານພັນລະນາໄວ້ວ່າເກີດເປັນສັດນາຣົກສັດເດັ ຣັສສານເປ:ນຣົກເຜດອະສຸຣະກາຍເປັນກະເທີຍຫລາຍອ້ອຍຊາຕວິກນາຣົກຊຶ ນຫາໂອຣຸວະ ນາຣົກນາຍນາຣົກໃຫ້ນ້ຳນອນດອກບົວກຣົດ ເອົາຄ້ອນເຫລັກແດງ ເປັນແປວໄຟຕີຫົວໃຫ້ ແຕກຕາຍແລ້ວເກີດ ๆແລ້ວຕາຍ ຕ່ນັ້ນມາຕົກສົມພະລີນາຣົກ ປ່າໄມ້ງິ້ວມີຫນາມຄົນ ບາວ 16 ນິ້ວຖືກເຂົາໄລ່ຂຶ້ນຕົ້ນງິ້ວເວລາຂຶ້ນຫນາມຊ້ອງລົງ ເວລາລົງຫນາມຊັນຂຶ້ນ ນັບໄດ້ຫລາຍພັນປີ ພົ້ນຈາກນາຣົກມາເກີດເປັນເຜດ ຫລາຍພັນປີທັງນີ້ ເພາະໂທດ ໃຈບ່ແນ່ນອນລ່ວງເກີນທາງປະເວນີ

ຄົນບຸນມາເກີດ ຖ້າຄົນທີ່ມີບຸນມາເກີດໃນທ້ອງ ຜູ້ເປັນມາຣດາຈະຮູ້ສຶກສຸຂກາຍ ສະບາຍໃຈບ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ ໃຈຄ່ະບ່ອກເປັນບ່ຳຖຸກງິດໂກດຮ້າຍ ມີແຕ່ປາກໃຫ້ທານຮັກ ສາສົນ ຈະເຣີນເມຕຕາພາວະນາເວລາຄອດ ກ່ງ່າຍເຫມືອນເທນ້ຳອອກ.

ຈາກກະບອກ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນນາງພຣາມມະນີຜູ້ເປັນນາງດາຂອງພຣະຕິດສະ ເຖຣະດາວທີ່ທ່ານປູ່ໃນຄັນຂອງນາງດາ ๆ ຄິດປາກລ້ຽງພຣະດ້ວຍເຂົ້ານ:ທຸປະຍາດຈຳ

ນວນ 500 ຮູປ ມີພຣະສາຣິບຸຕເປັນປະມຸກ ກໍ່ໄດ້ລ້ຽງຕາມປາຖນານັ້ນສ່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຸນບຸນມາເກີດ ເຖິງແມ່ນບັງບ່ຄອຍອອກມາ ກໍ່ສແດງອພິນິຫານໃຫ້ເຫັນເປັນອັສ
ຈັນ ຖ້າຫນົດຄຸນບຸນມາເກີດກໍ່ຕ້ອງຕາຍ ເຊ້ນພຣະນາງສີລິມະຫາມະຍາພຸທະນາງກາ ພໍປະສູດລູກໄດ້ 7 ວັນກໍ່ສິ້ນພຣະຊົນເສັ.

ຄົນບາບມາເກີດ ຖ້າຄົນບາບມາເກີດ ນາງກາຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍ່ຣະນາງ ເຣີ່ມແຕ່ມີຄັນທໍ່າອິກເທົ່ານັ້ນ ທໍ່າໃຫ້ນາງກາເກີດຄລື່ນຫງຸນ ອາຈຸນ ວຸນຫົວ ເຈັບໄຂ້ ໄດ້ປ່ວຍນີປະການຕ່າງໆ ຄິດຄິດທໍ່ຣະບົດຕໍ່ສົນທັນ ມີລັກເລັກລັກນ້ອຍ ຂ້າຟັນຮ້ັນ ແທ່ງເປັນລ້ັນ ເວລາຄອດກໍ່ລໍາບາກ ຈົນເຖິງຕາຍທັ້ງແມ່ທັ້ງລູກກໍ່ນີ ມີຕົວປ່າງເຊ້ນ ຣະຊາຕະສັດຮູຣາຊຸນາງ ຂອງພຣະເຈ້ົາພິມພິສານ ແລະພຣະນາງເຈເທຫ໌ພໍ່ເຣີ່ມ ມີຄັນ ກໍ່ນີພຣະປະສົງຈະຊົງສເວີຍພຣະໂລຫິດໃນພຣະພາຫາ ຄືເລືອດໃນແຂນເບ້ືອງ ຂວາຂອງພຣະຣາຊສານີ ແຕ່ບໍ່ກ້າທູນໃຫ້ຊົງຊາບຈົນຊຸບຜອມ ເມ້ືອຊົງຊາບຈ້ົງສ່ັງໃຫ້ ແພດຫລວງມາເຈາະເອົາພຣະໂລຫິດ ຈາກພຣະພາຫາ ຂ້ົງຂວາດ້ວຍນ້ົດຄໍ່າໃສ່ຈອກ ຄໍ່າໃຫ້ດ້ືມ ຄວາມແພ້ທ້ອງຈ້ົງຫາຍໄປເວລາປະສຸດປ້ົນຜາຫນ້ົາໄມ້ ໃນພຣະນະຄອນ ເກີດເປັນແປວໄຟໄປຫນ້ົກ ເວລາຕໍ່ມາເມ້ືອນ້ີພຣະຊົນ ສົນຄວນກໍ່ຄົບຄິດກັບພຣະ ເທວະທັດ ແບ້ງເອົາຣາຊສົນບັດໄດ້ ສຸດທ້າຍໃຫ້ປົງພຣະຊົນພຣະບິດາເສ້ັ.

ກິດຈະພ້ົງທໍ່າໃນເວລານ້ີຄັນ ເວລານ້ີຄັນຖ້ືວ່ານ້ີກໍ່ຣະນ້ີພິເສດທ້ີຜ້ິວເນ້ັງຕ້ອງທໍ່າ ເປັນປະຈໍ່າຈະເພ້ີກເສ້ັງບ່ໄດ້ ຄືການຮັກສາຄັນ 1 ການອົບອົມເດ້ັກນ້ອຍໃນຄັນ 1 ການ ເອົາໃຈ 1 ສອງ ປະການແຣກຂອງເນ້ັງ ປະການສຸດທ້າຍຂອງຜ້ິວ ເຣີ່ມແຕ່ເວລານ້ີຄັນ ຜ້ິວຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເນ້ັງໃນການລ້ຽງດູ ຮັກສາໃຫ້ອາຫານການກ້ິນບ່ໃຫ້ທໍ່າການ ຫນັກ ຮັກສານ້ໍາໃຈໃຫ້ສະອາດປາສຈາກຄວາມມ້ິວໝ້ົນຫມອງປຸ່ນເມ້ີ ການຮັກສາຄັນເນ້ັງ ຈະຕ້ອງບ່ກ້ິນອາຫານທ້ີສົ້ມຫວານມັນເຄ້ັມເຜ້ັດຮ້ອນຈົນເກ້ີນໄປ ບ່ກ້ິນເກ້ີນປະມານ ບ່ປ້ິນເດ້ີນບ້ຽນອນເກ້ີນໜ້ົດ ການອົບອົມຕົນໃຫ້ມ້ີສ້ິນກ່າວຄ້ື ບ່ອາຄາດບ້ຽດບ້ຽນສັ 1 ບ່ລັກເລັກລັກນ້ອຍ 1 ບ່ຄວນອກໃຈຜ້ິວ 1 ບ່ເວ້ົາຈາເຫລວໄຫລ 1 ບ່ມ້ິວເມ້ົາປະ ມາດ 1 ແລະມ້ີກັນລະບານະທັນມ້ີເມດຕາກະຣຸນາເປັນຕ້ົນ ເມ້ືອອົບອົມຕົນໄດ້ເຊ້ັນນ້ີ

ชื่อว่าได้อบรมเด็กน้อยในครั้งก่อน เพราะเด็กน้อยในครั้งก่อนจะปรุงแต่งเหมือนนักโทษในที่คุมขังอันคับแคบกับกาย เขาหมดสิ้นที่อิงอาศัยแล้ว เราจะทำอย่างใดจะอบรมสั่งสอนอย่างใดแก่เขาก็ทำได้ จึงเป็นโอกาสอันดีบ้างที่แม่จะรีบอบรมเสียแต่แรก เพื่อให้ลูกของตนเป็นคนดี มีพาสิกบุธาบว่าจะเบิ่งท้าวเบิ่งนางให้เบิ่งแม่ลูกชายหลิบิ่งมีบิดใสเหมือนแม่ ในเวลามีครั้งก่อนแม่เป็นคนใจร้ายแม่เป็นคนลักเล็กลักน้อย, แม่คิดนอกใจพ่อ แม่เว้าจาเหลวไหลแม่มิอาเมาปะมาดอากจากเมตตา ลูกก่อยเป็นไปตาม.

อัตธาบแห่งกรรม เกิดจากเหตุหลายอย่างเป็นต้นเหตุ กรรมในก่อนกรรมปางปิดจิตลามก เหตุสามอย่างนี้เป็นบาปกรรมอันหนักแต่บ่เป็นเวรตน ส่วนจิตลามกก็ถือข้าลุกในท้องให้ตายด้วยอุบายต่างๆ เกิดธิดก่อดี กรรมปางก่อดีเหล่านี้เป็นบาปหนักเป็นทั้งกรรมทั้งเวร.

ถือเอาข้าให้ตายปางน้อย 500 ชาต ภายข้าให้ตายนั้นบุธานถือเอาตั้งแต่แรกปะติสนธิในท้อง บังบ่ได้มีแข่งขา หู ตา ถือเป็นกรรมเวรอันหนัก จึงบ่ควรที่ผู้เป็นแม่เป็นพ่อของลูกจะคิดตัดรอนลูก บ่ควรทำลายชาดสาสนา เพราะผู้ข้าลูกชื่อว่าทำลายทั้งชาดสาสนา ควรสังวรอย่าระวังในเรื่องนี้ให้จิงดี.

คนเกิดเป็นสัด ถ้าจวนจะตาย จิตไปปึกหน่วงเอาอันใดเป็นอารมณ์ตายแล้วก่เกิดเป็นอันนั้น มีตัวอย่างในนิทานธัมมะบิดว่าเมื่อเมื่องอันละกับบังเกิดฝนแล้งนานโภคุหะลึกละผิวนางภาลิเมง อุ้มเอาลูกน้อยอีพะบิบไปนะถอนโภสัมพีเพื่อขอทาน สู้ความหิวบ่ได้ ได้ถิ่มลูกน้อยใต้ต้นตาบปู่ภาวหางเอาสะเวียนผันกันถือเอาถิ่มให้ตายกางทางเถิง 7 ชาด ผัวเมียเดินทางเถิงบ้านคนล้างวิจอันนั้นเอาทำบุนล้างพระปัจเจก เอาใจเอ้ามะหุปายาดให้แก่ผัวเมียนั้นกินอย่างละบาย ผัวกินกินปะมานอาตานบ่ย่อย ตกกางคืน

ເລີບຕາຍ ກ່ອນຈະຕາຍໄດ້ຄິດໄປເຖິງນາງຫມາຂອງຄົນລ້ຽງງົວ ທີ່ສົມບຸນດ້ວຍອາຫານ ພໍດັບຈິດກໍ່ໄປເກີດໃນທ້ອງຫມາ.

ສັດເກີດເປັນຄົນ ໃນນິທານທັມບົທກ່າວໄວ້ວ່າ ພຣະພຸດທະເຈົ້າເຄີຍຕັດບຸນກັມ ຂອງພົກຊຸບາງຮຸປ ຊຶ່ງມີໃຈຮ້າຍດ່າຜູ້ອື່ນວ່າ ແຕ່ກ່ອນເຄີຍເປັນເສືອມັກຈັບສັດ ກິນເປັນອາຫານເປັນຕົ້ນ ທ່ານມາເກີດເປັນມະນຸດຈຶ່ງມີໃຈດຸຮ້າຍ ຄ້າຍຄັບເສືອ ສ່ວນຄົນ ທັມມະດາສາມັນທີ່ເຮົາເຄີຍເຫັນກັນປຸ ລາງຄົນຮຸປຮ່າງໜ້າຕາເຫມືອນສັດກໍ່ມີນັ້ນ ຄືແຕ່ຊາດກ່ອນເຂົາເກີດເປັນສັດ.

ບົງເກີດເປັນຊາຍ ຜູ້ບົງທີ່ທຳບຸນໃຫ້ທານເປັນຕົ້ນ ອະທິຖານຈິດຂໍໃຫ້ໄດ້ເປັນ ຜູ້ຊາຍຈຳພວກນຶ່ງ ບົງທີ່ປະຕິບັດຜິວຄືຈຳພວກນຶ່ງ ແລະບົງທີ່ບໍ່ນອກໃຈຜິວຈຳ ພວກນຶ່ງ ເຫລົ່ານີ້ກ່ອນຈະຂາດໃຈ ຕັ້ງຈິດອະທິຖານຂໍໃຫ້ເປັນຜູ້ຊາຍ ຕາຍແລ້ວ ໄດ້ເກີດເປັນຜູ້ຊາຍ ເຮື່ອງນີ້ທຈນກ່າວໄວ້ໃນທັມມະບົດພາກສອງ.

ຊາຍເກີດເປັນບົງ ຜູ້ຊາຍທີ່ທຳຊູ້ສູ່ເມັຽທ່ານຈຳພວກນຶ່ງ ອີກຈຳພວກນຶ່ງນີ້ ເຈຕະນາລາມົກພວກທີ່ທຳຊູ້ສູ່ເມັຽທ່ານ ນອກຈາກຈະຕົກນາອົກຫມົກໄຫມ້ຫລາຍ ແສນຊາດ ມາເກີດເປັນມະນຸດ ກໍ່ເກີດເປັນບົງຮ້ອຍຊາດ ມີພຣະອາທິນເປັນຕົວຢ່າງ ຄາວທ່ານເກີດເປັນລຸກຊ່າງຄຳ ທຳຊູ້ສ້ເມັຽທ່ານ ຕາຍແລ້ວຕົກນາອົກ ພົ້ນຈາກ ນາອົກມາເກີດເປັນບົງບຳເອີສິບສີ່ຊາດ ຖືກຕອນເຈັດຊາດ ສ່ວນທີ່ພວກເຈຕະນາລາມົກ ກໍ່ເກີດເປັນບົງໄດ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ມີອຸທາຫອນໃນທັມມະບົດວ່າ ລຸກຊາຍໃສ່ໂຮຍພະເສດ ຖີ ພົບພຣະມະຫາກັດຈາຍະນະຜູ້ມີຮຸປງາມ ຄິດປາກຈະໄດ້ທ່ານເປັນເມັຽ ຊ້ຳຍານ ດຽວເທົ່ານັ້ນລຸກເສດຖີ ເລີບກັບກາຍເປັນບົງ ໄປປຸ່ອາໃສແລະແຕ່ງງານກັບລຸກຊາຍ ເສດຖີເມືອງຕັກກະສິລາ ໄດ້ລຸກສອງຄົນຕໍ່ມາໄດ້ຂໍຂະມາໂທດ ພຣະມະຫາກັດຈາຍະນະ ຈຶ່ງກັບກາຍເພດເປັນຊາຍ ມາປຸ່ໃນເມືອງໃສ່ໂຮຍພະຕາມເດີມ.

ສຸ່ຂວັນ ຖ້າຄອວລຸກແລ້ວຕ້ອງປຸ່ກັນ ບໍ່ນ້ອຍກວ່າ 10 ວັນ ໃນເວລາປຸ່ກັນນັ້ນ ເປັນເວລາທີ່ທົນທຸກທໍ່ຣະມານ ເມື່ອອອກກັນແລ້ວມີການສຸ່ຂວັນເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມ ສຸກກາບສະບາຍໃຈ ຄຳສຸ່ຂວັນມີໃນພິທີສຸ່ຂວັນແລ້ວ.

ຫນ້າທີ່ຂອງພໍ່ແມ່ ພໍ່ແມ່ເຮົາຖືກັນວ່າມີທ້ຽງພຣະເດດພຣະຄຸນເປັນເຈົ້າບຸນນາບຄຸນ ເປັນຜູ້ມີຄຸນຫນັກສັກໃຫຍ່ທາງທັມສະແດງໄວ້ວ່າ ພໍ່ແມ່ເປັນພົມ ເປັນເທວະດາ ເປັນອາຫຸໃນບະຂອງລູກຊາບລູກບົ່ງ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈົ່ງມີຫນ້າທີ່ປະຈຳທີ່ຕ້ອງທຳຕໍ່ບຸດທິດາຂອງທ່ານດັ່ງນີ້ 1 ຫ້ານບໍ່ໃຫ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວ 2 ໃຫ້ຕົ້ງຢູ່ໃນຄວາມດີ 3 ໃຫ້ສຶກສາສິລະປະວິທະຍາ 4 ຫາຄູ່ຄອງທີ່ສົມຄວນໃຫ້ 5 ມອບຊັບມໍຣະດົກໃຫ້ໃນສະໄນທີ່ຄວນມອບ.

ຫນ້າທີ່ຂອງລູກລູກທີ່ດີ ເປັນຜູ້ເອົາໃຈໃສ່ພໍ່ແມ່ຕລອດເວລາຮູ້ຈັກຫນ້າທີ່ທີ່ຕ້ອງທຳຕໍ່ພໍ່ແມ່ດັ່ງນີ້ 1 ລ້ຽງດູທ່ານ 2 ຊ່ວຍທຳກິດຂອງທ່ານ 3 ດຳຣົງວົງສະກຸນ 4 ປະພຶດຕົນດີ 5 ເມື່ອທ່ານລ່ວງລັບໄປແລ້ວທຳບຸນອຸທິດໃຫ້ທ່ານ ຖ້າພໍ່ແມ່ແລະລູກບົ່ງມີທັມປະຈຳໃຈ ທຳຫນ້າທີ່ປະຈາປູ່ຕາບໃດໂລກຈະຈະເຣີນຢູ່ຕາບນັ້ນ ຖ້າຕ່າງບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ກັນແລະກັນ ໂລກກໍ່ມີແຕ່ວັນເສື່ອມສູນຈົ່ງມີພາສິດເຕືອນໄວ້ວ່າລູກບໍ່ຟັງຄຳພໍ່ແມ່ ມີແກ່ເຂົ້າຫມ້ຽງອີກທັງດີບ ພໍ່ແມ່ບໍ່ສົງເກາະລູກເຕົ້າຜີປອບເປົ້າຈົກກົບຕັບກົບໄຕ.

ບົດທີ ๒

ວັທະນະທັມແລະການນຸ່ງຫົ່ມຂອງລາວ ເປັນຣະບຽບອັນດີງາມ

ຄົນລາວເຮົາ ເປັນພວກຄົນເກົ່າແກ່ ມາຫານໄດ້ຫລາຍສະຕະວັດແລ້ວຕລອດເຖິງການນຸ່ງຫົ່ມ ແລະການປຸກົບນັ້ນເຖິງວ່າຈະຍານ ແສນຍານແລ້ວກໍ່ດີຄົນລາວເຮົາກໍ່ບໍ່ລະໄລຈາຣີດປະເພນີອັນດີງາມນີ້ເທົ່ານ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ຄົນຫລ້ງຊາດເທົ່ານັ້ນ ຈົ່ງຫອມປ່ຽນແປງ ຕາມກາລະສະໄນແບບແປກ ๆ ຕ່າງ ๆ ເອົາແບບຢ່າງປະເທດຊາດເຂ້ງອັງກິດກໍ່ມີ ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍ່ດີ ກໍ່ບັງຫນີບໍ່ມ້ຽງກັບມານຸ່ງຖື ຕາມແບບລາວອີກເຫມືອນກັນ ເພາະຖ້າຫາກວ່າບັງໃຊ້ການນຸ່ງຫົ່ມ ແບບຕ່າງຊາດແລ້ວເປັນເຫດໃຫ້ຄົນ ໃນຊາດຫາກັນຫມິ່ນປະມາດ ແລະເບ້ຍຫ້ຽນເມ້ຍນາ ๆ ໄປກໍ່ອາບເອົາເອງ ຈົ່ງກັບມານຸ່ງຫົ່ມແບບລາວເຮົາອີກ.

ภาษาหุ่มหิ้มแบบเธ็ดภาษาของผู้ชาย

ถึงลาวเราสะไมเก้าบูฮาม พวกผู้ชาย เวลาจะเธ็ดภาษาขั้นซอบหุ่มหิ้ม เถื่องคำเพาะเหงังอ่า ภาษาหุ่มหิ้มเถื่องคำนั้นเวลาถึกของเปี๊ะเปื๊อมมันภ่ำ ก่อยจะเหงังง่าย ถ้าหุ่งเถื่องขาวไปแล้วมันเหงังได้ง่ายเฉิ่งตัวป่าง ๆ ผู้ชายเมื่อเธ็ดงานและเธ็ดไร่ผู้ชายซอบถักสิ่งขาขาว ๆ และเสื้อแขนยาวคำ ๆ ไป เธ็ดไร่ไถงานและเธ็ดการงานบางสนิว ถ้าผู้บ่มีเสื้อสิ่งคำแขนยาวแล้ว ลางถึงกหุ่งหิ้มสิ่งขาสั้นกซอบใช้สิคำเหมื่องกัน.

ถ้าปู่ตามบ้านเวลาเธ็ดภาษ

เวลาเธ็ดภาษปู่บ้านผู้ชายซอบหุ่งผ้าสะโหลง ส่วนผ้าสะโหลงนั้นลางถึงกหุ่งผ้าป้ายลางถึงกซอบหุ่งผ้าโหม ตามถวามธั่งมีถิจบ่ายของใผลาว ภาษหุ่งผ้าสะโหลงนี้เวลาปู่กับบ้านเธือนนั้น บ่ำทำหงิถว่าจะแม่นผู้หนุ่มหลือผู้เถ้ากหุ่งได้ถ้วยกัน หมิถห้างนั้น ส่วนเสื้อหิ้หิ้มปู่กับบ้านและเธือนนั้น แล้วแต่จะเหมาะถิ ลาง ถึงกหิ้มเสื้อขาวกม เสื้อลายกม และเสื้อสีต่าง ๆ แล้วแต่ผู้ซอบ จะหุ่งหล ใช้สิใดก่ได้ เวลาปู่บ้านปู่เธือน ถ้าผู้บ่มีผ้ากหุ่งสิ่งกมี.

เวลาเธ็ดบุนทุก ๆ สนิก

ภาษเธ็ดบุนทุก ๆ ป่าง และทุก ๆ สนิก พวกถึงลาวซอบพาภังถือตามแบบกันสืบ ๆ มาถามลำถับ ถ้าเมื่อเถิงเวลาเธ็ดบุนแล้ว ผู้ชายหิ้วหมิถต้องพาภังหุ่งผ้าขาวใหมเหงบต่วง ถ้าผู้บ่มีผ้าขาวใหมแล้ว กพาภังข้อบใจต้องเอาผ้าป้ายมาหุ่งแทง เถิงว่าเอาผ้าป้ายมาหุ่งแทงกถิ กบ้างมีถวามข้อบใจปู่ เถิงหมู่บ่ำท้วงกรู้สึกอายเอง เพาะถือว่าเราเป็นผู้บิกพ่อยถือบ่มีจิงบ้าง ป่างนี้แต่ภาษหิ้มนั้นถึงลาวส่วงหลาย ซอบหิ้มเสื้อขาวจะเป็นแขนสั้น หลือแขนยาวกแล้วแต่ ขอแต่ให้ะแม่นเสื้อขาวกแล้วกัน บ่ว่าผู้เถ้าและผู้บ่าว.

เถิงต่างว่า หากได้หุ่งผ้าขาว แล้วหิ้มเสื้อขาวปานนั้นกถิ กบ้างบ่แล้ว ต้องหุ่งสิ่งชั้นใน และมีเผหัอาเลงไหมบ่างนำอีกด้วย ถ้าเวลาไปเธ็ดบุน

ຕັກບາດຫາມເຮັດກອງບວດ. ກອງຫົວ, ອັດຖະແລະບຸນກະຖິນຫລືວ່າບຸນບັ້ງໄຟ ປ່າງນີ້ ຫລືວ່າບຸນຟັ່ງເທສນາ ແລະເຮັດບຸນປູ່ໃນບ້ານໃນເຮືອນ ຖ້າຜູ້ໃດຫາກບ່ຽງຫົ່ນ ບໍ່ຄົບຄັ້ງວ່າມາແລ້ວ ພວກຫມູ່ ກໍພາກັນປາກຫົ່ນປະນາດຜູ່ນັ້ນແດ່ ວ່າເປັນຄົນຈົນ ຖ້າບຸກຄົນຜູ່ໃດ ນ່ຽງສ້ຽງຂ້າສັ້ນແລະຂາບາວ ພ້ອມບໍ່ບອມໃສ່ຜ້າບ່ຽງໂຕ ງາມເຂົ້າວັດຟັ່ງທັນ ຈຳສິນປ່າງນີ້ ເຂົາຖືກັນວ່າ ຄົນບໍ່ຮູ້ພຸທສາສນາ ເຂົາບັ້ວ່າ ຄົນບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກຣະບຽບທັນນຽມຂອງລາວແທ້ ເຂົາບັ້ວ່ຶ່ງວ່າເປັນ ຄົນລືມຊາດອີກດ້ວຍ.

ບ້ຽບໍ່ເທົ້ານັ້ນ ເວລາຈະເຂົ້າຫາເຈົ້ານາຍ ຂ້າຣາຊການທີ່ມີການສຳຄັນກ່ຽວ ກັບສິ່ງທີ່ເປັນຣະບຽບ ຕົວຢ່າງເວລາສູ່ຂວັນ,ເອົາຜົວເອົາເມັ່ຽ ຂຶ້ນເຮືອນໃຫມ່ຜູກແຂນ ແມ່ອອກກຳໃຫນແລະສູ່ຂວັນຄົນປ່ວຍປ່າງນີ້ ກໍ້ອ້ຽຫົ່ນເສື້ອຂາວນຸ່ງຜ້າຂາວຈົ່ງໄປໃນ ງານປ່າງນີ້ ຖ້າຜູ່ໃດບໍ່ປະຕິບັດປ່າງນີ້ ຖືວ່າຜິດປະເພນີລາວ.

ກ່ຽວກັບໃນງານພຣະຣາຊພິທີ

ຕາມພຣະຣາຊປະເພນີ ຄືງານພຣະຣາຊພິທີຕົວຢ່າງແມ່ນພິທີຮັບນ້ຳໃຫມ່ ໃຄບນີ້ພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິຕ ຊົງມາເປັນອົ້ຽປະມຸກແລ້ວ ພວກເຈົ້ານາຍຂ້າຣາຊການ ທຸກ ໆ ຄົນ ພ້ອມທັ້ງອົ້ຽພຣະມະຫາກະສັດດ້ວຍ ບ່ອນພາກັນຖືເຄື່ອງແບບດ້ວຍ ກັນຫມົດທັ້ງນັ້ນຄື :

1 ນັບແຕ່ຊັ້ນນາຍບ້ານຕາແສ ເຈົ້າເມືອ ເຈົ້າແຂວ ພວກເຈົ້ານາຍ ຂ້າ ຣາຊການທຸກ ໆ ຜແນກ ຕ້ອງພາກັນນຸ່ງຜ້າຂາວຫົ່ນເສື້ອໃຫບ່ຂາວ ຄໍປົດມີຫນາກ ກະດຸມຄຳແຕ່ 7 ຫນ່ວຍ ຂຶ້ນໄປເຖິ 9 ຫນ່ວຍຖ້າມີກາຄຳຊອບກໃສ່ປະດັບດ້ວຍ.

ຖ້າແມ່ນທ່ານອະທິບໍດີ ພນະທ່ານອັຄມິນຕຣີ ພ້ອມທັ້ງຜູ່ແທນຣາສດອນ ແລະຜູ່ແທນສະພາຣາຊນິນຕຣີ ຕ້ອງນຸ່ງຜ້າຂາວເສື້ອຂາວຄໍປົດຫນາກກະດຸມຄຳ 7 ຫນ່ວຍ ແລະມີຄໍເສື້ອແລະແຂນເສື້ອຕ້ອງປະດັບຄໍແລະແຂນ ຕາມນາມມະຍົດຂອງ ຕົນ ໆ ແລ້ວບັ້ໃສ່ກາຄຳຊອບອົກດ້ວຍ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງຫມາຍໃຫ້ຮູ້ຈັກຖານາບຸຖາ ນະຂອງຕົນ.ໆ

ແລະໃນເວລາງານພຣະຣາຊພິທີແບບນີ້ ປະທານສະພາຣາຊ
ມົນຕຣີ ພ້ອມສະເດັດນາບົກ ພ້ອມຜູ່ຕາງພຣະເນດພຣະກັນຂອງອົງສົມເດັດພຣະ
ເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ເມືອນຸ່ງຜ້າເປັນເຄື່ອງຫມາຍແລ້ວໃສ່ເສື້ອຄ່ຶກ ໃສ່ກາຄໍາ
ຊອບ ຄໍເສື້ອແລະແຂນເສື້ອມີປະດັບລວດລາຍຕາມນາມະບົດແລ້ວ ບ້ຽໃສ່ສາຍ
ບ່ຽງໄປຂ້າງຊ້າຍອີກດ້ວຍ ບໍ່ພຽງແຕ່ເທັ່ານີ້ ເຮົາກໍຈະຮູ້ໄດ້ທັນທ່ວ່າ ອັນນີ້
ແມ່ນຜູ່ມີຕໍາແຫນ່ງຊັ້ນສູງຫນົດທ້ຽນັ້ນ.

ຖ້າແມ່ນຊັ້ນນາຍທະຫານແລະຕໍາຣວດແລ້ວ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ປະດັບຕ່າງໆ ຄື
ໃຫ້ນຸ່ງສ້ຽເສື້ອເຄື່ອງແບບທ້ຽຫນົດ ແຕ່ຊັ້ນຮ້ອຍຕຣີ ຮ້ອຍໂທຮ້ອຍເອກ ພັນຕຣີ
ພັນໂທ ພັນເອກຕລອດເຖິ່ງຊັ້ນນາຍພົນ ໃຫ້ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຂາວສ້ຽຂາວຂາຍາວແລະແຂນ
ຍາວຫນົດ ແລະເສື້ອນັ້ນກໍໃຫ້ແມ່ນເສື້ອຂາວຄໍປົກເຫມືອນກັນ ກັບທາງເຈ້ານາຍຂ້າ
ຣາຊການ ແຕ່ໃຫ້ໃສ່ຕຣາຄໍາຊອບແລະຊັ້ນພ້ອມເມໄດ ແລະໃສ່ຫມວກນາມະບົດ
ທ້ຽຫນົດ ຕາມຊັ້ນ ແລະນາມບົດຂອງຕົນ ໆ.

ເຄື່ອງຊົ່ງເພື່ອປະດັບພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ ພ້ອມພຣະອັຄຄະມະເຫສີ ພ້ອມອົງມົ່ງກຸດນັ້ນ ຈະຊົ່ງ
ປະດັບດ້ວຍເສື້ອຈັກເງິນແລະເສື້ອຈັກຄໍາ ຜ້ານັ້ນແມ່ນຊົ່ງນຸ່ງຜ້າຈັກເງິນຈັກຄໍາແລະເສື້ອ
ຄ່ຶປົກມີຄຸມເຖິ່ງ 9 ຫນ່ວຍແລ້ວຊົ່ງປະດັບພຣະອົງດ້ວຍຕຣາຄໍາຊອບ ເສື້ອປະດັບພຣະກຽດ
ຕິບົດແມ່ນເສື້ອຂາວ ທ້ຽພຣະຫັດແລະປະດັບທ້ຽພຣະສໍ ແລ້ວຊົ່ງປະດັບສາຍບ່ຽງຊ້າຍ
ອີກດ້ວຍ ເມືອມາເຖິ່ງສຖານທ້ຽຈະຊົ່ງທ່ານັ້ຈະບາທິຖານ ຄ້ວັດຫລ້ສົ່ມແລ້ວຈະມ້ີ
ພວກທະຫານກອງກຽດຕິບົດ ເປ່ົາແກຣ້ອງເຄົ່າຣົບທຸ່ງຊາຕແລະເພງຊາດແລ້ວ ກໍ
ເຂ້ົາໄປພາຍໃນພັທສ້ມາ ພະສົງໄດຍມ້ີອົງສົມເດັດພຣະສັງຄະຣາຊພ້ອມພຣະມະ
ຫາເຖຣານຸເຖຣະ ຄອຍຖວາຍພຣະພອນໄຊທັນໃດ ແລ້ວທໍາພຣະຣາຊພິທ້ໄຫວ້
ພຣະໂດຍບ້ ຣັບສົ່ນເສັດແລ້ວຕ້ັງພິທ້ທໍາສັຕຕະບານຸສັດ ມ້ີການທໍາພິທ້ຈຸ່ມປາຍ
ຫອກດາບ ແລ້ວທາງຝ່າຍພຣະສົງ ມ້ີອົງສົມເດັດພຣະສັງຄະຣາດເປັນຕົ້ນ ສວດພຣະ
ພຸທມ້ນອວຍໄຊໃຫ້ພອນແລ້ວ ພວກນາຍບ້ານ ຕາແສງ ເຈ້ົາເມ້ືອງ ເຈ້ົາແຂວງ

ຕລອດເຖິງອາດຫາເຈົ້ານາຍຜູ້ມີກຽດຮັບບ້າພຸທມິນ ສັດຈະຫາທິຖານ ສາບານຕົວ ທຸກ ໆ ຄົນ ພໍຈົບພິທີນັ້ນແລ້ວ ກໍຖາຣະວະ ແລ້ວຮັບພຣະພອນໄຊ ທີ່ພຣະສົງມີອົງ ສົມເດັດພຣະສັງຄະຣາດ ພ້ອມພຣະມະຫາເຖຣານຸເຖຣະ ຈະຖວາຍພຣະພອນໄຊໃຫ້ ນັ້ນແລ້ວກໍຫມາຍຄວາມວ່າ ເສັດພິທີການບຸ່ງຫົ່ມຂອງຜູ້ຊາຍໂດຍຍໍ້.

ການນຸ່ງຫົ່ມແບບສາກົລຂອງຜູ້ຊາຍລາວ

ພວກຜູ່ຊາຍເຮົາທຸກວັນນີ້ ພາກັນນິຍົມໃຊ້ເຄົາເຄື່ອງແບບສາກົລ ຄືນຸ່ງສ້ຶງ ຂາຍາວ ຫົ່ມເສື້ອໃຫ່ໃສ່ຫນວກ ໃສ່ເກີບ ໃສ່ກາອະວັກ ແລະໃສ່ຮອງເທົ້າໃສ່ນາລິ ກາແຂນປ່າງນີ້ຕາມສໄມເກົ່າບູຮານບໍ່ມີ ແຕ່ຄົງຈະເນື່ອງມາຈາກລາວເຮົາເຄີຍເປັນ ເມືອງຂຶ້ນຂອງຝຣັ່ງເສດມາປ່ກຄອງ (-) ເລີຍພາກັນເຫັນເອົາ ນຸ່ງຫົ່ມປ່າງໃດເປັນຂອງງາມ ກໍເລີຍອະນຸໂລມຕາມເອົາຕາມແບບເຂົາດ້ວຍ ຈຶ່ງເຫັນ ວ່າເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງລາວເຮົາວ່າເປັນຂອງບໍ່ດີດ້ງນີ້.

ວັທະນະທັມ ແລະການນຸ່ງຫົ່ມຂອງຜູ່ຍິງລາວ

ພວກຜູ້ຍິງລາວເຮົາທຸກໆຄົນ ຊໍ່ວ່າເປັນແມ່ພົມຂອງຊາດປ່າງນຶ່ງ ທີ່ພາກັນ ນິຍົມການນຸ່ງຫົ່ມແລະໃຊ້ສອຍປ່າງໃດໆ ແລ້ວລູກແລະຫລານ ທີ່ຈະເກີດມາໃນຄັ້ງ ສຸດທ້າຍພາຍຫລັ ງ ທັ ງຫມົດ ກໍຈະເອົາຢ່ ງປ່າງຕາມປະເພນີ ນິຍົມຂອງແມ່ຈົ່ງມີ ພາສິດລາວຂອງເຮົາຮັບສົ່ມອ້າງໄວ້ວ່າ:

ຈະເບິ່ງຊ້າງໃຫ້ເບິ່ງຫາງ ຈະເບິ່ງນາງໃຫ້ເບິ່ງແມ່ ຖ້າຈະເບິ່ງທີ່ແທ້ ໃຫ້ເບິ່ງ ເຖ່ງພວກເຊື່ອເຜົ່າວົງຕະກຸນ

ໃນພາສິດຂໍ້ນີ້ ຄົງຈະຫມາຍຄວາມວ່າ ຖ້າແມ່ຂອງຜູ້ຍິງດີ ຕລອດເຖ່ງການ ນຸ່ງຫົ່ມ ກໍມີຣະບຽບຮຽບຮ້ອຍດີ ລູກແລະຫລານ ຜູ້ເກີດມາໃນຄັ້ງສຸດທ້າຍພາຍ ຫລັ ງ ກໍຈະຖືເອົາຕາມປ່ ງປ່າງ ຣະບຽບທໍານຽມຂອງແມ່ນັ້ນ ເພາະວ່າແມ່ ເປັນ ຜູ່ປູ່ໃກ້ຊິດກັບລູກຫລານຫມວ່າພໍ່ ຖ້າວ່າແມ່ຂອງລູກຫາກເປັນຜູ່ປະພຶດບໍ່ດີແລ້ວ

ຄລອດເຖົ້າການບຸ່ງຫົ່ມກໍ່ບໍ່ຖືຕາມ ອະນຸບປະເພນີຂອງລາວ ນັກເຝັ້ນຄົນຊອບຖືຕາມ ຣະບຸງບປະເພນີຂອງຊາດອື່ນ ພາສາອື່ນໆ ແລ້ວລູກທຸກໆຄົນເກີດມາກຈະຖືຕາມ ຕົວປ່າງຂອງແມ່ໝົດທ້ັງນັ້ນ ຈົ່ງຢ່ໃຫ້ຜູ່ຍິງລາວເຮົາທຸກໆຄົນຖ້ານີຈຸດປະສົງ ປາກ ໃຫ້ລຸກແລະຫລານຊາບບົ່ງຂອງຕົນໆ ທ່ີເກີດມາໃນຄັ້ງສຸດທ້າຍພາຍຫລັງ ເປັນຄົນ ຄືມີຈັນຍາມາຣະບາດ ແລະຣະບຸງບທຳນຸງມດີແລ້ວ ຈົ່ງພຍາຍາມແອບຝຶກຫັດດັ ແປງລູກບົ່ງລູກຊາຍ ແຕ່ເມ່ືອບ້ັງນ້ອຍໃຫ້ເຝັ້ນຄົນດີແລ້ວ ເມ່ືອເຂົ້າໃຫ່ງ່ໄປແລ້ວ ກໍຈະເປັນຜູ່ດີບ່ຕ້ອງແອບຝຶກຫັດດັ ແປງຍາກ ຈົ່ງມີພາສິດອັບສົມອ້າງໄວ້ວ່າຈະ ແອບລູກໃຫ້ແອບເມ່ືອບ້ັງນ້ອຍ ຈະແອບຂ້ອຍຂ້ຳທາສາ ໃຫ້ແອບເມ່ືອໄມ້ມາໃໝ່ຈົ່ງ ຈະດີ ຖ້ຳເມ່ືອບ້ັງນ້ອຍໆ ນັ້ນ ພໍ່ແມ່ບ່ຫັດແອບລູກໃຫ້ດີຈະປ່ອຍຕາມໃຈແລ້ວຈະເຂ້ົ ກັບພາສິດລາວວ່າ:

ເມ່ືອລູກບ້ັງເຝັ້ນຫມຸ່່ນນ້ອຍ ພໍ່ແມ່ປ່ອຍຕາມໃຈ ເລີບເລ້ົາໄກຄຳຂອນແກວ່ງຫາງ ປ່ານ້ຳ ຖ້ຳວ່ໃຫ່ງ່ມາແລ້ວ ພໍ່ແມ່ວາຈາວ້ານ ວອນວ່ານເອ້ັນສ່ັງກໍດີທ້ອນ ລູກ ເຫລ້ົານ້ັນຈະບ່ຟ້ັງຄ້ັ ຈະປ່ານນ້ັແກ່ວ່ງຫາງແທ້ແລ້ວ ໜ່ານລູນແລ້ວຈະເສ່ັງໃຈ ໃຫ້ອ່ານເພ່ະວ່ຳເມ່ືອຕ່ານລູກ ບ້ັງເປັນໜຸ່່ນນ້ອຍ ເຮ້ົາບ່ໄດ້ສ່ັງສອນທ່ານເອ້ັຍໆ

ເຣ່ືອງການບຸ່ງຫົ່ມຕາມຣະບຸງບປະເພນີບົ່ງລາວທ່ີດີແທ້

ຜູ່ຍິງທ້ັງໝົດ ຕ້ອງບຸ່ງສ້ັ ແຕ່ການບຸ່ງສ້ັນນ້ັ ແລ້ວ ແຕ່ຜູ່ຊອບຈະບຸ່ງສ້ັນສ່ີໃດ ສ່ີດໃດກໍ່ໄດ້ ແຕ່ໃຫ້ແມ່ນສ້ັ ການບຸ່ງສ້ັນນ້ັນຕ້ອງໃຫ້ບຸ່ງສ້ັນທ່ີມ່ີຫົວ ແລະມ່ີຕີນ ພ້ອມ ຖ້ຳຜູ່ໃດ ຫ້ວ່ກບຸ່ງສ້ັນບ່ມ່ີຫົວບ່ມ່ີຕີນແລ້ວຕາມປະເພນີລາວ ນາຕ້ັ ແຕ່ບ່ຮ້ານ ນະການຈະຖ້ວ່ຜູ່ນ້ັນບ້ັ ບ່ເປັນຄົນດີພ່ເທ່ືອ ເພ່ະສ້ັນບູຮ້ານຄົນລາວເຮ້ົາຈ່ົ ນ່ິຍົມ ໃຫ້ບຸ່ງສ້ັນໃຫ້ຄົບຄ່ືມ 5 ປ່າງ ຈ່ົ ຊ່ວ່ເປັນຄົນດີມ່ີອັກສນະຄົບແທ້ກ່ : 1- ໃຫ້ບຸ່ງສ້ັນມ່ີຫົວ 2- ໃຫ້ບຸ່ງສ້ັນມ່ີຕີນ 3- ເວລາບຸ່ງນ້ັ ຫ້ຳມບ່ໃຫ້ບ່ງ່ສູງເກ່ືນໄປ ແລະບ່ໃຫ້ຫລ່ານເກ່ືນຄວນ

4- ภาบบุ่งใช้ถืกอะบวบบั้ม ทางด้านเหิ่งใช้สุวพวงสาบบี
5- ทางด้านลุ่ม ใช้บุ่งเอิ่นพวงเถิ่งแอ่ว

ภาบบุ่งสั้งหั้มีอะบวบถืกต้องตามปะเพนี ของลาวเฮาแท้ บ่แม่นว่าแต่สั้งแล้ว จะปากบุ่งป่างใดกำบุ่งเลื่อยไป ใดบ่อัดแทกและซั่วซาเบิ่งแบบปะเพนีลาว ซื่อ่าถิ่งบ่ได้สึกสาร้ำธวง ลักหิปะเพนีลาวของเฮาบั้งบ่แม่นถิ่งลาวแท้,

ภาบบุ่งสั้งหิบ่ถิบ่มีอะบวบมีธักสบะปู่ 10 ป่างถิ :

1- บุ่งสั้งบ่มีหิว
2- บุ่งสั้งบ่มีถิ่ง
3 - บุ่งสั้งหล่ามเกิ่งไป จิ่งเถิ่งจุมถ้อง
4- บุ่งสั้งเอิ่นเกิ่งไป จิ่งภายหิวเฮ้า
5- บุ่งสั้งแทกข้างใช้หลวงเหั้งกิกอาอ่อน
6- บุ่งสั้งบางเกิ่งไป จิ่งหลวงเหั้งอะไวยะวะถืร่างภาย ท้วงหมิด,
7 - ตัดสั้งแถบเกิ่งไป จิ่งก้าวอาบ่างก้วางบ่ได้.
8- บุ่งภะไปวงเอิ่นๆ พวงท้องป่อน.
9- บุ่งสั้งหักภะโมมจิ่งหลวงเหั้งท้องน้อบ.
10-ผู่บิ่งบุ่งสั้งวาภิบ แบบขาบาวๆ ริกไปตามขา บ่แม่นสั้งใช้ธักอิ้งจิ่งหลวงเหั้งของหางในร่างภาย ท้วงหมิดทุกๆป่าง เมื่อผู่บิ่งลาวถิ่งใด หากบุ่งสั้งผิดอะบวบ ทำงมถั่งในอะบวบหิ่บถืท้วงหมิด หิมีปู่ใน 10 ข้อ พวงแต่ข้อใดข้อบิ่งแล้ว เป้นติวป่างถั่งนี้ ตามธักหิปะเพนีของถิ่งลาวแท้ แต่ถืกคำบันมานั้น.

แม่นพระธาชามะหากะสัก แต่ก่อนๆ มานั้งเถิ่ง แนะนำตักเตือนพวกบ่าวไพ่เสนาอามาด ธาชมินตรีเสดถีพ่ำค้าทุกถ้วนหน้า และเจ้าบ่าย ข้าธาชการ หะหานตำรวดทั่วหมิดบ่ให้เอาเป้นพั้นธะบา และอะนุพั้นธะบา ซิลีเอามาเป้นบาบำเลิพวงชีวาวกถื ก่หำมขาดแท้ๆ เพาะจะเสั่งพะ

ກຸງເກ ຕິ ບົດ ໝະ ກຸງ ເກ ຕິ ຄຸ ນ ແລະ ຈະ ເສື່ອມ ເສັ ງ ຮັ ກ ສ ນ ະ ສິ ນ ບັ ດ ຜູ້ ວ ີ ຂ ອ ງ ບ ິ ງ ລ າ ວ ແ ທ້ ໆ ຖ ້ າ ເ ສ ນ າ ອ າ ມ າ ດ ຂ ້ າ ຮ າ ຊ ກ ານ ແ ລ ະ ມ ະ ຫ າ ເ ລ ກ ເ ດ ກ ຊ າ ຍ ທ ະ ຫ ານ ຕ ໍ າ ຮ ວ ດ ຜ ູ ້ ໃ ດ ຫ າ ກ ບ ໍ ່ ເ ຊ ື ່ ອ ຟ ັ ງ ແ ລ ້ ວ ບ ັ ງ ຄ ັ ບ ເ ອ ົ າ ແ ມ ່ ບ ິ ງ ນ ຸ ່ ງ ສ ິ ້ ນ ບ ໍ ່ ຄ ິ ດ ທ ັ ງ ໝ ົ ດ ໃ ນ 10 ຂ ໍ ້ ນ ີ ້ ຈ ະ ພ ຽ ງ ແ ຕ ່ ຂ ໍ ້ ໃ ດ ຂ ໍ ້ ນ ຶ ່ ງ ກ ໍ ຕ າ ມ ຜ ູ ່ ຊ າ ຍ ຜ ູ ່ ນ ັ ້ ນ ຈ ະ ເ ປ ັ ນ ທ ີ ່ ລ ັ ງ ກ ຸ ງ ເ ກ ແ ກ ່ ສ ັ ງ ຄ ົ ມ ຄ ົ ນ ລ າ ວ ທ ັ ງ ໝ ົ ດ ທ ້ າ ຍ ທ ີ ່ ສ ຸ ດ ຈ ະ ຖ ອ ນ ບ ົ ດ ລ ຶ ບ ລ ้ ำ ແ ໜ ่ ง ຂ ອ ง ผ ู ่ ช า ย ผ ู ้ ก ็ เ อ า ง ั ้ น เ พ ร า ะ ถ ื อ ว ่ า เ ป ็ น บ ิ ง บ ่ ก ี เ ป ็ น ภ า ย ะ ภ ง ิ ่ อ ั บ ป ี จ ั ญ ไ ร ห ล ื อ ว ่ า ถ ิ ่ ง เ ข ั ด ข ว า ง ข อ ง ป ะ เ ท ศ ช า ก ส า ส น า จ ะ ผ า ใ ห ้ บ ้ า น เ ม ื อ ง เ ส ื ่ อ ม ย ิ ด แ ล ะ เ ส ั ง ก ุ ง ส ั ก ส ี ข อ ง ล า ว เ ร า อ ี ก ด ้ ว ย ແ ລ ะ ຊ ໍ ່ ວ ່ າ ບ ິ ง ຮ ั ก ส ะ ย ะ ท ี ่ บ ่ ก ี

ตามอัทยะทัมปะเพนีขอๆลาวแท้.

ถ้าหากเหันว่า ผู่บิๆผู่ใด คินใดหากบุ่งสึนผิดระบบปะเพนีขอๆลาวปู่ ในธักสนะ 10 ป่างนี้ แต่พุงป่างใดป่างนึ่ง หลือว่าถืกตามข้ ใดข้ นึ่งแล้วก็ ผู่ชายทั้งหมดทุกๆคิน จะถือว่าผู่บิๆผู่นั้นเป้ บิๆที่บ่ดี เป้นบิๆใสเพนีเป้นบิๆ หากิงกางคืน เพาะสนั้น ตามปะเพนีลาวจิ่งห้ามพักห้ามหนาแท้ๆ ถ้าผู่ ชายผู่ใดๆ หากถือเอาบิๆบุ่งสึนผิดระบบปู่ใน 10 ข้ นี้ พุงข้ ใดข้ นึ่งแล้ว เถิงว่าคินอื่นๆ บ่ห้วงก่อายเอง เพาะถือว่าเราได้เอาผู่บิๆที่บ่ดีมาเป้นเมิงแล้ว

บัมนิข้ ยกเวั้นให้บุ่งสึนห้มเสื้อผิดระบบได้ดี:

1- ถ้าผู่บิๆผู่ใดตายแล้ว เอาให้พากับบุ่งสึน เอาดินขึ้นแล้ว เอาหัวลิๆ มาหางดิน หมายถวามว่า คินผู่นี้จะกับดืนหลังบ้านเก๋าแล้วจิ่งให้บุ่งสึนแบบนี้

2- ให้เด้กน้อยๆ ที่อายุบ่ทันเถิง 10 ปี ให้บุ่งสึนมีลายแซกหางปืน แต่บ่ให้ มีหัวและดิน ถือกับว่าถ้าบุ่งสึนให้เด้กน้อยแบบนี้ ถือผิป้าน จะแก้แม่กำเล็ก เด้ น้อยได้ดี.

3- ถ้าคินผู่ใดตายแล้ว จะเป้นผู่ชายและแม่บิๆก็ดี เอาพากับห้ม สื้อให้ แต่เอาเบื้องหลังปืนมาหน้าอิก แล้ว เอาถุมไปใส่หางหลังหมดเพาะเหันว่า คินผู่นั้น จะบ่มีภานก้าวหน้า บุกคินผู่ชายไปนี้จะถอยหลังดืนแล้ว เอา จิๆ พากับห้มเสื้อ ปืนหางหลังมาหาหางหน้าอิก.

ໝາຍເຫດ -

ແຕ່ກົງກັນຂ້ານ ກັບສໄນປັດຈຸບັນນີ້ ເຂົານິຍົມສໄນໃໝ່ນວກຜູ່ນົງພາກັນຫົ່ນ ເສື້ອປົ່ນທາງຫລັງ ນາໄວ້ທາງໜ້າອີ້ກແລ້ວເອົາຖຸມ:ໃສ່ທາງຫລັງ ເຂົາວ່າທັ້ງສໄນ ຄວາມຈົງແລ້ວ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນສໄນໃໝ່ ແມ່ນຫົ່ນແບບສໄນເອົາກົວປ່າງແບບຄົນຕາຍ ແລ້ວມາຫົ່ນ ບ້ານ້ຳແຕ່ບໍ່ໄດ້ນິຍົມພາກັນ ນ່ຳສົ່ນເອົາຫົວລົງເອົາຕີນຂົ້ນເກົ້ານັ້ນ ລາງເທົ່ອນາງໆ ໄປອາດຈະເປັນກໍ່ວ່າໄດ້ ຍັນນີ້ກາດຄະນໄວ້ຊົ່ງ ເທົ້ານັ້ນ.

ວັທະນະທັມໃນການຫົ່ມເສື້ອຂອງຜູ່ນົງລາວ

ການຫົ່ມເສື້ອນັ້ນຕາມປະເພນີຣະບຽບຂອງລາວເດ ທັ້ງນັ້ນ ການຫົ່ມເສື້ອມີ ປູ່ 6 ປ່າງ ຄື :

1/- ຫົ່ມເສື້ອໃນເວລາເຣັດການ ໃຊ້ແບບນຶ່ງ

2/- ຫົ່ມເສື້ອໃນເວລາຍາມຫນາວ ໃຊ້ແບບນຶ່ງ

3/- ຫົ່ມເສື້ອໃນເວລາເຂົ້າສ້ຳລົບ ໃຊ້ແບບນຶ່ງ

4/- ຫົ່ມເສື້ອໃນເວລາທຳບຸນໃຫ້ທານ ໃຊ້ແບບນຶ່ງ

5/- ຍາມຄົນຕາຍ ໄປສົ່ງສົບຫລືສົ່ງສະການ ໃຊ້ແບບນຶ່ງ

6/- ຫົ່ມເສື້ອຂອງພຣະອັກຄະມະເທສີ (ພັນຣະບາຂອງພຣະເຈົ້າມະຫາຊີ ວິດແບບນຶ່ງ.

1/- ຫົ່ມເສື້ອ ເວລາເຣັດການ

ຫົ່ມເສື້ອເວລາເຣັດການນັ້ນ ຜູ້ນົງລາວສ່ວນຫລາຍ ຊອບໃສ່ເສື້ອສີດຳແຂນຍາວ ເຊັ່ນເຣັດໄຮ່ແລະເຣັດນາ ຫລືເຣັດການງານ ຊຸນິດ ກໍ່ຊອບໃສ່ເສື້ອສີນັ້ ເພາະເຫັນວ່າ ການຫົ່ມເສື້ອຊຸນິດນັ້ ເວລາເຣັດກິຈະການງານ ຊຸນິດນັ້ນ ເຖິງວ່ານັ້ງເປີ:ເປື້ອນກໍ່ບໍ່ຄ່ອຍ ເຫັນໄດ້ງ່າຍ ຖ້າຫົ່ມສີຂາວແລ້ວ ຄົນອື່ນຫລຽວເຫັນໄດ້ງ່າຍ ເຈົ້າຂອງເນົ້ງກໍ່ເຫັນດ້ວຍ ເພາະສະນັ້ນຈົ່ງນິຍົມຫົ່ມເສື້ອແຂນຍາວດຳ ແລະທັ້ງເປັນປະໂຍດເພື່ອປ້ອງກັນຮົ້ນ ບູງ

ທ້ຈະຂົບແລະກັດອີກດ້ວຍ ສ່ວນສັ້ນກໍ່ຊອບນຸ່ງດໍາສ່ວນຫລາຍ ແຕ່ລາງຄົນຫາສັ້ນດໍາ ເສື້ອດໍາບໍ່ໄດ້ ກໍ່ນຸ່ງໄປຫົ້ນໄປສີ ຕໍ່ມື ແຂນສັ້ນກໍ່ມີ ຕາມແຕ່ຜູ້ມີທ້ຈະຫາໄດ້ ແຕ່ບໍ່ຖືກແທ້

24/- ການຫົ້ນເສື້ອ ໃນເວລາຍາມຫນາວ

ການຫົ້ນເສື້ອໃນເວລາຍາມຫນາວນັ້ນ ຜູ້ຍິງທັ້ງຫລາຍຊອບຫົ້ນເສື້ອນວມແຂນຍາວຫລືເສື້ອຂົນສັດກໍ່ມີ ສໍາຫລັບຜູ້ຮັ່ງມີຄ້າຜູ້ທຸກໆ ຈົນໆ ແລ້ວ ຫາເງິນບໍ່ມີ ກໍ່ໄດ້ຫົ້ນເສື້ອແພຍາວດໍາແດງ ຫລືທັມມະດາ ແຕ່ຊອບໃຫ້ຫລາຍໆ ຊັ້ນ ເພື່ອປ້ອງກັນຫນາວ.

3/- ການຫົ້ນເສື້ອເຂົ້າສັງຄົມ ໃຊ້ແບບນຶ້ງ

ການຫົ້ນເສື້ອເຂົ້າສັງຄົມນັ້ນ ຜູ້ຍິງຊອບໃສ່ເສື້ອແຂນສັ້ນມີສີຕ່າງໆກັ ແລ້ວແຕ່ຜູ້ຊອບຈະເປັນສີສົ້ວ ສີຟ້າ ສີແດງ ສີ ຂາວ ສີມ່ວ ຫລືສີດໍາກໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າສັງຄົມເຂົາບໍ່ນິຍົມໃຊ້ແຂນຍາວ ມີແບບແຂນສັ້ນຫມົດທັ້ງນັ້ນ ບໍ່ກໍາຫນົດວ່າກາງຄືນຫລືກາງເວັນ ເພາະການໄປນາຫາສູ່ ແລະການໄປປະຊຸມໃນງານມ່ວນຊຸ້ນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ເຫມືອນຄົນຕ່າງຊາດຄືຊາດຝຣັ່ງ ອັງກິດ ຫລືອະເມຣິກາເປັນຕົ້ນ ເຂົາຍອມພາກັນນຸ່ງຫົ້ນຕາມຍາມແລະ ເວລາ ຍາມກາງເວັນນຸ່ງແບບນຶ້ງ ຫົ້ນແບບນຶ້ງ ຍາມກາງຄືນ ຫົ້ນແບບນຶ້ງ ນຸ່ງແບບນຶ້ງ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ເສື້ອສີເຫລືອງເຂົາບໍ່ໃຊ້ ແຕ່ສີເຫລືອງອ່ອນບັ ໃຊ້ປູ່ດັ່ງນີ້.

4/- ຫົ້ນເສື້ອໃນເວລາທໍາບຸນຕ່າງໆ

ຍາມທໍາບຸນຫລືເຮັດບຸນຕ່າງໆ ຖ້າຕາມຣະບຽບປະເພນີລາວແລ້ວ ເຂົາພາກັນຫົ້ນເສື້ອສີຂາວແຂນສັ້ນຜ້າບ່ງໃຕ ກ່ອນເຂົາຈະພາກັນຫົ້ນເສື້ອສີຂາວ ໃນເວລາເຮັດບຸນຫລືທໍາບຸນນີ້ ເຂົາຖືກັນວ່າພຸທະສາສນາສິນທັນນີ້ ເປັນຂອງຂາວສະອາດບໍ່ ຈໍາເປັນຈະໃຊ້ສີຕ່າງໆ ແຕ່ລາງຄົນຜູ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຕໍ່ຣະບ ບລັດທິປະເພນີລາວແທ້ ຍາມເຂົາໄປວັດຟັງທັນຈໍາສິນກໍ່ຫົ້ນເສື້ອສີອື່ນໆໄປກໍ່ມີ ເພາະເນື່ອງຈາກກ່ອນເຂົາຈະຫົ້ນແບບນີ້ ກໍ່ເພາະເຂົາບໍ່ຮູ້ຕໍ່ຣະບຽບທໍານຽບຂອງລາວແທ້.

/- ขามไปสิ่วสิบ ตาลิสิวสะภางถิมตาย

ผอกผู้บิวทั้วหมิก ซอบผาภังบุ่วหิ้มเสื้อขาวเละสิ้งขาว แล้วผาภังมา สะมาทางเอิาสิ้นห้า ถ้าผู้ใดเธ้ดได้ป่างนี้เอิาผาภังนิยิมงับถือว่า เป้งขาดพี่น้อวของผู้ตายแท้ ถ้าบ่แม่งขาดของผู้ตายบั้น. ภ่บุ่วสีต่างๆ แล้วแต่ใจแต่บ่ให้แม่งสีกำเท้าบั้น ถ้าผู้ใดบุ่วหิ้มแบบนี้ซ้อว่าผอกถือสาสบาพุทแบบลาว แท.

หมายเหด;

แต่บ้างนิผอกผู้บิวลาวถิง ทิบ่รู้ต่อระบบของลาวแท้ เมื่อจะไปสิ่วสิบของขาดพี่น้องแล้ว ผาภังบุ่วสิ้งกำเสื้อสิกำถือแพกำ แล้วเอิาถือว่าเอิาเถ้าอิบต่ขาดผู้ตาย เป้งขาดของผู้ตายแท้ ถวามจิวบั้นบ่ถือเป้งแบบลัดทิต่างซาด ถือผวกถือสาสบากาโตลิก หลือสาสบาพระเยซูวาวหาก เอิาจิ่วผาภงบุ่วกำหิ้มกำป่างนี้ บ่แม่งสาสบาพุทแท้.

แต่ลัดทิผวกซาดจิง ผู้ซายนิยิมบุ่วกำ หิ้มเสื้อขาวแต่ใส่ปอกแขงกำ ทั้วผู้บิวและผู้ซาย ถ้าผู้บิวบุ่วขาวแล้วเอิาผ้ากำเป้งปอกมาวิดใส่แขงเสื้อถือว่าผวกบั้นเป้งขาดของผู่ตาย ในลัดทิทั้วสองป่างนี้ ถือบ่แม่งลัดทิประเพนิของลาวแท้.

ภางหิ้มเสื้อของพระอัถะมะเทสิ

ภางฉิวหิ้มเสื้อของพระอัถะมะเทสิ ทิเป้งบอกประมุกของผวกผู้บิวลาวทุกๆถิงบั้น พระอิวชอบหิ้มเสื้อสีขาวแขงขาว หลือบ่ป่างนิวกแม่งเสื้อสีมันปู แบบแขงขาวเป้งสวงหลาย แต่เสื้อแขงสั้นนิน้อย เถิวจะมีกแป้งลางถ้วลางถาวท่บั้น บ่แม่งเลือยๆไป.

ถ้ามีวางพระราชพิทีแล้ว พระอิวชิวหิ้มเสื้อแขงขาวจักเวิงหลือจักกำทิถือกับว่าเป้งของถิของเลิก ประจำพระราชตะกุล บังบ่ท่บั้น ภางแต่งพระกายทั้วหมิก แม่งพระอิวใส่เกิ้าผิม หิ้มเสื้อบุ่วสิ้นจักกำและจักเวิงใส่เสื้อ

ແຂນຫາອປະດັບດ້ວຍເພັຊນິນຈິນດາ ແລ້ວກໃສ່ຜ້າບ່ງງທາງຂວາ ອັນນີ້ແລະເປັນປະເພນີຂອງບີ່ງລາວເຮົາແທ້ ແລະພຣະອົງບ່ໄດ້ໃສ່ຄຸມເສື້ອມາຫລັງດັ່ງຄົນສາມັນສໄມປັດຈຸບັນນີ້

ການແຕ່ງຜົມແບບບີ່ງລາວ

ຄົນລາວເຮົາແຕ່ສໄມດຶກດຳບັນມາ ຕັ້ງແຕ່ເມືອງລາວຂອງເຮົາຕັ້ ປູ່ທີ່ນະຄອນປາ ນະຄອນລຸງຫລືປູ່ເມືອງແສແສນບ່ານ ໃນປະເທສນີ່ງໃກລ້ທີ່ປະເທສຈີນບິດເອົາແລ້ວທຸກວັນນີ້ ກ່ອນ ພ.ສ. 205 ກ່ອນ ຄ,ສ. 338 ເປັນຕົ້ນມາແຕ່ພຣະມະຫາກະສັດອົງທີ1 ຄື ຂຸນບໍຣົມຣາຊາທິຣາຊເປັນຕົ້ນມາ ເປັນພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນອົງທີ 1 ຂອງລາວ

ພວກຜຸ້ບີ່ງລາວເຮົາທັງຫມົດ ຕັ້ງແຕ່ນ້ອຍຈົນເຖີງໃຫ່ບຜຸ້ບີ່ງທັງຫມົດຊອບຈ່ຳງຜົມໄວ້ຍາວແລ້ວເກ້ົາ ຖ້າບັ່ງເປັນເດັກນ້ອບປູ່ເຂົາກໍພາກັນເຝ້ຍ 2 ຂ້າງຖ້າອາບຸ່ແຕ່ 10 ຂຶ້ນໄປເຖີງ 51 ພວກຜຸ້ບີ່ງນິບົມເກ້ົາ ແຕ່ລາງຄົນອາບຸ 50 ປີ ດອດຍາວະສານແລ້ວ ນິບົມພາກັນຕັດຜົມສັ້ນ ເພາະຖືວ່າເປັນຄົນເຖ້ົາແກ່ແລ້ວ.

ການເກ້ົາຜົມຂອງບີ່ງລາວ

ການເກ້ົາຜົມຂອງບີ່ງລາວນີ້ ເປັນຂອງງາມປຸ່ແລ້ວ ຈ່ຳງເປັນ ທີ່ນິບົມຊົມຊອບຂອງພຣະມະຫາກະສັດ ຕລອດເຈ້ົ້ານາບຂ້ຳຣາຊການ ທຸກໆແຜນກ ກໍ່ພາກັນນິບົມໃຫ້ຜຸ້ບີ່ງເກ້ົາຜົມ ແຕ່ງຕົວແບບນີ້ສືບໆກັນມາໂດບລຳດັບ ຈົນເຖີງ ປີ 1963 ເປັນຕົ້ນມາ ພວກຜຸ້ບີ່ງລາວ ພາກັນລືມລັດທິປະເພນີອັນດີງາມຂອງລາວ ຈ່ຳພາກັນຖືຕາມລັດທິປະເພນີຜຸ້ບີ່ງຕ່າງໆຊາຕ ຄື ຝຣັ່ງ ອັງກິດແລະຄະເມຣິກາ ເຂົານິບົມດັດຜົມ ນຸ່ງກະໂປ່ງ ນຸ່ງສະເກີດ ພວກຜຸ້ບີ່ງຄົນລາວເຮົາກໍເລີບລືມຊາຕ ລືມລັດທິປະເພນີລາວເຮົາ ກັບມາດັດຜົມ ນຸ່ງກະໂປ່ງວ່າເປັນຂອງທັນສໄມ ການນຸ່ງຫົ່ມຂອງລາວແບບນີ້ເຫັນວ່າເປັນຂອງບ່ງ່ານໄປແລ້ວ ຊ່ືວ່າພວກເຮົາພາກັນລືມຊາຕ ຄວາມຈ່ິງເຮົາເປັນຄົນລາວຕ້ອງຮັກຊາຕລາວ ຖ້າເຮົາເປັນຄົນລາວ ບ່ຮັກສາລັດທິປະເພນີອັນດີງາມຂອງເຮົາແລ້ວ ຈະໃຫ້ຄົນຊາຕອ່ືນ ມາຮັກຊາຕລາວນັ້ນ ແມ່ນເປັນຂອງຍາກທ່ີສຸດ.

ຫมายเหต:

ສบັ້ງຄ້າຫາກສຸພາບບຸຣຸສແລະສຸພາບສັຕຣີ ໃນສໄມປັຈຸบันนี้ ถ้าเหับหิอ
ເຣື້ອงที่วา ธะบงบและอัทบะทัมของลาวเรานี้ ถิและถืกต้องตามธิดาธองปะ
เพนีของลา ะแท้แล้อ ว่าเปับของจับงามปะจำชาตของตินแท้

ขอเชิญทุกๆคน ทวบธะลึกเถิงคุบค่าของอัทบะทัมลาวเราไว้แล้วกอ
ให้พากับรักสาไว้ เพื่อปโบดแก่กุบละบุด-ลูกหลานของเราในอะนาคิด ให้
คิดเบิ่งให้ดักธะหว่างเสบ ปู่ย่า ตาบายและพ่แม่ของเราเพื่นใช้ธะบงบเก่า
นิมของผู้บิงลาวนี้ มาหลายสัตอัวและหลายเชื่น พธะเจ้ามะหาชีอิดลาว
มาแล้วกอบ้างเป็นบ้านเป็นเมืองได้ เป็นเค้ามูบมอธะดิกดิกหอดมาเถิงพวกเรา

แต่เมื่อมาเถิงเชื่นพวกเราเชื่นนี้แล้อ พวกท่างทังหลายสิมถวบจะ
พากับรักสาเค้ามูบมอธะดิกอับนี้ไว้ แต่ว่าเมื่อมาเถิงเชับของพวกท่างแล้อ
เลิบพากับมาทำลาะดักถื่มเสัง มาพากับถือเอาแบบลัดทิปะเพนีของชาต
อื่น ๆ มาใช้แทบ ขอฝากความเหับว่า พวกท่างจะบ่อายถิบชาตอื่นๆดอกหลิ
จะปุบก้างเราเถิบมิเรือบปู่แล้อ เลิบพาก้างมาม้างเรือบเราเองถื่ม แล้วไปอ
ชื้นปู่เรือบของถิบอื่นป่างนี้ จะบ่อายถิบอื่น ชาตอื่นแด่บ่? เพาะบันดาถิบ
ชาตอื่น ๆเข้ พากับนิยมรักสาลัดทิรีดเถองปะเพนี ของเอาไว้บ่ให้เสื่อมสูบ
ถิบลาวเราก่สิมถวบ รักสารีดเถองปะเพนีของลาวไว้ด้างสุพาสิดว่า
เมื่อบ่มีสิลปะ ก่บ่มีอัทบะทัม เมื่อบ่มีอัทบะทัม ก่บ่มีชาด

ในสุพาสิตข้นี้หมายถอามว่า เมื่อบ่มีลัดทิปะเพนี แล้วชาดลาวก่บ่มี
สิลปะลาวก่บ่มี ก่หมายถอามว่าหายในอะนาดิดชื่สบงของผู้บิงลาวก่อากจะบ่
มิเหมือนกับ เพาะเบิ่งผู้ใดก่มิแต่บุ่งสั้ว บุ่งกะโปง บุ่งสะเกิดและดัด
นิมหมิดทังนั้น เลิบบ่มี ผู้บิงลาวเลิบ เลิบมีแต่ต่างชาดหมิดทังนั้น แต่หน้า
ตาถือลาว ปากพาสาลาว แต่ภางแต่งติวเลิบแม่นของชาตอื่น ขอฝากถอาม
ถึงนี้ไว้แก่สุพาบสัดตีทุกๆถิบพิจาธะนาเอาเอง.

ບົດທີ່ ຝ ການບວດ

ອັນດັບແຫ່ງຊີວິດຂັ້ນທີ່ສາມ 3 ຮອງມາຈາກການເກີດມາການແຕ່ງຕົວ ແລະບຸ໋ງຫົມແລ້ວ ກໍ໋ຄືການບວດ ການບວດຖ໋ືເປັນປະເພນີ໋ຈຳເປັນ ຂອງຜູ້ຊາຍເກ໋ືອບ ທຸກຄົນ ຄົນທີ່ບວດແລ້ວສຶກ ອອກມາຫາເມັ໋ງງ່າບ ເພາະ ຖ໋ືວ່າເປັນຄົນສຸກ ສ່ວນຄົນທີ່ ບ່ໄ໋ດ້ບວດຫາເມັ໋ງບາກ ເພາະ ຖ໋ືວ່າເປັນຄົນດິບ.

ຄຳວ່າບວດ ອອກມາຈາກສັບ ບວດ ໄ໋ດ້ແກ່ງ໋ກເວ້ັ໋ນສິ໋ງທ໋ີ່ຄວນເວ້ັ໋ນທ໋ີ່ວໄປ ຄ໋ືເວ້ັ໋ນຈາກ ກິດການບ້ານເຮ໋ືອນ ມາພາກພຽນທຳ ກິ ຈ ຂອງ ພ ຣ ະ ສ າ ສ ນ າ ມ໋ີ ສູ ດ ມ ນ ພ ວ ະ ນ າ ເ ປ ັ ນ ຕ ົ ້ ນ .

ການບວດມ໋ີ 3 ວິທ໋ີ

ຖ້າ ບ ວ ດ ເ ປ ັ ນ ສ າ ມ ະ ເ ນ ນ ຊ ໋ ື ວ ່ າ ບ ັ ນ ພ ະ ຊ າ ບ ວ ດ ເ ປ ັ ນ ພ ຣ ະ ຊ ໋ ື ວ ່ າ ອ ຸ ປ ປ ະ ສ ົ ມ ບ ົ ດ ມ ໋ ີ 3 ຄ ໋ ື : 1/ ພ ຣ ະ ພ ຸ ດ ທ ະ ເ ຈ ົ ້ າ ເ ປ ັ ນ ພ ຣ ະ ອ ຸ ປ ັ ດ ຊ າ ຊ ົ ງ ບ ວ ດ ໃ ຫ ້ ດ ້ ວ ຍ ເ ປ ົ ່ ງ ວ າ ຈ າ ວ ່ າ ມ າ ເ ຖ ິ ດ ພ ິ ກ ສ ຸ ທ ັ ນ ເ ຮ ົ າ ກ ່ າ ວ ດ ິ ແ ລ ້ ວ ທ ່ າ ນ ຈ ົ ່ ງ ປ ະ ພ ຶ ດ ພ ິ ມ ມ ະ ຈ ັ ນ ເ ພ ໋ ື ອ ພ ົ ້ ນ ທ ຸ ກ ໂ ດ ຍ ຊ ອ ບ ເ ຖ ິ ດ ຊ ໋ ື ວ ່ າ ເ ອ ທ ິ ພ ິ ກ ຸ ອ ຸ ປ ສ ັ ມ ປ ທ า , 2/ ພ ຣ ะ ສ າ ວ ົ ກ ເ ປ ັ ນ ພ ຣ ะ ອ ຸ ປ ັ ດ ຊ າ ບ ວ ດ ໃ ຫ ້ ດ ້ ວ ຍ ເ ປ ົ ່ ງ ວ າ ຈ າ ໃ ຫ ້ ວ ່ າ ຕ າ ມ ວ ່ າ ພ ຸ ດ ທ ັ ງ ສ າ ຣ ะ ນ ັ ງ ຄ ັ ດ ສ າ ມ ิ ທ ัมมัง สะ ธะ นัง ค ัด สา มิ สังฆัง สะ ธะ นัง ค ัด สา มิ ข ้ า พ ะ เ จ ้ า ข ๊ ฺ ถ ๊ ฺ เ อ า พ ร ะ พ ุ ด พ ร ะ ท ัม พ ร ะ ส ิ ง ฆ ์ เ ป ็ น ท ี ่ เ พ ิ ่ ง ค ื ่ อ ว ่ า ต ิ ส ะ ธ ะ น ะ ค ะ ม ะ น ุ อ ุ ป ะ ส ั ม ป ะ ท า , 3/ พ ร ะ ส ิ ง เ ป ็ น อ ุ ป ั ด ช า ม ี พ ร ะ ส ิ ง ป ่ า ง น ้ อ ย 5 ร ู ป เ ป ็ น ค ะ น ะ ใ ห ้ บ ว ด ด ้ ว ย ป ะ ก า ศ ใ ห ้ ส ิ ง ฆ ์ ร ู ้ ว ่ า ค น ช ื ่ อ น ั ้ น จ ะ ข อ บ ว ด ส อ ง ย ั ด ต ิ ก ั ้ ง น ึ ่ ง แ ล ้ ว ป ะ ก า ศ ข ่ อ ะ น ุ ม ั ด ต ่ ำ ส ิ ง เ พ ื ่ อ ร ั บ ผ ู ้ น ั ้ น บ ว ด อ ิ ก 1 ค ั ้ ง 2 ค ั ้ ง ห ล ื 3 ค ั ้ ง ช ๊ ฺ ว ่ า อ ะ น ุ ส า ว ะ น า ร ว ม ย ั ด ต ิ ่ ง ๋ ก ั ้ ง อ ะ น ุ ส า ว ะ น า 3 ค ั ้ ง ช ๊ ฺ ว ่ า ย ั ด ต ิ จ ะ ต ุ ณ ะ ก ั ม อ า จ า ; อ ุ ป ะ ส ั ม ป ะ ท า ก า ร บ ว ด ด ้ ว ย ย ั ด ต ิ จ ะ ต ุ ณ ะ ก ั ม ช ๋ ึ ง เ ป ็ น ว ิ ท ี ท ี บ ว ด ป ู ่ ท ุ ก ว ั น น ี ้ .

ปาฏิโมกข์ 5 รูป

ນຸນເຫດແຫ່ງການບວດ

ການບວດຂອງຄົນປາຣົບເຫດຕ່າງ ໆ ກັນ ຄົນເຂົ້າບວດເພາະຈະເປັນຊະຮາ 1 ເພາະປ່ວຍ 1 ເພາະບໍ່ມີເງິນ 1 ເພາະບໍ່ມີຍາກ 1 ສ່ວນຄົນເຂົ້າບວດເພາະຫລຽວເຫັນໂລກວ່າບໍ່ປ້ຽນຖາວອນ ບໍ່ມີເຄື່ອງປ້ອງກັນ ບໍ່ມີອັນໃດເປັນຂອງຕົນບໍ່ຮູ້ຈັກອີ່ມ ຈັກເຕັ້ມເຊັ່ນພຣະພຸທະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງປາຣົບຄວາມແກ່ເຈັບ ຕາຍ ຈົ່ງສະເດັດ ອອກບວດ.

ຄົນທີ່ຄວນໃຫ້ບວດ

ຄືຄົນມີອາຍຸສົມຄວນ 1 ມີອາຊີບຊອບທັນແລະຫລັກຖານດີ 1 ມີຄວາມປະພຶດດີບໍ່ຕິດຝີນ ຕິດສຸຣາເປັນຕົ້ນ 1 ມີຄວາມຮູ້ອ່ານອອກແລະຂຽນໄດ້ 1 ປາດສາຈາກບັນພະຊາໂທດ ແລະມີຮ່າງກາຍສົມບຸນບໍ່ຊຣາທຸບພິນພາບຫລືພິການພິການ 1 ມີສະນະນະບໍ່ອົ່ອງຄົບຖ້ວນຖືກຕ້ອງຕາມພຣະວິໄນ 1 ກ່າວຄຳຂໍບວດໄດ້ຖືກຕ້ອງດ້ວຍຕົນເອງ 1 ບໍ່ເປັນໂຣກເຮື້ອນ 1 ບໍ່ເປັນຝີ 1 ບໍ່ເປັນຂີ້ກາກ 1 ບໍ່ເປັນພຍາດສມອງແຫ່ງ 1 ບໍ່ເປັນບ້າຫມູ 1 ບໍ່ເປັນຫນີສິນຜູ່ໃດ 1 ບໍ່ແມ່ນຂ້າຣາຊການລັກບວດ 1 ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ.

ຄົນທີ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ບວດ

ຄືຄົນມີອາຍຸບໍ່ຄົບ 1 ຄົນມີຄວາມຜິດຫລົບຫນີອາດຍາແຜ່ນດິນ 1 ຄົນຫລົບຫນີຣາຊການ 1 ຄົນມີຄະດີຄ້າງໃນສານ 1 ຄົນເຄີຍຕັດສິນຈຳຄຸກໂດຍຖານເປັນຜູ້ຮ້າຍສຳຄັນ 1 ຄົນຖືກຫ້າມອຸປະສົມບົດເດັດຂາດທາງພຣະສາສນາ 1 ຄົນມີໂຣກຕິດຕໍ່ 1 ຄົນມີອະໄວຍະວະພິການໃຮ້ຄວາມສາມາດ 1 ຈົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດກິດພຣະສາສນາໄດ້ສະດວກ 1 ຄົນທີ່ຈະບວດເຂົ້າເອີ້ນວ່ານາກ

ຄຳວ່ານາກ (ນາຄະ)

ຕາມຄວາມຫມາຍຂອງສັບ ແປວ່າຜູ້ປະເສີດຫລືຜູ້ບໍ່ທຳບາບ ເປັນນາມສົມມຸດເປັນຊື່ຂອງຜູ້ບວດນີ້ເຮື້ອງເລົ່າໄວ້ວ່າ ພະຍານາກ (ນາຄະ) ແປງເປັນມະນຸດມາບວດໃນພຣະພຸທະສາສນາໝໍ່ນອນຫລັບ ກັບເປັນນາກຕາມເດີມ ຈົ່ງພົ້ກຊຸ່ນ

ເອົ້ອງນັ້ນ ໄປກາບທູນພຣະພຸທະເຈົ້າ ພຣະອົງຕັດຮຽກທ່ານມາຖາມໄດ້ຄວາມວ່າເປັນ
ຈິງ ຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ສຶກເສັງ ພະບາງນາກມີຄວາມຫ່ວງໃຍເພາະບວດເປັນອັນນາກ ຈຶ່ງທູນ
ວ່າເຖິງແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ບວດຢູ່ຕໍ່ໄປ ກໍ່ຂໍຝາກຊື່ໄວ້ຜູ້ໃດຈະບວດຂໍໃຫ້ເອີ້ນຊື່ວ່ານາກ
(ນາຄ) ຄຳວ່ານາກຈຶ່ງເປັນທຳນຽມເອີ້ນຜູ້ບວດສືບມາຈົນທຸກວັນນີ້.

ປະເພນນາກເມື່ອລູກຫລານມີອາບຸຄົບ ເປັນສາມເນນຫລືພຣະແລ້ວ
ພໍ່ແມ່ນຳໄປຝາກໄວ້ກັບເຈົ້າວັດກ່ອນບວດປະມານ 1 ເດືອນ ເພື່ອໃຫ້ສຶກສາ
ເລົ່າຮຽນຂານນາກ ທຳພິນທຸ ປັດຈຸ ອະທິດຖານຜ້າ ທຳວັດສວດມົນ ຮຽນຫນັງສື
ທັນພະຊອບນຳລູກຫລານໄປຝາກກັບເຈົ້າວັດ ເຂົ້າຈັດດອກໄມ້ທຸບທຽນໄປດ້ວຍ
ເມື່ອເຈົ້າວັດຮັບແລ້ວ ພໍ່ແມ່ຕີໄປງຫລີຣະຄັງ ເພື່ອໃຫ້ຊາວບ້ານໄດ້ອະນຸໂມທະນາ
ສາທຸການໃນສງ່ງຊື່ວ່າປະເພນນາກ.

ປ່ອບນາກ

ບັງອີກ 2–3 ວັນຈະເຖິງວັນບວດນາກ ນຳດອກໄມ້ທຸບທຽນໄປລາບາດພີ່ນ້ອງ
ສົນນາລາໂທດຜູ້ຫລັກຜູ້ໃຫ່ງ ທີ່ເຄົາຣົບນັບຖືແລະສັ່ງລາຊູ້ສາວ ຖ້ານີ້ຫນີ້ສິນຕິດຕົວ
ກໍ່ຣີບໃຊ້ແທນເສັ່ງ ເມື່ອບວດແລ້ວຈິຕໃຈຈະໄດ້ຜ່ອງໃສບໍ່ມີຄວາມເບື່ອໃບກັງວົນ ຈະໄດ້
ຕັ້ງຕົນບຳເພັນສະມະນະທັມໂດຍເຄັ່ງຄັດ.

ກອງບວດ

ຄືກອງສະມະນະບໍຣິຂານທີ່ຈະທຳບຸນ ພ້ອມກັນຫລາຍກອງມັກຈະຈັດມາ
ຮວມກັນໄວ້ເປັນກອງໆທີ່ສາລາໂຮງທັມຫລືທ່ຳແຈກ ເພື່ອສດວກໃນການອະນຸໂມທນາແລະ
ຈະເອີ້ນພຣະພຸທມົນຟັງເທດ ຖ້າບໍ່ຮ່ວມກັນກໍ່ຈັດຕັ້ງໄວ້ທີ່ເຮືອນຂອງໃຜຂອງລາວ ຕອນຄ່ຳ
ນິມົນພຣະໄປສູດມົນແລະນັ່ງຟັງເທດ ຕອນກາງຄືນງັນກອງບວດ ຕອນເຊົ້ານັ່ງ
ຄະທານລ້ຽງພຣະສຳເຣັດແລ້ວ ແຫ່ກອງບວດມາໂຮມກັນທີ່ວັດ ແຫ່ຮອບທ່ຳແຈກ
ແລະສິນ 3 ຮອບຂອງທີ່ໃສ່ກອງບວດຊື່ວ່າເນັ ຫລືວ່າໄຕ້ແຫ່ຕ່ຽງ ເມື່ອສຳເຣັດ
ຈາກບວດແລ້ວ ໃຊ້ເປັນຕ່ຽງນອນສຳລັບພຣະບວດໃຫມ່, ກ່ອນ ຈະສູ່ຂັ້ນນິມົນພຣະ
ໄປຮ່ວມກັນຊັກບັງສະກຸນ ອຸທິດບຸນໃຫ້ຜູ້ຕາຍແລ້ວເອີ້ນພິທີຕໍ່ໄປ

ແຫ່ນາກ

ການແຫ່ນາກທຳກັນຕາມຖານະຂອງເຈົ້າສັກທາ ມີແຫ່ດ້ວຍຊ້າງດ້ວຍຮົດ ດ້ວຍມ້າເປັນຕົ້ນ ແລະຫລືແຫ່ບ່າງທາງຕີນ ທີ່ແຫ່ດ້ວຍມ້າຄົງຈະແຫ່ເໝືອນດັ່ງ ພຣະສີທັດຖະ ເມື່ອອອກບວດ ໄດ້ຂີ່ມ້າຄັນທະກະອອກໄປບວດ ການແຫ່ນີ້ ຖ້າຕ້ຽ ກອງບຸນໃນບ້ານ ແຫ່ນາກອອກມາພ້ອມກັບກອງບຸນ ເລີບປ່າງດຸງ ຖ້ານາອ່ອມຕ້ຽ ທີ່ວັດໄດ້ເວລາແລ້ວ ຕຸ່ມແຫ່ພ້ອມກັນສຳເຣັດແລ້ວຂຶ້ນເທິງສາລາ ຫລືວ່າຫໍ່ແຈກ ແລ້ວສູ່ຂັວນນາກເປັນຕົ້ນ.

ສູ່ຂັວນນາກ :

ນາກທຸກຕົວຕ້ອງແຕ່ງຕົວໃຫ້ງຽບຮ້ອຍ ແຖຜົມ ແຖຄິ້ວ ນຸ່ງຜ້າວາ ຫົ່ມເສື້ອ ຄືຜ້າບ່ຽງບ້າ ເຂົ້ານັ່ງໄກ້ພາຂັວນ ພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງມິຄສະຫາຍລ້ອມເປັນວົງ ພຣາມ ກໍ່ທຳພິທີສູດຂັວນ, ການສູ່ຂັວນເປັນການບົວະເບົາໃຈ ຜູ້ບວດໃຫ້ເຫັ້ນເຖິງບຶນດີໃນການ ບວດ ຜູ້ນີ້ລູກຊາຍໄດ້ບວດໃນພຣະພຸທສາສນາ ຄືກັນວ່າໄດ້ຊ່ວຍພໍ່ແມ່ ບ່ໃຫ້ຕົກນາ ຣົກ ສຳເຣັດຄຳສູ່ຂັວນແລ້ວຜູກແຂນນາກນຳເຂົ້າໄປໃນສິມເພື່ອບວດຕໍ່ໄປ.

ບວດນາກ :

ນາກຈະເຂົ້າໄປໃນສິມ ຕ້ອງມີຜູ້ຈູງ ພໍ່ຈູງມືຊ້າຍ ແມ່ຈູງມືຂວາ ຖ້າພໍ່ແມ່ບ່ມີ ກໍ່ບາກພີ່ນ້ອງເປັນຜູ້ຈູງ ເຖິງສິມແລ້ວໄປຈຸດທຸງບູຊາພຣະ ສຳເຣັດແລ້ວກັບມານັ່ງ ຕາມເດີມ ພໍ່ແມ່ຫຍິບຜ້າໄຕຣສິ້ງໃຫ້ນາກ ກ່ອນຈະຮັບຜ້າ ນາກຕ້ອງກາບພໍ່ແມ່ ເສັ້ງກ່ອນ ແລ້ວອຸ້ມໄຕຣຜ້າຄຸ້ເຂົ້າປະນົມມືເຂົ້າໄປຫາກາງສິ ກ່າວຄຳຂໍບັນພຣະຊຸ ຕ່ໍພຣະອຸປັດຊາຍະ ເມື່ອຂໍບັນພະຊຸສຳເຣັດແລ້ວ ກໍ່ອອກມານຸ່ງຜ້າ ແລ້ວເຂົ້າໄປ ຂໍສິນ 10 ກັບພຣະອາຈານເປັນອັນໄດ້ບວດເປັນສາມເນນແລ້ວ ຕໍ່ນັ້ນກໍ່ອ້ມບາດເຂົ້າ ໄປຫາພຣະອຸປັດຊາຍະ ຂໍນິດໄສຄືໃຫ້ເປັນທີ່ເພິ່ງພຳນັກ ທ່ານເອົາບາດຄ້ອງຜູ້ບວດ ແລ້ວບອກບາດ ຈົ່ວອນສຳເຣັດແລ້ວບອກຜູ້ບວດໄປປຶ້ນຂ້າງນອກ ຫ່າງຈາກສິ ຕ້ຽແຕ່ 12 ສອກໄປ ພຣະອາຈານຜູ້ເປັນຄູ່ສວດ ສົມບຸດຕົນເປັນຜູ້ສອນແລະຊັກ ຊ້ອມຜູ້ບວດຕໍ່ຄນະສິ ແລ້ວອອກໄປຊັກຖາມຜູ້ບວດ ສຳເຣັດແລ້ວເຂົ້າມາຖັນກາ

ສົ່ງຮ້ອງຜູ້ບວດເຂົ້າມາຂໍ່ບວດຕໍ່ສົ່ງ ພຣະອຸປັດຊາຍະປະກາດກ່ວງສົ່ງແລ້ວ ພຣະອາ
ຈານສວດສິນມຸດຕິນເປັນຜູ້ ຖາມແທນສົ່ງ ເມື່ອຖາມແລ້ວກໍ່ສວດຍັດຕິຈະຕຸດຖາກັນ
ນະວາຈາເປັນອັນໄດ້ບວດເປັນພຣະແລ້ວ.

ອະນຸສາສນ໌ 8 ປ່າງ :

ເມື່ອສວດຍັດຕິຈະຕຸດຖາກັນນະວາຈາແລ້ວ ພຣະອຸປັດຊາຍະບອກອະນຸສາສນ໌
ເປັນພາສາບາລີໃຫ້ພຣະບວດໃໝ່ ຮູ້ກິດທີ່ຄວນທຳ 4 ປ່າງ ຄືນຸ່ງຜ້າຫົ່ມຜ້າບ້ງສະກຸນ
ຊ້ວງວັນນີ້ມີຜູ້ສັດທາຖວາຍ ບໍ່ຕ້ອງສແວງຫາເອງ 1 ທ່ຽວບິນທະບາດມາລ້ຽງຊີບ
1 ປູ່ໃຕ້ຮົ່ມໄມ້ ດຽວນີ້ປູ່ຕາມວ້ດວາອາຮາມໄດ້ 1 ສັນປາດອງດ້ວຍນ້ຳມຸດເນົ່າງ່ວດງວ
ນີ້ບຸກປາມິຫລາບອະນຸຍາດໃຫ້ ສັນໄດ້ 1 ແລະກິຈທີ່ບໍ່ຄວນທຳ 4 ປ່າງຄື ເສບເມ
ຖຸນ 1 ລັກຂອງເຂົາ 1 ຂ້າສັດ 1 ເວົ້າອວດຄຸນວິເສດທີ່ບໍ່ມີໃນຕົນ 1 ຜູ້ທີ່ທຳກິຈທີ່ບໍ່ຄວນ
ທຳ 4 ປ່າງຂ້າງຕົ້ນນັ້ນຂາດຈາກຄວາມເປັນພຣະ ຄື ບໍ່ເປັນສມະນະສາກຍະບຸດ.

ປາດນ້ຳ

ເມື່ອພຣະອຸປັດຊາຍະສັ່ງສອນພຣະບວດໃໝ່ ດ້ວຍອະນຸສາສ ທັ້ງ 8 ປ່າງແລ້ວ
ເປັນສຳເລັດການໃຫ້ບັນພະຊາອຸປະສົມບົດ ພຣະບວດໃໝ່ຖືບາດພາບໄປຮັບໂທບທັນ
ທີ່ເຂົ້າຖວາຍທ້າຍອາສນະສົ່ງ ຖ້າຜູ້ຊາຍປະເຄນ ຮັບດ້ວຍມື ຖ້າຜູ້ຍິງປະເຄນໃຊ້ຜ້າຮັບ
ຖ້າຮັບແລ້ວກັບມານັ່ງທີ່ເດີ່ມ ເມື່ອພຣະອຸປັດຊາຍະໃຫ້ພອນອະນຸໂມທະນາ ພຣະ
ບວດໃໝ່ເອົ້ມປາດ:ຳ ແຜ່ກຸສົນໄປໃຫ້ ຜູ້ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ຕອນຍະຖາຈົບປຸດປາດ
ນ້ຳນັ້ງປະນົມມືຮັບພອນ ພາຊະນະທີ່ຮອງນ້ຳປາດຕ້ອງເປັນຂອງສະອາດສຳເຣັດ:ແລ້ວ
ໄປຖອກໃນທີ່ສະອາດ ການປາດນ້ຳຖືເປັນປະເພນີທີ່ດີ ໃນການທຳບຸນກຸສົນສຸດ
ພາວະນາແຕ່ລະຄັ້ງ ມີການປາດນ້ຳເປັນພາສາພົ້ນເນື່ອງກ່ໍມີ ພາສາບາລີກ່ໍມີ ຈຸດ
ປະສົງກ່ໍເພື່ອຈະແຜ່ເມຕຕາ ອຸທິສກຸສົນຜົນບຸນ ທີ່ເຮົາໄດ້ທຳດ້ວຍ ກາຍ ວາ ຈາ ໃຈ
ສົ່ງໄປໃຫ້ສັບພະສັດທີ່ເກີດແກ່ເຈັບຕາຍດ້ວຍກັນກ່ໍດີ ທີ່ເປັນກັນ ເປັນເວນກັນກ່ໍດີ ຂໍ
ປ່າໄດ້ເກີດແກ່ເຈັບຕາຍ ມີກັນມີເວນແກ່ກັນອີກ ເປັນອັນສຳເຣັດພິທີໃນການບວດ

ເທົ້ານີ້ ເມື່ອລ່ວງໄປໄດ້ 3 ວັນ ເຈົ້າສັດທາມັກມີການສລອງພຣະໃຫມ່ ຄືຈັດອາຫານ ບິນທະບາດ ແລະພາຂວັນໄປລ້ຽງ ແລະສູ່ຂວັນພຣະທີ່ບວດໃຫມ່ອີກ.

ລາສິກຂາ

ສໄມພຸທະການຜູ້ມີສັດທາບວດ ໃນພຣະພຸທສາສນາ ເປັນຄົນຫອມເສັ່ງສລະ ຫມົດທຸກປ່າງຈົນຕລອດຊີວິດຮ່າງກາຍ ປູ່ປະພຶດພິນະຈັນຕລອດວັນຕາຍ ຜູ້ຈະມີສັດທາ ບວດໃນສໄມນັ້ນຫາໄດ້ນ້ອຍ ຄັ້ນຕໍ່ມາການບວດເປັນພຽງເພື່ອດຳເນີນຕາມພຸທະປະເພນີ ບໍ່ປູ່ໄປຈົນຕລອດ ຈຶ່ງໄດ້ສຶກເສັ່ງ ' ພຽງບວດເພື່ອແກ້ບະ ບວດເພື່ອຕອບແທນບຸນຄຸນ ບິດາມາຣດາ ບວດເພື່ອສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ເປັນຕົ້ນ ຖ້າຜູ້ບວດອົງທ່ານບໍ່ໄດ້ປາກສິ ຈາອອກ ໄປເປັນຄາຣະວາດ ຕ້ອງທຳໃຫ້ເປັນກິດຈະລັກສນະ ລາອຸປັດຊາບະອາຈານ ເພື່ອພອົນະ ຈາຣີ ຕອນຈະສຶກທຳພິທີຕໍ່ຫນ້າຄນະສົງ ຈັດດອກໄມ້ ທຸບທຽນໄປຂະນາໂທດພຣະ ອຸປັດຊາບະອາຈານແລ້ວ ປະຕິບານຕົນເປັນຄະຣິຫັດ ວ່າຄຳບອກຂໍລາສຶກຂາວ່າ ສຶກ ຂ້ງ ປ້ຈຈັກຂານິຄິຫົຕົນ້ງທາເຣຖະ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍລາສຶກຂາ ຂໍທ່ານທ້ງຫລາຍຈົ່ງຊ່ົງ ຈຳຂ້າພະເຈົ້າວ່າເປັນຄະຣິຫັດດ້ັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ ແຕ່ບັດນີ້ ວ່າທ້ັ່ງບາລີ ແລະຄຳແປ 3 ຫົນພໍພຣະເຖຣະ ຊັກສ້ັ່ງຄາຕິອອກແລ້ວຈົ່ງອອກໄປເປ້ືອງຜ້າກາສາວະພັດ ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າ ຂາວສລ້ຽງບ່າຂ້າງນ້ຶ່ງ ແລ້ວເຂົ້ามาຂໍສະຣະນາຄົມແລະສິນ 5 ສຳເຣັດແລ້ວກ່າວ ຄຳປະຕິບານຕົນເປັນພຸທະນາມະກະວ່າ ຣະຫ້ັ່ງ ພຸທທ້ັ່ງຈະທ້ັ່ມນ້ັ່ງຈະ ສ້ັ່ງຄ້ັ່ງຈະ ສະຣະນ້ັ່ງຄະໄຕ ສາທຸ ພ້ັ່ນເຕ ພິກຂຸສ້ັ່ງໂຄ ພຸດທະນາມະໂກຕົນ້ັ່ງ ທາເຣຖະ ພຣະສົງ ທ້ົ່ນນ້ັ່ງລ່ຳດ້ັ່ບຮ້ັ່ບພ້ອມກ້ັ່ນວ່າ ສາທຸແລ້ວຜູ້ສຶກ ກາບລ້ົ 3 ຫົນ ນ້ອມຕົນເຂົ້ໄປໃກ້ ພຣະເຖຣະເພື່ອຫົດບ້ານົ້ນ ຂນະຫົດພຣະລ່ຳດ້ັ່ບສວດຊຸະບ້ັ່ນໃດ ຈົບແລ້ວ ຜູ້ສຶກຄວາຍ ສ້ັ່ກກາຣະ ທ່ານໃຫ້ພອນແລະອະນຸໂມທະນາເປັນສຳເຣັດ'ພິທີ ສ່ວນການລາສຶກຂາ ຂອງພຣະພຸ້ງເທົ້ານີ້ ສ່ວນສາມເນນບໍ່ມີຄ້ົ່ງອະນຸໂລມຕາມປ່າງພິກຂຸ,

ບົດທີ ๔ ການກິນດອງ

ລຳລັບແຫ່ງຊີວິດ ຂັ້ນທີ 4

ຕໍ່ຈາກບວດມາກໍຄືການກິນດອງ ຊີວິດຂັ້ນນີ້ ບຸຮານຖືທີ່ສຸດ ເພາະເປັນຊີວິດທີ່ຕ້ອງເພິ່ງຕົນສ້າງຕົນເອງ ຕໍ່ສູ້ກັບເຫດການແລະອຸປສັກນານາຊນິດ ທັງຖືກເອົາສົມມຸດວ່າເປັນຜູ້ໃຫ່ງ ເປັນພໍ່ຄົນແມ່ຄົນ ເປັນພໍ່ແບບແມ່ພິມຂອງບຸດທິດາ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ຈະຜ່ານເຂົ້າສູ່ຊີວິດຂັ້ນນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຄວນພິຈາລະນາ ໃຫ້ຮອບຄອບເສັງກ່ອນຈຶ່ງລົງມືທຳ

ຄຳວ່າ ກິນດອງ ໄດ້ແກ່ການເອົາຜົວເອົາເມັຽ ການແຕ່ງງານການສົມລົດ ທີ່ນິຍົມທຳກັນມີ 2 ແບບ ຄື ຊາຍບ່າວທີ່ແຕ່ງງານກັນແລ້ວ ຊາຍໄປປູ່ບ້ານຂອງຜູ້ຍິງຊື່ວ່າ ອະວະຫະມົງຄົນ ຄືລຸກເຂີຍໄປລ້ຽງພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າ ພິທີນີ້ບຸຮານຖືວ່າດີຫລາຍ ເຖິງກັບມີພາສິດໄວ້ວ່າ ເອົາລຸກເຂີຍມາລ້ຽງພໍ່ເຖົ້າແມ່ເຖົ້າ ປານເອົາເຂົ້າມາໃສ່ເລົ້າໃສ່ເຢັ ອີກແບບນຶ່ງ ຊາຍບ່າວທີ່ແຕ່ງງານກັນແລ້ວ ຍິງໄປປູ່ບ້ານຊາຍ ຊື່ວ່າວິວາຫະມົງຄົນ ຄື ລຸ້ກໄພ້ໄປລ້ຽງປູ່ຍ່າ ຖືວ່າບໍ່ດີ ມີພາສິດເຕືອນໄວ້ວ່າ ເອົາລູກໄພ້ມາລ້ຽງປູ່ຍ່າ ປານເອົາຜີຫ່ານມາໃສ່ເຮືອນໃສ່ຊານ

ການເລືອກຄູ່ຄອງ

ຊາຍບ່າວທີ່ຈະປູ່ເປັນຄູ່ຄອງກັນ ມີຄວາມສຸກຕລອດຊີວິດນັ້ນ ຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຊອບພໍຮັກໃຄ່ກັນພໍ່ແມ່ຂອງສອງຝ່າຍບ່ວນຍອມພ້ອມໃຈກັນ ທັງຝ່າຍຊາຍແລະບ່າວເປັນຜູ້ມີໄວແລະໄດ້ລັກສນະອັນດີ

ລັກສນະຂອງຊາຍ

ຊາຍທີ່ດີຕ້ອງປະກອບດ້ວຍລັກສນະດັ່ງນີ້ ຄື ຮຸບສົມບັດມີຮຸບຮ່າງສົມປະກອບ ບໍ່ພິການພິການເສັ່ງແຂ່ງຂາຫູຕາເປັນຕົ້ນ 1 ຄຸນສົມບັດ ມີຄວາມຮູ້ດີ ຄວາມປະພຶດດີ ມີສົມທັມເຄົາຣົບຜໍ້ກິດຫມາ ແລະຈາຣິດ ປະເພນີຂອງບ້ານເມືອງ 1 ຖານສົມບັດ

ມີເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ ມີທີ່ປູ່ທ້ອາໄສບໍ່ແມ່ນຄົນເວົ້າສັບ ສໍ່ 1 ຜູ້ຊາຍທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຄຸນສົມບັດປ່າງນີ້ ສົມຄວນທີ່ຜູ້ບ່າວຈະເອົາເປັນຜົວປ່າງແທ້ຈິງ

ລັກສນະຂອງບ່າວ

ບ່າວທີ່ຄວນເປັນເມັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍລັກສນະເໝາະສົມກັບຜູ້ຊາຍ ແຕ່ເໝາະຜູ້ ບ່າວຕັ້ງປູ່ໃນຖານະເປັນແມ່ເຮືອນ ຈໍ່ຕ້ອງມີອ້າ ຄືໃຫຮູ້ຈັກເຮືອນ 3-ແລະນ້ຳ 4 ຄຸນ ຂອງແມ່ເຮືອນເພີ້ມເຂົ້າອີກ ຄືຮູ້ຈັກເຮືອນຜົມ 1 ເຮືອນໄຟ 1 ເຮືອນນອນ 1 ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ ສະດວກ ແລະຮູ້ຮັກສານ້ຳກິນ 1 ນ້ຳໃຊ້ 1 ນ້ຳເຕົ້າປຸນ 1 ນ້ຳໃຈຂອງຜົວ 1 ຄັ່ງພາສິດບູ ຮານວ່າບ່າວໃດ ທີ່ສົມບູນດ້ວຍເຮືອນ 3 ນ້ຳ 4 ເປັນບ່າວດີເລີດລ້ຳສົມຄວນແທ້ແມ່ເຮືອນ ບ່າວ ທີ່ປະກອບດ້ວຍອ້າຄະຄຸນເຊັ່ນນີ້ ສົມຄວນທີ່ຊາຍຈະເອົາເປັນເມັ່ງ ເພາະເປັນສ່ຳ ຮາສີນຳຄວາມສຸກສວັດດີມ້ງຄຸນມາໃຫ້ປ່າງນາກນາຍ

ການສູ່ຂໍ

ຖ້າເລືອກຊາຍຫລືບ່າວທີ່ໄດ້ລັກສນະເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ ກໍ່ຈັດການໄປສູ່ຂໍໃຫ້ພໍ່ແມ່ ຫລືເຖົ້າແກ່ທາງຝ່າຍຊາຍ ໄປ,

ທາບທາມຂໍຕໍ່ພໍ່ແມ່ຝ່າຍບ່າວ ບາດຝ່າຍຊາຍຫລືບ່າວຖືວ່າເຈົ້າໂຄດເມື່ອພໍ່ແມ່ຝ່າຍ ບ່າວຊາຍຕົກລົງຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່ແມ່ຝ່າຍຊາຍແລ້ວ ກໍຈະກຳນົດວັນປະຊຸມປຶກ ສາຫາລືກັນ ເຖິງກຳນົດວັນແລ້ວພໍ່ແມ່ ແລະເຈົ້າໂຄດທັ້ງສອງຝ່າຍນາປະຊຸມກັນທີ່ ບ້ານຜູ້ບ່າວ ຖ້າຕົກລົງກັນກໍ່ກຳນົດຮາຄາຄ່າດອງ ແລະວັນເດືອນປີທີ່ຈະກິນດອງຮາຄາ ຄ່າດອງຄິດຕາມຖານະທາງຖານະຂອງບ່າວ ແລະຊາຍເປັນເງິນແລະຄຳເທົ່າໃດກໍ່ແລ້ວ ແຕ່ ນັບແຕ່ວັນທີ່ພໍ່ແມ່ແລະເຈົ້າໂຄດຕົກລົງປົງໃຈ ຕາມຊາຍແລະບ່າວຈະໄປມາຫາ ສູ່ກັນໄດ້ໂດຍສດວກບໍ່ມີຝ່າຍໃດລ້ວງກຽດ ແລະອະແວງສົງໃສຕ່າງຝ່າຍຕ່າງປະພຶດຕົນດີ ບໍ່ຄົບຄິດກັບຊາຍບ່າວອື່ນໂດຍທຳນອງຊູ້ສາວ ເຖິງກຳຫນົດແຕ່ງງານຖ້າຜູ້ຊາຍມີເຫດ ຈຳເປັນເຊັ່ນເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ ຫລືໄປຄ້າຂາຍບ້ຳບໍ່ໄດ້ກັບມາ ຫລືໄປອົບທັບຈັບ ເສິກລ່ວງເລີຍເວລາທີ່ກຳນົດກັນໄວ້ ບາງທີຕັ້ງ 4 ປີ ຫລື 10 ປີ ຜູ້ບ່າວຈະຕ້ອງລໍ່ຫຼ

ຈົນຜູ້ຊາຍກັບມາພິທີນີ້ບຸຮານຊ໊ວ່າຫມັ້ນໄວ້ ລາງລາບກໍມີສາບສ້ອຍແຫວນເປັນຕົ້ນ ຫມັ້ນກັນໄວ້ຊ໊ວ່າຫມັ້ນກາບ ໃນຣະຫວ່າງທີ່ຜູ້ຊາບບໍ່ປູ່ນັ້ນ ພໍ່ແມ່ແລະເຈົ້າໂຄດ ຂອງຝ່າບຊາບຈະເປັນຜູ້ດູແລຄວາມສຸກທຸກ ແລະຄວາມປະພຶດຂອງຝ່າບບິງປູ່ ຕລອດເວລາ ຖ້າເຫັນວ່າຝ່າບບິງບໍ່ ດີເຈົ້າໂຄດອາຈະບອກເລີກກໍໄດ້.

ການກິນດອງ

ນັບຕັ້ງແຕ່ວັນຕົກລົງຈະແຕ່ງງານກັນ ຝ່າບບິງຈະຕ້ອງຕຽມສິ່ງຂອງມີຜ້າ ສິ້ນ ເສື້ອ ສາດ ອາສະນະຫມອນໄວ້ ຂອງເຫລົ້ານ້ຳ໊ວ່າ ເຄື່ອງສົມນາ ສຳຣັບສົມ ນາພໍ່ແມ່ຜົວ ເຈົ້າໂຄດຜົວ ຖ້າຜູ້ມີສັດທາ ເຖິງວັນຮວມກໍນິມນິມພຣະຈຳນວນຄູ່ນາ ສຸດນິມເປັນແລ້ວ ໃຫ້ສາ.ມ້ານິມນ໊ເຊົ້ານາລ້ຽງພຣະ ຖ້າບໍ່ມີສຸດນິມກໍກຳນົດງານ ວັນດຽວ ທັງບ້ານຂອງຊາບແລະບິງມີການລ້ຽງດູກັນປ່າງອົ້ນຫນຳສຳຮານ ຈັດພາ ຂວັນກັນທັງບ້ານຊາບແລະບິງ ເວລາບິງສູ່ຂວັນຊາບໄປຮ່ວມພາຂວັນດ້ວຍ ເວລາຊາຍ ສູ່ຂວັນບິ້ງໄປຮ່ວມດ້ວຍ ນ໊ຊ໊ວ່າກັບກ່າບຄັນໄດ້ລ໊ກງານບານດີ ຈັດຜູ້ບິ້ງທີ່ບໍ່ຣິສຸດ 4 ຄົນ ຫາມຂັນຫມາກໄປບ້ານຜູ້ບິ້ງ ພ້ອມທັງບ່າວເຈົ້າໂຄດແລະບາດພີ້ນ້ອງ ເຖິງແລ້ວກ໊ມ໊ເຈົ້າ ໂຄດອອກມາຮັບຂັນຫມາກແລ້ວໄຫວ້ ພິເຮ໊ອນຕາມພິທີ ສຳເຣັດແລ້ວເຈົ້າໂຄດຝ່າຍ ບິ້ງຈະໄດ້ຮອງຣາຄາຄ່າດອງຈາກເຈົ້າໂຄດຝ່າຍຊາບແລ້ວມອບຄ່າດອງ ນັບຕຣວດໃຫ້ຄົບ ຖ້ວນດ້ວຍກັນທັງ 2 ຝ່າບແລ້ວເຣີ່ມສຸດຂວັນຕໍ່ໄປ ສຳເຣັດແລ້ວ ພຣາມປອກໃຂ່ ເອົາເສັ້ນຜົມຕັດກາງຕຣວດດູຖ້າໃຂ່ບໍ່ຣິສຸດກໍເປັນນ໊ງຄູ ຖ້າໃຂ່ພ໊ຄຸດບໍ່ດ໊ເປັນອັບປະ ມ໊ງຄູນແລ້ວ ນ໊ນໃຂ່ເຄ໊ງນ໊ງໃຫ້ບ່າວເຄ໊ງນ໊ງໃຫ້ສາວ ຄູ່ບ່າວສາວນັ້ນກໍເອົາໃຂ່ປ້ອນກັນ ເຈົ້າໂຄດກໍຜູກຂໍ່ຕໍ່ແຂນຄູ່ບ່າວສາວ ເຄື່ອງສູນນາ ກ໊ຝ່າບບິ້ງຈັດໄວ້ ຜ້າ ສິ້ນແລະ ເສື້ອນ໊ກໃຫ້ພໍ່ແມ່ຜົວ ສ່ວນນອກນັ້ນກໍເອົາສູນນາເຈົ້າໂຄດ ຜູກກັນຕາມຣາຄາບ້ານ ເມ໊ອງ ຕອນນ໊ຜູ້ຊາບຕ້ອງກັບໄປເສ້ງກ່ອນ ເຖິງເວລາ ໂນງ ຜູ້ເຖ້າເຈົ້າໂຄດຈະນ໋ຳຕົວ ຜູ້ຊາບແຫ່ແຫນຕາມປະເພນ໊ບ້ານເມ໊ອງໄປສ໋ງ.

ການປູ່ທ໊ນອນ

ເມ໊ອນ໋ຳເຈົ້າບ່າວໄປເຖິງແລ້ວ ເຖ້າແກ່ຜົວເມ໊ຽຜູ້ມ໊ຖານະດ໊ບໍ່ເຄ໊ຍປ່າຮ້າງກັນເອົ້າ

ໄປປຸທີ່ນອນ ແລ້ວນອນກ່ອນພໍ່ເປັນພິທີ ສຳເຮັດແລ້ວຈຸງບ່າວສາວເຂົ້າຫ້ອງ ໂດຍ ຈຸງຜູ້ບິ່ງເຂົ້າກ່ອນ ຜູ້ຊາຍເຂົ້າທີຫລັງ ປິດປະຕຸໄວ້ ໄດ້ເວລາພໍສົມຄວນແລ້ວເປີດ ຫ້ັງຊາຍແລະບິ່ງອອກມານັ່ງຂ້າງນອກ ເຈົ້າໂຄດຝ່າຍຊາຍຂໍຝາກຝັ່ງຕໍ່ແມ່ແລະເຈົ້າ ໂຄດຝ່າຍບິ່ງ ໃຫ້ເປັນລຸກເປັນເຕົ້າຈົນຕລອດເຖົ້າຕລອດຕາຍ ຫາກມີຄວາມພ້ັງ ພາດ ປະມາດກໃຫ້ວ່າກ່າວສັ່ງສອນໃນຖານະເປັນລຸກທຸກປະການ.

ການຊູ

ຊາຍບິ່ງທີ່ຮັກກັນ ຕ້ັງໃຈຈະລຸ້ງກັນເປັນທັນ ບ່ຢ່າຮ້າງກັນແຕ່ຜູ້ຊາຍບ່ມີເງິນ ຄ່າດອງ ຫລືພໍ່ແມ່ບ່ເຫັນດີເຫັນຊອບດ້ວຍ ຊາຍບິ່ງມັກຈະຕົກລົງແຕ່ງກັນເອງຊ້ໍ ເອີ້ນວ່າຊູ ຄືຜູ້ຊາຍໄປຕົກລົງກັບບິ່ງໃນຄືນນ້ັນ ເວລາເທົ່ານ້ັນຈະມາຫາທີ່ເຮືອນ ຂໍ ໃຫ້ກ່າຍຂ້ັນໃດ ໂຂປະຕຸໃຫ້ຕອນນ້ີບິ່ງຈະຕ້ອງຣະວັງຊາຍໃຫ້ນາກ ເພາະເຄ້ີຍປາກົດ ວ່ານ້ີການລັກຫນ້ີກັນ ຈວນຈະແຈ້ງບິ່ງຈະຕ້ອງໄປບອກພໍ່ແມ່ໃຫ້ຮູ້ວ່ານ້ີຊາຍມາຊູ ພໍ່ແມ່ຈະຈັດການໃຫ້ຄົນໄປບອກຍາດພ້ີນ້ອງຂອງຕົນ ແລະພໍ່ແມ່ຂອງຊາຍເວ້ົາຈາ ກັນເປັນຫລັກຖານ ຮັບຮອງວ່າຈະທຳຕາມຈາຣີດປະເພນ້ີບ້ານເມ້ືອງ ຈ້ຶງປ່ອຍໃຫ້ ຜູ້ຊາຍອອກຈາກຫ້ອງໄດ້ ຯ

ຕາບຮ້າງຕາບຫມ້າຍ:

ບິ່ງທີ່ຜົວຕາຍຊ້ໍວ່າແມ່ຫມ້າຍ ທີ່ຜົວຢ່າຮ້າງຊ້ໍວ່າແມ່ຮ້າງສ່ວນຜູ້ຊາຍກ່ໍເອ້ີນ ວ່າພໍ່ຫມ້າຍ ພໍ່ຮ້າງເຫມ້ືອນກັນ ໃນການແຕ່ງງານກັນນ້ັນ ຖ້າບິ່ງເປັນແມ່ຮ້າງຫລື ຫມ້າຍ ຣາຄາຄ່າດອງກ່ໍຈະຕ້ອງລົດລົງ ຖ້າຊາຍເປັນພໍ່ຮ້າງຫລືພໍ່ຫມ້າຍຈະຕ້ອງ ເພ້ີມຣາຄາຄ່າດ້ອຂ້ຶນຕາມສົມຄວນ ປ່າງນ້ີເອ້ີນວ່າຕາບຮ້າງຕາບຫມ້າຍ.

ໂອວາດຂອງທະນັນໄຊ

ທະນັນໄຊເສດຖ້ີ ກ່ອນຈະສ້ິງນາງວ້ິສາຂາ ຊ້ຶງເປັນລຸກສາວຂອງຕົນໄປ ເປັນເມ້ັຽຂອງຄວນະເສດຖ້ີ ໄດ້ໃຫ້ໂອວາດ10 ຂ້ໍ ຄ້ື 1 ປ່ານ້ຳໃຫດໃນເຮືອນໄປເພ້ີຍ ນອກເຮືອນ 2 ປ່ານ້ຳຄ້ຳນ້ິນທາງນອກເຮືອນມາໃສ່ໃນເຮືອນ 3 ໃຜໃຫ້ສ້ິງຂອງແກ່ເຮົາຈ້ຶງ ໃຫ້ຕອບ ຫລືໃຜຂໍສ້ິງໃດປ້ິນສ້ິງໃດຮູ້ຈັກໃຊ້ຈ້ຶງຄ່ອຍໃຫ້ປ້ິນ 4 ໃຜບ່ໃຫ້ອັນໃດເລີຍກ່ໍບ່ຕ້ອງ

ໃຫ້ອັນໃດກອບ 5 ບາດຝ່າຍເມັ່ງຫລືຜົວກໍຕາມທີ່ບາກຈົນມາຂໍເພິ່ງ ເຮົາຈະໃຫ້ຫລືບໍ່ໃຫ້ອັນໃດກໍຕາມ ຄວນຊ່ວຍເຫລືອ 6 ເມື່ອພໍ່ຜົວແມ່ຜົວຫລືຜົວທຳງານປູລຸກໃຫ້ຕ້ອງບໍ່ນັ່ງເສີບ ເມື່ອເຂົາປຸດພັກເຮົາຈຶ່ງພັກດ້ວຍ 7 ບໍ່ບໍ່ຣີໄພກກ່ອນພໍ່ຜົວແມ່ຜົວຫລືຜົວ ເວລາໃດ ຫາກໃຫ້ເຂົ້າບໍ່ຣີໄພກແລ້ວຈຶ່ງບໍ່ຣີໄພກ ຕໍ່ພາບຫລັງ 8 ຕື່ນກ່ອນນອນ ທີ່ຫລັງຈັດແຈ່ງບ່ວຣະບັດໃຫ້ເຂົາຫລັບກ່ອນແລ້ວ ຈຶ່ງນອນ 9 ໃຫ້ ບຳເຫງົາພໍ່ຜົວເຫມ້ອນກອງໄຟຫລ້ຳພິດ 10 → ໃຫ້ເຄົາຣົບພໍ່ຜົວແມ່ຜົວແລະຜົວເຫມ້ອນເຄົາຣົບ ເທວະດາ ໃອວາກ ທັງ 10 ຂ້ ນີ້ສິນຄວນທີ່ຜູ້ຫົງຊຶ່ງແຕ່ງດອງແລ້ວຈະນຳເອົາມາໃຊ້ ໃນນິທານ ກັນມະບົດກ່າວໄວ້ວ່າ ບ໋ຽງຄົນບ໋ຽງ ປະຕິບັດຜົວດີມີທັມມະ 10 ຂ້ ນີ້ປະຈຳຕົວເຂົາເວົ້າວ່າປະຕິປຸຊິກາ ບ໋ຽງບຸຊາຜົວເຂົາໄດ້ຮັບຍົກຍ້ອງ ນັບຖືຈາກປວງຊົນວ່າເປັນຄົນດີ ມີກຽດ ມີວັທນະທັມແລະຈິຕໃຈສູງ ຄັນຕາຍແລ້ວເຂົາໄດ້ໄປເກີດໃນສວັນ ຊັ້ນດາວະດຶງມີວິມານຄຳສູງ 12 ໂຍດຊນະ, ມີນາງຟ້າ 1000 ເປັນບໍ່ອີວານຂອງບ໋ຽງນັ້ນ.

ຕນາທຂອງຜົວ

ຜົວທີ່ດີເປັນດັ່ງນີ້ 1 ຜົວຕ້ອງຍົກຍ້ອງນັບຖືພັນລະບາ 2 ບໍ່ດູຫມິ້ນພັນລະບາ 3 ບໍ່ນອກໃຈພັນລະບາ 4 ນອບຄວາມເປັນໃຫ່ງໃນເຮືອນໃຫ້ພັນລະບາ 5 ໃຫ້ເຄື່ອງແຕ່ງຕົວແກ່ພັນລະບາ.

ຕນ້າທ້ຂອງເມ້ງ

ເມ້ງທີ່ດີເປັນດັ່ງນີ້ 1 ຈັດການງານດີ 2 ສົງເຄາະຄົນຂ້າງຄຽງຂອງຜົວດີ 3 ບໍ່ນອກໃຈຜົວ 4 ຮັກສາຊັບສົມບັດທີ່ຜົວຫາມາໃຫ້ 5 → ຂຍັນຕ່ອງກການບໍ່ກຽດຄ້ານໃນກິດການທັ່ງປວງ

ບົທທີ ๕ ປຸ່ກັມມະ ຂອງພຣະສົງ

ພິທີປຸ່ກັມຫລືເຂ້ົາກັມ ເພ໋ືອອອກຈາກອາບັດສັງຄາທິເສດ ຂອງພຣະສົງ ມີພຣະ 4 ອົງ ໃຫ້ປະຣິວາດນານັດ ປະຕິກັດຊະນາ ສົງ 20 ຮຸບໃຫ້ອັບພານ

ຄຳສະນາທາງເຂົ້າປະຣິວາດສະກັນ

ປະຣິວາສັງ ສມາທິບາມິ ຂ້າພະເຈົ້າສະນາທາງປຣິວາດວ່າ ປະຣິວາສັງ ນິກຣິປາມິ ຂ້າ ພະເຈົ້າເກັບປຣິວາດ

ຄຳສນາທາງນາງັດວ່າ

ນາງັດຕັງສມາທິບາມິ ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນນາງັດ ຄຳເກັບນາງັດວ່າ ນາງັດຕັງ ນິກຣິ ປາມິ ຂ້າພະເຈົ້າເກັບນາງັດ,

ສ່ວນຄະຫັດກ່ຽວຂ້ອງກັບວິທີນີ້ ຄື ເປັນຜູ້ອຸປຄຸມ ດ້ວຍຈະຕຸປັດຈັບແລະໃຫບະ ທັນຕລອດເວລາ ເມື່ອອອກກັນແລ້ວ ມີການທຳບຸນ ໃຫ້ທານຟັງເທດຕລອດວັນ ພິກຂຸ ຜູ້ອອກກັນແລ້ວເປັນຜູ້ຫນີດນິນທິນ ບໍ່ອິສຸດຜຸດຜ່ອງ ຜູ້ໃດໄດ້ບໍ່ຣິຈາກທານແກ່ທ່ານຜູ້ ນັ້ນ ບ່ອນປະສົບບຸນກຸສົນຫລາບ ເຫມືອນເມນຄະກະເສດຖີແລະບໍ່ອິວານ ຖວາຍເຂົ້າ ເພນແກ່ພຣະປັດເຈກກະພຸທເຈົ້າ ຜູ້ອອກຈາກນິໂຣດສມາບັດໃຫມ່ ໆ ໄດ້ປະສົບມະຫຸດ ສົນບັດໃນຄນະນັ້ນ ຄືເຂົ້າຫຸງທີ່ຖວາຍໄປແລ້ວກັບເຕັມໝໍຕາມເດີມ ເລົ່າເຂົ້າ 1250 ຫລ້ງ ທີ່ວ່າງເປົ່າກໍກັບເຕັມຕາມເດີມ ປັດຈຸບັນນີ້ບຸນເຂົ້າກັນບໍ່ມີແລ້ວ ທັງນີ້ຈະເປັນເພາະບໍ່ມີຜູ້ ເປັນກັນ ຫລືເປັນແຕ່ບໍ່ເຂົ້າກັນ ຂ້ນີ້ເຂົ້າທ່າດີ ອະນຸຊົນໃນຮຸນຫລັງຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອບສົນໃຈ ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ບໍ່ປະສົບບຸນກຸສົນໃນເພາະກັນນີ້

ບົທທີ່ ຝ ບຸນຄູນເຂົ້າໃນລານ

ຄຳວ່າ " ຄນເຂົ້າ " ໄດ້ແກ່ບ່ອນທີ່ໄວ້ເຂົ້າຫລືບ່ອນທີ່ຕີເຂົ້າ ໃນທີ່ນີ້ຫມາຍເອົາຄຳ ສຳຣັບບ່ອນທີ່ຕີເຂົ້າ ຄຳວ່າ " ຄູນ " ໄດ້ແກ່ເພີ່ມເຂົ້າ ໃສ່ເຂົ້າ ຫລືທຳໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ ຕາມສ່ວນ ກຳນົດການກະທຳໃນເດືອນນີ້ຈະເປັນຂ້າງຂຶ້ນ ຫລືຂ້າງແຮມກໍ່ໄດ້ ໃນເມື່ອ ຕີເຂົ້າສຳເຣັດແລ້ວຈຶ່ງທຳ ເພາະມີກຳນົດການກະທຳໃນເດືອນນີ້ ຈຶ່ງເອີ້ນອີກຢ່າງ ນຶ່ງ ບຸນເດືອນນີ້ ຄືບຸນຄູນເຂົ້າໃນລານ

ມຸນເຫດແຫ່ງການຖຸນເຂົ້າ

ຜູ້ທີ່ເຮັດນາໄດ້ເຂົ້າຫລາຍ ແລ້ວກ່ອນຈະຫາບຂົນເຂົ້ານາໃສ່ເລົ້າ ຫລື ເບັ້ງນັກ ເຮັດບຸນເສັງກ່ອນຈຶ່ງເອົານາ ຈຸດປະສົງກໍ່ເພື່ອຄວາມສົມບຸນພຸນສຸກ ໃນການເຮັດ ນາແລະໄດ້ເຂົ້າ ກິນບໍ່ໃຫ້ບົກຈົກບໍ່ໃຫ້ລີ ແລ້ວຍັງຈະເປັນຜົນຕິດຕາມຕົວໄປໃນອນາ ຄົດອີກດ້ວຍ ດັ່ງຈະສາທິດບົດວັດຖຸນິທານມາໃຫ້ເຫັນເປັນອຸທາຫອນດີ :

ດັ່ງເມື່ອ ສຣະພຸທສາສນາ ຂອງພຣະສັມມາສັມພຸທະເຈົ້າ ພະນາມວ່າ ກັສສປະພຸ້ນ ບັ້ງມີອ້າຍນ້ອງສອງຄົນພາກັນໄປເຮັດນາດ້ວຍກັນ ແຕ່ນ້ອງເປັນຄົນມີ ສັດທາຊອບທຳບຸນເລື້ອຍໆ ຈຶ່ງຊວນອ້າຍເຮັດບຸນເຂົ້າ 9 ຕໍ່ ແຕ່ອ້າຍນັ້ນບໍ່ພ້ອມໃຫ້ ເຮັດ ເຖິງວ່າອ້າຍບໍ່ພ້ອມນ້ອງກໍ່ຂໍເຮັດ ເມື່ອເປັນປ່າງນັ້ນອ້າຍນ້ອງສອງຄົນນັ້ນ ຈຶ່ງແບ່ງນາກັນຄົນລະເຄິ່ງພໍນ້ອງໄດ້ນາເຄິ່ງນຶ່ງແລ້ວ ກໍ່ຕົ້ໃຈຖວາຍທານຕາມຕ້ອງ ການຄື :

1/- ເວລາກ່ອນຈະເອົາເຂົ້າ ຫວ່ານກ້າ ກໍ່ເອົາເຂົ້ານັ້ນ ມາເຮັດບຸນຄັ້ງນຶ່ງ

2/- ເວລາເຂົ້າພໍໃສ່ນ້ຳນົມ ກໍ່ເອົາມາເຮັດບຸນຄັ້ງນຶ່ງ ຊໍ່ວ່າເຂົ້ານ້ຳນົມ ຫລືເຂົ້າ ມະຫຸປະບາດ.

3/- ເວລາເຂົ້າພໍເປັນເຂົ້າເໜົ້າ ກໍ່ເອົາມາເຮັດເຂົ້າເໜົ້າ ຖວາຍທານຄັ້ງນຶ່ງ.

4/- ເວລາເຂົ້າພໍເປັນເຂົ້າຮາງ ກໍ່ເອົາມາເຮັດເປັນເຂົ້າຮາງຖວາຍທານ ຄັ້ງນຶ່ງ

5/- ເວລາໃກ້ຈະລົງມືກ່ຽວ ກໍ່ກ່ຽວເອົາມາຖວາຍທານ ຄັ້ງນຶ່ງ

6/- ເວລາກ່ຽວແລ້ວຈະນັດ ກໍເອົາມາຖວາຍທານອີກຄັ້ງນຶ່ງ

7/- ເວລາຈະເອົາເຂົ້າລົງໄປຕີ ກໍ່ເອົາມາຖວາຍທານອີກ ຄັ້ງນຶ່ງ

8/- ເວລາຕີແລ້ວຈະຖຸນເຂົ້າໃນລານ ກໍ່ຖວາຍທານອີກ ຄັ້ງນຶ່ງ

9/- ເວລາຖຸນແລ້ວຈະຂົນເຂົ້າເມື່ອໃສ່ເລົ້າ ແລະເບັ້ງ ກໍ່ຖວາຍທານອີກຄັ້ງນຶ່ງ ເມື່ອນ້ອງໄດ້ເຮັດບຸນດ້ວຍເຂົ້າ 9 ຕໍ່ປ່າງນີ້ ກໍ່ຕັ້ງຄວາມປາຖນາວ່າ ຂໍໃຫ້ຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນອົງນຶ່ງໃນອນາຄົດ ແລ້ວກໍ່ຂົນເຂົ້ານັ້ນໄປໃສ່ເລົ້າ ແມ່ນ ຈະຂົນເທົ້າໃດໆ ກໍ່ດີ ເຂົ້ານັ້ນກໍ່ບໍ່ໝົດຈັກເທື່ອ ແມ່ນຈະຂົນໄປໃສ່ເລົ້າໃນຫ້ອງເຮືອນ

ໃສ່ລ້ຽງຂອງອັນໃດໆ ກໍ່ດີ ກໍ່ບໍ່ໜົດ ຈົນຊາບຄົນນັ້ນລ້ຽງບອມຂໍ້ໃຫ້ໜົດຈົ່ງໜົດ ຊາບຄົນນັ້ນເມື່ອຕາຍຈາກຊາດນັ້ນແລ້ວ ກໍ່ໄດ້ໄປເກີດໃນສວັນຊັ້ນດາວະດຶງ ເມື່ອເຖິງພຸທ ສາສນາ ພຣະໂຄຕະມະນີ້ກໍ່ໄດ້ມາເກີດເປັນອັນຍາໂກນດັນຍະ ເມື່ອອອກບວດແລ້ວ ໄດ້ເປັນປະຖົມມະສາວົກອົງທີ່ນຶ່ງ ໄດ້ຮັບຍົກຍ້ອງທາງອັດຕັນບຸຄົຮູ້ຣາຕຣິນານ

ສ່ວນອ້າຍນັ້ນ ເມື່ອກັບຊາດມາໃນຊາດນີ້ ໄດ້ມາເກີດເປັນສຸພັດທະປະຣິພາ ຊົກຂີ້ເຫລ້ົາ ໃກ້ເວລາພຣະພຸທເຈ້ົາຈະສເດັດກັບຄັນເຂ້ົາສູ່ພຣະນິບພານແລ້ວຈົ່ງ ໄດ້ເຂ້ົາບວດ ເມື່ອໄດ້ຟັງພຣະທັມມະເທສນາ ກໍ່ໄດ້ບັນລຸອນາຄາມີຜົນ ເມື່ອໄດ້ໄປຈະ ເຣີນສະມະນະທັມປຸ່ບໍ່ນານກໍ່ໄດ້ບັນລຸອະຣະຫັນ ເປັນສາວົກອົງສຸດທ້ົາຍຂອງພຣະໂຄຕະ ມະອັນນີ້ແລະການຟ້ົາວເຮັດບຸນຊ້ົາບຸນໄວ-ໄດ້ ຜົນຕ່ົາງກັນປ່ົາງນີ້ແລ. ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກ ເຮົາທັງຫລາຍຈົ່ງນິຍົມພາກັນເຮັດບຸນຄຸນເຂ້ົາ ມາຕາບເທ້ົາທຸກວັນນີ້.

ວິທີທ່ົາ :

ປ່ົາວຮ້ອງບາດພີ້ນ້ອງໃຫ້ມາອ່ວມທ່ົາບຸນ ນິມົນພຣະສົງປ່ົາງນ້ອຍ 5 ຮູບມາ ຈະເຣີນພຣະພຸທມົນຕະສະຖານທີ່ລານ ປັງຝ້ົາຍພິມມະຈະຣິຣຍບຣອງເຂ້ົາ ຕໍ່ມາ ນິມົນພຣະສົງຈະເຣີນພຣະພຸທມົນ ສ່ົາເຣັດແລ້ວຖວາຍທານອາຫານປຶ້ນຄະບາດນີ ເທດສລອງ 1 ກັ້ນ ສ່ົາເຣັດແລ້ວພຣະສົງສາດນ້ົາມົນ !ນ້ົາມົນນີ້ເຈ້ົາຂອງນ່ົາເອ່ົາໄປ ສາດໃສ່ເງ່ົາງ່ົາ ຫົດນ່ົາ ໃນປີຕ່ໍ່ໄປເຂ້ົາກ້ົາກໍ່ຈະໄດ້ງອກງ່ົາມດີ ຫົດໃຫ້ ງົວຄວາຍໆ ກໍ່ຈະດີປູ່ເປັນເປັນສຸກ ອຸດົຫົດບຸນກຸສົນທີ່ຕົນທ່ົາໄປໃຫ້ບາດທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ ແລະ ເທພະດ່ົາທັງຫລາຍ ເມື່ອທ່ານເຫລ້ົານັ້ນໄດ້ຮັບຜົນບຸນທີ່ເຮ່ົາສົ່ງໄປແລ້ວ ກໍ່ຈະມີ ແຕ່ອວຍໄຊໃຫ້ພອນ- ຟ້ົາປົນກໍ່ຈະຕົກຕ້ອງຕາມຣະດຸການ ເຂ້ົາກ້ົາໃນ່ານ່ົາກໍ່ຈະງອກ ງາມ ບໍ່ມີງົວຄວາຍນ ຫນູປູປ່ານ່ານ່ົາກັດກິນ ເຮ່ົາກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສຸກ ຄວາມຈະເຣີນ ບໍ່ຣິບນ້ົວບສົມບັດທຸກປ່ົາງ ເມື່ອລ້ົງບາດພີ້ນ້ອງສ່ົາເຣັດແລ້ວນັ້ນມີການສູ່ຂວັນລານ ຄ່ົາສູ່ຂວັນມີໃນພິທີສູ່ຂວັນແລ້ວ ฯ

ບົດທີ ∩ ບຸນເຂົ້າຈີ່

ຄຳວ່າເຂົ້າຈີ່ໄດ້ແກ່ເຂົ້າຫນຽວປັ້ນໃຫ້ສຸກດ້ວຍໄຟຊື່ວ່າເຂົ້າຈີ່ ກຳຫນົດ ການ ກຳໃນເດືອນ 3 ຈະເປັນຂ້າງຂຶ້ນຫລື ຂ້າງແຮມກໍ່ໄດ້ ແຕ່ທີ່ນິຍົມທຳກັນມັກກຳ ຫນົດເອົາກາງເດືອນ 3 ເພາະມີກຳຫນົດ ການທຳໃນເດືອນ 3 ຈຶ່ງຊື່ວ່າ ບຸນເດືອນ 3 ຄືບຸນເຂົ້າຈີ່.

ມູລເຫດແຫ່ງການທຳ

ເດືອນ 3 ເປັນເດືອນທີ່ກ່ຽວເຂົ້າສຳເຣັດແລ້ວ ຊາວນາຫນົດຫນ້າທີ່ກ່ຽວກັບ ການເຣັດນາ ຈຶ່ງຮວມກັນເຣັດບຸນເຂົ້າຈີ່ຖວາຍແກ່ພຶກສຸສົງ ໂດຍມີມູລເຫດເລົ່າໄວ້ ໃນທັມມະບົດວ່າ ນາງປຸນນະທາສີເຣັດເຂົ້າຫນົມແປ້ງຈີ່ຖວາຍແດ່ພຣະພຸທະເຈົ້າ ແລະພຣະອານົນເຖຣະ ຄັ້ນພຣະອົງຊົງຮັບແລ້ວນາງຄຶດວ່າຄົງຈະບໍ່ຊົງສະເວີຍຄົງຈະ ຖິ້ນໃຫ້ຫມາຫລືກາກິນ ເພາະອາຫານຂອງນາງບໍ່ປານີດ ພຣະອົງຮັບແລ້ວຊາບວາ ຣະຈິຕຂອງນາງ ຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ພຣະອານົນປຸລາດອາສນະ ຊົງປະທັບນັ່ງສັນໃນທີ່ ນັ້ນ ນາງເກີດປິຕິປຶ້ງດີເປັນກຳລັງ ເພາະໄດ້ຟັງທັມມະເທສນາທີ່ພຣະອົງຊົງສະແດງ ໄດ້ບັນລຸໂສດາປັດຕິຜົນ ດ້ວຍອານິສົງຖວາຍເຂົ້າຈີ່ນັ້ນເປັນມູລເຫດ ຄະອີຫັ້ນໄດ້ຊາບ ອານິສົງແຫ່ງທານນີ້ ຈຶ່ງພາກັນເຣັດທານຊຸນິດນີ້ ຖືເປັນປະເພນີປະຈຳເດືອນ 3 ສືບ ມາຈົນເທົ້າທຸກວັນນີ້.

ວິທີທຳ

ຕຽມຫາໄມ້ສຽບແລະຟືນໄວ້ ທີ່ບ້ານຂອງຕົນຫລືຮວມໄວ້ທີ່ວັດ ຕົ້ນເຊົ້າຂຶ້ນຕັ້ງ ໄຟກອງໃຫ່ຽ ປັ້ນເຂົ້າຫນຽວໂຮບເກືອກະໃຫ້ຄົບຈຳນວນຂອງພຣະພຽນໃນວັດ ສຽບໄມ້ປີ້ງໄຟ ຈວນຈະສຸກທາໄຂ່ໃຫ້ທົ່ວແລ້ວປີ້ງຕໍ່ໄປຈົນໄຂ່ເຫລືອງສຸກດີ ຈັດພາ ຊະນະຖວາຍ ແລະເຂົ້າຈີ່ຮວມກັນກັບກະຕ່າ ນິມົນພຣະສົງສາມເນນໃນ ວັດມາຮ່ວມກັນຫົວຫນ້າວ່າຄຳບູຊາດອກໄມ້ ໃຫ້ພຣະຮັ້ວນະໄຕຣອາຣາທນາສິນ ພຣະສົງສວດຖວາຍພອນ ພວກທາຍົກໄຂ່ປາບາຕຍົກຂັ້ນເຂົ້າຈີ່ໄປໃສ່ບາດ ໃນງານ

ບຸນເຊັ່ນນີ້ມັກຈະຖືກະຕ່າກະບຸງໄປນຳດ້ວຍ ເພື່ອວ່າບາຕເຕັ້ນຈະໄດ້ໃສ່ ສຳເຮັດແລ້ວ ຍົກໄປຖວາຍພ້ອມພາຊຸນະຄາວ ສ່ວນຂອງຫວານເມື່ອພຣະສັງຄາວສຳເຮັດແລ້ວຈຶ່ງຍົກໄປຖວາຍ ພຣະສັງສຳເຮັດແລ້ວອະນຸໂມທນາຟັງເທສ ສລອງເຂົ້າຈີ່ແລະເທສຫນັງສືລຳຕ່າງ ໆ ຈົນເຖິງເວລາຄ່ຳ.

ບົດທ ๗ ບຸນມາຄະບູຊາ

ໃນເດືອນ 3 ນັ້ນອກຈາກເຮັດບຸນເຂົ້າຈີ່ແລ້ວ ຍັງມີບຸນມາຄະອີກບຸນມາຄະນີ້ຖືວ່າສຳຄັນຍິ່ງເພາະເປັນວັນກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະພຸທະເຈົ້າ ແລະພຣະສາວົກໂດຍຕອງນີ້ກຳຫນົດການກະທຳໃນວັນເພັ້ງເດືອນ 3 ໃນປີປົກຕິມາສ ແຕ່ຖ້າປີໃດມີອະທິກະມາສ ຄືເດືອນເກີນເຊັ່ນແປດສອງຫົນ ເລື່ອນໄປວັນເພັ້ງເດືອນ 4 ການບຸຊາດ້ວຍອາມິສ ແລະປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທະເຈົ້າ ເນື່ອງໃນວັນມາຄະນີ້ ຊຶ່ວ່າວ່າເຮັດບຸນມາຄະບຸຊາ.ຫລືວ່າເຮັດບຸນຣະລຶກເຖິງວັນປົງອາຫຸສັງຂານຂອງພຣະພຸທະເຈົ້າ

ມູລເຫດແຫ່ງການທຳ

ເຫດທີ່ຕ້ອງຖືວັນເຊັ່ນນີ້ເປັນສຳຄັນຄື ເປັນວັນສາສນາພຸທຄູ່ກັບວັນຊາດທາງຝ່າຍບ້ານເມືອງ ເພາະວັນນັ້ນມີເຫດມຫັສຈັນມາບັນຈົບຄົບກັນເຖິງ 4 ປະການ ຄື 1.ພຣະອະຣະຫັນສາວົກຂອງພຣະສັມມາພຣະພຸທະເຈົ້າ 1250 ຣູປ ມາປະຊຸມພ້ອມກັນທີ່ພຣະເວລຸວັນມຫາວິຫານ ໃກ້ກຸງຣາຊຄຶຫ໌ 2. ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນເປັນເອຫິພິກຂຸ ອຸປະສົມບົດຈາກສົມເດັ່ນພຣະສັມມາພຣະພຸທະເຈົ້າ 3. ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ນັດໝາຍກັນມີໃຜເຊື້ອເຊີນມາເອງ 4. ວັນນັ້ນເປັນວັນມາຄະປຸຣະນະມີຄືພຣະຈັນສເດັ່ນລຶກມາຄະເຕັ້ນບໍ່ຣິບູນ ພຣະອົງຊົງລແດງໂອວາທປາຕິໂມກ ໃນທີ່ປະຊຸມສົງ ຄືຊົງສແດງຫົວຂໍ້ຄຳສອນຂອງພຣະພຸທະເຈົ້າທັ້ງຫລາຍ 3 ປະການຄື.

1 ສັບພະປາປັສສະ ອະກະຣະນັ ການບໍ່ທຳຄວາມຊົ່ວທຸກຊນິດ.

2 ກຸສັລສສຸປະສັມປະທາ ການທຳແຕ່ຄວາມດີໃນການະທຸກເມື່ອ.

3 ສະຈິຕຕະປະຣິໂຍທະປະນັ ການທຳຈິຕຂອງຕົນໃຫ້ຜ່ອງແຜ້ວປາສຈາກມົນທິນ

ເອຕັ້ງພຸດທານະສາສະນັ້ງທ້ັ 3 ນີ້ເປັນຄຳສອນຂອງພຣະພຸທະເຈ້ົາທ້ັງຫລາຍ. ເມ້ືອເຫວ້ກາງທ້ີຫ້ານຫ້ັສຈັນ 4. ປ່າງວ່ງນມາບັນຈົບຄົບຮອບໃນວັນດ່ງວກັນເຊ່ັນນ້ີ ນອກຈາກຈະຊ້ືວ່າວັນມາຄະແລ້ວ ຍ້ັງຊ້ືວ່າວັນ ຈາຕຸຣ່ງຄະສັນນິບາດ ວັນທ້ີ ພຣະສ່ງຫມູ່ໃຫ່ປະຊຸມກັນ ພຸທະບ່ຣິສັດເມ້ືອເຖ່ງວັນເຊ່ັນນ້ີຕ່ າງກ່ໍຈັດເຄ້ືອງສັກກາ ຣະນາທ່ໍາພ້ືທ້ີມາຄະທ້ີວັດຕາມປະເພນ້ີ ທ້ີຖ້ືກັນມາຕ້ັ້ງແຕ່ບຸຣານກາລ.

ພຫທ່ າ

ພ້ິກສຸສ່ງທຸກວັດ ທ່ໍາຄວາມສະອາດສັນນະບ່ໍ້ອ້ານກຸຕ້ິວ້ຫານລານວັດຕລອດ ທ້ັງພຣະພຸທະຮຸປພຣະສະຖ່ ປເຈ ້ (ທາດ) ໄມ້ສ້ິມະຫາໂພດ ປຸລາດອາສນາຕ້ັ້ງ ນ້ໍ້າໃຊ້ນ້ໍ້າສັນ ຕົກແຕ່ງເຄ້ືອງສັກກາຣະ ພຣະອັຕນະໄຕ ທ່ງນ ທຸປດອກໄມ້ຕ່ງນ ໄວ້ກ່ອນເວລາ ສ່ວນຄະຣ້ິຫ້ັວທຸກເຮ້ືອນ ຕອນເຊ້ົ້າທ່ໍາບຸນໃສ່ບາດປາດນ້ໍ້າແກ່ພ້ິກສຸສ່ງ ດ້ວຍຂ້ າທະນ້ິບະໂພ ຊຸະນ້ິບາຫ້ານ ແລະສະມາທ້ານສ້ິນ ຕອນກ້ານ້ຶ້ນຈ້ັດທ່ງນທຸບ ດອກໄມ້ໄປຮວມກັນທ້ີວ້ັດ ພຣະສ່ງປະຊຸມກັນ ອ່ວຍຫ້ານ້ຳ ຕ່ໍພຣະສະຖຸບຫ້ຣ້ືພຣະ ພຸທະຮຸປ ຄະຣ້ິຫ້ັດປ້ືນເປັນແຖວປຸ່ ຂ້ ້ານ້ຳຫລ້ັງພຣະສ່ງ ຕ່ງນຈຸດທ່ງນທຸບປ້ືນປະ ນ້ິນ້ິຖ້ືເຄ້ືອງສັກກາຣະ ພຣະສ່ງຜູ້້ຫ້ວຫ້ານ້ຳ ກ່ າວຄ່ໍາ ຈ ່ໍາບຸຊາ ບາດໂຍມທ້ັ້ງຫນ້ິ ວ່ າຕາມ ດ້ວຍຕ້ັ້ງໃຈແນ້ວແນ່ ຄ ່ໍາບູຊາວ່ າດ້ັ້ງນ້ີ.

ຄ ່ໍາມ ານ ຄະບ ຸຊ າ ວ ່ າ

ອ ັ ຊ ຊ າ ບ ້ ັ ງ ມ ານ ຄ ະ ປ ຸ ນ ນ ະ ມ ້ ິ ສ ັ ມ ປ ັ ຕ າ ມ ານ ະ ຂ ັ ດ ເ ຕ ນ ະ ປ ຸ ນ ນ ະ ຈ ັ ນ ໃ ທ ບ ຸ ດ ໃ ຕ ບ ັ ດ ຖ ະ ຕ ະ ຖ າ ຄ ະ ໃ ຕ ອ ະ ຣ ະ ຫ ້ ັ ງ ສ ັ ມ ມ າ ສ ັ ມ ພ ຸ ດ ໃ ທ ຈ າ ຕ ຸ ຣ ັ ງ ຄ ້ ິ ເ ກ ສ າ ວ ະ ກ ະ ສ ັ ນ ນ ິ ປ າ ເ ຕ ໂ ອ ວ າ ທ ະ ປ າ ຕ ິ ໂ ມ ກ ຂ ັ ງ ອ ຸ ດ ທ ິ ສ ິ ຕ ະ ທ າ ຫ ິ ອ ັ ດ ຖ ະ ເ ຕ ຣ ະ ສ າ ນ ິ ພ ິ ກ ຂ ຸ ສ ະ ຕ ານ ິ ສ ັ ພ ເ ພ ສ ັ ງ ເ ວ ວ ະ ຂ ິ ນ າ ສ ະ ວ ານ ້ ັ ງ ສ ັ ພ ເ ພ ເ ຕ ເ ອ ທ ິ ພ ິ ກ ຂ ຸ ภ า ส ั พ เ พ ป ิ เ ต อ ะ น า ม ั น ต ิ ต า ว ะ พ ะ ถ ะ ว ะ ไ ต ส ั น ต ิ ภ ้ ั ง อ า ถ ะ ต า เ ว ฐ ว ะ เ ง ภ ะ ล ั ง ห ะ ภ ะ ม ิ ว า เ ป ม า ถ ะ ป ุ น ม ะ ม ิ ข ้ ั ง อ ั ถ ถ ะ ม า ม ะ ภ ั ก ส า ข า ข า ม ะ ต ั ส ม ิ ๆ ส ั น ม ิ ป า เ ต พ ะ ถ ะ ว า ว ิ ส ุ ท ธ ุ ต ะ ม ุ ไ ป ส ะ ถ ้ ั ง อ ะ ภ า ส ิ ไ ธ ว า ห ะ ป า ต ิ ไ ม ภ ข ้ ั ง อ ุ ด ท ิ ส ิ อ ะ ข ้ ั ง อ ั ม ห า ภ ้ ั ง พ ะ ถ ะ ว ะ ไ ต เ ธ ไ ภ เ ข ว ะ ส า ว ะ ภ ะ ส ั น ม ิ ป า ไ ต อ ะ ไ ข ส ิ จ า ต ุ ร ้ ั ง ค ิ ไ ภ อ ั ถ ถ ะ เ ต ร ะ ส า ม ิ พ ิ ก ข ุ ส ะ ต า ม ิ ส ั พ เ พ ส ั ง เ ข ว ะ ข ิ ง า ส ะ

ວາມ ມະຍັນທາ ອິມ ມາຄະປຸນຍະມິນັກຂ້ຕະສະມະບ ຕັກກາລະສະທິສ ສັມປັດຕາ ສຸຈິຣະປະຣິນິບ ມຸ.ນັບປິຕ ພະຄະວັນຕ ອະນຸດສະຣະມານາ ອິມັສມິ ນິຕັສສະ ພະຄະວະໂຕ ສັກຂິພຸເຕ ເຈ.ວິເຍ ອິເມ ທິປະ.ກູປະປຸບບາ ທິສັກກາເຣ ທິ ຕ ພະຄະວັນຕ ຕານິ ຈະ ອັດທະເຕຣະສາ ພິກຂຸສະຕານ ອະພິປຸຊະບາ ມະ ສາທຸ ໃນ ພັນເຕ ພະຄະວາສະສາວະກະສ ໂຄ ສຸຈິຣະປະຣິນິພພຸໂຕປິ ຄຸເຍ ທິ ທະຣະບາໃນ ອິເມ ສັກກາເຣ ທຸກຄະຕະ ປັນນະກາອະພຸເຕ ປະຕິກຄັນຫາ ອັນຫາ ທິຄະຣັ.ວ ອັ.ຖາບະ ທິຕາບະ ສຸຂາບະ.

ຄຳແປ

ດິຖິເພ້ງມາຄະອິກນີ້ມາເຖິງພ້ອມວັນນີ້ແລ້ວ ໃນດິຖິຊ້ໃດ ໆ ສົມເດັດພຣະສັມມາສັມພຸທະເຈ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ໄດ້ຊົງສະເດງໂອວາທະປາ.ຕິໂມກຂຶ້ນ ໃນທີ່ປະຊຸມສາວົກພ້ອມດ້ວຍອົງ 4 ປະການ ພຣະພິກສຸສົງຊຶ່ງປະຊຸມກັນນັ້ນ 1250 ອົງ ລ້ວນ ແຕ່ເປັນພຣະຂີນາສົບອະຣະຫັນ ອຸປສົມບົດດ້ວຍເອຫິພິກຂຸອຸປສັມປະທາ ບໍ່ມີຜູ້ ໃດໄດ້ເຊື້ອເຊີນ ແລະມິນມາຫັງສຳນັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ທີ່ອາຣາມເວຣຸວັນເວລາຕາ ວັນບ່າຍໃນດິຖິນາຄະປຸນຍະນີ ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍ ນາເຖິງນາຄະປຸນຍະນີ້ ຄ້າຍ ຄືກັນກັບວັນສາວົກສັນນິບາດນັ້ນແລ້ວ ນາຣະລຶກເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກ ແມ່ນປະ ຣິນິບພານນານແລ້ວ ເຄົາຣົບບູຊາພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈ້ົ ກັບພຣະພິກສຸສົງສາ ວົກ 1250 ອົງ ນັ້ນ ດ້ວຍສັກກາຣະນິທຸປທຸງແລະດອກໄມ້ເປັນວັນເຫລ່ານີ້ ທີ່ເຈ ດິສະຖານຄືພຣະສະຖຸບແລະພຣະພຸທະຮູປ ຊົ່ງເປັນພະບານຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາກເຈ້ານັ້ນ ຂໍສົມເດັດພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈ້ົ ກັບສາວົກສົງແມ່ນປະຣິນິບພານ ນານດ້ວຍດີແລ້ວ ບັງຄຳຣົງປູ.ດ້ວຍພຣະຄຸນທັງຫລາຍ ຂໍຈົ່ງຊົງຮັບເຄື່ອງສັກກາຣະ ເຫລ່ານີ້ ຊົ່ງເປັນປັນນາການຂອງຄົນຈົນ ເພື່ອປະໂຍດແລະຄວາມສຸກແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍ ທັງຫລາຍ ຊົ່ນກາລະນານເທ໊ນ.

ຕອນຈົບແລ້ວນັ້ນໄປຈັດແຈວບ່າງປະທັກສິນ ຄືບ່າງວຽນຂວາພຣະສະຖຸບພຣະ ພຸທະຮູປ ແລະເຈດີ 3 ຮອບ ຮອບຄຳອົດຣະລຶກເຖິງພຸທທະຄຸນ ຮອບສອງຣະລຶກ

ເຖິງພະທັນຄຸນ ຮອບສາມຄະລຶກເຖິງສັງຄະຄຸນ ສຳເຣັດແລ້ວນຳເຄື່ອງສັກກາຄະ ໄປວາງໄວ້ ໃນທີ່ທີ່ຈັດໄວ້ໃຫ້ເປັນຣະບຽບ ແລ້ວເຂົ້າໃນອຸໂປສົດຫລືສາລາໂຮງທັນປະ ຊຸມຟັງພຣະສົງທຳສຸດນົນ ເມື່ອພຣະສຸດສຳເຣັດຄະລື່ທັດກ່ຳສຸດຕ່ໄປ ເມື່ອສຸດຈົບ ພຣະຂົ້ນເທສ ໂອວາດປາຕິໂມກ ເປັນກັນທຳອີກເມື່ອເທສຈົບພຣະສົງສຸດຄາຖາໂອ ວາທະພຣະປາຕິໂມກຕ່ໄປກໍ່ນີເທສ ໂດບຕລອດຫນ້ງສືທ້ຳຈະເທສກ່ຽວກັບປະວັດພຣະ ພຸທະເຈົ້າ ຜູ້ນີສັດທາແກ່ກ້າຕັ້ງຫນ້າຟັງຈົນຕລອດຣອດເຈ້ງ ເຖິງແມ່ນຜູ້ປ່ວຍຕິດ ຫມອນນອນຕິດສາດບ່ສາມາດມາຟັງໄດ້ ໃຫ້ຕ້ຳໃຈຫວນຣະລຶກເຖິງ ວ່າວັນເຊ່ນນີ້ເມື່ອ 2000 ປີເສດມາແລ້ວ ເປັນວັນສຳຄັນທີ່ສຸດໃນພຣະພຸທະສາສນາ ຄືເປັນວັນທີ່ ພຣະສັນມາສັມພຸທະເຈົ້າພ້ອມອະຣິຍະສົງ ນີກາບແລະໃຈຕ່ກັນມາປະຊຸມແຫ່ງ ດຽວກັນໂດບບ່ໄດ້ນັດຫມາບ ພຣະອົງຄ໌ໄດ້ສແດງຫົວໃຈພຣະພຸທະສາສນາ ແລະ ປະດິດສະຖານ ພຣະສາສນາໃຫ້ຖາວອນຫມັ້ນຄົງສືບມາ

ບົດທີ່ ๑๐ ບຸນພຣະມະຫາເວສ

ບຸນພຣະເວດຫລືບຸນມະຫາຊາດ ຄືບຸນທີ່ນີການຟັງເທສເວສສັນຕະຣະຊາດົກ ຊຶ່ງປະກອບໄປດ້ວບຄາຖາພັນ ຈັດເປັນກັນໄດ້ 13 ກັນ ເປັນຊາດົກທີ່ໃຫ່ຍົດບາວ ຫລາບ ສຳນວນມ່ວນໄພເລາະເທສງ່າບ ຟັງເຂົ້າໃຈ ໄດ້ຄວາມຮູ້ ຄວາມປະຕິບັ ຟັງແລ້ວເກີດສັດທາ ປາສາທະໃນການທຳບຸນກຸສົນ ນິບົມທຳກັນໃນຣະຫວ່າງເດ້ອນ 4 ເຖິງເດ້ອນ 6 ຈະເປັນຂ້າງຂຶ້ນຫລືຂ້າງແຮມແລ້ວແຕ່ສດວກ ເພາະນີກຳຫນົດ ການທຳໃນເດ້ອນ 4 ຈ້ຳເວ້ົາອີກປ່າງຫນ້ຳວ່າ ບຸນເດ້ອນ 4 ຄືບຸນພຣະເວດນັ້ນ ເອງ

ມູນເຫດແຫ່ງການທຳ

ນີປະກົດໃນເຣື່ອງມະໄລຫນ້ົນ ມະໄລແສນວ່າ ພຣະມະໄລໄດ້ຂຶ້ນໄປໃຫວ້ພຣະ ທາດເກດແກ້ວຈຸຣະມະນີໃນສັນຊັ້ນດາວະດຶງ ພົບພຣະອະຣິຍະເມດໄຕຣ ໄດ້ຕັ

ปาใสฤามเถิงชาวมะบุด เมื่อชาบว่าชาวมะบุดทำบุนใหัทางและปาฤนา พิบพระอิง จึ่งกำธัวสั่งมากับท่านว่า ถ้าปากพิบสาสนาพระอิง จิ่งป่าได้อ้าถิบิใบบพ่แม่ สัมะพามมะนาจาบ ทำร้ายบพระพุทะจ้าและบุบิ่งสิ่งแตกกับ ใหัอุสาฟ้าเธื่องมะหาเวสสันดอบชาดิก ใหัจิบใบมื่นำ่าวันงวฟังแล้วนำเอาไปปะพึกปะถิบัด จะได้ถึกปะสิบพิบสาสนาของพระสีอะริบะเมดไต พระมะไสกับมาเถิงแล้วกะแจ้งเธื่องนั้นใหัหมู่มะบุดชาบ หมู่มะบุดที่ปาฤนาพิบสาสนาพระอะริเมดไตธจิ่งพากันทำบุน หลิ่ฟังเทดมะหาเวดสิบมาจินธอดบัดนี้.

พิทีทำบุนมะหาเวด

จัดแบ่งหนังสิจากกันใหง่ เปันกันน้อย ใส่พระเบนในอัดและต่างอัด ใหันาเทสปุกผาม ไว้ต้อนธับพระ เบน และบากใบมบ้านอื่น ๆ ปะดับดิกแต่งสาลาโธงทันด้วยดอกไม้พางนาไล และทุงทีอจัดหากอกไม้ ทงบพันทูปพัน ไว้บูชาถาฤาพัน บ้างฝ่ายพนิมมะจะธิ หม้น้ำมินเถิงอัน โธม ทั้งพระเบนและบากใบมบ้านอื่นกำ่นาโธมกัน เวลาบ่าย 2 หลิ 3 โมง ปาบดิกองโธมเอาบากใบม แต่งคินผู้สลาดไปนิมินพระอุปะถุด สินมุดคินผู้ถวนเถ้าธิบนังถือใหัแต่งตัวเปันพระเวสสันดอบ และนางมัดทีไปปู่ในป่าแห่งใดแห่งนึ่ง แล้วจัดะบวนแห่ออกไปเชื๊อเชินพระเวดเข้ามาเมื่อง ขบวนแห่นิมินพระนักเทดสงกิขึ้นดงงามไปด้วย เมื่อไปเถิงแล้วทุกคินดงมหากอกไม้มาธวมกัน อาราทะนาสินฟังเทด นิมินใต้พระนักเทดสงกิเทดสักกะดิบั้งเชิน เชินพระเวดเข้ามาสเวียเมื่อง จิบแล้วตามดงงพระไปก่อน ขบวนแห่ตามหลัง เถิงสาลาโธงทันวงขะนาสามธอบ นำเอากอกไม้ไปจัดเปันพิทีอันดี แล้วอาราทะนาพระสิง สวดพระพุทนิมินไขน้อบ ใหง่ จิบแล้วเทดบั้งตั้นไพทีสัก อิกิปิใส มะไลหนึ่ง มะไลแสนตอนกางคืนดีกองโธมในอัด สำเธ็จพิทีในวันโธม แห่เข้าพันก้อน จิบแห่เข้าพันก้อนแล้วใหว้พระธับสิน อ่านสัจกาดหลวงแล้วเทดลำมะหาเวดตลอด 14 กัน

ຈົບແລ້ວເທດສລອງແລ້ວບາດໃບມຄວາບທາງກາຣະວະ ພຣະໃຫ້ພອນຫາບາດນ້ຳ ເປັນອັນຈົບພິທີ.

ການນິມົນພຣະອຸປະຄຸດ

ເຣື່ອງນີ້ວ່າ ພຣະອຸປະຄຸດເປັນພຣະເຖຣະຜູ້ນິຣິດທິ ນິຣະມິດ ກຸຕິໃນກາງນ້ຳ ມະຫາສມຸດ ຄັ້ງພຣະບາຍະໂສກມະຫາຣາດ ຮວບຮວມພຣະບໍຣົມມະທາດ ຂອງ ພຣະພຸທະເຈົ້າ ຈາກທີ່ຕ່າງໆ ມາບັນຈຸໄວ້ໃນພຣະສະຖຸບທີ່ພຣະອົງສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ ສຳເຣັດແລ້ວກະທຳການສລອງ ຈຶ່ງຊົງເຫັນຣິວິດົກເຖິງມານຜູ້ເປັນສັດຕູ ຄູ່ເວນກັນກັບ ພຣະພຸທເຈົ້າປ້ານວ່າຈະບ່ປອດໄພ ຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ໄປນິມົນພຣະອຸປະຄຸດມາໃນພິທີ ມານຮູ້ວ່າພຣະບາຍະໂສກກະມະຫາຣາດຈະສລອງເຈດີ (ທາດ) ຈຶ່ງມາບັນດານ ອົດທິຣິດຕ່າງໆ ພຣະເຖຣະເຈົ້າກໍ່ບັນດານຕອບ ຄັ້ງສຸດທ້າບພຣະເຖຣະ ນິຣະມິດ ຫນ້ງຫມາເຫນ້ຳແຂວນຄໍມານໄວ້ ມານແກ້ເອງບ່ໄດ້ແລະໃຫ້ຜູ້ນິຣິດນິພຣະອົນເປັນ ຕົ້ນ ແກ້ກໍ່ແກ້ບ່ໄດ້ ຈຶ່ງຍອມສາຣະພາບຄວາມຜິດ ພຣະເຖຣະຈຶ່ງແກ້ໃຫ້ແລະກັກ ຕົວໄວ້ເທິງບອກພູເຂົາເສັດພິທີແລ້ວຈຶ່ງປ່ຍບໄປ ພຣະເຈົ້າອະໂສກປອດຈາກໄພ ເຫດນັ້ນເມື່ອນິມົນທີ່ກ່ຽວກັບພຸທະສາສນາແລ້ວເຊ່ັ ບຸນມະຫາເວດເປັນຕົ້ນ ຈຶ່ງນິ ການນິມົນພຣະອຸປະຄຸດມາ ເພື່ອສວັດດິມົງໄຊ ເຄີຍມີຄົນເວົ້າວ່າຖ້າບ່ນິມົນພຣະ ອຸປະຄຸດມາ ຈະບ່ເທດເລີຍ ເພາະວ່າເທສແລ້ວສງ່ງແຫບແຫ້ງເປັນຕົ້ນ.

ເຊົ້າຂຶ້ນ ເວລາປະມານແຕ່ບ່າບ 1 ໂມງເປັນຕົ້ນໄປ ສະເພາະແຂວງວຽງ ຈັນ ແຕ່ລາງແຂວງແຕ່ບ່າບ 5 ໂມງເປັນຕົ້ນໄປທາບົກທາບົກາມາຮວມກັນ :ຫົວ ຫນ້າປ່າວສັກເຄເທວະດາ ເຣີ່ມທຳວັດເຊົ້າເສັດແລ້ວອາຣາທະນາເທດ ພຣະເຖຣະ ຂຶ້ນນັ່ງທັມມາດໃຫ້ ສິນບອກສັກຣາຊຫລວງ ສັກຣາຊຫລວງນີ້ພັນລະນາຄວາມເປັນ ມາແລະເປັນໄປແຫ່ງສາສນາພຣະໂຄດົມ ແລ້ວເທດພຣະເວດກັນຕົ້ນ ຄືທັສພອນ ໄປຈົນຈົບນະຄອນ ໃນຄນະທີ່ເທດແຕ່ລະກັນ ມັກມີການເຖມສົມພານ ບາງທີກໍ່ຈັບ ສລາກ ຄືກອົງໃດກໍ່ນຳໄປຖວາຍອົງນັ້ນ ແລະບັງມີກັນຫລາຍ ຄືກັນທີ່ຮວມກັນ

ตลาบถิ่นบ่สะเพาะเจาะจิ่งธูปใด ๆ แห่มาธูปใดเทดในถนะนั้น ก่มีมิมาธับแบ่งฤวายเจ้าอาวาถส่วนนึ่ง ฤวายไว้เป็นสิ่ง เพื่อซ้อมแซมวัดวาอาถาม ส่วนนึ่ง.

ถำอาธาทะนาเทดพระเวด

สุนันดุ ในขณใด เขเทวา สังคา ดุธาเทหดาเจ้าทั่วตลาดยังปากบัง ปู่ทุกตมู่ไม้ไพพะเอน ทุกเรวธอมธาวป่า ทุกปะเทสท่าธาวเขา ทุกแดวเถ่าเถื่อนถ้ำ ทุกท่าน้ำและวังปา พันละนาฝูงผดและผี อันมิโทดร้ายโทสะจิ่งให้เจ้าทั่วตลาดปะละเสัง บังหัวใจอันเป็นบาป ให้ถ่อยสุพาบหวงงหูฟังทัน เถิดาจำจี่ไว้เป็นบะทึบใต้ส่องตามทาง ฝูงตมู่เทวะดาทั่วตลาดอันธักสาวัดวาและปะเทด ทางเขดใต้รอดตลีผี ทางเตนือมีผาใดผาต่าง ทางข้างซ้ายกุงสีอะบุดทะบา ทางฝ่ายขวามีแดนแดว เป็นเขดทุกปะเทดด้าวอันปู่ต้องทองพระสุทาภับทั่วนางท่อระนีจำจี่น้ำเป็นผู้ถ้า ตมู่ฝูงปานา ฝูงตมู่เทพะดาเจ้าทั่วตลาด พายบินมีพระบาอิง พระดาพิม จิ่งลิงมาในทะนาซึ่งทันอันฝูงข้าทั่วตลาด (พายในมีถนะสิงมะหาธาดุ ถรุเป็นเถ้า พายนอกมีมะหาธาดาตินเป็นอากในเมืองแดว ภับทั่งภันละบา เมั่งนึ่ง ลุกแดวกึงดาบา ภับทั่งธาดุบิดามานดาพ่อแม่ เถ้าแก่พ้อมภันมา ทั่งธาดาและอุปธาดุ ทั่งนักปากและอาจาน เงถะมาดาวนิคมบ้านนอก อันปู่ยิงขอบเมืองแดวธาดุ (ให้เอาสะเพาะชื่อเมืองบ้านเข้าทิวิงเลับ) ดวงภันมาพ้อมแพ่ง แต่งเถื่องไว้บูดาสะหักสาตลาดมีมาก ดอกอุบิงตลาก พิพันอุบินแดงบานไขภาบ ดอกผักตินอากยงวินน ดอกภาวยองตลาดบ่บ้อย พันนึ่งถ่อยยินดวายชุ่ทูงปายสะพาดเข้าพันก้องอากบูดา.

บัดนี้ข้าจักแจกถาฤาเวดสันดอนดาดิดเป็นถาฤาพัน พิจักแบ่งเป็นภับได้ 13 ภัน พันละนาในทัสพอนภันเป็นเถ้ามี 19 พระถาฤา ถ้าจักแบ่งบูดาสิงละสิบเก้า บูดาภันเถ้าชื่อว่าทัสพอน ทิมะพานภันถ้วน 2 มิถา

ฎา 134 พระคาถา เกี๋ยงบูชาถวายไว้ทานะชันกันก้วน 3 มิคาถาหลาย 209 บ่เกี๋ยงร้อยบูชา วันนะพระเวดกันก้วน 4 มิ 57 พระคาถาเกี๋ยงบูชาแบ่งไว้ ฐุชิกกันก้วน 5 มิ 79 พระคาถาเกี๋ยงบูชาบ่ขาดบ่ตกจุละพินกันก้วน 6 มิ 35 พระคาถา เกี๋ยงบูชาจัดแจ่งไว้ มะหาพินกันก้วน 7 มิ 80 พระคาถาเกี๋ยงบูชามิไว้ ภุมมางกันก้วน 8 มิ 101 พระคาถา เกี๋ยงบูชาแบ่งไว้สู่อัน ลักกะบันกันก้วน 10 มิ 43 พระคาถาเกี๋ยงบูชาดิกแต่งไว้ มะหาราชกันก้วน 11 มิ 69 พระคาถา เกี๋ยงบูชาสะพาดงามดี สักขัดติกันก้วน 12 มิ 36 พระคาถาเกี๋ยงบูชาบ่น้อย มะดอนกันก้วน 13 มิ 49 พระคาถาเกี๋ยงบูชาแต่งก้วน มิดิบล้วนบ่ถวายคาถาทั้งหลาย รวมกันสะหัสสัง ได้พ่ำพันดิบก้วน แต่งเกี๋ยงล้วนบูชา แล้วจิ่งเชิญมาบังเหอะคาทุกปะเหด ให้มาฟังทันมะเหสนา บัดนี้ฝูงข้าทั้งหลายขอ อาราทะนาพระเป็นเจ้าผู้วิเสกขึ้นเหสนา มะหาเวดสันดอนชาดิก อันพระทันมะสังคาหะภาจานเจ้าบิกมาเหสนา ตามพุทติภาด้วยบาดพระคาถาอาราทะนาว่า อาทิกันละบาบัง มัดเชกันละยาบัง ปะธิไบสาบะกัละบาบัง บาบัง สาดกัง สับพะบันชะบัง เกอะละปะธิปุนบัง ปะธิสุดทัง พะนิมมะจะธิบัง ปะภาเสถะ ไบ โอภาสะ อาราทะบัง ภะไธมะ.

บ้ามิงคาถาพัน

บ้ามิงคาถาพันและป้าบพิมมะจะอิ ทิวิงรอบโรงพิทีท่ำแจก เมื่อเหสจบแล้วบากกัน ถือว่าเป็นของสักสิดแก้สาธะพักกันสะบายจังใสได้ดี ปะพิมและผูกแขนแล้วปู่เป็นเป็นสุก เมื่อเสดพิทีแล้วดงมขัน 5 ถาธะวะพระสิธะตะบะได ป่างพิสดานเสดแล้วบ่ำขันไปถวายพระเดถะ ท่านอะนุโมทะนาหิดบ้ามิงแล้วเป็นเสดพิที.

คำอ่อธะนา! ทดในเวลาเหดพระเวดจบ โอภาสะๆ ฝูงข้าทั้งหลายทั้งบิงชายและบิงท่าวฝูงบ่าว และฝูงสาวทั้งลูงอาวและพ่อแม่ เถ้า

ແກ່ແລະລຸງຕາ ທັ້ງທ້າວພຣະບາເສນາແລະອຳນາດ ທັ້ງນັກປາດແລະປຸໂຣຫິດ ທັ້ງ
ປັນດິດ ປັນດິດຊາວເມືອງ ມີສັດທາເລື່ອງໜ່ຳໜ້ອມໃຈອ່ອມນ້ອມໃນທັມ ບາງພ່ອງມີເງິນຄຳ
ຕາມແຕ່ໄດ້ ບາງພ່ອງມີດອກໄມ້ແລະເຜິ້ງທຽນ ໃນສຖານຊຸມຊຸ ນັກປົ່ນໜ້ອມກັນມາ
ມີສິລານ້ຽງຫນາກ ຫລາບພາກໜ້ອມອາຫານ ມີເຄື່ອງຫວານເປັນເດົ້າ ຄືວ່າເຂົ້າຕົ້ມ
ແລະເຂົ້ານົມ ຂ້າວມະທຸປາຍາດ ຂ້າວປາກແລະເຂົ້ານັ້ນສັບພະສັນປຶ້ງຈຶ່ຫນົກ
ຫນອກນີ້ແກນແກ ເປັນຂອງແພງອັນປານິດ ແຊບຊ້ຍຈິດເພິ້ງໃຈ ຕາມໃຈໃສຕົກ
ແຕ່ງພ້ອມກັນແລ້ວ ຈຶ່ງນຳມາຖວາຍບູຊາເຄັນແຈກ ແກ່ພຣະແກ້ວເຈົ້າທັງສາມ ໃນ
ອາຮາມຂ່ວງເຂດຖວາຍແກ່ເຈົ້າກຸຕິນວິເສດກໍຫາກແລ້ວບໍຣະບວນ

ບັດນີ້ຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍ ຈຶ່ງປະນວນມາບັງເຄື່ອງບູຊາທັ້ງຫລາຍ 2 ປະການ ຄືອາ
ມິດບູຊາພາຍໃນແລະພາຍນອກ ພາຍໃນຄືຈິດໃຈຂັນທັ້ງ 5 ຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍພາຍນອກ
ຄື ເຂົ້າຕອກດອກໄມ້ແລະທຸບທຽນ ຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍ ຈັດແຈງມາລຽງຕັ້ງໄວ້ຊ່ອງໜ້າ
ແລ້ວ ຈຶ່ງອທິຖານໃຫ້ເປັນ 5 ໃກຖາກ.

ປະຖົມໃກຖາກອັນຖ້ວນນຶ່ງນັ້ນ ຝູງຂ້າທັ້ງຫຼາຍຂໍຖວາຍສົມມາບູຊາແກ່ ພຣະສັບ
ພັນບຸເຈົ້າຕົນເປັນເດົ້າໃຜຄສັດເນືອງນອງ

ໃກຖາກອັນຖ້ວນ 2 ນັ້ນ ຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍຂໍຖວາຍສົມມາບູຊາແກ່ພຣະ
ນະວະໂລກຸຕຕະຣະທັມເຈົ້າເກົ້າປະການ

ໃກຖາກ ອັນຖ້ວນສາມນັ້ນ ຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍຂໍຖວາຍສົມມາບູຊາພຣະ
ອະຣິຍະສົງຕົນທະຣົງ ສິລາອັນຖ້ວນດີ.

ໃກຖາກອັນຖ້ວນ 4 ນັ້ນ ຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍຂໍຖວາຍສົມມາບູຊາພຣະສະ
ຮູບພຣະພຸທເຈົ້າແລະເຈດີທັ້ງພຣະສິມະທາໂພດ ອັນ ປຸ ໃ ບ ຫ ມົ ນ ໂ ລ ກ ຊິ ນ ພຸ ດ ຕະ
ກາບງາມໃນມະນຸດແລ້ງຫລ້າ

ໃກຖາກອັນຖ້ວນ 5 ນັ້ນ ຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍຂໍຖວາຍບູຊາແກ່ເທພບຸດ ເທພດາ
ພຣະບາອິນ ພຣະບາພຣົມ ພຣະບາບົມພິທານ ທ້າວຈະຕຸໂລກະບານທັ້ງສີ່ນາງ
ນ້ອຍນາດເມກຂະຣາ ນາງທ່ຣະນີອິສຸນເປັນເດົ້າອັນເປັນເຈົ້າພຣະສຸທາ ຝູງຂ້າທັ້ງ

ຫລາຍບໍ່ອາດຈະນັບຄັນລະນາ ລ້ວນດັ່ງຕ່ອງກັນມາບັ້ງໃຫດອັນເປັນເຄົ້າ ຕາບຕໍ່ເທົ້າ ບັດນີ້ກໍ່ດີ ໃຫດອັນເກີດຈາກວະຈີມະໃນທະວານ ວິຖີຈິດໃຈຫລ່ອນວ່າໄດ້ຫລິ້ງໃຫລພັ້ງ ພາດບໍ່ສລາດອາດວ່າແມ່ນຄອງທັນ ຄິດວ່າບໍ່ເປັນກັນແລະໃຫດ ຫລ່ອນວ່າໄດ້ປາກ ໃໝດແລະໄດ້ກ່າວວາຈາ ໄດ້ຄາຣະຫາຕິດງນພຣະພຸທຣຸບເຈ້ົາວ່າບໍ່ງາມ ອົ້ງຮາມນັ້ນ ບ້ັງສູ້ງຈັກສະຫນ່ອບ ອົ້ງນ້ອບນັ້ນບ້ັງຕ່ຳພໍປະມານ ອົ້ງກ້ວງນັ້ນຫນາບ້ັງບໍ່ຊ້ອບໃຊດ ອົ້ງໃຫ່ບນັ້ນຫນາໃໝດບໍ່ສເມີກັນຫລອນວ່າ ໄດ້ຕິດງນພຣະຈອມທັນວ່າມີສີອັນເສ້ົາ ຂໍ່ແຕ່ພຣະເປັນເຈ້ົາຈົ່ງໃໝດກະຣຸນາປ່າໃຫ້ເປັນໃຫສາຕ້ອງໃຫດ ເປັນບາບຂອງປູ່ໃນ ວັດຕະສົ່ງສານກໍ່ຂ້ົາເທິ່ນ

ປະການນ້ົ່ງ ຝູງຂ້ົາທ້ັ້ງຫລາຍໄດ້ຕົກແຕ່ງທາບ ເຄ້ົ່ອງຫວານແລະເຄ້ົ່ອງ**ສົ້ນ** ມີ **ເຄ້ົ່ອງ**ຕົ້ນແລະເຄ້ົ່ຍງແກ່ງຫລອນນ້ົ່ມົດດຳມົດແດ່ງຕົກໃສ້ ເປັນຝຸ່ນໄງ່ປ່ົ່ວໄປ ເປັນຄອງສຸດ ວິໃສບໍ່ຮູ້ເມ້ົ່ອ ຄ້ົ່ວ່າເຊ້ົ່ອໃຈແລ້ວຈ້ົ່ງນຳມາ ຖວາຍບູຊາແຈກແກ່ພຣະແກ້ວທ້ັ້ງ**ສາມ** ໃນອາຣາມຂ່ອງເຂັດ ຖວາຍແກ່ເຈ້ົ່າກຸຕິງວິເສດກໍ່**ຫ**າກແລ້ວບໍ່ຣະບວນ.

ບັດນ້ົ່ຝູງຂ້ົ່ທ້ັ້ງຫລາຍ ທ້ັ້ງຕາຍາຍແລະເດັກນ້ອຍ ບ້ົ່ງຣະຫ້ອຍແລ່ນນຳມາ **ນ**ຳລຸງຕາແລະພໍ່ແມ່ ເຂ້ົ່າພາກັນໄດ້ແລ່ນຫລ້ົ່ນແລະບ້ົ່ນດ້ົ່ ບາງ**ຜ**ອງໄດ້ຫລ້ົ່ນຄ້ົ່ແລະ **ສ**ັບຂ່າງ ບາງ**ຜ**ອງບາງໄປນາ ຕາມພາສາເດັກນ້ອຍ ບາງ**ຜ**ອງໃຫ້ອ້ົ່ນອ້ອຍຫາກ ກ້ົ່ນນ້ົ່ນ ບາງ**ຜ**ອງຝັກສ້ົ່ຕ້ົ່ນ ເຂ້ົ່ານາໃນຂ້ົ່ງເຂັດ ບາງ**ຜ**ອງປ້ົ່ກພວງເພ**ຜ**ານາ ບາງ **ຜ**ອງປ້ົ່ກອຳພານ້ົ່ໜ່ວງ ບາງ**ຜ**ອງແລ່ນເຕ້ັ້ນຂ່ວງບອກໃບກັນ ໃຣທັນຕາ ຮ້ອງໃຫ້ ໄດ້ໄມ້ຄ້ອນແລ້ວໄລ່ຕ້ົ່ກັນເປັນອັນນັ້ນຟ້ົ່ກຟ້ົ່ບໍ່ສ**ຫ**ວັດທ້ົ່ເມ້ົ່ອຟ້ົ່ງທັນ ເປັນຄອງບໍ່ບຳແລະ ປະມາດ ຫລອນວ່າໄດ້ນ້ົ່ງ**ຮ**ອມສາດແລະ**ຮ**ວມ**ຫ**ມອນ ທ້ົ່ງຕ່າວຫລ້ົ່ງ ແລະຕ່າວຂ້ົ່າງ ຫລອນວ່າໄດ້ຂ້ົ່ຊ້ົ່າງມ້ົ່າແລະ**ຈ**ົ່ວຄວາຍເຂ້ົ່ານາໃນເຂດ ຂໍ່ແກ່ເຈ້ົ່າກອັນ ວິເສດ ຈ້ົ່ງໃຫ້ອະນຸນຍາໂຕ ປ່າໄດ້ເປັນໃຫໃສໃຫດຕ້ອງ ເປັນບາບຂ້ອງນຳໄປ ສຸດ**ຈ**ົ່ໃສ ເມ້ົ່ອຈັກມໍຣະນາ ຄັນວ່າຄະຄາດແລ້ວ ຂໍ່ໃຫ້ໄດ້ເມ້ົ່ອເມ້ົ່ອງແກ້ວ**ຊ**ົ່ວ່ານິບພານກໍ່ຂ້ົ່າເທ້ົ່ນ

ປະການນ້ົ່ງຝູງຂ້ົ່ທ້ັ້ງ**ຫ**ລາຍທ້ັ້ງ**ນ**ົ່ງ**ຊ**າຍແລະພໍ່ແມ່ ທ້ັ້ງເຖ້ົ່າແກ່ແລະລຸງຕາ ພ້ອມກັນມາໃນເຂດ ເ**ຫ**ດວ່າປາກໄດ້ຄອງເມ້ົ່ອງຟ້ົ່າແລະນິບພານ ຫລອນວ່າ

ปู่เหิงงางปู่สักง่อบ ไก้ตบงกเมื่อบแอ่งอา ไก้ห่งอไปมาและก่าว เว้า บามเมื่อพระสิงก์เจ้ายังเทสบาทัมบ่จำบำเอิาหุ่ บางผ่องถึกรอกบ้าง และเรื่อง ใจบึกเบื่อง ถ้วตบีเมื่อบ้าง ขี้ถ้างแล้วบ่ถึงมาเมื่ององกอมพังระ ขา และจูกเว้า ตลองว่าไก้ กินเหล้าและสุรา มิวเมิาตาว่าแม่งของจุ้นตัก ปินแจกยายกับ บามเมื่อวันมื้เช้าลางเมื่อายกินเห้าพระสิงกะเจ้าอิงหะ ริงทัม จิ่งบำเอิามาบังไหก ฝูงข้าทังตลายมาตั้งไว้ต่อหน้า แล้วจิ่งกะทำ ให้เปังอะไหสิกัมบ่ามาเสังจ้ำไหก ป่าให้เปังสักกะบิวาระบะกัม กัมอันจัก ห้ามเมื่อเมื่องฟ้าและบิบพางก่อข้าเห็น.

จักตาโล ทัมมา อันว่าทัมทัง 4 ปะการ คือ อายุ วันบะ สุระ พละ จิ่ง ปะวัมหะบาภางในอันทะสันดาบ แต่งฝูงข้าทังตลายทุกถิงทุกถิงเห็น.

บิพพาบะปัจจะโย โหกุ คำอ่อะบาโหภาพระระกะบะไกรย์

อักจะโยโย พันเต อักจะยมา บกา พะเล บะกา มุบระเทา บะกาอะภัสะเล เยมะบังพันเต ชาติโก ปะกาย บมาทังวา อาถัมมะ อะโยบิโสมะบะสิกาอัง วา อาถัมมะ พุทเธ วา ทัมเม วา สังเฆ วา มบะสา วา สัมมุกขาปิ ปะธัมมุขาปิ เตสังโย พันเต อักจะบัง อักจะบะโก ปะติลับหาตุ อาบะติ๋ง พันเต สังวะโรบะ อาบัสสะมันเต ปะมาเทนะ หวา ระกะเบ มะกะถัง สับพัง อะปะระทัง ขะมะถะเม พันเต (พระกอบ) บัสสะหาบิ ตุมเหา ภาธัง มิบะกา (โยมรับพ้อมกับ อามะพันเต) แล้วพระ ให้พอบบาดบ้าก่ไป,

1- นี้สำรับขอรับขะมาโหกหลายถิง ถ้าถิงกวา ปุ่ง โย เปัง มัง บะกาพาเล บะกามุบระเทา บะกาอะภัสเล เปังบะกาพะลัง บะกามุบระหัง บะกาอะภัสลัง เบ มะบัง เปัง โย ทัง อากะริมหา เปัง ระภาสิง เตสังโย เปัง ถัสสะ เม ส่วน ที่เปังพะลา มุบระหา อะภัสลาบาตาสัง เหล้านี้สำรับผู้บิวว่า

ຄຳແປ

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເອົາ ໃຫຄທີ່ຂນ້ອຍໄດ້ລ່ວງເກີນ ອັນໃດ ໄດ້ແລ້ວແກ່ພະກຂນ້ອຍ ທັງຫລາຍ ຜູ້ເປັນຄົນພານແລະຄົນຫລັງ ເປັນຄົນສລາດດ້ວຍປະການໃດພວກຂ້ານ້ອຍ ທັງຫລາຍເລົ່າໃດຈຳເດີມແຕ່ເກີດມາ ອາໃສ ຄວາມປະມາດບໍ່ເຂົ້າໃຈ ໂດຍອບາຍ ບໍ່ລະອຽດ ຈຶ່ງໄດ້ກະທຳຄວາມບໍ່ເຄົາຣົບ ໃນພຣະພຸທເຈົ້າ ພຣະທັມມະເຈົ້າ ພຣະ ສັງຄະເຈົ້າ ດ້ວຍກາຍວາຈາຫລືດ້ວຍໃຈ ທັງໃນທີ່ຕໍ່ຫນ້າແລະລັບຫລັງ ຂໍພຣະ ສົງຈົ່ງອົດໂທຄອັນລ່ວງເກີນ ໂດຍເປັນລ່ວງເກີນຂອງພວກໝູ່ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍເພື່ອ ໃຫ້ພວກຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍຈະໄດ້ສັງຣວມຕໍ່ໄປ.

ຄຳຂໍຂະມະໂທຄຕໍ່ພຣະຣະຕະນະໄຕຣປ່າງບໍ້

ຄຳຂໍໂທຄພຣະຣັຕະນະໄຕປ່າງບໍ້ ແບບນີ້ໃບຣານຊອບໃຊ້ກັນເພາະເນື້ອຄວາມສັ້ນດີ

ໃບ ໂທໂສ ໂມຫະຈິຕເຕນະ ພຸທທັສສະມິງ ປາປະກະໂຕ ມະບາ ຂະມະ ຖະ ເມ ພັນເຕ ສັບພັງ ໂທສັງ ສັບພະປາປັງວິນາສັນຕຸ.

ໃບ ໂທໂສ ໂມຫະຈິຕເຕນະ ທັມມັສສະມິງປາປະກະໂຕ ມະບາ ຂະມະ ຖະ ເມ ພັນເຕສັບພັງ ໂທສັງ ສັບພະປາປັງ ວິນາສັນຕຸ.

ໃບ ໂທໂສ ໂມຫະຈິຕເຕນະ ສັງຄັສສະມິງ ປາປະກະໂຕ ມະບາ ຂະມະ ຖະ ເມ ພັນເຕ ສັບພັງ ໂທສັງ ສັບພະປາປັງ ວິນາສັນຕຸ

ຄຳແປ

ໂທຄໃດທີ່ພວກຂນ້ອຍໄດ້ທຳດ້ວຍຈິຕຫລົ່ມຫລົງ ໃນພຣະພຸດ ພຣະທັມ ພຣະສົງ ຂໍພຣະພຸດ ພຣະທັມ ພຣະສົງ ຈົ່ງອົດໂທຄທັ້ງຫມົດຂອງພວກຂນ້ອຍ ທີ່ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຈົ່ງຕາບໄປ. ຄຳຂໍຂະມະໂທຄຕໍ່ພຣະຣັຕະນະຕຣັບ ທີ່ນຳມາໃຫ້ ໄວ້ຫລາຍແບບນີ້ ກໍເພື່ອສະດວກແກ່ການໃຊ້ ຈະໄດ້ເລືອກໃຊ້ຕາມຕ້ອງການໃຫ້ ເຫມາະສົມກັບເຫຕການໂອກາດ ແລະກາລະເທສະໃຊ້ແບບໃດກໍ່ໄດ້ ໄດ້ຜົນຄືກັນ.

ຫມາຍເຫດ

ກ່ຽວກັບບຸນມະຫາເວສນີ ນິຍ້ ທີ່ຫນ້າສັງເກວ.ປູ່ຫລາຍປ່າງຄື ຜູ້ເທດ ຜູ້ຟັງ ແລະຜູ້ແຫ່ເທດ ຜູ້ເທດກ່ອນຈະນາເທດ ຕ້ອງຫາຄຳພີໃສ່ຫນ້ງສື ປ່າມ້ວນໃສ່ຖົງ ຜູ້ຖືຄຳພີຕ້ອງແບກໃສ່ບ່າຂວາ ບ່າງອອກຫນ້າກ່ອນຈະຂຶ້ນເທດກາບພຣະປະທານ 3 ເທ້ ກາບພຣະເຖຣະອີກ 3 ເທ້ ຖືຄຳພີດ້ວຍມືຂວາສູງພງາບົນ ຂຶ້ນເທິ ທັນນາດ ນ້ ງພັບແພບຫລີນ້ ງຂັດສະມາທິກ່ໄດ້ຕ້ ງຕົວໃຫ້ຊື ຫ້ ານບ່ໃຫ້ເອົາມືຄ້ ານ ແກ້ມຫລືຫນ້ ານາກ ນ້ ງໃຫ້ອົ ງອາດສ ງ່ ານ່ ານ ເທ.ວ ໃຫ້ໄດ້ຄວ ານ ໃຫ້ຕົ ກວັກຕົ ກ ຕອນ ຜູ້ຟັ ງນ້ ງໃຕ ໃຫ້ຊື ຕ ້ ງໃຈຟັ ງໃຫ້ດີ ຟັ ງໃຫ້ໄ ້ ເອ ົ ້ ອ ງນ ່ ານ ໄປ ປະ ຕິ ບັ ດ ຕ ານ. ຖ ້ ານ ່ ເຄ ົ າ ຣິ ບ ໃ ນ ພ ຣ ະ ທ ັ ນ ຈ ຣ ະ ເ ປ ັ ນ ບ າ ບ ຫ ນ ັ ກ.

ຜູ້ແຫ່ກັບເທ.ວ ເມ ື ້ ອ ເ ົ ້ າ ເ ຖ ິ ງ ສ ະ ຖ ານ ທ ີ ່ ພ ຣ ະ ເ ທ.ວ ໃ ຫ ້ ເ ຊ ີ ນ ວ ິ ດ ້ ອ ງ ວ ິ ກ ອ ງ ໝ ງ ານ ແ ຕ ່ ເ ຂ ົ າ ບ ່ າ ງ ວ ງ ນ ສ ານ ຣ ອ ບ ແ ລ ້ ວ ເ ອ ົ າ ກ ັ ບ ເ ທ ດ ວ ານ ຕ ັ ້ ງ ໄ ວ ້ ຄ ອ ບ ຖ ວ ານ ຜ ູ ້ ເ ທ ດ ຖ ້ ານ ເ ຣ ົ າ ພ ານ ກ ັ ບ ເ ຫ ລ ັ ່ ນ ສ ະ ບ ຸ ກ ເ ຣ ຣ າ ບ ່ ໃ ກ ລ ິ ບ ເ ກ ົ ້ ານ ່ ສ ງ ຈ ພ ຣ ະ ທ ັ ນ ຈ ຣ ະ ເ ປ ັ ນ ບ າ ບ ເ ປ ັ ນ ກ ັ ນ ຫ ນ ັ ກ ຕ ານ ຕ ຳ ຣ າ ທ ່ ານ ກ ່ ານ ໄ ວ ້ ວ ່ າ ຈ ຣ ະ ເ ປ ັ ນ ຄ ົ ນ ຫ ູ ຫ ນ ວ ກ ຕ າ ບ ອ ກ ເ ຖ ິ ງ ຫ ້ ານ ້ ອ ຍ ຊ າ ກ ເ ອ ົ ້ ານ ້ ງ ເ ຊ ັ ່ ນ ນ ົ ກ ຄ ວ ນ ພ ານ ກ ັ ນ ສ ັ ້ ງ ວ ອ ນ ຣ ະ ວ ັ ງ ປ ່ າ ໄ ດ ້ ປ ະ ນ າ ດ ຈ ຣ ະ ເ ສ ັ ້ ງ ຜ ິ ນ ທ ັ ້ ງ ບ ່ ສ ົ ນ ກ ັ ບ ຖ ານ ຣ ະ ທ ີ ່ ວ ົ ນ ເ ອ ງ ເ ປ ັ ນ ຜ ູ ້ ນ ັ ບ ຖ ື ພ ຣ ະ ພ ຸ ທ ສ ານ ສ ນ າ.

ບົດທີ ๑๑ ບຸນສົງນ້ ຳພຣະຫລ ົ ຕ ຸ ດ ສ ົ ງ ກ ານ ປ ີ ໃ ຫ ມ ່

ບຸນສົງນ້ ຳ ຄ ຳ ວ ່ າ ສ ົ ງ ນ ້ ຳ ໄ ດ ້ ແ ກ ່ ຫ ົ ດ ຫ ລ ົ ອ າ ບ ນ ້ ຳ ຫ ົ ດ ພ ຣ ະ ພ ຸ ທ ທ ະ ຣ ູ ປ ຊ ົ ່ ວ ່ າ ສ ົ ງ ນ ້ ຳ ພ ຣ ະ ພ ຸ ດ ທ ະ ຣ ູ ປ ຫ ົ ດ ພ ຣ ະ ພ ົ ກ ສ ຸ ສ ົ ງ ຊ ົ ່ ສ ົ ງ ນ ້ ຳ ພ ຣ ະ ສ ົ ງ ຫ ົ ດ ຜ ູ ້ ຫ ລ ັ ກ ຜ ູ ້ ໃ ຫ ຍ ່ ທ ົ ່ ໄ ດ ຣ ິ ບ ນ ັ ບ ຖ ື ຊ ົ ່ ວ ່ າ ສ ົ ງ ນ ້ ຳ ຜ ູ ່ ໃ ຫ ຍ ່ ງ ກ ຳ ຫ ນ ົ ດ ສ ົ ງ ນ ້ ຳ ໃ ນ ເ ດ ືອ ນ ຫ ້ າ ເ ອ ົ ່ ນ ຂ ຶ ້ ນ 15 ຄ ຳ ເ ດ ືອ ນ 5 ເ ຖ ິ ງ ຂ ຶ ້ ນ 15 ຄ ຳ ເ ດ ືອ ນ ຫ ົ ກ ເ ພ າ ະ ນ ີ ້ ກ ຳ ຫ ນ ົ ດ ທ ຳ ໃ ນ ເ ດ ືອ ນ ຫ ້ າ ຈ ົ ງ ຊ ົ ່ ປ ່ າ ງ ຫ ນ ້ ງ ວ ່ າ ບ ຸ ນ ເ ດ ືອ ນ ຫ ້ າ ຄ ົ ບ ຸ ນ ສ ົ ງ ນ ້ ຳ ພ ຣ ະ.

ອ ົ ກ ປ ່ າ ງ ນ ້ ຳ ຊ ົ ່ ຕ ຸ ດ ສ ົ ງ ກ ານ ຄ ຳ ວ ່ າ ຕ ຸ ດ ຄ ົ ຕ ັ ດ ຫ ລ ົ ສ ັ ້ ນ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ວ ັ ນ ກ ັ ດ ປ ້ ວ ັ ນ ສ ັ ້ ນ ປ ້ ສ ົ ງ ກ ານ ຄ ົ ກ ານ ບ ້ າ ຍ ກ ົ ່ ເ ດ ືອ ນ ກ ົ ່ ຕ ຸ ດ ສ ົ ງ ກ ານ ຄ ົ ວ ັ ນ ທ ົ ່ ພ ຣ ະ ອ າ ທ ິ ດ ະ ເ ດ ືອ ນ ຈ ານ

ปีเก่าก้าวขึ้นสู่ปีใหม่ ภำຫนิดหาງสุอิบะกะดิ ວันທີ 13-14-15 ສงิมา ของทุกๆปี.

มุบเหตแห่ๆกางทำ

เหตแห่ๆกางทำก่เพื่อขໃห้ปู่เป้นเป้นสุก ปาถนาสิ่งใดขໃห้สิมหวัง มีเรื่องเหล้ากับมาว่า เสดถิถินหบ็งบ่มิบุด จ็งไปบ่วงสวงพระอาทิด พระจันเพื่อใหไ้ด้บุดตั้งสามปีก่บ่มิบุด ถั้งปีใหม่จ็งไปขอ่บุดกับต้นไร เหพดาที่ปู่ต้นไรมิถวามกะลุนาจ็งไป เผ้าพระอิน ๆ ใหพ้ระทัมมะบางเหวะบุดลิงมา ปะติสินทีใบถังของพะธิบาเสัดถิ ทัมมะบางภุมางปะสูดแล้วจะเริ่มไว ธงไตเผดจิบ เป้นอาจางสอบกางทำมิงถินแก่มะบุดทั้งป่วๆ ถั้งนั้นท้าวมะหาพินทีปู่พินมะไลกลิงมาถามปังหาทัมมะบางภุมาง สันยาว่า ถ้า ทัมมะบาง ภุมาง แก้ได้จะตัดหิวถินบูชา ถ้าแก้บ่ได้จะตัดหิว ทัมมะบางภุมาง บูชาทัม ทัมมะบาภุมางแก้ได้จ็งตัดหิะของถินบูชาทัมมะบางภุมาง ถืกับว่าหิวของกะบิชีพินมั้นสักสิด ถ้าวางบิบแผ่นดินไฟจะใหม้ถ้าถิ้มขึ้นเถิงอากาดจะแห้งแล้ว ถ้าถิ้มลิงในมะหาสมุดน้ำจะแห้ง ก่อนจะตัดหิวได้เอ็นเอาทิกา 7 ถินมาลับไว้มารับแล้ว แห่รอบเอา พระสุเมรู 60 นาที แล้วเอาปะถิดสะถานไว้เอาไกลาก ถังเถิงถินกำนิด ปี นางเหพทิกาทัง 7 ผักกับเชินเอาหิวท้าวกะปิละมะหาพินแห่รอบเอา พระสุเมงทุกๆ ปีแล้วกับเหวะโลก.

พิทีทำ

ในวันเถิงตุดสิงกางเวลาบ่าย 1-2 หลิ 3 โมง เกือบ 5 บี้ถิกองไรมเอา พระพุทธูปมาปะถิดถานไว้สาลาไรงทัม หำสิงหลิชางสืบ พระสิงและชาวบ้างมาร่วมกับจัดน้ำอิบ น้ำหอม หงบ ทูบ ดอกไม้ มาพ้อมกับก่าว คำบูชาดอกไม้ ใหว้พระ ป่าวสักเดเหวะดา อะทิกางขอหิวสิงใหฝ้งถิก ใหบ้้างเมืองปู่เป้นเป้นสุก แล้วหิดสิงด้วยน้ำอิบ น้ำหอม น้ำสิงพระ ถืกับว่าเป้นน้ำสักสิด เอาไปปะพิม.

ບ້ານເຮືອນລຸກຫລານ ງົວຄວາຍ ຄົນັກ ໃນວັນຕໍ່ໄປເວລາບ່າຍ 3-4 ໂມງ ຜູ່ບ່າວ ຜູ່ສາວເຖົ້າແກ່ ຈະນຳນ້ຳອົບ ນ້ຳຫອມມາຫົດສົງພຣະພຸທຮູປທຸກວັນ ຄັນເຖິງວັນ ສົງການຶ້ນນິການຕົບປະທາບ ຕອນບ່າຍມີສູດມຸງຄຸນເອົາພຣະປະຕິດສະຖານ ໄວ້ທີ່ເດີມ ມີຂໍ່ຂະນາລາໂທດພຣະພຸທຮູປ ແລະບາສີພຣະສົງຄຳຄາຣະວະແລະ ບາສີ ມີແລ້ວໃນພິທີສຸ່ຂວັນແລະປ່ອຍສັດນາ ໆ ຊຸນິດ.

ສົງນ້ຳພຣະສົງ ພຣະສົງເປັນທີ່ເຄົາຣົບສັກກາຣະຂອງຊາວບ້ານ

ເມື່ອສົງພຣະພຸທຮຸປແລ້ວ ກ່ອນຈະກັບມາບ້ານກໍ່ເອົານ້ຳຫອມ ນ້ຳອົບໄປ ສົງພຣະສົງຫລືໃຫ້ເພິ່ນສົງເອງ ຊື່ວ່າເຄົາຣົບເພິ່ນທ່ານຈະໃຫ້ສິນໃຫ້ພອນ ໃຫ້ ເຮົາມີຄວາມສຸກ ຄວາມຈະເຣີນເປັນເຫດຕໍ່ອາຍຸເຮົາໃຫ້ ບຶດບາວໄປອີກ ມີຕົວປ່າງ ເລົ່າໃນທັມມະບົດວ່າ ອຍຸວັທນະກຸມມານັງ 7 ວັນຈະຕາຍພຣະພຸທເຈົ້າ ຕັດບອກ ອຸບາຍໃຫ້ ບິດາຂອງກຸມມານຕໍ່ອາຍຸດ້ວຍພິທີປຸກພານ ນິມົນພຣະສົງມາສະແດງ ສວດປະຣິດຕະມຸງຄຸນຄົບ 7 ວັນ ກຸມານປອດໄພມີອາຍຸຢືນໄດ້ 120 ປີ ທັງໄດ້ບັນ ລຸອະຣິຍະຜົນເຝັ້ນໃສ ດາບຸດຄົນ ດ້ວຍອະນິສົງເຄົາຣົບນົບນ້ອມຜູ້ທີ່ຄວນເຄົາຣົບ.

ສົງນ້ຳຜູ້ໃຫ່ງ

ຜູ້ໃຫ່ງຄືຜູ້ທີ່ຈະເຣີນກວ່າເຮົາ ໂດຍຄຸນຄວາມດີ ມີຄວາມຮູ້ກວ່າເຮົາ ດ້ວຍຄຸນ ວຸດທີ່ຜູ້ເກີດກ່ອນ ໄວຍະວຸດໂທຜູ້ເກີດໃນຖ່ານດີ ຊື່ວ່າ ຊາຕິວຸດໂທ ຈະເປັນປູ ຢ່າ ຕາ ບາບ ພີ່ປ້າ ນ້າ ອາ ຄູບາອາຈານ ຣວມຊື່ວ່າ ຜູ້ໃຫ່ງ ເປັນຜູ້ຄວນເຄົາ ຣົບສັກກາຣະຂອງເຮົາ ເອົານ້ຳອົບນ້ຳຫອມໄປໃຫ້ທ່ານສົງນ້ຳຜ້າພຽນແພວາ ໃຫ້ ທ່ານໄດ້ບຶດີ ຕະກຸນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຫລັກນັກປາດ ເມື່ອເຖິງເທສະການນີ້ ເຂົາເອົາ ໃຈໃສ່ຄົນັກ ຜູ້ຫລັກຜູ້ໃຫ່ງທ່ານຈະໃຫ້ສິນໃຫ້ພອນ ກ່ອນທີ່ທ່ານໃຫ້ຖືວ່າດີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ ຮັບພອນຈາກທ່ານກ່ຳຈະເຣີນດ້ວຍ ອາຍຸ ວັນນະ ສຸຂະ ພລະ ງາດຕິ ບົດ ງາດຕິຄຸນ ສົມ ບັດ ປະກອບໄປດ້ວຍຊຸບສົມບັດທຸກປະການ.

ຕົບພຣະທາບຫລືຕົບພຣະຊາບ

ບ້ານທີ່ໃກ້ນ້ຳມັກຈະໄປກ່ຳທີ່ ຫາດຊາບ ການໄປກ່ໄປດ້ວຍກັນພ້ອມຊາວ

ວັດແລະຊາວບ້ານ ເມື່ອໄປເຖິງກໍ່ລ້ຽງເພັ່ນພຣະສົງ ຕົກຕອນບ່າຍກໍ່ພຣະທາບ ມີ ຟ້ອນລຳ ຂັບຮ້ອງ ແລະຫລິ້ນແບບພື້ນເມືອງ ຈະເຣີນພຣະພຸທມົນແລະຟັ່ງເທດ ກ່ອນກັບເມືອພາກັນຫົດນ້ຳກັນ ວັນເອົາພຣະພຸທຮູປຂຶ້ນປະດິດສະຖານໄວ້ທີ່ເດີມ ນິມົນກໍ່ພຣະທາບທີ່ວັດທຸກຄົວເຮືອນ ມີສຸດມົນເປັນ ແລະຟັ່ງເທດສລອງພຣະ ຊາບ ຖືວ່າໄດ້ບຸນກຸສົນມາກເທົ່າເມັດຫີນເມັດຊາຍ ທີ່ຕົນນຳມາກໍ່ ຖ້າທາງວັດຈັດ ໃຫ້ ມີງານເພື່ອຫາຮາບໄດ້ ມັກຈັກກໍ່ພຣະທາບເຂົ້າເປືອກຂາບເອົາເງິນສ້າງຖາວອນ ວັດຖຸປຸຣະນະກຸຕິວິຫານ ຊື່ວ່າມີອະນິສົງມາກ ເພາະການໃຫ້ເຂົ້າເປືອກເປັນທານ ຊື່ວ່າມີ**ອາ**ຍຸ ວັນນະ ສຸຂະ ພລະ ປະຕິພານເປັນທານ ມີອະນິສົງພິເສດໃຜສານ ນາກກວ່າອະນົກສາທານທັ່ງປວງ.

ປ່ອຍສັດ

ການປ່ອຍສັດເປັນການເຜື່ອງສັດໃຫ້ພົ້ນທຸກ ຖ່ວຍຊີວິຕຂອງສັດໄວ້ ຄົນເຈັບ ໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ ມີອາການຫນັກ ມັກຈະປ່ອຍສັດ ຄວາມປະສົງກໍ່ເພື່ອຈະໃຫ້ຕົນມີຊີວິຕ ຢູ່ຕໍ່ໄປ ປາກົດວ່າໄດ້ຜົນເປັນປ່າງນາກ ເພາະການໃຫ້ສຸກແກ່ຜູ້ອົ່ນສຸກນັ້ນເຖິງຕົວ ເນື້ອເທສະການປີໃຫມ່ຈັ່ງພາກັນປ່ອຍສັດ ເປັນການຈະເຣີນພົນມະວິຫານໄປໃນ ຕົວຖືກຕ້ອງຕາມຫລັກທັມໃນພຸທສາສນາ.

ບຸນບັ້ງໄຟ ຫລືບຸນເດືອນຫົກ

ຄຳວ່າບຸນບັ້ງໄຟ ໄດ້ແກ່ບັ້ງຫລົກະບອກທີ່ຕອກດ້ວຍໝຶ ຕອກໃຫ້ແໜ້ນເປັນ ບັ້ງ ມີຊື່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນບັ້ງໄຟໃບຄ, ນ້ຳ, ຈິນາບ, ອີ້ວ, ຕະໄລ, ພຸ, ດອກໄມ້ ໝຶ່ນ, ແສນ, ກຳນົດທຳໃນເດືອນຫົກ ຂ້າງຂຶ້ນຫລືຂ້າງແຮມ ແລ້ວແຕ່ສດວກ ແຕ່ນິຍົມກັນໃນເດືອນຫົກ ຈັ່ງຊື່ວ່າບຸນເດືອນຫົກ ຄືບຸນບັ້ງໄຟ ນອກນີ້ມີບຸນວິ**ສາ**ຂ ບູຊາ ບຸນຖວາຍພຣະເພິ້ງ

ນຸບເຫດແຫ່ງການທຳ

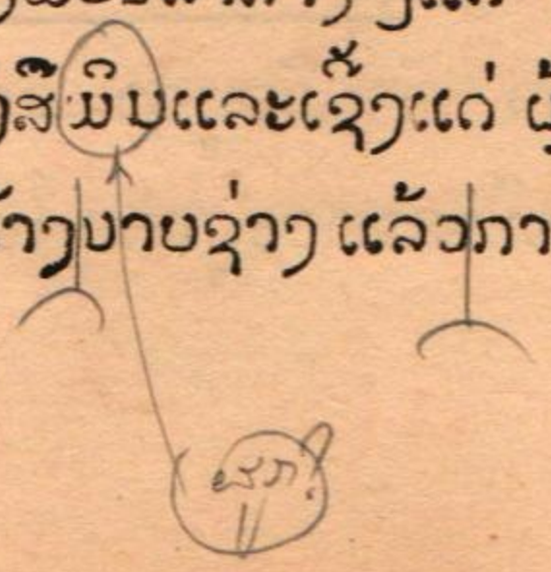
ບຸນບັ້ງໄຟນີ້ມຸນເຫດວ່າ ທຳເພື່ອບູຊາ ເທພະດາ**ອາ**ຣັກ ນະເທສັກຫລັກບ້ານຫລັກ ເມືອງ ເພື່ອ ໃຫ້ຟ້າຝົນຕົກຕາມຣະດຸການ ໃຫ້ໄດ້ທຳໄຮ່ທຳນາ ຢູ່ເປັນເປັນສຸກທົ່ວກັນ.

ວິສາຂະຖືວ່າ:ປັ່ງຍັ່ງສຳຄັ່ງທາງພຣະພຸທສາສນາຄື ເປັ່ງວັ່ນປະສຸດ ຕັ່ສຮູ້ ວັ່ນປະຣິນິພານ ຂອງພຣະພຸທ:ເຈ້າວັ່ນແຮນ 8 ຄ່ຳ ເດືອນ 6 ເປັ່ງວັ່ນຖວາຍພຣະ ເພິ້ງ ຄື:ຜ້າສົບຂອງ:ພຣະພຸ ທ:ເຈ້າ.

ເມື້ອເຖິ້ງວັ່ນເຊັ່ນນີ້ ພຸທບໍ່ຣິສັດພາກັ່ນຈັ່ດສັກກາຣະ ຖວາຍຄວາມໂຄຣົບ:ກໍ ພຣະພຸທ:ເຈ້າ ໂດຍພ້ອມພ້ຽງກັ່ນເໝືອນກັ່ບວັ່ນທີ:ພຣະອິ້ງປະສຸດ ພຣະບິດາມາຣດາ ພຣະປະຍູຣະບາດ ປະຊາຊົ່ນ ເທບພະດາ ອິ່ນ ພົ້ນ ບ່ວງດີ ວັ່ນທີ:ພຣະອິ້ງຕັ່ສຮູ້ ພຣະປັ່ນຈະວັ່ກຄື ແລະ ບໍ່ຣິສັດເຫລ້ົາອື້ນຕລອດເຖິ້ງ ພົ້ນມະໂລກ ໄດ້ດວງຕາຮຸ້ເຫັ່ນ ເຂ້ົາໃຈທັ່ນ ວັ່ນທີ:ພຣະອິ້ງປະຣິນິບພານ ພຸທບໍ່ຣິສັດຈີ (4) ຕລອດເຖິ້ງພົ້ນມະໂລກ ຜູ້ບ້ັ່ງມີຫ່ວງໃບ ອາໄຮຮັ່ກ ພາກັ່ນໂສກເສ້ົາສະລົດປົດທັ່ນສ້ັ່ງເວ:ປ່າງນີ້ ແຕ່ປູ່ພະນະ ຄອນວ:ງຈັ່ນ ເລ້ັ່ຍຮວມວັ່ນວິສາຂະ ແລະບຸ່ນບ້ັ່ງໄຟເຂ້ົ້າກັ່ນ ກໍຫມາຍຄວາມວ່າບູຊາ ຄຸນພຣະພຸທ:ເຈ້າເໝືອນກັ່ນ ແຕ່ບ່ົ່ຖືກແທ້

ພິທີເຮ້ັ່ດບຸ່ນບ້ັ່ງໄຟ

ຫາໄມ້ໄຜ່ຫລ:ລຳຕານມາລ:ນໄຟສຸປ້ອງ ຕາກໃຫ້ແຫ້ງຕອກດ້ວຍຫມ້ົ່ໃຫ້ ເຕັ່ມ ກ່ອນວັ່ນເຮ້ັ່ດບຸ່ນປຸກຸບ ຜານ ແລ້ວນິ:ນິ:ນພຣະແລະເຊ:ນຊວນບ:ວກພົ້ນ້ອງບ້ານ ໃກ້ຄ:ງໃຫ້ມາທ:ຳບຸ່ນ ຂໍ້ຄ້ອງກອງ:ເລະນັ່ກຟ້ອງດ້ວຍ ກ:ນຕ້ອນຮັ່ບພຣະແລະບ:ວກ ພົ້ນ້ອງບ້ານອື້ນນ້ັ່ນເຈ້ົ້າຂອງບ້ານແບ່ງກັ່ນ 3-4 ຄົວເຮ:ອນ:ກ້ອນຮັ່ບລ:ງ:ງ ໃນວັ່ນຮວມ ທ້ັ່ງພຣະ:ເລະຊາວບ້ານອື້ນພ້ອມກັ່ນນ:ເຈ້ົ້າສັ່ກທ:ຈັ່ດໃຫ້ມ້ັ່ກ:ນອ:ນຖຸບຜານ ລ:ງ:ງ ປ:ງກັ່ນເອ:ງທຸ່ກປະກ:ນ ວັ່ນຮວມນ້ັ່ນມີ:ກ:ນບວດນ:ກແລະເຖຣ:ພິເສກທ:ດ້ົ່ານ:ພຣະສ:ງ ບວດນ:ກສວດນິ:ນແລະສັ່ນເພ:ນແຫ່ນ:ກສູ່ຂວັ່ນ:ກພຣະທ:ນິ:ນມ:ນ ໄ ໃ!ເປັ່ນພຣະນ້ັ່ງ ຫ້ັ່ກຖະບາດທຸ່ກຮຸ່ບ ຕອນ:ກ:ງຄືນເຈ້ົ້າສັ່ກທ:ມ:ນສ:ກ:ນ ສ:ກ ຫມ:ອນ ຈຸ່ປ້ັ່ກຈັ່ບ ໄປ ທ:ອກໃຫ້ ບ່:ບສ:ານໃນ:ງຄ:ກອງຮວມແຫ່ນ:ກ:ນ:ກໄຟຮ:ອບທ:ຳແ ຈ:ກແລະສ:ນ ຄ:ນມ:ນ:ເ:ງ:ກັ່ນຄັ່ນ ຄ້ັ່ງພວ:ກຫລ:ນຟ້ອນ:ກ:ສແດ:ງທ:ຳທ:ງ:ງສຸພ:ບຮ:ງ:ຮ້ອຍ ແລະຕະລ:ກເຮ:ງ:ຕ:ງ:ງ ແຕ່:ງຕ:ວ ເປັ່ນເຈ້ົ້າ:ນ:ງ:ນ:ກນ:ນ ແຕ່:ງຕ:ວເປັ່ນ:ບ້ັ່ນ:ງ:ງ:ຟ້ອນລຳຕ່:ງ:ງແດ່ ແຕ່:ງຕ:ວເປັ່ນ:ນ:ກເປັ່ນ:ໂ:ນ ແດ່ ຕ:ກແ:ກ ຫ:ງ:ງ ຂ:ນ:ງ:ງ ອ່:ນ:ຫ:ນ:ງ:ງ:ສ:ນ:ນ:ແລະເຊ:ງ:ແດ່ ຜ:ເ:ງ:ກ:ຕ:ງ:ໃ:ເ:ງ:ງ ຄ:ນ:ໄ:ວ ລ:ນ:ນ:ສ:ນ:ຄ:ວ:ນ ເອ:ນ:ນ:ໄ:ໄ:ປ:ທ:ຄ:ງ:ນ:ນ:ຊ:ງ:ງ ແ:ວ:ກ:ນ:ນ:ໄ:ກ:ນ:ນ:ຕ:ມ:ວ:ນ:ຫ:ລ:

ເຫລັ້ນທ່າຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ຄົນເບິ່ງກ້າປີໃດ ປະຈຳປີທຳພິເສດ ກໍ່ໃຫ້ບ້ານຕ່າງ ໆ ຮັບບັ້ງໄຟມາຮວມກັນກໍ່ໄດ້ ແຕ່ສະເພາະພາບໃນ ກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ ພາກັນ ເຮັດບຸນບັ້ງໄຟ ແມ່ນເດືອນ 6 ເພັ້ງ ຕອນເຊົ້ານິໃສ່ບາດທິວັດອີ່ງຕໍ ແຕ່ 9 ໂມງເຊົ້າ ໄປແລ້ວນ້ີການຫົດສົງພຣະສົງເຖຣາພິເສດ ຕອນບ່າຍຈຸດບັ້ງໄຟ,

ເສັ້ງກອງ

ຕອນກາງຄືນນິເສັ້ງກອງ ກອງນ້ີນຳມາຈາກທຸກ ໆບ້ານ ທ້ີເຊ້ືອເຊີນກັນມາເຮັດ ບຸນຖ້ືກັນວ່າ ເປັນສະບຸກສບານ ພວກຫລ້ືນຟ້ອນລຳຕລອດແຈ້ງກໍນິ ຕອນເຊ້ົາຖວາຍ ຈ້ັງຫັນແດ່ພຣະສົງ ແລ້ວນຳບ້ັງໄຟໄປຈຸດທ້ີຄ້າງທ້ີຈັດໄວ້ ໃນຣະຫວ່າງພຣະສັນຈ້ັງ ຫັນ ຊ່າງບ້ັງໄຟ ນຳບ້ັງໄຟມາແຫ່ເພ້ືອໃຫ້ຄົນມາຈ້ັງຫັນເບ້ິງອ້ີກ ຄ້າບ້ັງໄຟໃຜຂ້ຶນເຈ້ົາ ຂອງແລະບາດໃບນດ້ີໃຈ ຫາມນາຍຊ່າງໄປລ້ຽງນ້ຳ ຄ້າບ່ໍຂ້ຶນເອ້ົາໄປລ້ຽງຕ້ົມ ຈຸດແລ້ວນ້ີ ນ້ີການນຳຮອບໄຟ ຄ້ືຟ້ອນລຳຂໍ່ແຜ່ກ້ິນເຫລ້ືານຳຊາວບ້ານ ບ້ັງໄຟຂອງ ນາຍຊ່າງໃຄຂ້ຶນ ຊາວບ້ານກ໋ດ້ີໃຈ ຂ່ໍເງ້ິນແລະຂອງກ່ໍ່ງ່າຍເປັນການໃຫ້ກຸງໃຫ້ກຳລ້ັງ ໃຈໄປໃນຄ້ົວ ການທຳບຸນຊະນິດນ້ຶ້ນອກຈາກຈະຖ້ືວ່າ ຂ່ໍໃຫ້ຟ້າຝົນຕ້ົກລ້ຽງຕາມລະດຸ ການແລ້ວ ບ້ັງເປັນເຫດໃຫ້ ສະໜານສາມັກຄ້ີກັນ ໃນຣະຫວ່າງບ້ານໃກ້ຄຽງ ເພາະຊ່າງ ໃດຍນາກ ນ້ີອາຊ້ີບທຳນາ ຊ້ົງເປັນການລຳບາກກ່ອນແຕ່ຈະລ້ຽງນ້ີເຮັດນາກັນ ກໍ່ສະແດງ ອັດທະບາໃສ່ໃນຕ໋ຣິສະບຸກສະບານຣ້ືນເລ້ືງບັນເທ້ົງໃຈ ໃຫ້ມ່ວນຊ້ືນກ່ອນ ສະແດງອັດ ທະບາສັ:ໃນຕ໋ຣິສະບຸກສະບານຣ້ືນເລ້ືງບັນເທ້ົງໃຈກັນເສ້ັງກ່ອນ ນ້ີຂ້ົ້ທ້ີຫ້ານ້ຳຊ້ືນປູ ຫລາບປະການ ຄ້ືຜ້ົ້ທ້ີມາຮ່ວມງານກັນ ບ່ໍ່ຄ່ອນນ້ີອ່ານ້ັງຮ້ັງແທ້ງແລະປະພຶດຜ້ິດສ້ິນ ທ້ັນທ້ົງປະເພ້ືອ້ັ້ງກ້ີບ້ົ້ງຄ້ົນເຂ້ົ້າໃຈກັນ ຕ່ໍ່ງກ່ໍ່ສະແດງການຫລ້ືນເຕ້ັນ້ີໄມ້ລາບນ້ີ ຂອງທຸກ ໆຄົນ

ພິທີເຮັດບຸນວິສາຂະບູຊາ

ຈັດແຈ ງອາຄານສະຖານທ້ີທ້ົ່ວຊາວບ້ານແລະຊາວວັດໃຫ້ສະອາດ ຈັດເກ້ົ່ອ ສັກການະ ນ້ີດອກໄມ້ ທຸບທຽນ ຕອນເຊ້ົ້າຖວາຍທານສະມາທານສ້ິນ ຕອນເຈ້ັດໂມ ງ ແລະ (7) ໂມງກາງຄ້ືນ) ປະຊຸມກັນ ທ້ີພຣະເຈ ດ້ີ ຫລ ື ພຣະພຸດທະຮູບ ຈຸດທຸບ ທຽນບ້ົ້ນປະທ້ີມນ ້ີ ຕ້ັ້ງນະໂມ 3 ເທ ົ້ ອ ແລ້ວ ນຳບູຊາສັກການະ ໃນວັນ ວິ ສາຂະ ຈ ົ ບ ແລ ້ ອ

ทำปะทักขิณวงง สามรอบ (แห่วงงหงง) รอบแรกจะเอิ้นพระพุดทะคุณ รอบสองจะเอิ้นพระทัมมะคุณ รอบสามจะเอิ้นสังคะคุณ ขึ้นไปเทิ้งหลิ่ทำแจกสิมเข้าท่าวัดต่ไป แล้วๆมิการฟังเทดตลอดแจ้ง มิสวดสาธะพันธะวิทิสลับกันจินตลอดผู้ที่ถือว่าตินถือสาสนาพุด ย่อมเอาใจใส่ กะทำถวามโถธิบนิบน้อมบูชาถวายสักการะต่พระพุดทะเจ้าโดยง่ายใสใจจิง

คำกะวายสักการะในวันวิสาขะบูชา

หิวพ้างคำว่างะไม 3 เห็อ แล้วว่า ยะหันทะ โข มะยัง พะคะวันตัง สะระนังคะตา, โข โข พะคะวา สักขา ยัวสะ จะ มะยัง พะคะวะโต ทันมัง โธรเจมะ, อะโหสิ โข โส พะคะวา มัชฌิเมสุ ชะนะปะเทสุ อะธิบะเกสุ มะนุสเสสุ อุปปันโน ขัตติโย ชาติยา โคตะโม โคดเตนะ สักยะ ภะยะกุลา ปับพะชิโต สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพิมมะเก สัสสะมะนะพามนะยิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุดาะยัง สันมาสัมโพทิง อะพิสันพุดโท บิกสังสะยัง โข โส พะคะวา อะระหัง สันมาสัมพุดโท วิชาจะระนะสันปันโน สุขะโดโลกะวิทู อะนุดะโร ปุริสะทันมัสสะระถี สักถาเทวะมะนุดสานัง พุดโท พะคะวา.

สวากขาโตพะคะวาตาทันโม สันทิดถิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัดจัดตัง เวทิตับโพ วินยุทิวิ. สุปะติปันโน พะคะวะโต สาวะกะสังโค อุชุปะติปันโน พะคะวะโตสาวะกะสังโค ยายะปะติปันโน พะคะวะโตสาวะกะสังโค สามิจิปะติปันโนพะคะวะโตสาวะกะสังโค ยะทิทังจัดตาริ ปุริสะยุคานิ อัฐาปุริสะปุคคะลา เอสะพะคะวะโตสาวะกะสังโค อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อันชะลิกะระนิโย อะนุดะรัง ปุนยักขะดัตังโลกัสสาติ

โข ปะนะ ฤๅไป

อะยัง ตังพะคะวันตัง

ปะติมา

ภ ใ ก

ยุคทิกสะ บาวะเทวะ ทัสสะเนนะ ตัง พะคะวันตั๋ง

ภะ ตา

อะนุกสาธิกตะวา ปะสาทะสัง๋เวคะปะติลาพายะ, มะขัง๋ ใย เอตะธะทิ (อิมัง๋ วิสาขะปุนนะมิกาลัง๋ ตัสสะ พะคะวะโต ชาติสัมโพทิปิบพายะ ภาละสัมมะตั๋) ปัตตะวา อิมัง๋ ฤาษัง๋ สัมปัตตา อิเม ทัมมะทิปะทุปา ทิสักภาเย คะเหกตะวา, อัตตะโน ภายัง๋ สักภาระ ทุปะหางัง๋ ภะธิต ตะวา ตัสสะ พะคะวะโต บะฤาพุดเจ ฤุเม

ฤูปัง๋

อะนุกสาอันตา, อิมัง๋ ติก ขัตตุง๋ ปะทักขิณัง๋

ปะติมาคะธัง๋

ภะธีสสามะ, บะฤาคะทิเตทิ สักภาเยทิ ปูชัง๋ ภุรุ มาหา, สาท ใน พันเต พะคะวา สจิระปะธิบบโต, บาตับเพทิ ฤเม ทิ อะติตาธัมมะนะตาบะ ปันบาบะมาใน, อิเม อัมเหทิ คะทิเต สักภา เย ปะติคันหาตุ อันหากัง๋ ทิคะรัตตั๋ง ทิตาบะ สุขาบะ

คำแปล.

พวกข้อยทั้งหลายเถิงพระผู้มีพระพากเจ้า พระองค์ใดว่าเป็นที่เพิ่ง พระผู้มีพระพากเจ้าองค์ใด เป็นสาระนะของพวกข้อยทั้งหลายและพวกข้าน้อยทั้งหลายชอบใจ พระทัมของพระผู้มีพระพากเจ้าพระองค์ใด พระผู้มีพระพากเจ้าพระองค์นั้นแล ได้ชิงขุบัดแล้วในหมู่มะนุดชาวอะธิบะภะมัดชิมะชิลนะบิด เป็นภะสัดโดยชาดพระนามว่าโคตะมะ โดยพระโคด เป็นโอรดแห่งเจ้าสากะยะราด สะเด็ดออกบันนะชาจากสากะยะสะกุล พระองค์ได้ตัดสะรู้ระบุดตะระสัมมาสัมโพทิยาน ในโลกกับด้วยเทวะดามาน พิน ในปะชาชิน กับด้วยสะมะนะและพาม กับด้วยเทวะดะและมะนุดท้

ນີ້ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນໆ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕັ
ສະຣູ້ຊອບເອັງ ຊົງເຖິງພ້ອມດ້ວຍຊີວາແລະຈາຣະນະ ສເດັດໄປດີແລ້ວ ຊົງຮູ້ແຈ້ງ
ຊົງໂລກ ເປັນສາຣະຖີຜູ້ຝຶກບຸກຄົນທີ່ຄວນຝຶກໄດ້ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຍິ່ງກ່ວາ ເປັນສາສນາ
ຂອງມະນຸດແລະເທວະດາທັງຫລາຍ ເປັນຜູ້ຕື່ນແລ້ວ ເປັນຜູ້ມີໂຊກ ອະນ້ຳພຣະ
ທັມອັນພຣະຜູ້ພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນແລະຕັດດີແລ້ວ ເປັນຄຸນຍັນຜູ້ໄດ້ບັນຣຸຈະ
ພຶ້ງເຫັນ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍກາມ ຄວນຈະເອີ້ນໃຫ້ມາເບິ່ງຄວນນ້ອມເຂົ້າໄປໃນຕົນ ອັນ
ວິນຍູຊົນເພິ້ງຮູ້ສະເພາະຕົນ ອັນນ້ຳພຣະສົງສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ
ພຣະອົງນັ້ນແລ ເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ ປະຕິບັດຕົນ ປະຕິບັດເປັນທັມປະຕິບັດສົມ
ຄວນນັ້ດຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸດສີ່ ຈັດເປັນບຸກຄົນແປດ ພຣະສົງສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາກເຈົ້ານັ້ນຄວນຄ່ຳນັບ ຄວນຂອງຕ້ອນຮັບ ຄວນຂອງທຳບຸນ ຄວນກະທຳອັນຊະ
ລີປະນົມມືໄວ້ເປັນເນື້ອນາບຸນຂອງໂລກ ບໍ່ມີເນື້ອນາ

ກພຣະສົງຄຸນບົດແລ

ບຸນອື່ນຍິ່ງກ່ວາ ອັນພຸທະສາສະນິກກະຊົນ

ພຣະປະຕິມານີ້

ສ້ຳງແລະເຈາະຈົງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ພຽງເພື່ອຣະລຶກເຖິງພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ ດ້ວຍທັສສະນະກິດແລ້ວ ຈົ່ງກັບໄດ້ຊຶ່ງຄວາມເລື່ອມ
ໃສແລະຄວາມສະລົດຈິດ ບັດນີ້ພວກຂ້ອຍທັງຫລາຍ (ຖ້ຽງກາງວິສາຂະບຸນນະ
ມີ ຊຶ່ງຊາບກັນດີແລ້ວວ່າກາງເປັນທີ່ປະສຸດ ຕັສສະຮູ້ ແລະປະຣິນິມພານ ຂອງພ
ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າພຣະອົງນັ້ນ) ຕ່ຳງນາປະຊຸມກັນບ້ຳສະຖານທີ່ນີ້ ຖ້ເອົາເຄື່ອງ
ສັກກາຣະ ມີ ທຽນ ທູບ ດອກໄມ້ເປັນຕົ້ນເຫລົ່ານີ້ ກະທຳກາບຂອງຕົນໃຫ້ເປັນເຄື່ອງ
ຮັບຮອງເຄື່ອງສັກກາຣະ ຣະລຶກເຖິງພຣະຄຸນອັນເປັນຈິງຢ່ຳງໃດ ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາ.ເຈົ້າ.

ພຣະສະຖູບ

ພຣະອົງນັ້ນຜູ້ຈັກກະທຳປະທັກຂຶ້ນ ມີສົບສາມ

ພຣະປະຕິມາ

ຮອບ ກະທຳຊົງກາຣະບູຊາດ້ວຍສັກກາຣະທັ້ງຫລາຍ ອັນໝວກຂນ້ອຍ ຖືແລ້ວປ່າງໃດ ຂ້າແດ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເຣີນ ດັ່ງຂ້າພຣະອົງຂໍໂອກາດ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈ້າຂອງພວກຂນ້ອຍທັ້ງຫລາຍແມ່ນປະຣິນິບພານໄປແລ້ວດ້ວຍດີບ້ວງປາກົດປູ່ ດ້ວຍພຣະຄຸນທັ້ງຫລາຍ ພວກຂ້ານ້ອຍທັ້ງຫລາຍເພິ່ງຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມເປັນອະດີ ຕາຣົມ ຂໍພຣະອົງຈົ່ງຮັບເຄື່ອງສັກກາຣະທັ້ງຫລາຍ ອັນພວກຂນ້ອຍທັ້ງຫລາຍຖື ໄວ້ແລ້ວເວລານີ້ ເພື່ອປະໂຍກ ເພື່ອຄວາມສຸກ ແກ່ພວກຂນ້ອຍທັ້ງຫລາຍ ຕລອດກາລນານເທີ້ນ.

ພິທີທຳບຸນຄວາຍພຣະເພິ່ງ

ນັບແຕ່ວັນທີ່ພຣະອົງ ສເດັດລົງຂັ້ນເຂົ້າສູ່ພຣະປະຣິນິບພານໄດ້ 7 ວັນ ພຣະ ອະນຸຣຸທເຖຣະ ແລະມັນລະກະສັດຈັດການຊຳປະນະກິຈຄວາຍພຣະເພິ່ງ ພຣະ ພຸດທະສິຣະໃນວັນທີ 8 ພິທີທຳເໝືອນກັບວິສາຂະບູຊາ ຈັດສັກກາຣະ ທຽນ ທູບ ດອກໄມ້ ໄປວຽນທຽນທີ່ວັດ ຄຳຄວາຍສັກສາຣະວ່າ ເຫມືອນກັບວິສາຂະບູຊາ ປ່ຽນແຕ່ໃນວົງເລັບເປັນ ວິນັ ວິສາຂະ ປຸນນະມິໂກ ປະຣັ ອັດຖະມີກາຣັ ດັສສະ ພະຄະວະໂຕ ສະຣິຣັຕຊາປະນະກາລະສັມມະຕັ ແປວ່າການດີ 8 ຄ່ຳ ຕ່ຳຈາກດີຖືວິສາຂະປຸນນະມີນີ້ ຊ້ຳຊາບກັນດີແລ້ວວ່າ ການເປັນທີ່ຄວາຍພຣະເພິ່ງ ພຣະສິຣະຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາກເຈ້າພຣະອົງນັ້ນ.

ບຸນຊຳຣະ

ຄຳວ່າ ຊຳຣະ ຄື ຊຳຣະ ໄດ້ແກ່ຊະລ້າງຫລືສະລາງສິ່ງຊົ່ງສົກກະປົກຮຸງຮັ ໃສໂຄກ ເພື່ອໃຫ້ຫມົດມົນທິນເຄື່ອງເສ້ົາໝອງ ຜ້ານຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງໃຊ້ນີ ຖ້ວຍ ໂຖ ໂອ ຈານ ເປັນຕົ້ນ ທີ່ສົກກະປົກ ຕ້ອງຊັກຟອກຊຳຣະລ້າງໃຫ້ສະອາດ ຈິດໃຈທີ່ ຣາມົກຮຸງຮັງດ້ວຍກິເລດນີ ໂລບ ໂກດ ຫລົງ ເປັນຕົ້ນ ຄວນແກ່ການຊຳຣະໃຫ້

ສະອາດດ້ວຍທັນມະໄອສິກຢາ ຄື ທັມ ມິ ທານ ສິນ ພາວະນາ ບ້ານເມືອງ ທີ່ເກີດຄວາມບໍ່ສງົບພາຍນອກເຊັ່ນ ມີຂ້າເສິກມາທຳລາຍ ໂຈນມາປຸ້ນ ເປັນຕົ້ນ ບໍ່ສງົບພາຍໃນ ເຊັ່ນເກີດຂ້າຟັນລັນແທງແບ່ງກັນເປັນໃຫຍ່ ຜູ້ຄົນງົວ ຄວາຍ ລົ້ມຕາຍເພາະພີເຂົ້າເຈົ້າສູນເປັນລ້ານ ຖືວ່າບ້ານເມືອງເກີດເດືອດຮ້ອນ ຊາຕາ ບ້ານຊາຕາເມືອງຂາດ ຈົ່ງມີພິທີທຳບຸນຊຳຣະ ຫລືບຸນເບີກບ້ານເບີກເມືອງ ມີການ ກຳໜົດທຳໃນຣະຫວ່າງເດືອນ 7 ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າບຸນເດືອນ 7 ຄືບຸນຊຳຣະ,

ມຸນເຫດແຫ່ງການກະທຳບຸນ

ຖ້າບ້ານເມືອງເກີດໄພລາໜັນວຸ້ນວາຍເຊັ່ນນັ້ນຂຶ້ນ ການກະທຳຊຳຣະ ເພື່ອ ຂັບໄລ່ພີ້ສົ່ງເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ໜີໄປ ໜົດໄປ ມີເຣື່ອງເຫລົ່າໄວ້ໃນທັມມະບົດວ່າ ຄັ້ງນຶ່ງ ທີ່ເມືອງໄພສາລີເກີດກູບພິກຂະໄພ ເຂົ້າແພງເພາະຝົນແລ້ງ ຜູ້ຄົນລົ້ມຕາຍກບ ເປັນອັນມາກເພາະຄວາມອົດຢາກ ບ້ງເກີ ອະທິວາກັກຂະໂລກບ້ານເມືອງເຕັມໄປ ດ້ວຍຊາກສົບ ຈົ່ງໄປອາຣາທະນາພຣະພຸດທະເຈົ້ານາຣະງັບໄພ ພຣະອົງພ້ອມ ດ້ວຍພຣະພິກສຸສົງ 500 ຮູບ ສເດັດຈາກກຸງຣາຊະຄຶຫາເມືອງໄພສາລີດ້ວຍເຮືອ 7 ຈັ້ນຈົ່ງເຖິງ ເມື່ອພຣະອົງສເດັດເຖິງຝັ່ງທ່າໃຫຍ່ກໍກລົ້ງມາດ້ວມພື້ນທີ່ເຖິງຫົວເຂົ່າ ພັດ ເອົາຊາກສົບລອຍໄປຕາມນ້ຳ ຄັ້ງນັ້ນພຣະອົງຕັດສົ່ງກພຣະອານົນມາຮົ່ງເອົາຄາຖາ ແລ້ວໃຫ້ໄປສາດພາຍໃນກຳແພງເມືອງ ພຣະອານົນຮົ່ງເອົາຄາຖາແລ້ວ ຖືເອົາ ບາດນ້ຳນົມຂອງພຣະຜູ້ນີພຣະພາກເຈົ້າ ທ່ຽວໄປປະພົມສາດທົ່ວ ນຣະນະຄອນ ຊາວ ເມືອງກໍ່ປູ່ກັນໂດຍປາດສະຈາກໂຣກພັຍ ໄຂ້ເຈັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ຄາຖານັ້ນມີໃນຣັຕ ຕະນະສຸດວ່າ ບ້ງກົນຈິ ວິດຕ້ງ ອິທະວາ ທຸອ້ງວາ ຯ ເປ ຯ ນະຄາຫັນປາທິໂປ ອິທັນປິ ສ້ງເຄຣັຕະນ້ງ ປະນິຕ້ງ ເອເຕນະ ສັດເຈນະ ສຸວັດຖິໂຫຕຸ

ພິທີທຳບຸນ

ປຸກຜ້ານຂຶ້ນກາງບ້ານ ຕ່ງແຫ່ຊາຍແລະສັກໄມ້ໄຜ່ 8 ຫລັກມາໄວ້ ຖ້າເປັນ ບ້ານໃຫ່ງນັກທຳຕ່ານບຸນບ້ານທັ້ງ 4 ທິດ ໂດຍປຸກຜ້ານຂຶ້ນທັ້ງ 4 ທິດ ແລ້ວນິມົນ

ພຣະມາຈະເອີນພຣະພຸດທະນິນຕອນເປັນ (ແລງ) ມື້ຕອນເຊົ້າຖວາຍອາຫານບິນ ທະບາດ ພຣະສົງທຳນ້ຳມົນເສັກຄາຖາ ບັງກົນຈີ ໄປຈົນຈົບລົງທີຫລັກຄາຖາໄມ້ໃຜ່ ທັ້ງ 8 ລົງຄາຖາອິຕິປິໂສ 8 ທິດແລ້ວ ແລ້ວສາດນ້ຳມົນໃຊ້ຫ້ຽງຄາຫມົດເປັນກຳເພື່ອ ສາດນ້ຳມົນ ຫວ່ານແຫ່ ຫວ່ານຊາຍໄປຕາມບ້ານ ຫລັກ 8 ຫລັ້ກຕອກລົງໄປທິດ ທັ້ງ 8 ບັງຝາຍພົນມະຈະອິຣອບໂອງ ພິທີນຳເອົາໄປຜູກແຂວນດົນັກປ້ອງກັນສະນຸກຈັ ໃຈໄດ້ດີນ້ຳ ຖ້າສົງໃສວ່າ ຊາຕາບ້ານເມືອງຈະຂາດ ນ ພິທີຕອກຫລັກບ້ານຫລັກເມືອງ

ຕອກຫລັກບ້ານຫລັກເມືອງ

ພິທີທຳເຫມືອນຊຳຣະບ້ານ ຕ່າງແຕ່ການຕອກຫລັກບ້ານຫລັກເມືອງນັ້ນໃຊ້ ຫລັກໄມ້ແກ່ນຫລືກໍ່ດົນຈີ ໂບກປຸນຊຸມ້ວງພຸງຫລັກດຸງວລົງກາງບ້ານ ຫລືກາງເມືອງ ປຸ່ທີຈະຕອກຫລັກນັ້ນໃຫ້ກໍ່ພະທາບຊາມຊາກ່ອນ ເວລາບົກເສົາລົງຝັງດິນ ພຣະສົງສວດ ເອກະນາມກິງໄປຈົນຈົບ ແຕ່ໃຫ້ປ່ຽນກໍ່ເປັນກັບເຊັ່ນເອກະນາມນະກັນ ຯ ເປ ຯ ທະຂ ນາມະກັນ ທສະຫັງເຄຫິ ສະມັນນາຄະໄ ອະຣະຫາ ວຸດຈະຕິຕິ ຯ ຝັງລົງດິນ ແລ້ວປົດຄຳປົວ ສວດເມັດຕັນຈະ ໄປຈົນຈົບ ໃຫ້ໄດ້ສາມຈົບ ອັນນ້ຳ ຖ້າສົງໃສວ່າ ບ້ານເມືອງຈະເຂັດຂວາ ເຊັ່ນສົງໃສວ່າທີເປັນບ້ານເກົ່າ ມີເທບພະດາອາຣັກຫວາ ແຫນ ເປັນບໍ່ນ້ຳປ່າຊ້າ ຫລືທີສັດມາກ່ອນ ໃຫ້ສວດຖອນສາກ່ອນ ຈ່ຶງຕອກຫລັກ ຯ

ສວດຖອນທີ່ບ້ານເມືອງ

ພິທີຈັດທຳເຫມືອນສວດຊຳຣະບ້ານ ຕ່າງແຕ່ຄາຖາທີ່ໃຊ້ສວດຖອດທີ່ກ່ອນຈະ ປັກຫລັກນັ້ນໃຊ້ຄາຖາສວດຖອນສີມາ ເມື່ອຖອນທີ່ແລ້ວ ແລ້ວສວດຜູກທີ່ບ້ານເມືອງ ດ້ວຍຄາຖາຜູກສີມາ ຄາຖາຜູກຖອນບ່ນຕາມເດມ ບ່ນເພີ່ມເຕີມແລະຕອຍອກ ແຕ່ປະການໃດ ຯ

ບ້ານໃດເມືອງໃດທີ່ເກີດໄຟອັນຕຣາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ເມື່ອໄດ້ທຳພິທີແກ້ດ້ວຍພິທີກັນທາງ ສາສນາເຊັ່ນນີ້ ຈະປຸ່ເປັນເປັນສຸກປາດສະຈາກທຸກໄຟ ໄຂ້ ເຈັບ ທຸກປະການ ຯ

ລ້ຽງປູ່ຕາ

ຄຳວ່າປູ່ໝາຍເຖິງປູ່ແລະຕາຫ່າ ຄືຜູ້ທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ຂອງພໍ່ ຄຳວ່າຕາ ໝາຍ ເຖິງ ຕາ ແລະຍາຍ ຄືຜູ້ທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ຂອງແມ່ ຄົນສອງຈຳພວກນີ້ເປັນບຸບພະຊົນ ເປັນທີ່ເຄົາຣົບສັກກາອະບູຊາ ເມື່ອທ່ານມີຊີວິດປູ່ບຸດທິດາກ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ລ້ຽງດູ ທ່ານຕລອດເວລາ ເມື່ອທ່ານລ່ວງລັບໄປ:ແລ້ວ:ກ້ອງທຳບຸນອຸທິດໄປໃຫ້.

ປູ່ຕາທີ່ເຂົ້າໃຈກັນແລະທຳການລ້ຽງນັ້ນ ໝາຍເອົາບຸບພະຊົນຈຳພວກນີ້ທີ່ລ່ວງ ໄປແລ້ວ ນາງຈົນບໍ່ສາມາດ ຈຳຊື່ສຽງຮຽງນາມວ່າໃຜເປັນໃຜ ເມື່ອຈຳບໍ່ໄດ້ດັ່ງນີ້ຈົ່ງ ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ເປັນກາງວ່າ ປູ່ຕາຊຶ່ງກໍໝາຍເອົາຄົນຈຳພວກນີ້ ແຕ່ທີ່ເຂົ້າໃຈກັນອາດຈະເລີຍ ຂອບເຂັດກໍ່ໄດ້ ຄືເຂົ້າໃຈວ່າເປັນພີ່ອາຣັກຫລັກທີ ຫລືພີ່ຫລັກບ້ານຫລັກເມືອງ ອັນທີ່ ຈິງກໍ່ໄດ້ແກ່ພີ່ຂອງບຸບພະຊົນຄືປູ່ຕານັ້ນເອງ.

ວິທີລ້ຽງ

ເມື່ອເຖິງເທສການເດືອນ 5–6–7 ຊາວບ້ານພາກັນຈັດສັກກາອະໄພຊະນະອາ ຫານໄປລ້ຽງນະສະຖານທີ່ປູ່ຕາປູ່ ຄືເອົາປຸກຫໍ່ຫລືໂຮງຂຶ້ນໃນປ່າຊ້າຫລືທີ່ໃກ້ບ້ານ ແລ້ວຕັ້ງໝໍ່ພິທີໄວ້ປະຈຳຊື່ວ່າໝໍ່ ນາເຂົ້າຈຳຈຶ່ງນິມົນພ້ຳທີ່ຄຸແລຮັກສາ ແລະລ້ຽງດູຕາມ ເວລາ ຖ້າໃຜໄປທຳອັນຕະລາຍໃຫ້ແກ່ປູ່ຕາ ໝໍ່ຈະຕ້ອງໄປແກ້ໄປບະໃຫ້ຄືນອື່ນ ນອກຈາກໝໍ່ຜູ້ນີ້ ແລ້ວຄົນອື່ນໆຈະເຮັດບໍ່ໄດ້ຜົນ ທຳຫລືໂຮງປູ່ຕາທີ່ທຳຂຶ້ນນັ້ນ ຖ້າຈະທຽບ ທາງພຸກະສາສນາ ກໍຄືໄດ້ແກ່ທຳນະພຸກເຈົ້າ ກໍນັ້ນແຫລະ ການກະທຳສັກກາອະແກ່ ບຸບພະຊົນຕາມກາລະສະໂນ ບຸຄານຖືກັນວ່າເປັນການກະທຳ ເພື່ອບຸບພະຊົນເປັນ ການສະແດງກະຕັນຍຸກະຕະເວທີ ຕໍ່ບຸນຄຸນແກ່ຕົນມາກ່ອນ ໆ

ບົດທີ ๑๒ ບວເຂົ້າພັນສາ

ຄຳວ່າພັນສາ ໄດ້ແກ່ປີຫລືອະງູຝົນ ຄຳວ່າເຂົ້າໄດ້ແກ່ ເຂົ້າໄປປູ່ປະຈຳໃດ ບໍ່ແຮມຄືນບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງຕລອດສາມເດືອນ ຊື່ວ່າເຂົ້າພັນສາປີນຶ່ງມີກຳໜົດສອງ ເທື່ອຄື ປຸຣິມິກາ ວັດສຸປະນະມິກາເຂົ້າພັນສາວັນໃນວັນແຮມ 1 ຄ່ຳ ເດືອນ 8 ນຶ່ງ

ตามปกติ ในปีปีกกะดิมาดเข้าอันแรมถ่ำ 1 เดือน 8 ถ้าปีอะทิกะมาดถิ 8 สองเท็อเข้าอันแรมถ่ำนึ่งเดือน 9 ซึ่งเป้นเดือน 8 ปู่นั้นเองเพาะมีกำหนิดกานเข้าในเดือน 8 เว้าอีกฝ่างนึ่งว่า บุนเดือน 8 ถือบุนเข้าพันสา

มูนเหตแห่งกานทำบุน

มีเรื่องเล่าไว้ในวัสสุปนะบิกาอันทะกะว่า พิกสุบ่อสักท่องไปในชุมนะบิกบ่มีเวลาพักผ่อน ทั้งระดูร้อน หนาว ฝน ในระหว่างระดูฝนได้หยุบนาและเข้าก้าปะชาชุมเสิงหาบสัดบ้อบใหม่ได้ตาบ ดั่งนั้นพระพุดทะอิงชีวะลึกเถิงพระพุทะเจ้าอิงก่อน ๆ ชาบว่าชีวะบุบาดให้เข้าพันสา จึ่งชีวะบุบาดให้พระพิกขุสิงเข้าจำพันสาตามพุดทะปะเพนีปีนึ่ง 3 เดือนในระดูฝนในระหว่างนี้ไปแรมคืนในที่ใด ถ้าในขาดพันสาต้องอาบัดทุกกิด เวันเสิงแต่มีกิดทุระจำเป้นเชิ่นอปัชชา บิดามานดาป่วยไข้ ไปเพื่อรักสาพยาบานได้แต่ต้องกับใน 7 วันพันสาจึ่งบ่ขาด.

วิทีทำบุน

เบื้องต้นบอันเข้าพันสา เป้นวันอะพิลักขิดตะสะใม เป้นวันสำคันในทางพระพุทะสาสนาเพาะในปีนึ่งๆ มีพรรวันดงเท่านั้น ในสามเดือนแห่งพันสาเป้นเวลาที่บันพะชิดและถะลีหัก สละโอกาสพ่ำเพ็งปะโยดผู้อื่นถือพ่ำเพ็งหาน สิงพาอะนาไตสิกขาให้บ่อิบูน เพิ่มพูนกุสิงจะอิยาสัมมาปัดติบัดเพื่อปะโยดตินและปะโยดผู้อื่นถือพ่ำเพ็งหานสิงหาอะนาไตสิกขาให้บ่อิบูน เพิ่มพูนกุสิงจะเอิงสัมมาปะติบัดให้เตันที่ มีการจัดตั้งทรงและถวายผ้าอาบน้ำฝน จึ่งสะรุบพิทีเป้นสองย่าง

วิทีฝ่ายถะลีหัก

ผู้ที่มีสัดทาทั้งหลายต่างจัดของถ้วยนิตหมากพูปาเป้นต้น ของสันนิเข้าปายาหานเป้นต้น เถื่องนุ่งห่มมีไตจีวอนเป้นต้น ปาแก้ไข้เหล้านี้เป้นนิพัททะกุสิงให้นิบถือความสุกบ่อากสาบ แสงสว่างมีตะกรา ทูบ ทรง

ໄຟຟ້າເປັນຕົ້ນ ນຳໄປຖວາຍໃນວັນຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳ ເດືອນ 8 ການໃຫ້ແສງສວ່າງມີ ຄະນາງເປັນຕົ້ນ ມີອານິສົງເຖິງກັບໄດ້ຕາທິບໃນອະນາຄົດ ເຊັ່ນພຣະອະນຸຣຸດທະແຕ່ ຊາດກ່ອນໄດ້ຖວາຍທູປທຽນແກ່ພຣະສົງສາວົກມີພຣະພຸດທະເຈົ້າເປັນປະມຸກ ຄັນເຖິງ ຄ້ັງສາສນາຂອງພຣະໂຄດົມບໍ່ຣົມມະຄຸບັງເກີດໃນສາກຍະສະກຸນ ອອກບັນພະຊາໃນ ພຣະສາສນາໄດ້ສຳເຣັດເປັນພຣະອະຣະຫັນມີຖານັນດອນບົດສັກໄດ້ຣັບບົກຍ່ອງເປັນເອຕະ ທະຄະໃນທາງມີຕາທິບເຫັນເຫດໃກ້ ໃກເພາະອານິສົງຖະວາຍແສງສວ່າງເປັນທານ,

ຜຸ້ມີສັດທາປາກຖວາຍ ບໍ່ກຳນົດສິ່ງຂອງຫລືກຳນົດກໍຕາມ ຈຳກັດເວລາຫລືບໍ່ ຈຳກັດກໍຕາມ ນັກໃຊ້ວິທີປະວໍຣະນາ ປະວໍຣະນາກັນ ໃນສິກຂາບົດບັນຍັດວ່າ ພິກສຸ ຈະຂອກປາກຂໍຂອງ ຄະລິຫັດຜຸ້ບໍ່ແມ່ນຍາດ ບໍ່ແມ່ນປະວໍຣະນາ ຕ້ອງອາບັດ ຖ້າເຂົ້າ ເປັນຍາດຂໍໄດ້ ບໍ່ຕ້ອງອາບັດ ແຕ່ຖ້າເຂົ້າທັງບໍ່ເປັນຍາດ ທັງບໍ່ເປັນປະວໍຣະນາ ຖ້າ ໄປບໍ່ເຂົ້າຕ້ອງອາບັດ ດັ່ງນັ້ນຄະລິຫັດຜຸ້ບໍ່ແມ່ນຍາດປາຖນາຈະສົງເຄາະພິກຂຸສົງ ຈົ່ງທຳ ການປະວາຣະນາ ຄືເປີດໂອກາດໃຫ້ ພິກຂຸຂໍໄດ້ຕາມປາຖນາ ຖ້າຈະປວໍຣະນາປັດໃຈ 4 ກໍວ່າຄຳປະວາຣະນາຕໍ່ພິກຂຸສົງ ຫລືອົງທີ່ຕ້ອງການ ວ່າປັດໃຈ 4 ຄື; ຈີວອນບິນ ທະບາດ ເສນາສະນະ ຄື ລະນະເພສັດ ຖ້າພຣະຄຸນເຈ້ົາປະສົງສິ່ງໃດ ໂປຣດບອກໄດ້ ຕາມຄວາມປາຖນາ ຕລອດເວລາມີກຳນົດ ວັນ . ເດືອນ ເມື່ອພິກສຸຕ້ອງການ ອັນໃດ ໃຫ້ໂຍມາວັດຈະກອນໄປເອົາບໍ່ຕ້ອງອາບັດແກ່ພິກສຸ ການເຣັດປ່າງນີ້ຊ່ືວ່າ ປະວາຣະນານຸກັນ

ຕົ້ນທຽນ;

ກ່ອນວັນເຂ້ົາພັນສາ ສາຣະວັດຫລືທາບົກວັດແຜ່ເງິນຊ່ືເຜ້ົາຫລໍເປັນແທ່ງເຣັ ເປັນຕົ້ນຊ່ືວ່າຕົ້ນທຽນ ມີການປະດັບຕົກແຕ່ງ ພໍສົມຄວນ ເຖິງວັນຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳເດືອນ 8 ແຫ່ໄປຖວາຍວັດຂອງຕົນ ທຸກວັນນີ້ ທາງຣາຊການຝ່າຍບ້ານເມືອງສນັບສນຸນໃຫ້ຣາງ ວັນແກ່ຜຸ້ທຳດີເປັນທີ 1 ທີ 2 ດັ່ງນັ້ນທຸກວັນນີ້ປະຊາຊົນຈົ່ງພາກັນສົນໃຈຫລໍຕົ້ນ ທຽນປະດັບຕົກແຕ່ງແລະຈັດຂບວນແຫ່ຊາບົ່ງທຳເປັນຮູບເທພະບຸດ ເທພະທິດາ ນາງຟ້າ ນາງສວັນ ມີການມ່ວນຊຸ້ນຕາມພື້ນເມືອງເປັນຂອງສງ່ານຕາມປະເພນີ

ນ່ວນຊື່ນຫລາຍ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຂບວນແຫ່ບໍ່ໄດ້ໄປຊົມວິຈິດສິນລະປະ ການປະກວດ ຮູ້ສຶກເສັງໃຈ ແລະເສັ້ງດາບບິ່ງນັກ ຖ້າເປັນບ້ານເລັກເມືອງນ້ອຍຈັດທຳພາຍໃນບ້ານ

ຜ້າອາບນ້ຳຝົນ :

ຄື ຜ້າທີ່ໃຊ້ນຸ່ງອາບນ້ຳຝົນ ຊຶ່ງອະນຸໂລມຕາມສີຜ້າຈີວອນກໍມີຜ້າຂາວກໍມີ ກຳນົດ ຍາວ 5 ສອກ ກວ້າງ 2 ສອກຕັ້ງແຕ່ວັນແຮມ 1 ຄ່ຳເດືອນ 7 ເຖິງກາງເດືອນ 8 ເປັນເວລາທີ່ພຣະພິກສຸສົງເສວງຫາຜ້າອາບນ້ຳຝົນ ຜູ້ມັກສັດທາເຣີ່ມຖວາຍໄດ້ຕັ້ງແຕ່ ແຮມ ຄ່ຳ 1 ເດືອນ 7 ເຖິງກາງເດືອນ 8

ນິບເຫດແຫ່ງການທຳ:

ມີເຣື່ອງເລົ່າໄວ້ວ່າ ເດີມພຣະພຸທເຈົ້າ ອະນຸຍາດຜ້ງຜ້າສາມໂຕ ຄື ຜ້າສັງຄາ 1 ຜ້າຣົ່ມ 1 ຜ້ານຸ່ງ 1 ຄັນເຖິງຣະດູຝົນ ພິກຂຸບາງຮູບຈະອາບນ້ຳຝົນ ບໍ່ມີຜ້າຈະອາບ ນ້ຳ ວັນນຶ່ງນາງວິສາຂາໃຊ້ໃຫ້ສາວໃຊ້ໄປວັດ ຂນະທີ່ຝົນຕົກ ສາວໃຊ້ເຫັນພິກສຸເປືອຍ ກາຍອາບນ້ຳຝົນ ຈຶ່ງກັບໄປບອກນາງວິສາຂາ ນາງວິສາຂາກາບທູນຖວາຍຜ້າອາບນ້ຳ ຝົນເປັນຕົ້ນມາພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຊົງອະນຸຍາດເຂດສແວງຫາ ກຳນົດຜ້າແລະເວລາໃຊ້ ຜ້າ ໃຫ້ຖືເປັນອັນປະຕິບັດຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ

ຄະລຶຫັດເຂົ້າພັນສາຕ່າງຈາກພິກສຸບໍ່ມີຈຳກັດເຂດທີ່ປູ່ອາໄສ

ຈະປູ່ວັດຫລືບ້ານໃດ້ທັ້ງນັ້ນ ບໍ່ມີຄຳອະທິຖານເຫມືອນພິກສຸ ແຕ່ຕັ້ງຈິດອະທິຖານໃນ ໃຈວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ທານ ຮັກສາສິນ ຈະເຈີນເມຕຕາພາວະນາ ສະດັບຮັບຟັງ ພະສັດທັມມະເທສນາ ຈະບໍ່ສ້ົບໃກ້ ຕລອດຈົນສາມເດືອນ ດັ່ງນີ້ຊ໋ ວ່າຄະລຶຫັດ ເຂົ້າພັນສາກາຍທຳວັດຖ້າຄຶດໄດ້ວ່າ ຕົນໄດ້ປະມາດ ພຣະສົງຄະເຈົ້າ ຫລືຜູ້ຫລັກຜູ້ ໃຫ່ງ ກໍຈັດສັກຣະໄປຂໍໃຫ້ທ່ານຂມະໂທດໃຫ້ ພຽງເທົ່ານີ້ຊ໋ ວ່າທຳຂມະໂທດແລ້ວ

ຄະລຶຫັດທຳວັດວັນເຂົ້າພັນສາ:

ຈະນິໄອກາດພຳເພັ້ງບຸນກິຣິຍາວັດຖຸ ໃຫ້ເຕັມທັ້ງ 10 ປະການ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມ ລະແວງສົງໃສ

ພິທີຝ່າບສົງ

ຈວນເຂົ້າພັນສາ ຈ່ດແຈງທຳຄວາມສອາດ ອາຄານສະຖານທີ ກຸດຕິວິຫານ ເດີນວັກ ຊ່ອມແຊມເສນາສນະໃຫ້ມີປະຕຸປອງຢ່ມເປີດປິດໄດ້ ຕັ້ງນ້ຳໃຊ້ ນ້ຳສັນ ປຸ ສາດອາດສນະໃຫ້ສຳເຣັດຮຽບຮ້ອບກອນວັນເຂົ້າພັນສາ

ພຣະພຸທຮຸບເຂົ້າພັນສາ:

ວັນຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳ ຕອນເຊົ້າ ທາບົກທາບົກາ ສະມາທານສົນ 5 ສົນ 8 ຫລື ສົນອຸບໄປສົກ ແລ້ວອ້ງຄາດພຣະພິກສຸສົງ ດ້ວບອາຫານບິນດະບາດ ຕອນບ່າບປະ ຊຸມທຳວັດ ສມາທານສົນ ຟັງເທດ ຕລອດວັນໃນວັນນີ.

ຫມາບເຫດ-

ສະເພາະປູ່ໃນພຣະນະຄອນວຽງຈັນ ໂດບສະເພາະທີ່ປູ່ສຳນັກວັດອົງຕື້ທີ່ເປັນສູນກາງ ຂອງປະເທດລາວນີ ໃນວັນຂຶ້ນ 14 ຄ່ຳ ຍອກຕົນບາດໃບມເຈົ້ານາບຂ້າອາຊການ ນັບ ແຕ່ຂັ້ນນາບບ້ານ ຕາແສງ ເຈົ້າເມືອງ ເຈົ້າແຂວງຮອດທ່ານອະທິບໍດີ ພນະທ່ານ ຣັຖມົນຕຣີ ພ້ອມດ້ວບສເດັດນາບົກຣັຖມົນຕຣີ ໃນມື້ວັນຂຶ້ນ 14 ຄ່ຳເດືອນ 8 ເພ້ງນັ້ນ ພາກັນເອົາຕົ້ນທຸບທຽນ ຜ້າອາບນ້ຳຝົນແລະຜ້າຈ່ານຳພັນສາມາແຫ່ອ້ອມພຣະນະ ຄອນວຽງຈັນແລ້ວກໍເອົາມາຖວາບບູຊາ ພຣະເຈົ້າໃຫ່ງວັດອົງຕື້ ແລ້ວກໍມີການໃຫວ້ພຣະ ຣັບສົນ ຟັງເທສນາຣະຫວ່າງບ່ຶ່ງກັນ ແລ້ວຈຶ່ງພາກັນກັບບ້ານ ໃນວັນຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳ ເດືອນ 8 ເພ້ງ ຕອນເຊົ້າແຕ່ 7 ໂມງ ຍອກຕົນບາດໃບມ ເຈົ້ານາບຂ້າອາຊການທຸກໆ ຄົນແຕ່ຊັ້ນຜູ້ນ້ອບຈົນເຖິງພນະທ່ານຣັຖມົນຕຣີ ແລະສເດັດນາບົກຣັຖມົນຕຣີ ເປັນຕົ້ນ ພາກັນມາໃສ່ບາດ ກ່ອນຈະໃສ່ບາດນັ້ນກໍມີການໃຫວ້ພຣະຣັບສົນ ເມື່ອຈົບໃສ່ບາດ ແລ້ວກໍມີການຮັບພອນ ຄື ບະຖາສັບພີ ຕອນສວາບມາ ແຕ່ເວລາ 8 ໂມງ ເປັນຕົ້ນໄປ ມີການຟັງເທດເທສນາເຣື້ອງສົງຄາບາງນາ 3 ທຳມາດ ອົງທີ່ຄຶກເທດຕ້ອງນິມົນພຣະມະ ຫາເຖຣະທັ້ງຫມົດ 3 ອົງ ນິມົນພຣະທີ່ມາສວດແຈ້ງອີກ 9 ອົງ ຮວມ 12 ອົງ

ເມື່ອເທດສົງຄາບະນາຈົບແລ້ວ ກໍມີການຖວາບທຸບທຽນແຈກໃຫ້ແກ່ພຣະພິກ ຂຸສົງ ສາມະເນນທຸກໆ ວັດພາບໃນຣະເຂວາວຽງຈັນ ການເຣັດຢ່າງນີ້ເປັນລັກທີປະເພນີ

ທີ່ເຖົ້າແກ່ບຸຮານປະພຶດປະຕິບັດປ່ານນີ້ແລ້ວ ແຕ່ດຶກດຳບັນສືບໆກັນມາ ເພາະສນັ້ນ ເຮົາຜູ້ເປັນລຸກຫລານ ທີ່ເກີດມາສຸດທ້າຍພາຍຫລັງ ກໍຂໍໃຫ້ປະພຶດປະຕິບັດຕາມຣີດ ຄອງປະເພນີຂໍ້ນ້ອຍ ຕລອດຊົ່ວພຸດທັນດອນຂອງພຣະໂຄຕະມະນີ ເພາະວ່າເປັນຂອງ ງາມຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຂໍ່ປ່າພາກັນລະຣີດໃຫ້ຫມອງ ລະຄອງໃຫ້ເສົ້າ ຂໍ່ໃຫ້ພາກັນປະຕິ ບັດໃຫ້ ຖືກຕາມຣີດເຖົ້າຄອງເດີມ ຂອງຣີດຄອງປະເພນີລາວເຮົາ ບ້ານເມືອງຈຶ່ງມີ ຄວາມອຸທທີ່ຈຳເຣີນ ທຸກໆວັນ ເຖິງວັນນີ້ແລ້ວ ທຸກໆ ວັດ ທຸກໆ ບ້ານ ທຸກໆ ເມືອງ ຂໍ່ໃຫ້ມີການທຳບຸນໃຫ້ທານ ຮັກສາສິນ ແລະຟັງທັມມະເທສນາ ຟັງເທດຖວາຍ ໃທຍະທັມທີ່ຕຸ ມະເຣັດມາ ເສັດແລ້ວພຣະສົງຈັດເຄື່ອງສັກການະມີ ທຽນ ທຸບ ດອກ ໄມ້ ໃສ່ຂັນ ທຳວັດຖາຣະວະພຣະພຸດທະຮູບ ຖືວ່າວັນນີ້ເປັນວັນ ພຣະພຸດທະຮູບ ຫລືພຣະພຸດພຣະເຈ້າເຂົ້າພັນສາເຈ້າອາວາດ ສົມມຸດຕົນແທນພຣະພຸດທະຮູບຮັບ ເຄື່ອງສັກການະຮັບຂະມາໂທດພຣະພິກສຸສົງ ຄຳຖາຣະວະພຣະພຸດຮູບວ່າດັ່ງນີ້.

ຄຳທຳວັດພຣະພຸດທະຮູບ

ເຄື່ອງສັກການະຕັ້ງໄວ້ຂ້າງໜ້າ ພຣະສົງທຸກອົງນັ່ງຄຸເຂົ່າປະນົມມືພ້ອມກັນ ວ່າດັ່ງນີ້ ອຸກາສະ ວັນທາ ມິພັນເຕ, ສັບພັ ອະປາຣະທັ ຂມຖະ ເມ ພັນເຕ ມະບາ ກະຕັ ປຸນບັ ສາມິນາ ອະນຸໂມທິຕັບພັ, ສາມິນາກະຕັ ປຸນບັ ໂມ ຫັ ທາຕັບພັ, ສາທຸ ສາທຸ ສາທຸ ອະນຸໂມທາມິ ວັນທາມິພັນເຕ ກາບລິ ບົກຂັນດອກໄມ້ຂຶ້ນວ່າພ້ອມກັນວ່າ ສັບພັ ອະປາຣະທັ ຂມະຖະເມ ພັນເຕນຳດອກ ໄມ້ເຂົ້າໄປຖວາຍທ່ານ ນອບລິ ຫລືນັ່ງພັບເພບຄອຍຟັງຄຳ ທ່ານກ່າວອົກໂທດວ່າ;

ປັດຖະນາ ປັດຖິຕາ ເອວັ ຂິບປະເມວະ ສະມິດສັນຕ ໂຍ ຈະ ບຸບເພ ປະມັດຊິດຕະວາ ປັດສາໃສ ນັບປະມັດຊະຕິ ໃສ ນັ ໂລກັ ປະພາເສຕິ ອັບພາມຸດໂຕ ວະຈັນທິມາ ບັສສະ ປາປັ ກະຕັ ກັມນັ ກຸສະເລນະ ປະຫິນະຕິ ໃສ ນັ ໂລກັ ປະພາເສຕິ ອັນພາມຸດໂຕວະ ຈັນທິມາ ອະພິວາທະນະສີລິດສະນິດຈັ ວຸດທາ ປະຈາບິໂນ ຈັດຕາໃສ ທັມມາ ວັດທັນຕິ ອາບຸ ວັນໂນ ສຸຂັ ພະລັ

ຈະວ່າບ້ພຸງເທົ້ານີ້ກໍ່ໄດ້ ຖ້າຈະວ່າໂດຍອັດຖະ ວ່າດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ຄຳແປ. ຄວາມປາຖນາ ທີ່ທ່ານວ້ຳໄວ້ດັ່ງນີ້ ຂໍຈົ່ງສຳເຣັດໂດຍໄວໆ ກາບະກັນ ວະຈີກັນ ມະໂນກັນ ທີ່ທ່ານທັ້ງຫລາຍໄດ້ສະລ້ຳງຜິດພາດໄດ້ປະມາດຕໍ່ຂະນ້ອຍໃນທີ່ ຕໍ່ໜ້ຳແລະລັບຫລັ້ງ ຂະນ້ອຍຂໍອະໂຫສິກັນໃຫ້ ປ່ຳໄດ້ເປັນບາບເປັນກັນຕໍ່ກັນເລີຍ ອັນນຶ່ງ ຂະນ້ອຍສະລ້ຳງພິດພາດໄດ້ປະມາດໃນທ່ານທັ້ງຫລາຍດ້ວຍ ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ຂໍໄດ້ອະໂຫສິກັນ ອີກໂທດໃຫ້ ບຸນກຸສົນທີ່ທ່ານທັ້ງຫລາຍ ໄດ້ຳເພັ້ງມາດ້ວຍ ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ຂະນ້ອຍຂໍອະນຸໂມທະນາສາທຸການ ອັນນຶ່ງ ບຸນກຸສົນທ່ຳງ ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ທີ່ຂ້ຳນ້ອຍໄດ້ນ ຳ:ພ້ັ ງ:ຕັ້ ງ:ແຕ່ບັນພະຊາອຸປສົມບົດ ຈະຂໍອຸ ທິ ວ:ບຸນກຸສົນ ໃຫ້:ແກ່ທ່ານທັ້ງຫລາຍ ຂໍທ່ານທັ້ງຫລາຍຈົ່ງນ ຶ ກວາມວຸດທິສະວັດສະດີ ຈະເຈິ ງ ງອກງ ຳ ໃນພຣະບ ວ ອນພຣະພຸດທະສ ຳ ສນ ຳ ຮຸ ່ ງເຮ ືອ ງ ສຸ ກ ໃສ:ເໝ ືອ ນດັ ່ ງ ພຣະ ຈັ ນ ວັນເພ ັ ງ ອັ ນ ລ ອ ຍ:ເດ ັ ່ ນ ປ ຸ ່ ໃ ນ ອ ຳ ກ ຳ ປ ຳ ກ ສ ະ ຈ ຳ ກ ໝ ອ ກ:ເມ ກ ບ ່ ໍ ໄ ດ ້ ໝ ອ ງ ອັ ນ ນ ຶ ່ ງ ຂ ໍ ນ ິ ຮ ຳ ກ ປ ຳ ສ ສ ຳ ຈ ຳ ກ ທ ຸ ກ ໂ ສ ກ ໂ ຣ ກ ພ ັ ຍ ອ ຸ ບ ປ ະ ທ ະ ອ ັ ນ ຕ ຣ ຳ ງ ພ ້ ອ ມ ພ ູ ນ ບ ່ ໍ ຂ ີ ບ ຸ ນ ດ ້ ວ ຍ ຈ ະ ຕ ຸ ພ ິ ດ ທ ະ ພ ອ ນ ໄ ຊ 4 ປ ະ ກ ານ ຄ ື ອ ຳ ຍ ຸ ວ ັ ນ ຍ ະ ສ ຸ ຂ ະ ພ ະ ລ ະ ຈ ົ ່ ງ ທ ຸ ກ ທ ິ ພ ຳ ຣ ຳ ຕ ກ ຳ ນ ບ ຳ ງ ເທ ິ ນ.

ຖ້ຳໝອບໃຫ້ເງີ ນ ຂ ຶ ້ ນ ວ ່ ຳ ອ ຸ ກ ຳ ສ ະ ທ ະ ວ ຳ ຣ ັ ຕ ຕ ະ ເ ບ ນ ະ ກ ະ ຕ ັ ງ ສ ັ ບ ພ ັ ງ ອ ະ ປ ຳ ຣ ະ ທ ັ ງ ຂ ນ ະ ຖ ະ ເ ມ ພ ັ ນ ເ ຕ. ຄ ຳ ແ ປ. ຄ ວ ຳ ມ ພ ັ ງ ພ ຳ ດ ທ ັ ງ ຫ ລ ຳ ຍ ທ ີ ່ ຂ ຳ ນ ້ ອ ຍ ໄ ດ ້ ກ ະ ທ ຳ ແ ລ ້ ວ ດ ້ ວ ຍ ໄ ຕ ຣ ທ ະ ວ ຳ ຍ ຂ ໍ ທ ່ ຳ ນ ຈ ົ ່ ງ ອ ິ ດ ໂ ທ ດ ແ ກ ່ ຂ ຳ ນ ້ ອ ຍ.

ທ ່ ຳ ນ ຮ ັ ບ ວ ່ ຳ ອ ະ ທ ັ ງ ຂ ະ ມ ຳ ນ ິ ຕ ຸ ນ ເ ທ ຫ ິ ປ ິ ເ ມ ຂ ະ ນ ິ ຕ ັ ບ ພ ັ ງ ຄ ຳ ແ ປ. ຂ ້ ຳ ນ ້ ອ ຍ ອ ິ ດ ໂ ທ ດ ໃ ຫ ້ ພ ວ ກ ທ ່ ຳ ນ ພ ວ ກ ທ ່ ຳ ນ ກ ໍ ເ ພ ິ ່ ງ ອ ິ ດ ໂ ທ ດ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ຂ ຳ ນ ້ ອ ຍ ຮ ັ ບ ພ ້ ອ ມ ກ ັ ນ ວ ່ ຳ ອ ກ ຳ ສ ະ ຂ ນ ະ ນ ິ ພ ັ ນ ເ ຕ ຂ ຳ ນ ້ ອ ຍ ອ ິ ດ ໂ ທ ດ ໃ ຫ ້ ແ ກ ່ ທ ່ ຳ ນ ແ ລ ້ ວ ວ ່ ຳ ລ ິ ບ ໄ ປ ຈ ົ ນ ຈ ົ ບ ວ ັ ນ ທ ຳ ນ ິ ພ ັ ນ ເ ຕ ສ ັ ບ ພ ັ ງ ຯ ເ ປ ອ ະ ນ ຸ ໂ ມ ທ ຳ ນ ິ ກ ຳ ບ ສ ຳ ນ ເ ທ ົ ້ ອ ແ ລ ້ ວ ແ ລ ້ ວ ແ ຈ ກ ຂ ອ ງ ແ ກ ່ ພ ຣ ະ ສ ົ ງ ສ ັ ນ ະ ເ ນ ນ

ພຣະສົງເຂ ົ ້ ຳ ພ ັ ນ ສ ຳ

ວ ັ ນ ແ ຣ ມ ຄ ່ ຳ ນ ຶ ່ ງ ເ ດ ືອ ນ 8 ເ ປ ັ ນ ວ ັ ນ ພ ຣ ະ ສ ົ ງ ເ ຂ ົ ້ ຳ ພ ັ ນ ສ ຳ ກ ່ ອ ນ ອ ະ ທ ິ ຖ ຳ ນ ໃ ຈ ເ ຂ ົ ້ ຳ

ພັນສາ ວາທຳວັດຄາຣະວະກັນຕາມຜູ້ແກ່ຜູ້ອ່ອນ ຄຳທຳວັດເຫມືອນກັບທຳວັດ ພຣະພຸທຣຸບທຸກປະການ ເສັດແລ້ວຂະທິຖານເຂົ້າພັນສາ ຕາມແກ່ຕາມອ່ອນເປັນ ລຳດັບຮຸບ ຂ ເທົ່ອວ່າ " ອິມັສສະມິງ ອາວາເສ ອິມັງ ເຕນາສັງ ວັສສັງ ອຸເປມິ " ແປວ່າ ຂ້າພຣະເຈົ້າເຂົ້າຈຳພັນສາ ໃນອາວາດນີ້ຕລອດໄຕຣມາສນີ້ ດັ່ນນັ້ນຖ້າຟັງໄອ້ວາດ ທີ່ທ່ານເຈົ້າອາວາດຈະແນະນຳຕັກເຕືອນ ພຣະສົງ ສາມະເນນ ໃນການປະຕິບັດພຳເພັ້ງສມະຖະວິປັສສະນາ ເອົາໃຈໃສ່ພຳເພັ້ງໄຕຣສິກຂາ ຄື ສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ໃຫ້ບໍຣິບຸນ ຯ

ທຳວັດພຣະອຸປປັດຊາອາຈານ

ວັນແຮມ 1 ຄ່ຳ ທຳວັດອຸປັດຊາອາຈານຕາມວັດຕ່າງໆ ຖ້າປູ່ຫ່ານໃກກັນໄປ ມາບໍ່ສະດວກ ມັກຈະໄປທຳວັດກ່ອນເຂົ້າພັນສາ ການທຳວັດນີ້ ເປັນປະເພນີ ທີ່ດີ ໄດ້ກຸສົນມາກ ເພາະໃນຣະຫະພັນສາ ເປັນເວລາພຳເພັ້ ປະໂຍດຕິ ແລະປະ ໂຍດຜູ້ອື່ນໄດ້ເຕັມທີ ຊື່ວ່າ ພຳເພັ້ງສມະນະທັນ ໃນການພຳເພັ້ງຄຸນ ງາມຄວາມດີ ຖ້າຫາກຈິດໃຈເຮົາບໍ່ສະອາດຜ່ອງໃສ ໄດ້ປະມາດພາດພັ້ງໃນກັນແລະ ກັນ ເມື່ອບັງບໍ່ໄດ້ຂໍ່ໃຫ້ອົດໂທດ ຈະເປັນເຣື່ອງຣະແວງສົງໃສ ໃນການປະຕິບັດທັນ ສະໄນບຸຣານກໍມີຕຳນານເລົ່າໄວ້ໃນນິງຄຸນທີປານີວ່າ ເຈຕນາວ່າຮ້າຍພຣະອະຣິຍະ ເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານອົດໂທດໃຫ້ ກໍເປັນອະໂຫສິກັມຫາບາປບໍ່ໄດ້ ເປັນອຸທາຫຣນ ຈ໊ຳຖືເປັນຫລັກປະຕິບັດສືບກັນມາຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້

ບົທທີ 13 ບຸນເຂົ້າປະດັບດິນ.

ຄຳວ່າເຂົ້າປະດັບດິນ ໄດ້ແກ່ເຂົ້າແລະຂອງຄາວຫວານພ້ອມທັງຫມາກພຸ ປາ ສຸບທີ່ຫໍ່ດ້ວຍໃບກ້ວຍຫລືປາຊອງຫລືວັດຖຸອື່ນໆ ແລ້ວນຳໄປວາງຫລືຫ້ອຍໄວ້ຕາມ ຕົ້ນໄມ້ ຫລືຕາມພື້ນດິນ ຊື່ວ່າເຂົ້າປະດັບດິນ ກຳຫນົດການທຳ ໃນວັນແຮມ 14 ຄ່ຳ ເດືອນ 9 ເພາະມີກຳຫນົດການທຳໃນເດືອນ 9 ຄືບຸນເຂົ້າປະດັບດິນ ຕາມ ແບບສໄນເກົ່າ ແຕ່ສໄນປັດຈຸບັນເຫັນວ່າ, ເຖິງໃຫ້ໄປໄດ້ ຜູ້ຕາຍກໍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຈ໊ຳ

ນິຍົມເອົາໄປຖວາຍພຣະສົງແລ້ວອຸທິສໃຫ້ຜູ້ຕາຍ ຈະໄດ້ຮັບຜົນ ດັ່ງຕົວຢ່າງ ບາດ ພຣະເຈົ້າພິມພິສານ ກົນຂອງສົງໄປຕົກນາຣົກ ເຖິງ 91 ກັບ ພໍ່ພຣະເຈົ້າພິມພິ ສານ ທຳບຸນຖວາຍແກ່ທ່ານພຣະພຸທເຈົ້າ ພ້ອມພຣະສົງ 500 ອົງ ແລ້ວອຸທິສໃຫ້ ບາດ ບາດໄດ້ຮັບ ໄດ້ໄປເກີດໃນສວັນເຟັ້ນຕົວຢ່າງ.

ມູນເຫດແຫ່ງການທຳບຸນ

ນິເຮື່ອງເລົ່າໄວ້ໃນພຣະທັມມະບົດວ່າ ບາດຂອງພຣະເຈົ້າພິມພິສານກົນຂອງ ສົງ ຕາຍໄປເກີດເປັນເຜດ ຄັນພຣະເຈົ້າພິມພິສານຖວາຍທານແກ່ພຣະສົງ ມີພຣະ ພຸທເຈົ້າເປັນປະທານ ມີໄດ້ຊົງອຸທິດຜົນທານນັ້ນໄປໃຫ້ແກ່ເຜດທີ່ເປັນບາດ ເມື່ອບໍ່ ໄດ້ຮັບຜົນທານ ກໍພາກັນມາເປັ່ງສຽງພີ້ລີກ່ານ່າເພິງກົວ ໃກ້ພຣະຣາຊນິເວດໃນຍາມ ຣາຕີ ຕົ້ນເຊົ້າຂຶ້ນມາ ກໍໄປທູນຖາມພຣະພຸທອົງ ພຣະອົງກໍບອກໃຫ້ ແລ້ວກໍເລີ່ມ ຖວາຍທານ ມີປັດຈັຍໄທຍະທານທັນອຸທິດໄປໃຫ້ເຜດທີ່ເປັນບາດກໍໄດ້ຮັບຜົນທານໃນ ຂນະນັ້ນ ໃນການທຳບຸນເຊົ້າປະຈັບດິ່ນກໍຖືກັນວ່າ ທຳບຸນອຸທິດຜົນໃຫ້ແກ່ບາດທີ່ ຕາຍໄປແລ້ວ ຊາວລາວເຮົາສ່ວນມາກເອົາໃຈໃສ່ປະເພນີນີ້ດີແທ້ ເພາະຖືກັນວ່າເປັນ ວັນຣະລຶກເຖິງບາດຯ

ວິທີທຳບຸນ

ເຖິງວັນແຮມ 13 ຄ່ຳດຸນທຳອາຫານຄາວຫວານນີ ເຜືອກ ມັນເຊົ້າຕົ້ນເຊົ້ານົມ ນ້ຳອ້ອຍ ນ້ຳຕານ ແລະປາສູບໃຫ້ພຸງໆ ກະວ່າໃຫ້ແບ່ງເປັນສາມສ່ວນ ສ່ວນນຶ່ງລ້ຽງ ດູໃນຄອບຄົວ ແຈກບາດພີ້ນ້ອງ 1 ສ່ວນອຸທິດໃຫ້ບາດທີ່ຕາຍໄປ 1 ສ່ວນທຳບຸນຕັກ ບາດ 1 ສ່ວນ ເມື່ອເຖິງຕອນເຊົ້າ ນຳເອົາຂອງທີ່ຈັດໄວ້ສ່ວນນຶ່ງ ໄປຕັກບາດພຣະສົງ ເຖິງວັ້ນປ່າງນີ້ພຣະສົງບິນທະບາດໄດ້ຫລາຍຈະເອົາຈັກບາດກໍໄດ້ ສ່ວນການສະມາທານ ສິນ ຟັ້ງເທດ ກໍຄືງຄືກັນກັບນຶ່ງວັນອື່ນໆດ້ວຍ

ບົດທີ 14 ບຸນເຂົ້າສາກ

ຄຳວ່າສາກຫລືສລາກ ໆ ໄດ້ແກ່ເຄື່ອງຫມາຍທີ່ໃຊ້ແທນສົ່ງຂອງນິຈຸອິກປ່າງ

ນ້ຶງວ່າ ສລາກກະພັດ ຄືພາເຂົ້າທີ່ຢຸງນຊຶ່ເຈ້ົາຂອງລ້ຶງແລ້ວ ນ່ຳສລາກໄປໃສ່ບາດໃຫ້ພອຮ
ຈ່ບສລາກ ຖືກອ້ຶງໃດກ່ຖວາບອ້ຶງນັ້ນ ກ່ຳຫນົດທ່ຳວັນຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳ ເດືອນ 10 ນ ຊຸ ອ ກ
ປ່າງນ້ຶງວ່າ ບຸນເດືອນ 10 " ຄືບຸນເຂ້ົາສລາກ"

ນຸນເຫດແຫ່ງການທ່ຳບຸນ

ນິເຣ ອງເລ ່ ໃນທັມມະບົດວ່າ ບຸດຊາບກະຄຸນພິຄົນນ້ຶງ ພ່ ່ຕາບບ້ັງແຕ່ແມ ່
ຫາບ້ຶງທ່ີນ ີອາບຸແລະຕະກຸນສເ ີກັນມາໃຫ ້ເປັນພັນ ອ ີບາ ນາງເປັນ ບ ້ຶງຫນັ ້ງປ ່ ູ ດ ້ ວ ຍ
ກັນ ບ ່ ນ ີ ບຸ ດ ແມ ່ ຫ າ ບ ້ ຶ ງ ອ ື ່ ນ ມ າ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ພ ັ ນ ອ ະ ບ າ ອ ີ ກ ບ ້ ຶ ງ ຄ ົ ນ ນ ີ ້ ນ ີ ບ ຸ ດ ແ ຕ ່ ຝ ່ າ ຍ ພ ໍ ່ ຫ ລ ວ ງ ຄ ິ ດ
ອ ິ ດ ສ າ ພ ໍ ່ ງ ນ ້ ອ ຍ ກ ວ ່ າ ລ ູ ກ ພ ໍ ່ ງ ນ ້ ອ ຍ ຈ ະ ໄ ດ ້ ຮ ັ ບ ນ ໍ ອ ະ ດ ິ ກ ຈ ຶ ່ ງ ຄ ິ ດ ກ ິ ນ ອ ຸ ບ າ ບ ຈ ະ ຂ ້ າ ພ ໍ ່ ງ
ນ ້ ອ ບ ໃ ຫ ້ ຕ າ ຍ ເ ວ ົ ້ າ ກ ັ ບ ພ ໍ ່ ງ ນ ້ ອ ຍ ວ ່ າ ຖ ້ າ ເ ຈ ົ ້ າ ຕ ັ ້ ງ ຄ ັ ນ ຈ ຶ ່ ງ ບ ອ ກ ແ ກ ່ ຂ ້ ອ ຍ ພ ໍ ່ ງ ນ ້ ອ ຍ ກ ໍ ່ ຮ ັ ບ
ຄ ່ ຳ ເ ມ ື ່ ອ ຕ ັ ້ ງ ຄ ັ ນ ເ ທ ົ ່ ອ ທ ່ ຳ ອ ິ ດ ກ ໍ ່ ບ ອ ກ ພ ໍ ່ ງ ຫ ລ ວ ງ ໆ ໃ ຫ ້ ປ າ ກ ິ ນ ເ ພ ື ່ ອ ໃ ຫ ້ ລ ູ ລ ູ ກ ເ ທ ົ ່ ອ ທ ່ ີ ສ ອ ງ
ກ ໍ ່ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ກ ັ ນ ເ ທ ົ ່ ອ ທ ່ ີ ສ າ ມ ນ າ ງ ແ ກ ້ ວ ບ ໍ ່ ບ ອ ກ ຫ ນ ີ ເ ອ ົ າ ໄ ດ ລ ອ ດ ໄ ປ ອ າ ໃ ສ ປ ່ ູ ບ ້ ານ ບ າ ດ
ຈ ົ ນ ຄ ັ ນ ແ ກ ່ ພ ໍ ່ ງ ຫ ລ ວ ງ ຕ າ ມ ໄ ປ ທ ັ ນ ໃ ຫ ້ ກ ິ ນ ປ າ ແ ຕ ່ ເ ພ າ ະ ຄ ັ ນ ແ ກ ່ ຈ ຶ ່ ງ ບ ່ ລ ູ ລ ູ ກ ໃ ນ ທ ້ ອ ງ ກ ັ ນ
ຕ າ ຍ ນ ອ ນ ຂ ວ າ ງ ອ ັ ດ ຫ ົ ວ ໃ ຈ ກ ່ ອ ນ ພ ໍ ່ ງ ນ ້ ອ ຍ ຈ ະ ຕ າ ຍ ໄ ດ ້ ຜ ູ ກ ເ ວ ນ ພ ໍ ່ ງ ຫ ລ ວ ງ ວ ່ າ ຢ ່ ໃ ຫ ້ ຂ ້ າ ພ ະ
ເ ຈ ົ ້ າ ໄ ດ ້ ເ ກ ີ ດ ເ ປ ັ ນ ນ າ ງ ນ ັ ກ ຂ ີ ນ ີ ້ ສ າ ມ າ ດ ຫ ນ ້ ໍ ້ າ ກ ິ ນ ນ ັ ນ ແ ລ ະ ລ ູ ກ ນ ັ ນ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ແ ລ ້ ວ ຕ າ ຍ ໄ ປ
ພ ໍ ່ ງ ນ ້ ອ ຍ ເ ກ ີ ດ ເ ປ ັ ນ ແ ມ ວ ພ ໍ ່ ງ ຫ ລ ວ ງ ຖ ືກ ຜ ົ ວ ຂ ້ າ ໃ ຫ ້ ຕ າ ຍ ແ ລ ້ ວ ໄ ປ ເ ກ ີ ດ ເ ປ ັ ນ ແ ມ ່ ໄ ກ ່ ໃ ນ ຕ ະ
ກ ຸ ນ ດ ຽ ວ ກ ັ ນ ແ ມ ວ ໄ ດ ້ ກ ິ ນ ໄ ຂ ່ ໄ ກ ່ ທ ັ ້ ງ ສ ອ ງ ເ ທ ົ ່ ອ ຄ ັ ້ ງ ທ ່ ີ ສ າ ມ ກ ິ ນ ທ ັ ້ ງ ໃ ຂ ່ ໄ ກ ່ ແ ລ ະ ແ ມ ່ ໄ ກ ່
ແ ມ ່ ໄ ກ ່ ກ ່ ອ ນ ຈ ະ ຕ າ ຍ ໄ ດ ້ ຜ ູ ກ ເ ວ ນ ເ ກ ີ ດ ເ ປ ັ ນ ນ ົ ກ ເ ສ ົ ້ ອ ເ ຫ ລ ົ ວ ໆ ແ ມ ວ
ເ ກ ີ ດ ເ ປ ັ ນ ນ ົ ກ ເ ຈ ັ ້ ຍ ນ ົ ກ ເ ສ ົ ້ ອ ເ ຫ ລ ົ ວ ນ າ ຄ ້ ໍ ງ ວ ກ ິ ນ ລ ູ ກ ຂ ອ ງ ນ ົ ກ ເ ຈ ັ ້ ຍ ນ ົ ກ ເ ສ ົ ້ ອ ເ ຫ ລ ົ ວ ໆ
ເ ກ ີ ດ ເ ປ ັ ນ ນ ົ ກ ກ ຸ ລ ະ ທ ິ ດ າ ໃ ນ ຂ ະ ຄ ອ ນ ສ າ ວ ັ ກ ຖ ິ ຄ ັ ນ ຈ ະ ເ ອ ີ ນ ໄ ວ ໄ ດ ້ ແ ຕ ່ ງ ງ ານ ກ ັ ບ ຊ າ ບ ຄ ົ ນ
ນ ້ ຶ ງ ພ ໍ ຄ ອ ດ ລ ູ ກ ອ ອ ກ ມ າ ໃ ຫ ມ ່ ' ນ າ ງ ນ ັ ກ ຂ ີ ນ ີ ປ ອ ມ ເ ພ ດ ເ ປ ັ ນ ນ ົ ກ ສ ຫ ານ ໄ ປ ເ ນ ້ ຶ ງ ຄ ັ ້ ນ ໄ ດ ້
ໂ ອ ກ າ ສ ກ ໍ ຈ ັ ບ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ຍ ກ ິ ນ ເ ສ ັ ງ ຄ ັ ້ ງ ທ ີ 2 ກ ໍ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ກ ັ ນ ຄ ັ ້ ງ ທ ີ 3 ນ າ ງ ໄ ດ ້ ຫ ນ ີ ໄ ປ ສ ູ ່
ເ ຮ ື ອ ນ ຕ ະ ກ ຸ ນ ຂ ອ ງ ຜ ົ ວ ຄ ັ ້ ນ ເ ຖ ິ ງ ສ ະ ໃ ບ ກ ະ ຍ ະ ອ ະ ງ ິ ປ າ ກ ຈ ະ ອ າ ບ ນ ້ ຳ ຈ ຶ ່ ງ ສ ົ ່ ງ ບ ຸ ດ ໃ ຫ ້ ຜ ົ ວ ອ ຸ ້ ມ
ແ ລ ້ ວ ໆ ຮ ັ ບ ບ ຸ ດ ມ າ ໃ ຫ ້ ເ ພ ື ່ ອ ຈ ະ ໃ ຫ ້ ກ ິ ນ ນ ົ ມ ຜ ົ ວ ກ ໍ ລ ັ ງ ລ ົ ງ ອ າ ບ ນ ້ ຳ ເ ມ ື ່ ອ ນ າ ງ ນ ັ ກ ຂ ີ ນ ີ

ເຂົ້າມາຫາບາງຈົ່ງຈຳຫນ້າໄດ້ຈົ່ງເອົ້ນໃສ່ຜົວໃຫ້ ຂຶ້ນຈາກສະນຳແລ້ວພາກັນແລ່ນໄປສູ່ວິ
ຫານພຣະເຊຕະວັນ.ທີ່ພຣະພຸທະເຈົ້າຊົງປະທັບຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ

ຂນະນັ້ນສົມເດັ່ພຣະຜູ້ມີພາກກຳລັງສແດງທັນປູ ໃນຖ່ຳກາງບໍ່ຣິສັດເລີ່ມເຫັນ
ຜົວເມັ່ງນຳບຸດນ້ອຍເຂົ້າໄປຖວາຍແລະນອບກາບຖວາຍຊີວິດຕໍ່ພຣະພຸທເຈົ້າ ສ່ວນ
ນາງບັກຂີນີ້ຢືນຢູ່ທາງນອກປະຕູ ເທວະດາກັ້ນກາງໄວ້ ພຣະອົງຈົ່ງຕັດເອົ້ນນາງ
ບັກຂີນີ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ສັ່ງສອນປ່ໃຫ້ພະຍາບາດອາຄາດຈອງເວນກັນກັນຕ່ໄປ ຖ້າຈອງ
ເວນກັນຈະເປັນເວນກັນຕລອດຫລາຍກັບເຫມືອນແມວເປັນເວນກັບຫນູ ງຸເປັນເວນ
ກັບພັ້ງຟອນ ກາເປັນເວນກັບນົກເຄົ້າ ແລະຫມີເປັນເວນກັບໄມ້ຄ້ ແລ້ວຕັດສັ່ງໃຫ້
ນາງກຸລະທິດາ ນຳນາງບັກຂີນີ້ໄປລ້ງງໄວ້ ນາງນຳໄປລ້ງງໄວ້ປູ່ຄົກນອງ ອູ່ເຮອງນ້ຳ
ຄ ໄຟ ສາບຄາ ກອງຂີ້ຝຍ ປະຕບ້ານ ລ້ອນແລ້ວແຕ່ບ່ສບາຍ ຈົ່ງໃຫ້ປູ່ກາງແຈ້ງ
ຕາມຫົວໄຮ່ປາຍນາ ຈົ່ງພາກັນເອົ້ນຊ່ືວ່າ ຕາແຮກ ລ້ງງຮັກສາດ້ວຍເຂົ້າແລະ
ອາຫານປ່າງດ. ອາຫານປ່າງນ້ັ້ຕລອດມາທຸກວັນນ້ັ

ນາງບັກຂີນີ ເປັນຜູ້ຮູ້ເກນຝົນແລະນ້ຳດ ປີໃດຝົນແລະນ້ຳຈະດີຫລືບ່ດ ຈົ່ງບອກ
ບົ່ງສະຫານໃຫ້ຮູ້ ບົ່ງສະຫານເຮັ້ນນາໄດ້ຝົນດ ມີເຂົ້າຂອງເງິນຄຳນາກຈົນຊາວບ້ານສົ່ງ
ໃສພາກັນໄປໄຕ່ຖາມຮູ້ຄວາມຈົ່ງແລ້ວຈົ່ງພາກັນໄປນັບຖືນາງບັກຂີນີ ນຳເອົາເຂົ້າ
ປານາລ້ງງປ່າງອຸດົມສົມບູນ ຈົນນາງໄດ້ເອົາຂອງເຫລ້ານ້ັ້ນໄປຖວາຍເປັນສລາກກະ
ພັດວັນລະແປດລຳຫລັບຕລອດມາ ຈົ່ງຖ້ເປັນປະເພນ້ສືບກັນມາຈົນຕລອດເທ້ົາທຸກ
ວັນນ້ີ ເມ້ືອງລາວເຮົານ້ການລ້ງງນາງບັກຂີນີ ແຕ່ປ່ງນຊ່ືວ່າລ້ງງຕາແຮກ.

ລ້ງງຕາແຮກ

ຕາມຫົວໄຮ່ປາຍນາ ເຂົ້ານ້ຫລຸມກວ້ົ້ງຍາວພ່ປະນານ ປັກເສົ້າແລະລ້ອມເຄ້ົ້ງກາງ
ປູກເຂົ້າແຕ່ 3 ເຖ້ົ້ງ 9 ຕ້ນວາດ້ເລ້ີກກ່ອນຈະລ້ງມ້ືຮັກສາໃນຣະຫວ່ົ້ງກາງເດ້ືອນ 6
ຂ້ຶ້ນຫລ້ືແຮມກ່ຕາມ ແຕ່ໃຫ້ເປັນພະຫັກຖ້ວ່າເປັນວັນປັກແຮກເຫມ້ືອນພ້ທ້ີແຮກນາ
ຂວັນຂອງພະເຈ້ົ້າມະຫາຊ້ີວິດ ຄ້ເຈ້ົ້າຂອງນາຕ້ງມອາຫານຄາວຫວານ ເຮ້ືອເງ້ົ້ນ
ເຮ້ືອຄ່ໍາໄປລ້ງງຕາແຮກຂ່ໃຫ້ຕາແຮກໄປເຂ້ົ້າຄວາມຝັນວ່າຟ້າຝົນຈະດ້ຫລ້ືບ່ດ ຂ່ໃຫ້ງ້ວ

ຄວາບປ່ວິນິສຸກ ຂໍ່ປ່າໃຫ້ກະປຸແລະແມງໄມ້ຕ່າງ ໆ ມາກັດກິນເຂົ້າກ້າປາກົດວ່າໄດ້ ພິນດິຄັ້ນລ້ຽງແລ້ວກໍຕຸງນຄວາບໄປໄຖແຮກນາຂອັນຕໍ່ໄປ.

ພິທີທຳບຸນເຂົ້າສາກ

ເຖິງວັນ 14 ຄ่ຳເດືອນ 10 ຕຸງນຍາຫານຄາວຫວານເຫນືອນບຸນເຂົ້າປະດັບດິນ ໂດບກະກຳຫນົດໃຫ້ພໍ່ລ້ຽງດູກັນ 1 ແບ່ງໃຫ້ພີ່ນ້ອງ 1 ນຳໄປໃສ່ບາດຕອນເຊົ້າ 1 ເວລາ 7 ໂມງເຊົ້າເອົາພາເຂົ້າສະລາກອອກໄປຮວມກັນທີ່ວັດ ບ່ອນສາລາໃຮງທັມຫລືທ່ແຈກ ຂຸນຊຸ້ເຈົ້າຂອງລົງໃນພາເຂົ້າ:ແລ້ວນຳໄປໃສ່ບາດ ຖວາບໃຫ້ພຣະສົງຈັບສະລາກຖ້ືກອົງໃດກໍປະເຄນໃຫ້ອົງນັ້ນ ກ່ອນຈະປະເຄນວ່າຄຳຖວາບເຂົ້າສະລາກກະພັດພ້ອມກັນ ພໍ່ວ່າຈົບພຣະສົງຮັບພ້ອມກັນ ວ່າສາທຸດັ່ງ ໆ ກ່ອນ ແລ້ວທຳການອະປະໂຣກກ່ອນ ພຶກສຸສົງປຶ້ນຫນ້ານາທາງພຣະເຖຣະ ພຣະອະນຸເຖຣະ ວ່າອະປະໂລກ.

ຄຳອະປະໂຣກການ:ໃນ 3 ຫົນກ່ອນ

ອະບັ ປະຖະມະພາໃຕ ເຖຣັສສະ ປາປຸນາຕິ ອະວະເສສາ ພາຖ ອັນຫາ ກັ ປາປຸນນັນຕຸ ພຶນຊຸຈະສາມມະເນຣາຈະ ຖະຫັດຖາຈະ ບະຖາສຸຂັ ປະຣິ ພຸນຊັນຕຸ ວ່າສາມເທ໊ອ:ເລ້ວ ໆ ຮັບ ສາທຸພ້ອມກັນ.

ມີຜູ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ອາຫານທ໊ີພຣະທ່ານອະປະໂຣກນັ້ນ ຖ໊ືກັນວ່າເປັນຂອງສົງເອົາມາ ກິນເປັນບາບຄວາມຈິງບ່ໍເປັນຢ່າງນັ້ນເພ:ະຄຳ ອະປະໂຣກນັ້ນແມ່ນພະສົງແຈກແຍ່ງ ສ່ວນຂອງທ່ານທ໊ີເຫລ໊ືອກໍເປັນເສັດສະຫລ່ໄປ ຈິງບ່ໍເປັນບາບກັນແຕ່ປະການໃດ ຄັ້ນສັນເສັດແລ້ວ ພຣະອະນຸໂມທະນາແລ້ວ ມ໊ີການເທສສະລຍງເຂົ້າສາກ ຕອນບ່າຍມ໊ີການເທດ 2 –3 ທັມນາດ ຫລ໊ືຫນັງສ໊ືເຣ໊ືອງຕ່າງ ໆ ຈົນຕລອດວັນໃນມ໊ືນັ້ນ ແລ້ວແຕ່ຄວາມພ້ອມພຽງ ຕ໊ົກລົງກັນຈະເທສນາແລະທຳພ໊ິທ໊ີຢ່າງໃດກ໊ໍໄດ້.

ການທຳບຸນເຂົ້າສະລາກ ແລະບຸນເຂົ້າປະດັບດິນນ໊ີ ເຮ໊ັດບຸນເພ໊ືອປະໂຍດແກ່ບາດເພ໊ືອຣະລ໊ືກເຖິງຜູ່ເປັນບາດ ສົນຄວນທ໊ີອະນຸຊຸນລຸ່ນຫລັງເອົາໃຈໃສ່ ກະທຳໃຫ້ເປັນປະໂຍແກ່ບາດຂອງເຮົາທ໊ີຕາຍໄປ:ແລ້ວ ເພ:ະທ່ານສ:ເດງໄວ້ວ່າ ບາດທ໊ີຕາຍໄປເອົາ

ไปแต่ถือเอา บ่ได้ทำนา ค้าขาย ทาธาชุภาบ ทำภาบจ้าๆ อาไสล้างชีบจาก พวกเธาที่บ้านิชีวิตปู่ ถ้าเธาปะมาดบ่ทำบุนสิ่งไปให้ บ่มีอันบาดอันธะลึก ถึงบาด ถ้าเอาบ่ตายก่ถิงอิดอาหานจ่อยโซไปแม่แท้.

บิทที 15 บุนออกพันสา

คำว่าพันสา ได้แก่ปีหลีธะดูฝน และละดูฝนบีน้ำมี 4 เดือนถืตั้งแต่แรมค่ำน้ำ (1) เดือน 8 เถิงเพ็งเดือน 11 แต่ที่ชิ่งธะบุบาณมาผัดป่วง คำว่าออกได้แก่ออกจากเขดจำกัด ไปพักแรมที่อื่นได้ มีกำหนิดสามทำในเดือน 11 ขึ้น 15 ค่ำ เพาะมีกำหนิดกะทำในเดือน 11 จิ่งชื่อว่าบุนเดือน 11 ถืบุนออกพันสา.

บุนเหตแห่งการทำ

เพื่อเปิดโอกาดให้พธะพิกสุสิ่งได้กะทำกิดของพธะสาสนา เชิ่นไปเหดสั่งสอนปะชาชิน บวดภุลละบุดสืบอายุพธะพุทสาสนาเป้นต้น ได้ทำกิดส่วนตินเชิ่น ไปปั่งมบาดพี่น้องพ่อแม่ อุปัดชาอาจานเป้นต้น จิ่งชิ่งอะนุบาดให้ออกพันสา ก่อนจะออกต้องปะวาลานาเสั่งก่อน.

คำปะวาธะนา

ได้เปิดโอกาดให้ว่าก่าวตักเตือนแนะนำกันได้ ด้วยว่าเมื่อออกพันสาแล้วต่างถินต่างไป ในการไปนั้น อาดจะไปทำภาบผิดพาดเสั่ง กิธียามาธะบายของพิกสุก็ได้ ถ้าพิกสุผู้เจดบาดิใด่จะว่าก่าวตักเตือน เมื่อบ่ได้เปิดโอกาดให้กันไว้ ผู้ที่มีหิดถึมานะจะหาว่าดูถูกดูหมิ่น ทำให้เสั่งมาธะบาดบิ่งขึ้น จิ่งเปิดโอกาดให้ปะวาธะนากัน อายุปะวาธะนามีกำหนิดแต่แรม 1 ค่ำ เดือน 11 เถิงเพ็งเดือน 12 รวม 4 เดือน.

วิหีเธ็ดบุน

วันยอกพันสาเป้นวันสำคันบิ่ง ถือเป้นมื้อวันสุดท้ายแห่งการจำพันสา ทั่วบันพะชิดและถะลีหัด ต่างถือเป้นปะจำเอ้นบ่ได้.

. ພິທີຝ່າຍພຣະ ວັນຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳ ເດືອນ 11 ແຕ່ເຊົ້າມືດຕີຣະຄັ້ງລົງ ທຳວັດເຊົ້າພ້ອມກັນ ເສັດແລ້ວປະວາຣະນາແທນສວດປາຕິໂມກ ຄືບ່ສວດປາຕິໂມກ ປະວາຣະນາທິດງວຕ້ຳບັດຕິວ່າ 1–2 ຫລື 3 ຄັ້ງ ພຣະເຖຣະເຣີ່ມປະວາຣະນາຕ່ໍສົງ ພຣະປະວາຣະນາວ່າ ສັງຄັງຣາວຸໃສ ປະວາຣະເຣມີ ທິດເຖນະວາ ສຸເຕນະ ວາ ປະຣິສັງກາຍະ ວາ ວະທັນຕຸນັ້ງ ອາຍັສສະມັນໂຕ ອະນຸກັນປັ້ງ ອຸປປາທາຍະ ປັສສັນໂຕ ປະຕິກກະຣິດສານີ.ໃຫ້ວ່າ 3 ຫົນ

ແປວ່າ

ຂ້ານ້ອຍປະວາຣະນາຕ່ໍສົງ ດ້ວຍໄດ້ເຫັນໄດ້ຍິນຫລືລ້ວງກຽດ ຂໍຈົ່ງອາໄສຄວາມ ອະນຸເຄາະວ່າກ່າວຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍເຫັນຢູ່ຈັກທຳຄືນເປັນກາງເສັດປະວາຣະນາ ຄື ວ່າອອກພັນສາ ແຕ່ໃນວັນຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳນີ້ ຈະໄປພັກແຮມທີ່ອື່ນບ່ໄດ້ ສ່ວນກິດຈະວັດ ມີກາງເທດນ້ັ້ນຕລອດມື້ ຕລອດຄືນ ຫລືຫາກວ່າຈະມີກາງເທສນາ ຫລືວ່າຈະ ເຣັດກິດອື່ນໆ ແລ້ວແຕ່ພ້ອມພຽງກັນໃນສິ່ງທີ່ບ່ມີຄວາມຜິດຕ່ໍສິນທັນ ຄຳສັ່ງສອນ ຂອງພຣະພຸທເຈົ້າ ແມ່ນເຣັດໄດ້ທັ້ງຫມົດ

ພິກສຸໄດ້ ປະວາຣະນາແລ້ວ ບ່ອນເປັນຜູ້ວ່າງ່າຍ ຮັບເອົາຄຳຕັກເຕືອນຂອງກັນ ແລະກັນໂດຍຊື່ງຕາຊື່ນໃຈ ບ່ສະແດງອາກາງເສັ່ງໃຈ ບ່ມີທິດຖືມານະ ແມ່ນຜູ້ຕັກເຕືອນ ກໍເປັນຜູ້ມີອັດທະຍາໄສດີ ມ່ຽງທຳມ້ຽງວິໃນ ທຳກຽດຂອງພຣະພຸທສາສນາ ເປັນທີ່ຕັ້ງບ່ໄດ້ເອົາເຣື່ອງ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເຂົ້າໄປກ່າວທັກທ້ວງເພື່ອກັນ

ວິທີຝ່າຍຄະລຶຫັດ

ເຖິງວັນປ່າງນັ້ນຕຸມຈັດສັກກາຣະ ຂາທະນີຍະໄພສະນີຍາອາຫານ ນາຖວາຍ ແດ່ພຣະສົງ ສະນາທານສິ້ນ ທຳວັດ ສຸດມົນ ຟັງເທດ ຖ້າໄດ້ມີກາງປະວາຣະນາ ໃນພວກທາຍິກທາຍິກາ ຈະເປັນປະໂຍດແກ່ພຣະພຸທສາສນາບ່ນ້ອຍເລີຍ.

ຄະລຶຫັດປະວາຣະນາ

ຄຳປະວາຣະນາຂອງຄະລຶຫັດບ່ມີ ແຕ່ອະນຸໂລມຕາມຄຳຂອງພຣະວ່າ ໃນບັນດາ ທາຍິກ ທາຍິກາ ທີ່ຮ່ວມໃຫ້ທານ ເອີ້ນວ່າ ຈະເຣີ່ມເມດຕາພາວະນາດ້ວຍກັນ ເຮົາ

ທັງຫລາຍ ຂໍປະວາຣະນາ ຕໍ່ກັນໄວ້ ຖ້າໃຜເຫັນ ໃຜໄດ້ ຍິນໃຜ ບໍ່ໄດ້ລ້ຽງດູກັນ ດ້ວຍ ກາຍວາຈາໃຈ ໂດຍສະເພາະແກ່ພຣະພຸທສາສນາ ເປັນປະໂຍດແກ່ຊາດດ້ວຍ ດ້ວຍວ່າ ຄວາມເຫລື້ອມລ້ຳຕ່ຳສູງ ຄື ຍົດຖາບັ້ງດາສັກ ຖືເຂົ້າຖືເຮົາ ຈົນເປັນເຫດບໍ່ໄດ້ວ່າກ່າວ ກັນໄດ້ດັ່ງນີ້ ເກີດຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ຕັກເຕືອນວ່າກ່າວ ແນະນຳກັນ ຈົນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ ຫນຸ້ງບາກ ເຖິງບໍ່ໄວ້ວາງໃຈກັນ ຖ້າໄດ້ປະວາຣະນາຢ່າງວ່ານານີ້ ກໍ່ຈະເປັນເຫດທຳ ລ້າບທິດຖິມານະ ຕັກເຕືອນກັນໄດ້ທຸກປະການ

ໃຕ້ປະທີບ.ຫລືໂຫລເຮືອໄຟ

ໃນວັນທີ 15 ຄ່ຳນັ້ນ ຈັດທຳເຮືອໄຟຂຶ້ນໃນເຂດວັດຕໍ່ຫນ້າສິມດ້ວຍໃສ່ເສົາໄມ່ ໄຜ່ດ້ວຍທ່ອນກ້ວຍ ແລ້ວກາງຕົ້ນນຳທູບທຽນດອກໄມ້ ມາໃຕ້ ບູຊາພຣະຫລືແຫ່ທຽນ ຫລືໂຄມໄຟມາໃຕ້ຫລືມາຈູດ ຖ້າຢູ່ທາງຕ່າງແຂວງຫລືຢູ່ຊົນນະບົດ ຈະເຮັດເຮືອໄຟ ນ້ຳກໍໄດ້ ເພື່ອບູຊາພຣະຣັຕນະໄຕ ທຳຢູ່ 3 ຄືນ ຖືວ່າໄດ້ບຸນກຸສົນມາກ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ພຣະຍະບຸຣຸດທະໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນໄດ້ຮັບຍົກຍ້ອງວ່າ ເປັນຜູ້ມີຕາທິບ ເຫັນ ກາງໄດ້ໄກ ໄດ້ເພາະອະນິສົງຄວາມປະທີບ ຄືໃຕ້ປະທີບນັ້ນເອງ ດ້ວຍເຫດນີ້ຜູ່ປາຖນາ ປາກໄດ້ຕາທິບຈົ່ງໄດ້ພາກັນມາໃຕ້ປະທີບຄືໃຕ້ໄຟບູຊາພຣະ ຕາບເທົ້າທຸກວັນນີ້.

ຕົ້ນດອກເຜົ້ງ.

ຄຳວ່າຕົ້ນດອກເຜົ້ງ ໄດ້ແກ່ປາສາດເຜົ້ງ ຄືທຳເປັນຕົ້ນ ເອົາກາບກ້ວຍມາເທງ ເປັນລາຍ ຊື່ວ່າເທງບວກແລ້ວແອ້ມແລະມຸງດ້ວຍກາບກ້ວຍ ຕົ້ມເຜົ້ງໃຫ້ເປື່ອຍ ຈຸ່ມເປັນດອກຫລືທຳເປັນແຜ່ນ ສຸງຕິດກາບກ້ວຍ ຣວມຊື່ວ່າ ຕົ້ນດອກເຜົ້ງເຄື່ອງ ປະດັບນີ ຜ້າ ຜ ກັບໄຟ ເຈ້ຶ ສ ຝ້າຍ ໂຫມ ເງິນຄຳ ນຳໄປແຫ່ພ້ອມກັນ ຖວາຍ ພ້ອມກັນ ການທຳຕົ້ນດອກເຜົ້ງນີ້ ທຳເພື່ອອຸທິດໃຫ້ບາດກໍນີ ເພື່ອແກ້ບ່ວງສວງບາງ ປະເພນາ ໆ ສນດກນ

ນຸບເຫດແຫ່ງການເຮັດຕົ້ນດອກເຜົ້ງ

ນີເຣື່ອງເລົ່າໄວ້ໃນທັມມະບົດວ່າ ຄັ້ງພົກສຸຊາວເມືອງໃກສັນພີວ໊ວາດກັນ ພຣະ ພ້ມີພຣະພາກຕັກເຕືອນ ບໍ່ຟັງ ຈົ່ງສະເດັດໄປຈຳພັນສາປ່າຣັກຂິຕວັນ ມີຊ່າງແລະ

ລ້ຽງເປັນຜູ້ອຸປປະຖາກ ຊ້າງຕົ້ນນ້ຳຖວາຍ ຮັ່ງເຜົ້ງທ້ພຣະອົງຄັ້ງເອົາສັ່ງແລ້ວ ຜູ້ຄຶດ
ເຫັ້ນປະໂຍດ ຄົງຈະເອົາຂ້ເຜົ້ງທຳທ່ຽນຖວາຍ ພ່ຽງເອົາຂ້ເຜົ້ງໄປຖວາຍເປ້ົ່ງບ່ໍ່ເປັ້ນ
ສ່ຽງສຳຄັ້ນ ຈ້ົ່ງອຸສາທຳເປັ້ນລ້ົ້ນ ປະດັບ:ດົກແຕ່ງໃຫ້ງ້ົ່ດງາມຫ້ານແຫ່ໄປຖວາຍ ເຖ້ົ່ງ
ກັບຖ້ົ່ເປັ້ນປະເພ້ົ່ນ້ີ້ສ້ືບມາ ຈົ່ນເທ້ົ່າທຸກວັ້ນ້ີ້

ໃຫລເຮ້ືອໄຟ.

ເຮ້ືອໄຟ ຄ້ົ່ ເຮ້ືອທ້ີ່ເຮ້ັດດ້ວ້ຍທ່ອ້ນກ້ວ້ຍ ຫລ້ົ່ໄມ້ໄຜ່ບ້ວ 20 ແ:ນດ ຫລ້ົ່ 10ຖ
ແ:ນດ ຈຸ້ດແລະໄຕ້ໃຫ້ສ່ວ້ງ ເ:ີ້ນວ່ເຮ້ືອໄຟ ປະເທດໃຫ້ ເ:ີ້ນວ່ລ້ອ:ກະທ້ົ່ງ
ເ:ືອ:ລ້ວ:ເຮ້ົ່ຊ້ົ່ວ່ໃຫລເຮ້ືອໄຟ ນ້ິ:ນ:ເຮ້ັດ:ແລະໃຫລກ້ັ:ໃ:ວ້ັ:ຂ້ຶ້ນ 15 ຄ່ຳ ເ:ວລ:ປ:ະ
ນ:ານ 7 ໃ:ນ:ງ ຫລ້ົ່ 8 ໃ:ນ:ງ ແ:ລ:ງ ເ:ີ່ມຈຸ້ດເຮ້ືອໄຟ:ອ:ກໄປ:ກ:ລ:ງ:ແ:ມ່ນ້ຳ ໃ:ຫ້:ອ:ານ:ກ:ສ:ັ:ນ
ຍ:ານ:ແ:ລ:ວ:ໃ:ຫ:ລ ໃ:ຫ້ ຄ:ົ:ງ:ໄ:ປ:ເ:ບ້ົ:ງ:ກ:ັ:ນ:ປ:ານ:ຫ:ລ:ວ:ງ:ຫ:ລ:ານ:ເ:ຮ:ືອ:ໄ:ຟ:ຜ:ຸ:ໃ:ດ:ຍ:ານ:ວ:ແ:ລ:ະ:ແ:ສ:ງ:ໄ:ຟ
ສ:ວ:ານ:ດ:ີ ໄ:ດ:ກ:ງ:ດ:ເ:ຖ:ິ:ງ:ກ:ັ:ບ:ໄ:ດ:ຮ:ັ:ບ:ອ:ານ:ວ:ັ:ນ:ກ:ໍ:ນ:ີ ໃ:ນ:ກ:ານ:ໃ:ຫ:ລ:ເ:ຮ:ືອ:ໄ:ຟ:ນ:ັ:ນ ມ:ັ:ກ:ຈ:ະ:ມ:ີ:ເ:ຮ:ືອ:ນ:ັ:ອ:ຍ
ໃ:ຫ:ງ:ວ:ິ:ດ:ຕ:ານ ເ:ສ:ບ:ງ:ັ:ນ:ຄ:ອ:ງ:ກ:ອ:ງ ແ:ກ ສ:ັ:ງ ຣ:ະ:ຄ:ັ:ງ ສ:ງ:ງ:ສ:ນ:ັ:ນ:ຫ:ວ:ັ:ນ:ໃ:ຫ:ວ:ໄ:ປ:ຕ:ານ:ແ:ມ່:ນ:ຳ:
ເ:ປ:ັ:ນ:ກ:ານ:ສ:ນ:ຸ:ກ:ຄ:ຶ:ກ:ຄ:ື:ນ:ດ:ີ ທ:ັ:ງ:ບ:ຸ:ຣ:ຸ:ດ:ສ:ັ:ດ:ວ:ິ ພ:ອ:ນ:ໃ:ຣ:ຮ:ອ:ງ:ສ:ນ:ັ:ນ:ເ:ນ:ື:ອ:ງ:ນ:ັ:ນ:ຕ:ລ:ອ:ດ:ທ:າ:ງ.

ຖ:້:າ:ເ:ປ:ັ:ນ:ຊ:ຶ:ນ:ນ:ະ:ບ:ົ:ດ:ປ:ຸ:ຫ:່:າ:ງ:ໄ:ກ:ະ:ແ:ມ່:ນ:ຳ ຈ:ະ:ໃ:ຫ:ລ:ະ:ຮ:ື:ອ:ໄ:ຟ:ບ:ໍ:ທ:ັ:ນ:ກ:ຳ:ຫ:ນ:ົ:ດ ກ:ໍ:ເ:ລ:ື:ອ:ນ
ເ:ປ:ັ:ນ:ວ:ັ:ນ:ແ:ຮ:ນ 1 ຄ:ຳ ທ:ັ:ງ:ຝ:່:າ:ຍ:ວ:ັ:ດ:ແ:ລ:ະ:ຝ:່:າ:ຍ:ບ:້:ານ ຈ:ັ:ດ:ຫ:າ:ໄ:ມ້:ໄ:ຜ່:ແ:ລ:ະ:ສ:ະ:ບ:ຽ:ງ:ອ:ານ:ຫ:ານ
ໄ:ປ:ລ:ຽ:ງ:ເ:ພ:ນ:ງ:ທ:ີ:ແ:ມ່:ນ:ຳ ຕ:ອ:ນ:ບ:່:າ:ຍ:ເ:ລ:ີ:ມ:ເ:ຮ:ັ:ດ:ເ:ຮ:ືອ:ໄ:ຟ ແ:ລ:ະ:ມ:ີ:ກ:ານ:ຟ:້:ອ:ນ:ລ:ຳ:ຂ:ັ:ບ:ຮ:ັ:ອ:ງ ຕ:ິ
ນ:ອ:ບ:ເ:ປ:ັ:ນ:ລ:ັ:ນ ເ:ວ:ລ:າ:ບ:່:າ:ຍ 5 ໃ:ນ:ງ ມ:ີ:ກ:ານ:ສ:ຸ:ດ:ມ:ືນ ຟ:ັ:ງ:ເ:ທ:ດ ເ:ມ:ື:ອ:ເ:ຖ:ິ:ງ:ຕ:ອ:ນ:ຄ:ຳ ກ:ໍ:ໄ:ດ:້
ແ:ກ:່:ເ:ຮ:ືອ:ໄ:ຟ:ອ:ອ:ກ:ໄ:ປ:ກ:າ:ງ:ນ:ຳ ມ:ີ:ເ:ຂ:ົ:ານ:ຕ:ົ:ມ ເ:ຂ:ົ:ານ:ໜ:ົ:ມ ຝ:ັ:ານ ໃ:ຫ:ນ ດ:ອ:ກ:ໄ:ມ້ ທ:ຸ:ບ ທ:ຽ:ນ
ເ:ປ:ັ:ນ:ລ:ັ:ນ ພ:ໍ:ເ:ຮ:ືອ:ອ:ອ:ກ:ຈ:າ:ກ:ຝ:ັ:ງ ຜ:ູ້:ຄ:ົ:ນ:ແ:ລ:ະ:ພ:ຣ:ະ:ສ:ົ:ງ:ຄ:ຽ:ນ:ກ:ັ:ນ ມ:ີ:ກ:ານ:ເ:ສ:ບ:ງ:ັ:ນ ຄ:ັ:ອ:ງ
ກ:ອ:ງ ແ:ກ, ສ:ັ:ງ ຣ:ະ:ຄ:ັ:ງ ສ:ນ:ຸ:ກ:ສ:ະ:ບ:ານ:ມ:ວ:ນ:ຊ:ຶ:ນ:ກ:ັ:ນ:ຕ:ລ:ອ:ດ:ທ:າ:ງ.

ຊ:ວ:ງ:ເ:ຮ:ອ.

ຄ:ຳ:ວ:່:າ:ຊ:ວ:ງ ໄ:ດ:້:ແ:ກ:່:ແ:ຂ:ວ:ງ:ເ:ຮ:ືອ:ທ:ີ:ໃ:ຊ:ແ:ຂ:ວ:ງ ຄ:ືເ:ຮ:ືອ:ຂ:ຸ:ດ ເ:ຮ:ືອ:ເ:ຂ:ັ:ນ ມ:ີ:ຫ:ົ:ວ:ແ:ລ:ະ
ທ:້:າ:ຍ:ງ:ອ:ນ:ສ:ູ:ງ ປ:່:າ:ງ:ນ:ອ:ບ:ບ:ັ:ນ:ຈ:ຸ:ສ:ິ:ພ:າ:ບ:ໄ:ດ:້ 20 ຄ:ົ:ນ:ຂ:ຶ:ນ:ໄ:ປ:ເ:ຖ:ິ:ງ 150 ຄ:ົ:ນ ຕ:ານ:ວ:ັ:ດ:ທ:ີ:ໃ:ກ:ໍ້
ແ:ມ:ນ:ຳ:ນ:ັ:ກ:ມ:ີ:ເ:ຮ:ືອ:ຊ:ວ:ງ:ໄ:ວ:ປ:ະ:ຈ:ຳ ເ:ວ:ລ:າ:ຈ:ະ:ຊ:ວ:ງ:ກ:ໍ:ສ:ະ:ດ:ວ:ກ ທ:ຸ:ກ:ວ:ັ:ນ:ນ:ີ:ຫ:ານ:ຍ:າ:ກ ເ:ວ:ລ:າ

ຈະຊ່ວງກໍເຊີນຊວນບ້ານທີ່ມີເຮືອໃຫ້ມາຊ່ວງ ກຳໜົດການຊ່ວງໃນອະຫວ່າງເດືອນ 11 ຈະເປັນອື່ນແຮມກໍແລ້ວແຕ່ຈະສະດວກ ແຕ່ສເພາະພາບໃນໜະຄອນວຽງຈັນ ແມ່ນເດືອນ 11 ເພ້ງ ຖ້າປີໃດນ້ຳລ້ຽງຊ້າກໍບຶດເວລາອອກໄປຫາເດືອນ 12 ຖືວ່າໃນ ອະບະນີ້ເປັນອະບະທີ່ກຳນາແລ້ວ ອີກບໍ່ນານກໍຈະເຖິງເວລາກ່ຽວເຂົ້າອີກ ຊຶ່ງເປັນ ການທີ່ກາກກໍ່ກ່ອນຈະລ້ຽມືກ່ຽວເຂົ້າ ກໍນາສະແດງຄວາມອື່ນເລີ້ງບັນເທີງໃຈຕໍ່ກັນ ໃຫ້ສະນຸກສະນານ ຈະໄດ້ມີກຳລັງໃຈ ກຳລັງກາບດີຂຶ້ນ ອີກຢ່າງນຶ່ງເພື່ອເປີດໃຫ້ ພົບປະວິສາສະຄຸ້ນເຄີຍຣະຫວ່າງກັນແລະກັນ ຂອງເພື່ອນບ້ານໃກ້ຄຽງ ການຊ່ວງ ເຮືອຈຶ່ງຖືເປັນປະເພນີອັນດີ ທຳກັນມາຈົນເທົ້າທຸກວັນນີ້ ສຳຫລັບການຕ້ອນຮັບ ລ້ຽງດູເຈົ້າບ້ານ ເຈົ້າສັດທາໃຫ້ຄວາມສະດວກ ບາງແຫ່ງທາງຣາຊການ ຝ່າຍບ້ານ ເມືອງເອົາໃຈໃສ່ດີ.

ຜ້າຈຳນຳພັນສາ.

ຄືຜ້າທີ່ພິກສຸຈະໄດ້ຮັບຕໍ່ເມື່ອຈຳພັນສາແລ້ວ ມີເວລາທີ່ຈະຖວາຍ ແລະຮັບໄດ້ ຕັ້ງແຕ່ແຮມ 1 ຄ່ຳເຖິງ ຂຶ້ນ 15 ຄ່ຳເດືອນ 4 ແຕ່ນິຍົມທຳກັນມັກຖວາຍວັນແຮມ 1 ຄ່ຳ ເດືອນ 11 ແຕ່ສະເພາະວຽງຈັນ ນິຍົມຖວາຍຂຶ້ນ 14 ຫລື 15 ຄ່ຳ ເດືອນ 11

12. ບຸນກະຖິນ.

ຄຳວ່າກະຖິນ ໄດ້ແກ່ໄມ້ສະດຶງທີ່ທຳເປັນກອບ ສຳຫລັບຂຶງບິບຜ້າຈີວອນ ຂອງພຣະພິກສຸ ເປັນຊຸ້ຜ້າ ຊຶ່ວ່າຜ້າກະຖິນ ມີກຳໜົດການທຳ 1 ເດືອນ ຄືຕັ້ງ ແຕ່ແຮມຄ່ຳ 1 ເດືອນ 11 ເຖິງກາງເດືອນ 12 ຫາກຜູ້ມີສັດທາ ປາກຈະຖວາຍ ກ່ອນ ຫລືຫລັງກຳໜົດນີ້ບໍ່ເອີ້ນຊຶ່ວ່າກະຖິນ ຊຶ່ວ່າກອງອັດຖະ ແຕ່ນິຍົມກັນທຳໃຫ ນາກຂ້ຳງຂຶ້ນເດືອນ 12 ເພາະໃຫນາກທຳເປັນມະຫາກະຖິນ ຈະມີໂອກາດຈັດ ຄຸມການຫາບ ຮີຂານບ ຮີວານກະຖິນໃຫ້ໄດ້ນາກໆ ເພາະມີກຳໜົດທຳໃນເດືອນ 12 ຈຶ່ງຊຶ່ວ່າບຸນເດືອນ 12 ຄືບຸນກະຖິນ ແລະທັງເປັນຣີດຄອງປະເພນີລາວເຮົາທັ້ງ ຫລາຍ ພາກັນນິຍົມນັບຖືນາກ ຖືວ່າຜູ້ສ້າງກອງມະຫາກະຖິນແລ້ວ ຈະໄດ້ໄປເກີດ ເມືອງສວັນ ເໝືອນເຮືອງ ຕົນນະບານບຸຣຸດເປັນຕົວຢ່າງຈຶ່ງພາກັນນິຍົມສ້ຳງນາກ.

ມູນເຫດແຫ່ງການທຳ.

ນິເຣື່ອງເລົ່າໄວ້ວ່າ ພິກສຸຊາວເມືອງປາວາ 30 ຮູບ ຈະໄປເຝົ້າສົມເດັ່ພຣະ ຜູ້ມີພຣະພາກເຈົ້າ ທີ່ວັດພຣະເຊຕຕະວັນ ແຕ່ໄປບໍ່ທັນວັນເຂົ້າພັນສາ ຈຶ່ງພັກຈຳ ພັນສາທີ່ເມືອງສາເກດ ພໍອອກພັນສາກໍຣີບໄປເຝົ້າ ຢ່າງຕາກແດດຕາກຝົນ ໄປ ຕາມທາງທີ່ມີເປືອຕົມ ຈົວອນປົກຄຸ່ມໄປດ້ວຍນ້ຳຝົນຈົນເຖິງວັດພຣະເຊຕຕະວັນ ພຣະອົງຊົງຊາບຄວາມລຳບາກຂອງພຣກສຸເລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ ຮັບຜ້າກະ ຖິນໃນຣະຍະຫລັງພັນສາ 1 ເດືອນ ຖືເປັນປະເພນີມາຈົນເທົ້າທຸກວັນນີ້ ນາງວິ ສາຂາເປັນຄົນແຣກນຳຜ້າກະຖິນໄປຖວາຍແກ່ພຣະພິກສຸສົງ ມີພຣະພຸທເຈົ້າເປັນ ປະທານ ຄັ້ນຕໍ່ມາການທຳກະຖິນເກີດລຳບາກຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນວ່າ ຜ້າທີ່ຖວາຍບໍ່ພໍ ແກ່ພຣະສົງ ສົງບໍ່ຮູ້ວ່າຈະໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດ ເປັນເຫດໃຫ້ພຣະອົງຊົງບັນຍັດ ສິກຂາບົດ ເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນອີກວ່າ ຜ້າກະຖິນສົມຄວນໃຫ້ພິກສຸຜູ້ຈຳພັນສາຄົບໄຕຣມາດສາມ ເດືອນ ຜູ້ມີຈົວອນເກົ່າກວ່າໝູ່ ແລະຜູ້ສະລາດໃນພຣະທັມວິໃນ ແລະໃຫ້ພິກສຸຜູ້ ຈຳພັນສາພ້ອມກັນອະນຸໂມທະນາ ເປັນໄດ້ຊື່ວ່າຮັບກະຖິນດ້ວຍກັນມີອານິສົງເທົ່າກັນ

ພິທີທຳ.

ກະຖິນມີ 2 ປ່າງຄື ຈຸນລະກະຖິນ ກະຖິນນ້ອຍ 1 ມະຫາກະຖິນ ກະຖິນ ໃຫຍ່ 1 ໃນການທຳກະຖິນທັ້ງ 2 ປ່າງນີ້ ກ່ອນອື່ນຕ້ອງຈອງເສັ້ງກ່ອນ.

ການຈອງກະຖິນ

ຄຳວ່າຈອງ ໄດ້ແກ່ກຳໜົດໄວ້ ໝາຍໄວ້ ຜູ້ຈະທອດກະຖິນຕ້ອງຈອງໄວ້ກ່ອນ ໂດຍວິທີຂຽນລົງໃນເຈ້ຍ ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ມີນາມຊ້າງທ້າຍນີ້ ຈະນຳຜ້າກະຖິນມາ ຖວາຍແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຈຳພັນສາໃນອາວາດນີ້ ຖ້າໄດ້ຣະບຸຫລືກຳໜົດວັນທີ່ຈະ ທອດແນ່ນອນແລ້ວກໍ່ໃສ່ລົງໃນຫັ້ນເລີບໄປລົງຊື່ແລະນາມສະກຸນໄວ້ພ້ອມ ນຳໄປຕິດ ໄວ້ປະຕູສີມ ການທຳປ່າງເປີດເຜີບປ່າງນີ້ ເປັນຫລັກຖານທັ້ງສອງຝ່າຍ ທັ້ງເຈົ້າ ພາບແລະພຣະສົງ ຫາກມີຜູ້ມີສັດທາ ນຳກະຖິນມາທອດໃນວັດດຽວກັນ 2 ກອງບໍ່ ໄດ້ ຖ້າຕິກລົງຮວມເປັນກອງດຽວກັນໄດ້ບໍ່ຫ້ານ

ບ່ຣິຂານ ຄຳວ່າບ່ຣິຂານ ໄດ້ແກ່ເຄື່ອງໃຊ້ສອບຂອງພຣະ ທີ່ຈຳເປັນຂາດບໍ່ໄດ້ຄື ບ່ຣິຂານ 8 ໄດ້ະແກ່ບາດ 1 ສັງຄາວ 1 ຜ້າຈີວອນ 1 ຜ້າສະບົງ 2 ມີດແຖຫລີມີດຕັດເລັບ 1 ສາບປະຄົດແອວ 1 ຜ້າກອງນ້ຳ 1 ເຂັມ 1 ສ່ວນ ບ່ຣິຂານໄດ້ແກ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈຳພວກຈີວອນໄດ້ແກ່ຜ້າປູນັ່ງ ຜ້າອາບນ້ຳ ຜ້າເຊັດໜ້າ:ປັນຕົ້ນ ຈຳພວກເຄື່ອງບ່ຣິໂພກມີເຂົ້າ ປາ ອາຫານ ພິກ ຂີ້ ກະທຽມ ກ້ວຍອ້ອຍ ໝາກພ້າວ ເປັນຕົ້ນ ຈຳພວກເຄື່ອງອຸບປະໂພກນີ ງ້ຽງ ຄັນໂທ ໄຂ ຈານ ຕຽງ ຕັ່ງ ເສື່ອສາດ ອາສະນະ ໝອນ ຊ້ອນຊ່ອນ ຈຳພວກປາ ນິປາແກ້ໄຂ້ຕ່າງໆ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນຂອງຈຳເປັນເໝືອນກັນ ແຕ່ຈະຂາດໄປແດ່ກໍໄດ້ບໍ່ເປັນຫຍັງ ຜູ້ນີ້ສັດທາມັກຈະຈັດຫາໃຫ້ຄົບທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ແຕ່ວ່າຈະເພີ່ນຫລາບແລະນ້ອບເທົ່າໃດບໍ່ມີຜິດ ຖ້າບ່ຣິຂານແປດບໍ່ຄົບຜິດແທ້ໆ

ຈຸລະກະຖິນ.

ຄືກະຖິນທີ່ທຳປ່າງຣີບດ່ວນ ຫລືເຣັກໄວໆ ໃຫ້ແລ້ວໃນວັນດຽວ ເອົ້ມແຕ່ເຂັ້ນຝ້າຍດອກລົງເປັນຕົ້ນແລ້ວເກັບ ປັ່ນ ຕ່ຳ ຕັດ ຫຽບ ຍ້ອມໃຫ້ແລ້ວໃນວັນນັ້ນ ແລະກະຖິນຊຸນິດນີ້ນານ ໆ ຈົ່ງຈະນິຄ້ັ້ງນຶ່ງເພາະຜູ້ເຣັກຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ນີຄວາມຊຳນານ ຈົ່ງຈະທັນການເວລາ ຖ້າຜູ້ບໍ່ຊຳນານແລ້ວ ເຣັ:ບໍ່ໄດ້ແທ້ໆ

ມະຫາກະຖິນ ຄືກະຖິນໃຫ:ຍ ກະຖິນນາກ ຜູ້ທຳຕ້ອງໃຊ້ເວລານານ ນີບ່ຣິຂານແລະບ່ຣິວານຖວາຍພຣະສົງນາກ ນິຍົມທຳມະຫາກະຖິນກັ້ງສ່ວນນາກ ເພາະໄດ້ບຸນກຸສົນຫລາບ.

ຂະນາດຜ້າ ຜ້າທີ່ຈະທຳບຸນບວຊຸນາດ ຫົດສົງ ຖວາຍຜ້າໄຕຣ ອັດຖະບ່ຣິຂານແລະມະຫາກະຖິນນັ້ນຕ້ອງເປັນຜ້າທີ່ໄດ້ຂະນາດ ຖ້າຜ້າບໍ່ໄດ້ຂະນາດກໍໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ເຖົ້າແມ່ນຈະທຳລົ້ວ່າບໍ່ຖືກ ບໍ່ຕົງກັບພຣະພຸທປະສົງ ຜູ້ໃຫ້ກໍ່ບໍ່ໄດ້ບຸນກຸສົນນາກ ຂນາດຜ້າສັງຄາແລະຈີວອນ ກ້ວາງ 4 ສອກ ຍາວ 6 ສອກ ທັນມະດາ ຖ້າພຣະຂນາດກວ້ງແລະຍ້ອບລົດລົງຕາມສ່ວນເອ້ືອງຜ້ານີ້ ຂໍໃຫ້ເຈ້ົາສັດທາກວດຂັນໃຫ້ນາກ ປ່າພຸງວ່າເປັນຜ້າແລະອາຄາຖືກແລ້ວໃຊ້ໄດ້ ຄວນໃຊ້ຜ້າພົ້ນເນ້ືອງເຊ່ັນຜ້າຜ້າຍ ໃໝ

ທີ່ເຮົາເຮັດເອງ ຄົງຈະໄດ້ບຸນຫລາຍ ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນດ້ວຍຕົນເອງ ຈຶ່ງຖືໂອ
ກາດຕັກເຕືອນໄວ້ໃນທີ່ນີ້ດ້ວຍ.

ຜ້າກະຖິນ ຜ້າທີ່ຄວນເປັນຜ້າກະຖິນນັ້ນ ຖືເປັນຜ້າໃໝ່ 1 ຜ້າທຸງມໃໝ່ 1 ຜ້າ
ເກົ້າໜັງນ້ອຍນຶ່ງກໍໄດ້ 1 ເປັນຜ້າບັງສະກຸນ 1 ເປ ຜ້າຂາຍຕາມຮ້ານກໍໄດ້ 1 ຜ້າ
ທີ່ບໍ່ເປັນຜ້າກະຖິນຄືຜ້າທີ່ໄປປຶ້ນເອົາມາ 1 ຜ້າທີ່ທຳນິມິດໄວ້ໄດ້ມາ 1 ຜ້າເວົ້າລຸບ
ຄຸງໄດ້ມາ 1 ຜ້າເປັນນິດສັກຄິ 1 ຜ້າທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ບໍ່ອິສຸດເຊັ່ນໄປລັກເອົາມາ 1 ຜ້າ
ທີ່ມະນຸດຫລືເທວະດາສະຫະທັມມິພິກະດ້ວຍກັນ ຖວາຍເອົາມາຖວາຍກ່ອນ ຖ້າເອົາ
ທຳບັງບໍ່ທັນແລ້ວ ພິກສຸກໍເພິ່ງຊ່ວຍເອົາໃຫ້ເຮັດໃຫ້ມັນແລ້ວ ເຊັ່ນການຕັດ ບິບ
ບ້ອມເຫລົ່ານີ້ເປັນຕົ້ນ.

ຜູ້ຮັບກະຖິນ ພິກສຸຜູ້ມີສິດທີ່ຈະຮັບກະຖິນ ຕ້ອງປູ່ຈຳພັນສາຄົບ 3 ເດືອນ
ແລະມີພິກສຸປ່າງນ້ອຍ 5 ຮູບຂຶ້ນໄປ ຕ່ຳກວ່ານັ້ນໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ການທີ່ຈະໄປນິມົນພຣະ
ມາຈາກອາວາດອື່ນມານັ່ງໃຫ້ຄົບ 5 ອົງແລ້ວ ການກະຖິນນັ້ນໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ພິກສຸທັ້ງຜູ້
ຮັບແລະຜູ້ອະນຸໂມທະນາ ຊື່ວ່າຜູ້ການກະຖິນ

ທອດກະຖິນ ຄຳວ່າທອດ ໄດ້ແກ່ໄວ້ໃຈ ຄືທອດອາໄລ ມອບໃຫ້ພຣະສົງ
ເປັນໃຫ່ ຜ້າທີ່ເຮົານຳໄປນັ້ນ ພຣະສົງຈະເຫັນສົມຄວນແກ່ອົງໃດກໍໄດ້ ເຈົ້າພາບ
ບໍ່ໄດ້ເປັນໃຫ່ ບໍ່ໄດ້ຖວາຍໃຫ້ຄວາມເຫັນເໝືອນໃຫ້ທານປ່າງອື່ນ ພຣະສົງທ່ານຈັດ
ການເອງ ຊື່ວ່າທອດ ກ່ອນຈະທອດ ມີການແຫ່ໄປບັງວັດເປັນການສະນຸກສະນານ
ມ່ວນຊື່ນຫລາຍ ເຈົ້າພາບອຸ້ມຜ້າໄຕຣອົງກະຖິນ ພວກພ້ອງຖືບໍ່ຣິຍາບໍ່ຣິວານບ່າງ
ຕາມຫລັງ ເຖິງອຸໂປສົດຫລືຫໍ່ແຈກ ວາງເຄື່ອງກະຖິນຂຶ້ງເຊືອກວົງລ້ອມປາບເຊືອກ
ຂ້າງນຶ່ງພຸກອົງກະຖິນມ່ອນຜ້າໄຕຣປູ່ ຈັບປາບຂ້າງນຶ່ງ ເຈົ້າພາບນັ່ງອຸ້ມຜ້າໄຕຣອົງ
ກະຖິນ ຕຸງມໃຫວ້ພຣະບຸຊາດອກໄມ້ ອາຣາດທະນາສະມາທານສິນ ແລ້ວໆ ພໍສະມາ
ທານສິນເສັດແລ້ວ ເຈົ້າພາບຍົກຜ້າໄຕຣຖວາຍ ທານພ້ອມຄນະ ພຣະຮັບອົງ
ກະຖິນ.

ຄຳຖວາຍຜ້າກະຖິນແບບໃຫມ່

ອິມ້ງ ພັນເຕ ສະປະອິວາອ້ງ ກະຖິນະຈິວະອະທຸດສ້ງ ສ້ງຄັດສະ ໃອໃນຊຸະບານະ ສາທຸໃນ ພັນເຕ ສ້ງໃຄ ອິມ້ງ ສະປະອິວາອ້ງ ກະຖິນະຈິວະອະທຸດສ້ງ ປະຕິກຄັນຫາຕຸ ປະຕິກຄະເຫຕວາ ຈະ ອິນິນາ ທຸດເສນະ ກະຖິນ້ງ ອັຕຖະອະຕຸ ອັນຫາກ້ງ ທິຄະອັດກ້ງ ອັຕຖາບະ ຫິຕາບະ ສຸຊາບະ.

ຂ້າແດ່ພຣະພິກຂຸສົງຜູ້ຈະເລີນ ຝ່ງຂນ້ອບທ້ງຫລາຍ ຂໍນ້ອມຖວາຍຊຶ່ງຜ້າກະຖິນ ຈິວອນ ພ້ອມທ້ງຂອງທີ່ເປັນບໍຣິວານນີ້ ແດ່ພຣະພິກຂຸສົງ ຂໍພຣະພິກຂຸສົງ ຈົ່ງຮັບ ຮັບຊຶ່ງຜ້າກະຖິນຈິວອນ ພ້ອມທ້ງຂອງທີ່ເປັນບໍຣິວານນີ້ ຂອງຝ່ງຂ້ານ້ອບທ້ງຫລາຍ ຄັນຮັບະແລ້ວ ຂໍຈົ່ງກາບກະຖິນ ດ້ວບຜ້າຜືນນີ້ ເພື່ອປະໂບດແລະຄວາມສຸກ ແກ່ຝ່ງຂ້າ ນ້ອບທ້ງຫລາຍ ຕລອດການນານເທ້ນ.

ພໍຈົບຄຳຖວາຍລົງ ພຣະສົງຮັບພ້ອມກັນວ່າ " ສາທຸ ດ້ງໆ " ເຈົ້າພາບຖວາຍ ຜ້າໄຕຣ ຈິວອນແກ່ພິກສຸ ທີ່ນ້ັ່ງໃກ້ຄຽງຫລື ວາງໄວ້ຊື່ ໆ ກ່ໄດ້ ແລ້ວຖວາຍບໍຣິວານ ບໍຣິວານຕ່ໍຫນ້າ ເປັນຫນ້າທີ່ຂອງພຣະສົງຈະກະທຳການອະປະໂລກ ສວດການ ແລະ ອະນຸໂມທະນາກະຖິນແລ້ວໆ ບະຖາສັບພິ ກາເລທະທັນຕິ ອາບຸວັທະໂກ ພະວະຕຸ ສັບພະມ້ງຄະລ້ງ ພິທິນີ້ ເຫມາະສຳຫລັບຕຸ່ມຮັບກະຖິນໃນສິມ ແຕ່ຖ້າຕຸ່ມຮັບທີ່ ສາລາໂຮງທັນຫລືທ່ໍແຈກ ເຮົາຈະສວດການແລະອະນຸໂມທະນາ ບ່ໍໄດ້ ເພາະຕ້ອງ ທຳໃນສິມ ຈົ່ງໃຊ້ໄດ້ ຖ້າເປັນປ່າງນ້ັ ຖ້າທາບົກທາບົກາຖວາບກະຖິນບໍຣິວານບໍຣິ ວານແລ້ວໆ ເຈົ້າພາບຕຸ່ມປາດນ້ຳ ຫົວຫນ້າເຣີ່ມ ບະຖາສັບພິ ໄປຈົນແລ້ວ ພຣະ ສົງຈົ່ງນຳຜ້າໄປປະຊຸນກັນໃນສິມ ຖ້າເປັນຜ້າສຳເຣັດບ່ໍໄດ້ຕັດ ເນ້ືອສວດບັດນີ ແລ້ວໆ ຈະກາບດ້ວບຜ້າຜືນໃດກ່ໄດ້ ແລ້ວ ອະນຸໂມທະນາ ເປັນເສັດພິທີ ຖ້າວ່າເປັນຜ້າທີ່ນ້ັ ບ່ໍທັນສຳເຣັດ ເນ້ືອທຳອະປະໂລກໃຫ້ແກ່ພິກສຸທີ່ສົມຄວນແລ້ວ ສວດບັດນີຈົບແລ້ວ ຕຸ່ມຕັດຜ້າ ໃດຍນາກໃຊ້ ຕັດຜ້າສະບົງ ເພາະສະບົງເປັນຜ້າບ່ໍໃຫ່ງ ທຳການຕັດນ້ີບ ແລ້ວງ່າບ ຕັດແລ້ວບ້ີບ ບ້ອມ ຕາກແດດໃຫ້ແຫ້ງ ແລ້ວນຳໄປການ ຄຳວ່າ ການເປັນ ຄຳຮວມ ຫມາບເອົາຕ້ັ່ແຕ່ກະຜ້າຈົນເຖ້ງອະທິຖານຜ້າໃຫ້ ເປັນໄຕຣຈິວອນຄອ ໆ

ຮວມຊື່ວ່າການກະຖິນ ພິກສຸຈະຮັບກະຖິນເພິ່ງຖອນຜ້າເກົ່າ ທັງຫມົດ ພຶ່ນທຸເລຍ ແລະອະທິຖານຜ້າໃຫ້ທັງຫມົດ ປຶ່ນຫນ້ານາທັງຄນະສົງວ່າ ນະໂມ 3 ຈົບ ຖ້າຈະ ການຜ້າສະບົງວ່າ ອິມິນາ ອັນຕະຣະວາສະເກນະ ກະຖິນັງ ອັດຖະຮາມິ ຜ້າຈີວອນ ວ່າ-ອິມິນາ ອຸຕຕະຣະສັງເຄນ ກະຖິນັງ ອັດຖາຮາມິ. ຜ້າສັງຄາວ່າ-ອິມານະ ສັງຄາວິນາ ກະຖິນັງ ອັດຖະຮາມິ ການການນີ້ຕ້ອງການແຕ່ພຽງຜືນດຽວ ຈະການຄົນ ທັງສອງ ຫລືສາມບໍ່ໄດ້ ຕ້ໄປກໍປະກາດການ ໆ ແລ້ວ ແລະ ອະນຸໂມທະນາ ຕໍ່ສົງວ່າ ນະໂມ ພ້ອມກັນສາມເທື່ອ ຜູ້ຮັບປຶ່ນຫນ້ານາຫາສົງ ກ່າວປະກາດ ທຳຈີວອນແລ້ວໆ ໃຫ້ ສົງອະນຸໂມທະນາວ່າ.

ຄຳປະກາດອະນຸໂມທະນາ

ອັດຖະຕັງ ອາວຸໂສ ສັງຄັດສະ ກະຖິນນັງ ທັມມິໂກ ກະຖິນບັດຖາໂຮ ອະນຸໂມທາມິ ຄວາມວ່າ ດຸ ກ່ອນທ່ານທັງຫລາຍ ສົງການກະຖິນແລ້ວ ການກະຖິນເປັນທັມ ຂໍທ່ານ ທັງຫລາຍອະນຸໂມທະນາ ເປັນອັນຈົບພິທີພຽງເທົ່ານີ້ ພິກສຸຜູ້ໄດ້ຮັບກະຖິນ ແລ້ວ ບ່ອນໄດ້ ອານິສົງ 5 ປະການ ຄື 1. ທ່ຽວໄປບໍ່ຕ້ອງບອກລາພິກສຸຮຸບໃດຮຸບຫນຶ່ງກໍໄດ້ 2. ປຸ່ງປາສະຈາກໄຕຣຈີວອນຜືນໃດ ຜືນນຶ່ງກໍໄດ້ 3 ສັນອາຫານລ້ອມວົງຕັ້ງແຕ່ 4 ອົງ ຂຶ້ນໄປກໍໄດ້ 4 ເກັບອະຕິເລກະຈີວອນໄດ້ຕາມປາຖນາ 5 ລາບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນັ້ນ ເປັນ ຂອງພິກສຸຜູ້ຈຳພັນສາໃນວັດນັ້ນ ແລະໄດ້ອານິສົງ 5 ປະການນຶ່ງໄປຈົນເຖິງເພັ້ງ ເດືອນ 4

ສ່ວນທາຍົກຜູ້ຖວາຍກໍໄດ້ອານິສົງ 5 ປະການ ຄື 1 ເປັນທີ່ຮັກເປັນທີ່ຊອບໃຈ ຂອງຄົນທັງຫລາຍ 2 ມີກຸງກຕິຍົກຊື່ສຽງລືໄປທົ່ວທິດສາບຸທິດ 3 ເປັນຜູ້ແກ້ວກ້າ ອາດຫານ 5 ບໍ່ຫລົງຕາຍ ຄືຕາຍໂດຍມີສະຕິ 5 ຕາຍແລ້ວໄປສູ່ສຸກຄະຕິໂລກສວັນ ສ່ວນທີ່ທ່ານພັນຣະນາໄວ້ໂດຍນິຊຸຕາງວ່າ ຜູ້ຖວາຍກະຖິນຊື່ອ່າໄດ້ບຳເພັນບຸນກິຣິຍາ ຄົບທັງ 10 ປະການ ມີອານິສົງໄດ້ຫລາຍກັບຫລາຍກັນ ທີ່ບຸຣານ ທ່ານກ່າວໄວ້ວ່າ ມີອານິສົງເທົ່ານັ້ນກັບເທົ່ານີ້

ຄຳວ່າກັບຫລືກັນ ຄືກຳຫນົດການນຶດຍາວນານ ທ່ານອຸປມາໄວ້ວ່າພູເຂົາຫນ່ວຍ
ນຶ່ງສູງແລະໃຫຍ່ 1 ໂยก 100 ປີ ທີປເທບພະເຈົ້າເອົາຜ້າທິບເນື້ອລະອຽດມາ
ກວາດຄັ້ງນຶ່ງ ຈົນພູເຂົາຫນ່ວຍນັ້ນກ້ຽງຮາບສະເມີພື້ນດິນ ຊື່ວ່າກັບນຶ່ງ ອີກອຸປມານຶ່ງ
ວ່າເມືອງນຶ່ງກວ້າງຍາວ 4 ໂยก ສູງ 1 ໂยก 100 ປີ ເທບພະເຈົ້າເອົາເມັດໃນ
ຜັກກາດມາຖົ່ມລົງຈົນເຕັມຂຸມນັ້ນນັບເປັນກັບນຶ່ງ ຜູ້ທີ່ທຳມະຫາກະຖິນທີ່ວ່າໄດ້ບຸນ
ກຸສົນນາກມາຍມາຍຫລາຍກັບຫລາຍກັນ ກໍ່ຄືໄດ້ບຸນຈົນເຫລືອທີ່ຈະນັບອ່ານໄດ້
ຈົ່ງສາທຸຊົນພາກັນເອົາໃຈໃສ່ທຳບຸນບໍ່ໄດ້ຂາດ.

ບຸນຜ້າປ່າຫລືຜ້າບັ້ງສະກຸນ

ຄຳວ່າຜ້າປ່າໄດ້ແກ່ຜ້າໄຕຣຈີວອນຫລືຜ້າຂາວ ທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າຂອງຫວງແຫນຖົ່ມ
ໄວ້ຕາມປ່າຕາມຄຸນິນຫົນທາງ ຕາມປ່າຊ້າຫລືຫ້ອຍໄວ້ຕາມງ່າໄມ້ ຫລືຕັ້ງໃຈໄວ້
ຕາມອາຮາມ ກຳຫນົດການທຳໃນເດືອນ 12 ເທນ້ອເຂດກະຖິນແລ້ວກໍ່ມີທຳໃນເວ
ລາທີ່ມີການທຳບຸນປ່າງອື່ນ ໆ ກໍ່ມີ.

ບຸນເທດເທວ່ງການເຣດບຸນ

ສະໄນເນື້ອສົມເດັດພຣະສັນມາສັນພຸທເຈົ້າ ບັງບໍ່ໄດ້ຊົງອະນຸບາດໃຫ້ພິກສຸລັບ
ຜ້າຈີວອນຈາກຊາວບ້ານຊົງອະນຸບາດໃຫ້ສະແວງຫາຜ້າບັ້ງສະກຸນ ຄືຜ້າເປື້ອນຝຸ່ນ
ຫລືຜ້າທີ່ຫໍ່ຊາກສົບຖົ່ມໄວ້ຕາມປ່າຊ້າ ເອົາມາຊັກຟອກທຳເປັນຜ້າສັງຄາຈີວອນ
ສະບົງ ເນື້ອຊາວບ້ານຜູ້ນັບຖືພຣະໄດ້ຊາບເທດນັ້ນ ໄດ່ຈະພ່ຳເໜ້ງກຸສົນຕາມທີ່ຊົງ
ອະນຸບາດ ຈົ່ງໄດ້ຈັດຜ້າໄປໄວ້ໃນທີ່ຕ່າງ ໆ ຊົ່ງເປີດເຜີຍກຳຫນົດວ່າຈະພົບພຣະໄດ້
ງ່າຍ ບໍ່ໄດ້ນິບົນການເວລາຫລືໃອກາດ.

ວິທີເຣັດບຸນ

ຖ້າວັດທີ່ຈະທອດຜ້າປ່າ ສດວກໃນການໄປທາງເຮືອ ຖ້າບໍ່ສດວກກໍ່ເດີນທາງ
ໄປຂຶ້ນອິດຂຶ້ນກວ່ງໄປ ສິ່ງຂອງທີ່ຈັດໄປມີໄຕຣຈີວອນ ອາຫານການກິນຕ່າງ ໆ
ເຄື່ອງໃຊ້ນ້ຳເສື້ອ ສາດ ອາສນະ ຫມອນ ເປັນຕົ້ນ ແລະປາແກ້ໄອກເຖົ້າແລ້ວໃຕ້
ກະທູບທ່ງເຕືອນໃຫ້ຮູ້ ເນື້ອພຣະສົງລົງມາຮັບເຈົ້າຂອງຖວາຍເອງກໍ່ມີ ຫນີໄປລໍ

ທາງໃດທາງນຶ່ງກໍມີ ໃດນມາກມັກແຫ່ແລະທອດກາງຄືນ ຖ້າເປັນເວລາກາງວັນ ເຈົ້າພາບມັກຈະກຳຫນົດບ່ອນທີ່ພຣະເດີນປ່າງໄປມາ ແລ້ວນຳເອົາສິ່ງຂອງໄປວາງໄວ້ຫລືແຂວນໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ພຣະຈະຫລຽວເຫັນງ່າຍ ທີ່ຊື່ວ່າທອດກໍເພາະທອດໃຫ້ແກ່ພຣະ ຖ້າອັນໃດນາພົບເຫັນຂອງນັ້ນແລ້ວກໍເປັນລາບຂອງອັນນັ້ນ.

ບຸນກອງອັຕຖະ

ຄຳວ່າອັຕຖະ ໄດ້ແກ່ບໍ່ອຶຂານ 8 ປະການ ມີບາດເປັນຕົ້ນພິທີທຳເໝືອນກັບບຸນກະຖິນ ຄືມີບໍ່ອຶຂານຄົບ 8 ແຕ່ບໍ່ມີການຈອງໃນວັດນຶ່ງຈະຖວາຍທ່ໃດກອງກໍ່ໄດ້ໃນປີນຶ່ງໆ ສ່ວນການທອດກໍທອດໃຫ້ແກ່ສົງ ສຸດແຕ່ສົງຈະປຶ້ນບອນມອບໃຫ້ແກ່ໃຜຈະອະປະໂລກຫລືບໍ່ອະປະໂລກກໍໄດ້ ຕາມທີ່ໄດ້ເຮັດມາບໍ່ຕ່ອຍວ່າຈະໄດ້ອະປະໂລກກັນ ເນື່ອພຣະເຖຣະເຫັນສົມຄວນແກ່ອົງໃດກໍຖວາຍອົງນັ້ນ ພໍ່ອອກແມ່ອອກບໍ່ມີສິດຖວາຍໄດ້ຕາມໃຈຊອບ ກຳຫນົດການເຮັດນັ້ນໃນອະບະຫລັງຈາກທອດກະຖິນແລ້ວຈະເປັນເດືອນໃດກໍໄດ້.

ບຸນເຫດແຫ່ງການທຳເຮັດກອງອັຕຖະ

ການປະຄົບເຫດ ທາບົກຕ້ອງການສົງເຄາະພົກສຸຫລາບຮຸປ ເຊັ່ນໃນວັດນຶ່ງມີພຣະເຖຣະຜູ້ຊົງຄຸນນະວຸດທິຫລາບຮຸປ ທາບົກຫາກຈະມີສັດທາສາມາດທຳກະຖິນທຳຖວາຍໄດ້ ແຕ່ບໍ່ດົງກັບພຸທບັນຍັດ ເພາະຊົງສະແດງໄວ້ວ່າ ວັດນຶ່ງຈະທຳກະຖິນໄດ້ແຕ່ໜງກອງດຽວ ທາບົກຈົ່ງຫາວິທີອອກດ້ວຍການທຳອັຕຖະມາຖວາຍອັນທີ່ແທ້ກໍຄື ກະຖິນແກ່ໃຫ້ຊື່ວ່າກອງອັຕຖະສ່ວນການທຳການ ແຫ່ການທອດຄ້າຍກັບກະຖິນ ແຕ່ບໍ່ມີອະນິສົງພິເສດເໝືອນກະຖິນ ຣິດສິບສອງຫລືຈາຣິດປະເພນີບຸຣານໄດ້ຮຽບຮຽງມາຣວມພັນຣະນາໄວ້ໂດຍຍໍ້ງ່ຕ່ໄປນີ້.

ບົດ ທີ ๑๕ ຣິດສິບສອງ

(ກ່າບຈາກໜັບຣິດສິບສອງ ຄອງສິບສີ່ຂອງກະຊວງທັມມະການ)

ຣິດມາຈາກຄຳບາລີວ່າ ຈາຣິຕະ ລາວເຮົາໃຊ້ວ່າ ຈາຣິດຕໍ່ມາເຫລືອແຕ່ຣິດ ຄຳວ່າຈາຣິຕະ ແປວ່າປະເພນີທີ່ເຄີຍປະພຶດມາ.

ຮີດ 12 ໃນທີ່ນີ້ ຫມາຍເອົາປະເພນີການທຳບຸນຕາມເດືອນທັ້ງ 12 ເດືອນ ຫລືປະເພນີທີ່ຈະຕ້ອງທຳຕາມເດືອນນັ້ນ ໆ ທີ່ບຸຮານເຄີຍທຳມາມີດັ່ງນີ້.

1/- ເຖິງເດືອນຈຽງມານັ້ນໃຫ້ລ້ຽງພິນິດພິຫນໍ ພືຜ້າພືເຄຽງແລະນິມົນພຣະສົງຄະເຈົ້າເຂົ້າປະຣິວາສກັນ.

2/- ເຖິງຣະດູເດືອນບີ ໃຫ້ນິມົນພຣະສົງຄະເຈົ້າ ມາສູດໄຊຍະນົງຄຸນ ເອົາບຸນຄຸນເຂົ້າ.

3/- ເຖິງເດືອນສາມເພັ້ງມານັ້ນ ໃຫ້ທຳທານເອົາບຸນເຂົ້າຈີ່ແລະບຸນມາຄະບຸຊາ.

4/- ເຖິງຣະດູເດືອນສີ ໃຫ້ຫາດອກໄມ້ມາໄວ້ສັກກາຣະບູຊາ ແລະທຳບຸນຫ້ຽທັມມະເທສນາ ຫລືບຸນມະຫາເວດສັນຕະຊາດົກເປັນຕົ້ນ.

5/- ເຖິງຣະດູເດືອນ 5 ສັ້ງຂານປີໃຫມ່ມານັ້ນ ໃຫ້ນິມົນພຣະສົງຄະເຈົ້າຕັ້ງສູດໄຊຍະນົງຄຸນ ຮຸ່ງເຊົ້າອັນເປັນມື້ໃຫມ່ ໃຫ້ພາກັນທຳບຸນໃຫ້ທານເຂົ້ານ້ຳໃຜ ຊຸນຍະອາຫານ ແກ່ສົງຄະເຈົ້າຜູ້ນິສິນແລ້ວກໍ່ສົມມາຄາຣະວະພຣະພຸທເຈົ້າພຣະທັມມະເຈົ້າພຣະສົງຄະເຈົ້າ ແລະພໍ່ແມ່ເຖົ້າແກ່ແລະຜົວແຫ່ງຕົນ ປະການນຶ່ງໃຫ້ປຸກຜ້ານໃນກາງບ້ານແລ້ວນິມົນພຣະສົງຄະເຈົ້າມາສູດໄຊຍະນົງຄຸນຄ້ວນ 7 ວັນ 7 ຄືນ ແລະໃຫ້ທຳທານຖວາຍເຂົ້ານ້ຳໃຜຊຸນຍະອາຫານແກ່ສົງແລ້ວ ພາກັນແຕ່ງເຄື່ອງກິບາບູຊາເບີກສົ່ງຜີບໍ່ຣິສາດ ຄື ໃຫ້ປຸກຮ້ານໄວ້ 4 ແຈ ບ້ານ ແລ້ວນິມົນພຣະສົງຄະເຈົ້າສູດພຣະປາທັ້ງ 1 ໃສ່ໃນບ້ານນັ້ນແລະມີຝ້າຍພົມມະຈະຣິບັ້ງໄວ້ອ້ອມບ້ານ ຄັ້ນເຖິງວັນຄ້ວນ 7 ນັ້ນໃຫ້ເອົາບາດ 7 ຫນ່ວຍໃສ່ນ້ຳມົນແລ້ວໃຫ້ພຣະສົງສູດອ້ອມບ້ານ ຫວ່ານແຫ່ຊາຍໄປນຳພ້ອມກັນສາດນ້ຳມົນແລ້ວໃຫ້ຄາຖາພຣະເຈົ້າ 5 ພຣະອົງຕິດຫລືແຂນໄວ້ປະຕູບ້ານວ່າດັ່ງນີ້ ອະ ນຸ ເວ ວະນະວະວະ ບະ ນະ ມະ ອະ ນຸ ນະໂມ ພຸທະບະ ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ແຕ່ 7 ວັນ 7 ຄືນ ຄືວ່າໃນບ່ໃຫ້ອອກນອກບ່ ໃຫ້ເຂົ້ານ 7 ວັນນັ້ນຄື ບ່ໃຫ້ຊື້ຂາຍສິ່ງຂອງນຳກັນທີ່ນອກບ້ານນອກເຮືອນແຫ່ງຕົນ.

6/- ເຖິງເດືອນ 6 ໃຫ້ທຳພຸທທາພິເສກ ຣິດສົງພຣະພຸທຮູປເຈົ້າ ແລ້ວ ເຊີນພຣະພຸທຮູປເຈົ້າຂຶ້ນບັນລັງຕາມເດີມ ຫລືທຳບຸນບວດຫົກ ແລະ ທຳບຸນວິສາຂະບູຊາ.

7/- ເຖິງເດືອນ 7 ຟ້າວລ້ຽງມະເຫັສກຫລັກເມືອງ ບົນອາຣັກຂາເທພດາ ທັ້ງສີ່ ຄືທ້າວຈະຕຸໂລກກະບານຜູ້ປົກຄອງຣັກສາໂລກ 4 ອົງ ອັນໄດ້ ແກ່ທ້າວທະຕະຣັດຖະ ທ້າວວິຣຸນລະຫະກະ ທ້າວວິຣຸປັກແລະທ້າວ ກຸເວຣະແລະເທພດາທັ້ງ 8 ທິດ.

8/- ເຖິງເດືອນ 8 ໃຫ້ນິມົນພຣະສົງຄະເຈ້າເຂົ້າວັສສາ ແລ້ວປ່າວເຕືອນ ຊາດພີ່ນ້ອງເອົາເຜົ້ງມາວິທຽນເຫລ້ມໃຫ່ ຖວາຍແກ່ພຣະສົງຄະເຈ້າ ແລະຖວາຍເຂົ້ານ້ຳໃພຊຸນະອາຫານຟັງທັມມະເທສນາຕາມສັດທາ.

9/- ເຖິງເດືອນ 9 ຄັບໃຫ້ເຮັດບຸນເຂົ້າປະດັບດິນ ນິມົນພຣະສົງຄະເຈ້າສວດ ໄຊຍະມົງຄຸນ ຮຸ່ງເຊົ້າຈົ່ງເອົາເຂົ້າປະດັບດິນໄປປາຍໄວ້ຕາມດິນຕາມ ຫ້ຽາອຸດທິດຝາກໄປໃຫ້ຊາດພີ່ນ້ອງແລະເຜດພີ່ທັ້ງຫລາຍ ແລະຖວາຍ ທານແກ່ສົງຄະເຈ້າ.

10/- ເຖິງຣະກູເດືອນ 10 ເພັ້ງໃຫ້ທຳບຸນເຂົ້າສລາກຝາກໄປໃຫ້ຊາດພີ່ນ້ອງ ແລະເທວະດາອາຣັກຂາທັ້ງຫລາຍ.

11/- ເຖິງເດືອນ 11 ເພັ້ງມານັ້ນໃຫ້ນິມົນພຣະສົງຄະເຈ້າອອກວັສສາ ແລະທຳການຫາສີພຣະພິກສຸສາມະເນນ ຖວາຍເຂົ້ານ້ຳໃພຊຸນະອາ ຫານແລະຖວາຍຜ້າຈຳນ່ຳວັສສາແກ່ພຣະສົງ ແລະນິມົນທ່ານໃຫ້ປຸ່ງ ເພື່ອຈຳວັສສາໃນປີຫນ້າ,

12/- ຕັ້ງແຕ່ເດືອນ 11 ເຖິງເດືອນ 12 ເພັ້ງ ໃຫ້ພ້ອມກັນທຳບຸນກະຖິນ ຖວາຍ ເປັນ ອັດຖະບໍຣິຂານແກ່ພຣະສົງຄະເຈ້າ ແລະເອົາບຸນທີ່ສລອງພຣະ ທາດຫລວງທີ່ເປັນມີ່ງຂວັນຂອງລາວມາແຕ່ດຶກດຳບັນແລ້ວ.

ບົດທີ ๑๓ ຄອງ ๑๔

ສິກຂາບົດຂອງຄາຣະວາດ ຄອງ 14 ນັ້ນ ແມ່ນຄອງຄາຣະວາດ'ກ໊ຈະຕ້ອງ ປະພຶດປະຕິບັດໃນຣະຫວ່າງ ຄອບຄົວ ຜົວເມັ ເຮືອນຊານ ຊາວບ້ານ ຕໍ່ພຣະສາສນາມີປ່ 15 ຂໍ້ ຄື.

1– ເມື່ອພິຊໃຫດເຂົ້າກ້າ ຫມາກໄມ້ເປັນຣວງເປັນຫມາກແລ້ວ ຕົນປ່າໜ້າວກິນ ກ່ອນ ໃຫ້ເອົາທຳບຸນໃຫ້ທານແກ່ຜຸ້ມີສິນກິນກ່ອນ ແລ້ວຕົນຈົ່ງກິນ:ມື້ອ ພາບລຸນ

2– ປ່າໃລບລ່າບຕາ ບ່ອບ ປ່າຈ່າບເງິນແດງ:ເປງເງິນຄວ້າງ ແລະປ່າກ່າວຄຳ ຫຍ້າບຊ້າກ້າແຂ່ງຕ່ໍກັນ

3– ໃຫ້ພ້ອມກັນ:ຮັກຮົ້ວກ້ານ ແລະກຳແພງອ້ອມວັດວາອາຮາມ ແລະບ້ານ ເຮືອນແຫ່ງຕົນແລ້ວ ປຸກຫໍ່ບູຊາເທວະດາໄວ້ ໃນ 4 ແຈບ້ານແລະເຮືອນ.

4– ເມື່ອຈັກຂຶ້ນເຮືອນນັ້ນ ໃຫ້ຊ່ວບລ້າງຕີນເສັ່ງກ່ອນຈົ່ງຂຶ້ນ.

5– ເມື່ອເຖິງວັນສິນ 7 8–14–15 ຄ່ຳໃຫ້ສົມນາກ້ອນເສົ້າແມ່ຄີໃຟ ແລະແມ່ບັນ ໃດ ປະຕຸ ທີ່ຕົນໄດ້ອາໃສທຸກຄ່ຳຄືນ.

6– ເມື່ອຈັກເຂົ້ານອນນັ້ນ ໃຫ້ເອົານ້ຳຊ່ວຍລ້າງຕີນຕົວກ່ອນ ແລ້ວຈົ່ງນອນ.

7– ເຖິງວັນສິນໃຫ້ເອົາດອກໄມ້ທຸບທຽນສົມນາຜົວແຫ່ງຕົນ ແລະເຖິງວັນອຸໂປ ສົດໃຫ້ ແຕ່ງດອກໄມ້ ທຸບທຽນໄປເຄນສັງຄະເຈົ້າ

8– ເຖິງວັນສິນດັບສິນເພັ້ງມານັ້ນ ໃຫ້ ນິມົນພຣະສັງຄະເຈົ້ານາສູດມົນ ເຮືອນ ແລະທຳບຸນໃສ່ບາດຖວາຍທານ

9– ເມື່ອພຶກສມາບິນດະບາດນັ້ນ ປ່າໃຫ້ເພີ້ນຄອຍຖ້າ ເວລາໃສ່ບາດກໍ່ປ່ຳ ໃຫ້ຊຸມບາດພຶກສຸສາມເນນ ແລະນາມໃສ່ບາດນັ້ນກໍ່ປ່າໃສ່ເກີບ ກ້ັ່ຣົ່ມ ເອົາຜ້າປົກຫົວ ອຸ້ມຫລານຫລືຖືເຄື່ອງສາດຕຣາອາວຸດ

10– ເມື່ອພຶກສຸ ເຂ້ົາປະວາສະກັນ ຊຳຣະເບ້ືອງຕົ້ນນັ້ນ ໃຫ້ ນິຍັນດອກໄມ້ທຸບ ທຽນ ແລະເຄື່ອງອັດຖະບໍຣິຂານໄປຖວາຍທານ

11– ເມື່ອເຫັນພິກຂຸສັງຄະເຈົ້າກາບມາ ໃຫ້ນັ່ງລົງບ່ມີໃຫ້ວ່ກ່ອນແລ້ວ ຈຶ່ງຄ່ອຍ ເຈຣະຈາ

12– ປ່າປຸ:ປ່ຳເງົ່າເຈົ້າພິກຂຸຕົນມືສົນບ່ຣິສຸດ (ພິກຂຸລາມະເນນ)

13– ປ່ຳເອົ້າອາຫານເງົ່ອນທີ່ຕົນກິນແລ້ວ ໄປທານໃຫ້ແກ່ພຣະສັງຄະເຈົ້າ ແລະເອົ້າອາຫານເງົ່ອນໄວ້ຖ້າໃຫ້ຜົວກິນ ຈະກາບເຜັ້ນບາບໃດອັ:ໃດ ໆ ຊ່າດຫນ່ານກ:ມ:ດ:ຂ:ງ:ບ:ດ.

14– ປ່າເສບກາມະຄຸນໃນວັນສິນ ວັນເຂົ້າພັນສ:ອ:ກພັນຂ:ງ ແລະວັນມະຫາ ສົງການ ຖ້າດ໊ເຮ:ດ:ໄດ້ລູກຫລ:ນມ:ຈະບ:ຍ:ກ:ຍ:ກສ:ນຍ:ກແລ.

ບົດທ໊ ๑๗ ຄ:ງ ๑๔ (ພຣະຣ:ຊທ:ນ:ງມ:ຂ:ງພຣະ:ຣ:ຊ:

1– ເປັນທ້າວພຣະຍ: ຈັກຕັ້ງແຕ່ງແປງຊ໊ຊ:ມບ:ນກ:ນ ເສ:ນ:ອ:ມ:ດ ຣ:ຊມຸ:ນ ຕຣ:ພ:ຈ:ຣະນ: ສ:ບຫ:ຜຸ້:ໜ໊ ຜຸ້ດ:ດ ຜຸ້ຮ້:ຍ ,ຜຸ້ດ໊ ຜຸ້:ຊ:ງຖ:ເລ:ງແປງລ໊ນ:ກ:ສ:ບ:ສ໋ຖ້ອ:ບ ຄ:ຳ ອ:ນ:ຫ:ງ:ກອ:ນເບ:ົ: ອ:ນ:ນ້ອ:ບ ອ:ນໃຫ:ງ:ໃຫ້ໄ:ວ້ໃ:ໃ:ໃ:ຈ:ນ:ນ້:ກອ:ນ ສ:ນທ໊ຟ:ງ:ຈ໊ງຟ:ງ ບ:ໍ ສ:ນທ໊ຟ:ງ:ປ່:ຟ:ງ ສ:ນຕ:ງ໊ຊ໊ໃຫ:ພ:ງ:ໃ:ຈ໊ງຕ:ງ໊ພ:ງ:ນ:ນ ໃຫ:ແ:ງ:ຕ:ງ໊ຜຸ້:ຊ໊ສ:ກ:ສຸ:ຈ:ຈ:ຣ:ກ ໃຫ:ຫ:ນ:ນ:ງ:ງ ຜຸ້:ຮຸ້:ຈ:ກ:ຣ:ຊ:ກ:ນ:ນ:ານ:ນ:ານ:ນ:ານ

4- ເປັນທ້າວພຍາວັນສັງຂານຂຶ້ນ ໃຫ້ນິມົນພຣະພິກຂຸແຫ່ນ້ຳຝ່າບໃຕ້ເມື້ອ ຝ່າບເໜືອ ວັນສັງຂານພັກໃຫ້ວັດຝ່າບເໜືອມາວັດຝ່າບໃຕ້ ເພື່ອບຸຊາເທຍະດາ ຫລວງໄປປາມຫົວເມືອງທ້າບເມືອງ ຂອງທຸກໆ ອະຄຸປີ ບ້ານເມືອງຈົ່ງວຸດທິຈຳ ເຣີນ ໃຫ້ຮາສດອນນຳນ້ຳອົບນ້ຳຫອມຫົວສົ່ງພຣະພິກຂຸສົ່ງ ບ້ານເມືອງຈົ່ງປຸ່ເຟັ້ນ ເປັນສຸກ ໃຫ້ຮາຊະດອນແວ່ງໜ້ອຸບັ ເພື່ອກັ້ງບັ້ໂພບໂພອັນຕລາບແກ່ຮາຊະດອນ ທົ່ວໄປເທີ້ນ.

5- ເປັນທ້າວພຍາ ວັນສັງຂານປີໃໝ່ ໃຫ້ະສນາຮາມາດຮາຊະມຸນຕຣີ ພຍາ ເພັ້ງກ້າວຂຸນຫົວບ້ານຫົວເມືອງ ຕຳຣວດຮາສານະຫາດເລັກສິພາບໃຫ້ະເຈກ ນິ ທຸງຄົນຄຸ່ພ້ອມກັ້ງຂຶ້ງທຸນະກ້ຳທຸງກະໜ່ອນ ຖວາຍພຣະຮາຊະບາສີ ເພັ້ງກະຊັກ ນົ້ງຄຸນຖວາຍພອນໜາກໜັ້ນປ້ຶນ ປຸໃຮ້ກ້ະຈານຖວາຍພອງໃຫ້ບ້ອາບຸວັນໃນສຸຂັ້ງ ພະລ້ັ ແກ່ອົ້ງພຣະເຈ້ົ້ານະຫາຊີວິດ ແລ້ວຈົ່ງເຊີນເອົານ້ຳນະຫາພຸດທາພິເສກ ອັນພຣະອັດສິໄປສະຖາບັນນາໄວ້ ໃນຖ້ຳນິກແຫ່ນຖ້ຳນາງອັ້ນ ອັນຊື່ວ່ານ້ຳທ່ຽງນັ້ ແຫ່ນາສົ້ງພຣະພຸທຮຸບວັດຫລວງ ໃນເມືອງທຸກວັດແລ້ວໄປສົ້ງພຣະພຸທຮຸບ ວັດສີ ສວັນເທວະໂລກ ແລ້ວເມື້ອສົ້ງພຣະພຸດທະຮຸບໃນຖ້ຳຕົ້ງທະວາຣາ ເທີ້ປາກນ້ຳອຸປະ ຕຸເມືອງຝ່າບເໜືອ ແລ້ວຈົ່ງນິມົນພຣະພິກຂຸສົ້ງນຳບາສີພຣະພຸທະຮຸບ ໃນພຣະ ຮາຊວົ້ງຕາມທຳນຽນ ຈົ່ງເປັນການເຄົ້າອົບປຳແປງແກ່ພຣະສັ້ງຄະເຈ້ົ້ ຖືກຕ້ອງ ຕາມພຣະອັດຖະຄາຖາຈານກ່າວໄວ້ຫັ້ນ.

6- ເປັນທ້າວພະບາ ໃນວັນສັງຂານເປັນວັນສ້ຶ້ງຮະຄຸປີເກົ້ານ້ຳໃໝ່ຈັກນາເຖິ ໃຫ້ເຈ້ົ້ານາຍເສນາຂ້ຳຮາຊະການມຸນຕຣີຜູ້ມີນາມະບົດ ແລະທ້າວເພັ້ງຫົວຫລ້ົ້ງຫົວ ພັ້ນຫົວບ້ານ ຫົວເມືອງສິບຮ້ອຍນ້ອຍໃຫ່ ຊ້ຳເປັນຂານອບຂັ້ນທະສີນາທຸກຕຳບົນ ພ້ອມກັ້ນເຂ້ົ້ານາຖ້ຳພຣະພິພັດສັ້ນບານຸສັ ຕ່ຳພຣະພັກພຣະພຸທະເຈ້ົ້ ພຣະ ທັມມະເຈ້ົ້ ພຣະສັ້ງຄະເຈ້ົ້ ໃຫ້ເປັນການຊ້ຳສັດຕ່ຳແຜ່ນດິນ ປ້ອງກັນບ່ໃຫ້ການົດ ຄຶດຮ້ານຕ່ຳແຜ່ນດິນ

7- ເປັນທ້າວພຍາ ຄັ ເຖິງເດືອນ 7 ໃຫ້ລ້ຽງເທພຍາຣັກມະເຫສັກຫລັກ ເມືອງຫຼ ເມືອງຕາເມືອງ ເສົ ເມືອງ ຊົງເມືອງ ຕາມຄອງສິບສີ່ແລ້ວ ໃຫ້ເຊີນເທ ພ ອາຣັກມະເຫສັກເຂົ້າມາຊໍາຣະບ້ານເມືອງ ປ້ອງກັນອັນຕລາຍຕາມບຸຣານຣາຊະ ປະເພນີ ສ້ ໄວ້ວ່າເມືອງຊົ ບ່ມີທັນເປ ເຄື່ອງຄຸ້ມຄອງໄດ້ເອົາໄສບາສາ ຄ ຜີເມືອງ ຄຸ້ ຄອງ ຈົ ມີຣິດອັນ ສິ ຕໍ່ມາເພື່ອບ່ໃຫ້ເກີ ອັນຕລາຍໂພບໂພ ດ້ວຍຜີສາງຄາງ ແດ ງ.

8- ເປັນທ້າວພຍາ ຄັ ເຖິງເດືອນ 8 ໃຫ້ສູ ຊໍາຣະເມືອງສິບຊາຕາເມືອງບູຊາ ເທ ວະດ ຣັກທັ 8 ທິ ສາບູຊາພ ຣະຣັ ສີ ສອງພີ່ນ້ອງ ພ ບາງນາກ 15 ຕ ກຸ ສູ ເຖິງສາມ ຈັ 7 ວັ ແລ້ວໃຫ້ສູ ຣ ບເມືອງບິ ປັ ຫວ່ານທົ ແຫ່ ເ ຊາ ບ ເພື່ ໃຫ້ ພ ບາ ທ ໃ ຄ ໂພ ໂພ ອັ ຕລາ ໃ ປູ ເ ງ ສຸ ແກ່ ບ້ານ ເມືອງ ທຸ ປ ກ ງ.

9- ເປັນທ້າວພ ບາ ຄັ ເຖິງເດືອນ 9 ຄ ໃ ປ ວ ເ ອນ ຣ ຊ ຄ ບ ບ້ານ ເມືອງ ອ ງ ທ ງ ຫ ເ ປ ຄ ດ ນ ໄ ຫ ຫ ຕ ບ ລ ຫ ເ ລ ນ ອັ ເຖິ ແກ່ ອ ນິ ຈ ກ ໄ ຫ ຫ ວ ທຸ ກ ແ ງ ແ ໃ ເ ນ ບ ເ ນ ຂ ຣ ຊ ກ ຫ ວ ເ ມືອ ສິ ຮ ບ ບ ໃ ຍ.

ລ ງ ມ ຖ ບ ້ ພ ຣ ພິ ພ ກ ຖ ວ ບ ສ ກ ສ ງ ສ ກ ອ ກ ເ ອ ບ ງ ແ ລ ວ ຊ ວ ງ ເ ຣ ອ ສ ລ ອ ງ ອ ສ ຣ ພ ບ ກ ປ ກ ດ ງ ແ ລ ປ ກ ຄ ງ ກ ບ ພ ຣ ພ ບ ນ ກ 15 ຕ ກ ບ ອ ນ ຮ ກ ສ ບ ້ ບ ເ ມ ອ ງ ຈ ງ ຈ ປ ູ ເ ປ ນ ເ ປ ນ ສ ກ ເ ຂ ້ ກ ້ ໄ ຮ ່ ຊ ບ ບ ຣ ບ ບ.

10 ເປ ທ ້ າ ພ ຣ ບ ຄ ນ ເ ຖ ງ ເ ດ ອ ນ 10 ເ ພ ງ ໃ ຫ ້ ປ ່ າ ວ ອ ຣ ຊ ຄ ອ ງ ໃ ຫ ້ ທ ງ ບ ເ ຂ ້ າ ສ ລ ກ ກ ະ ພ ດ ປ ກ ດ ບ ້ າ ອ ທ ດ ໄ ປ ຫ ງ ເ ທ ວ ະ ດ ອ ຣ ກ ຫ ລ ກ ເ ມ ອ ງ ອ ນ ຮ ກ ສ ພ ຣ ພ ທ ສ ສ ນ ພ ແ ມ ເ ຜ ພ ງ ວ ງ ສ ເ ຫ ງ ຕ ນ ເ ທ ນ ຈ ງ ຈ ກ ຄ ຖ ນ ຮ ງ ເ ຮ ອ ງ ເ ລ.

11 ເປ ນ ທ ້ າ ວ ພ ະ ບ ຄ ນ ເ ຖ ງ ຣ ະ ດ ເ ດ ອ ນ 11 ເ ພ ງ ໃ ຫ ້ ສ ລ ອ ງ ພ ທ ບ ູ ພ ເ ສ ກ ພ ຣ ະ ທ ດ ຈ ອ ນ ສ ທ ກ ໆ ປ ີ ປ ່ າ ໃ ຫ ້ ຂ ດ ດ ້ ວ ຍ ເ ປ ນ ສ ບ ້ ານ ສ ເ ມ ອ ງ ແ ລ ວ ໃ ຫ ້ ໄ ຫ ວ ້ ພ ກ ຂ ຸ ສ ງ ຄ ະ ເ ຈ ້ າ ມ າ ຂ ອ ດ ສ ມ ໃ ນ ສ ສ ນ ໃ ຫ ້ ສ ງ ຄ ະ ເ ຈ ້ າ ປ ວ ຣ ະ ນ ໃ ນ ທ ນ ນ ້ ນ ຄ ນ ແ ລ ວ ກ ດ ສ ງ

ໃຫ້ສວດຖອດສິນນັ້ນໃສ ບ້ານເມືອງຈົ່ງປ່ຽນທີ່ຈຳເລີນ ເສນາອາມາດຈົ່ງຈະເປັນສາ
ມັຄີພ້ອມພຽງກັນຈັດຣາຊະການບ້ານເມືອງ ຈົ່ງບໍ່ຂັດຂ້ອງຊຶ່ງກັນແລະກັນ ຄັນເຖິງ
ແຮມ 1 ຄ່ຳ ໃຫ້ປ່າວເຕີ້ນຣາຊະດອນ ໃຫ້ໂຫລເຮືອໄຟບູຊາພຣະບາງນາກສິບຫ້າ
ກະກຸນ ບ້ານເມືອງຈົ່ງຈະສຸກກະເສີມເຕີມຄອງ.

12 ເປັນທ້າວພະຍາຄັນເຖິງເດືອນ 12 ຂຶ້ນ ຄ່ຳ 1 ໃຫ້ເຕີ້ນຫົວບ້ານຫົວເມືອງ
ສິບຮ້ອຍນ້ອຍໃຫ່ຍ ໃນຂອບຄັນທະສີມາເຕົ້າໂຮມໃນນະຄອນຫລວງພະບາງ ເປັນ
ຕົ້ນວ່າຂ້າລາວຊາວຄອບ ເມື່ອແຫ່ພຣະບາດສົມເຈ້ານະຫາຊີວິດໄປລົງຊ່ວງເຮືອ
ແລະນະມັສການພຣະທາດສີທັນມາໃສກະຣາດ ເດືອນ 12 ຂຶ້ນ 13 ຄ່ຳ ຖືນ້ຳ 14
ຄ່ຳ ຊ່ວງເຮືອສລອງອຸສຸພະບາກ ວັດຫລວງ ໃຫ້ເພງວັດມີເຮືອວັດລະລຳ ອັກຄະມະ
ຫາເສນາບໍ່ດີຕັ້ງແຕ່ເມືອງແສນ ເມືອງຈັນລົງໄປເຖິງສີ່ມ່ຽະຄຸກ ວຽງແກ່ ນາໃຕ້
ນາເໜືອ ໃຫ້ຕັ້ງເປັນພານທຸກຕຳແໜ່ງ ເປັນເທສະການເປັນບຸນຊ່ວງເຮືອສລອງ
ພະບາງນາກ 15 ກະກຸນແລະອາຣັກຫລັກເມືອງ ເທພະດາທັ້ງນ້ຳ ທາງບົກເດືອນ
12 ເພ້ງ ເສນາອາມາດແລະສັງຄະເຈ້ານ້ອມຣາຊະດອນ ແຫ່ພຣະເຈ້ານະຫາຊີ
ວິດແລະເຈ້ານ້ອງຫມ່ອມນາງທັ້ງ 5 ໄປນະມັສການພຣະສີທັນມາໃສກະຣາດ (ທາດ
ຫລວງ) ພ້ອມທັ້ງເຄື່ອງບູຊາ ນິຕ້ນທຽນ ດອກໄມ້ບ້ຳໄຟດອກ ໄຟ ທາງ ກະ
ທູບປວາຍ ກ້ອງປືກກ້ອງດາວ ຮູບຫຸ່ນຣະຄອນ ສົງໂຍນແລະເຄື່ອງຫລິ້ນນະໂທຣະ
ສັບຕ່າງໆ ໄປຫລິ້ນປູ່ພລານເດີ້ນພຣະທາດ ຖ້ວນ 3 ວັນ 3 ຄືນ ແລ້ວຈົ່ງສະ
ເດັດກັບຄືນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ສົມຊື່ນບິນດີຊຶ່ງກັນແລະກັນ ຂ້າລາວຊາວຄອບທັ້ງ
ຫລາຍກໍ່ຈັກໄດ້ເຫັນກັນແລະກັນ ແລະຈະໄດ້ເວົ້າໂລມກັນເປັນມິດສະຫາຍ ຈົ່ງຈະ
ເປັນກຸງຄວິບົດລືຊາປາກົດແກ່ບ້ານນ້ອຍເມືອງໃຫ່ຍອັນປຸ່ໄກ້ກຸງນັ້ນຊະແລ.

13 ເປັນທ້າວພະຍາ ໃຫ້ແຕ່ງແປງການທາງທຸກປ່າງເປັນຕົ້ນວ່າ ຖວາຍຜ້າ
ກະຖິນແລະບວດພຣະຫົດເຈ້ົ ຕັ້ງນາໃສ່ໃຂມະຫາຊາດ ຮັກສາສິນ 5 ສິນ 8 ເປັນ
ນິດຈະການທຸກວັນອຸໂປສົດ ແລະມີຫົວໃຈອັນເຕັມໄປດ້ວຍພຣົມມະວິຫານ 4 ຄືເມດຕາ
ກະຣຸນາ ມຸທິຕາ ອຸເປັກຂາ ເພື່ອແຜ່ແກ່ເສນາອຳມາດ ຣາຊຄອບຂ້າໄພ່ໃນຂອບ

ຂັນທະສີມາ ປ່ານີ້ໃຈເປັນກະດ້າງໄປດ້ວຍພານເປັນຕົ້ນວ່າ ໄລ່ເນື້ອທ່ຽວຫາຫລົ້ນ ສາວ ເອົາລູກສະກຸນມາເປັນເມັ ຈ້ຽລ້ຽງນັ້ກປາດ ອາດໃຫ້ແລ້ວບັ້ງກິດຈະກາບມາ ໄວ້ແລະໃຫ້ນີ້ເສນາອາມາດຜູ້ສລາດກ້າຫານກັບທັ້ງສມະຊີພາມ ຜູ້ດີມີສິນບໍ່ອິສຸດ ແລະຄວາມຮູ້ ແລະປະກອບດ້ວຍຣາຊະທັມ 10 ປະການ ບ້ານເມືອງ ຈ໊ຶ່ງຈຸດທີ່ ຈຳເຣີນແລ.

14 ເປັນທ້າວພະຍາ ໃຫ້ນີ້ສິມບັດອັນປະເສີດ 14 ປະການຄື ຫຸເມືອງ ຕາເມືອງ, ແກ່ນເມືອງ, ປະຕູເມືອງ, ຣາກເມືອງ, ເຫ ້ົາເມືອງ, ຂ ໍ້ເມືອງ ຝາ ເມືອງ, ແປເມືອງ, ເຂຕເມືອງ, ສະດີເມືອງ, ໃຈເມືອງ, ຄ່າເມືອງ, ເນກເມືອງ.

1 – ຫຸເມືອງ ໄດ້ແກ່ຣາຊະທຸດຜູ້ສລາດນຳຄຳເຂ ້ົາອອກຕ່າງປະເທດ.

2 – ຕາເມືອງ ໄດ້ແກ່ນາຍຫນັງສືຜູ້ສລາດ ຮາດສອນອັກຂຣະປາລິ.

3 – ແກ່ນເມືອງ ໄດ້ແກ່ສັງຄະເຈ ້ົາຜູ້ສລາດຮູ້ພຣະທັມມະວ ໄນ

4 – ປະຕູເມືອງ ໄດ້ແກ່ເຄ ້ົາສັຕຣາອາວຸດຕ່າງ ໆ ສ ້ັງສິມໄວ ້

5 – ຣາກເມືອງ ໄດ້ແກ່ໂຫຣະສາດອາດຮູ້ເຫດຮ ້າບໄດ ້ກິ

6 – ເຫ ້ົາເມືອງ ໄດ້ແກ່ໂຫຣະສາດອາເສນາຜູ້ເ ້ົາຜູ້ແກ່ ກ ້າຫານຫມ ້ັ້ນຄົ ງ

7 – ຂ ໍ້ເມືອງ ໄດ້ແກ່ກວານບ ້ານແລະດາແສງ ຣາຊະກອບຜູ ້ຊ ໍ້ສັ ດ

8 – ປາເມືອງ ໄດ້ແກ່ທະຫານຜູ ້ສາມາດ ອາດທ ໍາຍຸດທະການເອ ົາໄຊຊະນະຂ ້າ ເສິກໄດ ້

9 – ແປເມືອງ ໄດ້ແກ່ທ ້າວພະຍາຜູ ້ປະກອບດ ້ວຍສິນທັມອັນດີ

10 – ເຂດເມືອງ ໄດ້ແກ່ເສນາອາມາດ ຜູ ້ສລາດ ຮູ ້ເຂດບ ້ານດິນເມືອງ ວ ່າທ ີ່ນ ້ັ ນ ດີຫລີຊ ໍ້ວ

11 – ສະດີເມືອງ ໄດ້ແກ່ເສດຖີພ ໍ່ຄ ້າຜູ ້ຮ ້ັ ງນີເປັນດີ

12 – ໃຈເມືອງ ໄດ້ແກ່ຫມ ໍ່ປາຜູ ້ວິເສດຮູ ້ພະຍາດທ ີ່ໃສ ່ປາຖ ໍ ກ

13 – ຄ ່າເມືອງ ໄດ້ແກ່ພາກພ ້ື ນພູນີປະເທດແລະພົລເມືອງດີ

14- ເມກເມືອງ ໄດ້ແກ່ເທພະດາອາຣັກຫັ ກລາຍໃນເຂດບ້ານເມືອງ ແລະນະ
ເຫສັກຫລັກເມືອງ.

ຫມາຍເຫດ

ມີຂໍ້ທີ່ຫນ້າສັງເກດຢູ່ເຟັ້ນປ່າງນາກ ທີ່ເຈົ້າຜູ້ຄອງນະຄອນຄ້ຳບຸນຣານຈັດຣະ
ບອບການປົກຄອງໄວ້ ບໍ່ນາກຫມາຍ ຫລາຍມາຣາ ແຕ່ລະຂໍ້ ບັນບ້ານອີງຈາອິດປະ
ເພນີ ສິລທັມໃນທາງພຸທສາສນາ ໄວ້ ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ປະຊາຊົນໃນສ!ມບັ້ນ ມີຫລັກ
ຖານຮຸ້ເທັ້ງຕາມຫລັກສາສນາ ແລະຈາຣີດ ປະເພນີເປັນປ່າງດີ ບໍ່ວ່າຈະເປັນເຈົ້າຊຸນ
ມຸນນາຍ ລ້ວນກົວບາບກັນບໍ່ກ້າກະທຳທຸ!ຈະອິດຜິດປະເພນີ ຄິດ ກ່ອະບິດຕໍ່ຫລັກ
ສິລທັມປະເພນີ ຕ່າງຕັ້ງຫນ້າກະທຳໂດຍສຸດຈະອິດໃຈ ຜຸ້ຮ້າຍອ້າຍຂະໃນບກ່ ປາກົດ
ວ່ານີ:ເຕ່ບໍ່ນາກຫນັກບໍ່ເຫນືອນດັ່ງປັຈຈຸບັນດ!ວນີ້

ບົດທີ່ ๑๒ ບຸນກອງຫົດ (ສ!ງນ້ຳພຣະ ຫລິເດຣາພິເສກ)

ປະເພນີທຳບຸນສິບສອງເດືອນ ສະເພາະບຸນເດືອນຫ້ານັ້ນ ໄດ້ເວົ້າເຖິ!ກ!ນຫົດ
ນ້ຳພຣະພຸທຮູບ 1 ຫົດນ້ຳພຣະພິກຂຸ 1 ຫົດນ້ຳຜຸ້ກລັກຜຸ້ໃຫ!ງ່ທີ່ເຮົາເຄົາຣົບບຸຊາ
1 ແຕ່ນັ້ນເປັນ!ກ!ນຫົດນ້ຳທັມມະດາ ຄື ເມືອວັນ ເດືອນ ປີ ລ!ວງນາເຖິ!ງເຂົ້າຕ!ຍ
ພ!ອມກັນທຳ ໃນ!ກ!ນທຳນັ້ນພ!ງຈັດເຄື!ອງສັກ!ກາຣະ ແລະນ!ຳອົບນ!ຳຫ!ອມໄປຫົດ
ເທົ!ານ!ຳກ!ໄດ້ ແຕ່ພິທີ!ກ!ນຫົດນ!ຳພຣະສ!ງຜຸ!ຊົ!ງຄຸນນະວຸດທິ!ຊຶ!ງສຳເຣັດ!ກ!ນສຶກສາ
ຕາມຫລັກສູດຂອງ!ກ!ນສາສນາເປັນຊັ້ນ ຫລັກສຸດນັ້ນ ມີນິນນ!ອຍ ນ!ນ!ກ!ງ ສັທ!ທາ
ສ!ງ!ຄະຫະ ປາ!ຕິໂມກ ແລະ ຄຳພີທັ!ງຫ!ຳ ສ!ງຂຶ້ນໄປຕາມລຳດັບ ພິກຂຸຜຸ້ປະພຶດ
ດີຣ!ງນ!ນນ!ອຍ ນ!ນ!ກ!ງໄດ້ຈົບ ແລະ ແ!ກນຣ!ງຈົບ ປ. 3 ປ. 6 ປ. 9 ຫລື ຈົບເຖິ!ງ
ຊັ້ນ ສ!ກ!ບັນ ແລະ ຣ!ງຈົບມະຫາ!ວິທ!ຍາໄລ ທາ!ງພຸທສາສນາ ຍາ!ກໃ!ນ ກ່ຈັດ!ການ
ແ!ກນສົມ!ທ!ງ ຄື ຈັດຫາສມ!ນະບ!ຣິ!ຂານ!ມາຫົດສ!ງໃຫ!ຍ ຫົ!ວສ!ງຄັ!ງແຣກ ຊຶ!ວ່າພຣະ
ສຳເດັ!ດ ຄັ!ງ!ທີ!ສ!ອງຊຶ!ວ່າພຣະຊ!ຳ ຄັ!ງ!ທີ!ສ!ານຊຶ!ວ່າພຣະ!ຄຸ ຕ!ຳ!ຂຶ!ນໄປເ!ປັນພຣະຫລັກຄຳ
ພຣະ!ລຸກແ!ກ!ວ ແລະ ພຣະ!ບ!ອດແ!ກ!ວ ແ!ຕ!ຊຶ!ທີ!ອ!ງກັນ ຄ!ຳເ!ປັນ!ສ!ານ!ະ!ເ!ນນ ຊຶ!ວ່າ ຈ!ວ

ເປັນພິກຂຸຊື່ວ່າເຈົ້າຫົວ ເຊັ່ນເຈົ້າຫົວຫມ່ອມຫລືເຈົ້າລຸງ ເຈົ້າຫົວອາວ ເຈົ້າຫົວນ້ອງ ຊື່ວ່າ ຕາມສາບ ບາດສາບເລີ່ມ, ນີ້ສຳຮັບອຸປົສຸພຣະທີ່ບໍ່ໄດ້ນິສົມນະສັກ ຄື ບັງບໍ່ຫົດສິງແຕ່ປ່າງໃດ

ແຕ່ຖ້າໄດ້ຫົດສິງແລ້ວ ກໍ່ຊື່ວ່າເຈົ້າຫົວສຳເດັດ ເຈົ້າຫົວຄຣູ ເຈົ້າຫົວຊຽ ຕໍ່ ຈາກນັ້ນໄປກໍ່ເອີ້ນວ່າບາຄຣູບາທ່ານແທນເຈົ້າຫົວເຊັ່ນບາທ່ານຫລັກຄຳ ບາທ່ານ ບອດແກ້ວ ໃນຄຳວ່າເຈົ້າຫົວນັ້ນມັຄຈະມີຜ້ສາວ່ເວ້ປອກເຈົ້າຫົວວ່າ ເຈົ້າຫົວສຶກເຈົ້າ ຫົວຮຸ້ເຈົ້າຫົວປູ່ເຈົ້າຫົວຫນາ ເຈົ້າຫົວຄຣູເຈົ້າຫົວຊາມີແຕ່ຫນາທັງນັ້ນ ການຫົດສິງ ນີ້ຈິ່ງເປັ ກະຣະນີພິເສດ ບໍ່ກ່ຽວກັບເດືອນປີໃດຫລະເພາະ ແລະທັ່ງເປັນປະເພນີ ບຸຣານມາແຕ່ດຶກດຳບັນ ປະພຶດມາແຕ່ຄາວນັບຖືພຸທສາສນາ.

ການຫົດສິງພຣະພິກຂຸຜູ້ຊິງຄຸນພະວຸດທິ ຂຶ້ນເປັນສຳເດັດ ຊາ ຄຣູ ຊຶ່ງນິຍົມ ທຳມາຕັ້ງແຕ່ບຸຣານດຶກດຳບັນ ມີຈັດການສມນະບໍຣິຂານແລະເຄື່ອງປະກອບ ແລະ ການທຳດັ່ງຕ່ໄປນີ້

ເຄື່ອງກອງຂອງພຣະທີ່ຫົດ

ພຣະພິກຂຸສິງທີ່ຖືກຫົດສິງເປັນສມນະສັກແຕ່ລະຊັ້ນນັ້ນ ບາດໂຍມຕ້ອງຈັດ ເຄື່ອງກອງໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ເຄື່ອງກອງນັ້ນດັ່ງນີ້ : 1 ຜ້າສັງຄາຕິ ຄືຜ້າພາດບ່າ 1 ຜືນ 2 ຜ້າຈີວອນ ຄືຜ້າຫົ່ມຫລືຜ້ານຸ່ງ 1 ຜືນ 3 ຜ້າສະບົງຄືຜ້ານຸ່ງ 1 ຜືນ 4 ຣັດປະ ຄົດຄືຜ້າມັດເອວ 1 ສາບ 5 ນິດໂກນຄືນິດເດ 1 ດວງ 6 ກ່ອງເຂັ້ມ 1 ກອງ 7 ທັນນະກາຣິກ ຄືຜ້າກົ້ຫຸ້ມກະບອກໄມ້ໄຜ່ 1 ອັນ 8 ນິດຕັດເລັບ 1 ດວງ 9 ຜ້າຫົ່ມ 1 ຜືນ 10 ລອງເທົ້າເກີບ 1 ຄູ່ 11 ໄມ້ເທົ້າເຫລັກ 1 ອັນ 12 ຄັນຕາ ຣະບັດຄືພັດຫລືວີ 1 ອັນ ສ່ວນນອກຈາກນີ້ຈະເປັນເຄື່ອງໃຊ້ປ່າງອື່ນ ເຊັ່ນເສື່ອສາດ ອາສນະ ຜ້າປູຂັ້ນໝາກ ນິດຊະນາກ ຊອງພູ ງ້ງໄງ່ໂອ່ໂຕ ຝ້າຍໃນໂໝຫລອກ ກໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມສົມຄວນໄດ້.

ເຄື່ອງປະກອບການຫົດສົງ

ໃນການຫົດສົງນັ້ນຕ້ອງມີເຄື່ອງປະກອບຫລາຍປ່າງຄືມີ 1 ໂຮງຫລີຮາງຫົດ 2. ຫລາບເງິນຫລືຫລາບຄຳ 3 ທຸງນກົງ 4 ໃບສີ 5 ທຸງນ້ອຍ 6 ສີລາ 7 ນ້ຳ ຫອມ

1- ໂຮງຫລີຮາງຫົດ

ໂຮງຫລີຮາງຫົດນີ້ ຖ້າວັດຫລືບ້ານທີ່ໃຫ່ງໃດ ມີຫລັກຖານເຈ້າວັດສົມພານ ເປັນອາຈານສອນນຸລກັດຈາບແລະຄຳພີທັງຫ້າແລ້ວ ວັດນັ້ນມັກຈະມີໂຮງຫົດໄວ້ ເປັນປະຈຳ ທຳເປັນຮູບພຣະບານາກຫລືຫົວທຳເປັນຫົວພຣະບານາກ ທີ່ຄໍພຣະ ບານາກເຈາະເປັນຮູກົມໆ ສຳຫລັບລ້ຽງນ້ຳທີ່ໄຫລລົງທີ່ຮຸນັ້ນ ທີ່ທ້ອງໂຮງຫົດຂຸດ ເປັນຮາງເອົາເຫລັກກົມໆ ທຳເປັນຮາວສຳຫລັບຕິດທຸງບູຊາ 1 ຮາວ ປັກໄວ້ທີ່ ທ້ອງໂຮງຫົດ ຕົວໂຮງຫົດຕ້ອງຟອກດຳ ທຳເປັນຮູບລາບເໝືອນກັບພຣະບານາກ ທຸກປະການ ສ່ວນບ້ານທີ່ບໍ່ມີຫລັກຖານ ເຈ້າວັດສົມພານບໍ່ເປັນຜູ້ແຕກສານ ໃນອັດ ປາລີ ເຖົ້າຈະມີໂຮງຫົດແຕ່ກໍບໍ່ສວຍງານ ຄົງເຮັດເປັນຮາງແຕ້ມສີຕ່າງໆ ເທົ່ານັ້ນ ຖ້າເຂົ້າໄປວັດທີ່ມີຊໍ້ສົງ ເຮົາມັກຈະໄດ້ພົບເຫັນໂຮງຫົດ ຂອງບຸຮານຕາມສະຖານ ທີ່ຕ່າງໆ ເຊັ່ນສີມ ຫລືວິຫານເປັນຕົ້ນ ເຮົາຈະຕອບໄດ້ທັນທີວ່າ ວັດນີ້ແຕ່ກ່ອນ ເຄີຍເປັນວັດຂອງທ່ານ ຜູ້ຮູ້ຫລັກນັກປາດນາກ່ອນ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຖາມໃຜກໍ່ໄດ້

2. ຫລາບເງິນຫລືຫລາບຄຳ

ອີກປ່າງນຶ່ງຊໍ້ວ່າແຜ່ນເງິນຫລືແຜ່ນຄຳ ຊຶ່ງເຮົາມັກຈະໄດ້ຍິນເອົາເວົ້າວ່າ ທິ ຣັນບັດຫລືສຸວັນປະບັດ ນັ້ນກໍ່ຄືແຜ່ນເງິນຫລືແຜ່ນຄຳນັ້ນເອງ ສຳຫລັບຂຸງນຂໍ້ຄຳ ລົງໃນນັ້ນວ່າ ເມື່ອວັນເດືອນປີນັ້ນ ໄດ້ຫົດສົງພຣະພິກຂຸຮູບນັ້ນຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ຫລື ເປັນຊາເປັນຄຣຸນະທ້ວດັນນັ້ນ ໃຫ້ພອນເພື່ອໃຫ້ຈະເຣີນງອກງາມໃນພຣະພຸທສາສນາ ໄວ້ໃນນັ້ນດ້ວຍ ຂນາດ ກ້ວາງ ຍາວ ໜາ ບາງ ຂອງຫລາບນັ້ນດັ່ງນີ້ ຖ້າຫົດ ຄັ້ງແຣກເປັນລຳດັບ ແທກຫລາບຍາວຄ່ຳຄ້ວ ຄື ແທກທາງຄ້ວຊ້າຍ ມາທາງຄ້ວ ຂວາ ຖ້າຫົດຄັ້ງທີ 2 ເປັນຊາ ຫລາບຍາວຄ່ຳທຸຄ້ວແທກຈາກທຸຊ້າຍຜ່ານໜ້າ

ຍາກມາເຖິງຫຸ ຂວາ ຖ້າຫົດຄັ້ງທີ 3 ເປັນຄຸ ຫລາບຍາວຮອບຫົວທົ່ງງ ຂນາດ ກ້ວາງບໍ່ເກີນກ່ວາ 2 ນິ້ວ ຂນາດເບົາບາງພໍສົມຄວນ ສຳຫລັບຫລາບທັ້ງສອງ ຊນິດນີ້ເປັນສົມບັດຂອງຜູ້ຖືກຫົດ ຖ້າບຈດປູ່ບໍ່ໄດ້ຈະສຶກອອກໄປປະກອບສັນມາອາ ຊີບກໍ່ເອົາຕິດຕົວໄປໄດ້ ເພາະຫລາບນີ້ເປັນຂອງເຈົ້າສັດທາເຂົ້າເອົາຖວາຍໃຫ້ ບໍ່ ແມ່ນເປັນຂອງຫລວງ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ຈະເປັນເຈົ້າສັດທາ ໃຫ້ພຣະສົງເປັນຊາເປັນຄຸ ແຕ່ກ່ອນຈຶ່ງຫາບາກ ເພາະຖ້າບໍ່ເປັນຄົນມັ່ງຄັ່ງສົມບູນກໍ່ເຮັດບໍ່ໄດ້ ອາຄາຄ່ຳຄ່ຳໃນ ສໄໝນັ້ນກໍ່ແພງເໝືອນທຸກວັນນີ້ ຜູ້ສຶກອອກໄປໄດ້ຍົດຈາກສາສນາຕິດໄປດ້ວຍ ມີຊື່ ຕ່າງໆກັນ ຖ້າເປັນຈົວສຶກເອີ້ນວ່າ ຊຸງ ຖ້າເປັນພຣະສຶກເອີ້ນວ່າທິດ ຖ້າເປັນສຳ ເດັກສຶກເອີ້ນວ່າ ຈານ ຖ້າຊາສຶກເອີ້ນວ່າ ຈານຊາ ຖ້າຄຸສຶກເອີ້ນວ່າ ຈານຄຸ.

3. ທຸງນກົ່ງ :

ທຸງນກົ່ງນັ້ນ ຄື ທຸງ 2 ເຫລັ້ມ ເຫລັ້ມ ນຶ່ງເປັນຕົ້ນເຫລັ້ມນຶ່ງຫັກກາງ ແລ້ວ ເອົາເຫລັ້ມຫັກກາງຕິດກັບເຫລັ້ມຫັກຕົ້ນນັ້ນ ທຸງນັ້ນມີຮຸບລັກສນະເໝືອນກັບໄມ້ ເປັນສາມກົ່ງດ້ວຍກັນຊື່ວ່າທຸງນກົ່ງ ໃຊ້ທຸງຄູ່ກົ່ງ 3 ຄູ່ ທຸງນກາບ 3 ຄູ່ ຕິດໄວ້ທີ່ຂາວ ທຸງໃນໂຮງຫົດ ສຳຫລັບຈຸດບູຊາໃນເວລາລ້ຽງນ້ຳຫົດສົງ ທຸງນກົ່ງນີ້ຈັດໃສ່ໂຕກ ຫລື ພານ ກະໃຫ້ພໍແກ່ພຣະສົງທີ່ໄປລ້ຽງນ້ຳຫົດສົງ

4. ໃບສີ :

1 ຄູ່ ມີທຸງນອາດ (ທຸງໃຊ) 2 ຄູ່ ປັກໄວ້ທີ່ໃບສີຂ້າງຊ້າຍຂວາຂ້າງລະ 1 ເຫລັ້ມ ທຸງນອາດນີ້ໃຊ້ຂ້ເຜົ້ງບໍ່ຄ່ອຍສຸດ ນ້ຳໜັກເຫລັ້ມລະ 1 ບາດ

5. ທຸງນນ້ອຍ :

ໃຊ້ທຸງນນ້ອຍ 1 ຄູ່ ສຳຫລັບຈຸດໃຫ້ພຣະທີ່ຫົດນັ້ນຖືບູຊາ ໃນເວລາຜູ້ເຖ້ົາອ່ານ ຫົຣັນບັດ ຫລື ສຸວັນນະບັດ ຫລັງຈາກທີ່ຫົດສົງແລ້ວ

ສີລາອາສນ໌

ຫີນສຳຫລັບນັ່ງ ຊື່ວ່າ ສີລາອາສ ສີລາອາສ ສີລານັ້ນ ຈັດເອົາກ້ອນໃຫ່ ໆ 1 ກ້ອນ ເອົາມາວາງໄວ້ໃຕ້ໂຮງຫົດທາງຫົວພຣະບາມາກ ໃຊ້ທີ່ເອົາເຈາະເປັນ

ອຸກັນ ໆ ໃຫ້ນ້ຳໄຫລສຳຫລັບໃຫ້ພຣະນັ່ງໃນເວລາຈະຫົດສົງ ສ ໃນບຸຣານທ່ານຫົດ ກັນທີ່ບ້ລລັງສິລາອາສ ຕົກມາສ ໃນນີ້ໃຊ້ ກ້ອນສິລາທັນມະດາ ແທນບ້ລລັງສິລາອາສ ໃຕ້ກ້ອນສິລານັ້ນ ມີຫ ງ້ າແພກ ແລະໃບຕອງກ້ວຍ:ປັ ນເຄ ື ອງຮອງ ແ ວ່ ໃນສ ໃນປັ ຈຸ ບັ ນ ໃຊ້ ຄ ້ ອງແທນຫ ີ ນສິ ລ າ ແ ລ ້ ວ

7. ນ ້ ຳ ສ ຳ ຫ ລ ັ ບ ຫ ົ ດ ສ ົ ງ

ໃຊ ້ ຈ ັ ນ ທ ອ ມ ຝ ົ ນ ໃ ສ ່ ນ ້ ຳ ທ ່ າ ຂ ້ ຶ ້ ນ ຶ ້ ນ ຫ ລ ື ກ ວ ້ າ ງ ທ ອ ນ (ເ ປ າ ະ ທ ອ ມ) ຫ ລ ື ໃ ຜ ນ ິ ນ ້ ຳ ທ ອ ນ ຊ ນ ິ ດ ໃ ດ ໃ ຊ ້ ໄ ດ ້ ທ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ຕ ່ າ ງ ຄ ົ ນ ຕ ່ າ ງ ຖ ື ໄ ປ ແ ຕ ່ ພ າ ຊ ນ ະ ທ ີ ່ ຈ ະ ໃ ສ ່ ນ ້ ຳ ທ ອ ນ ໄ ປ ຫ ົ ດ ສ ົ ງ ນ ັ ້ ນ ຖ ້ າ ເ ປ ັ ນ ເ ຈ ້ ົ ານ າ ຍ ເ ສ ນ າ ອ າ ມ າ ດ ອ ຸ ປ ະ ຣ າ ຊ ບ ຸ ຄ ໃ ສ ່ ທ ອ ຍ ສ ັ ງ ໄ ປ ຖ ້ າ ເ ປ ັ ນ ທ ັ ນ ມ ະ ດ າ ສ າ ມ ັ ນ ໃ ສ ່ ທ ນ ້ ດ ິ ນ ຫ ລ ື ເ ຜ ົ າ ໃ ຫ ມ ່ ໆ ຫ ລ ື ຄ ຣ ู (ກ ะ ອ ອ ม) ອ ู ่ ນ ้ ำ ໂ ອ ຂ ັ ນ ຖ ื ໄ ປ

ວ ິ ທ ี ເ ອ ົ າ ນ ้ ຳ ຫ ົ ດ ສ ົ ງ :

ການ ຫ ົ ດ ສ ົ ງ ນ ັ ້ ນ ຈ ັ ດ ເ ອ ົ າ ໂ ຮ ງ ຫ ົ ດ ນ ັ ້ ນ ໄ ປ ຕ ັ ້ ງ ລ ົ ງ ທ ี ່ ກ ວ ້ າ ງ ແ ຈ ้ ง ท า ง ท ิ ศ ต ะ ว ั น อ อ ก ข อ ง ส ิ ม ป ั น ห ิ น ง า ก ไ ป ท า ง ต ะ ว ั น อ อ ก ป ู ก ร ้ า น ส ู ง (ส ู ง พ ว ก ต า) ข ั ้ น ท ี ่ ข ้ า ง โ ร ง ห ิ ด ท ั ้ ง ส อ ง ข ้ า ง ส ำ ห ล ั บ ต ั ้ ง ใ บ ส ี ห ร ื อ ข ั น ห ม า ก เ บ ง ซ ้ า ย ข ว า แ ล ้ ว เ อ า ก ้ อ ง ส ิ ล า ไ ป ว า ง ไ ว ้ ใ ร ง ห ิ ด ใ ต ้ ใ ร ง ห ิ ด ช ุ ่ ม น ้ ำ ม า ก ใ ต ้ ก ้ อ ง ส ิ ล า น ั ้ น เ อ า ห ย ้ า แ พ ก แ ล ะ ใ บ ต อ ง ก ้ ว ย ร อ ง เ อ า ห ล า บ เ ง ิ น ห ร ื อ ห ล า บ ค ำ ม ้ ว น เ ป ็ น ห ่ ำ ห ร ื อ เ ป ็ น ว ิ ง เ อ า ผ ้ า ข า ว บ า ง ๆ พ ั น (ห ่ ำ) ห ล า บ ใ ส ่ ร อ ง ล ิ ง ท ี ่ ร ู ล ึ ก ม า ก ใ น ร ะ ห ว ่ า ง ท า ง เ ด ิ น ต ั ้ ง แ ต ่ ผ า น ไ ป จ น เ ถ ิ ง ส ิ ม ห ร ื อ ห ้ อ แ จ ก ป ู ก ก ้ ว ย อ ้ อ ม ท ั ้ ง ส อ ง ข ้ า ง ท า ง เ ด ิ น ท า ง เ ด ิ น น ั ้ น ท า ง บ ิ ง ถ ื ง ผ ้ า ข า ว ก ั ้ ว เ ป ็ น เ พ ด า ม ข ึ ้ น ต ั ้ ง แ ต ่ ใ ร ง ห ิ ด ไ ป ต า ม ท า ง ร ะ ห ว ่ า ง ท ี ่ ป ู ก ก ้ ว ย อ ้ อ ม น ั ้ น จ น เ ถ ิ ง ห ้ อ แ จ ก ท ี ่ ก ้ อ ง ส ิ ล า ท ี ่ พ ร ะ จ ะ น ั ่ ง น ั ้ น เ อ า ผ ้ า ก ั ้ ว (ผ ้ า เ พ ด า ม) ล ้ อ ม เ ป ็ น ร ั ้ ว ไ ว ้ เ พ ื ่ อ ม ิ ใ ห ้ บ ุ ค ค ล ผ ู ้ ใ ด ผ ู ้ น ึ ง ล ่ ว ง ล ้ ำ เ ข ้ า ไ ป ภ ั ย ม ิ ใ ห ้ ม ี ใ บ ม ี ท ั ง ต ิ ว ใ ห ้ เ ว ล า ผ ั ด ป ่ ง ส ะ บ ิ ง ช ิ ง จ ี ะ ก ิ น เ ว ล า ห ั ด ส ิ ง เ ป ็ น เ ว ล า บ ่ า ย ห ล ั ง จ า ก ส ั บ เ พ ั น แ ล ้ ว เ ม ื ่ อ ม ี ใ บ ม ี พ ้ อ ม ก ั น แ ล ้ ว ไ ป อ า ร า ธ น า พ ร ะ ส ิ ง ม า ร ่ ว ม ก ั น ท ี ่ ห ้ อ แ จ ก ห ร ื อ ส ิ ม ต ั ้ ง ม ิ ง ค ุ ณ ห ร ื อ บ ู ช า ด อ ก ไ ม ้ ใ ห ้ ว พ ร ะ อ า ร า ธ น า ส ิ ม แ ล ้ ว อ า ร า ธ น า ม ง ค ุ ณ แ ต ่ ล ะ เ พ ล า ว ง จ ั บ ฉ อ บ ห ั ด ต อ น เ ช ้ า

ຄັ້ນແລ້ວພຣະສົງຈະເອີ້ນພຣະປອິດຕະມົງຄຸນ ເຈົ້າສັດທາຕຸ່ມເອົາຂັ້ນດອກໄມ້ ເຂົ້ານາຖວາຍເຈົ້າວັດ ສົມພານ ຂໍເຖຸ່ມສົມພານຫົດສົງລຸກສິດລຸກຫາ ຖ້າຈະເອົາ ຮູບໃດກໍ່ບອກຊື່ຮູບນັ້ນເມື້ອເຈົ້າວັດຮັບຂັ້ນນິມົນຈາກຍາດໂຍມແລ້ວ ຈະເອີ້ນພິກຂຸຮູບ ນັ້ນເຂົ້ານາຫາບອກວ່າ ຍາດໂຍມຜູ້ນີ້ ມີສັດທາປາຖນາຈະຫົດສົງໃຫ້ ຂໍໃຫ້ສລອງ ສັດທາຍາດໂຍມ ຖ້າພິກຂຸຮູບນັ້ນບໍ່ປາກ ກໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າ ທ່ານນິມົນຮັບແລ້ວ ເຈົ້າວັດກໍ່ສົ່ງຂັ້ນນິມົນນັ້ນໃຫ້ພຣະ ແຕ່ສເພາະປຸ່ວງໆຈັ້ນນັ້ນ ເພິ່ນໃສ່ຫົດ ກັບພຣະ ອົງທີ່ຈະຖືກນິມົນຫົດນັ້ນ ແຕ່ນາງຫລາຍວັນແລ້ວ ເມື້ອເຖິງວັນແລ້ວ ຈົ່ງໄດ້ນິມົນ ໄປຫົດ ຖ້າຫາກທ່ານບໍ່ຮັບເພາະອ້າງເຫດຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນອ້າງວ່າຈະສຶກກໍ່ມີ ບໍ່ມີ ຄວາມດີພໍກໍ່ມີ ອາບຸພັນສາບັງອ່ອນກໍ່ມີ ກໍ່ຕ້ອງອ້ອນວອນໃຫ້ທ່ານຮັບຈົນໄດ້ ໃນ ການຫົດສົງນີ້ເຈົ້າສັດທາຈະຫົດສົງຮູບໃດ ເຂົາປົກໄວ້ເປັນຄວາມລັບບໍ່ຍອມບອກໃຫ້ ໃຜຮູ້ ເພາະຖ້າບອກເຂົາກໍ່ເກັງວ່າພິກຂຸທີ່ເຮົາຕ້ອງການນັ້ນ ຈະຫລົບຫລີກໜີໄປທີ່ ອື່ນຄັ້ງບູຮານນີ້ເປັນຈຳນວນມາກ ທີ່ພຣະພໍຮູ້ວ່າຍາດໂຍມມີສັດທາປາຖນາຈະຫົດ ສົງໃຫ້ ເວລາໃກ້ບຸນກໍ່ໜີເສັ້ງໄປທີ່ອື່ນ ດັ່ງນັ້ນຍາດໂຍມຈົ່ງໃຊ້ວິທີບໍ່ໃຫ້ພຣະຮູ້ຕົວ ໃຫ້ນາຮູ້ເອົາທີ່ໃນຄ້ານກາງສົງທີ່ດຽວ ເມື້ອກິລິຮັບຂັ້ນນິມົນແລ້ວ ພຣະສົງທັງ ໝົດກໍ່ພ້ອມກັນໄປຄອບຫົດສົງ ພິກຂຸເຈົ້າວັດກໍ່ເອົາໄມ້ເທົ້າບົ່ນໄປໃຫ້ພຣະພິກສຸຜູ້ທີ່ ຈະຫົດນັ້ນຈັບເຈົ້າວັດບ່າງອອກໜ້າ ບ່າງໄປຕາມທາງຣະຫວ່າງທີ່ປູກກ້ວຍອ້ອຍ ຣະຫວ່າງນີ້ພຣະເຈົ້າພຣະສົງກໍ່ບ່າງຕາມຍາດໂຍມທັງຫລາຍ ກໍ່ເຂົ້າໄປຈັບຈີ່ວອງ ພຣະເປັນໜຸ່ເປັນກຸ່ມຄ້າຍກັບຈູງນາກເຂົ້າສິ້ນ ໄປນັ້ງທີ່ກ້ອນສິລາປົ່ນໜ້າໄປທາງທິດ ຕາວັນອອກ ປະນົມມືຕັ້ງໃຈຣະນຶກເຖິງຄຸນພຣະຣັຕນະໄຕຣ ພິກສຸຜູ້ເຖົ້າຈຸດທຸ່ງ ກົ່ງທຸ່ງກາບທີ່ໂຮງຫົດຍາດໂຍມຖວາຍທຸ່ງແກ່ພຣະສົງ ພຣະສົງຕ່າງຈຸດທຸ່ງ ຂອງຕົນ ໆ ຕິດໄວ້ທີ່ຮາວທຸ່ງໂຮງຫົດ ນ້ຳຫອມທີ່ຈະນຳມາຫົດສົງນັ້ນ ຕັ້ງລຸ່ງ ຮຸ່ງເປັນໜ້ໃຫ້ໄວ້ໃກ້ໂຮງຫົດນັ້ນ ຍາດໂຍມຕັກຖວາຍພຣະສົງພຣະສົງຜູ້ເຖົ້າເຣີ່ມ ລ້ຳນ້ຳອົບນ້ຳຫອມລົງໃນໂຮງ ພຣະພິກສຸສົງກໍ່ພາກັນຫົດ ຕ່ຳຈາກນັ້ນກໍ່ແມ່ນເຈົ້າ ບ້ານສະພານເມືອງເຈົ້າຂຸນມູນນາຍ ພໍ່ຄ້າຮາຊະຄອນລ້ຳນ້ຳລົງ (ນ້ຳສົງແລ້ວ) ຊຶ່ງ

ໂຫລອອກຈາກຈີວອນຂອງພຣະ ເຂົ້ານິຖາດຮອງໄວ້ເອົາທ່ຳໄປຕົ້ມ (ປະພົມ) ຫົວລຸກ
ຫລາງງ່ວຄວາບ ຖືກັນວ່າເປັນນ້ຳສັກສິດເໝືອນກັ່ງນ້ຳພຣະພຸທມົນ ເພາະນ້ຳນັ້ຖ
ເທົ້າກັບນ້ຳມຸທາພິເສກທາງບ້ານເມືອງ ກ່ອນຈະລົງມືກ່ນີກ່ານສວດປະອິດຕະນົງ
ຄຸນກ່ອນ ພວກນະໂຫຣະສົບກໍເສບງັນດິດພົນ ເປົ່າປີ ສີຊໍ ເປົ່າຫອຍສັ ດີຣະຄັ
ຄ້ອງກອງ ຕີໄປ ເມື່ອເສດຖິດສິ່ງແລ້ວ ຄ້າຈະຜັດປ່ຽນຜ້າປູ່ໃນນັ້ນ ກ່ຈັດການຮັ
ບ່ຣິຂານຜັດປ່ຽນໄດ້ ຫາກທີ່ສຳຫລັບຜັດປ ່ຽນໄດ້ ເຂົ້ານ ຳ
ໄວ້ແຫ່ງອື່ນຕ່າງຫາກ ບາດໃບນຈະມາອຸ້ມເອົາຜ້າທີ່ຫົດສິ່ງໄປວາງລົງນະທີ່ນັ້ນ
ແລ້ວນ ຳອັດຖະບ ່ຣິຂານໄປຖວາຍວ ິຄ້ອງ 3 ບາດແລ້ວ ຫົ່ນຜ້ານ ຸ່ງຜືນ ນ ຸ່ງ້າຍ ຖ ໍ ໄ ້
ເທົ້າກັບຕາຣະບັດ ແລ້ວໃ ້ ້ ໍ ປ ້ ນ ມ ຂ ວ ິ ້ ອ ງ 3 ທ ີ ຕ ີ ທ ໃ ວ ້ ອ ງ ວ ່ າ ຄ າ ຖ າ ທ ີ ນ ັ ້ ນ
1 ທ ີ ຄ າ ຖ ວ ງ ນ ັ ້ ນ ວ ່ າ ສ ີ ຫ ວ ງ ງ ວ ທ ັ ງ ນ ະ ທ ັ ນ ເ ຕ ເ ຕ ຄ າ ຖ ນ ີ ້ ນ ິ ຄ ວ ນ ໝ ງ ຫ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ກ ຳ ພ
ເປ ັ ່ ງ ສ ີ ຫ ວ ງ ງ ຈ ກ ທ ີ ່ ສ ແ ດ ງ ຄ ວ ນ ບ ່ ໍ ຫ ວ ຈ ກ ຫ ວ ນ ັ ້ ;
ຄັ ນ ແ ລ ້ ວ ແ ຫ ່ ເ ອ ົ ້ ຳ ພ ຣ ະ ພ ິ ກ ສ ຸ ນ ັ ້ ; ກ ັ ບ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ປ ນ ້ ຳ ບ ິ ນ ອ ຳ ສ ນ ະ ທ ີ ່ ສ ລ ຳ ວ ັ ດ ຫ ລ ື ສ ິ ນ
ໃ ນ ດ ້ ຳ ນ ກ ຳ ງ ປ ະ ຊ ຸ ນ ຊ ຸ ນ ; ແ ລ ້ ວ ບ ຳ ດ ໃ ບ ນ ກ ໍ ເ ອ ົ ຳ ດ ອ ກ ໄ ມ ້ ທ ູ ບ ທ ງ ນ ; ເ ງ ິ ນ ນ ຳ ໃ ສ ່ ບ ຳ ດ ຂ ອ ງ
ພ ິ ກ ສ ຸ ຜ ້ ຫ ົ ດ ສ ິ ງ ; ໃ ຫ ້ ພ ຣ ະ ເ ຖ ຣ ະ ຈ ູ ງ ໄ ປ ກ ່ ອ ນ ; ບ ຳ ດ ໃ ບ ນ ນ ຳ ເ ອ ົ ຳ ໃ ບ ສ ; ນ ຳ ຕ ັ ້ ງ ລ ົ ງ ຂ ້ ຳ ງ
ຊ ້ ຳ ບ ຂ ້ ຳ ງ ຂ ວ ຳ ຂ ອ ງ ພ ິ ກ ສ ຸ ນ ັ ້ ; ຜ ູ ້ ເ ຖ ້ ຳ ຈ ຸ ດ ທ ງ ນ ້ ອ ຍ ຄ ູ ່ ງ ຖ ວ ຳ ຍ ໃ ຫ ້ ພ ຣ ະ ພ ິ ກ ສ ຸ ນ ັ ້ ; ຖ ື
ເ ວ ລ ຳ ຖ ື ທ ງ ນ ້ ອ ຍ ນ ັ ້ ; ຕ ້ ອ ຍ ເ ອ ົ ຳ ແ ຂ ນ ຊ ້ ຳ ບ ກ ່ ຳ ບ ; ແ ຂ ນ ຂ ວ ຳ ໃ ຂ ວ ກ ັ ນ ຄ ້ ັ ງ ບ ້ ຳ ; ແ ລ ້ ວ ເ ອ ົ ຳ
ແ ຂ ນ ຂ ວ ຳ ກ ່ ຳ ບ ; ແ ຂ ນ ຊ ້ ຳ ຍ ໃ ຂ ່ ວ ກ ັ ນ ອ ີ ກ ຄ ້ ັ ງ ບ ້ ຳ ; ຜ ້ ເ ຖ ້ ຳ ຈ ຸ ດ ທ ງ ນ ຍ ຳ ດ ; ກ ີ ປ ັ ກ ປ ູ ່ ໃ ບ ສ ; ຊ ້ ຳ ຍ
ຂ ວ ຳ ; ແ ລ ້ ວ ອ ຳ ນ ທ ິ ຣ ັ ນ ບ ັ ດ ; ຫ ລ ື ສ ຸ ວ ັ ນ ນ ະ ບ ັ ດ ໃ ນ ທ ີ ່ ປ ະ ຊ ຸ ນ ; ຫ ລ ື ອ ຳ ນ ໜ ັ ງ ສ ື ນ ອ ກ ສ ັ ກ
ຮ ຳ ດ ; ວ ັ ນ ເ ດ ືອ ນ ປ ; ທ ີ ່ ຫ ົ ດ ພ ຣ ະ ພ ິ ກ ສ ຸ ນ ັ ້ ; ຂ ຶ ້ ນ ເ ປ ັ ນ ນ ັ ້ ; ; ;

ผู้พ่ำเพ้ำทำเพื่อบันลุถุนเบื้องสูง ถือโลกุตตะธะทันจำต้องพ้ำเพ้ำตาม
ทางมักชิมะปะถิปะทาอันเป็นทางสายกลาง ถือนักมีอิง 8 มีสัมมาทิถถือเป็น
ต้น มีสัมมาสมาทิเป็นที่สุด ถ้าดำเนินตามทางที่บ่อนบาง ถือทางที่ปะ
กอบถินให้มีป้าวเรือนลูกเมีย หลือทางที่เถ้าถ่ำเกินไป ได้แก่ภาวะทำธะมาน
ถินด้วยภาวอิกอาหารเป็นต้น ผู้ที่เดินตามทางทั้ง 2 สายนี้บ่มีอันจะได้
บันลุถุนเบื้องสูง บุธาณเอาพินมาถือ เบื้องแธกถ้างจะมีถวามหมาย ให้ผู้
ที่เอาหิถธุสึกถินจากสงพิน แล้วก่ดำเนินไปตามมักชิมะปะถิปะทาอันเป็น
ทางสายกลาง ต่มาก่เลิบถือเป็นพงเถ้อมะโทธะสิบ เสบวันให้ผู้ที่ไปใน
ภายมีถวามสนุก อึ้นเอิงบันเหิงใจ ผิดกับถวามหมายของท่านบูธาณมะจาน

ถันบันเล้วเถ้อมะโทธะสิบแล้ว ผู้เถ้าก่มอบหลาบเงินหลาบคำ ให้
แก่พธะพิกสุผู้ที่ถือกหิดไปถือไว้เป็นหลักฐาน ในภายที่จะถือกหิดสิงเป็นสำเถ็ด
หลือเป็นชาเป็นถรู แล้วยากโยมก่พาภันทำเถ้อภาวัถถุบริขารต่าง ๆ ซึ่งจะ
ต้องถวาย มาถวายแก่พิกสุอิงที่ถินหิดสิงนั้น เป็นอันเสดวิถีในภายหิด
สิง. ของลาวเราโถบบั้พงเท้านี้

ในปะเพนิภายบวด ได้เว้าไว้แล้วว่า ผู้บวดแล้วสึกออกมาหาเมียง่าย
เพาะเขาถือว่าถินได้บวดเป็นถินสุกเป็นถินอักทะยาใสใจถ่ถี ชื่สักสุจาธิดเป็น
ถินว่าย่อมสอนง่าย เพาะอุปัดชาอาจานได้ ฝึกหัดดัดแปงให้ถีแล้วผู้ยิงจิง
ชอบถิด ถ้าเป็นจาน เป็นจานชา เป็นจานถรู ผู้ยิงยิงชอบนักเพาะหิด
หลือจานเป็นถินดีดั่งก่าวมาแล้ว แต่ถ้าบ่ดีก่จะถือกับคำผู้ยิงชอบว่า อ้าย
หิดแธ่งธาน อ้ายจานะแธงร้ายถินตายบ่ได้บวด ยังไถแถ่ชงาย้อยแธงปีก.

บิดที่ ๑๙ ภาบปุกเธือบ

เธือนเป็นที่ปู่อาไสของถินทุก ๆ ถิน ถินที่บ่มีเธือนจะชื่ว่ายังบ่มีอัน
ไถสักป่าง เหมันจะถือกในเธื่องนี้ดั่งพุทภาบ มีเทพะดาถินบ็วมาทูนถามบัน

ຫາພຣະພຸທເຈົ້າ 5 ຂໍ້ ຂໍ້ທີ 1 ທູນຖາມວ່າໃຫ້ອັນໃດຊື່ວ່າໃຫ້ກຳລັງ 1 ຕັດຕອບ ວ່າໃຫ້ເຂົ້ານ້ຳໃພຊນະອາຫານຊື່ວ່າໃຫ້ກຳລັງ ຂໍ້ 2 ໃຫ້ອັນໃດຊື່ວ່າໃຫ້ ຜິວພັນ ໃຫ້ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຊື່ວ່າໃຫ້ ຜິວພັນ ຂໍ້ 3 ທູນຖາມວ່າໃຫ້ອັນໃດຊື່ວ່າໃຫ້ຄວາມສຸກ ຕັດຕອບວ່າ ໃຫ້ບານພາຫນະຊື່ວ່າໃຫ້ຄວາມສຸກຂໍ້ 4 ທູນຖາມວ່າໃຫ້ອັນໃດຊື່ວ່າ ໃຫ້ດວງຕາ ຕັດຕອບວ່າໃຫ້ແສງສວ່າງມີປະທູປທຽນຊື່ວ່າໃຫ້ດວງຕາ ຂໍ້ທີ 5 ທູນ ຖາມວ່າ ໃຫ້ອັນໃດຊື່ວ່າໃຫ້ຫມົດທຸກປ່າງ ຕັດຕອບວ່າໃຫ້ທີ່ປູ່ອາໃສຊື່ວ່າໃຫ້ຫມົດ ທຸກປ່າງດັ່ງນີ້.

ໂດຍໃນແຫ່ງພຸທພາສິດນີ້ ເປັນອັນເຫັນໄດ້ວ່າເຮືອນເປັນຂອງສຳຄັນເປັນສະ ຖານທີ່ປູ່ອາໃສຂອງຄົນທຸກ ໆ ຄົນ ຄົນທີ່ມີກຳລັງດີມີຮູບຮ່າງງາມ ມີບວດບານພາ ຫານະໃຊ້ສອຍ ມີຄວາມສຸກພ້ຽບພ້ອມໄປດ້ວຍສົມບັດທຸກປ່າງ ແຕ່ຖ້າຂາດບ້ານ ເຮືອນເປັນທີ່ປູ່ອາໃສປ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນ ກໍເທົ່າກັບບໍ່ມີອັນໃດທຸກປ່າງ ເພາະເຮືອນ ເປັນທີ່ຊຸມນຸ່ມເປັນບອກແຫ່ງຄວາມມີທຸກປ່າງ ດັ່ງນັ້ນໃນການປຸກເຮືອນຂອງຄົນ ເຮົາ ຈຶ່ງມີພິຖີພິຖັນເຂັ້ມງວດກວດຂັນມາກ ເຣີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ການຫາເສົາມາປຸກ ຈນເຖິງສຳເຣັດໄດ້ຂຶ້ນໄປປູ່ອາໃສ ຊຶ່ງພໍຈະແຍກອອກເປັນຂໍ້ ໆ ທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້: 1 ການຫາເສົາ 2 ການຍົກເຮືອນ 3 ການຝັງເສົາເຮືອນ 4 ການຂຶ້ນເຮືອນ 5 ພິທີ ຂຶ້ນເຮືອນ 6 ພິທີປູ່ທີ່ນອນ.

1/- ການຫາເສົາເຮືອນ ໃນການຫາເສົາມາປຸກເຮືອນນັ້ນ ຖືເປັນຂອງສຳ ຄັນມາກ ເຣີ່ມແຕ່ການຈັດສປ ງອາຫານແລະນິດພາຂວານ ຕລອດຈົນຊັກຊວນຍາດ ພີ່ນ້ອງໃຫ້ໄປຊ່ວຍຫາ ການບໍ່ແນ່ນຈະພົບເຫັນຕົ້ນໄມ້ທີ່ເຮົາຕ້ອງການໄດ້ງ່າຍ ໄມ້ ທີ່ເຮົາຕ້ອງການນັ້ນຕ້ອງເປັນໄມ້ລຳປອດບໍ່ມີຕາ (ລຳຊື່ດ) ຖ້າເປັນໄມ້ແມ່ງມີຫູ ມີຕາລຳຄົດ ຖືວ່າເປັນໄມ້ບໍ່ປອດເອົາມາທຳເປັນເສົາບໍ່ໄດ້ ຖືວ່າເປັນຂອງຂລຳອຸບາດ ເຖິງມາເຣັດເອົາເປັນເຮືອນກໍ່ບໍ່ປູ່ເປັນເປັນສຸກ ມັກຈະເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍລູກຕາຍເສັ່ງເມັ່ງ ຕາຍຈາກ ທີ່ຖືວ່າເປັນໄມ້ຂລຳນັ້ນຄືໄມ້ທີ່ມີຕາຫມູສີ ໄມ້ກາບຍວກເປັນຕົ້ນ.

ກ່ອນຈະຕັດໄມ້ ຕ້ອງວັດປະທັກສິນະວັດ ຄືວງຂວາ 3 ຮອບ ແລ້ວເອົາມືຈັບ ເຂົ້າທີ່ຕົ້ນ ມີທັກທາຍວ່າດັ່ງນີ້.

" ຕົ້ນໄມ້ນີ້ ອຸດຫລຸດຄືຫມຸ່ສີ ວ່າຍາວ ຣິຄືຫາງນາກ ວ່າຊູ.ລູກຊາກຄືຫາງຫົ່ງ ວ່າໂຊງລ່ໂຊງໂລ ຄືເພິ່ນຊີເອົາຖົ່ງເງິນຖົ່ງຄຳມາຫ້ອຍ ວ່າອຸ້້ອ້ອຍຄືເພິ່ນໃຄ ຂ້ອຍແລ່ນມາໂຮມ ໂອມສະຫົ່ມຕິດ " ເມື່ອເສັດການທັກທາຍກໍຟັນຕົ້ນໄມ້ຕົ້ນນັ້ ເປັນເສົາເຮືອນໄດ້ ຫາກວ່າເສົານັ້ນລົ້ມລົງບໍ່ເຖິ່ງດິນໄປພາດກັບຕົ້ນອື່ນ ຈະເອົາໃຊ້ເຮັດເປັນເສົາກໍບໍ່ໄດ້ ເມື່ອໄດ້ເສົາມາອ່ວມກັນໄວ້ທີ່ບ້ານແລ້ວຈັດການຄ້ວໄມ້ ຄືສ້ວເສົາຕັດໄມ້ໃຫ້ສເມີກັນ ແລ້ວໄພຫບ້ານຸ ຫາເຄື່ອໄມ້ຫລືຫວາບ ຕຸ່ມການໄວ້ໃຫ້ພ້ອມເສັດທຸກສິ່ງທຸກປ່າງ ຂາດຕະປ ເພາະສໄມນັ້ນບໍ່ມີຕະປຸ ຖ້າ ທີ່ໃດຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຕາປຸ ກໍໃຊ້ສ້ວຊີເປັນຮູ ໃຊ້ຫລົ່ມຕອກ ຖ້າຮຸນ້ອຍຕ້ອງເພົາເຫລັກຊີ້ນໄປຊີ ແລ້ວເອົາຫລົ່ມຕອກ ສ່ວນຫລາຍໃຊ້ຫລົ່ມໄມ້ໄຜ່ເພາະໄມ້ໄຜ່ເປັນໄມ້ທີ່ທົນດີກວ່າໄມ້ປ່າງອື່ນ.

2. ການປຸກເຮືອນ

ເມື່ອຈັດແຈງເຄື່ອງເຮືອນພ້ອມແລ້ວ ກ່ອນຈະເຖິ່ງວັນປຸກເຮືອນ ກໍ່ໄປບອກເລົ່າ (ເຊື້ອເຊີນ) ຍາດພີ່ນ້ອງໃນບ້ານນັ້ນທຸກຄົວເຮືອນໃຫ້ມາຊ່ວຍ ເມື່ອເຖິ່ງວັນປຸກ ບັນດາຍາດພີ່ນ້ອງໃນບ້ານນັ້ນຕ້ອງມາເຮືອນລະຄົນ ຖ້າຜູ້ບ່ົ່ງກໍຈັດອາຫານເຊັ່ນ ປາແດກ ເອືອດເກືອ ພິກໜຸ ຕອງປາ ນາຊ່ວຍ ແລະເປັນແມ່ຄົວຈັດລ້ຽງຕາມເວລາ ຖ້າຜູ້ຊາຍ ນາກໍ່ຈັດມີດພ້ານາດ້ວຍ ນາຊ່ວຍຫົກບ່ ເຮັດຈົນໃຫ້ສຳເຣັດ ການຫົກເຮືອນນີ້ ເຣີ່ມຕັ້ງແຕ່ຂຸດຫລຸມ ນູງຫລ້ຽຄາ ແອ້ມຝາ (ກັ້ນຝາ)ປຸແປ້ນພື້ນເສັດ ຕ້ອງທຳໃຫ້ແລ້ວໃນວັນດຽວ ຖ້າບໍ່ແລ້ວຖືວ່າຂະລຳ ບໍ່ເປັນສວັສດິມົງຄຸນ.

ນຶ່ງ ເຮືອນທີ່ຈະປຸກນີ້ ຕ້ອງປຸກລ່ອງຕາມຕາເວັນ ປີ້ນຫົວເຮືອນໄປທິດຕາເວັນອອກ ທ້າບເຮືອນໄປທິດຕາເວັນຕົກ ຫນ້າເຮືອນ ໄປທາງທິດເຫນືອ ຫລັງເຮືອນໄປທາງທິດໃຕ້ ຖ້າປຸກຂວາງຕາເວັນ ຖືວ່າເປັນເຮືອນເຂັດຂວາງ ຖ້າປຸກຂວາງເວລານອນ ກໍຈະປີ້ນຫົວໄປທາງຜີຕາຍ ຄືຫົນໄປທາງທິດຕາເວັນຕົກ

ການຂຸດຫລຸມ ເຮືອນສໄມບຸຮານ ມີ 3 ຫ້ຽງ ຕ້ອງໃສ່ເສົາ 8 ຕົ້ນໃນການຂຸດຫລຸມນັ້ນຕ້ອງຂຸດເສົາແຮກ (ເສົາແຮກ) ກ່ອນ ເສົາແຮກນັ້ນຄືເສົາກຸ້່ປຸ່ທາງທິດໃຕ້

ເສົາທີ 2 ນັບຈາກເສົາທີ ຊ້ຳປູ່ທາງຕະວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ມາ ແລ້ວຂຸດຫລຸມເສົາຂວັນ ແລ້ວ ຈະຂຸດຫລຸມເສົາໃດຕໍ່ໄປກໍໄດ້ທັງນັ້ນ.

ການບົກເສົາເຮືອນ ເສົາ:ເອກ:ແລະເສົາຂວັນນີ້ ຖືເປັນເສົາສຳຄັນ ກ່ອນຈະບົກ ຂຶ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຫມພ້ອມທັງຝ້າຍໃບຄຸນ ໃບບ່ ໃບກ້ວຍ ໃບເງິນ ໃບຄຳ ຜຸກຕິດປາຍເສົາ ການທີ່ທຳດັ່ງນີ້ບຸຮານຖືວ່າ ເມື່ອເຈົ້າຂອງເຮືອນຂຶ້ນໄປປູ່ ແລ້ວ ໃຫ້ວຸດທີ່ຈະເອີ້ນງອກງາມດ້ວຍລາບຜົລ ທີ່ເອົາໃຫມແລະຝ້າຍຜູກນັ້ນ ຫມາຍ ຄວາມວ່າຂໍໃຫ້ລ້ຽງນ້ອນປ້ອນໃຫມ ແລະປຸກຝ້າຍເປັນດອກເປັນຜົນດີ ທີ່ເອົ່າໃບຄຸນ ໃບບ່ຜູກນັ້ນຫມາຍຄວາມວ່າ ຂໍໃຫ້ມີຜູ້ມາໃຫ້ໃຊກໃຫ້ລາບ ໃຫ້ມາຄຸນມາບົກບ່ຂຶ້ນ ເປັນດີ ທີ່ເອົາໃບເງິນໃບຄຳຜຸກນັ້ນ ຫມາຍຄວາມວ່າຂໍໃຫ້ມີເງິນເປັນກອງ ມີຄຳເປັນ ຫາບ ຂໍໃຫ້ມີໃຊກໃຫ້ມີລາບທຸກວັນທຸກຄືນ ກັ້ນຫລຸມທີ່ຈະບົກເສົາເອກເສົາຂັ້ວຂຶ້ນ ນັ້ນ ຕ້ອງມີແຫ່ຊ·າຍແລະໃບໄມ້ຮອງຕີ້ນເສົາອີກ ເມື່ອບົກເສົາພາດເຄື່ອງບິນເສັດແລ້ວ ວິທີທີ່ຈະພາດກອບກຳຫນົດນັບກອບໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມໃສລກຫລືໃສກ ຮຽງລຳດັບ ກອບໄປຈົນເຖິງທີ່ສຸດ

ໃສກກອບເຮືອນມີ

ຄຳນັບດັ່ງນີ້ ຕ່ອນຄຳພຸ ຄຸລິງຮອມ ຫອມສິນໄວ້ໃຮ້ເທົ່າ ຕາບ ວາບສລັບ ດັບສົ້ນ ໃຮ້ ໄດ້ໄພ່ພົ້ນມາເຮືອນ ຂັນຄຳຕັ້ງສຸ·ແຂກ ຖ້ວບແກກແວກຕັກແກງບອນເມື່ອນັບ ຖືກຫມາຍ 1–2–3–7–8– ວ່າເປັນດີ ແລ້ວຈົ່ງປຸດບ່ໃຫ້ກອບນັ້ນຕົກໃນຣະຫວ່າງທີ່ຊ້ວ

3 ການຝັ່ງເສົາເຮືອນ

ເສົາເຮືອນທີ່ບົກລົງຕັ້ງໃນຫລຸມນີ້ ເສົາອື່ນນອກຈາກເສົາເອກແລະເສົ່າຂວັນ ແລ້ວ ຈະຝັ່ງເສົາໃດຕໍ່ໄປບ່ສຳຄັນ ຂໍ້ສຳຄັນຕ້ອງຝັ່ງເສົາເອກເປັນທີ່ນຶ່ງ ເສົາຂວັນ ທີສອງ.

4 ການຂຶ້ນເຮືອນໃຫມ່

ກ່ອນທີ່ຈະຂຶ້ນປູ່ເຮືອນປຸກໃຫມ່ ຕ້ອງມີຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ເປັນຫົວຫນ້າຂຶ້ນ ບັນດາຍາດ ພີ່ນ້ອງຕ້ອງມາຊ່ວຍໃນງານການຂຶ້ນເຮືອນໃຫມ່ນີ້ ຈັດເປັນ 2 ພວກ ເຖົ້າແກ່ພວກ

ນ້ຳນ້ັ້ງຄອບປູ່ກະໄດ ຈະຂຶ້ນເຮືອນຫລືທັກທາຍໄຕ່ຖາມທີ່ກະໄດນັ້ນຕ້ອງມີໃບກ້ວຍມາ ວາງໄວ້ແລ້ວ ເອົາກ້ອນຫີນທັບໄວ້ ເພື່ອຜູ້ມາຈະໄດ້ເປັນເຄື່ອງຮອງລ້າງຕີນ ເຖົ້າແກ່ ແລະຫນຸ່ມສາວອື່ກພວກນ້ັ້ງ ຕ່ງນຂົນສິ່ງຂອງແລະເຄື່ອງໃຊ້ ຊ່ັ້ງຈະມາປຸ່ໃນເຮືອນ ໃຫມ່ນ້ີ ໂດຍເຖົ້າແກ່ເປັນຫົວຫນ້າ ເຖົ້າແກ່ຄົນນ້ັ້ງນ້ັ້ນພາບຖ່ັ້ງ (ຍານ) ນ້ັ້ງໃບໃສ່ ກູບເກ້ັ້ງຫລືຫມວກຫລ່ັ້ອມ ໃນຖ່ັ້ງນ້ັ້ນມີແກ້ວແຫວນເຂ້ັ້ອ ເຂົ້ານ່ັ້ງ ທ່ັ້ງນ້ັ້ງວ່າ ເປັນຂອງຄ້ຳຂອງຄຸນແລະສ່ິ້ງຂອງຕ່ັ້ງໆ ໃນຖ່ັ້ງນ້ັ້ມີສ່ິ້ວຫລ່ັ້ເຫລ້ັ້ກຊ່ັ້ງຕິດໄປດ້ວຍເພ່ັ້ອ ຕ່ງນໄວ້ສຳຫລ້ັ້ບຕ່ັ້ງທ້ັ້ອບຖ່ັ້ງ ຜູ້ຄົນຫນຸ່ມສາວທ່ັ້ຂົນສ່ິ້ງຂອງເຄ່ັ້ອງເຮືອນກ່ັ້ບ່ັ້າງຕາມ ຫລ້ັ້ງເຖ່ັ້ງເຮືອນປູກໃຫມ່ແລ້ວກ່ັ້ພາກ້ັນບ່ັ້າງຮອບເຮືອນໃຫມ່ນ້ີ 3 ຮອບ ເວລາທ່ັ້ວ່ງນ ຮອບ ເຮືອນນ້ັ້ມ້ີ ຫມ່ັ້ນລຳ ຫມ່ັ້ແຄນມາຮ້ອງລ່ັ້ຳທຳເພງ ເປັນການສນຸກຮ້ືນເຮ້ັ້ງແລ້ວ ພ້ັກເຊ້ົາທ່ັ້ີກະໄດ.

ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ຫ້ົວໜ້ານ້ັ້ນ ນ້ັ້ງຄອບປູ່ກະໄດເທ່ັ້ງເຮືອນນ້ັ້ນ ກ່ັ້ທັກທາຍຂ້ຶ້ນດ້ວຍ ສ່ງງອັນດ້ັ້ງ ທ່ັ້າທາງເປັນທ່ັ້ີສ່ັ້ງ່ານາເພ່ັ້ຍຫລ້ັ້ໂກດເຄ່ັ້ອງ ສ່ວນຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ຫ້ົວໜ້ານ້ັ້ ທ່ັ້ີມ່ານ້ັ້ງປຸ່ກປູ່ເຊ້ົ່ງກະໄດຂ້ັ້ານ້ັ້ງລ່ັ້ານ້ັ້ງເປັນຜູ້ຕອບ ຖ່ັ້ານ້ັ້ນ້ັ້ງໄປຕອບກ້ັ້ນມາທ່ັ້ີແຮກຜູ້ຖ່ັ້ານ້ັ້ງທຳ ກ່ັ້ິຣ່ັ້ິຍາທ່ັ້າທາງໂກດຮ້ັ້ຍຕ່ັ້ໄປກ່ັ້ຄ່ັ້ອຍອ່ັ້ອນໂຍນລ່ັ້ງ ສ່ວນຜູ້ຕອບນ້ັ້ນກ່ັ້ທຳກ່ັ້ິຣ່ັ້ິຍາທ່ັ້າ ທ່ັ້າງອ່ັ້ອນໂຍນບ່ັ້ໂກດເຄ່ັ້ອງເລ້ັ້ຍ ຕ່ັ້ນ້ັ້ໄປເປັນຄຳຖ່ັ້ານແລະຄຳຕອບ ຂອງເຖົ້າແກ່ທ້ັ້ງ ສອງຝ່ັ້າຍ.

ຄຳຖ່ັ້ານຄຳຕອບຜູ້ຖ່ັ້ານສແດງທ່ັ້າທາງຂ້ຶ້ງຂ້ັ້ງຖ່ັ້ານວ່ັ້າ "ເຮ້ັ້ຍພວກນ້ັ້ຫ້ານກ ະ ດອນ ຄອນກະຕ່ັ້າ (ຕະກ້ັ້າ) ຂົນສ່ິ້ງຂົນຂອງມາແຕ່ໃສ? "ຜູ້ຕອບ ຕອບວ່ັ້າ" ໂຍນຂ້ັ້ານ້ັ້ອນມາແຕ່ເມ້ັ້ອງນ້ັ້ນຄຳທອງ (ເມ້ັ້ອງນ້ັ້ເປັນເມ້ັ້ອງນ້ັ້ງຄ້ັ້ງສ່ົ້ນບຸນ) ໄດ້ຍ່ົ້ນ ຂ່ັ້າວວ່ັ້າລູກຫລ້ານປູກບ້ານໃຫມ່ໃສ່ຫງ້ັ້າຄ້ັ້ນ ວ່ັ້າຊ່ົ້ນາຄ້ຳນາຄຸນໃຫ້ປ້ັກກຸ່ນຊຸ່ນເປ້ັນ ປູ່ດ່ົ້ນ້ັ້ເຮ້ັ້ງຄວາມເຈ້ັ້ັບບ່ັ້ໃຫ້ໄດ້ຄວາມໄຂ້ ບ່ັ້ໃຫ້ນ່ົ້ງບ່ັ້ໃຫ້ອ່ົ້ກໃຫ້ປ້ັກບ່ັ້ໃຫ້ຂ້ັ້ັ້ດໃຫ້ເຂ່ົ້ັ້ນ ທ້ັ້ກ ອ້ັ້ນທ້ັ້ກແຫ່ວແລ້ວຂ້ັ້ານ້ັ້ອນ "ຜູ້ຖ່ັ້ານຕອບນ້ັ້ເວ້ົ້າຈາອ່ັ້ອນໂຍນລ່ັ້ງຖ່ັ້ານວ່ັ້າ "ເອ່ົ້ັ້ຄ້ັ້ັ້ນ ຊ່ົ້ ນາຄ້ຳນາຄຸນປູ່ດ່ົ້ນ້ັ້ເຮ້ັ້ງ ໃຫ້ປ້ັກກຸ່ນຊຸ່ນເປ້ັນ ຄວາມເຈ້ັ້ັບບ່ັ້ໃຫ້ໄດ້ຄວາມໄຂ້ບ່ັ້ໃຫ້ນ່ົ້ ກ່ັ້ິແລ້ວ ເພ່ົ້ນໄດ້ຫ້ັ້ງນາທຳແດ່ນ "ຜູ້ຕອບກ່ັ້ວ່ັ້າ" ໄດ້ນາພ້ອມທ້ັ້ກອ້ັ້ນນ້ັ້ນແລ້ວ

ผู้ถามกำถามว่ากุบสอาหน้าผ้าสองเจิงได้มาบ่ "ผู้ตอบกำตอบว่า" ได้มาผู้ถามกำถามว่า ข้อยข้าบิงชายได้มาพ้อมบ่บ่ "ผู้ตอบ ตอบว่า" เอิถือว่าข้อยบิงข้อยชาย ผ้าผ่อมห่อมสะใบเอ็าน้ำหามปา มิดไม้แตลมหลาวแก้วแหวนเงินคำได้มาพ้อม "ผู้ถามกำถามว่า" ซ้างม้าวิวถวายได้มาบ่ ได้มาถามว่าแพลูกเทอางมอางลุกกิ่วได้มาบ่ "ตอบว่า" ได้มา "ถามว่า" น้ำมัน (สุธา) ได้มาบ่ "ตอบว่า" ได้มา "ผู้ถามเลิบเว้าต่ไปว่า" เอิถั้งเพิ่นมาถ้ามาถูบใหู้ลูกใหู้หลานปู่วิมิแรงได้มาทุกอันทุกแงว กำเชิบขึ้นมาห้องเป้นอันจิบคำตอบคำถามเท้านี้.

5 วิทีขึ้นเรือนใหม่

เมื่อเสัดคำถามคำตอบนี้แล้ว ผู้เถ้าผู้แก่ฝ่ายหีถาม กำเชิบผู้เถ้าผู้แก่ฝ่ายหีตอบ เมื่อได้รับคำเชื้อเชิบแล้ว ผู้เถ้าผู้แก่กำปงบก้องหิบล้างถิบขึ้นเรือนถิบอื่น ๆ บ่ต้องปงบก้องหิบและล้างวิษกำไปด้วยได้ ผู้หีอิบอางและเถ้องเรือนไป กำนำไปวางไว้ในหู้องกาง ส่วนผู้เถ้าผู้แก่หัวหน้าชุ้งพาบถามางนั้นกำเอาสื่อหลีเหลักชีหีถิดนาในถังนั้น ออกมาตอกหีเสาขวันเอาถังหีพามนานั้นหู้อยไว้ล่วง 7 วันไปจึ่งจะเอาถังไปมุ้ง (เกับ) ได้ภางตอกสื่อหลีเหลักชีลิงในเสาขวัน มีกิบพิหีว่าดั่งนี้:

คำตอกสื่อหลีเหลักชีตอกบางบ่ำให้ได้ถ้วง 9 กำ ตอกบางสองให้ได้คำ 9 หมื่น ตอกบางสามให้ได้เล้าเข้าหมื่นมาเบ้ง ตอกบางสี่ให้ได้ผ้งมามางฮ้าง ตอกบางหู้าได้ช้างใหู่งมาเรง ตอกบางหิกให้ได้ชายใถงมาบองเผ้าเหล้า ตอกบางะจัดให้ได้ผู้เถ้ามาบองเผ้าเรือนไฮมอุอะมุมะมุงมาคำนี้ใช้เวลาตอกสื่อก่องเอาถังหู้อย.

พิหีปูหิ้นอน ผู้เถ้าผู้แก่เมื่อตอกสิระเจ้กแล้ว เอาถังหู้อยไว้กำผ้กผ้าเอาผ้าขาวม้า (ผ้าอาบน้ำ) บ่ง ถังบุ่งแล้วกำอาบน้ำถั้อาบน้ำแล้วกำมาบองหิ้นอนเพื่อสงวายสิงเสนเล่าในกลาบ ภางบองนั้นเอาผ้าหิ้มมาหิ้ม

ຄວງຫົວຝັງຕີນ ທຳເຫມືອນຄັ້ງວ່າຫລັບແທ້ໆ ນອນກົນປຸ່ກາກໆ ຂີ້ກຄົນນ້ຳສົມ ມຸດວ່າຝັນໄກ່ຂັນບອກໂມງບອກຍາມ ເມື່ອໄກ່ຂັນໄດ້ສາມຄັ້ງແລ້ວຖືວ່າແຈ້ງຝັນນີ້ ໂຫມ່ (ວັນໃຫມ່) ຜູ້ນອນກໍຕື່ນຂຶ້ນມາແກ້ຄວາມຝັນ,

ຄຳຝັນໃນກົນ ຄຳຝັນນັ້ນວ່າດັ່ງນີ້ ບາຝັນນີ້ຕົນນີ້ ຝັນເຫລກຝັນຫລາດເລີ ຝັນວ່າເພິ່ນນີ້ຈູງແຂນເຂົ້າພາຂ້ວນເກາະກ່າຍ ຝັນວ່າເພິ່ນນີ້ຈັບໃຂ່ປ້ອນ ປັນໃຫ້ແກ່ເຮົາ ເໝີດກະບວນແລ້ວຄົນເມື່ອເຫມີດອ່ອນຫ່ອຍ ຝັນວ່າພີ້ຈັບຈ່ອງນ້ຳວເອົານ້ອງ ເຂົ້າບ່ອນນອນ ເມື່ອແກ້ຄຳຝັນຈົບລົງ ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ຝາຍທັກຖາມກໍໃຫ້ພອນເປັນຄຳ ກອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ຄຳໃຫ້ພອນ ເອີ: ນອນຫລັບໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເງິນພັນນອນຝັນໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເງິນຫົ່ນນອນຕົ້ນໃຫ້ ເຈົ້າໄດ້ເງິນແສນ ແບນນີ້ນາໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ແກ້ວມະນີໃຊດໃຫດຮ້າຍປ່ານາພານ ຝູງນາຍ ຮ້າຍປ່າໄດ້ນາຂ້ອງຝູງພີ້ນ້ອງນິດສຫາຍໂອນສຫົມພຽງ ເທົ້ານີ້ເປັນເສັດການປຸກເຮືອນ ແລະຂຶ້ນເຮືອນໃຫມ່ຄັ້ງບຸຮານ ສ່ວນການທຳພິທີສູ່ຂ້ວນເຂົ້າໃຈວ່າເພິ່ນເຕີ່ມເຂົ້າ ໃຫມ່ ຄ້າຫາກເພິ່ນເຕີ່ມໃຫມ່ພິທີທຳຂ້ວນຂ້າງຫນ້າ.

ການປຸກເລົ້າເຂົ້າ ໃນການປຸກເລົ້າເຂົ້າບຸຮານເພິ່ນຖືເປັນຂອງສຳຄັນ ເຫມືອນ ກັນກັບປຸກເຮືອນເຊັ່ນການໄປຫາເສົາ ກໍເລືອກເອົາໄມ້ລຳປອກ ບ່ມີຫູມີຕາ ທີ່ຖືກັນ ວ່າໄມ້ເຂັ້ດໄມ້ຂວາງ ການບົກກໍບົກເສົາເອກແລະເສົາຂ້ວນກ່ອນ ຫາວັນປຸກ ການ ທອດເລົ້າຕ້ອງແທກ ໃຫ້ໄດ້ສ່ວນຖືກໂສກ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນມົງຄຸນ ຄ້າເປັນມົງຄຸນແລ້ວ ບຸຮານວ່າ ເຂົ້າໃນເລົ້ານັ້ນ ກົນບໍ່ບົກຈົກບໍ່ລົງ ມີແຕ່ນັ່ງມຸນພຸນຂຶ້ນ ການແທກນັ້ນ ໃຫ້ເຮົາແທກນັບເປັນລຳດັບໄປ ຄ້າຕົກເລກ 6-8-9 ຖືວ່າດີຫນັກ.

ໂສກການທອດເລົ້າເຂົ້າ

1 ສາມສິບທົ່ງນາແນນ 2 ແສນປີບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າບົກເລົ້າ 3 ເກົ້າປີບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າບົກເບັ 4 ກົນບໍ່ຫມົດເສັ້ງຈົນຮອດເຂົ້າໃຫມ່ 5 ພີ້ນ້ອງໃຫ້ແລ່ນນາ ຫາ 6 ຂອງເຕັ້ນພາບໍ່ປາກ 7 ເກຸກຍາກບໍ່ໃຫ້ມີ 8 ເປັ ເສດຖີບ້ຍນຂາຍເຂົ້າ 9 ຕັກໃສ່ເລົ້າພຽງພຸນ" ໃຫ້ນັບໄປຕົກດີ ຊ້ໍໃດກໍ່ຕັດຊ້ໍທີ່ນັ້ນ.

ภาบทำแม่กะได แม่กะได ใบธาบถือว่าสำคับ เพาะเป็บทาๆสำหลับเป็บทาๆตบๆบขึ้บลาๆอับบ้ๆๆ หลาบถ้ๆ ถ้าทำให้ถูกโสกบอมจะเอิบแก่เจ้าฮอๆเรือบ ใบภาบเลือกไม้มาทำภกให้เลือกไม้ปอดเตบ็องไม้ ที่จะเอามาทำเรือบภาบแอกใช้สอกแอก ถ้าดีกเลก 3-4-5 ซื่ว่าถื ถุบมากให้วัดเอาซุ้บ้ั.

โสกแม่กะได

1 เถียบถับตัดไม้ 2 ซื้ไร้จิบตาบ 3 วิจถวายเตับถอก 4 เฮ้าฮอๆออกเตับเรือบ 5 ฉับสิบเกือบกอๆมวบมาบาก:

ภาบบุๆผ้า ถิบบุธาบจะบุๆผ้าใหบเสื้อใหบ่ ต้อๆเลือกวับถื จิๆจะต้อๆเป็บสิริมิๆถิบ บำถวามสุกะและลาบผิบมาให้ วับบุๆบั้บถั้งบี้ 1 บุๆวับอาทิกมิใจบ้ฉบะพาบะแพ้ฮ้าเสิกสักถรุ 2 บุๆวับจับเป็บสเบบิกธักได้บิบถื 3 บุๆวับอัๆถาบบิทุกภาบทุกใจ 4 บุๆวับพุดบิถวามสุกสวัสถิ 5 บุๆวับปะหัถมิปับบาหลักแหลบ 6 บุๆวับสุกจะได้สิๆที่ฮ้าปะสิๆ 7 บุๆวับเสิาถูกไฟไหบ้ หลือถิบลัก และใบภาบจะถัดผ้าบุๆก่อแอกให้ถูกเสิๆก่อบ ใช้บิกำไปจิบสุด ปุาเอิาที่เลก 5-6-7

โสกผ้าใหม่.

1 ผ้าห่อเหว่ 2 ผ้าแปะเชิๆ 3 ผ้าสะเอิๆกิบม้า 4 ผ้าไปค้าเสิๆห้าพับคำ 5 ผ้าก้อๆแขบคำเก้าก็ๆ 6 ผ้าแต่บิๆบางถา 7 ผ้าบิดถาปับใต้ 8 ผ้าได้แล้วห้ับฮอบพี.

ภาบต่ำถิๆ ถิๆที่ต่ำ ก่อบจะบิบถ้อๆแอกใต้ถูกโสกถิบบุธาบไปค้าฮาบ มักมีถิๆสำหลับใส่สิๆฮอๆ ถิๆบั้บมีบฮบซิลาบอิกลาบฮ่ ถ้าได้ถิๆถูกโสกไปค้าฮาบก่หบาบ (ธวบ) เๆิบต่ำได้หลาบ ภาบแอกใช้บิกำแต่ตื้บตลอดปาบ.

โสกถิๆ

1 ผ้าหบีบถิๆ 2 ผ้าหิๆอื้บบ่า 3 ผ้าห้อบบ่าแล้วแซๆแซะไปมา.

ໂສກຕາຊັ່ງ

ຖ້າຈະຊື້ຫຼືທຳຕາຊັ່ງ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກໂສກ ຈຶ່ງຖືວ່າເປັນມຸງຄຸນຊື້ໄດ້ຂາບໜານ ໃຫ້ກຳແຕ່ຫົວຊັ່ງຕລອດຫາງແລ້ວໂສກວັ່ງນີ້ 1 ຊັ່ງແມ່ບົງ 2 ຊັ່ງພໍ່ຄ້າ 3 ອ່ວຍໜ້ານາແລ້ວຊັ່ງ 4 ຊັ່ງະແລ້ວໜີ 5 ທີຄ້າລ້ານ 6 ຕ້ານເອົາຂອງ 7 ປອງເອົາໜີ 8 ສິ້ນຄວາມ ຖ້າຖືເລກ 2-5-6 ຖືວ່າດີ

ການສ້ານແຫ ແຫເປັນເຄື່ອງມືຫາປາ ບຸຮານຈະສ້ານແຫກໍ່ເລືອກວັນດີກ່ອນ ຈະຖແຫໃຫ້ເປັນວັນດີຍາມດີ ຈະເອົາແຂກໃຫ້ຖືກໂສກ ຈຶ່ງຈະຫາກິນລາບລວຍ.

ໂສກແຂແຫ

1 ແຂແຫ 2 ແຂປາ 3 ນາເປົ່າ 4 ເນົ່າເຕັ້ນຊານ 5 ຄານຫັກ 6 ຜັກເຫມືອກ 7 ເລືອດຕິດ 8 ຈົດປົດຈີ 9 ບົ່ວ 10 ແມ່ຄົວນັ່ງຕາກແດດ ຖ້າຖືກເລກ 4-5-10 ຖືວ່າດີຫນັກ

ຣັກສນະຄົນ

ຄົນເຮົາທຸກຄົນບ່ອມມີລັກສນະຕ່າງ ໆ ກັນ ແລ້ວແຕ່ບຸນກັນຕົກແຕ່ງມາໃຫ້ດີຫລືຊົ່ວ ຄົນດີຕ້ອງໄດ້ລັກສນະດີ ເຊັ່ນພຣະພຸທະເຈົ້າ ພຣະອົງມີລັກສນະພິເສດແປກຈາກສາມັນຊົນມາກ ຄື ມືອະໄວຍະວະນ້ອຍໃຫ່ງໄດ້ສັ ໄດ້ສ່ວນເຫມາະສົມທຸກປະການ ເຊັ່ນມືຝ່າພຣະບາທຣາບສເມີກັນ ມີລາບພຣະບາທເປັນຈັກ ເປ ຕົ້ນ ເມື່ອໄດ້ທາບລັກສະຂອງຄົນທັມມະດາວ່າຈະດີຊົ່ວແຕ່ໃດ ບູຮານໄດ້ ມີແຫກໂສກຄົນໄວ້ໃຫ້ແນະໃຫ້ ປົ່ນຕົ (ໃຫ້ຊື) ເອົາເຊືອກແຫກແຕ່ເທິງສີສະ (ຫົວ)ເຖິງຕີນແລ້ວຄືບນັບເປັນລຳດັບ ນັບດັ່ງນີ້:

ໂສກຄົນ

1 ປູ່ທົ້ນຂຶ້ນ 2 ບ່າທົ້ນລົງ 3 ພິປອງລົງຕ່ຳ 4 ສອງຕີນບ່ຳຫົວຜີ 5 ສາວຜູ້ດີແລ່ນມາສູ່ 6 ຕຸ້ມຫມູ່ໄດ້ພໍກອງ 7 ຕຸ້ນຂອງໄດ້ພໍລ້ານ 8 ມີບ້ານບໍ່ມີນາ 9 ກາສັບຫົວກິນເລືອດ 10 ພຍາດບໍ່ເຫືອຄຳ 11 ປໍ່ແກ່ງຫຼຸງກະດ້ນ 12 ທຸກພິ້ນເພື້ອນທ້ົງຫລາຍ

ບົດ ທີ່ ๑๐ ການມະໂຫຣະສົບ

ທຸກຊາດທຸກພາສາ ຕ້ອງມີ ມະໂຫຣະສົບ ເປັນຂອງປະຈຳຊາດ ປະຈຳພາ ສາຂອງຕົນ ມະໂຫຣະສົບຂອງຊາດໜຶ່ງ ພາສາໜຶ່ງ ຈະນຳໄປສະແດງໃຫ້ອີກ ຊາດໜຶ່ງ ເບິ່ງກໍບໍ່ງ່າດູບໍ່ງາມ ບໍ່ກໍໃຫ້ເກີດຄວາມຮື້ນເຮີງບັນເທີງໃຈ ທັງນີ້ຄົງຈະ ເກີດເພາະຜູ້ເບິ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈເຣື້ອງລາວ ບໍ່ເຄີຍຊົມຕໍ່ສຽງແລະຂນົບທັມນຽມຂອງບ້ ສະແດງ ຫາກຜູ້ເບິ່ງເລື້ອຍໆ ເຂົ້າກໍຈະກາຍເປັນຂອງບໍ່ງ່າເບິ່ງບໍ່ງ່າຊົມຂຶ້ນ ແຕ່ເຖິງ ດັ່ງນັ້ນກໍຫັງ ບໍ່ເຂົ້າເຖິງຫົວໃຈຂອງຜູ້ເບິ່ງ.

ຄຳວ່າມະໂຫຣະສົບ ອອກມາຈາກສັບບາລີວ່າ ມຫຸສະວະ ສັນສະກຣິດວ່າ ມະໂຫຕສະວະ ແປວ່າ ການຮົ້ນເຮີງມີຫລິ້ນລີເກລະຄອນ ຫລື ການຫລິ້ນປ່າງອື້ນໆ ທີ່ເປັນສີ່ງຄ້າຍເຄິ່ງກັນ ຮວມຊື່ວ່າມະໂຫຣະສົບທັງນັ້ນ ການຫລິ້ນມະໂຫຣະສົບທີ່ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີ ງກວາມສົນໃຈຕຶດໃຈແກ່ຜູ້ເບິ່ງຜູ້ຊົມ ໃຫ້ຜູ້ສ່ຽງເກີດຄວາມເພີ. ເພີນ ຈະເອີ ໃຈໄດ້ນັ້ນ ຜູ້ຫລິ້ນຈະຕ້ອງມີດົນຕຣີ ເປັນເຄື່ອງປະກອບກັບການຫລິ້ນ ພ້ອມທັງ ສະແດງບົດບາດໄປຕາມຈັງຫວະຂອງເຣື້ອງ ກ່າວຄືນີ້ 1 ບົດຮັກ 2 ບົດໂສກ 3 ບົດກ້າຫານ 4 ບົດອັດສາຈັນ 5 ບົດຕະລົກ 6 ບົດຫນ້າເກົ່ວ 7 ຣະຫ້ອບ 8 ບົດກລຸດ 9 ບົດແຄ້ນ ຜູ້ສະແດງຕ້ອງສະແດງໃຫ້ຜູ້ດູເຫັນເປັນເຣື້ອງຈິງ ເປັນຕົ້ນວ່າເຖິງບົ ຮັກ ກໍ່ສະແດງຄວາມຮັກຢ່າງສຸດໃຈ ຮັກເຫມືອນຈັກກິນກິນໄດ້ ຮັກ ຈົນຫລັບໄຫລ ໄຝ່ຝັນ ບຸກຄົນດູໃຫ້ເກີດຄວາມກະສັນຮັກໄຄ່ໝໃຈໄປຕາມກັນ

ຄຳວ່າດົນຕຣີ ດົນຕຣີ ອອກມາຈາກສັບບາລີວ່າ ຕຸຣິຍະ ສັນສະກຣິດວ່າ ຕັນຕະ ຣິນ ແປວ່າ ລຳກັບສ່ຽງອັນໄພເຣາະ ມີ 14 ຢ່າງຄື: 1 ກອງຍາວ 2 ກອງຕະໂພນ 3 ກອງຣຳມະນາ 4 ສາບ 5 ສີ້ງ 6 ຄ້ອງ 7 ແກ 8 ຊຸ່ນ 9 ແຄນ 10 ຈັບປີ 11 ສີຊໍ 12 ຣະນາດ 13 ຜາດຄ້ອງ 14 ປີ່ແຕ ລາວ ມີດົນຕຣີຫລາຍປ່າງ ຄື ກອງຍາວ ກອງ ຕຸ້ມ ກອງສັ້ນ ກອງກົ້ງ ຄ້ອງປາງຣາດ ຣະຄັ້ງ ແສ່ງ (ສາບ) ຊິ້ງແຄນຊຸ່ນ ຊໍ ປີ ຈັບປີ່ຫອບສັ້ງ ສະໄນ ດົນຕຣີເຫລົ່ານີ້ ຖ້າວ່າຄົ ວ່າເປົ່າໃຫ້ເຂົ້າຊຸດໄດ້ຈັງຫວະກັນ

ແລ້ວ ບ່ອນເປັນສຽງທີ່ໃໝເຮາະສະເພາະຫູ ບ່າດູບ່າຟັງບ໋ຽງຫນັກ ທັງກ່ອນເກົ່າອັ
ທະບາໃສ່ໃຈຄໍ່ໃຫ້ເບີ່ກບ່ານສຳຮານໃຈໄດ້ເປັນປ່າງດີ ໃນເຄື່ອງດົນຕຣີເຫລົ່ານີ້ ມີກອງ
ປູ່ຊນິດຫນ້ຽງເຫມືອນກັບກອງຄຸ້ມ(ກອງນັກເລງຫຸ້ມທ້ວຂອງຫນ້າ ແຕ່ໃຫ່ງ່ແລະຍາວ
ກວ່າມາກ ກອງນ໋ີບ່ໃຊ້ສແດງການຣົ້ນເຣີງ ແຕ່ມີໄວ້ປະຈຳທຸກວັດສຳຫລັບຕີເປັນ
ເຄື່ອງສັນຍາ ສ່ວນກາງໃນເວລາເກີດເຫດໄຟອັນຕຣາຍຕ່າງໆ ໃນເວລາປະຊຸມປ໋ກສາ
ຫາລ໋ືກິດບ້ານການເມ໋ືອງຕ່າງໆໃນເວລາມ໋ືການທາງສາສນາຊ໋ືກອງຊນິດນ໋ີວ່າເພນ ຫລ໋ື
ຕ໋ີບານ 11 ໂມງ ຊ໋ືວ່າກອງເພນ ຕ໋ີເວລາ 4 ໂມງ ເຊ້ົາແລະແລງຊ໋ືວ່າ ຕ໋ີກອງວັນ
ສ໋ືນ

ໃນເວລາເກີດໄຟໄຫມ້ບ້ານ ສັດຮ້າຍມ໋ືເສ໋ືອເປັນຕົ້ນແລ່ນເຂ້ົ້ามาໃນບ້ານຫລ໋ືມ໋ີ
ໃຈນມາປຸ້ນບ້ານຂ້ົ້าເຈ້ົ້ານ ເອ໋ືາຂອງກ໋ືຕ໋ີກອງນ໋ີເປັນເຄ໋ືອງສັນຍາ ເມ໋ືອໄດ້ຍ໋ືນສຽງນ໋ີຕ່າງກໍ
ຈະຕ໋ືກໃຈແລ່ນມາຊ່ວຍເຫລ໋ືອກັນ ແຕ່ການ໋ີໃນເວລາມ໋ືເຫຕຸເຊ້ັ່ນນ໋ີຕ້ອງ໋ີ ແລະຫານ
ຈົ່ງກວ່າໃຫ້ຄົນໄດ້ ຍ໋ືນທ໋ົ່ວໆກັນ.

ໃນເມ໋ືອເຈ້ົ້ານຸ້ງນຸ່ງຫ່ມ ກະເສ່ງອາສຄອນ ໃຫ້ສ່ົ້ງເຂ້ົ້ານຂອງເງ໋ືນຄຳໄປຊ່ວຍ
ເຫລ໋ືອ ຫລ໋ືສ່ົ້ງໃຫ້ທຳການງ່ານຕ່າງ ກ໋ືຕ໋ີກອງສັນຍາ ການ໋ີບຸ໋ ເມ໋ືອໄດ້ຍ໋ືນສຽງກອງ
ແລ້ວ ຕ່າງຄົນ ກ໋ືງ່ມ ກ໋ືວ່ມາຟັງ ເວລາປ໋ກສາຫາຣ໋ືກິຈການບ້ານເມ໋ືອງໃຫ້ເປັນໄປ
ໂດຍໄວ ທັນຕ່ມກຳຫນົດ ຄຳສ່ັ້ງຂອງເຈ້ົ້ານ.

ເວລາທຳບຸນໃຫ້ທານ ກ໋ືຕ໋ີກອງສັນຍາ ຕ໋ີແບບທັນມະດາ ເມ໋ືອໄດ້ຍ໋ືນສຽງ
ກອງ ກ໋ືຈະພາກັນມາປະຊຸມ ແຕ່ຄ້ຳ ຕ໋ີເປັນ ຕ໋ີຕ່ມເວລາ ທ໋ີ ກຳຫນົດເອ໋ືາ ໄວ້ວ່າເປັນເວ
ລາທຳ ກິດ ໃນ ທາງ ພຣະ ພຸດທະ ສາ ສນາ ເປັນ ວ່ົ້ນ ວ່າ ທຳ ວັດ ສູດ ມ໋ົ້ນ ແລະ ໃຫ້ ທານ
ຊ໋ືງ ເປັນ ກິດ ຈະ ວັດ ປະ ຈຳ ວ່ົ້ນ ຂອງ ພຸ ທະ ສາ ສນິ ກະ ຊົ ນ ແລ້ວ ເມ໋ືອ ໄດ້ ຍ໋ືນ ສຽງ ກອງ ຕ່າງ
ກ໋ືຮູ້ ສ໋ືກ ວ່ົ້ ເຕ໋ືອນ ຕົ ວ ເອ ງ ໃຫ້ ໄປ ທຳ ເພ ງ ບຸ ນ ຕ່ມ ເວ ລາ ທ໋ີ ກ ຳ ຫ ນົ ດ ດ ງ ນ ນ ສຽ ງ ກ ອ ງ
ສ ໃ ນ ບ ຸ ຣ ານ ຈ ໋ື ເ ປ ັ ນ ສ ຽ ງ ທ ໋ີ ມ ີ ຄ ວ າ ມ ໝ າ ຍ ໂ ດ ຍ ມ າ ກ ບ ອ ກ ກ ານ ດ ີ ມ າ ກ ກ ວ ່ າ ກ ານ
ຮ ້ າ ຍ ບ ່ ໍ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ສ ຽ ງ ກ ອ ງ ໃ ນ ສ ໃ ນ ນ ້ ໍ ກ ອ ງ ໃ ນ ສ ໃ ນ ໃ ບ ຣ ານ ຕ ິ ແ ລ ້ ວ ຕ ້ ອ ນ ຄ ົ ນ ໃ ຫ ້ ຕ ົ ້ ນ ຕ ົ ວ
ກ ົ ວ ບ ານ ຣ ິ ບ ບ ຳ ເ ພ ັ ນ ບ ຸ ນ ນ ານ ກ ວ ່ າ ປ ່ າ ງ ອ ື ່ ນ.

ตามวัดทุกวัดในต้องมีกองแบบนี้ไว้ และปุกหำให้ปู่ชีว่าหำกอง ถี ตามเวลาที่กำหนดเอาไว้ ซึ่งตามเวลาที่ถือถ้วนนี้ 1 กองเพ้น 2 กอง เกิก 3 กองแลง.

1 กองเพ้นพ่อเถิงเวลา 11 โมงเช้าของทุก ๆ วันต้องมีภาบถือกอง เพ้น บาดโยมที่ได้ยินสงกองแล้ว ธิบจัดห้าบก่องเข้าและอาหาบภาบ ภึนมาวัด ถ้าบ้านใดจุอบหนั้งเข้าหูงเข้าเพื่อให้ได้เข้าร้อนถวาบ พธะทั้งวัดก่ถือเพ้นก่อนเวลา เมื่อมาร่วมกันแล้วแต่งพาเข้าเสัดะแล้วบิก ไปถวายตามภูถ้ บางบ้านแบ่งพธะเนบกันถ้าถือจุปะถากผู้ใดพธะเนบอิงใด พธะเนบร้องผู้นั้นว่าแม่ออกถ้าหลือพ่อออกถ้า ถือเป็นเหมือนแม่จิง ๆ ลาง บ้านจุปถากธวมกัน ลางวัดเข้าปาอาหาบก่เหลือ ลางวัดก่บ่พ จิงบ่ถ่อย บิบิมแบบร่วมกันจุปะถาก ภาบถือกองเพ้นนี้เป็นปะเพนีที่ถือเป็นภาบปุกจิต เตือนใจของทาบิกทาบิภาให้ธะลึกเถิงพธะเจ้าพธะสิง เมื่อได้ยินสงกอง จินลางถึงผู้บ่ได้ถ้า พธะก่บ้วจุสะทะฝากเข้าปาอาหาบไปถวายพธะเจ้า พธะสิง,

2 กองเกิก กองที่ถือในเวลาภางถืนเกิก ๆ ชื่อว่ากองเกิก เถือนหนึ่ง ถี 8 ถั้ง ข้างอึ้น 4 ข้างแรม 4 วัน 7–8 ถ่ำและ 14–15 ถ่ำ ถืนของ วันเตลำนี้ เวลาจวนสว่างกะปะมาบไก่ขันถั้งที่ 2 เริ่มลิงมือวันเฒ้นนี้ ถือกันว่าเป็นวันสิบวันพธะ เป็นวันที่ต้องเข้าวัดฟังทัมจำสีลพาวะนา สงฆ กองเตือนให้ปะชาชุมพิลเมืองรู้ว่า มื้อนี้เป็นวันสีลวันพธะจะได้ ธิบลุกอึ้น หนึ่งเข้าลำหลับไสบาดจังหัน,

3 กองแลง ในวัน 7–8 ถ่ำและ 14 – 15 ถ่ำนั้นเอง เวลาบ่าย 3–4 โมงมีภาบถือกองแลงบาดโยมเมื่อได้ยินสงกองแล้ว เถิงแม่นจะกำลังเกับ ผักหักฟืนปู่ หลีกำลังทำไร่ไถนาปู่ก่ตาม ก่ปุดพักภาบนั้นไว้ ธิบตงบตัวอาบ น้ำหาดอกไม้ทุบหงบไปวัดเพื่อฟังทัมจำสีล ภาบเทสนาในสโมนั้น พธะ

ທ່ານຊອບເທດຫນັງສືລຳ ເຊັ່ນກາລະເກດ ສິນໄຊຟັງແລ້ວເຂົ້າໃຈຈຳນິທານໄດ້ດີ ຜູ້ເຖົ້າສໄນບຸຮານກັບຈາກຟັງເທດແລ້ວຕ້ອງຮ້ອງລຸກຫລານມາ ແລ້ວທ່ານເລົ່ານິທານໃຫ້ຟັງພ້ອນທັງສັ່ງສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກບາບບຸນຄຸນໂທດ ຜູ້ເຖົ້າແຕ່ກ່ອນຈຶ່ງເປັນທີ່ຫນ້າເຄົາຣົບບູຊາຂອງລູກຫລານນາກ ແລະທ່ານກໍ່ໄປຟັງເທດທຸກວັນ ເພາະການເທດເຣື່ອງນິທານເປັນເຣື່ອງທີ່ຈັບໃຈ ຂາດບໍ່ໄດ້ຖ້າຂາດເຣື່ອງບໍ່ຕິດຕໍ່ກັນ ຜູ້ທີ່ຂາດເພາະເຫດຈຳເປັນກໍ່ຕ້ອງໄປໃຫ້ຜູ້ອື່ນເລົ່ານິທານຕໍ່ ສໄນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນເດກນ້ອຍ ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍໄປຟັງເທດ ກັບບ່າສເມ ກັບຈາກຟັງເທດບ່າວ້ອງເລົ່ານິທານໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຟັງອີກ ເຣື່ອງນິທານເລົ່າໃຫ້ຟັງຄາຖາເທວະທຸດເປັນເຣື່ອງຫນຶ່ງ ຊ່ວງທ່ານເອົາໃຈໃສ່ ເຖິງກັບໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທ່ອງບົ່ນໃຫ້ໄດ້ ທ່ານບອກວ່າຖ້າບໍ່ໄດ້ຕາຍແລ້ວຖືກພຍາບົມຖານ ຕອບບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງລົງໂທນາອີກ ຄາຖານີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຳໄດ້ແຕ່ບັງເປັນເດັກນ້ອຍ ເຖິງປ່ານນັ້ນກໍ່ດີວຈະຜິດພາດ ຍນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮຽນຮຽງປະເພນີນີ້ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຈະຖືກຫລືຜິດ ຈຶ່ງໄດ້ໄປຄົ້ນຄູເບິ່ງພຣະໄຕຣປິດົກຕວດທານອີກ ປາກົດວ່ານິຜິດພຽງໄປບ້າງ ກໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມພຣະໄຕຣປິດົກແລ້ວ,

ນຶ່ງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນຄົນປະມາດ ບຸຮານຈຶ່ງນິສຸພາສິດເຕືອນໃຈໄວ້ບ້ຽ ວ່າ ເຈັດນີ້ລ້ຽງລຸກ ນີ້ແປດປຸກໄພ ນີ້ຫມາຍຄຳວ່າໃນ 7 ວັນ ໃຫ້ລ້ຽງລຸກລ້ຽງຫລານ ທຳກິດບ້ານການເຮືອນ ສ່ວນວັນທີ 8 ນັ້ນໃຫ້ທຳທານຮັກສາສິລ ພາວະນາຊື່ວ່າປຸກໄພ ໃນເດືອນຫນຶ່ງກໍ່ຄົງມີນີ້ແປດປຸ່ນຽງ 4 ວັນ ໃນ 4 ວັນນີ້ຕ້ອງເອົາຈິງຄືຕ້ອງໃຫ້ທານ ຮັກສາສິລ ຈະເອີ້ນພາວະນາໃຫ້ຈິງ ຄົນບຸຮານເມື່ອເຖິງວັນເຊັ່ນນີ້ ເຖິງແມ່ນທ່ານຈະລົ້ນຕິດຫມອນນອນກິດເສື່ອ ລຸກບໍ່ໄດ້ໄຂ້ບໍ່ຫາຍ ທ່ານກໍ່ບັງຕ້ອງສະມາທານສິລກ້ວຍຕົນເອງຈະເອີ້ນພຸດທະຄຸນທັມະຄຸນສັງຄະຄຸນບໍ່ຂາດ ສ່ວນຜູ້ທີ່ທຸກຍາກປາກແຫ້ງຫາກິນບໍ່ພໍປາກພໍທ້ອງ ເມື່ອເຖິງວັນຊັ່ນນີ້ກໍ່ບັງຕ້ອງໄປຮັກສາສິລ ກິນທານບໍ່ຂາດຜູ້ທີ່ຖືປ່ານເຂ່ງຂັດ ຈົນຊັ້ນທີ່ສຸດສັດຂອງລ້ຽງກໍ່ບໍ່ໃຊ້ເຮັດການ ປ່ອຍໃຫ້ຫາກິນເປັນອິດສຣະ.

ນຸບເຫດການຕົກອງເກິກ

ເຣື້ອງຕົກອງເກິກນີ້ ມີນຸບເຫດທີ່ຫນ້າຟັງ ຊຶ່ງຄົນບຸລານເລົ່າໃຫ້ຟັງວ່າ ສງ່ກອງເປັນສັນຍາວ່າມີສາສນາ ຖ້າບ່ມີສງ່ກອງກໍ່ຫມາຍເຖິງວ່າຫມົດສາສນາ ຖ້າຫມົດສາສນາພະໂຄດົມແລ້ວ ບັກຈະມາກິນຄົນແລະສັດຫມົດ ບັກຕີ້ວນີ້ຮ້າຍກາດນາກ ຂນະນີ້ຖືກເອົາມັດຕິນມັດມືມັດຄໍຜູກໄວ້ທີ່ພູເຂົາລູກຫນ້ງ ເອົາຫອກສງ່ບຫນ້າອົກທະລຸອອກມາທາງຂ້າງຫນ້າແລະຂ້າງຫລັງ ບາວຂ້າງລະສອກ 7 ວັນຕົກອງຄ້ັ້ງນ້ງ ຫອກນ້ັ້ນຈະຄົງທີ່ ບ່ເຄ້ືອນໄປມາ ແຕ່ຖ້າບ່ຕົກອງຕາມວັນແລະເວລາແລ້ວ ຫອກນ້ັ້ນຈະເຄ້ືອນຫາຍເຂ້ົາໄປ ຊອດອກທາງຂ້າງຫລັງ ຖ້າບ່ຕົກອງສັກເດ້ືອນ ຫລ້ືສອງເດ້ືອນ ຫອກນ້ັ້ນຈະຫລຸດອອກ ເມ້ືອຫອກຫລຸດອອກແລ້ວ ບັກຕ້ີວນ້ັ້ນຈະມາກິນມະນຸດແລະສັດ ຖ້າບ້ງ່ຕົກອງຕາມປົກກະຕິປ່ ຫອກທ້ີສງ່ບຫນ້າອົກກ່ໍຈະບ່ໍຫລຸດອອກ ເຄ້ືອງຜູກມັດກ່ໍຈະບ່ໍຂາດ ເຣ້ືອງນ້ີ້ຟັງດແລ້ວຫນ້າຈະຈ້ົງ ຕາມທ້ີບຸຮານທ່ານເລ່ົາໄວ້ແຕ່ເຂ້ົາໃຈວ່າ ທ່ານຈະຜານບັ້ນຫາໄວ້ໃຫ້ເຮົາຄ້ິດຄ້ົນມາກກວ່າ ຖ້ົາຈະປ່ງບຕ້ິວບັກກ່ໍໄດ້ແກ່ຄ້ົນ ທ້ີມ້ີຄວາມໂລບມາກໂກດນາກ ລຸ່ມຫລ້ົງນາກ ເຊ້ືອກມັດໄດ້ແກ່ຕ້ັນຫາ ທ້ີຮ້ັກລູກຮ້ັກເມ້ັຽ ຮ້ັກເຂ້ົາຂອງເງ້ິນຄ່ໍາ ຫອກສງ່ໄດ້ແກ່ ຮາຄະ ໂທສະ ໂມຫະ ມະນະ ທ້ິດ ຖ ບັກຕ້ີວນ້ີ້ທ້ີ ວ່ານ້ັ້ນຮ້າຍກາດເພາະມ້ັນກິນທ້ັງຄົນສັດ ແລະເຂ້ົາຂອງເງ້ິນຄ່ໍາທຸກປ່າງ ຄ້ັນເຖ້ົາວ້ັນສ້ິລວ້ັນພຣະແລ້ວ ເຮົາປ່ອຍໃຫ້ບັກຕ້ີວນ້ີ ເຝ້ົາບ້ານຮ້ັກສາເຂ້ົາຂອງເງ້ິນຄ່ໍາໄວ້ ສ່ວນຕ້ີວເຮົາເຂ້ົາວ້ັດຟັງທ້ັມຈ່ໍາສ້ິລໄປ ເຣ້ືອງນ້ີ້ຈະເປ້ັນຈ້ົງປ່າງໃດ ຂ່ໍຝາກທ່ານໄວ້ພ້ິຈາຣະນາດ້ວຍ

ຈະປ່າງໃດກ່ໍຕາມ ສງ່ກອງທ້ີຕ້ີໃນຍາມທ້ັ 3 ນ້ີ້ເປ້ັນສງ່ບຸນສງ່ກຸສ້ິລປ່າງນ້ອຍກ່ໍເຕ້ືອນບຸກຄົນທ້ີກ່ໍາລ້ັງຫລ້ົງທາງ ເມ້ືອໄດ້ຍ້ິນສງ່ກອງ ກ່ໍຈະໄປຖ້ືກທາງ ເຕ້ືອນເດ້ັກໃຫ້ຕ້ັ້ນຂ້ຶ້ນປະກອບກາງສ້ຶກສາເລ່ົາຽນ ເຕ້ືອນຊາຍຫນຸ່ມຍ້ິງສາວ ບ່ໍໃຫ້ເມ້ົາເພ້ີນສນຸກສນານຈົນລ້ືมຕ້ົว ເຕ້ືອນພ່ໍ່ບ້ານແມ່ເຮ້ືອນໃຫ້ຕ້ັ້ນຂ້ຶ້ນປະກອບສ້ັມມາອ້ຊ້ີບ ເຕ້ືອນຜູ້້ເຖ້ົ້າຜູ້້ແກ່ໃຫ້ຕ້ັ້ນຂ້ຶ້ນປະກອບກາງກຸສ້ິລ ບ່ໍາເພ້ັນທາງຮ້ັກສ້ິລຈະເຣ້ິນເມດຕາພາວະນາ ດ້ັ່ງນ້ັ້ນສງ່ກອງຄ້ັ້ງບຸຮານຈ້ົງເປ້ັນສງ່ ທ້ີປ່າວເຣ້ີ້ນຽກເອ້ົາຈ້ຕໃຈຂອງທຸກໆ ຄົນໃຫ້ມ່ໍາຮ່ວມກ້ັບທ່ໍາບຸນກຸສ້ິລ.

ໂດຍເຫດທີ່ກອງເປັນຂອງສຳຄັນດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ໃນການທຳກອງເຂົ້ມຕັ້ງແຕ່ຫາໄມ້ ຄົນບຸຮານເອົາໃຈໃສ່ມາກເລືອກເອົາໄມ້ລຳປອດບໍ່ມີຫູມີຕາ ເວລາຕັດລົ້ມເຖິງດິນບໍ່ພາດກັບຕົ້ນອື່ນ ເມື່ອເຈາະຮູເສັດແລ້ວ ກ່ອນໜ້າຫຸ້ມຫົ້ວສອງໜ້າດ້ອງແທກໃຫ້ໄດ້ສ່ວນ ຖືວ່າຖືກໂສກ(ຈະເອົາຈິງເປັນນິງຄົ້ລ ວິທີແທກໂສກໃຊ້ເຊືອກຫລືໄມ້ແທກຕາມບາວຂອງທອງ ແລ້ວໃຊ້ຕົ້ນຮ.ບຽບຕໍ່ກັນ.

ໂສກກອງ ມີຄຳນັບດັ່ງນີ້ 1 ນັນທະເພຣິ 2 ສຣີຊຸມຊຶ່ນ 3 ຫົ້ນເມືອງພິຣມ 4 ສົມປຸ່ສ້ວງ 5 ນ້າງສ້ງໃຄ 6 ໂພທິສັດ 7 ວັດພຣະເຈ້ົ້າ ໃນຄຳນັບເລົ້ານ້ີ ບຸ ຮານ ຖືຂ້ 5 ວ່າເຂັດຂວາງມາກ ຫາກວັດໃດນ ວັດນ້ັນຕ້ອງຮ້າງ ຫລືມັກຈະມີເຫດ ເກີດຂ້ຶນແກ່ພຣະສົງໃນວັດນ້ັນ ພຣະສົງແຕກແຍກບໍ່ລົງຮອຍກັນເປັນຕ້ົນ.

ບ້ັງນ້ີສງ່ງອ້ີກຊນ້ິດໜ້ຶ່ງ ຊ້ຶ່ງມ້ີຄວາມໝາຍໄປໃນທາງເຕ້ືອນໃຫ້ທຳບຸນກຸສົລ ສງ່ງນ້ັ້ນຄ້ືສງ່ງໄປ ໄປງ່ນ້ີຮູບຮ່າງລ້ັກສນ:ະເໝ້ືອນກ້ັນກ້ັບຣະຄ້ັງນ້ີ 2 ຊນ້ິດຄ້ື 1 ໄປ ທອງ ໃຊ້ຫລ່ໍດ້ວ້ບທອງເຫລ້ືອງແລະທອງແດງປ້ົນກ້ັນ ຂ້ວ້ງທ້ົ້ງ 2 ນ້ິຮ:ແພ 2 ໄປ ໄມ້ທ:ດ້ວ້ບໄມ້ຊນ້ິດນ້ັ້ນໃຫ:ຍ່ມ:ກ ທ:ດ້ວ້ບສ້ີມ້ີຊ:ວ້ງພ້ົ້ນເມ້ືອງ ສງ່ງດ້ັ່ງດ້ັ່ງກ້ັ່ງ ອ:ນ ນ້ິກ:ນຕ້ີ 2 ເວລ:ຄ້ື 1 ຕ້ີໄປ:ງຄ:ໍ ແລະ 2 ຕ້ີໄປ:ງເຊ:ົ້ ຄ:ວ:ນເຂ:ົ້ພ້ັນສ:ທ:ງ:ວ:ງຈ້ັນຕ້ີ 4 ໂມ:ງແລ:ງບ:ດໂຍນມ:ຟ:ງທ:ໍ.

1 ຕ້ີໄປ:ງຄ:ໍ ວ້ັນທ້ົ້ມມ:ຄ: ນອກຈ:ກວ້ັນພຣ:ວ້ັນສ້ີລແລ:ວ ເວລ:ບ:ຍ 4–5 ໂມ:ງ ຕ:ອ:ງຕ້ີໄປ:ງ ເປ້ັນປ:ຈ:ໍທຸ້ກວ້ັນ ເມ້ືອ:ກ:ງພ້ັນສ: ເພ້ືອເຕ້ືອນໃຫ:ບ:ດໂຍນມ: ຟ:ງເທ:ດ ບ:ດໂຍນເມ້ືອໄ:ຍ ບ້ິນສ:ງ່ໄປ:ງແລ:ວ ເຖ:ງແມ:ນຈ:ທ:ໍກ້ິຈ:ກ:ນບ:ນເຮ:ືອນ ປ:ໍ່ກ:ໍບຸດພ້ັກໄ:ວ:ຕ:ງນ:ອ:ບນ:ໍ:ຳຊ:ໍຣ:ຮ:ງ:ກ:ຍ ຈ້ັດດ:ອກໄມ:ທ:ບທ:ງນໃສ:ຍ້ັນມ:ຟ:ງເທ:ດ ຖ:ໍ:ໄພຫ:ບ:ງ:ບ:ດ:ສ:ມ:ດມ:ດ:ວ:ຍຕ້ົນເອ:ງ ກ:ໍຝ:ກເຄ:ືອ:ງສ້ັກ::ຣ:ໄປກ:ບເພ:ືອ:ນ ຝ:ງ ພ:ອ:ມກ:ບສ:ັ:ງ:ວ:ໍ:ຍ:ໄ:ດ:ນ:ໍ:ຳດ:ອກໄມ: ນ:ັ້ໄປ:ບ:ຊ:ພ:ຣ:ແທ:ນ:ຂ:ໍ:ພ:ະເຈ:ົ້:ດ:ວ:ຍ ຜ:ູ:ຮ:ັ:ບ:ຝ:ກ ດ:ອ:ະ:ກ:ບ:ຈ:ກ:ຟ:ງເທ:ດ:ກ:ໍ:ຜ:ໍ:ານ:ມ:ທ:ງ:ເຮ:ືອ:ນ:ຄ:ນ:ນ:ັ້ ແ:ລ:ວ:ຮ:ໍ:ອ:ງ:ບ:ອ:ກ ຂ:ໍ:ພ:ະເຈ:ົ້:ເ:ອ:ົ:ານ:ບ:ຸ:ນ:ມ:ແ:ບ:ງ:ທ:ໍ:ານ ຂ:ໍ:ທ:ໍ:ານ:ຈ:ົ:ງ:ອ:ະ:ນ:ຸ:ໂ:ມ:ທ:ນ:າ:ສ:ວ:ນ:ບ:ຸ:ນ ຜ:ູ:ຝ:ກ:ກ:ໍ:ຮ:ັ:ບ:ວ:ໍ:ານ:ສ:າ:ທ:ຸ ຂ:ໍ:ານ:ພ:ະ ເຈ:ົ້:ຂ:ໍ:ອ:ະ:ນ:ຸ:ໂ:ມ:ທ:ນ:ານ:ໍ:ຳ ຂ:ໍ:ໃ:ຫ:ໍ:ໄ:ດ:ໍ:ສ:ໍ:ວ:ນ:ຈ:າ:ກ:ທ:ໍ:ານ.

ນິຂ້ທີ່ຄວນຖືເອົາເປັນແບບສບັບທີ່ຄົນບູຮານຖືເຄ່ັງຄັດນາກ ຄືພ່ຈວນຈະເຂົ້າ ເຂດວັດ ຄ້ານິຣົ່ມນິຣອງເທ້ົາ ນິຫນວກ ທ່ານຮິບລິດແລະຖອດທັນທີ ບ່ຶ່ບ່ງວຣິດ ໃນບ່ຣິເວນວັດ ບ່ສເພາະແຕ່ຕົ:ຂອງທ່ານເທ້ົານັ້ນ ເຖ້ງແມ່ນວ່າລຸກເລັກເດັກແດ ຈະພາກັນໄປຫລິ້ນໃນວັດ ຫາກໄດ້ ຂ້ົ່ງວຣິດທ່ານກ່ໃຫ້ຫ ບິບດິນຊາ ໃສ່ຫົວ ຈ້ົ່ງຈະ ຫາ ບບາບກັມແລະຄວາມຂະລ່ານັ້ນ ເຄ້ົອງໃຊ້ສອບເຊ້ັ່ນງ້ົ່ງ ນ້ົ່າເຕ້ົ່າ ທ່ານກ່ຈັດ ໄປ ບ່ໃຊ້ສອບຮ່ວມພຣະເຈ້ົ່າພຣະສ ງ ຂ້ົ່ນ ຖ້ົ່ວ່າທ່ານນ ຈ ດໃຈສູງນາກແມ່ນແຕ່ພ ງ ຂອງທ້ົ່ຄົນສໃນ ນ ້ົ່ເຂ ້ົ່າໃຈວ່າເລ ກ ນ ້ອ ຫລ ເປັນບາບກັມຂະລ່ານ ງ ເລັກ ນ ້ອ ຄົນ ບູ ຮານ ທ່ານຖ ວ່າເປັນຂອງຫ ນັກ ບ່ ທ່ໍາເສ ບ ເລ ງ

2. ຕ ຣະຄ ງ

ເວລາກ ງ ວັນ ເປັນ ເວລາ ປະ ກອ ບ ກ ານ ງ ານ ຫ ລ ້ ງ ງ ຊ ບ ເວລາ ກ ງ ຄ ນ ເປັນ ເວ ລ ານ ັ ກ ່ ອ ນ ຫ ລ ັ ບ ນ ອ ນ ເມ ື ່ ອ ເຖ ງ ເວ ລ າ 10 ໂ ມ ງ ຕ ້ ອ ງ ຕ ຣ ະ ຄ ງ ລ ງ ວ ັ ດ ຕ ສ ເ ພ າ ະ ພ າ ຍ ໃ ນ ພ ັ ນ ສ າ ລ ງ ວ ັ ດ ວ ປ ະ ຈ ່ ໍ ບ ່ ເ ລ ື ອ ກ ນ ອ ກ ຫ ລ ື ໃ ນ ພ ັ ນ ສ າ ຄ ວ າ ມ ປ ະ ສ ງ ຂ ອ ງ ກ ານ ຕ ກ ໍ ເ ພ ື ່ ອ ເ ວ ື ອ ນ ໃ ຫ ້ ພ ຣ ະ ສ ງ ອ ງ ຄ ະ ເ ຈ ້ ່ ພ ັ ກ ຜ ່ ອ ນ ຈ ່ ໍ ວ ັ ດ ເ ປ ັ ນ ທ ັ ມ ນ ງ ນ ຂ ອ ງ ພ ິ ກ ສ ຸ ນ າ ຕ ້ ່ ງ ແ ຕ ່ ພ ຸ ທ ກ ານ ຈ ະ ປ ິ ນ ເ ດ ິ ນ ນ ້ ່ ງ ນ ອ ນ ດ ່ ໍ ມ ສ ັ ນ ລ ້ ວ ນ ແ ຕ ່ ນ ິ ຣ ະ ບ ງ ບ ວ າ ງ ໄ ວ ້ ໃ ຫ ້ ປ ະ ຕ ິ ບ ັ ດ ຕ າ ມ ທ ັ ງ ນ ັ ້ ນ ສ ງ ຣ ະ ຄ ງ ເ ປ ັ ນ ສ ງ ທ ່ ໍ ເ ຕ ່ ອ ນ ພ ຣ ະ ສ ງ ໃ ຫ ້ ນ ິ ຣ ະ ບ ງ ບ ຖ ່ ໍ ວ ່ າ ໄ ດ ້ ນ ິ ນ ແ ລ ້ ວ ຕ ້ ອ ງ ຕ ງ ນ ນ ອ ນ ທ ັ ນ ທ ່ ໍ ສ ່ ວ ນ ຄ ະ ລ ິ ຫ ັ ດ ຜ ູ ້ ນ ິ ພ າ ຣ ະ ນ າ ກ ກ ່ ໍ ນ ່ ງ ຈ ່ ໍ ເ ປ ັ ນ ນ າ ກ ທ ່ ໍ ກ ງ ວ ເ ມ ື ່ ອ ໄ ດ ້ ນ ິ ນ ແ ລ ້ ວ ຕ ້ ອ ງ ຣ ິ ບ ນ ອ ນ ຈ ະ ໄ ດ ້ ລ ຸ ກ ແ ຕ ່ ເ ຊ ້ ່ ໍ ເ ພ ື ່ ອ ຈ ະ ໄ ດ ້ ປ ະ ກ ອ ບ ສ ັ ນ ນ າ ອ າ ຊ ິ ບ ລ ງ ຄ ນ ຖ ້ ່ ວ ່ າ ສ ງ ນ ີ ້ ບ ່ ໃ ຊ ້ ເ ຕ ່ ອ ນ ຄ ະ ລ ິ ຫ ັ ດ ເ ຕ ່ ອ ນ ພ ຣ ະ ຕ ່ າ ງ ຫ າ ກ ເ ຂ ົ ່ າ ຈ ້ ່ ງ ຊ ອ ບ ຫ ລ ິ ້ ນ ສ ນ ຸ ກ ເ ພ ິ ດ ເ ພ ີ ນ ຟ ັ ງ ລ ່ ໍ ຟ ັ ງ ແ ຄ ນ ຫ າ ເ ຫ ົ ່ າ ເ ກ ົ ່ າ ຫ ລ ັ ງ ຄ ຸ ບ ກ ັ ນ ຕ ລ ອ ດ ຮ ຸ ່ ງ ກ ່ ໍ ນ ີ ເ ປ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ເ ສ ື ່ ອ ມ ແ ກ ່ ຮ ່ າ ງ ກ າ ຍ ແ ລ ະ ຈ ິ ດ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ເ ຂ ົ ່ າ ເ ພ າ ະ ຄ ົ ນ ນ ອ ນ ຕ ື ່ ນ ສ ວ າ ຍ ຮ ່ າ ງ ກ າ ຍ ກ ່ ໍ ບ ່ ສ ິ ດ ໃ ສ ຈ ິ ຕ ໃ ຈ ບ ່ ປ ອ ດ ໂ ປ ່ ງ ຫ າ ກ ິ ນ ກ ່ ໍ ບ ່ ທ ັ ນ ເ ພ ື ່ ອ ນ ມ ະ ນ ຸ ດ ດ ້ ວ ຍ ກ ັ ນ

3. ຕ ຣ ະ ຄ ງ

ເ ມ ື ່ ອ ໄ ດ ້ ພ ັ ກ ຜ ່ ອ ນ ນ ອ ນ ສ ບ າ ຍ ໄ ດ ້ ເ ວ ລ າ ພ ໍ ່ ສ ິ ນ ຄ ວ ນ ແ ລ ້ ວ ຕ ້ ອ ງ ລ ຸ ກ ຂ ຶ ້ ນ ປ ະ ກ ອ ບ ກ ິ ດ ທ ຸ ຣ ະ ຂ ອ ງ ຄ ນ ເ ວ ລ າ ຕ ິ 4 ຫ ລ ິ ໄ ກ ່ ຂ ັ ນ ຄ ັ ້ ງ ທ ີ 2 ພ ຣ ະ ສ ງ ຕ ້ ອ ງ ຕ ຣ ະ ຄ ງ ລ ງ

ແຫ່ງຕິເປັນປະຈຳທຸກວັນ ແຕ່ລາງແຫ່ງວິສະເພາະພາບໃນພັນສາ ການຕິຣະຄັງ ນິກໍເພື່ອເຕືອນພຣະສົງໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນທຳກິດວັດ ເຕິຣະຄະລຶຫັດໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ:ປະກອບ ການງານໃນງານແລະໃຊ້ຫົວຄິດປັນຍາ ເພາະເວລາເດິກຫລືເຊົ້ານັ້ນເປັນເວລາທີ່ຈິດ ໃຈຂອງເຮົາປອດໂປ່ງ ບໍ່ມີອາຣົມພາບນອກມີຮູບສຽງເປັນຕົ້ນມາຣົບກວນ ຄົນທີ່ຈະ ຄິດອ່ານທຳການງານກໍດີ ຈະສຶກສາເລົ່າຮຽນກໍດີ ຈະເຮັນສະມະທັມກັມມັດຖານ ກໍດີ ຈະຄິດກິດການບ້ານເມືອງກໍດີ ເວລາເຊົ້ານີ້ດກໍເປັນດີທີ່ສຸດ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ຮອບ ຄອບແລະຈິດໃຈສູງ ຈຶ່ງຊອບຕື່ນແຕ່ເດິກ ສ່ວນຄຳວ່າສຶກແຕ່ຫນຸ່ມນັ້ນຫມາຍ ຄວາມວ່າໃນໄວຫນຸ່ມເປັນໄວທີ່ຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈກຳລັງຈະເຮັນ ຈະສຶກສາຫາ ຄວາມຮູ້ກໍໃຫ້ຣີບທຳເສັງໃນໄວນີ້ ຖ້າແກ່ແລ້ວທ້ອງບິ່ນຈົດຈຳອັນໃດ ບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ການ ຕິຣະຄັງເວລານີ້ຮຸງກຕິຣະຄັງລຸກ ຄືເຕືອນພຣະສົງໃຫ້ລຸກຂຶ້ນທອງບິ່ນສາບທະບາຍ ທຳວັດສວດມົນ ພຳເພັ້ງກຸສົນຈະເຮັນເມຕຕາພາວະນາ ເມື່ອຕື່ນແລ້ວ ຜູ້ເປັນເວນໄປຕິຣະຄັງຮ່ວມລົງທຳວັດແລະສຸດມົນໃນສົມ ຄັນເສັດ ແລ້ວກໍແນະນຳຂໍ້ວັດປະຕິບັດທີ່ຈຳເປັນ ເສັດແລ້ວກໍກັບຂຶ້ນໄປກຸຕິເອົາຄອງຜ້າ ເສັດ ແລ້ວກໍລົງກວາດຕາດທຳຄວາມສະອາດໃນບໍຣິເວນວັດ ຈຶ່ງໄປບິນດະບາດທ່ຽວໂຜດ ແລະປຸກຄະລຶຫັດໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ ນຸ່ງເຂົ້າໃສ່ບາດຈັ່ງຫັນ ແລະປະກອບການທຳມາຫາ ກິນ ຖ້າຕື່ນຂຶ້ນແລ້ວນັ່ງເອົາມືຮັດເຂົ່າ ຫົວເຂົ່າຖ້ວນຫົວ ຈະຖືກເອົາຊື່ວ່າເປັ:ຄົນ ຂີ້ຄ້ານ ເຫມືອນນິທານ ສອງເຖົ້າຜົວເມັ່ງ ເມັ່ງເປັນຄົນຫມັ່ນຜົວຂີ້ຄ້ານ ຜົວລຸກຂຶ້ນແລ້ວ ນັ່ງຊົງນົງປູ່ ເມັ່ງເລີບຄ່າເອົາວ່າ ເຖົ້າຂີ້ຄ້ານ ບໍ່ເຮັດວຽກເຮັດການ ລຸກຂຶ້ນມາແລ້ວ ນັ່ງຊົງນົງຊົງຊີ້ຕາບ ປ່ານກໍບໍ່ເລນ ບໍ່ກໍບໍ່ລອກ ນັ່ງເຮັດຄໍ ສັ້ນສະນິກກິກປູ່ ເຊັ່ນນີ້ບໍ່ ດີແນ່

ສຽງໄປງທິ້ຕິໃນຍາມທັ້ງສາມນີ້ ເປັນສຽງເຕືອນຄົນທຸກຄົນໃຫ້ລຸກປຸກຄົນທຸກ ຄົນໃຫ້ຕື່ນ ເຕືອນໃຫ້ເຂົ້າອັດຟັງທັມຈຳສິລ ບໍ່ໃຫ້ປະມາດນິວເມົາຄົນບຸຮານເມື້ອ ໄດ້ບິນສຽງໄປງທິ້ຕິໃນເວລາຄ່ຳ ຖ້ານາຟັງເທດບໍ່ໄດ້ເພາະເຫດຕ່າງ ๆ ທ່ານຕ້ອງ

ยิกมือทั้งสองขึ้นเหนือหัวเปล่งอาจาและระลึกถึงคุณพระพุทธ ได้ชื่อว่าท่านบำเพ็ญบารมีมาก เถิงแม่นบำได้มากำบังมีส่วนแห่งบุญปู่.

การถือศีล ศีลเป็นเครื่องสันยาชนิดหนึ่ง ถ้าถือในเวลาใดและที่ใดแล้วย่อมชาบกังถือในหมู่พุทธะบริสัทว่า ที่นั้นเขาทำบุญให้ทานเกียบจะเว้าได้ว่าทำบุญที่ใด ต้องถือศีลที่นั้นแต่เมื่อจะประมวนการถือของถิษบูชานั้นสำคัญมี 3 ระยะคือ 1 ถือในการมูลคุณทั่วไป 2 ถือเข้าคอง 3 ถือออกคอง

1 ถือในงานมงคล งานมูลคุณต่างๆ เป็นต้นว่าบวชนาคแห่พระเวชบุนกองรถ บุนอัฐะ บุนกับถึง บุนทอดผ้าป่า งานบักตักตะลึกเชิ่น บุนบั้งไฟ บุนส่องเรือ เป็นต้นถือศีล เพราะสงฆ์ของเป็นสงฆ์เสาะใสม่วนก่อมเกิดอัทธะยาใสใจถ่ายโหม้นอมไป ในบุนกุสิลได้ถือว่าถินถือย่างอื่นจะถือถ่องกำม่วน จะถือสลับกับถินถือย่างอื่นกำกินก่อมเค้ากันได้ สงฆ์บำแตกสงฆ์ของจำนิดจามหมายไปในด้านบุนกุสิลมาก กว่าทางเผิดเพิ้น.

2 ถือเข้าคอง เมื่อพระสิงเทกทันวัดโผดยากโยมแล้ว เวลายามถ่ำถือระถังลิงทำวัดถ่ำและสูดมินมะทิสิบ เสร็จจากทำวัดสูดมินแล้วกำลั้นไปกุฏิของถิน เมื่อได้เวลา 10 โมง สงฆ์ของถังลั้นเตื้อนให้พิกสุสิงเมื่อได้บินสงฆ์ของ กำถงมบุ่งหิ้มผ้าพาดสังคาถือใหญ่รบร้อยเข้าในห้องของถินจุดทูบทงและบูชาดอกไม้ ตามปิกะถีเครื่องสักการะ ถือดอกไม้เป็นหน้าที่ของสามเณรจะต้องหา จักถงมใส่ขันกะหย่อง (ขันดอกไม้) เมื่อพระสิงเข้านั่งที่แล้ว สามเณรผู้อุปะถากกำนำขันกะหย่องเข้าไปถวาย ปะเถงเต้านำเสร็จแล้ว พระกำบิกสักการะจุดทงทูบบูชาพระ สูดมินพาวะนาไปพำสิมถวนแล้ว จะเริ่มกัมมัดถาน ส่วนสะมะถะหลือวิปัดสะนา ได้เวลาพำสิมถวนแล้วกำออกจากสะมาทิ พิจาระนาจะตุปัดใจปัดจะเวกขะนะเสร็จแล้วแผ่ส่วนบุนกุสิลที่ถินได้พำเพ็งไปเถิง บิดา มานดา ถรูอาจานและอุปัดชาบะตลอดสัดทิ่วสากิลโลก เสร็จแล้วพระถงเข้าไปต่ำสวดมินกับอุปัดชาบะอาจาน เป็นกิจปะจำจินกว่าจะจบหลักสูด.

ເຣື່ອງພິຈາຣະນາຈະຕຸປັດໃຈ ອຸປັດຊາຍະອາຈານຂອງຂ້າພະເຈົ້າສອນເປັນ
ຫນັກຫນາວ່າໃຫ້ ພິຈາຣະນາທຸກວັນຄືນ ເວລາບ່ຳຫົ້ມຈົ່ວຍ ສັນບິນດະບາດ
ນ້ຳນຍນບິນເສນາສນະ ສັນປາແກ້ໄຂ້ຕ້ອງຈົ້ມປະຕິສັ້ງຂາໃບ ຖ້າຫລົ້ງລືມບ່ໄດ້ຈົ້ມ
ພາບຫລັ້ງຕ້ອງຈົ້ມ ອັດຊະມະບາ ສ່ວນບະຖາ ປັດຈະບ້ຳ ເຫມາະທຸກໂອກາດ
ຖ້າຜູ້ໃດສັນແລະໃຊ້ສອບປັດໃຈໂດບບ່ໄດ້ ພິຈາຣະນາກ່ອນ ທ່ານສອນວ່າຕ້ອງເປັນ
ຫນ້ຳເຮົາ ຕາບແລ້ວເກີດເປັນຄວາບຕຸ້ໃຫ້ເຮົາໃຊ້ໄຖນາ ຕອນນ້ຳຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແຕ່ບ່ໍ
ສນິດໃຈ ຄັ້ງຕ່ໍມາໄດ້ສຶກສາເລົ່າຮຽນນ້ຳງຄິລທິປານິ ອັນເປັນຫນ້ຳງສືຫລັກສຸດປະໂຍກ
4 ທ່ານພຣະອັດຖະກະຖາຈານ ພັນຣະນາໄວ້ໃນກະຖາ ເຣື່ອງປັດໃຈຫະສັນນິສິດສິລ
ປາຣິບພິກສຸບ່ໍພິຈາຣະນາ ແລ້ວບ່ຣິໂພກປັດໃຈ 4 ຕາບແລ້ວບ່ອນບ່ໍພົ້ນໄປຈາກ
ຄາບເກີດເປັນສັດນາຣິກ ແລະສັດເດ້ຽຣະສານພຣະສາສດາຄັ້ນຊ້ຳງຊາບເນ້ຶອຄວາມ
ນ້ຳແລ້ວ ຈ້ຳຕັດວ່າພິກຂະເວ ພິກຂຸນາ ນາມຈັດຕາໂຣ ປັດຈະເຍ ອັນປັດຈະເວກ
ຂິຕວາ ປຣິພຸນຊ້ຳຕຸ ນະ ວັດຕະຕິ ຕັສມາ ອິໃຕ ປັດຖາບ ປັດຈະເວກຂິຕວາ
ປຣິພຸນໃຊນະ ແປວ່າ ດຸກ່ອນພິກສຸທ້ັງຫລາຍ ຊ້ຳວ່າພິກຂຸບ່ໍພິຈາຣະນາກ່ອນແລ້ວ
ບ່ຣິໂພກປັດໃຈ 4 ບ່ໍຄວນ ເພາະສະນ້ຳນ້ັ້ງແຕ່ບັດນ້ຳເປັນຕ້ົນໄປ ພວກທ່ານເພ້ິງ
ພິຈາຣະນາເສ້ັງກ່ອນຈ້ຳງບ່ຣິໂພກແລ້ວກັດວ່າ ອັນປັດຈະເວກຂິຕວາປະຣິພຸນຊຸນຕາ
ຫິກາລ້ັງ ກັຕວາ ນັກຂະເປຕັດຕະໝາວະໃຕ ນະ ມຸດຈັນຕິ ອັນປັດຈະເວກຂິຕະ
ປະຣິໂພໃຕ ຈະ ນາມະ ວິສະປະຣິໂພຕະສະທິໃສ ແປວ່າ ເພາະພິກສຸບ່ໍພິຈາ
ຣະນາກ່ອນແລ້ວບ່ຣິໂພກທ່ຳກາລະ (ຕາບ) ແລ້ວບ່ອນບ່ໍພົ້ນຈາກກ່ຳເນ້ີດນ້ັກ
ແລະເຜກ ກ່ໍ້ວ່າການບ່ຣິໂພກປັດໃຈທ້ີ່ບ່ໍໄດ້ພິຈາຣະນາ ບ່ອນເປັນເຊ້ັ່ນການບ່ຣິໂພກ
(ກິນ) ປາພິດ ແລະໃນຫນ້ຳງສືວິສຸດທິມັກ ອັນເປັນຫລັກສຸດປະໂຍກ 8–9 ກ່ໍ່ກ່າວ
ໄວ້ເຊ້ັ່ນກັນ.

ໂດບຫລັກຖານທ້ີ່ພຣະອັດຖະກະຖາຈານ ນ່ຳມາເລົ່າໄວ້ໃນຫນ້ຳງສືຄ້ັ່ງທ້ີ່ກ່າວ
ມາແລ້ວ ພ້ອມທ້ັ້ງອ້ັ້ງພຸດທະພາສິດ (ຄ່ຳຂອງພຣະພຸດທະເຈ້ົ້າ) ໄວ້ຄວາມເຊ້ືອ
ສນິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈ້ົ້າຈ້ຳງເກີດຂ້ຶ້ນ ການສຶກສາຂອງຄົນບຸຮານທ່ານດ້ີມາກທ່ານ

ຮຸ້ກວ້າງຂວາງ ດັ່ງນັ້ນພອະເຖຣະຄັ້ງບຸຮານກ່ອນຈະລົງມືສັນນິນຖະບາດ ເຮົາຈະ
ເຫັນທ່ານແລະໄດ້ ຍິນທ່ອງຈົ່ມນັ້ນຄືທ່ານພິຈາຮະນາ ຕັ້ງຂະນິກະປັດຈະເວກຂະນະ
ຄືຈົ່ມປະຕິສັງຂາ ໂຍ ນັ້ນເອງ.

3 ຕິຄ້ອງອອກຄອງ ເມື່ອໄດ້ເວລາພໍສົມຄວນທີ່ຕົ້ງເອົາໄວ້ ຫລັງຈາກການ
ທຳວັດແລະຈະເອີ້ນກັນມັກຖານ ພິຈາຮະນາປັດໃຈສີ່ ແລະອຸທິດບຸນກຸສົນແລ້ວສົງ
ຄ້ອງດັ້ງຂຶ້ນ ເປັນເວລາເຕືອນໃຫ້ອອກຈາກຄອງ ໃນຂນະທີ່ພອະສົງກຳລັງນັ່ງເຂົ້າ
ຄອງປຸ້ນ ຈະງຽບສົງດົນແລະສັດ ລຸກສິດພາຍໃນວັດຄະລຶຫັດໃນບ້ານຈະບໍ່ມີສົງ
ອຶກທຶກຈົນຊັ້ນທີ່ສຸດ ຕາມາ ຈະບໍ່ເຫົ່າຫອນ ນີ້ສໍ່ສແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປະ
ເພນີບຸຮານເປັນຂອງສູງມາກ ສູງຈົນເຫນືອຊີວິດຈິດໃຈຂອງດົນແລະສັດ ເຖິງ
ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຫັກຫ້ານໄວ້ກໍ່ບ່ອນເປັນເອງ ຕາມທັມນະດາສານັນຂອງຜູ້ຕ້ອງ
ການດີ ຫລັງຈາກຕິຄ້ອງແລ້ວຈະໄດ້ ຍິນສົງເຫົ່າຫອນ ສິດວັດຄະລຶຫັດໃນ
ບ້ານເວົ້າຈາສົນທະນາກັນຕາມປົກຕິ,

ດ້ວຍເຫຕຜົລດັ່ງກ່າວມານີ້ ສົງກອງກໍ່ດີສົງໄປງກໍ່ດີຄ້ອງກໍ່ດີ ເຮົາຖືກັນວ່າ
ເປັນສົງດົນຕຣີໃນພຣະທັມນະວິໃນ ຕິຂຶ້ນຂນະໃດບ່ອນເປັນສົງປະກາດທັມນະຂອງ
ພຣະພຸດທະເຈົ້າ ປະກາດວິໃນຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ເປັນສົງທີ່ນ່ວນເສາະໃສ
ກ່ອມຈິດເກົາໃຈຂອງພຸດທະສາສນິກະຊົນໃຫ້ບຶດຫມັ້ນໃນພຣະພຸດທະສາສນາ ບໍ່ໃຫ້
ນິວເນົ້າປະນາດເພີ້ດເພີ້ນລຸ່ນຫລົງ ເປັນສົງເຕືອນໃຫ້ລຸກ ປຸກໃຫ້ຕື່ນ
ດັ່ງນັ້ນໃນການຫລໍ່ຫລີ່ຊີ ຄ້ອງບຸຮານຈົ່ງນິການເລືອກໃຫ້ ຖືກໂສກ ຫາກບໍ່ຖືກໂສກ
ແທນທີ່ ຈະເປັນສົງຮ່ວມຈິດໃຈ ແຕ່ກັບເປັນສົງແຍກຈິດໃຈກໍ່ໄດ້ ວິທີນັບໃຫ້ເອົາ
ເຊືອກແທກຜ່ານຕົ້ງຊື່ກາງຄ້ອງ ເຖິງຮົມທັ້ງສອງແລ້ວກຳນົນັບໄປຈົນສຸດເຊືອກ.

<u>ໂສກຄ້ອງ</u> 1 ສິດທິໄຊຍະນັ້ງຄລາໄຊກ 2 ຕິອວດໂລກເປົ້າດຸດາຍ 3 ສົງ
ດັ້ງວາຍບໍ່ນົວ 4 ສົງດັ້ງກົ້ວເທົ້າແຜ່ນຫໍ່ອະນີ 5 ແສນມະເຫສົນາງັ້ງເຜົ້າ 6 ເປັນ
ເຈົ້າແຜ່ນທອງເຫລືອງ 7 ແຫ່ຂົ້ນເມ້ຍໆຂົ້ນນັ້ງແທ່ນ 8 ແສນຂຸນແລ່ນນາເຮົ້າ

9 ຕີໂອບເອົາເສບຂອບປີ 10 ນາງທ່ອະນີຕົກໃຈກ້ວສະທ້ານ 11 ຕີອອກບ້ານຫາມ
ເອົາໄຊ ຖືກອັນໃດ ຫວາຍເຫມືອນອັນນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າເຖິງເຣື່ອງສງ່ງທີ່ຈັດເປັນດົນຕຣີ ໃນທັມມະວິໃນນາທ່ສົນ
ຄວນແລ້ວ ຕໍ່ນີ້ໄປຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງສງ່ງດົນຕຣີໃນທາງໂລກ ໂດຍສະເພາະດົນຕຣີ
ຂອງລາວ ຊຶ່ງໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມະໂຫອະສົບຄົບງັນໃນການບຸນປະຈຳປີ ແລະງານນັກຂັ
ຕະລິກຕ່າງ ງ

<u>ກອງຄຸ້ນຫລິ</u>ຕະໂພນ ກອງນີ້ໃຊ້ຕີກັບປ່ງາຣາດພ້ອນບຸນບ້ັ້ໄຟ ການພ້ອນນີ
ຫລາຍແບບ ຜູ້ພ້ອນແຕ່ງຕົວແບບທັມມະດາກໍ່ນີ ແບບເປັນທ້າວເປັນນາງບ້າງ
ຄືຜູ້ຍິງແຕ່ງຕົວເປັນຜູ້ຊາຍ ຜູ້ຊາຍແຕ່ງຕົວເປັນຜູ້ຍິງ ນີກະໂຈນຫົວແລະຊວຍສູ
ນ້ວນີ ເຫມືອນການແຕ່ງຕົວຂອງເຈ້ານາຍໃນສໄນບຸຮານ ຈັດເປັນແຖວເປັນແນວ
ບ່ໍປະປົນກັນ ໂດຍມາກໃຊ້ພ້ອນໃນເວລາແຫ່ໄຟ ຊຶ່ງນີຄົນມາດູມາຊົມກັນເປັນຈຳ
ນວນມາກ ນອກຈາກແຫ່ໄຟກໍ່ແຕ່ງຕົວທັມມະດາ ແລະນີການເຊ້ືງກອງ.

<u>ຄຳເຊ້ືງຕີກອງ</u> : ໂອນພຸດໂທ ນະໂມບຸນນີ ອິສິອິທາ ເຖ້ົາດາເຖ້ົາເຕ້ົາ ອ້າຍ
ບ່າວເດ້ີນມາ ສາລາກາບກວ້ົາງ ຫມູ່ໄດ້ສ້ົາງກອງເສບບ້ັ້ໄຟ ກອງໄມ້ໄຣລິຊາທ້ົາງ
ຊ່ າ ບ່າວພ່ີຣ້ົາງຕົກະແຕ່ງເດ້ົາດາ ຫຸ້ມຫນ້ົາງຫນາດ້ົງມາແບ້ັນທ້ົາ ຫຸ້ມຫນ້ົາງຫນ້ົ
ສງ່ງກອງບ່ໍໃບ ຫຸ້ມຫນ້ົາໂອງສງ່ງກອງບ່ໍເດ້ັ້ນ ຫຸ້ມຫນ້ົາເຫນ້ັ້ນສງ່ງມ່ວນພ່ໍຟ້ົ
ສງ່ງກອງດ້ົງບ່ໍພ່ໍເສ້ັງຫນ້ົາ ສງ່ງກອງກ້ົາຊັກອອກປ່ານຫລ້ົາວເຕ່ົາະໂຫລ່ ເຕ່ົາະກ້ົ
ໂຫລ່ ກອງບ້ານທ້ົາດ້ົງ ແທ້ ອິຫລ ເປ້ີດເບ້ົາຫ້ົາສ້ົາວນ້ົາງບ້ານໃຕ ເພ້ົນແຕ່ງ
ໄວ້ເປັນກ້ົາບເປັນກອນ ສ້ົາບສມຍນອ້ົາວອນແມ່ເຖ້ົາ.

ຄັນຈຸດບ້ັ້ໄຟແລ້ວ ກ່ມ້ີການນ່ຳຮອບໄຟ ຄືພ້ອນຂ່ໂຫລ້ົາປ້ົາປ້ັ້ງໄປທຸ
ເຮ້ືອນທຸກຊ້ົານ ໂດຍມ້ົາກພ້ວກທ້ີພ້ອນຂ່ເປັນພ້ວກຊ່ ້ົາງບ້ັ້ໄຟຂ້ັ້ນ ຖ້ົາຕົກຫລ້ີຈຸກ່ໍ
ພ້ອນເອ້ົາ ນ້ີການພ້ອນເປັນຫມ່ ງ ເຖ້ົາຫນ້ົາບ້ົານຂອງໃຜກ່ໍບຸກແລ້ວພ້ອນເປັນວ້ົ
ກ່ນສແດ ງ ໃຫ້ເຈ້ົ ້ົານ ້ົ ງ ພ້ອມກ້ັງວ່ ້ົ ານ ້ົ ເຊ ້ົ ງ ຂ່ ້ົ ເ ງ ນ ຄ ້ົ ສ ້ົ ງ ຂ ້ົ ງ ຕ ້ົ ນ ທ ້ົ ນ

ໃຫ້ສິນໃຫ້ພ້ອມແກ່ບ້ານ ຈົ່ງລາໄປທີ່ອື່ນ ທຳເຫມືອນປ່າງນີ້ເລື້ອຍໄປ ນີ້ຜູ້ຫນຶ່ງ ເປັນແມ່ບົດວ່າກາບ ລຸກນ້ອງວ່າຕາມກັນ

ຄຳເຊີ້ງຂໍ້ສ້ຽງຂອງ ໄອ່ໂຫໄອ່ພວກຊ້ອນເຮົາໄອ່ ນາຮອດນີ້ເຖິງທີ່ເຮືອນໄຟ ເຮືອນຜູ້ໃດຫລ້ງໃຫ່ງອາດຫລາດ ບ່ໄດ້ບາດຫລານນ້ອຍບ່ໍຫນີ ເຈົ້າຜູ້ທຸກທາງນາປ່າ ຫົນ ເຈົ້າຜູ້ຈົນທາງນາປ່າຂາດ ປ່າໃຫ້ຂາດໃນເຮື້ອງກິນທາງ ສິ້ລແລະທາງແຫ່ ຫລັງບ້ັງຫນ້າ ພວກແມ່ປ້ານ້ອງອື່ນກໍ່ມີ ເປັນເສດຖີບ່ໍປາກທາງພໍເພື້ອງ ຫລີ້ຊີ ເຕ້ືອງຂັ້ນຮອດສລິງ ທາງຕຳລຶ້ງໃຫ້ລາວໄດ້ແປດບາດ ບ່ໃຫ້ຂາດໃນເຮື້ອງກິນທາງ ລາວໃຫ້ແລ້ວແຖມພອນໃຫ້ລາວແດ່ ໃຫ້ລາວແຜ່ໂຕນອນໂຕໂຫນ ລ້ຽງສ່ຳໃດໃຫ້ ດາວໄດ້ສ່ຳນັ້ນ ລ້ຽງຄວາບດ່ອນໃຫ້ເປັນໂຕເຂົ້າ ລ້ຽງຄວາບດ່ຳໃຫ້ເປັນໂຕເຂົ້າແກ້ວ ລ້ຽງໃຫ່ງແລ້ວໃຫ້ນັ່ງແຜ່ຄ້ືກະປູ ຍາມຍາ ລາເຮົາລາພວກຊ້ອນເຮົາລາ ລາເຮືອນ ນ້ີຫນີໄປເຮືອນໃຫມ່ ລາງເທ້ືອໄດ້ເຫລ້ົາເດດເຫລ້ົາໃຫ ລາງນົກໃສ່ມາຮອງຂ້າງຂວາ ລາງນົກຖ້ວມາຂັ້ນຍອກຊ້ີ ຈ່ຳຈ້ີໄວ້ໃນຮິ້ວຄອງທັ້ນ ສິ້ລທາງທັ້ນພາວະນາປ່າຂາດ ໃຫ້ຄ້ັກບາດປ່າຂາດວັ້ນສິ້ລ ໃຫ້ ກິນທາງຈ່ັ້ງຫັ້ນວັ້ນອອກ ເພ້ີນສອນບອກປ່າໄດ້ໃນໃຫ ໂຕສອນໂຕຈ່ຳເອົາໃຫ້ ໄດ້ ບາບປູ່ໄກ້ບຸນນ້ັ້ນປູ່ໄກ ອຸປ້ິໃສປ່າທ່ຳໄປຫນ້າ ເປັ້ນເຫລ້ັກ ກ້ານ້ັ້ນຊ້ີຖ້ືກຫ້ິນຊາ ຟ້ າວແຫ່ນກາບໝ້ີເນ້ີເຈ້ົາແນ່ ຫລານຊ້ີແຜ່ກາບເຊ້ີ້ງໃຫ້ຟ້ັງ ເງ້ິນຂາບໃກ່ເອົາໄວ້ແຈຍາ ຣິບໄປຫາມາທາງຫລານນ້ອຍ ຫລານຜູ້ຫລ່ານ້ອຍ ສ້ັ້ນໄຫວ ເງ້ິນຂາບຫມູເອົາໄວ້ໄຕ້ແອບ ອ້ັ້ນບ່ໍແຈ້ບຫລານນ້ອຍສ່ອງເຫ້ັນ ຟ້ າວແດ່ ເດ້ືໄວ້ໆແດ່ເດ ຟ້ າວໄປຫນ້າຫາເພ້ືອນຫລາບເຮືອນ ເດ້ືອນແຮງຄ່ຳນ້ິກກາເວ້ົາ ແຮ່ໆຮ້ອງ ຝ້ົນຊ້ີຕ້ິກກຸບເກ້ົ້ງເຮົາບ້ັ ໄມ້ ຊ້ີເນ້ົ້ງຫອນຂວານເຮົາບ້ັ

ກອງບາວແລະສ້ັ້ນ ກອງນ້ີ້ຫຸ້ນຫນ້ ້ ກ ງ ໃ ຊ ້ ຕ ິ ກ ັ ບ ຄ ້ ອ ງ ແ ສ ່ ງ ສ ້ ິ ງ ແ ລ ະ ປ ່ ້ ງ ຣ ້ ວ ກ ສ ຳ ຫ ລ ັ ບ ພ ້ ອ ນ ບ ຸ ນ ເ ດ ້ ອ ນ ຫ ິ ກ ຫ ລ ິ ້ ແ ຫ ່ ໃ ນ ກ ານ ກ ຸ ສ ິ ລ ຕ ່ າ ງ ໆ ເ ຊ ່ ນ ແ ຫ ່ ພ ຣ ະ ເ ວ ດ ແ ຫ ່ ກ ັ ບ ເ ຫ ວ ດ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ນ ຖ ້ ານ ັ ກ ພ ້ ອ ນ ໃ ສ ່ ກ ອ ງ ຂ າ ວ ຈ ັ ດ ນ ັ ກ ພ ້ ອ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ແ ຖ ວ ຮ ງ ງ ລ ຳ ດ ັ ບ ສ ູ ງ ຕ ່ ຳ ຜ ຸ ້ ຈ ະ ເ ຂ ້ ຳ ພ ້ ອ ນ ຕ ້ ອ ງ ຫ ັ ດ ໃ ຫ ້ ສ ຳ ນ ານ ກ ານ ບ ິ ກ ມ ື ບ ິ ກ ຕ ິ ນ ກ ້ າ ວ ໄ ປ ແ ລ ະ ກ ັ ບ ເ ສ ັ ງ ກ ່ ອ ນ

ຈ້ຶງຈະຫນ້າເບິ່ງຫນ້າຊົມ ໃຜ້ຄ້າບ້ານໃດມີນັກຟ້ອນດີ ມັກຈະຖືກເຊື້ອເຊີນໃຫ້ໄປສະແດງ ໃນການຕ່າງໆ ຖືກັນວ່າເປັນຫມູ່ຄນະທີ່ມີກຽດ

ສ່ວນກອງສັ້ນ ການຟ້ອນບ່ໄດ້ຈັດເປັນແຖວເປັນແນວ ໃຊ້ຟ້ອນເປັນຫມູ່ແຕ່ງ ຕົວທັນນະດາ ກອງກາງ ໃຊ້ສຳຫລັບຕີເສັງກັນໃນເວລາງານນັກຂັດຕະລຶກ ຖ້າສຸງ ດ້ງຖືວ່າຊຸນະ ສ່ວນປີ ຊຸ ະໄນ ຂຸ່ບ ຫອບສ້ຽ ສຳຫລັບເປົ່າປະກອບກັບກອງ ໃຊ້ເສບງັນໃນເວລາຣົດສ້ຽ ແຕ່ພຣະເວດ ແຫ່ກັ່ນ ແຫ່ພຣະພທຣູບ ແຫ່ນາກ ແລະງານນັກຂັດຕະລຶກຕ່າງໆ ງານໃດຫາກມີມະໂຫຣະສົບທຸກປ່າງ ຊື່ວ່າເປັນ ງານໃຫ່ໃດ ສນຸກສນານ ຣົ້ນເຣີງບ້ າເທີ່ງໃຈເຫມີຍນກັ ສຸງກຸຣິບະດົນຕຣີ ຂຄງ ເທພະອັກສອນໃນສວັນ

ການເປົ່າແຄນ ດົນຕຣີອົງທີ 5 ໃດ້ແກ່ສູ່ສີຣະ ຄືເຄື່ອງເປົ່າ ແຄນຈັດເຂ້ົາ ໃດ້ໃນ ປະເພ ດນີ້ ສຸງແຄນເປັນສຸງທີ່ນ່ວນເໝາະດ້ງຸ ດຈິດໃຈ ຂຄງຜູ້ຟ້ງັ ປ້ງັ ຫນັກ ຈະ ຫາສຸງທີ່ນ່ວນເໝາະຊຶ້ນໃຈ ບ້ງັ ກວ່າ ສຸງແຄນໄດ້ ຍາກ ນອກຈາກສຸງ ບ້ງັ ນ່ວນ ສຳ ຫລັບຊາບ ສຸງຊາບໃຫ ເຮາະ ສຳຫລັບ ບ້ງັ ສຸງແຄນທຳໃຫ້ ຫວນ ຣະລຶກເຖ ງເບ ຍ ຫລ ງ ຄືໃຫ້ ຣະລຶກເຖ ງພ ່ແມ ປ ່ ບ ່າ ຕາ ຍ ຍ ທ ຕ ຍ ໄປ ແລ ວ ຫລ ບ ງ ປ ່ ສ ່ ວ ນ ສ ງ ນ ມ ສ ງ ແ ຕ ແ ລ ະ ສ ້ ງ ເ ປ ນ ຕ ນ ເ ປ ນ ສ ງ ໃ ຫ ້ ຣ ະ ລ ຶ ກ ເ ຖ ງ ເ ບ ຍ ງ ຫ ນ ້ າ ຄ ຣ ະ ລ ຶ ກ ເ ຖ ງ ຄ ວ າ ມ ເ ພ ດ ເ ພ ນ ສ ນ ຸ ກ ສ ນ ານ ຈ ນ ເ ຖ ງ ກ ນ ລ ມ ຕ ວ ລ ມ ພ ່ ແ ມ ່ ປ ່ ບ ່ າ ຕ າ ຍ ຍ າ ຍ ກ ນ ມ ເ ປ ນ ສ ່ ວ ນ ນ າ ກ ກ ານ ກ ານ ເ ປ ່ ານ ມ ຫ ລ າ ຍ ແ ບ ບ ເ ຊ ນ ແ ມ ່ ຮ ້ າ ງ ກ ່ ອ ນ ລ ຸ ກ ແ ມ ງ ຜ ່ ຊ ນ ດ ອ ກ ລ ນ ພ ກ ຊ າ ບ ເ ຂ ົ ້ າ ສ ຸ ດ ສ ະ ແ ນ ນ ສ ທ ນ ດ ອ ນ ເ ປ ນ ຕ ນ ແ ຄ ນ ວ ງ ຄ ື ເ ປ ົ ້ າ ເ ຂ ົ ້ າ ຖ ຕ ້ ງ ແ ຕ ່ ສ ອ ງ ດ ວ ງ ຂ ຶ ້ ນ ໄ ປ ເ ປ ົ ້ າ ເ ປ ນ ເ ພ ງ ກ ານ ດ ນ ຕ ່ າ ງ ໆ ໄ ດ ້ ໝ ນ ກ ຖ ້ າ ເ ປ ົ ້ າ ດ ່ ງ ວ ເ ປ ົ ້ າ ໃ ສ ່ ຫ ນ ລ ຳ .

ການລຳ ນະໂຫຣະສົບທີ່ຊັ້ນຊື່ລ ນາມ ແລະນ ິຍ ນ ຊ ນ ຊ ອ ບ ກ ນ ມ ີ ຫ ນ ລ ຳ ເ ປ ນ ທ ີ ຫ ນ ້ ງ ຖ ້ ານ ີ ກ ານ ທ ຳ ບ ນ ໃ ຫ ້ ທ ານ ແ ລ ະ ງ ານ ນ ກ ຂ ດ ຕ ະ ລ ກ ແ ລ ວ ເ ປ ະ ຕ ຍ ງ ນ ີ ຫ າ ກ ໄ ດ ້ ຫ ນ ລ ຳ ຄ ນ ີ ຊ ສ ງ ເ ຊ ນ ຫ ນ ລ ຳ ຄ ນ ີ ແ ລ ະ ຫ ນ ລ ຳ ຈ ຍ ນ ສ ແ ລ ວ ຄ ນ ຈ ະ ຟ ງ ກ ນ ຫ ນ າ ແ ຫ ນ ນ ຕ ລ ອ ດ ຮ ງ ກ ານ ລ ຳ ນ ນ ນ ີ ສ ງ ແ ບ ບ ຄ ື ລ ຳ ສ ນ 1 ລ ຳ ບ າ ວ 1 ລ ຳ

ສັ້ນໄດ້ແກ່ລຳໃຈດແກ້ບັນຫາ ເສັ້ງກອນ ກ້ຽວ ເດັ່ນດັ່ງ ລຳປະວັດສາດ ພູມີສາດ ລຳຊີວະ ຊີວະ ຊີວະເມ ລຳພຍາ ລຳຍາວ ໄດ້ແກ່ລຳລ່ອງຂອງ ລຳເຕັ້ງເປັນຕົ້ນ

ການອ່ານຫນັງສືພຸກ ຫນັງສືພຸກຫລືຫນັງສືໃບລານ ທີ່ນັກປາດສໃນບູຮານໄດ້ ປະພັນໄວ້ ໂດຍເປັນໂຄ້ງກັນ ສັ້ນກັນ ການກັນ ກອນກັນ ເຊັ່ນຫນັງສືເຣື່ອງ ກາຣະເກດ ສິລໄຊ ສູຣິວົງ ສງວສວາດເປັນຕົ້ນ ແຕ່ລະເຣື່ອງເປັນຫນັງສືທີ່ສແດງ ເຖິງຈາຣີດປະເພນີ ຄະຕິທັນ ສິລທັນ ແລະວັດທະນະທັນສໃນບູຮານ ນິຍົດຮັກຍົດ ໂສກ ເພາະວິບປະໂຍກພັດພາກເປັນຕົ້ນ ຫນັງສືລາງເຣື່ອງ ຄືສງວສວາດເຫມາະ ສຳຫລັບໃຊ້ເທດໃນງານເທສການ ບຸນເຂົ້າສລາກ ເຂົ້າປະດັບດິນ ອອກພັນສາ ຫລືບຸນເຂົ້າຈີ່ ລາງເຣື່ອງເຊັ່ນຫນັງສືເຣື່ອງກາຣະເກດ ສິລໄຊ ສູຣິວົງເປັນຕົ້ນ ເຫມາະສຳຣັບອ່ານຟັງເວລາທັນນະດາ ຫລືໃນເວລາບ້ຽງສົບ ຖ້າໃນງານສົບອ່ານ ດ່ຽວຫລືອ່ານຄູ່ກັນ ຖ້າອ່ານເຂົ້າຄູ່ໂດຍມາກເປັນຜູ້ບ້ຽງທີ່ສງງມ່ວນ ຜູ້ບ້ຽງ ຊອບອ່ານໃນງານເຊັ່ນນີ້ ຫາກໃນງານນີ້ຈະມີການຫລິ້ນເສືອກັນຫມູ່ຫລືອື່ນ ໆ ກໍ ຕາມເປັນຕ້ອງສູ້ອ່ານຫນັງສືບໍ່ໄດ້ ເພາະການອ່ານຫນັງສືໄດ້ທັງຄວາມຮູ ໄດ້ທັງ ຄວາມເພີດເພີນຈົ່ງມີຄົນນິຍົມຟັງກັນມາກ ຈະໄດ້ນຳເອົາການກອນ ໃນຫນັງສື ເຣື່ອງຕ່າງໆ ລາງຕອນມາສແດງໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາເຫັນບົດປະພັນຂອງນັກ ປາດສໃນບູຮານວ່າດີແຕ່ໃດ ທ່ານລືກຊຶ້ງພຽງໃດສົມກັບເປັນຄຣູຂອງເຮົາຫລືບໍ?

ຕົວຢ່າງເຊີງການຄຳຊວງເຣື່ອດີ:

ຊ້ຳຫະນີ ຂ້ານະເວົ້າ ເຣື່ອງການຊ່ວງເຣື່ອ
ຫນ້ານເຫລືອໃຈ ແຕ່ຄົນປົ້ນພ້ອນ
ນັນປ້ອນກັ້ນ ແອແອ່ນໄປນາ
ຊ້ຳພັດວາ ຈຳນັກບໍ່ແລ້ວ
ນັນຫ້ຽງແອ້ວ ຮ້ອງສັກໂກນໂກ
ຜູ້ສາວໂງ ຄໍເບ້ຽງເກ້ຳຊ້ຳ

ບ່ປ່ອນປ້ານ ອາບເພິ່ນຜ້ວ
ຄົນອັບປີ ບ່ມີເຮື່ອງອື່ນ
ຖ້າວ່າ ມີເງິນຫມື້ນ ປາກຈ້າງໃຫ້ເຊົ່າ
ຊ້ຳຫະນັ້ ຂ້ອຍຈະເວົ້າ ກ່ອນອື່ນຕໍ່ໄປ
ສາວຜູ້ໃດ ສູ່ຄົນບ່ຄ້ານ
ບ່ປ່ອນປ້ານ ເຊົ່າບ່ງດເຊົ່າສີ
ເຖິງວັນນີ ຊ່ວງເຮືອຕັ້ນຕົ້ນ
ປ້ານຫມູ່ລົ້ນ ແຕ່ງເພດເຕັ້ນຕົວ
ທ້ວຜິວເມ້ງ ຝູງຫມູ່ເດັກນ້ອຍ
ບ່ຄ່ວດຄ້ອຍ ໄປເບິ່ງສູ່ຄົນ

ສົນຣະວົນ ນຳແມ່ລຸກອ່ອນ
ອຸ້ມລຸກທ່ອນ ປົ່ວຄໍເບິ່ງເຮືອ
ນ້ຳເອີ່ເລືອ ປຸ່ເຄມຕະຝ້ຳ
ລຸກນັ້ນນ້ຳ ຂ້ໃສ່ບ່ເຫັນ
ບ່ວດນັ້ເຫນັ້ນ ກ່ຈ່ຳຮູ້ເມື້ອ
ເກີນວ່າເບື້ອ ບ່ປ່ວກເວ້ົາໄປ
ຄວາມຈ້ຳໃຈ ອັບປີ່ຕ່າງໆ
ເຊົ່າຫ່ວກຊ່ຳງ ມາເຊີ້ງຊ່ວງເຮືອ ເຈ້ົາເອີ ! ເຈ້ົາເອີ !

ຄຳກອນສໃມເກ່ົາບູຮານໃນນະຄອນວຽງຈັນ

ຊ້ຳຫະນັ້ ຂ້ານ້ອຍພັນຣະນາເຣ້ືອງ ວຽງຈັນຊັ້ນເກ່ົາກ່ອນແລ້ວ
ນັບແຕ່ ສໃມແຕ່ເຄ້ົາ ບູຮານເຄ້ົ ຫ່ວກກ່ວມາ ເຈ້ົາເອີ
ປ່ວງຂນະແຕ່ກ້ົ ຖ້ືບຖ້ືນດົນລ່ວ ອັນນ້ົ
ພ່ວກຫມູ່ຊ່ວຍລ່ວກ່ວ ກ່ຊ່ະນ່ານ່ວຕ່ານ້ຳ

ฝูงหมู่วิวถวายบ้า แนวใดก่ได้ปล่อยสะบายแล้ว
พวกผู้สาวสั่นน้อย นิมโต้นสำหิอ
พากันแล่นลอดรั้ว หลั้นหมากใส่กินหมุ ปุ่แล้ว
พากัน หลั้นหมากกูกินหาง ปู่ป่างเดินเลินเถ้า
ฝูงถิ่นเถ้า ชะธามางเถ้าแก่ ฝูงนั้น
มีแต่ไปใส่ต้อง นอนเฝ้าแต่เต้าปา เจ้าเอิบ !
ยังว่า ภางขายถ้ากบ่มีผู้ก้า ล้ำล่วงปวงปิด
เอาบ่มีใจคิด ใส่กันพันกู้ว
ฝูงอักสู้วหลาใน แบ่งจ่ายบนั้นบา
มันมีหลายปู่ตั้ว แต่เงินหมากถ้
บ่เถียพ้ พวกธิกลี เจ้าเอิบ !
เงินขนะแต่ภี ตาบากบ่มีหลาย
เรักจิบว่าเกือบตาย กบ่มีพ่แสบ
หมื่นพันปานนี้ มีแต่มะตาเสดถีเจ้า
พบาเมืองล้งไผ่ ไผบ่ได้เป็นเจ้าหมู่เรา เจ้าเอิบ !

บทที่ ๑๑ พิธีสู่ขวัน

คำว่าขวัน ป่างบ้างหมายเอาผีมหลีอินที่ขึ้นอยู่เป็นกั้งห้อย อีกป่าง บ้างหมายเอาสิ่งบ่มีวิวถิน นิยมกันว่ามีปู่ประจำชีวิตของถินและสัด ตั้งแต่เกิดมา เราชอบชื่อว่าถินและสิ่งของที่เราชื่อว่าขวัน เช่นลูกถินใดที่เรารักมากที่สุด ชื่อว่าลูกขวัน เมียที่รักชื่อว่าเมียขวัน ของที่เอาน้ำมาให้ ในเวลาทำขวันหลีนำมาให้ เพื่อทบุถนอมน้ำใจชื่อว่าของขวัน เสาเรือนที่ยกขึ้นตั้งก่อน ชื่อว่าเสาขวัน ไข่ปอกชื่อว่าไข่ขวัน นาที่แรกก่องชื่อว่านาขวัน เข้าบาสีชื่อว่าเข้าขวัน ผู้รู้วิที่ทำขวันชื่อว่าหมอขวัน หลีชื่อว่าพามภางทำวิที่สุกชื่อว่าสูกขวัน สุกแล้วเอาฝ้ายมาผูกแขนให้ขวันมาปู่กับวิวถำสู่ขวันชื่อว่าสูกขวัน

ມູນເຫດແຫ່ງການສູ່ຂວັນ

ເຫດທີ່ຈະເກີດມີການສູ່ຂວັນ ເພາະປາຣິເສກດີກໍມີ ບໍ່ດີກໍມີ ເຊັ່ນເຈັບໄຂ້ ໄດ້ປ່ວຍກໍສູ່ຂວັນ ລູກໄດ້ ໄຂ້ຫາຍກໍສູ່ຂວັນ ຍາດມິດສາຍ ໄລຫິດຕາຍ ກໍສູ່ຂວັນ ຈາກໄປປູ່ບ້ານອື່ນກັບຄືນມາກໍສູ່ຂວັນ ໄປຄ້າຂາຍໄດ້ເງິນຄຳ ນານາກກໍສູ່ຂວັນ ຂຶ້ນບ້ານໃຫມ່ກໍສູ່ຂວັນ ໄດ້ເມັຽໃຫມ່ລູກໃຫມ່ກໍສູ່ຂວັນ ໄດ້ເລື່ອນ ບົດບັງດາສັກກໍສູ່ຂວັນ ເຈ້ານາຍເປັນທີ່ເຄົາຣົບໄປຫານາສູ່ກໍສູ່ຂວັນ ຖ້າປາຣິເສກ ເຫດເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຫລືຕາຍເສັງໃຈເກີນໄປ ເຮົາຖືວ່າ ຂວັນໜີ ຂ້ອນຫາຍ ກໍມີພິທີ ເອີ້ນຂວັນມາເຊີນຂວັນມາ ຖ້າປາຣິເສກດີໄດ້ຂອງພຶງພໃຈມີເມັຽເປັນຕົ້ນ ດີໃຈເກີນ ໄປ ເຮົາຖືວ່າຂວັນໜີ ຂວັນຫາຍ ກໍມີພິທີເອີ້ນຂວັນມາ ເຊີນຂວັນມາ ການກະ ທຳທັ້ງນີ້ເພື່ອປຸກປອບສົ່ງເສີມໃຫ້ໃຈດີ ຄືນເຮົາເຖິງຄາວເສັງໃຈເກີນໄປ ເຖິງກັບເປັ ບ້າກໍມີ ເຊັ່ນນາງປະຕາຈາຣາ ມີພີ່ວໆ ຕາຍ ມີລູກໆ ຕາຍ ມີຍາດພີ່ນ້ອງໆ ຕາຍ ມີບ້ານຊ່ອງໆ ກັຖືກໄຟໄຫມ້ ເກີດເປັນບ້າແກ້ສັ້ນເດີນເຂົ້າໄປທີ່ປະຊຸມຊົນ ນັ້ນໝາຍ ຄວາມວ່ານາງເສັງໃຈ ໃຈລອຍໃຈບໍ່ປູ່ກັບກາຍ ຖ້າຄາວໄດດີໃຈເກີນໄປ ໃຈລອຍໃຈ ບໍ່ປູ່ກັບກາຍ ເຊັ່ນຕາແສງຄົນໃດຄົນນຶ່ງ ໄດ້ຍົດເປັນຂຸນດີໃຈເກີນໄປ ກັບນາບ້ານບໍ່ ບໍ່ຣີໃຫ ກອາຫານຮ່ວມກັບລູກເມັຽ ເຂົ້າໃຈຕົວເອງວ່າ ເຮົາບໍ່ແມ່ນຄົນເສັງແລ້ວ ການ ສູ່ຂວັນກໍຄືເອີ້ນເອົາໃຈໃຫ້ນາປູ່ກັບກາຍ ຈະໄດ້ບໍ່ດີໃຈແລະເສັງໃຈເກີນໄປກວ່າເຫດ

ການທຳ ເຮົາອາດທຳໄດ້ 2 ວິທີພ້ອມກັນ ຄືວິທີພຸດທະສາສນາ 1 ພາມ ສາສນາ 1 ວິທີພຸທສາສນາ ຄືນິມົນພຣະພິກສຸສົງປ່າງນ້ອຍ 5 ອຸບນາຈະເຣີນ ພຣະພຸທມົນ ຕັ້ງບາດນ້ຳມົນ ເສັດແລ້ວປະພົມນ້ຳມົນ ພຣະສົງສຸດໃຊຍະມົງຄົລ ຄາຖາ ຖ້ານີ້ກຳລັງພໍຈະຮັບບາດ ອັງຄາດພຣະສົງດ້ວຍພັດຕາຫານເຂົ້າເພນ ກໍໄດ້ ເມື່ອເສັດພິທີຝ່າຍພຸທສາສນາແລ້ວ ຈະທຳວິທີພາມ ຄືສູ່ຂ້ວນກໍໄດ້ ການຈັດ ແຈງພິທີເຫມືອນກັນດັ່ງນີ້;

1 ພາຂ້ວນ ຈັດພາຂ້ວນເປັນ 3 ຊັ້ນ 5 ຊັ້ນ 7 ຊັ້ນ ແລ້ວແຕ່ສາມາດ ວິທີ ຈັດພາຂ້ວນ 5 ຊັ້ນນັ້ນ ຊັ້ນລ່າງມີໃບສີດອກໄມ້ເຂົ້າຕົ້ມ ເຂົ້າໜົມ ກ້ວຍ ຊັ້ນທີ 2-3-4 ມີໃບສີດອກໄມ້ຊັ້ນທີ 4 ມີໃບສີດອກໄມ້ຝ້າຍຜຸກແຂນທຸງນວຸງຫົວ ຂັ້ນ 5

ນິພານອິກໃບນຶ່ງ ສຳລັບໃສ່ຜ້າຜືນແພວາ ຫວີ ແວ່ນ ນ້ຳອົບ ນ້ຳຫອມ ສາບສ້ອຍ ແຫວນ ຂອງຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຂັວນ

2 ການສວດ ຜູ້ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງມືຂວາບັ້ງຈັບພາຂັວນ ຕັ້ງຈິດອະທິຖານຂໍ ໃຫ້ເທວະດາບັນດາໃຫ້ເປັນໄປດັ່ງຫມໍຂັວນວ່າ ບາດພີ້ນ້ອງບັ້ງລ້ອມຂ້າງຫລັງ ຕັ້ງ ຈິດອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າຂອງຂັວນມີຄວາມສຸກຄວາມຈະເຣີນ ມີອາຍຸຍືນຍາວຜູ້ ສວດກ່ອນຈະສວດ ໃຫ້ຈຸດທຽນວຽນຫົວແລ້ວຈຸດທຸບ ການພຣະພຸທຮູບແລະພຣະ ທັມພຣະສົງມືຈັບປ້າບພິນມະຈາຣີປະນົມມືຕັ້ງຈິດອະທິຖານ ຂໍຄວາມສຸກຄວາມ ສຳຣານຈົ່ງເກີດມີແກ່ເຈົ້າຂອງຂັວນ ແລ້ວປ່າວສັກເກເທວະດາ ເປັນພາສາບາລີວ່າ;

ສັກເກ ກາເມ ຈະ ຣຸເປ ສິຣິສິຂະຣະຕະເຕ ຈັນທະລິກເຂ ວິມາເນ ທິເປຣັ ເຖ ຈະ ຖາເມ ຕະຣຸວະນະຄະຕະເນເຄຫະວັດຖຸນຫິເຂດເຕ ພຸມມາ ຈາບັນຕຸເທ ຣາ ຊຸລະຖະລະວິສະເມ ບັກຂະຄັນທັບພະນາຄາ ຕິດຖັນຕາ ສັນຕິເກ ບັງມຸນິວະ ຣະວະຈະນັງ ສາທະໂວ ເມ ສຸນັນຕຸ ທັມມະສະວະນະກາໂລ ອະບັນພະທັນຕາ ທັມມະສະວະນະກາໂລ ອະບັນພະທັນຕາ ທັມມະສະວະນະກາໂລ ອະບັນພະທັນຕາ ໂສຕຖິ ພະວັນຕຸເຕ ນະຖາສັບພີ ພະວະຕຸສັບ.

ການເຊີນຂັວນ ກ່ອນຈະສວດຂັວນ ຖ້າມີເວລາພໍກໍໃຫ້ວ່າ ຄຳເຊີນຂັວນເສັ ກ່ອນທຸກໆ ຄັ້ງທີ່ມີການສູ່ຂັວນ ການເຊີນຂັວນເປັນພິທີທີ່ດີງ່າຍໆ ຄືເຮົາຂໍຄວາມ ສຳເຣັດ ຄວາມສັກສິດ ຈາກພຣະພຸທ ພຣະທັນ ພຣະສົງ ແລະເທວະດາຟ້າດິນ

ອິນພຣົມ ຜ້ມີອິດທິຣິດທິມາປະສິດປະສາດພອນໃຫ້ ຈະໄດ້ມີວາຈາສັກສິດ ເໝາະ ຜູ້ສວດແລະຜູ້ຟັງ ບໍ່ແມ່ນຄົນມີອິດທິຣິດ ທີ່ເຮົາບໍ່ມີນັ້ນແລະເຮົາຂໍ ເມື່ອເຮົາຂໍ່ເໝືອນ ກໍຄົງເມດຕາກະຣຸນາ ປະທານໃຫ້ຕາມທີ່ຂໍເຫມືອນຄົນທີ່ຂໍທານກໍ່ບໍ່ມີຄົນສົງສານ ສະນັ້ນ.

1 ຄຳຄາຣະວະພຣະພຸທຮູປ

ສິ ສິ ປິເດືອນແຖມເຖິງເຂດ ພຣະສຸຣິເຍດເຂົ້າສູ່ອາສີ ພີຈັກປຸນເປັ້ນປີຂະທີ ກະມາດຝູງຂ້ານ້ອຍນາດຂ້າພຣະບາດທ້າວຫລາຍ ບໍ່ມີທູນໃສ່ຫົວເກດເກົ້າ ໄຫວ້ ພຣະຣັຕນະແກ້ວເຈ້າຕົນມີຣັສມີ ຣັງສີ ເຖິງຣະຖູປີມາໃຕ່ເຕົ້າ ອົງພຣະແກ້ວເຈ້າ ຈົ່ງສເດັດລີລາລົງ ຊົງຕົນງາມພິພ່າບ ໆ ຝູງຂ້າທ້າວຫລາຍພາກັນມາກາບໄຫວ້ ແລະບູຊາ ພ້ອມກັນມາຂັດສີລູບໄລ້ ເພື່ອປາກໄດ້ດັ່ງຄຳມັກຄຳປາຖນາ ທຸ່ມປຸ່ປາ ທາກົ້ມກາບໄຫວ້ ພຣະແກ້ວເຈ້າຕິວລົຊາ ຄຳປາຖນາແຫ່ງຝູງຂ້າທ້າວຫລາຍປາ ໄດ້ຂາດແຄ້ວ ຂໍ່ໃຫ້ໄດ້ດັ່ງຄຳປາຖນາ ຝູງຂ້າທ້າວຫລາຍບໍ່ມີໃຈຕົບຫນາດ້ວຍໂທດ ກ້ວໂກດໂກທາ ພ້ອມກັນມາຣາຊາບາສີແກ່ພຣະແກ້ວເຈ້າ ທ້າວຜຸ້ເຖ້າແລະປານ ກາງ ທ້າວສາວຣາມແລະເດັກນ້ອຍ ໃຈຊຶ້ນຊ້ອຍເລ້ືອມໃສດີ ຝູງຂ້າທ້າວຫລາຍໄດ້ຂັດ ສີສ້ັງເກດ ຕາມປະເພດເມືອງຄົນ ຝູງຂ້າທ້າວຫລາຍໄດ້ກະທຳພຸງສ້າງກຸສົນມາ ຫລາຍຊາດ ຈົ່ງ ໄດ້ອຸປຖາກພຣະແກ້ວເຈ້າອົງທະຣົງທັນພາຍໂພດ ເມດຕາສັດວະ ໂລກໃຫ້ພົ້ນຈາກໂອຄະສົງສານ ໃຫ້ໄດ້ເຖິງພຣະນິຣະພານອັນລ້ຳບ້ຳ ຝູງຊ້າທ້ ຫລາຍພ້ອມກັນມາຕົກແຕ່ງແລ້ວ ຈົ່ງຖວາຍແກ່ພຣະແກ້ວເຈ້າອົງເປັນເຈ້າເປ້ັນ ເຫ້ົາແກ່ຄົນແລະເທວະດາທ້ັງຫລາຍ ອົງມີຣັສມີງາມບໍ່ເສ້ົາຕາບຕ່ໍເທ້ົາຫ້ົາພັນ ພຣະວັດສາກ່ໍຂ້ົາເທ້ົ.

2 ຄຳບາສີພຣະສົງ

ສຣິ ສຣິ ສິດທິພຣະພອນ ບ່ໍວອນແວນວິເສດ ອະຕິເຣດກະເຕໂຊນະໂທຣະ ຣິກອະທິກອັດທາອາຕຸນມຫຸນລະເຕໂຊ ໂຊບະນ້ັດຕະລະສວັສດິໂນຕຣິຈ້ົງມີແກ່ນາກ

ຄຸ ມະນຸດກຸມພັ ຄັນທັນພະຫັກຂາ ເທພດາສຸຣາສຸຣິນອິນພຣົມຫົມຣາຊາ ສຸ
ນັກຂັດຕາສຸນັງຄະລາ ອຸດຕະມະໂບກ ອຸດຕະມະດີ ອຸດຸມະສັງຕະສະ ອຸດຕະ
ມະສິພິລາດອົງທະພາດພ້ອມໄຕຣຫາງ ທັງນາວາງຄາດຄູ ພ້ອມກັນປຸ່ສອງລອບ
ອາທິດຸຈອນຈັ່ງທະລຶກ ອັງຄານຄຶກມະຫາໄຊ ພຸດພະຫັກໄປເປັນໃຊກ ປະສິດທິ
ໂຍທພ້ອມຮົກຂນາ ຝູງຂ້າທັງຫລາຍທັງບິງຊາຫນ້ອຍໃຫຍ່ ອຸປາສົກອຸບາສິກາທັງ
ຫລາຍ ພ້ອມກັນນາທຸກເຫ່ງນາເຕ່ງຂັນກາບໄຫວ້ ແລະບາລີສັ ໂສດດ້ວຍນ້ຳ
ມຸຕທາພິເສດກໍ່ແລ້ວ ບັດນີ້ຝູງຂ້າທັງຫລາຍຫາກເພິ່ງປະສົງສິດທິກິດຕະນາແລ້ວ
ຈົ່ງອະທິຖານ ໃຫ້ເປັນຫລັ ໂສດຖາດ.

ປະຖົມໂສດຖາດ ອັນຖ້ານນຶ່ງນັ້ນ ຂໍຖວາຍສົມມາບູຊາເຈົ້າກຸດົນທະອົງສີລາທິ
ຄຸນອັນວິເສດ ໃນຂວງເຂດອາຣາມເຖຸນສົມພານທຸກສິ່ງໄວ້ເປັນນຶ່ງມຸງຄຸນ ໃຫ້ບຸນນີ
ແລະບົເໝາອ້າງປຸ່ສົບສ້າງສົມມະນະທັນເຈົ້າ ດາບຕໍ່ເທົ້າຮ້ອຍຊາວພຣະວັດສາ ກ່ຳຂ້າ
ເທົ້ນ.

ທຸຕິຍະພຣະໜອນອັນຖວນສອງ ສົມພານນອງເນື້ອງມາກບຸນລ້ນຫລາກເຫລືອ
ຫລາຍ ພັນນາຍໄປແຜ່ກວ້ານເປັນທີ່ອ້າ ແກ່ໂລກໂລກາ ລືຊາໄປທຸກເຫ່ງ ຕົກແຕ່ງ
ພ້ອມທານາ ທັງພຣະນາແສນຫນຶ່ນມາກາບພື້ນປາທາ ສັກກາຣະບູຊາເຈົ້າກຸທຸກ
ວັນກ່ຳຂ້າເທົ້ນ.

ຕະຕິຍະພຣະໜອນອັນຖ້ວນສາມ ດວງານໃສແລະເຮືອງຮຸ່ງ ປານດັ່ງແສງພຣະ
ສຸຣິຍະພຸ່ງຂຶ້ນມາເຂົ້າບຸຄັນທອນ ໃຫ້ໄດ້ເຖຸນນາມມະກອນຂຶ້ນເປັນມະຫາສົມເດັ
ອັກຄະວະຣະອາຊາ ຣາຊະຄຸດວງານສີໃສສອາດ ໃຫ້ໄດ້ນັ່ງພາສາດແກ້ວແລເມັ່ງຊອນ
ອາໜອນຫລາຍແກ້ວກິ່ງ ທຸກສິ່ງພ້ອມເງິນຕຣາ ທາສາຫລາຍຕ່າງເນື້ອງມາໄຫວ້
ນິດອກໄມ້ແກ້ວແລະເງິນຄຳ ນຳມາຖວາຍພ່ຳພ້ອມມານົບນ້ອມວັນທາ ໂອຄາສ້ັ
ປ່ານີ້ມາພາບຕ້ອງ ໃຫ້ເຈົ້າກຸໄດ້ສອນລຸກນ້ອງໄດ້ພໍແສນຄົນ ທະສະພົນຕົນຜ່ານ
ແພ້ວຄືວ່າໄຕຣປິດົກແກ້ວທັ້ງສາມກ່ຳຂ້າເທົ້ນ.

ຈຕຸຖະພຣະພອນອັນຖ້ວນສີ ໃຫ້ຮຸ່ທ້ເຈ້ຳຕັກສ່ອງສໍຣະຍານ ສົມພານເຮືອງ ທ້ວໂລກ ໃຫ້ຂ້ານ້ົນພົ້ນຈາກໂອຄະສົງສານໃຫ້ໄດ້ເຖິງສຖານອັນປະເສີດ ຄຸເລີດລ້ຳ ກວ່າເທພາ ໃຫ້ໄດ້ດ້ຳພຣະມະຫາໂມກຄັນລາສາຣິບຸດ ບໍຣິສຸດອົງປະເສີດດ້ວຍຣິດ ທໍຣະນີຊ່ອຍຄ້ຳ ອົນລ້ຳນ້ຳສັດທາ ຈະຕຸຣານາກຄຸນມະນຸດກຸມພັນຄັນທັບພະບັກ ທ້ຳຫລາຍ ອັນປາຍປ້ຳປູ່ຄູປ່າໄມ້ ໄພພະນອມ ຈອມເຂົາແລະບວກນ້ຳ ມີນ້ຳສມຸດ ສຸດແດນແສນໄສຄຍອບຈັກກະວານ ໃຫ້ທຍານມາດ້ວຍຣິດທາ ມີເຄື່ອງສັກກາຣະ ບູຊາພ້ອມພ່ຳ ມານົບນ້ອມປະນົມກອນ ຖວາຍພອນໄປປ່າຄາດແລ້ວ ໃຫ້ເລີດແລ້ວ ດ້ວຍໃນຍະຄາຖາວ່າ ໄຊຍະຕຸພະວັ້ງໄຊຍະມັ້ງຄະລະ ດັ່ງນີ້ຂໍໃຫ້ເຈ້ຳກຸມີໄຊຊນະ ພຍາມານຜູ້ໃຈບາບ ມາຂາບພື້ນປາທາສັກກາຣະເຈ້ຳກຸທຸກວັນ ທຸກວັນກໍຂ້ຳເທ້ົ.

ອັນນ້ົ ຂໍເຈ້ຳກຸທະອົງສິລາທິຄຸນຄຸນມາກ ອົກເນ້ົ້ອນຍາກຄ່ອຍກະທ້ຳພຸ່ງ ໃຈສຖຸນແຂງຂນາດອົງອາດດ້ວຍປັນຍາທະອົງຈັກສາຕລາຍຂນາດ ອົງອາດແຜ່ນາຍ ເກັ ສຸຕະນິກາຍທ້ັງຕລາຍອັນວິເສດ ຈົບເພດພ້ອມພຣະວິໄນ ພຣະອະພິທ້ັມມາ ໄຂແຈ້ງຈອດ ຕລອດເທ້ົາເຖິງປັດຖານ ທ້ັງອະທິກັນໄຂເຮືອງອາຊຸ ໃຫ້ເຈ້ຳກຸນ້ົ ເປັນສມະນາດຫມ້ັ້ນຍືນຍົງ ເທ້ົງອະຄົງເທ້ົາຮ້ອຍຊາວວັດສາຢ່າໄດ້ຖອຍເຖ້ົາ ຕາບຕໍ່ ເທ້ົາເຂ້ົາສູ່ນິຣະພານທຸກຕົນເທຸກອົງ ກໍຂ້ຳເທ້ົ.

ຄຳສູ່ຂວັນແມ່ຮອກກັນ

ບົງທ້ີມີລູກຊ້ືວ່າແມ່ ປູ່ກັນຄ້ືປູ່ໄຟ ບົງຜູ້ຄອດບຸດໃຫມ່ ໆ ຕ້ອງປູ່ໄຟຢ່າງນ້ອຍ 7 ວັນ ໃນຣະຫວ່າງທ້ີປູ່ກັນບ່ອນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານເມ້ືອຮອກກັນແລ້ວມີພິ ທ້ີຮັບຂວັນຊ້ືວ່າສູ່ຂວັນເຊ້ີນຂວັນໃຫ້ມາປູ່ເນ້ືອປູ່ວ.

ຄຳສູ່ຂວັນແມ່ຮອກກັນ : ໄຊຍະຕູ ພະວ້ັ ໄຊຍະມັ້ງຄະລາ ໄຊຍະມະຫາມ້ັງຄຸນ ປຸນເປັນຄ້ືລ້ຳເລ້ີດ ວັນນ້ົເປັນວັນປະເສີດພ້ອມລ້ືຊາ ເຖ້ົາຂຸນມຸນມາພ້ຳພ້ອມ ມາຊຸບ ຊ່ວຍນ້ອມຮັບຂວັນມານດາ ແລະກຸມມາຣາອ່ອນນ້ອຍຫນ້ຳຊ້ືນຊ້ອຍໄສພາ ນ້ັ້ນຈັກ ໄດ້ ພັ້ນຣະນາແຕ່ເຈ້ຳເອົາກ້ຳເນ້ີດ ເກ້ີດໃນທ້ອງແມ່ນານດາ ຫລາຍວັນມາບ່ໍ້ນ້ອຍ ນັບອ່ານໄດ້ເຂ້ົາເຂດ 10 ເດ້ືອນ ແມ່ເຈ້ຳເລ້ີຍສະເທ້ືອນປວດທ້ອງ ພ້ີ້ນ້ອງຂ້ຶ້ນມາຫາ ຕານາຍຂ້ຶ້ນມາລ້ຳແມ່ກ່ໍປວດທ້ອງປຸ່ອໍຣະຊອນ ແມ່ເຈ້ຳກ່ໍນອນແລ້ວຈ້ົງລູກນ້ົ ມີ

ແມ່ເຈົ້າເຈັບທ້ອງ ດົ້ນຊີ້ລູກຊີ້ເຊື້ອນນອນກົ້ງເກົ້ອນໄປມາ ໃຈນາງດາເຫມືອນຈະ
ຫລຸດລົ້ນ ເຈົ້າຈົ້ງນົ້ນຈາກທ້ອງແມ່ນາງດາ ເປັນຜູ້ຫຍິງເຈົ້າຄົກຫງາຍ ເປັນຜູ້ຊາຍ
ເຈົ້າຕົກຄວ້ຳ ແມ່ເຈົ້າເປັນບ້າປ່ວງງົ້ນງົ້ວ ມືຄົ້ວເຄັຍຄັດສາຍແຫ່ແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຈົ້ງ
ລ້າງນ້ຳອາບສົ້ງສີແພພົ້ນດີພົ້ນງາມເອົາຕຸ້ມຫົ້ມ ແມ່ເຈົ້າຈົ້ງຫົກໃສ່ດົ້ງໃສ່ພີ້ປອບພີ
ພາບະແລະພີ້ໃພ້ງ ພີ້ຫູ້ງແລະພີ້ເປົ້ຳ ພີ້ນົກເຄົ້ຳມັນ ຮ້ອງກູ້ຫູ້ກ ໆ ແມ່ນລູກສູນາເອົາ
ດ້ງວນີ້ ຕົ້ງແຕ່ນີ້ເມືອຫນ້ຳແມ່ນລູກກູ ແມ່ຈົ້ງຫົກໃສ່ອູ່ນອນປູ່ຄົ້ໄຟ ໂກວເຈົ້າໄປຕ້ອນ
ແຕະຕ້ອນແຕ້ນ ແມ່ເຈົ້າແຄ້ນແມ່ເຈົ້າອົກຍ່ອນໃຮຍະເຮ້ງ ແມ່ເຈົ້າກົ້ນນ້ຳຮ້ອນຈົ້ນ
ປາກເປື້ອບປາກແດ້ງ ໃຟລູກແຮ້ງແມ່ເຈົ້າແຫ່ງຮ້ອ ແມ່ເຈົ້າກຳລ້ງອ່ອນອ່ຽະທ້ວຍ
ມືຈັບບວຍພ່ອງກົ້ນນ້ຳຮ້ອນ ທຸກຍາກຂ້ອນຄອນລູກບຸດຕາ ກຸນາຮາເອີຍຂວັນເຈົ້າ
ຈ້ຳມາສູ່ ໃຫ້ເຈົ້ານາງອນອູ່ສາຍແພ້ງ ເຖ້ຽງຍາມແລ້ງຢ່າໄດ້ວອນແອ່ວແມ່ ແມ່ເຈົ້າ
ຈົ້ງຫົກໃສ່ອູ່ສາຍຟ້ຳຍ ແມ່ເຈົ້າຈົ້ງບ້ຳຍເຈົ້າໃສ່ອູ່ສາຍໂຫນ ເພ້ິນຜູ້ດ້ນອນປູ່ສາຍ
ຟ້ຳຍ ເຈົ້າຜູ້ຮ້ຳຍນອນປູ່ສາຍໂຫນ ແມ່ເຈົ້າຈ້ຳໂກວຈ້ຳໃຈຫ່ ອັນນົ້ຳ້ຳແມ່ນພ່ໍ່ບິດາ
ເຈົ້າແລ້ວ ອັນນົ້ຳ້ຳແມ່ນນາງດາເຈົ້າແລ້ວ ນົ້ນຮ້ຳວແມ່ເອົາເຈົ້າກົ້ນ ແພພົ້ນດີພົ້ນ
ງາມເອົາມາຕ້ນຫົ້ມ ແມ່ເຈົ້າປ້ອນເຂົ້ຳແລ້ວ ອູ້ມເຈົ້າໄປຫລ້ິ້ງປູ່ຈອນຄອນໆ ແມ່
ເຈົ້າກ່ອນເຈົ້ານອນປູ່ນີ້ເບ້ງນີ້ຫນ່ຳ ພ່ໍເຈົ້າໄປໄຮ່ໄດ້ໃຊ່ນາວ້ອນເຈົ້າແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າ
ລ້ງງມ້ອນພ່ອງເອົາລູກກົນນົ້ນ ແມ່ເຈົ້ານຸ້ນປູ່ທຸກຄ່ຳເຊ້ົ້ວ ຈ້ຳໄດ້ໃສ່ຊ່ືລູກແຈ່ນເຈົ້າ
ວ່າ " . . . . . " ເປັນລູກຄ້ຳລູກຄູນ ຂອງບິດານາງດາແຕ່ເຄ້ົ້າ ຈ້ຳ
ຈ້ຳໄດ້ເອ້ົນເອົາຂວັນລູກແກ້ວ ແມ່ໃຫ້ນາໂຮງວ່າ

ເອຫ້ິຕະຕະ ປ້ິຍະບຸຕຕະ ປ້ິຍະທ້ິດາ ປ້ິຍະເມຫາ ນະປາຣະມ້ິ ຫັກທະບ້ັ
ເມພ້ິລ້ິນຈ້ິ ຖະກັດຖະວະຈະບ້ັມະມະ ບານະວາວະເມໂຫຖະ ອະຈະຣະຈະ.

ວ່າດູຣາລູກຮັກແມ່ບຸນແກ້ວກວ້ັງປາຣະມ້ິ
ມາສເວ້ີຍຄວາມຍ້ິນດ້ີແຫ່ງຍາດພ້ີ້ນ້ອງ ທ້ັງພວກພ້ອງແລະວ້ິງວານ ມາເປ້ີຂວັນ
ເອ້ີບ ໃຫ້ເຈ້ົ້ານາງອນອູ່ສາຍໂຫນ ມາທອ້ິງຜ້ຳສະໃບພ້ິນພ່ອງ ມາຊ້ິມນຸຂແກ້ວຊ່ອ້ິງ

ດອມນາງດາ ໃຫ້ນາຊຸ່ມນາລາດອມພໍ່ແມ່ ນາເປີ້ຂວັນເອີ້ນ ຂວັນເຈ້ົ້ານາຣອດ ແລ້ວ ໃຫ້ເຈ້ົ້າໃຫ່ງພງງລຸງ ໃຫ້ເຈ້ົ້າສຸງພງງປ້ຳ ໃຫ້ເຈ້ົ້າຈະເຣີນຫນ້ຳປູ່ສບາຍດີ ນາ ເປີ້ຂວັນເອີ້ນ ນາປູ່ນ້ຳງດອມຫນອນ ນາປູ່ນອນດອມພໍ່ດອມແມ່ ໃຫ້ເຈ້ົ້ານາເປັນແກ່ ຈະເຣີນຄວາມຍືນດີ ນາເປີ້ຂວັນເອີ້ນ ຂວັນລູກເຈ້ົ້າກໍ່ໃຫ້ນາແລ່ນລີ້ລາ ຂວັນນາງດາ ກໍ່ໃຫ້ນາແລ່ນລີ້ລ້ຳຍ ນາປູ່ຄ້ຳຍຣງຮ່ວມບຸດຕາ ໃຫ້ນາທ.ຣົງນາລາດອມພີ່ນ້ອງທັ້ງ ລູກນ້ອຍ ນາເປີ້ຂວັນເອີ້ນ ຄັນເຈ້ົ້ານາຣອດແລ້ວໃຫ້ເຈ້ົ້າຫມັ້ນປ່ານແຜ່ນຫີນແດງ ໃຫ້ເຈ້ົ້າແຂງປ່ານແຜ່ນນ້ຳນລາດ ໃຫ້ເຈ້ົ້າຫມັ້ນປ່ານຫລຸມອ່ານເສ້ົາສເນນ ໃຫ່ງພງງ ຕໍ່ປ່ຳໄດ້ຫັກ ໃຫ່ງພງງຫລັກປ່ຳໄດ້ຄ້ົນ ປ່ຳໄດ້ຫມ້ົນເຫມ້ືອນດອງ ປ່ຳໄດ້ຫມອງ ເຫມ້ືອນເຖ້ົ່ຳ ປ່ຳໄດ້ເຖ້ົ່ຳແກ່ເສ້ັງສີ ໃຫ້ເຈ້ົ້ານ້ືອາບຸບ້ຶນນາງປ່ຳໄດ້ຖອບເຖ້ົ່ຳ ຕາບຕ່ຳ ເທ້ົ່ຳຫ້ຳພັນພຣະວັດສາ ກໍ່ຂ້ຳເທ້ົ່ນ ໄຊບະດຸ ພະວ້ັງ ໄຊບະມ້ັງຄະລະ ໄຊບະໂສດ ຖ ພະວັນຕຸເຕ ນະໂມພຸດທາບະ ນະມະອະອຸ ອາບຸວັນໂນ ສຸຂ້ັງພະລ້ັງ.

4 ສູ່ຂວັນເດັກຊາຍ-ຫຍິງ

ຕາມປົກຕິເດັກນ້ອຍ ๆ ມັກຕົ້ນຕົກໃຈງ່າຍ ເຊ້ັ່ນມີໄຜຫລອກວ່າ ແມວມີໃໝ ๆ ສີກັດກັບແກ້ສີກົນຕັບ ๆຂຽວສີກ້ົງວເປັນຕົ້ນ ເດັກຢ້ານກົວເອົາມາກ ๆ ຈົນຂວັນຫນີ ເນ້ືອຫນ້ົ່ງ ອົກສັ່ນຂວັນຫາຍຈ້ົ່ງບ່ໍຄວນຫລອກເດັກໃຫ້ຢ້ານກົວ ຖ້ຳເດັກກົວພໍ່ແມ່ ຈ້ົ່ງທ່ຳພິທ້ົເອີ້ນຂວັນຄືນນາ

ຄ່ຳສູ່ຂວັນເດັກນ້ອຍຫຍິງ-ຊາຍ " ສຣ້ີ ສິດທ້ົໄຊບະມ້ັງຄະລະ

ສຸຂະ / ສຸຂະສວັສດ້ີ { ຕາຕະ ປ້ົບະ ປຸຕຕະ ຊາຍວ່ຳ } { ອັ:ມະ ປ້ົບະ ທ້ົຕາ ຜູ່ຍິງວ່ຳ }

ປຸເຮຖະ ນະມະ ປາຣະມ້ົ ຫະທະບ້ັງ ເມພ້ົສັນຈ້ົຖະ ກະໂຣຖະ ວະຈະນ້ັງ ນະມະ

ບັດນ້ົ ຂ້ຳຈັກເຊ້ີນເອົາຂວັນກຸມານ້ອ່ອນນ້ອຍ ຫນ້ຳຊ້ົ່ນຊ້ອບໂສພາ ຂໍອ້ັ:ເຊ້ີນ ເອົາເທພດາດ້ົນອ້ົງອາດດ້ົນຮັກສາທວບອາດຫ ່ນ້ົ່ກອນ ຂ່ໃຫ້ລ້ົງນາຊ່ວຍວອ:ເອົາ ຂ້ວນ້ອ່ອນນ້ອຍ ຂ້ວນຫລານນ້ອຍໄປດ້ົກຫລ້ົມແລະພ້ົງໄໝ ກ່ໃຫ້ໄປນ້ຳເອົານາ ວ່ຳ ນາເປ້ົ່ຂ້ວນເອ້ີ ຂ້ວນເຈ້ົ້າເດ້ີນດ້ົງປາກ້ວ້ຳງ ຂ້ວນເຈ້ົ້າປ່ຳໄດ້ໄປທ່ຽວທ່ອງເມ້ືອງມ້ີ

ມາເປີຂ້ວນເອີ ຂ້ວນເຈົ້າໄປຫລນນ້ຳແມ່ນະທີກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ວັນນີ້ຂ້ວນເຈົ້າໄປທ່ຽວ ຄ້ຳເມືອງ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ວັນນີ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຂ້ວນເຈົ້າໄປປູ່ກົກບາກຫລວງ ຄວງບາງຮ້ອງ ຂ້ວນເຈົ້າໄປທ່ຽວທ່ຽງຫ໋ວ ຂ້ວນເຈົ້າໄປຫລ້ນນ້ຳແມ່ນະທີກໍ່ໃຫ້ ມາສາມ໊ວັນນີ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຂ້ວນເຈົ້າໄປປູ່ນາແກມຫນ້ຳ ຂ້ວນເຈົ້າໄປປູ່ປ່າ ຊ້ຳແກມ ຂ້ວນເຈົ້າໄປຖືກຂໍ່ລຳໝາ ຂ້ວນເຈົ້າໄປຖືກຄາລຳໃຫ່ງ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ ໜ້ວັນນີ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຂ້ວນເຈົ້າໄປທ່ຽວຫລ້ນປູ່ກາງໂຄກ ຂ້ວນເຈົ້າໄປໄລ່ນົກກົ້ນ ໂຄກແລະກາເວົ້າ ຂ້ວນເຈົ້າໄປນັ່ງເຫງົ້າປູ່ໂຕ້ຣົ່ມໄມ້ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ນີ້ວັນນີ້ ຂ້ວນ ກຳເນີດ 32 ຈ໋ຳໃຫ້ມາປູ່ຄອງໃນເນ໊ອ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຂ້ວນຫົວກໍ່ໃຫ້ມາຢູ່ຫົວປັກ ປົ່ນເກ້ົາມ້ານັ້ນເຂ້ົາທາຫອນ ຂ້ວນຍິນແລະຂ້ວນຄ໋ວ ຂ້ວນງ໊ວຊ້ຳຍະແລະຝ່າຍຂວາ ຂ້ວນປາທາທ້ົງຄູເກັບແກ້ວປູ່ຮັບຮອງ ເຈ້ົາປ່າວອງພາດ່ວນຟ້ຳ ຮ້ອງຮ່ວນຣິບກັບ ມາ ມາເປີຂ້ວນເລັບ ຂ້ວນຕາໃຫ້ມາປູ່ຕາສອງກ້ຳ ເຈ້ົາປ່າຫລິ້ງລ່ຳຫລ້ນດູດາຍ ເຊີນຂ້ວນຫລານ ເຂ້ົາປູ່ກາບທຸກແຫ່ງ ຂ້ວນແຂ່ງແລະຂ້ວນຂາກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ນ໊ວ້ນ ນ໊ ວ່າມາເປີຂ້ນເອີ ຂ້ວນປາກໃຫ້ມາປູ່ປາກປ່າເພ້ົຈ໋ມຫລ້ິງໂຫລ ຂ້ວນຫົວໃຈ ໜາທ່ຽວ ເຈ້ົາປ່າຄ໋ຶດນ້ອມນ່ຽວໄປທາງໂກ ໃຫ້ເຈ້ົາມາເຮ້ົວໄວ໋ນ໊ນ໊ວ້ນ໊ ເຊີນຂ້ວນ ລຸກເຕ້ົາມາປູ່ລ໊ືໃນເຮ໊ືອນ ຂ້ວນປີເດ໊ືອນໃຫ້ມາເຕ້ົາ ຂ້ວນເກດເກ້ົາແລະເກສາ ຂ້ວນ ຫູຂ້ວນຕາກໍ່ໃຫ້ມາພ່ຳພ້ອມ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຂ້ວນເຈົ້າໄປທ່ຽວຖ້ຳຄູຫາ ນ້ຳນາ ຄາແລະຄຸດນາກ ຂ້ອຍຈ໋ກເຊີນເອົ້ົາເຈ້ົາ ໜູນີ້ພາກຊ່ວຍຮ໋ງກເອົ້ົາຂ້ວນ ມາເປີຂ້ວນ ເອີ ຂ້ວນແຂ່ງກໍ່ໃຫ້ມາປູ່ແຂ່ງເປ້ັນແຖວ ຂ້ວນເອວແລະທ້ອງນ້ອຍ ຂ້ວນງ໊ວ ກ້ອບໃຫ້ມາສວດສຸບແຫວນ ຂ້ວນຄ໋ຳງແລະໃຫລ່ໜ້ຳກໍ່ໃຫ້ມາໂຮມເຮ້ົາປູ່ປະຈ໋ຳ ເອ໋ົ ມະມະ ອ໋ຳຄ໋ັສ໋ົ ຂ້ວນເຈ້ົາຈ໋ົງມາເສ້ັງໃຈນ໊ນ໊ວ້ນ໊ ຂ້ວນເຈ້ົາມາຮອດ ແລ້ວປ່າໄດ້ທ່ຽວໄປມາ ຕາມນ໋ັກຄາແລະເຫ້ົວຫ້ວຍ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຂ້ວນເຈ້ົາໄປ ທ່ຽວບ້ານກິນເລ້ົາດອນຫມູ່ຊາບຖ໋ົ ກໍ່ໃຫ້ມານ໊ນ໊ວ້ນ໊ ມາປຸ່ສ້ົາງເຮ໊ືອນຕົນ ຄ໋ຳກ້ົ ວິນບ໋ໍ່ນ໊ນ໊ວ ຂ້ວນຫົວເຈ້ົາປ່າໄດ້ຄ່ວ່າກ້ົາງຄືນ ເດ໊ືອນນ໊ດເຈ້ົາປ່າໄດ້ທ່ຽວຊ່ຽວຄ່ຳ ເດ໊ືອນຄ໋ຳເຈ້ົາປ່າໄດ້ທ່ຽວຫລ໊ືນ ກ້ົາງເວນເຈ້ົາປ່າໄດ້ທ່ຽວທ່ອງ ມາປູ່ຫ້ອງຫ່ແກ້ວ

ຊ່ຳເປັນ ນາເປ ຂ້ານເອີ ຝົນຕົກປ່າໄດ້ດຸ່ງໄປໜ້າ ຟ້າຮ້ອງເຈົ້າປ່າໄດ້ດຸ່ງໄປໂກ ກ້ອນເສົ້າໄປຈົ່ງໄປ ຄືໄຟຄ່ວ່າຈົ່ງຄ່ວ່າ ລູກແຕ່ປ່າມາເຮືອນລຸກແຕ່ສວນມາບ້ານ ຂ້ຳຄ້ານໃຫ້ເຈົ້ານອນປູ່ເຮືອນນ້ຳພໍ່ນ້ຳແມ່ ກິນເຂົ້າຜີໃຫ້ເຈົ້າຮາກ ຄ້ຳວໜາກຜີໃຫ້ເຈົ້າຄາຍ ໃຫ້ເຈົ້າຄຶ່ງມາຄາຍທ້ອງເປົ່າ ໃຫ້ເຈົ້າມາກິນເຂົ້າກັບກ້ວຍດອມຍາ ໃຫ້ເຈົ້າມາກິນເຂົ້າກັບປາດອມປູ ໃຫ່ງພ້ຽງຕໍ່ເຈົ້າປ່າໄດ້ຫັກ ໃຫບ່ພ້ຽງຫລັກເຈົ້າປ່າໄດ້ຄົ້ນ ປ່າໄດ້ຫມົ້ນເຫມືອນຕອງ ປ່າໄດ້ຫມອງເຫມືອນເຖົ່າ ປ່າໄດ້ເຖົ່າເກົ່າເສັ່ງສີ ໃຫ້ເຈົ້ານິອາຍຸບຶ່ນຍາວປ່າໄດ້ສັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໃຫບ່ພ້ຽງລູງ ໃຫ້ເຈົ້າສູງພ້ຽງປ້ຳ ໃຫ້ເຈົ້າຈຳເຣີນໜ້າປູ່ສວັສດີ ນອນຫລັບໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເງິນພັນ ນອນຝັນໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເງິນຫມຶ່ນນອນຕຶ່ນໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເງິນແສນ ແປນນິມາໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ແກ້ວມະນີໂຊດ ໃຫດຮ້າຍປ່າມາພາບ ນາງຮ້າຍປ່າໃຫ້ນາບງຸດ ໃຫ້ເຈົ້າຫາບເຄາະຫາບໄພ ເຄາະເຈົ້າປ່າໄດ້ເຫັນ ເຂັນເຈົ້າປ່າໄດ້ພໍ້ ໃຫ້ເຈົ້າຫາບພະບາດໂຮຄາ ໃຫ້ເຈົ້ານິສັກຄາບຸພາບ ພາບແພ້ ຂ້າເສິກສັຕຣູ ສັບເພ ເຕ ໂຮຄາ ສັບເພເຕ ອັນຕະຣາຍາ ວິນັດສັນຕຸ

5 ຄາສູ່ຂວນເຮືອນ

ສຣີ ສຣີ ສິດທິພຣະພອນບ່ວນແວນວິເສດ ອະເນກສວັສດີ ໂຊຍະໂສດຖີ ພະວັນ ຕຸເຕ ດ້ວງນີ້ເປັນຕົ້ນ ອາຈານເຈົ້າຈົ່ງບອກໄປແຮກໄມ້ມາປຸນແຕ່ງເປັນເຮືອນ ຂ້ອຍຈົ່ງຫາຂ້ວນດວງກ້ານ້ຳດວງຄົນ ແບກເຂົ້າຄົ່ງຫາເສົາແຮກ ໄມ້ຮັ່ງຕົ້ນໜັ້ນໃຈ ແຕກແລະໂກນປາບໄມ້ຮັ່ງຕົ້ນນັ້ນຊົນໂຄນແລະຖອກສ້ຽນຮັ່ງຕົ້ນນັ້ນໃບໜ້ຽນແລະສົ້ນໄຟ ໄມ້ຈັ່ງໃຣລຳຊົ່ວໂລກກ່າວໄວ້ວ່າເຂັດຂວາ ຄົນທັ່ງປວງໃຫ້ຫລີກເວັ້ນ

ບັດນີ້ຂ້ອຍຈົ່ງໄປໜ້ໄມ້ລຳດີ ບ່ນີ້ຜີປູ່ເຜ້ານັກປຣາດເຈົ້າຈົ່ງກ່າວຄາຖາວ່າ ສັບເພ ເພ ນັກຂາ ປະລາບັນຕຸ ດ້ວງນີ້ເປັນເຄົ້າເຕົ້າບ່ເສ້ານິສີ ລຳດ້ວງນກ້ຽງປອດ ດຸບອດ ບ້ວງເງິນຮ່ຽງປູ່ດິນພ້ຽງບ່ຄ້ອຍ ຂ້ອຍຈົ່ງເອົາຂວານມາບັກຫນ້າແລະບັກຫລັ່ງ ໄມ້ລົ້ມດ້ວງສ້ຽງຄ່ອຍ ຂ້ອຍຈົ່ງເອົາເຈົ້າເມືອບ້ານຄຸນລ້ຳຊຸ່ມເປັນ ບັດນີ້ເຈົ້າຫາກລົ້ມເມືອ ໃດ້ ຂ່ໃຫ້ໄດ້ເປັນມະຫາເສດຖີນິຣິດທີ່ອຳນາດ ເຈົ້າຫາກລົ້ມເມືອເຫນືອຂ່ໃຫ້ນ້ຳວ ຄວາຍເຕັ້ນຄອກ ເຈົ້າຫາກລົ້ມເມືອຕາວັນອອກ ຂ່ໃຫ້ໄດ້ພາບແພ້ແກ່ຜີບ່ຣິສາດຕົວ

ຈັ່ງໃຣ ເຈ້າຕາກລົ້ມເມື້ອຕະວັນຕົກ ຂໍໃຫ້ມີອາຍຸຍືນຍາວເຖິງເຖົ້າ ໃຫ້ໄດ້ເປັນເຈ້າ
ແຕ່ງກິນທ່ານ ປູ່ສຳບ່ານບ່ານບ່ໃຮ້ ເລີຍລວດໄດ້ເສົ້າທອນນວນນາທັ້ງເສົ້າຄ້ຳກາບ
ທອດຊ້ຳແປຂ່ານ ປ້ານລົມບ່ານກັບຂີ້ສະບ້ວສີ່ກອນແຂ ຄວາຍເຖິກແຮງຊັກແກ່
ຮອດທ່ານແຫ່ເຈ້າປ່າໄດ້ເຊົ້ານ ຮອດກໍເລົ່ານເຈ້າປ່າໄດ້ແຕກ ຮອດກໍແຝກໃຫ້ເຈ້າຄ່ອຍ
ຍ້ກັນນາ ນາເປືອວັນເອີ້ຍ ນ່ານຳຄວາຍເຖິກຕ້ວກວ່ງແກ່ ນ່ານຳຄວາຍແມ່ຕ້ວ
ກວ່ງດ້ວ ນ່ານຊຸນໄມ້ເຈ້າປ່າໄດ້ດ່ວນ ນ່ານຊຸນຂວ່ານເຈ້າປ່າໄດ້ສະກ້ານ ຂ້ອຍຈັກ
ເຊີນເຈ້າເມືອປູ່ບ້ານຄຸນຄ້ຳນ້ວງນຸນ ຂ້ອຍຈ໋ຳໄປຫ່ານີ້ລຸງນຸງຄຸນຜູ້ເພີ້ນເປັນຊ່ານໄມ້
ແສນໄຊນ້ວງຄະລະ ໄດ້ນ່ານຕ່ານຜູ້ກ້ວນສ່ານນັ້ນແມ່ນແສນຄຳບຸນເຮືອງຜູ້ເພີ້ນພິຈາຣະ
ນ່ານ້ວນກ໋ ຜູ້ກ້ວນສ່ານັ້ນແມ່ນແສນຄຳບຸນບ້ວ ຄົນສ່ີແສນຄົນນ໋ຳຈ໋ຳພ້ອມກັນນ່ານເບ່ົ
ກ່ານທອດ ວັນສຸດ ປອດນ໋ຳດ໋ຳບຸຣ່ານມີຫລ່ານແຫ່ງ ແຕ່ງໄວ້ແຕ່ພ່ານຫລ້ງເຄຫ້ວ່ານ
ກ້ວນແປດ ອ່ານ ອ່ານ ອ່ານ

ເພື່ອກ ເລືອກໄດ້ຫມູ່ມັນໃ2 ໃຈມໃຈຫມາກພ້າວສຸວັນມາໃສ່ລ້ອມໝາຂວັນ ນິທັງເລົ້າ ກ້ອງພັນແລະນໍ່ແຮດ ໃກຜູ້ແສດຕົວທໍ່ນິກຊຸມແຊ2 ດອກໄມ້ແດ2ໃສ່ແລ້ວ ຝ້າບອ້ອມ ແກ້ວມຸ2ຄຸນ ປຸ່ນປັ່ນມາຕັ້ງສາດ ນັກປຣາດເຈ້ົາຈົ່ງຮຸ່ງເອົາຂວັນ ວ່ານາເປີ້ຂວັນເອີ້ນ ມາທັ2ຂວັນໄມ້ ຈິກຕົ້ນນໍ່ແຫ້2 ມາທັ2ຂວັນໄມ້ແດ2ລຳປອດ ມາທັ2ຂວັນກະທອດ ຂົ້ງ2ດອນກັນ ມາທັ2ຂວັນຕົ2ຂ້າວຂົ2ເຊັ້ນສະບົ2ຂີ້ມາຄຸນໃຫ້ ດີ ບາສີເຈ້ົາໃຫ້ບົ2ສ ກ2ັ2 ນີ້ຜູ້ມາແຫນແຫ່ສອ2ກ້ານຫນ້າແລະກ້ານຫລັ2 ບາຍປ2ັ2ນາປູ່ເຜົ້າ ຕາບ ຕໍ່ເທົ້າເທັ້ຍຣະຄາ ຊຸະບະຕຸ ສພະວ2ັ2 ຊຸນະນ2ັ2ຄະລະ ສັ2ພະສິດທິພະວັ2ຕຸ ເ2.

6 ສູ່ຂວັ2ຄົ2ທັ2ມະດາ ຄົ2ທັ2ມະດາຄືຄົ2ທີ່ນໍ່ເຈັ2ໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ ເຊັ້ນໄປຄ້າ ຂາຍກັ2ມາ ບາດເພິ້ນ້ອ2ດີໃຈກໍ່ທໍ່ານ2ສູ່ຂວັ2ໃຫ້ ຫລືຈະໄປຄ້າຂາຍບ້ານອື່ນ ເມືອ2ໃກ ໃຫ້ໄດ້ປະສົບໂຊກລາບໄປດີມາດີ ຫລືຜູ້ທໍ່ານ2ຊ2ານ2ໄດ້ເລ໋ອນຍົສເລ໋ອນ ສັກຊັ້ນກໍ່ສູ່ຂວັ2ໃຫ້ ຫລືເປັ2ເຈ້ົ2ານ2ຊຶ2ເປັ2ຜູ້ເຄົ2ອົບນັບຖືມາປ2ັ2ນປ2ານກໍ່ທໍ່ານ2ສ2ານ ສູ່ຂວັ2ໃຫ້ ຫລືຜູ້ທີ່ຫມໍ່ທ2ານ2ວ່າຈະເຈັ2ໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍ ຊ2ານ2ຊ2ານ ທ2ານ2ຫັ2 ຫລັ2 ປີ2ຫລັ2ເດືອ2ໄຄ່ບ (ລົ້ມ) ກໍ່ມີ2ານ2ສູ່ຂວັ2ເພື່ອໃຫ້ເປັ2ສິຣິມ2ຄົ2ລ ຈະເຣີ2ດ້ວ2 ລ2ພ2ລສວັ2ດີມີໄຊ.

ສູ່ຂວັ2ຄົ2ທັ2ມະດາ

ສິ ສິ ສິດທິພຣະພ2ບ ບ2ວ2ບພິເສ2 ອະຕິເລ2ເ2ໄຊ ໄຊ2ະ ນ2ັ2ຄະລາເລ2 ອະເນ2ສວັ2ດີ ໄມ2ຕຣີຈ2ັ2ມີແກ່ທ້ົ2ວພະບາ ເສ2ານ2ອາມ2ດ ສີທ2ດ ຣາຊ2ຸມ2ານ ໃຫ້ປ2ຸ2ສຸ2ສ2ານ2ານ2ານ

ອາກາສສູນຕາວັນ ຫມັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນບົ່ງກວ່າພຣະຈັນໃສສ່ອງແຈ້ງ ຫມັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນບົ່ງກວ່າເຂົ້າກວາງບານເດືອນສີ ຫມັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນບົ່ງກວ່າເສົ້າກົ່ລກສາວ ພຣະບາເຖນພຣະບາພລິນ ມາກຢ່າ ມັ້ງ:ເບ່ງມັ້ສງ່າ ຫນໍເຖ້າວ່າມັ້ນແຂງ ວັ້ນດ໊ວັ້ນ ດ໊ຖ໊ອະມຸດຕະໄຊ ສ໊ຶກທ໊ໂຍກພ້ອມອຸດຕະນ໊ງ໊ຄະລາ ເພ໊ິ້ນຈ໊ງ໊ໄປອາດທນາອາຈານຜູ້ສລາດ ນາງ໊ງ໊ອາກຄຸນຂວັນ ຄຸນຂວັນ໊ຶ້ນສເມ໊ິ້ຈອມພາສາດ ຄຸນຂວັນ໊ຶ້ນສເມ໊ິ້ທາດສ໊ິ້ຈັ້ນ ມ໊ນແມ່ນມ໊ັ້ນ ວັ້ນ໊ແມ່ວັ້ນດ໊ ວັ້ນດ໊ຖ໊ອະມຸດຕະໄຊກ໊ໂດກ໊ໃບ໊ັ້ນ ຫາກແມ່ນ໊ໂດກ໊ໄມ້ຈັ້ນຂັ້ນ ໃບ໊ັ້ນແມ່ນຂັ້ນ໊ໄມ້ແກ້ວຊູນນາງ໊ຕ໊ກແຕ່ງແລ້ວຈ໊ໍ່ໃຫ້ຂ້ອຍຄຸນຂວັນວັ້ນ໊ນ໊ແມ່ນວັ້ນດ໊ຂ້ອຍຈ໊ງ໊ ສູ່ຂວັນແກ້ວກູ່ເກ໊ດກາງ໊ເມ໊ືອງ ບຸນເຮ໊ືອງງ໊ານ໊ບ໊ງ໊ຍ້ອຍ ທ໊ັ້ງຫນຸ່ມນ້ອຍແລະປານກາງ໊ທ໊ັ້ງ ສາວຮ່ານແລ ເຖ້າແກ່ ພໍ່ແມ່ພ້ອມລູກເຕ້ົ້າແລນາຣ໊ ທ໊ັ້ງເສດ໊ຖ໊ແລທ່ວຍຄ້າ ຖ້ວນ ຫນ້າຫນູຊາວເມ໊ືອງ ບຸນເຮ໊ືອງງ໊ານເລ໊ິກຟ້າ ຂັ້ນ໊ຂ໊ໍ່ມ້ານ໊ແກ້ວ:ແລ້ວເອ໊ັ້ນຮ໊ງ໊ກເອ໊ົາຂວັນ ນາ ພລັນພ໊ໍ່ານ໊ພ້ອມ ເຖ້າແກ່ນາງ໊ັ້ງລ້ອມເຈ໊ົ້າປູ໊່ສອນລອນ ເຫ໊ນ໊ດ໊ແຕ່ເຮ໊ົ້ານ໊ັ້ນ ແລ້ວຫ໊ໍ່ພາ ຂວັນ໊ຶ້ນນ໊ັ້ນ໊ບ໊ໍ່ນ໊ີ້ແກ່ວ ເຫ໊ນ໊ອດ໊ແຕ່ເຮ໊ົ້ານ໊ັ້ນ໊ແຫລ້ວ໊ຫ໊ໍ່ພາຂວັນ໊ຶ້ນນ໊ັ້ນ໊ບ໊ໍ່ນ໊ີ້ໄດ້ ຂ໊ໍ່ໃຫ້ພຣະ ແກ່ນໃຫ້ເຈ໊ົ້າຜ້ນ໊ີ້ນຸ໊ນນ໊ານຸ໊່ວຍຄຸນຊຸ໊່ວຍ໊ບ໊ໍ່ຂວັນຫລານເຈ໊ົ້າເ໊ີ ຂ໊ອຍຂ໊ໍ່ເ໊ີ້ນເອ໊ົາຂວັນເຈ໊ົ້າ ຄານ໊ານ໊ຜ້ານ໊ຜ້ປູ໊່ກ໊ໍ້ານ໊ຝ່ານ໊ເຫ໊ນ໊ືອນ໊ານຸ໊່ວຍຄຸນຊຸ໊່ວຍ໊ບ໊ໍ່ຂວັນ ຂວັນຫລານເຈ໊ົ້າເ໊ີ ຂ໊ອຍຈ໊ກ ເ໊ີ້ນເອ໊ົານາງ໊ຄ໊ໍາເ໊ືອຜ້ປູ໊່ກ໊ໍ້ານ໊ຝ່ານ໊ໄ ໊ ນ໊ານຸ໊່ວຍຄຸນຊຸ໊່ວຍ໊ບ໊ໍ່ຂວັນຫລານເຈ໊ົ້າເ໊ີ ຂ໊ອຍ ຈ໊ກເ໊ີ້ນເອ໊ົາຂວັນນາງ໊ເອ໊ກ໊ໄ ໊ ຜ້ເ໊ີ້ນ໊ປູ໊່ຫ໊ໍ່ອາສນ໊ະຄ໊ໍາ ນ໊ານຸ໊່ວຍຄຸນຊຸ໊່ວຍ໊ບ໊ໍ່ຂວັນຫລານ ເຈ໊ົ້າເ໊ີ ສ໊ິບຫນ໊ໍ່ສ໊ະດ໊ັ້ນລ໊ກ໊ນ໊ານ໊ແ໊ຕ່ພ໊ນ໊ອ໊ບ ນ໊ານຸ໊່ວຍຄຸນຊຸ໊່ວຍ໊ບ໊ໍ່ຂວັນຫລານເຈ໊ົ້າເ໊ີ ສ໊ານ໊ສ໊ິບຫນ໊ໍ່ນ້ອຍລ໊ກ໊ນ໊ານ໊ແ໊ຕ່ເ໊ືອງ໊ສວ໊ງ ນ໊ານຸ໊່ວຍຄຸນຊຸ໊່ວຍ໊ບ໊ໍ່ຂວັນຫລານເຈ໊ົ້າເ໊ີ ຫ້ານ໊ ສ໊ິບຫນ໊ໍ່ກ໊ານ໊ລ໊ກ໊ນ໊ານ໊ແ໊ຕ່ພ໊ນ໊ຫ໊ໍ່ພ໊ໂ ໊ ງ໊ ນ໊ານຸ໊່ວຍຄຸນຊຸ໊່ວຍ໊ບ໊ໍ່ຂວັນເຈ໊ົ້າເ໊ີ ຫ໊ນ໊ໍ່ອ໊ັ້ນ໊ນ໊ີ້ແ໊ມ່ນ ຫ໊ນ໊ໍ່ກ໊ະຈ໊ານ ຄ໊ານ໊ຖ໊ານ໊ອ໊ັ້ນ໊ນ໊ີ້ຄ໊ານ໊ຖ໊ານ໊ຕ໊ັ້ງ໊ແ໊ຕ່ເ໊ົ້ານ໊ຫ໊ນ໊ໍ່ເ໊ົ້ານ໊ແ໊ຕ່ປູ໊່ຮ໊ານ ເຈ໊ັ້ດ໊ໃບ໊ໍ ເ໊ີ້ນ໊ຊ໊ເ໊ົ້ານ໊ຫ໊ນູ໊ນເຈ໊ົ້າແລ້ວ ເຈ໊ັ້ດ໊ໃບ໊ຄຸນເ໊ີ້ນ໊ຊ໊ເ໊ົ້ານ໊ານ໊ຄ໊ໍ້ານ໊ແລ້ວ ນ໊ໍ້ານ໊ເ໊ົ້ານ໊ອ໊ກ໊ນ໊ໍ່ກ໊ນ ເ໊ປ໊ັ້ນ ກ໊ໍ່ຫ໊ານ໊ກ໊ເ໊ປ໊ັ້ນ໊ດ໊ຫ໊ລ໊ ເຫ໊ນ໊ືອນ໊ອ໊ານ໊ສ໊ປູ໊່ຟ໊ານ໊ກ໊ຟ໊ ໊ ານ໊ ນ໊ໃ ໊ ຈ໊ຍ້ອ໊ຍ ຂ໊ໍ້ານ໊ຫ໊ລ໊ານ໊ງ໊ຫ໊ລ໊ານ໊ງ໊ວ ຄ໊ວ໊ານ໊ງ໊ຫ໊ລ໊ານ໊ງ໊ຄ໊ັ້ນ໊ງ໊ອ໊ກ໊ຊ໊ໍ້ານ໊ງ໊ມ໊ໍ້ານ໊ອ໊ກ໊ເ໊ືອງ໊ນ໊ັ້ນ ຄ໊ໍ່ານ໊ຕ໊ັ້ນ໊ແ໊ກ້ວ໊ວ໊ິ໊ເ໊ສ໊ດ ຫ໊ນ໊ໍ່ແ໊ກ້ວ໊ເ໊ກ໊ດ໊ກ໊ານ໊ງ໊ ເ໊ືອ໊ງ ຄ໊ໍ່ານ໊ເ໊ຫ໊ລ໊ືອ໊ງ໊ໄ ໊ ໄ ໊ ໄ ໊

ນັ້ນແມ່ນກ້າວສັງຄົບ ຖືບມ້າແກ້ວວອນເອົາຂວັນວ່າ ມາເປີຂວັນເອີ ຂວັນເຈົ້າໄປປູ່ ພູເປັນຮາກກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ັ້ນ ຂວັນເຈົ້າໄປປຸກຕມາກເປັ້ນໃບ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ັ້ນ ນ໊ັ້ ຂວັນເຈົ້າໄປປູກຫົວສິງໄຄຫົວອ່ອນ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ັ້ນ ນ໊ັ້ ມາຈຳທາງຄົນທ່ອງ ມາຈຳປ່ອງຄົນທ່ຽວ ມາກົນເຂົ້າຕົ້ມແລະຂອງຫວານ ມາກົນນ້ຳຕານແລະນ້ຳອ້ຍ ແມ່ ເຈົ້າເອ໊ັ້ນຈ້ອຍ ໆ ຂວັນເຈົ້າໃຫ້ລ່ວມາ ມາເປີຂວັນເອີ ຂວັນໃບແລຂວັນນອກ ຂວັນ ຂອກແລຂວັນກາງ ຂວັນແອວບາງກົນກົ້ວ ຂວັນທ້ອງຫົ້ວແລຮາວນົມ ຂວັນຜົມດຳ ດຸອ້ຽງອາດຂວັນປາກຕ້ານແລຈາຣະຈາ ຂວັນຕາແລຂວັນຄົ້ວ ຂວັນໜ້ວແລຂວັນແຂນ ຂວັນຂາແ ໜນກາງໃຫລ່ລະໂຫນນ໊ັ້ນຂວັນຫູ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມ໊ັ້ນ ນ໊ັ້ ມາເປີຂວັນເອີ ກົນເຂົ້າຜີໃຫ້ເຈົ້າຣາ ຄ້ຽວຫມາກຜີໃຫ້ເຈົ້າຄາຍ ໃຫ້ເຈົ້າຄືນມາຄາຍທ້ອງເປົ່າ ໃຫ້ເຈົ້າມາສ້າງຄອມແມ່ນາງຄາ ທັງປີຕາແລເຊ້ືອໂຄດ ປ່າກົ້ະໂກດໂກທາ ໃຫ້ເຈົ້າ ນາຮັກສາຕົນຕົວເຈົ້າ ຕາບຕໍ່ເທົ້າທັ້ງຣະຄາ ກໍ່ຢ້ານ.

7 ສູ່ຂວັນຫລວງ ເມ໊ັ້ອຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ໃນຖານະເປັ້ນພໍ່ບ້ານແມ່ເຮືອນເຈ້ັບໃຂ້ໄດ້ປ່ວຍ ນ໊ັ້ອາການໜັກ ຈະຮັກສາພຍາບາລດ້ວຍຫມຸ ປາກ໋ໍ່ບ໋ໍ່ຫມ ນ໊ັ້ປູ່ປ່າງດ໋ງວຄ໊ືຮັກສາ ດ້ານຈິດໃຈ ຄ໊ືສູດຂວັນ ເພ໊ັ້ອຮ໋ງກເອົາຂ້ວນໃຫ້ມາປູ່ເມ໊ັ້ອປູ່ຄ໋ງ ຈະໄດ້ລຸກໄດ້ໄຂ ຫາຍ ໃຫ້ສູດໃນເວລາເດ໋ກສ໋ງວັດປະມານ 3–4 ໂມ໋ງ ພ໋ທ໋ນ໊ັ້ ບຸຣານເຄ໋ຍທ໋ຳ ແລະ ປາກົດວ່າໄດ້ຜົລດ໋ ຄ໊ືຜູ້ປ່ວຍກໍ່ລຸກໄດ້ໄຂ້ຫາຍພາຍ 2–3 ວັນ ໃຫ້ສູດ 3 ຄືນຜູ້ສູດ ໃຫ້ ອ໋ານ ຜ້ສ໋ງກ໋ ເພ໊ັ້ອຈະໄດ້ປຸກປອບໃຈຜູ້ປ່ວຍ ເຄ໊ືອ໋ງສັກກາຣະຈັດເຫ໋ມ໊ັ້ອນສູ່ຂວັນ ທ໋ນດາ ແຕ່ເພ໊ັ້ມທຸບທ໋ງເທ໋ົ້າອາບຸຂອ໋ງຜູ້ປ່ວຍ.

ຄຳສູ່ຂວັນຫລວ໋ງ

ສ໋ຶ ສ໋ຶ ສິດທິພຣະພອນ ບ໋ວຍນ໋ິເສດ ວັນນ໋ີ້ເປ້ັນວັນຂ້ວນຫົວເຈ້ົາໜ໋ີຈັກເຂ໋ົ້າ ມາສູ່ ມາປູ່ເມ໊ັ້ອອຸ່ນຄ໋ງຄວນສາມສິບຂ້ວນເຈ້ົາໄປປູ່ຄອມເອົາໄປປູ່ກໍ່ໃຫ້ຄືນມາຂ້ວນໜ໋ົ່ງ ນ໋ິໄປປູ່ນ໋ຳປ່ອບເຊ໋ອກໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ຂ້ວນເກສາເກດເກ໋ົ້າກໍ່ໃຫ້ຄືນຂ້ວນຫູຕາໄປປູ່ຄອມ ນາກ໋ກໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ຂ້ວນຄ໋ົ້ວປາກໄປປູ່ຄອ ແຖນກໍ່ໃຫ້ຄືນມາຂ້ວນຫູຕາໄປປູ່ຄອມແລນ ໃນຊ່ວ໋ງຂ້ວນກ໋ໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ຂ້ວນໄປປູ່ເຫວ໋ຣ່ວ໋ງຄອມນ໋ິກ໋ໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ຂວັນໄປປູ່ໃນມ໋ງສອ໋ງ ຄ໋ງກ໋ໍ່ໃຫ້ຄືນມ໊ັ້ນ ນ໊ັ້ ຂ້ອຍຈ໊ັ ເຊ໋ນເອົາຂ້ວນຄືນນ໋ົ້ທ່ຽວຫລ໋ນກ໋ໍ່ໃຫ້ຄືນ ມາ ຂ້ວນປູ່

ແອ່ນສາບວ່າກໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ຂັ້ນຂັ້ນທ່ານທັ້ງຫ້າກໍ່ໃຫ້ຄືນມານັ້ນັ້ນັ້ນ ຂ້ານຫົວໄປປູ່ ຮູດອມເຫມັ້ນກໍ່ໃຫ້ຄືນມານັ້ນັ້ນັ້ນ ຂ້ານຫົວໄປປູ່ພູເຖ້ອນຊ້າງກໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ຂ້ານໄປປູ່ດອມ ເງືອກສອງຫາງກໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ຂ້ານຫົວໄປປູ່ດອມນາງນາກສີ່ຫົວຫ້າເກ້າກໍ່ໃຫ້ຄືນມາ ນັ້ນັ້ນັ້ ວ່າມາເປີ ຂ້ານເອີ ມາບຸ່ງເສື້ອແລຜ້າຜືນໃຫມ່ແຕ່ງໄວ້ຖ້າຮັບເຈົ້າຊາວຂ້ານ ສັນຕະຣາຊະສຸວາຫົນ ສັບພະໂພທໂພອັນຕຣາຍທັ້ງຫລາຍ ກໍ່ໃຫ້ຫ່ານເສັ້ງວັນນີ້ ມາເປີ ຂ້ານເອີ ມາກິນເຂົ້າຕົ້ມແລະຍ່າງຫວານ ມາກິນນ້ຳຕານແລະເຂົ້າກ້ອນ ອັນ ຫອມຂ່ອນໃຫ້ມາກິນ ປ່າໄດ້ຫມີເປັນຜີດອມເພິ່ນ ໃຫ້ເຂົ້ານາປູ່ໃນຄົງປ່າໄດ້ໃຄ່ຄາ ຄ່ຳພຣະພຸທເຈົ້າສັ່ງສອນ ຈັກຖ້ວາຄ້ອນກຸມພັນ ໃຫ້ເຈົ້າຄືນມາ ຈຳເອີນຂັ້ນທັ້ງ 5 ຄືນມາຫາຂອງຫອມອັນເຂົ້າແຕ່ງໄວ້ຖ້າ ມາທະອີງເສື້ອຜ້າຜືນປູ່ເມືອງຟ້າຄ່ານແສນ ເມືອງ ປ່າໄດ້ເຄືອງຄຳເຮຮ້ອນ ຜັກພ່ອນດ້ວຍຜ້າສະໃບບາງ ປ່າໄດ້ຄຶດເຖິງນາງຜີ ພີ້ນ້ອງ ມາທະອີງອາຄະຕະວິງສາແຕ່ງໄວ້ຖ້າ ປ່າໄດ້ກລົງເຂົ້າປ່າຊ້ານແລະກອງ ຟອນ ໃຫ້ເຈົ້າຄືນມາຫມັ້ນແສນປີ ໃຫ້ເຈົ້າຄືນມາດີແສນຊົ່ວ ເຈົ້າປ່າໄດ້ໃສກເສົ້າ ເທົ້າຫ້າມັນພຣະວັດສາ ສະມັນຕາ ອາຄົນພຣົມມະສວາກຸມ ຂ້າຈັກເຊີນຂ້ານ ຫົວໃຫ້ແລ່ນມາເກ້ວ ວັນນີ້ຈັກເຊີນເອົາຂ້ານເຈົ້າໃຫ້ຮີບເຂົ້ານາໂຮງ ຂ້ານເຈົ້າໄປຕົກ ປ່າໄຮ່ກໍ່ໃຫ້ ໄປນ່ຳຫາ ຂ້ານຫົວເຈົ້າຕົກປ່າເລົ້າປ່າຄາໃຫ້ໄປນ່ຳເອີ້ນນ່ຳຫາ ວ່າມາ ເປີ ຂ້ານເອີ ຂ້ານຫົວໄປເຂົ້າຊວງແທ່ນນັ່ງໃຫ້ເອົາມາວັນນີ້ ຂ້ານຫົວໄປເຂົ້າຕັ່ງ ແຖນເລົ້າໃຫ້ເອົາມາວັນນີ້ ຂ້ານຫົວໄປຂຶ້ນໂຮງແຖນເຖົ້າໃຫ້ເຈົ້ານາມັ້ນ ວັນນີ້ ຂ້ານ ຫົວໄປຂຶ້ນໂຮງເຈົ້າແຖນຫລວງໃຫ້ເອົາມາວັນນີ້ ຂ້ານຫົວໄປ[illegible]ໝູເປັນຮາກໃຫ້ເຈົ້າ ມາວັນນີ້ຂ້ານຫົວໄປປກໝາກເປັນໃບ ໃຫ້ເຈົ້ານາວັນນີ້ ຂ້ານຫົວໄປເຂົ້າເສົາສເມນ ພັນບອກໃຫ້ເຈົ້ານາວັນນີ້ ຂ້ານຫົວລອບລີ້ປູ່ພູພາໃຫ້ເຈົ້າແຕ່ງຄຮູຟ້າຝ່າ ໄປນ່ຳເອົາ ນາ ຂ້ານຫົວໄປເຂົ້າຫວ່ານໄມ້ ໃຫ້ເຈົ້າແຕ່ງຂ້ານສິນ ໃຫ້ເຈົ້າໃຊ້ຫມໍ່ຫລວງຜູ້ແຮງ ຄ້ນຄົນລຸກໃຫ້ເຈົ້ານາວັນນີ້ ໃຫ້ເຈົ້າໃຊ້ຫມໍ່ເຖົ້າຜູ້ແຮງປຸກຄົນຕົ້ນໃຫ້ເຈົ້ານາວັນນີ້ ເທພ ດາເຈົ້າອົງຫນຶ່ງຊື່ວ່າເທພບັນດານ ເທພດາເຈົ້າອົງຖ້ວນ 2 ຊື່ວ່າລົມຜ່ານຟ້າ ເທພ ດາອົງຖ້ວນ 3 ຊື່ວ່າຂ້ານປ້ານປົ້ນໃຈກົວ ຂ້ານຫົວໄປປູ່ວັ້ນແສນທ່ານອກ ໃຫ້ໄປຊອກ

ເຈ້ົາມາວັນນີ້ ຂ້ວນຕົນອອກນອກຟ້າໄປປູ່ນຳພີລົມໃຫ້ເຈ້ົາມາວັນນີ້ ຂ້ວນຫົວໄປເຂົ້າ ຫມ້ນາງໄຄ້ໃຫ້ເຈ້ົາມາວັນນີ້ ຂ້ວນຫົວໄປເຂົ້າໃຫນາງໄອ່ໃຫ້ເຈ້ົາມາວັນນີ້ ຂ້ວນຫົວ ໄປເກັບດອກໄມ້ຮ້ອງໃຫ້ປູ່ດອມຫມູ່ພີ່ໃຫ້ເຈ້ົາມາວັນນີ້ ອົມສິດທິດສະວາຫຸມ ເທພດາ ເຈ້ົາອົງໜຶ່ງຊື່ວ່າເທພ ບັນດານ ເທພດາອົງສອງຊື່ວ່າລົມຜ່ານຟ້າ ໃຫ້ໄປຊອກເອົາ ຂ້ວນມາ ຂ້ວນໄປປູ່ພຸພາແລະເຖົ້ອນຖ້ຳ ທ່ານ້ຳແລະເມືອງພີ ເຈ້ົາຈົ່ງເປັນໄມ້ຕໍ່ ສິບລ້ຍບຄຳ ນຳເອົາຂ້ວນອ່ອນນ້ອຍຕ່ວຄືນມາ ແມ່ນວ່າເກີດເປັນເທພດາແລະຄຸດ ນາກ ເຈ້ົາຈົ່ງແຕ່ງຂອງຝາກໄປຫາ ທ້ົວວົງສາແລະພີ່ນ້ອງໃຫ້ໄປຮ່ວ່ເອົາມາ ແມ່ນ ເອົາຈັບໃສ່ຄາໃຫ້ເຈ້ົາຊົ່ກວນຄ່າລ້ານໃຫ້ເຈ້ົາແຖມ–

ຄວນຄ່າແສນໃຫ້ເຈ້ົາຊື ຄວນຄ່າຕົ້ໃຫ້ເຈ້ົາຕົ້ນສົນບັດ ໃຫ້ເຈ້ົາໄດ້ຊື້ເອົາມາ ປ່າໄດ້ວ່ວງເສັ່ງດາບເປົ່າ ເຈ້ົາຈົ່ງໄປຂວນຂວ່ວຍເອົາມາ ໃຫ້ໄດ້ ຄ່ອຍຊອກໃຊ້ເອົາມາເທົ້ວວັນເທົ້ນ ຈະຕຸໂລກອາດອົງຫລວງທ້ົງກົງກວ້ວງ ບໍ່ອົມເຈ້ົາຟ້າຜູ້ແກ່ກ້ວກວ່ວເທ້ົງຫລ່ວຍ ຈົ່ງບ່ວຍບ້ົງປູ່ດ້ວຍຜ້ວຜ່ອນແລະຄ້ອງຈຸມ ລົງນາກຸນແກ່ຝູງຄົນທ້ົງຫລ່ວຍໃຫ້ຫ່ວຍຄຳກ້ວວົນແລະເດືອດຮ້ອນ ສັບພະໂພຍພະ ບາດຂ້ອນໃຫ້ຫ່ວຍໄປ ທ້ົງພ່ວຍໃນແລະພ່ວຍນອກຕົ້ງໄວ້ຂອກໝໍ່ແສນບໍ່ວອນແວນ ວິເສດ ຈົບເພດພ້ົງງອາຄົມບໍ່ອົມບໍ່ພິດ ຈົ່ງປະສິ ທິພຣະພອນອັນນີ້ໃສ່ຫົວແຫ່ງຜູ້ ຂ້ວ ວ່າໃຫ້ຂ້ວນີ້ເປັນຂຸນເອ້ນຮ່ງກຂ້ວນໃຫ້ມາເຕ້ົ່ ເຂ້ົ່ามาທ່ງມຕົນຕົວ ຂ້ວນຫົວ ແລຂ້ວນແກ້ມຂ້ວນປາກແຍ້ມຈົ່ງເຈຣະຈ ຂ້ວນຕ ແລະຂ້ວນຄິ້ວຂ້ວນນ້ວແລະ ຂ້ວນແຂນ ຂ້ວນຂ ແພນປ້ວນໃຫລ່ລະໃຫມ່ນ້ັນຂ້ວນຫູ ຂ້ວນດ້ວດູ ດິ ກົນຫ ນັ ຫນ້ົນຂ້ວນຫົວໃຈ ຂ້ວນໃນແລະຂ້ວນນອກ ຂ້ວນຂອກແລະຂ້ວນກ ຂ້ວນແອ ບ ກົນຄ ອ ຂ້ວນທ້ອງນ້ອຍຫ້ົວຣ ວນົນ ຂ້ວ ຜົນດ ກ ດ ອ ອ ຂ ຍ ຈັ ເຊ ເອ ຂ້ວນອ ມ ດ ຜ ມ ຊ ຍ ຣ ເອ ຂ້ວນ ວ ມ ເ ຂ ຍ ເ ຍ ຂ ວ ເ ຮ ໄ ຫ ປ ໃ ດ ກ ໃ ມ ໃ ຈ ເ ຮ ໄ ຫ ປ ຕ ຫ ລ ປ ເ ດ ກ ໃ ມ ໃ ຈ ເ ຮ ໄ ຫ ປ ຫ ລ ປ ເ ດ ກ ຄ ເ ມ ອ ງ

ຜີກ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າຮຸ້ລັກຫນີໄປເກີດກ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າຮຸ້ໄປເອົາກຳເນີດ ໃນເມືອງຄົນ ຂວັນເຈົ້າຮຸ້ໄປເອົາປະຕິສົນທິໃນທ້ອງໃຫມ່ກ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າຮຸ້ໄປ ທ່ຽວຊົມຊາບ ຂວັນເຈົ້າຮຸ້ມັກຫລາບຊົມຊູ້ກ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າຮຸ້ໄປຫລົ້ນປູ່ຂ່ວາ ຄືຮີແລະປ່າຊ້າງ ຂວັນເຈົ້າໄປກ່າວອ້າງປູ່ດຍກເງືອກແລະງາກ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ມາເປີ ຂວັນເອີ ເຈົ້າບໍ່ມາເຈົ້າຟ້າເພີ້ນຊີ່ນຳຊອກຫາເຈົ້າມາແລ້ວ ເຈົ້າບໍ່ມາເທພດາຊີ ນຳໄປຜູກເອົາເຈົ້າແລ້ວວ່າມາເປີຂວັນເອີ ເຈົ້າບໍ່ມາຄ່ວງຍອກແກ້ວເພີ້ນຊີຫນ່ຽວຂວັນ ເຈົ້າຄືນມາ ມາເປີຂວັນເອີບມາປູ່ເຮືອນເສົາແກ່ນ ມາປູ່ແທ່ນສະນອນໜຽງມາປູ່ຕຽງ ໄມ້ແກ້ວ ມາຮອດແລ້ວຈ່ຽງສວັສສດີ ມາເປີຂວັນເອີບ ມາປູ່ຫນັກໃນເມືອມາປູ່ເສື້ອໃນ ຄຶງ ມາປູ່ອິ່ງເອື້ອມໃຫລ່ມາປູ່ໃຕ້ສະຖານທອງ ມາປູ່ປອງສົບສ້າງໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຕຸ້ມໄຜ່ ກວ້າງຜູງຫມູ່ວ່ຽງສາ ທັ້ງທາສີທາສາຂ້ອຍຂ້າ ທັ້ງຊ້າງມ້າຫມູ່ງົວຄວາຍທັ້ງຕາບາຍ ແລະໜໍ່ແມ່ ທັ້ງເຖົ້າແກ່ແລະຂຸນຄວາງທັ້ງລູກຫລານເຫລນຫລ້ອນປັກຂອດພ້ອມພັນມາ ພາຂວັນດາແຕ່ງແລ້ວ ຖວາຍແກ່ແກ້ວຂວັນມາ ຫາຂອງກິນດີທຸກເຫນ້ືອງເຄ້ືອງ ຂ້ໍ່ໃສ່ໃນພາ ມາລາຫອມຫ່ວງເຮົ້າເຊີນຂວັນເຈົ້າເຂົ້າສເວີຍ ໃຫ້ສບາຍເກ້ີຍບານ ບ້ຶງ ພ້ອມທຸກສ້ິງສັນດານໃນສຖານຮ່ຽງຄູ່ ພ້ອມກັນປູ່ປ້ົນບາວສົມພາວໜ່ຽງຄ່ຳຄາດ ທຸກຂາຂາດແວນໃກ້ໃຣຄາໄພຄາດຈາກ ເຄາະຫ່ວ່ຽງພາກຫາຍໄປສັບພະໂພຍໄພ ພົ້ນໂສກ ສັບມະໂຍຄໂຍກກວ້ວ່ຽງປູ່ສວັສສດີກ່ໍ້ຂ້ວ່ເທ້ົ່ນ ສາເປີຂວັນເອີບ ມາປູ່ພ້ົ່ກ້ົນ ເຂ້ົ່າແຕກງ່ວ ມາປູ່ພ້ົ່ກ້ົນປາກັບໄຂ່ ມາປູ່ພ້ົ່ເອ້ົ່ອມໃຫລ່ນ່ວງຄ່ວ ຄອມທ່ວ່ສ້ີທ່ວ່ສ່ວ ຂອງເຈ້ົ່ວ ມາປູ່ເລ້ົ່ຄອມເຂ້ົ່ວກອບກະເຊ ຝ້ົນຊ້ີຕ້ົກປ່ວ່ໄດ້ເດ້ົ່ນໄປຫນ້ວ່ຟ້ວ່ຊ້ີຮ້ອງປ່ວ່ ໄດ້ລ່ວ່ງໄປໄກ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປຫລ້ົ່ນຄອມທ້ວ່ວນ້ົ່ກເຂ້ົ່ວ ຂວັນເຈ້ົ່ວຫລ້ົ່ນຄອມນ່ວ່ງນ້ົ່ກ ຈອກ ຂວັນເຈ້ົ່ວຫລ້ົ່ນປອກຄອມນ້ົ່ກອ້ົ່ນຊ້ີ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປນອນໃນຜ້ົ່ປ່ວ່ຊ້ວ່ກ່ໃຫ້ມ່ານ້ົ່ນ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປທ່ຽວຫລ້ົ່ນຄອມທ້ວ່ວນ້ົ່ກບ່ວ່ງ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປທ່ຽວທ່ວ່ງຄອມນ່ວ່ງນ້ົ່ກເຈ້ົ່ວ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປຫລ້ົ່ະຄອມເສ້ົ່ວຜ້ົ່ພ່ວ່ຍໃຫ້ມ່ານ້ົ່ນ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປຫລ້ົ່ນຄອມຊ່ວ່ຍຜ້ົ່ເປ້ົ່ວ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປຫລ້ົ່ນຄອມທ້ວ່ວຜ້ົ່ໄພ່ງ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປຫລ້ົ່ນໃນ!ຮ່ວ່ງນ່ວ່ງໄຂ່ກ່ໃຫ້ມ່ານ້ົ່ນ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປຫລ້ົ່ນເຊ:ໃຊ້ເມືອງແມນ ຂວັນເຈ້ົ່ວໄປຫລ້ົ່ນເມືອງແຖນທ້ວ່ວະເຖ້ົ່ນ ຂວັນ

ເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມເງືອກຫລາບລອງ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມລວງຫລາບລາກກໍ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມຊາກຜີຕາຍ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມຫາບຜີບ່າ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມທ່າຜີເມືອງກໍ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນໃນເຕົ້ອເຫລົ້າຮ້າງ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມຊ້າງ 3 ຫົວ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມງົວແມ່ລ້ານກໍ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມຄວາຍເຂົ້າຕູ້ແລະເຂົ້າແຫລມ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມຊູ້ທາງໄກ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມໃນຜີເຊື້ອ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນໃນດິນດ່ານນ້ຳ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນໃນຖ້ຳປ່າແຊງ ກໍ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນເມືອງແມນແຖນກໍ່ ຂວັນເຈົ້າໄປປູ່ດອມຫມູ່ແຖນຫລວງ ຂວັນເຈົ້າໄປປູ່ດອມນາງນາດຟ້າກໍ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າໄປຖ້ຳດອມທ້າວແຖນເລົ້ງ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນເມືອງເທິງເປັນເຫດ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມເຜດກິກໃຣ ຂວັນເຈົ້າໄປຫລົ້ນດອມໃຊຊີຊ້າງກໍ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ວ່າ ມາເປີຂວັນເອີ.

ຂວັນເຈົ້າໄປປູ່ດອມຫມູ່ກວາງຟານ ຂວັນເຈົ້າໄປທະບານຫລົ້ນກາງລາກ ຂວັນເຈົ້າໄປເຝົ້າພາສາດປູ່ດອມຫມູ່ນາງຜີ ກໍ່ໃຫ້ມາວັນນີ້ວ່າມາເປີຂວັນເອີ ມາພະລັນປ່າຊ້າ ຄັນເຈົ້າມາຮອດແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ປູ່ສວັສດີ ນິສີໃສ່ເສົ້າຕາບຕໍ່ເທົ້າຫ້າພັນພະວັດສາ ກໍ່ຂ້າເທົ້ນ ຮາບຸ ວັນໃນ ສູຂັງ ພະລັງ ສັບພະພຸດທາບູພາເວນະ ສັບພະທັມມາບູພາເວນະ ສັບພະສັງຄາບູພາເວນະ ສະທາ ໃສ່ດຖິ ພະວັນຕຸເຕ.

ສູ່ຂວັນກວງ:

ໂອກາສະ ໆ ເຖິງກາລະດູດີປີໃຫມ່ ເຈົ້າຜູ້ໃຫ່ງຖ່າບຮາສີ ພຣະຜູ້ມີສູຣິເບດເຖິງ ເມືອຣະດູເຂດເດືອນ 3 ນາງສົມງາມກວງແກ້ວ ຮາບນ້ຳແລ້ວເຈົ້າຈົ່ງລາພອນ ພຄວອນເທົ້າແລ້ວ ເຂົ້າຈົ່ງເອົາພາຊຸນະແກ້ວເບັກຄູນຂວັນ ນິທ້ຽພູພັນແລະໜາກຈິບທັງຜ້ານ່ອນແລະໃບສີ ນິທ້ັງຫວີແລະຕ້ຽງແກ້ວ ຕວດຣວດແລ້ວຈົ່ງແບ່ງແວ່ນໄປມານິທ້ັງຂອງແລະແປ້ງປິ້ນ ຄຸເລີດລົ້ນຜ້ານຜຸກແຂນ ນິທ້ັງແຫວນແລະສາບສ້ອຍ ຜູ້ງຕູ່ຍ້ອຍຈົ່ງມາຫາ ນິທ້ັງບຸບຜາດວງດອກໄມ້ ນິທ້ັງທຸງນຫູບໄຕ້ໃສ່ໃນພາ ນິທ້ັງສຸຣາແລະໄກ່ນ້ົ ນິທ້ັງຫວານແລະສົ້ນເຂົ້າຕົ້ມແລະເຜືອ ໝັ ສັບພະສັບນິທຸກສິ່ງ ນິທ້ັງກ້ັ

ອ້ອບສິ່ງນານາ ມີສູ່ອັນຈັດຫານມາສະພາດ ເຂົ້າຈົ່ງໄປອາຮາດທະນາອາຈານເຈົ້າ ຜູ້ສລາດມານັ່ງສວດຄຸນຂວັນວ່າ ສຣີ ສຣີ ສົກທິພະພອນ ມະຫາໂກສອນຫອມຫ່ວ ເຮົ້າ ຂ້ອຍຈັກເຊີນຂວັນເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້ານາ ວ່ານາເປີຂວັນເອີ ຂວັນເຈົ້າໄປເຂັນໄມ້ໃນ ດົງເດີນຍາກ ກໍ່ໃຫ້ນາເສັ່ງມ໊ັ້ນ ຂວັນເຈົ້າໄປລາກຫຍ້າໃນເຫລ້າຫນີ້ໄປກໍ່ໃຫ້ນາ ສາມ໊ັ້ນ ຂວັນເຈົ້າໄປເຂັນໃຫ ແລະເຂັນເຂົ້າກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ັ້ນ ຂວັນເຈົ້າໄປລາກ ເຂົ້າ ສົ່ງເລົ້າເຈັກແລະໃຫລາວບວນນອນ ກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ັ້ນ ສຣີ ສຣີ ມ໊ັ້ນແມ່ນ ນ໊ັ້ ຂ້ອຍຈະບາສີກວງແກ້ວ ທຳຂວັນແລ້ວໃຫ້ເຈົ້າຄ້ຳຄູນເຮືອນ ຫລາຍຣະດູປີ ເດືອນຂວບເຂົ້າ ໃຫ້ເຈົ້າຮັກສາໄວ້ບ້ຽ ວ ຄວາຍ ໃຫ້ ຢູ່ສຸກສບາຍທ້ຽ ຄູ່ ໃຫ້ອາຍຸຫມ໊ັ້ນ ຫ້ານຍາວ ຝູງລາວໃຫຈ້ານນາທ່ງ ວຈ້ຽ ໃຫ້ເຈົ້າຄອບເພ້ັຍຣອດຫ້ານທ່ຽ ງເດີ້ນຍາກ ເຈົ້າຢ່າລົ້ມຫ້ັກແຄ ຄ້ານວ່າໄດ້ເຂ້ານຂອ ງຫນ້ັກໃຫ້ເຈົ້າໄປຄ່ອ ຍ ຝູ ງເດ້ັກນ້ອ ບເອົ້ ອ ຂ້ໄປນ ຳ ເອົ ານ ບ່ຮູ້ເກ ັ ງ ປ ຳ ເຈ ົ ້ າ ຢ ່ ານ ໄ ດ ້ ຄ ຸ ງ ກ ຄ ້ ອ ບ ຝ ູ ງ ເ ດ ັ ກ ນ ້ ອ ບ ເ ຈ ົ ້ າ ຢ ່ ານ ໄ ດ ້ ຫ ົ ວ ຊ ານ ຄ ຸ ນ ທ ັ ງ ຫລ ານ ເ ອ ົ ານ ານ ທ ່ ງ ວ ຈ ້ ຽ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ ານ ຄ ່ ອ ບ ປ ູ ່ ສ ້ ານ ຫ ລ ານ ປ ີ ມ ີ ອ ັ ກ ສ ມ ີ ເ ຮ ື ອ ງ ຮ ູ ່ ງ ຝ ູ ງ ຕ ູ ອ ້ ອ ບ ກ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ປ ູ ່ ເ ຢ ັ ນ ໃ ຈ ຄ ວ ານ ຈ ັ ງ ໃ ອ ຢ ່ ານ ໄ ດ ້ ເ ກ ີ ດ ໃ ຫ ້ ປ ະ ເ ສ ີ ດ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ດ ັ ່ ງ ແ ກ ້ ວ ໄ ພ ທ ູ ນ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ ານ ຄ ້ ຳ ຄ ູ ນ ເ ຮ ື ອ ນ ເ ປ ັ ນ ດ ັ ່ ງ ແ ກ ້ ວ ທ ັ ນ ມ ະ ຣ າ ດ ຢ ່ ານ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ ານ ີ ຄ ຳ ອ ຸ ບ ານ ທ ຸ ກ ຍ ານ ກ ເ ມ ື ່ ອ ຈ ັ ກ ຍ ານ ຕ ານ ອ ານ ະ ພ ະ ຄ ານ ຖ ານ ສ ັ ບ ພ ັ ນ ບ ູ ເ ຈ ົ ້ ານ ກ ່ ານ ໄ ວ ້ ວ ່ ານ ອ ານ ຸ ວ ັ ນ ໃ ນ ສ ຸ ຂ ັ ງ ພ ະ ລ ັ ງ ກ ໍ ່ ຂ ້ ານ ເ ທ ົ ້ ນ

ຄຳສູ່ຂວັນເອົາເຂົ້າຂຶ້ນເລົ້າ

ສຣີ ສຣີ ມ໊ັ້ນແມ່ນນ໊ັ ສຣີ ສຣີ ປ໊ັ້ນແມ່ນປີເຮົ້ ປູ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຂ້ອຍຄູນ ຂວັນ ກ໋ວ່ານ໊ັ້ນວັນນ໊ ພັນຕາວໃຫ້ແຜ່ ກ໋ວ່ານ໊ັ້ນວັນນ໊ ຫມ໋ຊ້ານນາໄດ້ເຂ້ານຮວ ກ້ຍນ ກ໋ວ່ານ໊ັ້ນວັນນ໊ເອົ້ານ ບ່ານ ເຂ້ານ ຣ ງ ສ ານ ວ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ເ ອ ົ ້ ານ ບ ່ ານ ເ ຂ ົ ້ ານ ຣ ງ ສ ານ ວ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ພ ັ ນ ຕ ານ ວ ໃ ຫ ້ ແ ຜ ່ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ເ ອ ົ ້ ານ ເ ຮ ື ອ ນ ຊ ່ ານ ງ ເ ຂ ົ ້ ານ ມ ານ ໃ ຣ ງ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ທ ້ ານ ຈ ບ ນ ເ ຮ ື ອ ງ ຂ ຶ ້ ນ ພ ານ ສ ານ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ຜ ູ ້ ສ ລ ານ ຈ ະ ເ ຂ ົ ້ ານ ມ ານ ຟ ັ ງ ທ ັ ນ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ເ ຈ ົ ້ ານ ໄ ດ ້ ເ ງ ິ ນ ຄ ຳ ແ ສ ນ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ທ ້ ານ ວ ເ ຮ ັ ກ ໄ ຮ ່ ປ ູ ກ ແ ດ ງ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ລ ູ ກ ໄ ພ ່ ເ ຈ ົ ້ ານ ເ ຂ ົ ້ ານ ມ ານ ເ ບ ິ ກ ບ ານ ສ ີ ກ ໋ ວ ່ ານ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ ນ ໊ ເ ສ ດ ຖ ິ ຈ ະ ເ ຂ ົ ້ ານ ບ ານ ເ ບ ິ ກ ເ ງ ິ ນ ຄ ່ ານ ຖ ິ ກ ຍ ານ ດ ີ ກ ໋ ຫ ານ ກ ເ ມ ນ ນ ໊ ັ ້ ນ ວ ັ ນ

ນ້ ສຣິ ສຣິ ນ້ນ້ແມ່ນນ້ສັນ ວັນນ້ແມ່ນວັນດີວັນດີດີອະມຸດຕະໄຊກໂຕກໃບນ້ແມ່ນ
ໂຕກໄມ້ຈັນ ຂັນໃບນ້ແມ່ນຂັນໄມ້ແກ້ວຝູງພໍ່ແມ່ລູກຫລານດາແຕ່ງແລ້ວຈ້ຳບໍ່ມາ ໄຊຍະ
ຕູພະວັງ ໄຊບະນ້ງຄະລັງ

ໂອກາສາ ໆ ເຖິງກາລະດູເດືອນ 5 ຟ້າຮ້ອງເດືອນ 6 ຝົນຕົກຟ້າຮ້ອງຮ່ຳ ຝູງ
ຫນຸ່ທາສາ ຝູງຊາວນາຈ້ຳຫາພ້າແລະຂວານດາບຄົມບາງເຂ່ນໃຫມ່ ແບກໄປໃສ່
ປ່າໄມ້ໃຫ່ງໄພໜາ ຟັນຜນຸງໃຄ ຕັດກິກສິນປາຍ ຮວບເປືອກເສັ້ງເອົາແຕ່ແກ່ນ ປຸນ
ແມ່ນແລ້ວຈ້ຳແບກອອກມາ ເຖິງເຄຫາໄວ້ໃຕ້ລ່າງ ຝູງຫມຸ່ຊ້ຳງເຂົາຈ້ຳມາຄູ່ນຸນ
ສ້ວຮູເຂ້ົາຮາກ ນ້ທ້ັງໃບງ່ອນໃຄ່ໃຫ່ງໃບຜນຸງໜາ ແບກໄປນາໃຮ່ແຮກ ນ້ທ້ັງແຮກ
ອ້ນ້ຳພາກຄໍຄວາຍເຂ້ົາລ່ອງເຊ້ືອກ ໃຄ່ຄອງເພ້ືອຄວາມແຮງ ຖ້ືກດ້ນແຮງເພ້ືອຮາກ
ໄມ້ໃຄ່ລວດໄວ້ຫລາຍວັນ ຄາດປາຍໄປທ້ໍ່ໃຮ່ຫວ່ານເຂ້ົາໃສ່ໃນດ້ນ ພຣະບໍ່ອົມຕົກ
ແຕ່ງ ຮາກອອກແບ່ງເປ້ັນໃບ ພ້ອມກ້ນໄປຫລິກອອກ ຫາຕອກມາກ້ືວນ້ິດປາດລ້ົວ
ໃບເສ້ັງ ເຂົາຈ້ຳເອົາໄປຕ້ັງປະສູນຊຸມນຸມກ້ນໄວ້ເຫລ້ືອຫລາບເດ້ັງຮະດາດ ຄາດແລ້ວ
ຫາບກ້ານາດ່ຳ ປ້ັກໃສ່ດ້ນໃສ່ພ້ົງກໍຈ້ຳໄດ້ຫລາຍຕ້ັນ ດ່ຳຫ້ນໜ້າແລະຫ້ນຫລ້ັງໄປ
ນາ ຕ່ານພາສາລາວນ້ານ້ແລະລາວນອກ ດ່ຳອອກແລະດ່ຳກ້ານ ດ່ຳເທ້ົງນ້ານກໍຈ້ຳ
ໄດ້ຫລາຍຕ້ັນ ເຖ້ົາຫລາຍເດ້ືອນກໍຈ້ຳປ່ ໆ ເຂ້ົາປ້ົງແລ້ວກໍຈ້ຳທອ້ງໃບວ້ິ ລ້ນພ້ັດໃບ
ປຸ່ຈ້ິຈ້ິ ໆ ຝູງຫມຸ່ເດ້ັກນ້ອຍກໍຈ້ຳໄປໄລ່ນ້ກຈ້ິບແລະນ້ກຈ້ານປ່າໄດ້ນ້ານ້ກນອກ ປ່າ
ໃຫ້ນ້ານ້ກນອກປ່າໃຫ້ນ້ານ້ກນ້ານ ຫນຸ້ກວ້ານ້ານ້ານປ່າໃຫ້ນ້ານ້ກໄກ້ ເຖ້ົາເມ້ືອເດ້ືອນ
12 ເຈ້ົ້ານ້ຳເຫລ້ືອງຕ້ົກຫ່ ໆ ເຂ້ົານ້ ໆ ເຈ້ົ້ານ້ານ້ານ

ຄວາບອອກ ເຂົ້າຈົ່ງບອກວ່າເຖົ້ານີ້ຈັກເປັນເຖົ້າໃຮ່ແລະພໍ່ນາ ຈົ່ງໄປຫາຫນ່ວງຄອມ ແລະຫນ່ວງໃຜ່ ນາກວາດກວາບເພື່ອງເສັ້ງແລ້ວ ຈົ່ງບອກໝັ້ງແກ່ນແກ້ວ ຍັນປູ່ໃນ ເຮືອນ ໃຫ້ຫາເຫລົ້າເຕົ້າຕອງປາ ຫາລຸງຕາແລະພີ່ນ້ອງ ເອົາໃສ່ກ້ອງກອງຂຶ້ນ ໃຫ້ເປັນກອງແລ້ວ ຈົ່ງໄປຂົນຂວາບຄົ້ລານແລະຫນ້ຽງຫນາກ ມີທ້ຽດອງອ່ອນແລະ ຕອງຂຽວ ມີທ້ຽບອກຄູນບ່ຽວອ່ອນ ມີທ້ຽກະຈວງຈັນຄູ້ຫອມງານ ຕາບພາສາຂອງ ໂລກ ມີທ້ຽໄກ່ຜູ້ໂອກບໍ່ຣະບວນ ສາດສົມຄວນປູລາດ ມີທ້ຽຂົ້ວາດຄັນຫລາວ ປາຍ ແຫລມຫາວສັກຫລາດ ມີທ້ຽເສື້ອຜ້າອາພອນຂາວດີ ມີທ້ຽຫຸ່ນຜ້ຽສີ້ວິດໃຕ້ ມີ ທ້ຽຝ້າບອ່ອນໃຫມ້ຽຄົ້ລ ມີທ້ຽບຸງ 4 ໜ່ວຍຕ້ຽໄວ້ສອບລອບ ເດ້ງຣະດາດຂຶ້ນໃຂ່ວ ຂວາງເຫລືອຕາ ແຫລວໜ້າງ້ວປັກໄວ້ 4 ແຈເຫລົ້າຄູ່ເຮືອງງາບອ້ຽອາດ ຈົ່ງໄປ ອາຣາດກະບາເອົາອາຈານຜູ້ສລາດ ນາບ້ຽສຸດຄູນຂ້ວນວ່າ ສຣີ ສຣີ ມັ້ນແມ່ນມັ້ນໜັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜັ້ນປານຫີນຜາແອ່ນ ໃຫ້ເຈົ້ານັ້ນປານແກ່ນແທ່ນຜາຈຽງຜາຈັນ ໃຫ້ເຈົ້າໜັ້ນ ປານສັນເຂົ້າຫລວງໃກລາດ ໃຫ້:ຈ້ານັ້ນປານອາກາດສູນຕະວັນ ວ່ານາເປ້ຂ້ວນ ເຮືບນາງເຂົ້າຈ້ວທ້ວເຂົ້າຫນ່ວ ກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ັ້ນ້ວັນ ຕ້ນຕ່ຳໆ ເຂົ້າຫນາກເຂືອກໍ່ ໃຫ້ນາສາມ໊ັ້ນ້ວັນ້ ຣວງເພ້ຍເຂົ້າປ້ອງແອ້ວແລະເຂົ້າແຂ້ວ ສະພູ່ພ້ອມບ້ວຫນ້ ຣວງຣີເຂົ້າອ່ອນອ້ວນເຂົ້ານ້ຽຄວາຍ ເນ້ກສວຍໆ ນັ້ນແມ່ນເຂົ້າຣວງຊ້ວງ ເນ້ກຂ່ວງນັ້ນ ເຂົ້າລ່ຳທ່ຽ ລາຍວ່ຽນນັ້ນເຂົ້າຫນາກແຫບ່ວ ເຂົ້າຈົ່ງແບ່ງໄວ້ໃຫ້ຫນຸ່ໃຫ້ໃກ ກໍ່ໃຫ້ ນາສາມ໊ັ້ນ້ວັນ້ ເອົາແຕ່ເຂົ້າກະເຊີ້ນຣວງຫນຸ່ບ ອຸບຣຸ່ບນັ້ນແມ່ນເຂົ້າຄ່ຳ:ເດ ເນ້ກ ແດ ງນັ້ນເຂົ້າເລືອກແຣກ ເນ້ກແຈບນັ້ນແມ່ນເຂົ້າໜ ງ ເປ້ກ ເນ້ກ ຖ ນັ້ນແມ່ນເຂົ້າ ຫນາກກອກ ເນ້ກນອກນັ້ນມ້ັນຫອນ ກ ນ ງ ວ ແມ່ນເຂົ້າປລາດ ສພາດ ນ້ອມນັ້ນແມ່ນ ເຂົ້າຫນາກໃຫ ຫອມພາໃລເຂົ້າງວງຊ້ວງເລ້ນໃຮ່ ກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ັ້ນ້ວັນ້ ວ່ານາເປ້ ຂ້ວນເຂົ້າເດ້ບ ໃຫ້:ເຈ້ານາຈາກປາກນ້ວຕ ວ ລາບ ໃຫ້ເຈ້ານາຈາກປາກຄວາຍຕ ວ ເຂົ້າງ້ອງ ໃຫ້ເຈ້ານາຈາກປາກຊ້ວງຕ ວ ງ ໃ ງ ໃຫ້ເຈ້ານາຈາກປາກກ ວ ງ ແລະ ກະຕ່ານ ໃຫ້ເຈ້ານາຈາກປາກຊ້ວງພາຍຫລາບວ້ນ ໃຫ້ເຈ້ານາຈາກປາກຫນຸ່ຊ້ນ ແລະຫນ ພາຍ ໃຫ້:ເຈ້ານາຈາກປາກນ ກ ຈ ບ:ແລະ ນ ກ ຈ ານ ຄານເຈ້ານ ແລ ວ ທ ວ ບ ນ ໜ ນ

ໄປ ໃຫ້ເຈົ້າມາ ຈາກປາກນົກເອົາຂຸງວຄາບໄປຈັບແຄມຮຸງວແລະປາບພຸ່ນ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມັນ ໃຫ້ເຈົ້າມາເຕັ້ນເບ້ງແລະເຕັ້ນເລ້ົ ໃຫ້ເຈົ້າປູ່ສວັສດີ ກົ່ນສິບປີປ່າ ໃຫ້ບົກ ຈົກສິບປີປ່າໃຫ້ລ້ົ ວ່ານາເປີຂວັນເອີ້ນໃຫ້ເຈົ້ານາຈາກປາກນັ້ງຕົວຄໍແດ ໃຫ້ເຈົ້ານາຈາກປາກແມ ງແຄ ງຕົວປີກອ້ ກະຊ້ານາກກະບຸ ງແຄ ງ ຄັນຫລາວແທ ງ ຫັກຄາບ່ ວ ຂວັນເຈົ້າປ່າຕົກໃຈເນີ ນງາ ເຂົ້ານ ຖືກຕ້ ອງເຂົ້ານ ຈັບແກ ວ ງຕົ້ນອ້ ອຍລ ໍ ທ ່ ຂາກ ໍ ໄດ ້ ມານ ີ ້ ແລ ້ ວ ອ ້ ອຍປາລ ໍ ທ ່ ແຂ ່ ງກ ໍ ໄດ ້ ມານ ີ ້ ແລ ້ ວ ຕ ົ ້ ນເຂ ົ ້ າແຂ ່ ງໃສ ່ ພ າ ຂ ວ ັ ນ ກ ່ ໍ ໄດ ້ ມ ານ ີ ້ ແ ລ ້ ວ ມ ີ ທ ັ ງ ພ ູ ພ ັ ນ ແ ລ ະ ຕ ມ ນ ກ ອ ່ ອ ນ ມ ີ ທ ັ ງ ກ ະ ຈ ອ ກ ຄ ູ ່ ຫ ອ ມ ງ ານ ຕ ານ ພ າ ສ າ ຂ ອ ງ ໂ ລ ກ ມ ີ ທ ັ ງ ໄ ກ ່ ຜ ູ ້ ໃ ອ ກ ຕ ົ ວ ທ ໍ ່ ນ ົ ກ ບ ຸ ງ ມ ີ ທ ັ ງ ໄ ກ ່ ຜ ູ ້ ສ ູ ງ ຕ ົ ວ ທ ໍ ່ ຫ ່ ານ ບ ິ ນ ຜ ່ ານ ຟ ້ າ ກ ່ າ ງ ກ ໍ ້ ແ ຫ ລ ວ ນ ັ ນ ມ ີ ທ ັ ງ ເ ຜ ື ອ ກ ຫ ົ ວ ຊ ັ ນ ມ ີ ທ ັ ງ ນ ັ ນ ຫ ົ ວ ຊ ້ ອ ງ ພ ິ ນ ້ ອ ງ ທ ອ ນ ຫ ລ າ ຍ ຕ າ ຂ ວ ນ ກ ັ ນ ນ າ ແ ວ ນ ນ າ ກ ວ ່ ານ ານ ເ ປ ີ ຂ ວ ັ ນ ເ ອ ີ ນ ໃ ຫ ້ ນ ານ ປ ູ ່ ເ ລ ້ ານ ໍ ້ ພ ັ ນ ແ ຜ ່ ນ ຊ ະ ນ ອ ນ ພ ຸ ງ ງ ເ ພ ີ ນ ຕ ັ ກ ເ ຈ ົ ້ າ ໄ ປ ຕ ໍ ່ ໍ ປ ່ າ ໃ ຫ ້ ຫ ັ ກ ເ ທ ສ ັ ກ ກ ະ ລ ັ ບ ເ ຈ ົ ້ າ ປ ່ າ ໄ ດ ້ ພ ິ ງ ເ ທ ໃ ສ ່ ດ ົ ງ ເ ຈ ົ ້ າ ປ ່ າ ໄ ດ ້ ພ ິ ງ ບ ິ ນ ຫ ນ ີ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ດ ົ ງ ກ ັ ນ ນ າ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ດ ັ ່ ງ ພ ັ ນ ສ າ ດ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ກ ວ າ ດ ກ ັ ນ ນ າ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ດ ັ ່ ງ ເ ກ ົ ້ າ ສ າ ວ ຫ ນ ຸ ່ ມ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ຕ ້ ອ ມ ກ ັ ນ ນ າ ເ ຫ ມ ື ອ ນ ດ ັ ່ ງ ຕ ້ ອ ມ ເ ງ ິ ນ ຮ ຸ ງ ເ ນ ັ ກ ຫ ນ ໍ ່ ງ ຕ ັ ກ ໄ ປ ທ າ ງ ທ ຸ ກ ຄ ໍ ່ ໍ ເ ຊ ົ ້ າ ເ ຫ ລ ື ອ ຫ ລ າ ຍ ເ ນ ັ ກ ຫ ນ ໍ ່ ງ ຕ ັ ກ ໄ ປ ຊ ຸ ້ ຄ ວ າ ບ ຕ ິ ເ ຊ ົ ້ າ ຊ ້ ອ ງ ເ ນ ັ ກ ຫ ນ ໍ ່ ງ ຕ ັ ກ ໄ ປ ຊ ຸ ້ ຄ ້ ອ ງ ເ ກ ົ ້ າ ກ ໍ ້ າ ເ ນ ັ ກ ຫ ນ ໍ ່ ງ ຕ ັ ກ ໄ ປ ຊ ຸ ້ ຄ ໍ ້ ໍ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ເ ກ ົ ້ າ ຫ ມ ໍ ່ ນ ນ ມ າ ເ ບ ້ ງ ເ ນ ັ ກ ຫ ນ ໍ ່ ງ ຕ ັ ກ ໄ ປ ຊ ຸ ້ ກ ້ າ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ເ ຂ ົ ້ າ ຫ ມ ໍ ່ ນ ນ ມ າ ເ ບ ້ ງ ເ ນ ັ ກ ຫ ນ ໍ ່ ງ ຕ ັ ກ ໄ ປ ສ ູ ່ ເ ນ ັ ບ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ເ ນ ັ ່ ງ ນ ານ ປ ູ ່ ເ ຮ ຶ ອ ນ ຂ ານ ເ ຂ ົ ້ າ ເ ນ ັ ກ ຫ ນ ໍ ່ ງ ຕ ັ ກ ໄ ປ ເ ອ ົ າ ຜ ູ ້ ເ ຖ ົ ້ າ ໃ ຫ ້ ນ ານ ເ ລ ົ ້ າ ຂ ານ ຂ ອ ງ ນ ານ ເ ປ ີ ຂ ວ ັ ນ ເ ອ ີ ນ ເ ພ ີ ນ ຕ ັ ກ ໃ ສ ່ ດ ົ ງ ປ ່ າ ໃ ຫ ້ ບ ິ ນ ຫ ນ ີ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ົ ້ າ ນ າ ລ ້ ງ ງ ຊ ີ ວ ິ ຕ ອ ິ ນ ຊ ີ ທ ັ ງ ໂ ລ ກ ບ ່ ຮ ິ ໂ ພ ກ ລ ້ ງ ງ ພ ຣ ະ ພ ຸ ດ ທ ະ ສ າ ສ ນ າ ທ ຸ ກ ຄ ໍ ່ ໍ ເ ຊ ົ ້ າ ຕ ຣ ານ ໍ ່ ເ ທ ົ ້ າ ໆ ຫ ້ າ ພ ັ ນ ພ ຣ ະ ວ ັ ດ ສ າ ກ ່ ໍ ຂ ້ າ ເ ທ ົ ້ ນ ອ ະ ຫ ັ ງ ໃ ພ ຊ ະ ນ ້ ງ ພ ິ ດ ຊ ະ ຄ ັ ້ ງ ນ ະ ນ ະ ຫ ະ ທ ະ ບ ັ ງ ໃ ຊ ບ ະ ຖ ຸ ພ ະ ວ ັ ງ ໃ ຊ ບ ະ ນ ັ ງ ຄ ະ ລ ະ ໃ ຊ ບ ະ ນ ຫ າ ນ ຸ ງ ຄ ຸ ນ ອ ອ ະ ນ ຸ ນ ະ ນ ູ ລ ນ າ ຫ ນ ຸ ລ ູ ງ ສ ວ າ ຫ າ ບ ະ

๑๐ สู่ขวัญนาค

กุลบุตผู้มีสัทธาบวชในพระพุทธะสาสนา ก่อนจะบวชมีพิธีสู่ขวัญให้เพื่อเป็นสิริมูงคุน วอฤกามโพชฌงผล คือ อายุ วัณนะ สุขะ พะละ

ຄຳສູ່ຂວັນນາຄ

ສຣີ ສຣີ ສຣີສິກທິ ໄຊຍະມັງຄະລານາຄີ ສວັສດິບາວໂຍກ ເຄາະຮ້າຍໂຫກ ຫາຍຫນີ ອັນຕຣາຍຮາຄີຫາຍສ່ວງເຂັດຂວ້ງຮ້າຍສຸຫນີ ເຄາະເຂັນຜີວິນາງນໍຣີສາດ ຫນີໄກ ພຸດທາໄປຂົ່ມເພ້ເຕຊະຝູງນາງ ທັມບັນດາງຜັນຖິບເຄາະຮ້າຍຣິບເຊຫນີ ສັງຄາຕີຝູງຮ້າຍ ເຕຊະຮ້າຍຝູງເຂັນປ່າໄດ້ເປັນອັນຕຣາຍສັງຈັກສ໋ງ ທຸກຮ້າຍບ໋ງ ທ໋ງມຕົນ ໃຈກັ້ງວົນເດືອນຮ້ອນ ສັບພະເຄາະຂ້ອນຫາຍເສ້ງອັກຊະໃນວັນນີ້ (ຕິຄ້ອງ 3 ທີ)

ສຣີສຣີສຸມັງຄະລະ ສຸພະສະວັສດິວິເສດ ອະດິເຣກໄຊຍະສຣີ ສວັສດິຈ໋ງມີ ແກ່ປຸງຂ້າທັ້ງຫລາຍ ທັ້ງນໍຣະເທນາງນາກຄຸດ ເທວະບຸດເທນບຸດາອິນພຣົມ ຍົມ ຣາຊາ ຈຕຸຣາທັ້ງ 4 ທຸກທີ່ພ້ອມຈັກກະວານກັບທັ້ງພູມີສຖານເຈ້າທີ່ ຈ໋ງພ້ອມ ກັນນາຊຸມຊຶ້ນຍິ່ນດີ ເຊີ້ງມັງຄະລະຣາສຣີອັນພິເສດ ວັນນີ້ພຣະເກດເຂົ້າສູ່ຣາສີ ເປັນ ວັນດີສຸດຂນາດ ອິນທະພາດພ້ອມຕຣີບາງ ທັ້ງນາວາງຄາດຄູ່ຕັ້ງເປັນຫມູ່ປູ່ສອນ ລອນ ພຣະອາທິດຈອມຈັນທະລຶກ ອັງຄານຖືກມະຫາໄຊ ພຸດ ພະຣິຫັດໄປເປັນ ໂຍກ ສຸກ ເສົ້າໄດ້ອະນຸດຕະໄຊກພ້ອມລັກຂນາ ວັນນີ້ຕາມຕຳຣາວ່າໄດ້ ລຶກ ຖືກ ຫນ່ວບຊື່ວ່າອຸດຕະມະຣາສີ ເປັນວັນດີ ວັນດີຖືອະນຸດຕະໄຊກ ອຸດຕະ ມະໂຍກ ອຸດຕະມະຣາຊາ ອຸດຕະມະໄຊບາ ອຸດຕະມະເສດຖາ ວັນນີ້ເປັນວັນລາ ພະອັນລ້ຳເລີດປະເສີດນຸງຄຸລ ປຸນແປງດີແຕ່ງແລ້ວ ພາຂວັນແກ້ວບົກບໍ່ມາ ມີ ທັ້ງທ້າວພຣະບາເສນາແລະອຳນາດ ມີທັ້ງນັກປຣາດພ້ອມມວນມາ ມີທັ້ງລຸງຕາ ແລະພໍ່ແມ່ ທັ້ງເຖົ້າແກ່ແລະວົງສາພີ່ນ້ອງ ພ້ອມກັນມາປູ່ຂອນລອນຖ້ວນຫນ້າໂຫລ ຫລັ່ງເທກັນມາທັ້ງບ໋ງຊາຍແລະສາວບ່າວ ໃຈດີດອ່າວຫນ້າຍິ່ນດີເພື່ອຈັກມາບາສີ ເຈ້ານາກ ເຈ້າຈັກໄດ້ພັດພາກຫ້ອງເຕຫາຈັກໄດ້ລາປົດຕາແລະນາງດາອອກໄປບວດ ສ້າງຜນວດໃນສາສນາ ເຈ້າກໍເຫັນສັງຂາຣາເປັນທຸກຂ້ງ ອະນິດຈ້ງອະນັດຕາ ບໍ່ ຮມັ້ນບໍ່ທ່ຽງຮູ້ບົດບ່ຽງໄປມາ ເປັນອະນິດຈາບໍ່ເລີກແລ້ວບໍ່ໄດ້ວ່າຫນຸ່ມແລະຊາຣາ ຮູ້ ບ້ງເກີດໂຣຄາ ແລະພະຍາດບໍ່ໄດ້ຂາດຈາກມະຣະນາ ເຈ້າກໍຄິດເຖິ້ງຄຸນບິດາມານດາ

ภา ได้ล้างมาเฝังอังยาก ล้างลำบากทุกอังคิงแต่ปู่ในอุทองท้องแม่ลำบากแท้เหิงงาม เจับระภางหนักหน่วงท้องคิงของเผักแสบร้อนแม่ก่ำก่อยพงอิด เจ้าก่ำปู่ในกำหนิด 10 เดือน บ่ระบวนถ้วงทะสะมากแล้ว เจ้าก่ำจ๊ำถากแถ้วออกจากท้องแม่มางภา มั้นท้องมาเลิดแล้วลูกแก้วแม่เป้งชาย ฝูงตายายก่ำชื่นชื่นบ่บิกบั้นเจ้าออกมา ลางคิงหาไม้ไค้แล้วจ๊ำถักสายแหน่แผ่สายบึ ลางคิงถือบวยน้ำล้าง ลางคิงจ๊ำเอาผ้าผืนกว้างมาตุ้มห่อแม่ก่ำอุ้มบิกในอิกแล้วจ๊ำบิกเจ้าใส่ในเผิา แม่จ๊ำเอาเข้าป้องแลอังแลสามถาบ แม่ก่ำอาบน้ำแล้วแลสามที แม่ก่ำฮักสีแลลูบไล้แม่ก่ำเอาใจใส่ทุกถ่ำเช้าบ่มีถา ถังว่าเถิงระดูปีใหม่มารอดแล้ว ฟ้าแผดร้องสงถังแม่ก่ำอุ้มเจ้าใส่ในอิก แม่ก่ำบิกเจ้าใส่ในอู่ และก่ำอุ้มอู่กินนิม แม่ก่ำชิมลูกแก้วถังว่าล้างใหย่แล้วพ่แล่นหลิ้นไปมา ตามพาสีพาสาเถ้อยอนระฆ่อนหน้าแล้วใหย่เป้งถิน เจ้าถึดเถิงถำกั้วอินถั่งแถ้นหนักหน่วงแหน้นในใจ ถึดอาไลบ่แล้วถึดแล้วปากไปบอดในสาสนา เจ้าก่ำถึดเถิงคุนบิดามางภาเป้งอังบึ๋ง เจ้าก่ำจ๊ำอำลาอุสาหาเข้ามาบอดสร้างผงอดเป้งสามเนน เจ้าก่ำรงสึกอาบิกหะสะลิลาหัมมะวิเสดได้แล้ว บัดนี้อายุเจ้าก่ำได้เถิงเยดเข้า 20 ปีบ่ระบวนดีถักแน่ ฝ่งพ่แม่จ๊ำจัดหาบอกสักหาเถิงบ้านพี่น้อง ตามพวกพ้องและมิตสะหาย บางผ่องสักหาหลายได้เสื้อสาด เป้งของอาสนะปูนอนบางผ่องมีสักหาได้ผ้าจ้วมและผ้าพาด บางผ่องได้ผ้าอาดทั้งไตร ด้วยใจใสสุดขนาด บางผ่องได้บาตะและผ้าสะบิ๋ง บางผ่องได้ถุงและน้ำเต้า ไม้เท้าและถังตาระบัด มีดถักเลบและก้องเขัน ถิงสำและเถื่องปะถับบ่อีขางบ่อีโพก บางผ่องได้ไตกถ้วยและถังหิ เหลักจางถีอันถิมก้า กับท้างเสื้อสาดอาสนะท้างถีลานะและหมู่งหมาก ดูหลากถ้วยเถื่องบ่อีขางเป้งของเจดบาทาง อังล้ำบึ๋ง เพื่อปากะทับหน้าพระแก้วมิ๋งเมดไตร ขอป่าได้หิวระไวปู่ในโลก ขอให้พ้นจากโลกโสกา ขอให้ได้เกิดในกุสีกาล้ำเลิดเมื่องแก้วเกิดยอดนิระ

ພາບ ເປັນທີ່ສຸຂສຳຣານລືເດຊ ຂໍໃຫ້ພົ້ນຈາກທຸກຂາເວດປຸ ສບາຍດີ ສັດຕະ ທັມມາ ວຸດທັມທັ7 ປະການດີ ອາຍຸ ວັນນະ ສຸຂະ ພະລະ ຍະໂຣຄະບະດ້ວນ 5 ປະດິ ພານະດ້ວນ 6 ອະທິປະໄຕຍະພະວະດ້ວນ 7 ຈົ່ງສເດັດເຂົ້າມາຮັກສາ ບັ້ງຂັນທະສັ ດານແຫ່ງເຈົ້າ ຕຣາບຕໍ່ເທົ້າຫ້າພັນວັດສາກໍ່ຂ້າເທີ້ນ (ຜູ້ຫນຶ່ງໄກ້ຄ້ອງໃຫ້ ຕີຄ້ອງ 3 ທີ ສ່ຽງໃຜດີໃຫ້ຮ້ອງເອົາໄຊຍ໌ ໄຊໃຍ)

ສຣີ ສຣີ ສຸນັ້ງຄະລະ ສຸຂະ ສວັສດີ ບັດນີ້ຂ້ອຍຈັກເຊີນເອົາຂວັນສົມສີເຈົ້ ນາຄນາເຕົ້າ ຂ້ອຍຈັກເຊີນເອົາຂວັນຝ່າຍນາຄເຈົ້າເຂົ້ามาໂຮມ ອັ້ກຊະໃນມື້ນີ້ວັນນີ້ ວ່າມາເປີຂວັນເອີ້ຍ ຂວັນຫົວເຈົ້າຫາກໄດ້ໄປຢູ່ວັ້ງນ້ຳເລິກນ້ຳປາກໍ່ໃຫ້ ມາມື້ນີ້ວັນນີ້ ຫລອນວ່າຂວັນເຈົ້າໄປປູ່ໃນນາຕ່າງດ້ານ ກໍ່ໃຫ້ມາມື້ນີ້ວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າຫາກໄດ້ໄປຊົມ ຊົ້ມດອນສາວອ່ອນນ້ອຍ ກໍ່ໃຫ້ມາມື້ວັນນີ້ ມາເປີຂວັນເຈົ້ານາຄເອີ້ຍ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ ໄປຊົມຊະນີໄກ່ແກ້ວຂັນເຈ້ວ ໆ ປູ່ພູພາ ຢ່າໄດ້ໄປຊົມຝູງຫມູ່ທວຍຄຳແລະເນື້ອ ເຖົ້ອນ ຢ່າໄດ້ໄປປູ່ເປັນເພື້ອນຝູງຜີ ຂວັນເຈົ້າຢ່າໄດ້ໄປເດີນຄີຣີແລະນອກເຂດ ຂວັນ ເຈົ້າຢ່າໄດ້ໄປຊົມຫມູ່ລີງຄ້າງເຖົ້າ ຫມູ່ນົກເຄົ້າແລະເສືອສີ ຄວາຍກະທິງແລະແຣດ ຊ້າງ ຢ່າໄດ້ຫລີງເຂົ້າເຖົ້ອນກວາງຄ້ຳຫມູ່ຄູ່ຫາ ທັ້ງວັ້ງປ່າແລະສະໃຫ່ງ ຊົ້ນຊ້ອຍ ໃສ່ນາງນາ ດູດະການຕ່ານຊະໜູ ຜັກບ້ຽງແລະຫມູ່ບົວທອງທລົງເກສອນຫອມ ຫ່ວງເຮ້ຳ ຂວັນເຈ້ານາກຈົ່ງເຂົ້າໂຮມ ອັ້ກຊະໃນມື້ນີ້ວັນນີ້ ໃຫ້ມາຢູ່ໃນໃຈທຸກເມື້ອ ໃຫ້ ມາຢູ່ ໃນເນື້ອທຸກບານ ຢ່າໄດ້ ມີຄວາມກັ້ງວົນ ແລະເດືອດຮ້ອນ ຢ່າໄດ້ ຄິດຄັ້ງ ຂ້ອນຫົ ຣະໄທ ໃຫ້ເຈ້ານາຣງນເຮົ້ານພຣະວິໃນປົດກອັ້ກຖາໄຂເຮືອງຣອດ ຮຸ່ງແຈ້ງຣອດ ໂສດາໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ເທສນາສອນສັ່ງເປັນເຈ້ານັ້ງພິຈາຣນ ຂໍໃຫ້ເຈ້ານາຄມີອາຍຸຍືນນານ ໄດ້ເປັນທ່ານສົມພານບຸນກວ້ານຢູ່ສົບສ້ານໃນທັ້ມ ຈັດຕາໃຣ ທັມມາ ວັ້ດຖັ້ນຕິ ອາຍຸ ວັນໃນ ສຸຂັ້ງ ພະລັ້ງ ຂໍໃຫ້ເຈ້ານາຄມີອາຍຸຍືນຍາວ ວັນນະນາພາຜິວຜ່ອງ ສຸຂະສ່ອງເຫລືອຫລາຍ ພະລະກຳລັ້ງກາຍວາຈາໃຈຈົ່ງມີນາກ ຂໍໃຫ້ເຈ້ານາຄມີ ອາຍຸຍືນໄດ້ຮ້ອຍຂວບ ພຣະວັດສາ ໃຫ້ເຈ້ານີເຕຊາເຣືອງກາບ ຊຸນະພາບເພ້ຝູງຫມູ່ ໂພບໂພ ຢ່າໄດ້ ມີຄວາມຈ້ຽໃຈນາບງາ ຢ່າໄດ້ມີຜ້ຽງໃຫ້ແລະເຫົ່ງສາ ໃຫ້ ມີໃຈ

ກະຮຸນາບ້ວງກວ່າເກົ່າ ຈົ່ງໃຫ້ໄດ້ເປັນເຈົ້າຝ່ານທັງບົດໃຫ້ປາກົດເຮືອງລືຊາ ໃນສາສນາ ຂອງພຣະພຸດທະເຈົ້າ ໃຫ້ນາຄເຈົ້ານິເຕຊະເປັນດັ່ງແສງພຣະສຸຣິຍາອາທິດປະສິດ ທິເຕໂຊວະໂຣທະຣາທິຣາຊ ເປັນດັ່ງອິນທາທິຣາຊທ້າວພຸມິນ ທັງແຜນດິນໂຍບ ອ່ອນນ້ອມ ທຸກທ່ານທ້າວສາທຸການ ນາຍວບທານຊົມຊື່ນ ບົກບື່ນໃຫ້ຂອງດີ ບ່ເອງ ກະສຸຂີຕ້ັ້ງຕໍ ຄິດຮອດທ່ໍສົມພານ ຖວາຍອາການທຸກເມ້ືອ ເຮືອງເຮ້ືອແກ້ວເງິນຄໍາ ແຮ່ບູຊາແລທຸກຄໍ່າເຊ້ົ້າ ຕຣາບຕ່ໍເທ້ົ້າເຖິງຊີວັ້ງ ໃຫ້ມີຫວ້ັງຄອງຊີບສ້ວ້ງທູຣະອ້ວ້ງ 3 ປະການ ຮ່ງກັມມະຖານໄດ້ ທີ່ຖ້ວນ ໄດ້ຄົບລ້ວນທຸກສ່ິງອັນ 8 ຫມ່ືນ 4 ພັນ ພຣະທັມມະຂັນ ໃຫ້ເຈ້ົ້າຮູ້ ປ່າໃຫ້ຫ້ວຄິດປູ້ທຣ່ິງປັນຍາ ຈົ່ງໃຫ້ມີສາມັກຄາພ່ງ ພ່ໍາພ້ອມ ໃຈອ່ອນນ້ອມໃຫ້ທັນ ເຈ້ົ້າຢາໄດ້ ມ່ືຄວາມຄິດນ່ໍາທ່ວ້ງໂລກ ຂໍໃຫ້ພ້ົ້ນຈາກ ເສ້ົ້າໂສກໂສກາ ໃຫ້ເຈ້ົ້າມ່ືຄວາມສຸຂາປ່າເດ່ືອດຮ້ອນ ທຸກຄໍ່າເຊ້ົ້າບ່ໍຄາດບ່ໍຄາ ຈົ່ງອໍ່ານວາຍບາດຄາຖາໄວ້ວ່າ ໂຊຍະຕູພະວັ້ງ ໂຊຍະມ້ັງຄະລະ ໂຊຍະມະຫາມຸງຄຸນ ຄວາມສຸຂສົມບູນ ຈົ່ງມ່ີແກ່ເຈ້ົ້ານາຄ ທຸກພາກທຸກປະການກ່ໍຂ້ານ້ົ້ນ(ຕ່ີຄ້ອງ 3 ທ່ີ ແລ້ວໃຫ່ເອົາໄຊ້ 3 ທ່ີ ฯ

ສູ່ຂວັນນ້ອຍ ກ່ອນແຕ່ງງານ

ການສູ່ຂວັນນ້ອຍນ່ີ ທັ້ງເຮ່ືອນຜູ້ຫ່ຍິງແລະຜູ້ຊາຍ ເຂົ້າຈັດພາຂວັນໄວ້ເຮ່ືອນລະ ພາກ່ອນຈະນາເຂ້ົ້າພາຂວັນໃຫ່ງ່ຮ່ວມກັນ ຈະຕ້ອງມ່ີການສູ່ຂວັນກ່ອນ ເອ້ີນຊ່ືວ່າສູ່ ສູ່ຂວັນນ້ອຍ.

ຄໍາສູ່ຂວັນນ້ອຍກ່ອນແຕ່ງງານ:

ສ່ີ ສ່ີ ວັນນ່ີເປັນວັນດ່ີ ວັນດ່ີຖ່ືອະນຸດຕະໂຊກ ໂຕກໃບນ່ີແມ່ນໂຕກໄມ້ຈັນ ຂັນໃບນ່ີແມ່ນຂັນໄມ້ແກ້ວ ຂຸນນາງເພ່ີນຕ່ີກແຕ່ງແລ້ວ ຈົ່ງໃຫ້ຂ້ອຍບ່ໍນາຮ່ງກເອົາ ຂວັນວ່າ ເອ່ີ ຕາຕະ ປ່ີຍະ ປຸຕຕະ ປຸເຣຖະ ມະມະ ປາອະນ່ີ ຫະຫະບ້ົ ເມ ພ່ີສ່ີນຈ່ີຖະ ກະໂຣຖະວະຈະບ້ົ ມະມະ ອາຄັດສາຫ່ີດ ດ້ັ່ງນ່ີເປັນເຄ້ົ ຂວັນເຈ້ົ້າຈ່ົ້ງ ເຂ້ົ້ามา ບັດນ່ີຂ້ົ ຈັກເລ່ົ້າພາກພ້ົ້ນດາຣາ ແຕ່ຄາວແມ່ເຈ້ົ້າຖ່ືພາປະຕ່ິສ່ີນທ່ີຮ່ວ່ມ

ທ້ອງ ເຂົ້າສູ່ທ້ອງແມ່ນາງດາ ຄັນນານມາໄດ້ 10 ເດືອນລ່ວງແລ້ວ ແມ່ເຈົ້າຈົ່ງສະ
ເທືອນວ່າເຈັບປວດທ້ອງ ຝ່ງພີ່ນ້ອງຈົ່ງໄດ້ແຫລ່ນມາຫາ ທັງຕາຍາຍເພິ່ນກໍ່ຂຶ້ນມາ
ລ່ຳ ແມ່ເຈົ້າຊ້ຳ: ຈັບປູ່ຣີຣັກຣີຣ່ອນນອນແລ້ວຜັດລຸກແມ່ເຈົ້າເຈັບຊີ້ວຸກ ແມ່ເຈົ້າເຈັບ
ຊີເຊືອນໃຫ້ ກ້ຽກເກ້ອນໄປນາ ເຫນ້ອນດັ່ງຊີ່ວ່າຈັກຂາດ ເປັນດັ່ງຈັກມະຣະນາດນ້ຽງ
ຕາຍໄປ ແມ່ເຈົ້າທົ່ນບໍ່ໃຫວຈົ່ງນ້ອຍ ຫນ້ອຍຫນ້ຽງບໍ່ມີນານ ແມ່ເຈົ້າຈົ່ງປະສຸດລຸກ
ມີ:ຈາກອຸທອນ ແມ່ນຜູ້ຫນ້ຽງເຈົ້າຕົກຫວາຍ ແມ່ນຜູ້ຊາຍເຈົ້າຕົກຂວ່ຳ ແມ່ເຈົ້ຳ
ຊ້ຳເຟັນບ້ານຢູ່ຖ່ນງວາ ບາງພ່ອງມີຄວາມຫາສາບແຫ່ ບາງພ່ອງແພ່ສາບບ ສອງມ
ໃຈນລູບລ້ຽ ແລ້ວຈົ່ງໃຈນເຈົ້າໃສ່ຖ້ຽກວ້ຽງໄປພອກພ້ຽນ ໄປພ້ຽນພ້ຽປ່ານົກເຄ້ົ້ານັ
ຮ້ຽຮ້ອງກຸກເອົາຂວັນວ່າ ກຸກຸ ກຸກຸກກຸກກ ແມ່ນລຸກສູເອົາສາວັນນ້ຽ ກາຍວັນນ້ຽແ:ນ
ລຸກກ ແມ່ເຈົ້າຈົ່ງລ້ຽງແລ ແມ່ເຈົ້າຈົ່ງອຸ້ມຊູໃສ່ອູ່ ແມ່ເຈົ້າຈົ່ງປຸ່ໃນໄຟ ໃກວເຈົ້ຳ
ໄປມາປູ່ຕ້ອນໆ ແມ່ເຈົ້າກິນນ້ຳຮ້ອນປາກເປ້ືອຍພອງສຸກ ໄຟແຮງລຸກແມ່ເຈົ້າຫົ່ນ
ຫວາຍ ອໍຣະທົ່ນອໍຣະທວຍຫົ່ວໃຈໃກວໄດ້ດ່ຳປ້ອຍ ຂວັ:ອ່ອນນ້ອຍດ່ຳຫລ້ຳປ່າໄດ້
ວ້ອນ ເຈົ້າຈົ່ງນອນປູ່ອູ່ສາຍຝ້ານ ເຈົ້າຈົ່ງນອນປູ່ອູ່ສາຍໃຕມ ພ່ໍແມ່ເຈົ້ານ້ຽຈົ່ງໃຈ
ຮັກຮ່ ອັນນ້ຽຫາກແມ່ນທັນມະຊາ:ພ່ໍປົດຕາເຈົ້ຳແລ້ວ ອັນນ້ຽຫາກແມ່ນທັນມະຊາດ
ແມ່ຄ້ຽເຈົ້ຳແລ້ວ ນົມເຈົ້ຳຮ້ຽວກ່ໍໃຫ້ເຈົ້ຳຄ່ອບກົ່ນ ຜ້ຳ:ກ້ຽພ້ຽນແມ່ເຈົ້ຳຫົ່ນເຈົ້ຳໄວ້ເດ ກ
ຊັກໃຊ້ເຈົ້ຳຕົ່ນກົ່ນນົ່ນ ແມ່ເຈົ້ຳນ້ຽຊົ່ນບໍ່ເປ ວ:ແມ່ກຳເນ ດຈົ່ງຫນ່ຽຍຈົ່ງຊ້ຽ ເຮ ດລ້ຽ:ວ້ຽ
ເອົ:ຈົ່ງໄດ້ໄລ່ຄ່ຳ ເຈົ້ຳນ:ແລ້ວ ນ ດນ້ຽຈົ່ງໄດ້ນ:ເກ ດ ເປັນລຸກແກ້ວ ພ່ໍແມ່ບຸນເຮ ຍ
ຄ່ຳເຫລ ຍສ ລະໃຕມ່ ໃພ:ໃຊຍະໃຫ້ນ:ຄູນນ:ບ່ໍເຈົ້ຳເ ໃພ:ສ ໃສຈະແຈ່ນຫນ້ຳ
ຜູ້ແກ່ກ້ຳໃຫ້ນ:ຄູນນ:ບ່ໍເຈົ້ຳເ.

ຄົນ:ຫ:ນແ:ນ່ນສ້ຽ:ຣ ບ:ໃຫ້ນ:ຄຸນນ:ບ່ໍເຈົ້ຳເ ໃຫ້ ຣ ບ:ນ:ເອ:ຂວັນ ຶນນ:ປ່ຳ
ໄດ້ທ່ຽ:ວ ພ່ໍ:ແ:ເຈ້ຳ:ນ:ຽ:ຫ:ນ:ຽ:ວ:ອ:ນ:ຫ:ວ ທ:ງ:ຕ:ຍ:ຍ:ແ:ລ:ປ:ປ:ຳ ພ:ອ:ມ:ກ:ນ:ເ:ນ:ຊ:ຊ:ວ
ເອ:ຂ:ວ:ນ:ວ:ຳ ອ:ຄ:ດ:ສ:ຫ: ຂ:ວ:ນ:ເ:ຈ:ຳ:ຈ:ົ:ງ:ເ:ຂ:ົ:ຳ:ນ:ຳ:ຕ:ຳ:ຕ:ະ ດ:ຸ:ຣ:ຳ:ເ:ຈ:ຳ:ລ:ູ:ກ:ຣ:ັ:ກ:ແ:ມ:ˋ ອ:ັ:ດ:ຊ:ະ
ໃ:ນ:ວ:ນ:ນ:ີ:ແ:ນ:ˋ:ນ:ວ:ນ:ດ: ວ:ນ:ມ:ີ:ສ:ີ:ເ:ຄ:ົ:ຳ:ຄ:ຶ:ນ: ເ:ປ:ັ:ນ:ວ:ນ:ດ:ີ:ຫ:ລ:ິ:ນ:ລ:ຳ:ພ:ານ:ແ:ພ:ˋ:ສ:ັ:ດ:ວ: ຫ:ມ:ˋ:ຄ:ຸ:ນ:ດ:ູ:ວ:ˋ:ຳ
ເ:ປ:ັ:ນ:ວ:ນ:ໄ:ຊ:ກ ວ:ນ:ຫ:ານ:ໃ:ສ:ກ:ສ:ັ:ນ:ພ:ະ:ໄ:ອ:ຄ:ານ ຂ:ວ:ນ:ລ:ູ:ກ:ຈ:ົ:ງ:ມ:າ:ຈ:ະ:ເ:ຣ:ີ:ນ:ສ:ີ:ສ:ິ:ນ:ບ:ັ:ດ:ເ:ທ:ົ:ˋ:ຳ:ເ:ˋ:ຳ

ຄົນ:ຫ:ານ:ແ:ນ:ˋ:ນ:ສ:ˋ:ງ:ຄ:ຣ:ີ:ບ:ໃ:ຕ:ˋ:ນ:ານ:ຸ:ນ:ນ:ານ:ˋ:ເ:ຈ:ˋ:ຳ:ເ:ນ:ˋ ໃ:ຫ:ˋ ຣ:ີ:ບ:ˋ:ນ:ˋ:ຳ:ເ:ອ:ˋ:ຂ:ວ:ນ:ˋ:ຶ:ນ:ນ:ານ:ˋ:ປ:ˋ:ຳ
ໄ:ດ:ˋ:ທ:ˋ:ງ:ວ ພ:ˋ:ແ:ເ:ຈ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ງ:ຫ:ນ:ˋ:ງ:ວ:ອ:ນ:ຫ:ວ ທ:ˋ:ງ:ຕ:ˋ:ຍ:ˋ:ຍ:ແ:ລ:ະ:ປ:ˋ:ຸ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ ພ:ˋ:ອ:ມ:ກ:ˋ:ນ:ເ:ˋ:ນ:ˋ:ຊ:ˋ:ຶ:ˋ:ຊ:ˋ:ິ:ວ
ເ:ອ:ˋ:ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ຳ ອ:ˋ:ຄ:ˋ:ດ:ˋ:ສ:ˋ:ຫ: ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ຈ:ˋ:ົ:ˋ:ງ:ˋ:ເ:ˋ:ຂ:ˋ:ົ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ານ:ˋ:ຕ:ˋ:ານ:ˋ:ຕ:ˋ:ະ ດ:ˋ:ຸ:ˋ:ຣ:ˋ:ານ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ລ:ˋ:ູ:ˋ:ກ:ˋ:ຣ:ˋ:ັ:ˋ:ກ:ˋ:ແ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ ອ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ຊ:ˋ:ະ
ໃ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ນ:ˋ:ີ:ˋ:ແ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ດ: ວ:ˋ:ນ:ˋ:ມ:ˋ:ີ:ˋ:ສ:ˋ:ີ:ˋ:ເ:ˋ:ຄ:ˋ:ົ:ˋ:ຳ:ˋ:ຄ:ˋ:ຶ:ˋ:ນ: ເ:ˋ:ປ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ດ:ˋ:ີ:ˋ:ຫ:ˋ:ລ:ˋ:ິ:ˋ:ນ:ˋ:ລ:ˋ:ຳ:ພ:ˋ:ານ:ˋ:ແ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ວ:ˋ: ຫ:ˋ:ມ:ˋ:ຄ:ˋ:ຸ:ˋ:ນ:ˋ:ດ:ˋ:ູ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ
ເ:ˋ:ປ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ໄ:ˋ:ຊ:ˋ:ກ ວ:ˋ:ນ:ˋ:ຫ:ˋ:ານ:ˋ:ໃ:ˋ:ສ:ˋ:ກ:ˋ:ສ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ພ:ˋ:ະ:ˋ:ໄ:ˋ:ອ:ˋ:ຄ:ˋ:ານ ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ລ:ˋ:ູ:ˋ:ກ:ˋ:ຈ:ˋ:ົ:ˋ:ງ:ˋ:ມ:ˋ:ານ:ˋ:ຈ:ˋ:ະ:ˋ:ເ:ˋ:ຣ:ˋ:ີ:ˋ:ນ:ˋ:ສ:ˋ:ີ:ˋ:ສ:ˋ:ິ:ˋ:ນ:ˋ:ບ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ເ:ˋ:ທ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ

ຄົນ:ຫ:ານ:ແ:ນ:ˋ:ນ:ສ:ˋ:ˋ:ງ:ຄ:ຣ:ີ:ບ:ໃ:ຕ:ˋ:ນ:ານ:ຸ:ນ:ນ:ານ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ເ:ນ:ˋ ໃ:ˋ:ຫ:ˋ: ຣ:ˋ:ີ:ˋ:ບ:ˋ:ນ:ˋ:ຳ:ເ:ˋ:ອ:ˋ:ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ຶ:ˋ:ນ:ˋ:ນ:ˋ:ານ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ
ໄ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ທ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ວ ພ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ຫ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ວ:ˋ:ອ:ˋ:ນ:ˋ:ຫ:ˋ:ວ ທ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ຕ:ˋ:ˋ:ຍ:ˋ:ˋ:ຍ:ˋ:ແ:ˋ:ລ:ˋ:ະ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ ພ:ˋ:ˋ:ອ:ˋ:ມ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ຊ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ິ:ˋ:ˋ:ວ
ເ:ˋ:ອ:ˋ:ˋ:ຂ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ຳ ອ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ: ຂ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ˋ:ໃ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ະ:ˋ:ˋ:ໄ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຕ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຕ:ˋ:ˋ:ະ ດ:ˋ:ˋ:ຸ:ˋ:ˋ:ຣ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ູ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ຣ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ˋ
ໃ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ດ: ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ຶ:ˋ:ˋ:ນ: ເ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ິ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ: ຫ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ຸ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ູ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ
ເ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ໄ:ˋ:ˋ:ຊ:ˋ:ˋ:ກ ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ໃ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ະ:ˋ:ˋ:ໄ:ˋ:ˋ:ອ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ານ ຂ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ູ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ະ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຣ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ິ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ບ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ທ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ
ຜ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ໃ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ຸ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ບ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ

ຄົນຫານແມ່ນສ້ຽຣີບໃຫ້ນ:ຄຸນນ:ບ່ໍເຈົ້ຳເ ໃຫ້ ຣ ບ:ນ:ເອ:ຂວັນ ຶນນ:ປ່ຳ
ໄດ້ທ່ຽ:ວ ພ:ˋ:ແ:ເ:ຈ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ຽ:ຫ:ນ:ˋ:ຽ:ວ:ອ:ນ:ຫ:ວ ທ:ˋ:ງ:ຕ:ˋ:ຍ:ˋ:ຍ:ແ:ລ:ະ:ປ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ ພ:ˋ:ອ:ມ:ກ:ˋ:ນ:ເ:ˋ:ນ:ˋ:ຊ:ˋ:ຶ:ˋ:ຊ:ˋ:ິ:ວ
ເ:ອ:ˋ:ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ຳ ອ:ˋ:ຄ:ˋ:ດ:ˋ:ສ:ˋ:ຫ: ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ຈ:ˋ:ົ:ˋ:ງ:ˋ:ເ:ˋ:ຂ:ˋ:ົ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ານ:ˋ:ຕ:ˋ:ານ:ˋ:ຕ:ˋ:ະ ດ:ˋ:ຸ:ˋ:ຣ:ˋ:ານ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ລ:ˋ:ູ:ˋ:ກ:ˋ:ຣ:ˋ:ັ:ˋ:ກ:ˋ:ແ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ ອ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ຊ:ˋ:ະ
ໃ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ນ:ˋ:ີ:ˋ:ແ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ດ: ວ:ˋ:ນ:ˋ:ມ:ˋ:ີ:ˋ:ສ:ˋ:ີ:ˋ:ເ:ˋ:ຄ:ˋ:ົ:ˋ:ຳ:ˋ:ຄ:ˋ:ຶ:ˋ:ນ: ເ:ˋ:ປ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ດ:ˋ:ີ:ˋ:ຫ:ˋ:ລ:ˋ:ິ:ˋ:ນ:ˋ:ລ:ˋ:ຳ:ພ:ˋ:ານ:ˋ:ແ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ວ:ˋ: ຫ:ˋ:ມ:ˋ:ຄ:ˋ:ຸ:ˋ:ນ:ˋ:ດ:ˋ:ູ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ
ເ:ˋ:ປ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ໄ:ˋ:ຊ:ˋ:ກ ວ:ˋ:ນ:ˋ:ຫ:ˋ:ານ:ˋ:ໃ:ˋ:ສ:ˋ:ກ:ˋ:ສ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ພ:ˋ:ະ:ˋ:ໄ:ˋ:ອ:ˋ:ຄ:ˋ:ານ ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ລ:ˋ:ູ:ˋ:ກ:ˋ:ຈ:ˋ:ົ:ˋ:ງ:ˋ:ມ:ˋ:ານ:ˋ:ຈ:ˋ:ະ:ˋ:ເ:ˋ:ຣ:ˋ:ີ:ˋ:ນ:ˋ:ສ:ˋ:ີ:ˋ:ສ:ˋ:ິ:ˋ:ນ:ˋ:ບ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ເ:ˋ:ທ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ

ຄົນ:ຫ:ານ:ແ:ນ:ˋ:ນ:ສ:ˋ:ˋ:ງ:ຄ:ຣ:ີ:ບ:ໃ:ຕ:ˋ:ນ:ານ:ຸ:ນ:ນ:ານ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ເ:ນ:ˋ ໃ:ˋ:ຫ:ˋ: ຣ:ˋ:ີ:ˋ:ບ:ˋ:ນ:ˋ:ຳ:ເ:ˋ:ອ:ˋ:ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ຶ:ˋ:ນ:ˋ:ນ:ˋ:ານ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ
ໄ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ທ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ວ ພ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ຫ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ວ:ˋ:ອ:ˋ:ນ:ˋ:ຫ:ˋ:ວ ທ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ຕ:ˋ:ˋ:ຍ:ˋ:ˋ:ຍ:ˋ:ແ:ˋ:ລ:ˋ:ະ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ ພ:ˋ:ˋ:ອ:ˋ:ມ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ຊ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ິ:ˋ:ˋ:ວ
ເ:ˋ:ອ:ˋ:ˋ:ຂ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ຳ ອ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ: ຂ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ˋ:ໃ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ະ:ˋ:ˋ:ໄ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຕ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຕ:ˋ:ˋ:ະ ດ:ˋ:ˋ:ຸ:ˋ:ˋ:ຣ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ູ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ຣ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ˋ
ໃ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ດ: ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ຶ:ˋ:ˋ:ນ: ເ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ິ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ: ຫ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ຸ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ູ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ
ເ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ໄ:ˋ:ˋ:ຊ:ˋ:ˋ:ກ ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ໃ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ະ:ˋ:ˋ:ໄ:ˋ:ˋ:ອ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ານ ຂ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ລ:ˋ:ˋ:ູ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ະ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຣ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ˋ:ິ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ບ:ˋ:ˋ:ັ:ˋ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ທ:ˋ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ
ຜ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ກ:ˋ:ˋ:ໃ:ˋ:ˋ:ຫ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ຄ:ˋ:ˋ:ຸ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ານ:ˋ:ˋ:ບ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ີ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ:ˋ

ຄົນຫານແມ່ນສ້ຽຣີບໃຫ້ນ:ຄຸນນ:ບ່ໍເຈົ້ຳເ ໃຫ້ ຣ ບ:ນ:ເອ:ຂວັນ ຶນນ:ປ່ຳ
ໄດ້ທ່ຽ:ວ ພ:ˋ:ແ:ເ:ຈ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ຽ:ຫ:ນ:ˋ:ຽ:ວ:ອ:ນ:ຫ:ວ ທ:ˋ:ງ:ຕ:ˋ:ຍ:ˋ:ຍ:ແ:ລ:ະ:ປ:ˋ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ ພ:ˋ:ອ:ມ:ກ:ˋ:ນ:ເ:ˋ:ນ:ˋ:ຊ:ˋ:ຶ:ˋ:ຊ:ˋ:ິ:ວ
ເ:ອ:ˋ:ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ຳ ອ:ˋ:ຄ:ˋ:ດ:ˋ:ສ:ˋ:ຫ: ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ຈ:ˋ:ົ:ˋ:ງ:ˋ:ເ:ˋ:ຂ:ˋ:ົ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ານ:ˋ:ຕ:ˋ:ານ:ˋ:ຕ:ˋ:ະ ດ:ˋ:ຸ:ˋ:ຣ:ˋ:ານ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ລ:ˋ:ູ:ˋ:ກ:ˋ:ຣ:ˋ:ັ:ˋ:ກ:ˋ:ແ:ˋ:ມ:ˋ:ˋ ອ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ຊ:ˋ:ະ
ໃ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ນ:ˋ:ີ:ˋ:ແ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ດ: ວ:ˋ:ນ:ˋ:ມ:ˋ:ີ:ˋ:ສ:ˋ:ີ:ˋ:ເ:ˋ:ຄ:ˋ:ົ:ˋ:ຳ:ˋ:ຄ:ˋ:ຶ:ˋ:ນ: ເ:ˋ:ປ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ດ:ˋ:ີ:ˋ:ຫ:ˋ:ລ:ˋ:ິ:ˋ:ນ:ˋ:ລ:ˋ:ຳ:ພ:ˋ:ານ:ˋ:ແ:ˋ:ພ:ˋ:ˋ:ສ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ວ:ˋ: ຫ:ˋ:ມ:ˋ:ຄ:ˋ:ຸ:ˋ:ນ:ˋ:ດ:ˋ:ູ:ˋ:ວ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ
ເ:ˋ:ປ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ໄ:ˋ:ຊ:ˋ:ກ ວ:ˋ:ນ:ˋ:ຫ:ˋ:ານ:ˋ:ໃ:ˋ:ສ:ˋ:ກ:ˋ:ສ:ˋ:ັ:ˋ:ນ:ˋ:ພ:ˋ:ະ:ˋ:ໄ:ˋ:ອ:ˋ:ຄ:ˋ:ານ ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ລ:ˋ:ູ:ˋ:ກ:ˋ:ຈ:ˋ:ົ:ˋ:ງ:ˋ:ມ:ˋ:ານ:ˋ:ຈ:ˋ:ະ:ˋ:ເ:ˋ:ຣ:ˋ:ີ:ˋ:ນ:ˋ:ສ:ˋ:ີ:ˋ:ສ:ˋ:ິ:ˋ:ນ:ˋ:ບ:ˋ:ັ:ˋ:ດ:ˋ:ເ:ˋ:ທ:ˋ:ົ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ:ˋ:ເ:ˋ:ˋ:ˋ:ຳ

ຄົນ:ຫ:ານ:ແ:ນ:ˋ:ນ:ສ:ˋ:ˋ:ງ:ຄ:ຣ:ີ:ບ:ໃ:ຕ:ˋ:ນ:ານ:ຸ:ນ:ນ:ານ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ຳ:ເ:ນ:ˋ ໃ:ˋ:ຫ:ˋ: ຣ:ˋ:ີ:ˋ:ບ:ˋ:ນ:ˋ:ຳ:ເ:ˋ:ອ:ˋ:ຂ:ˋ:ວ:ˋ:ນ:ˋ:ຶ:ˋ:ນ:ˋ:ນ:ˋ:ານ:ˋ:ປ:ˋ:ˋ:ຳ
ໄ:ˋ:ດ:ˋ:ˋ:ທ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ວ ພ:ˋ:ˋ:ແ:ˋ:ເ:ˋ:ຈ:ˋ:ˋ:ຳ:ນ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ຫ:ˋ:ນ:ˋ:ˋ:ງ:ˋ:ວ:ˋ:ອ

ตาบต่ำเท้ำเถิงชิ้วชิวัฆพุ้นเป็ ฝันวิกป่าได้ไปกินน้ำรอบภะธอก. แดดออกเจ้ำป่าได้ไปกินน้ำธอบวิวธอบถวาบ พ่ำแม่เจ้ำบังอินอวายมักใส่ เจ้ำใหง่ แล้วแม่สอนใหับ้อนเจ้ำก่ำอน พ่ำแม่สอนใหัรู้เจ้ำก่ำรู้ ป่าใหัเสังแรงแม่เจ้ำล้งงอิดตะแถงถีผู้ใหัเจ้ำกินขน ถิงเจ้ำกินไผเหับก่ำถอบส่อง เบื๊อเจ้ำถ่อง ไผเหับก่ำปากล่ำปากแขง เถิงยามแลงไผก่ำปากพ้ำหน้ำ ถ้วนธะถูฟ้าสังอาน ปีใหม่มาแล้วเถิงเดือน 3 ดอกธ้ำธี เถิงเดือน 4 ดอกธังบาล ตะภาบงาม ซ้อบโฉด มีหังดอกแก้วโภดบ่างหลวง มีหังดอกจวงจับสะพุมหังดอกหมู่ สาธะพี จำปาปีหมู่กับบิภาก้างเภด มีหังดอกบางเหดพ้อมสารวบ ดำดวบหังดอกแก้ว บางบ่ำแล้ว หังดอกสามปี บางมีสิเม้งมาดสะพาด พ้อมขาบาแม่เจ้ำจ๊งชวบสาวธามมาธวดร้อบ ฝูงหมู่บ่าวแลสาวล่ำบ้อยเอิา ตลึ้นปู่แซวๆ แล้วจ๊งเอิามาบายเป้นแถวเป้นถ่อง เอิา

มาใส่ขันภะบ่องสู่ขวันเจ้ำ { ขายหนุ่มน้อย / หัเสื๊อผ้ำ / หญิงหนุ่มน้อย }

ลายพักพ้อบแม่เจ้ำหิมเอิาขวัน เอหิ ตาตะ ปิยะ ปุดตะ อาถัดสาหิ เจ้ำจิงมาปู่ถิ ในบุธิและผาสาด เป้นเจ้ำอาดพันปี ถวามชิ้วจิงใหัหนิดาดแถ้อ หายใสภแล้วเหิงธะถา ถวามเจ็บตาและปวดท้อง ในบะบาดต้องป่าใหัมิ จิงใหับ้อนหลับถิปู่ในห้อง ปะเหดหัองหินอนถินเรือน มุงคุลหลังใหง่ พ่ำแหล่งช้างพังพาบ จิงใหัปู่สุภสะบายเท้ำเถ้ำตลายต่ำเท้ำเถิงพันปี สิมบักเฮ้ำของมิบ่ไร้ จิงใหัเจ้ำได้เป้นพระยา พ่ำชีหาคู่มาใหัชิมช้อน เจ้ำป่าซ้อนในใจ สิมบักใหลหลั่งเฮ้ำ ใหัเจ้ำมีเรือนชานแปงสถานใหง่ภว้างๆ หังปวงขาดมาใธม ชิมแซวสงหิอม่วนเจ้ำป่าด่วนนอนใจ ทำอันใดใหัธิร่ำหน่ำๆ พ้อมพิจาน สิลหานทำป่าขาดถักบาดพ้อมจังหัน เถิงวันสิลใหัร่ำรู้ ใหัอุดสาสู้พาวะนา จัดตาใธ หันมา วุดหิหันม์

4 ปะภาบถื ອาบุ วันโบ สุขัว พะลัว ອาบุโสกบึบขาวอันมะพาวผิวผ่อว สิเนื้อถ่อวเหลือหลาบ สุกสะบายบ่เส้าพะละเข้ากำลังแรว ถวามแขว แรวแก่เถ้า ตราบต่ำเท้าชิวา พันมะบาเรือวรอกบางบอกแก้วติกขาอะ ไธถาระวางราบ ผาบแพ้ชาบู่มางมา ขอให้มีบิกถาสักล้ำเลิกสิมบักเกิกอะนัง ตัว สักโก สักภา บัวอิวอาก ป่าถากแถ้วภิวสี จิวให้ปู่สิสวัสถิเถิวเถ้า ตราบต่ำเท้านิระพาง เป็นสาางอันวิเสก ถ้วยเดชุพระรัตะมะโตรสับพะ พุดทาบุพาเวมะ สับพะทัมมาบุพาเวมะ สับพะสังถาบุพาเวมะสะทาโสก ถึ พะถับตุเต.

๑๒ สู่ขวับบ่าวสาว เวลาแต่วาว

เวลาชายบิวจะสิมสู่ปู่เป็นผิวเมียกัน ต้อวสู่ขวับร่วมกับเสียก่อนตาม ปะเพนี เพื่อปะภาถถวามเป็นผิวเมีย ให้เจ้าโถถตาบายรู้เหันกันทั่วสอว ข้าวสอวฝ่าย จะได้เป็นสักขีพะยานอันถี ผิวเมียผู้ใถที่ลักเอาทัง เอานัก ชื่ว่าผิวโจน เมียโจน ถือผู้ที่บ่บอกเจ้าโถถตาบายให้รู้เหันมักจะป่าร้าวกัน ว่าบกว่าผู้แต่วาวเป็นถิจลักสนะ ผู้ที่แต่วาวกันตามปะเพนีบ้านเมือว เอาชื่อว่าผิวแก้ว เมียขวับ ปู่ถ้วยกันตลอดไป.

๑๓ ถ้ำสู่ขวับในเวลาแต่วถอว

สธิ สธิสิดทิพระพอบ บ่วอนอันวิเสก อะติเอกเตโช โชบะตุพะวัง โชบะมังถะล้า ตะโต โลมัง สุขัง พะลัง อะวะชาวิวะโห โชบะมะชา มุวถุลฯ อันนี้แม่นอันถื อันถีถืออะมุดตะโชก โตกใบนี้แม่นโตกไม้จัน ขัน 5 ใบนี้แม่นขันไม้แก้ว ขุนนางปุนแม่นแล้วจึ่วได้แต่วพาขอับ ปู่ชุอนลอน ชะล้าบ มีทังฝ้ายผูนแขน มีทังแตวนใส่ก้อบ ปักน้อบส้อบสังวาบ อาชาบ หลาบหลววเหลือมาก สับพะพากพ้อมทุกสิ่วทุกอับ มีทังพูพังและ ชมากจีบ ฟ้าวอาวธีบเถ้าถา มาลาหอมห่อวเร้า เหล้าก้อวแก้วใส่พา

ຂວັນ ຊວນກັ່ງມາມວນເຕົ້າ ເຂົ້າຄົ້ນກ້ວຍໃບສີ ມືທ້າໄຂ່ໜ່ວຍຕີກ້ຽງປອດ ພຣະ
ບວດໃຫ້ ທະສະພິລບານອ້ຽມມາແຕ່ເມືອງຟ້າ ກວັດແກວ່ງໜ້າທັກຊຸນສີຊຸນພັນ
ສິນສີສັນງາມສະພາດ ທ່ານຈົ່ງມີພຣະອາຊຍາດບາປ່ງສິດທິໃຊ້ພຣະພອນບໍ່ວ່ອນ
ວິເສດ ອະຕິເລກເຕໃຊ ໃຊ້ພະວຸພະວ້ ໃຊ້ພະນ້ັງຄະລ້ ຕະໃຕໃລນ້ ສຸຂ້ ພະລ້
ອາວະຫາວິວະໂຫ ໃຊ້ພະນະຫານ້ັງຄະລາທິ ດ້ັງນີ້ເປັ້ນເຄ້ົ ປຣາກົດເຂ້ົາເປັ້ນປີສັນ
ຣຶກ ໃຊ້ພະໃຊ້ກ ປຣະກອບໃບກເປັ້ນນ້ົງໝ້ັງຂວັນ ຕາມສົມຄວ ບຸຣ ແຕ່ງໄວ້
ຂັ້ນຕຍກໄມ້ ບົກຂ້ຶ້ນພ້ງຕາ ຂວັນສ້ມມາລຸງຕາເຈ້ົາໂກຕ ໃຜເຂ້ົາໄວ້ເງ້ນຂາວ
ລູກສາວກົກສາວກາງແລະສາວຫລ້ ເພ້ັນຄາດຄາມາກບ່ໍປາກແທ້ ຫລ ປຸ້ນແປ
ດ້ັ່ນ່ແມ່ ທ້ັງເຖ້ົາແກ່ແລະຕາບາບ ຝ້ັນຮວບຮ່ໍາປ້ີໃໝ່ ຟ້ັ່ຮ່ໍາຮ້ອງເດ້ືອນສາມ ຝູ
ບ່ໍາວຮ້ວມມາໂອ້ມນ້ັງງ້ວ້ມຄ່ໍາກວ້ັ ບ່ໍໃຫ້ຮ້ອງເປັ້ນສອ ຂ່ໍເປັ້ນດ ຽງຮັກບ້ົ ລູ
ແກ້ວກ້ົ ຍ້ັ ປະສ ຝູ ວ ສ ຕ ບ ເບ້ັ ອ ປ ເຈ້ົ ຮ ແ ວ ຕ ກ ຕ ປ ນ ແ ປ ແ ພ
ຄ ຣ ກ ລ ກ ແ ກ ປ ນ ະ ເ ລ ວ ຈ ້ ງ ບ ໍ ມ ມ ີ ທ ້ ງ ໝ ກ ອ ໍ ພ ຫ ອ ມ ຫ ວ ງ ເ ຮ ້ ໍ ເ ຄ ້ ອ ງ ຮ ັ ບ
ເ ຈ ້ ຳ ເ ຫ ລ ື ອ ຫ ລ ຽ ບ ກ ້ ວ ຍ ເ ບ ຍ ພ ່ ໍ ແ ມ ່ ເ ຖ ້ ຳ ແ ກ ່ ພ ້ ອ ມ ສ ຽ ວ ບ ່ ຳ ວ ນ ິ ງ ຣ ວ ມ ມ ຳ ຊ ່ ວ ຍ
ບ ໍ ພ ຳ ຂ ວ ັ ນ ເ ບ ້ ັ ອ ງ ຂ ວ ຳ ເ ຈ ້ ຳ ປ ູ ລ ື ລ ້ ຽ ບ ມ ຳ ຊ ່ ວ ຍ ບ ໍ ພ ຳ ຂ ວ ັ ນ ເ ບ ້ ັ ອ ງ ຊ ້ ຽ ບ ເ ຈ ້ ຳ ປ ູ ລ ື ລ ຽ ງ ງ ວ ງ
ຊ ້ ຽ ບ ະ ເ ລ ະ ວ ງ ຂ ວ ຳ ນ ້ ັ ້ ງ ະ ແ ນ ງ ຊ ຳ ຍ ຖ ິ ງ ແ ຈ ກ ເ ຫ ລ ້ ຳ ຝ ູ ຜ ້ ູ ເ ຖ ້ ຳ ນ ້ ັ ່ ງ ເ ທ ິ ງ ບ ິ ນ ບ ັ ດ ນ ້ ັ ້ ຍ ້ ອ ຍ
ຈ ັ ກ ເ ຊ ີ ນ ເ ອ ຳ ຂ ວ ັ ນ ຜ ົ ວ ເ ຈ ້ ຳ ນ ້ ັ ້ ງ ໃ ຫ ້ ມ ຳ ທ ງ ມ ເ ນ ັ ້ ອ ມ ຳ ປ ູ ່ ເ ຮ ື ອ ໃ ນ ຄ ິ ງ ຍ ້ ອ ຍ ຈ ັ ກ ເ ຊ ີ ນ ເ ອ ຳ ຂ ວ ັ ນ
ນ ຳ ງ ງ ຳ ນ ໃ ຫ ້ ເ ຂ ້ ຳ ມ ຳ ທ ງ ມ ຄ ູ ່ ທ ້ ັ ງ ຂ ວ ັ ນ ເ ຈ ້ ຳ ຜ ູ ້ ເ ປ ັ ນ ຜ ົ ວ ມ ຳ ເ ປ ີ ຍ ຂ ວ ັ ນ ເ ອ ີ ຍ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ້ ຳ ມ ຳ
ເ ຊ ີ ນ ຊ ີ ນ ຂ ວ ັ ນ ຄ ູ ່ ແ ກ ້ ວ ມ ຳ ຮ ອ ດ ແ ລ ້ ວ ທ ັ ກ ອ ອ ກ ຊ ີ ນ ພ ູ ບ ຳ ນ ຈ ະ ເ ຈ ້ ັ ງ ແ ມ ່ ນ ດ ອ ຍ ຂ ັ ດ ເ ຄ ້ ົ ວ
ທ ັ ກ ດ ອ ກ ເ ຂ ້ ຳ ກ ວ ມ ຕ ກ ເ ຄ ສ ຳ ງ ງ ຳ ນ ຕ ້ ັ ້ ງ ໃ ຫ ລ ່ ທ ງ ມ ທ ້ ຳ ວ ໃ ຫ ມ ່ ວ ັ ນ ຕ ິ ຂ ວ ັ ນ ໃ ສ ມ ສ ີ ຂ ອ ງ
ເ ຈ ້ ຳ ກ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ນ ຳ ປ ູ ່ ເ ຖ ້ ຳ ໃ ນ ຄ ິ ນ ນ ້ ົ ນ ້ ົ ວ ັ ນ ນ ້ ົ ຂ ວ ັ ນ ເ ຈ ້ ຳ ໄ ປ ຊ ອ ກ ໃ ຊ ້ ເ ກ ບ ດ ອ ກ ມ ຳ ລ ຳ ກ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ນ ຳ
ປ ູ ່ ເ ຖ ້ ຳ ໃ ນ ຄ ິ ງ ນ ້ ົ ນ ້ ົ ວ ັ ນ ນ ້ ົ ຂ ວ ັ ນ ເ ຈ ້ ຳ ໄ ປ ຊ ອ ກ ໃ ຊ ້ ເ ກ ັ ບ ດ ອ ກ ມ ຳ ລ ຳ ກ ໍ ່ ໃ ຫ ້ ນ ຳ ສ ນ ້ ົ ວ ັ ນ ນ ້ ົ
ຂ ວ ັ ນ ແ ຂ ່ ງ ໃ ຫ ້ ະ ເ ຈ ້ ຳ ນ ຳ ປ ູ ່ ແ ຂ ່ ງ ລ ິ ລ ຳ ຂ ວ ັ ນ ຂ ຳ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ້ ຳ ມ ຳ ປ ູ ຂ ຳ ລ ິ ລ ້ ຽ ບ ເ ຂ ້ ຳ ສ ູ ່ ຄ ່ ຳ ຍ ໃ ຊ ບ ຳ
ບ ຳ ນ ຄ ິ ນ ນ ຳ ທ ຳ ນ ກ ້ ຳ ວ ແ ທ ນ ແ ທ ່ ກ ້ ຳ ວ ບ ຳ ຄ ຳ ນ ໃ ນ ວ ັ ນ ຂ ຳ ນ ຊ ຸ ມ ຊ ຸ ມ ແ ທ ່ ເ ຈ ້ ຳ ຂ ້ ຶ ້ ນ
ຫ ຳ ນ ງ ງ ດ ິ ນ ຫ ິ ວ ຫ ຳ ງ ຄ ຸ ກ ນ ຳ ກ ຫ ລ ຳ ກ ເ ຫ ລ ັ ກ ຫ ລ ຳ ກ ຜ ີ ຫ ລ ວ ງ ໃ ນ ດ ວ ງ ທ ັ ມ ກ ່ ຳ ວ ໄ ວ ້

ທີ່ນ້ຳໃຫ້ສົມຄວນ ບ່ອຣະບວນແຖນແຕ່ງໄວ້ ແປງໃຫ້ເປັນຄູ່ລີງນາງນຳລູກແກ້ວ ພໍ່
ແມ່ເຖ້າແກ່ເຈ້ຳພູກແລ້ວໃຫ້ເປັນຄູ່ທຸງນສອງ ໃຫ້ເຈ້ຳນາປຸນປອງເປັນລູກພໍ່ ປູກໄວ້
ເປັນເຮືອນ ສອງບຸນເຮືອງລູກຫລ້າ ຮັກເກີ່ງໜ້າທຸງນທັ້ນ ຂ້ອບຈັກເຊີນເອົາຂວັນ
ບາລານໃຫ້ເຂ້ຳມາທຸງນໃຫ່ ລະໃຫ່ເນື້ອຜິວບາງ ສົນນາງງາມປູ່ຖ້າ ອິນຟາກຟ້ຳ
ປຸນແປງ ໃຫ້ເຈ້ຳນາເພື່ອແຝງເນັ້ງແພງເກົ່ງເຖ້າ ຮ້ອຍຂວບເຂ້ຳນານບ່ຶງທັ້ງຣະຄາ
ໃຫ້ເຈ້ຳນຶ່ບຸດຕາຫບ່ຶງຊາຍປ່ານ້ອຍ ຂ້ອຍສ່ອງໃຊ້ພໍ່ແສນ ຂອງກັບແຜ່ນໃຫ້ເຈ້ຳນຶ
ທຸກສິ່ງ ຊ້ຳງມ້ຳນຶ່ງອ່ານຄຳ ພຣະບາທັ້ນຄົນອົງອາດ ອິດເດດກ້າລ້ຶຊາ ຕາມຕ່ຳ
ຣາກ່າວໄວ້ ອິນທ້ຳວໃຫ້ຖວາຍພອນ ເປ່ັນຄຳສອນສັ່ງໂລກ ໂຕກຂັ້ນແກ້ວຣບພ
ຂວັນ ຄືດັ່ງສາວສວັນນາຕັ້ງແຕ່ງ ອິນທ້ຳວແບ່ງໃຂສອນ ດອກໄມ້ຊ່ອນແຊມເກ້ຳ
ຂ້ອຍຈັກອັ່ງເຊີນຂວັນເຈ້ຳພ້ອມພ່ຳທັ້ງສອງ ນາເປີຂວັນເອີ ບານເມ້ືອຕະວັນຄ່ຳ
ລົງລັບປ່າແຊງ ບານເມ້ືອຕາວັນແດງລົງລັບ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ຂວັນນາງນາທຸງນນາງ
ປ່າຊ້ຳ ແມ່ເຈ້ຳແອ້ນສ້ວນຖ້າຄອງຫາ ນິທັ້ງຜ້ຳ ກາສາແຣຫລາບຊ້ອນເສ້ືອ
ຣັສນິແກ້ວ ເຮືອສັກແສ່ວໃຫນແດງ ຂວັນຈອນແພງໃຫ້ ເຈ້ຳນາທຸງນຄູ່
ຂວັນເຈ້ຳປູ່ຟາກຟ້ຳແດນໄກ ກໍ່ໃຫ້ນາສານ້ຶ້ວັນນ້ຶ ຂວັນເຈ້ຳບ້ຳອາ
ໄລເຖ້ງຊູ້ເກ້ົາກໍ່ໃຫ້ນານ້ຶ້ວັນນ້ຶ ນາເປີຂວັນເອີບໃຫ້ເຈ້ຳນາສະເກດເກ້ຳທັດດອກບົວ
ຣະພັນ ໃຫ້ເຈ້ຳນາຫາຈັນ:ແມ່ເຈ້ຳແຕ່ງໄວ້ ໃຫ້ເຈ້ຳນາທັດດອກໄມ້ຄ້ອງເກດສວຍ
ລວຍ ນວຍບໍ່ບາວປະສົງໃສ່ຊ້ອງ ປ້ຳງຫມູ່ບ່າວພີ່ນ້ອງເມ້ືອງໃຕ້ຄອຍຫາ ນາງທ້ົດາ
ບ້ານເຫນ້ືອນາຄອຍເບ່ົາຫນ້ຳ ເພ້ີນຊ້ຳເຈ້ຳບຸນກວ້ຳງສູ່ພາບ ໃຫ້ເຈ້ຳນາສເວ້ີຍ
ງາບພາຂວັນແຕ່ງໃຫນ່ ໃຫ້ໄດ້ປ້ອນເຂ້ຳໃຂ່ຂວັນເຈ້ຳທັ້ງສອງ ຕາມທ່ຳນອງໃບ
ຣານແຕ່ງໄວ້ ຫນໍ່ບອກໃຫ້ວ່ານ້ຶ້ວັນດ ຂ້ອບຈັກເອົາສອງສ ງຫນອນຊ້ອນເສ້ືອ
ໃຫ້ເຈ້ຳໄດ້ ສ ບເຊ ືອພໍ່ແມ່ແທນເຮືອນ ເຖ ງປ ເດ ືອນຝ ນຮວບຮ້ ງຮ່ຳວັນ 7 – 8 ຄ່ຳ
ໃຫ້ເຈ້ຳປູ່ຈ ຳສ ລ ວັນ 14 – 15 ຄ່ຳ ໃຫ້ເຈ້ຳ ບ ນດ ຕ ກບາດປ່າໃຫ້ຂາດທານສ ລເ
ໄຊບາ ຂວັນ ື ໃຫ້ເຈ້ຳນາປູ່ ື ວ ລ ລາ ຂວັນຕາໃຫ້ເຈ້ຳນາປູ່ຕາ ້ ມແ ້ ມ ຂວັນປາກ
ແກ ມແລະຂວັນຄ ງ ຂວັນແ ວບ ງ ຂວັນ ມ ນພ ້ ພ ້ ມໃ ້ ນ ງ ້ ລ ້ ອ ້ ມ ້ ມປ ູ ພ

ຊວັນ ນາເປີຊວັນເອີ ມັນແມ່ນມັ້ວັນນັ້ແມ່ນມັ້ເຮົ້າ ຜູ້ເຖ້າເກີດເປັນລາວກ່ໍ່ວ່າ
ແມ່ນມັ້ນັ້ວັນນັ້ ຂ້ອຍທ່ານໄດ້ແທນເຮັຍກ່ໍ່ວ່າແມ່ນມັ້ນັ້ ນອນຫລັບໄດ້ເງິນຫມື່ນກ່ໍ
ວ່າແມ່ນມັ້ນວັນນັ້ ນອນຕື່ນໄດ້ເງິນແສນກ່ໍ່ວ່າແມ່ນມັ້ນັ້ວັນນັ້
ແຂນທ້ວກ່າຍແຂນນາງກ່ໍ່ວ່າແມ່ນມັ້ນັ້ວັນນັ້ ເຂ້ົາເຕັ້ນສາງລ້ົ
ຂ້ົກ່ໍ່ວ່າແມ່ນມັ້ນັ້ວັນນັ້ ສາມວັນໃຫ້ເຈ້ົາໄດ້ແກ້ວມີງຄີລມາຖ້ວາເຈ້ົາເນ ຫ້ວາມ້ໃຫ້ເພ້ົ
ໄ້ວ້ະລ້ົຍຜ້ວາມາຫ້ວາເຈ້ົາເນ ໃຫ້ແຂນທ້ວກ່ວ່ວຍແຂນນາງສຸຂສບ່ວຍພ້ໍ່ວ່ວມ ໃຫ້ອ້ອ
ນ້ອມຕ້ັ້ງຕ້ໍ່ຊົ້ນເຊ້ົຍ ເຈ້ົາເປັ້ນເຂ້ົຍໃຫ້ເຈ້ົາທ້ໍ່ໃຈກ້ວ້ວ່ງ ປ່ວ່ໄດ້ກ້ວ່ວຍອ້ວ່ງສັ້ບພ້ະສ້ໍ
ອັ້ນໃດ ໄ່ລ່ໄ່ກ່ໃຫ້ເຈ້ົ່ວ່ວ່ໃຊ ໄ່ລ່ຫ້ນ່ວ່ໃຫ້ເຈ້ົ່ວ່ວ່ເ່ສ ໄ່ລ່ຄ່ວ່ວຍໃຫ້ເຈ້ົ່ວ່ວ່ຮ້ັຍເຈ້ົ່ວ່ປ່ວ
ໄ່ວ້ົ້ກ້ະແ່ຕ່ວ່ງ່ວ່ງຊຸ້ບຊຸ້ບ່ວ່ໍ່ຫ້ນ້ວ່ເຈ້ົ່ວ່ໃ່ຄ ປ່ວ່ປ່ວ່ກ່ໃ້ໝ່ວ່ກ່ສັ້ບພ້ະສ້ໍ່ວ່ງອ້ັ້ນໃດ ໃຫ້ ນ້ິໃຈ
ເຫ້ລ້ົ້ອ້ນ່ວ່ອ້ນ່ວ່ໍ່ນ່ວ່ງ່ວ່ງແ່ກ່ນ່ວ່ໃ້ ເຈ້ົ່ວ່ເປັ້ນ່ວ່ລ້ົກ່ສ້ະ່ວ່ໃ້ ໃຫ້ເຈ້ົ່ວ່ຮ້ັກແ່ມ່ວ່ົ່ວ ປ່ວ່ໄ່ດ້ເ້ວ່ວ່ຫ້ນ່ວ່ົ່ວ
ຂ້ວ້ັນ່ວ່ົ່ວເ້ວ່ງ້ໍ່ ເຈ້ົ່ວ່ຜ້ໍ່ຮ້ໍ່ນ້ັ້ກ່ປ່ຣ່ວ່ກ່ຟ້ັ້ງ່ວ່ທ້ັ້ນ ເ້ວ່ງ່ເ້ວ່ືອ້ນ່ວ່ກ່ວ່ເຈ້ົ່ວ່ປ່ວ່ໄ່ດ້ທ່ວ່ງ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ນ່ວ່ຍ່ວ່ວ່ນ
ຄ່ໍ່ວ່ ເ້ຣ້ັຍນ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ຕ່ວ່ນ້ັ້ນ່ວ່ແ່ມ່ນ່ວ່ເ້ຣ້ັຍນ່ວ່ອ່ວ່ ຊ່ວ່ນ່ວ່ຄ່ວ່ສູ່ງ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ໃ່ຫ່ ່ວ່ກ່ວ່ນ່ວ່ທ່ວ່ຍ່ວ່ກ່ໃ່ສ່ປ່ວ່ນ້ລ້ົ
ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ກ່ນ້ັ້ນ່ວ່ແ່ມ່ນ ຣ້ັຍນ່ວ່ພ່ໍ່ ເ່ກ່ນ່ວ່ຊ່ວ່ນ່ວ່ຕ່ໍ່ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ສູ່ງ່ວ່ແ່ມ່ນ່ວ່ເ້ຣ້ັຍນ່ວ່ລ່ວ່ງ່ວ່ແ່ລ່ວ່ເ້ຣ້ັຍນ່ວ່ປ່ວ່ ຫ້ລ້ົ້ງ
ຫ້ນ້ວ່ກ້ວ່ວ່ງ່ວ່ຕ້ັ້ງ່ວ່ໃ່ສ່ແ່ຂ່ນ່ວ່ນ່ວ່ວ່ງ ລ່ວ່ຍ່ວ່ລ່ວ່ວ່ງ່ວ່ກ່ນ່ວ່ຣ່ວ່ນ່ວ່ນ່ວ່ກ ແ່ປ້ັ້ນ່ວ່ພ້ັ້ນ່ວ່ຣ່ວ່ນ່ວ່ນ່ວ່ງ່ວ່ກ່ສ່ະ່ວ່ເ້ບ້ັ້ຍ່ວ່ງ່ວ່ກ່ນ
ຂ່ໍ ນ້ິຫ່ໍ່ເປັ້ນ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ສຸ່ງ່ວ່ພ້ໍ່ວ່ມ່ວ່ພ່ວ່ກ ໃ່ຣ່ວ່ງ່ວ່ນ້ໍ້ວ່ງ່ວ່ກ່ວ່ນ່ວ່ແ່ຂ່ນ່ວ່ຣ້ໍ່ວ່ງ່ວ່ອ່ວ່ກ່ສ່ະ່ວ່ໄ່ນ ໃ່ຫ່ໃ່ນ່ວ່ເ້ຣ້ັຍນ່ວ່ໂ່ຍ່ວ່ງ
ນ້ໍ້ວ່ບ່ໍ່ແ່ກ້ວ ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ນ້ັ້ນ່ວ່ພ່ໍ່ນ່ວ່ອ່ວ່ນ່ວ່ໃ່ຫ້ເ້ລ້ົ້ວ່ແ່ກ່ລ່ວ່ກ່ທ້ັ້ງ່ວ່ສ່ອ່ງ ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ນ່ວ່ມ່ວ່ປ່ວ່ນ່ປ່ວ່ຍ່ວ່ກ່ນ່ວ່ທ່ວ່ງ
ປ່ວ່ໄ່ຣ້ ໃ່ຫ້ໄ່ດ້ປ່ວ່ກ່ນ້ໍ້ວ່ນ້ັ້ນ່ວ່ນ້ິ່ງ່ວ່ເ່ທ້ັ້ງ່ວ່ຣ່ວ່ະ່ວ່ຄ່ວ່ ໄ່ດ້ກ່ນ້ັ້ນ່ວ່ຊ້ັ້ນ່ວ່ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ສ່ົ່ງ່ວ່ເ້ຣ້ັຍນ່ວ່ອ່ວ່ ໄ່ດ້ກ່ນ້ັ້ນ່ວ່ບ່ວ່
ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ສ່ົ່ງ່ວ່ເ້ຣ້ັຍນ່ວ່ຫ່ນ່ວ່ບ່ວ່ ເ່ພ້ັ້ນ່ວ່ຊ່ວ່ເ້ຈ້ົ່ວ່ບ່ນ່ວ່ງ່ວ່ກ່ວ່ວ່ນ່ວ່ງ່ວ່ສູ່່ພ່ວ່ນ ນ້ິລ່ວ່ກ່ຊ່ວ່ນ່ວ່ໃ່ຫ້ໄ່ດ້ຜູ້່ປ່ະ່ວ່ເ້ສ້ິ່ວ່ດ
ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ໄ່ດ້ລ່ວ່ກ່ແ່ກ້ວ່ວ່ເ່ກ່ດ່ຮ່ວ່ນ່ວ່ອ່ວ່ທ່ວ່ນ ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ໄ່ດ້ຟ້ັ້ງ່ວ່ຄ່ໍ່ວ່ສ່ອ່ນ່ວ່ດ່ວ່ນ່ວ່ຊ່ວ່ນ່ວ່ນ່ວ່ນ ໃ່ຈ່ວ່ແ
ກ່ວ່ວ່ງ່ວ່ພ້ັ້ນ່ວ່ນ້ອ່ງ່ວ່ວ່ວ່ງ່ວ່ສ່ວ່ ດ່ວ່ນ່ວ່ເ້ບ້ັ້ຍ່ວ່ງ່ວ່ຊ້ວ່ນ່ວ່ເ້ຈ້ົ່ວ່ປ່ວ່ນ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ວ່ກ່ນ່ວ່ຊ່ວ່ນ່ວ່ນ ດ່ວ່ນ່ວ່ເ້ບ້ັ້ຍ່ວ່ງ່ວ່ຂ່ວ່ນ່ວ່ເ້ຈ້ົ່ວ່ປ່ວ່ນ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ງ
ຫ່ວ່ຊ້ ເ້ຖ້ົ່ວ່ງ່ວ່ນ່ວ່ນ່ວ່ແ່ລ່ວ່ງ່ວ່ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ຫ່ວ່ນ່ວ່ພ່ວ່ນ່ວ່ເ້ຂ້ົ່ວ່ ເ້ຖ້ົ່ວ່ງ່ວ່ນ່ວ່ນ່ວ່ເ່ຊ້ົ່ວ່ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ແ່ຕ່ວ່ງ່ວ່ພ່ວ່ນ່ວ່ງ່ວ່ວ່ນ ປ່ວ
ໄ່ດ້ນ່ວ່ອ່ນ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ງ່ວ່ບ່ວ່ນ່ວ່ຫ້ລ້ົ້ວ່ນ່ວ່ຕ່ໍ່ນ່ວ່ສ່ວ່ວ່ນ່ວ່ຜ້ິ່ວ່ດ່ຣ່ິ່ວ່ດ ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ຈ້ົ່ບ່ຫ່ນ່ວ່ມ່ວ່ນ່ວ່ກ່ໄ່ວ້ປ່ະ່ວ່ສ່ິ່ງ່ວ່ແ່ຕ່ວ່ງ່ວ່ພ່ວ່ນ່ວ່ງ່ວ່ວ່ນ
ເ້ຈ້ົ່ວ່ນ້ິ່ຜ້ິ່ວ່ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ຖ້ົ່ນ່ວ່ໃ່ຈ່ວ່ເ່ກ່ົ່ວ່ ເ່ຫ້ລ້ົ່ວ່ໄ່ຫ່ນ້ອ່ບ່ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່ບ່ວ່ນ່ວ່ຊ້ວ່ ເ່ຫ້ລ້ົ່ວ່ໄ່ຫ່ໃ່ຫ່ ່ງ່ໃ່ຫ້ເ້ຈ້ົ່ວ່
ບ່ວ່ນ່ວ່ຊ່ນ ນ້ັ້ນ່ວ່ນ່ງ່ວ່ກ່ນ່ງ່ວ່ນ່ວ່ຂ່ວ່ງ່ວ່ເ້ຈ້ົ່ວ່ນ່ວ່ນ່ວ່ງ່ວ່ແ່ກ້ວ ຫ່ນ້ໍ່ກ່ວ່ວ່ແ່ລ້ວ່ຊ້ໍ່ຖ້ົ່ນ່ວ່ໃ່ຫ້ກ່ວ່ວ່ນ່ວ່ພ່ວ່ນ່ວ່ເ່ປ້ັ້ນ່ວ່ຄ່ໍ່ວ່

ສອນພຣະອິນສ້ຳໂລກ ເຈ້ົາຫາກມີໃຊກແລ້ວ ເຈ້ົາຄ່ອຍພຸງເອົາ ມາເປີ້ຂວັນເອີ້ຍ ຂວັນຜົວໃຫ້ເຈ້ົາມາຊົມເມັ້ງຫນີ້ຫນ່ຳ ເຖິງຍາມຄ່ຳໃຫ້ເຈ້ົາເຂ້ົາບ່ອນນອນ ຫ້ວຽງ ຫມອນໃຫ້ເຈ້ົາຮັກຫ່ ໃຫ້ຕັ້ງຫນ້າຕ່ໍກະທ່ຳແຕ່ຄວາມດີ ຄວາມສຸຂມີພຸງພ່ໍບ່ໍ້ອຍ ແລງ ຄ່ຳຄ້ອຍປູ່ສວັນສວີ ກ່ໍຂ້າເທ້ົນ ໄຊຍະຕຸພະວັງ ໄຊຍະມ້ຶງຄະລ້ຳ ໄຊຍະມູງຄຸລ ຈັດຕາໃຣ ທັມມາ ວັດທັນຕີ ອາຍຸ ວັນໃນ ສຸຂ້ຳ ພະລ້ຳ ฯ

๑๔ สู่ขัวนคิบป่วย

ຄົນເຈ້ັບໄຂ້ນານໆ ຫລືປ່ວຍປີ້ນຫລືລຸກໄດ້ໄຂ້ຫ ຍ ແຕ່ຮ່ຳງກ ຍບ່ໍແຂງແຮງ ຄືກັບວ່ ຂັວນໜີເນ້ືອໜີຄ້ຳງມ້ັກມີພິທ້ເອ້ັນຂັວນໃຫ້ມ ປູ່ໃນເນ້ືອໃນກ ຍ ກ ນະສູ່ຂັວນ ນ້ັນ້ັກທ ຳໃນເວລ ເດ ກ 3-4 ໂມງ ທ 3 ຄ ນ ເພ ອຮ້ ຽກເອ ຳດວງໃຈໃຫ້ມ ປູ່ໃນ ຮ່ຳງກ ຍ

๑๔ ถ ำส่ ขัวนคิบป่วย

ไຊຍะมังคะล้ຳ ພะວะຕຸ ທິຄ ຍຸໂກ ໂຫຕຸ ອະເນກະສວັສດ ປ ຳງເມ ອ ພຣະມຸນ ນ ຍ ບ ແພ້ແກ່ຝ ງມ ນ ພຣະພຸບ ຳນຄົນວ ເສດ ຮ ເຫດຮ ອນຄ ຳກ ງວ ນ ໃນ ເມ ອ ງຄົນແລະຊ ນ ຜ ້ ມ ້ ກ ້ ເສ ້ ໄສກເຫ ລ ອຫລ ຍ ສ ກເຈ ບ ຕ ຍມ ນ ມ ກ ເຈ ້ ຜ ້ ມ ພ ກຄ ດສ ງ ສ ນສ ກປ ່ ຈ ້ ໄຈ ້ ໆ ພຣະຈ ຳໃຫ ້ ກ ບ ພ ະ ພ ອ ນ ເພ ◌ ້ ◌ ອ ໃ ◌ ◌ ້ ◌ ◌ ຍ ກ ງ ວ ນ ແ ລ ະ ເ ◌ ◌ ◌

ทุกแห่ง ข้วนแข่งและข้วนขากໍ่ให้มาสามีขวัญ มาเป็ข้วนเอ็ย ข้วนปาก ให้มาปู่ปาก ป่าเผิจ้มหลิงโหล ข้วนหัวใจพาห่วง เจ้าย่าได้ถีกบ้อมง่วง ไปไก ให้เจ้ามาสามีขวัญ เชิญข้วนเจ้ามาปู่ลีในเรือน ข้วนปีเถียงให้มา เต้า ข้วนเกดเก้าและเกสา ข้วนสีสะและจะมุก ข้วนมีผุกหัวสอง ผีปอง เอามัดไว้ก่ให้มาสามีขวัญ ข้วนหูให้มาปู่หูสองก้า ข้วนเจ้าไปห่วงถ้าพู พา ง่ามาถาและถุดมาก ข้อยจักเชิญเอาเจ้าพูมีพากจ่วยรงกเอาข้วน ข้วนแข้วก่ให้มาปู่แข้วเป้งแถว ข้วนแอวบางและท้องน้อย ข้วนบั้วก้อย ให้มาสุบแหวน ข้วนคำถางและโหล่หน้า ก่ให้มาโรมเอ็าปู่ประจำ เอหิ มะ มะ อาถัวสาหิ มะจะอังถิ มะมะ อิหามิ ข้วนเจ้าจิ่งมาสาในมีขวัญ ข้วนมารอดแล้วป่าได้ห่วงไปมา ตามมักถาและเหาะหัวย ข้วนเจ้าไปตัก น้ำปะเหลกเมืองผี ข้วนเจ้าไปห่วงในถีธีป่าไม้ ผีจับไว้ก่ให้มาสามีขวัญ ข้วนเจ้าไปลี้ปู่ในเมืองผีมะเหสักรงกเอาไว้ ข้าจักเชิญแก่นให้โลกบาล ทัง ท้าวมักละวางผู้วิเสก มาจ่วยป้องรงกเอาข้วน มาเป็ข้วนเอ็ย ข้วนเจ้า หมีไปไรก่ให้มา ข้วนเจ้าหมีไปมาตาแรกก่ให้มา ข้วนเจ้าไปติดถากกิงเหลัก ใหย่ ก่ให้งาสามีขวัญ ข้วนเจ้าไปห่วงหลิ้นในป่าถา ข้วนเจ้าไปป่าจ้ำปู่ เมืองผี ขักขีจับผุกไว้ก่ให้มา มาเป็ข้วนเอ็ย ข้วนเจ้าไปกินเหล้าเมามิว ล้มท่าว ก่ให้มาสามีขวัญ มาปู่ลีในเรือนดิน คำกังวิบบ่มิว ข้วนหาว เจ้าย่าได้ถว่าภาวถิน เถียงมีดเจ้าย่าหงวยงวถ่ำ เถียงดำเจ้าย่าได้ห่วง หลิ้น ภาวเวนป่าหงวห่อง มาปู่ห้องหำแก้วจุ่มเป้ง มาเป็ข้วนเอ็ย ให้ เจ้ามาปู่เรือนพื้นแป้งหย้าแปลมุงหมา ให้เจ้ามาปู่เรือนพื้นแป้งหย้าถา มุงถี มารอดแล้วข้วนเจ้าย่าได้ห่วงโลจองเถียงของขวนข้วนเจ้าย่าได้ห่วง บ้าน ขี้ค้างให้เจ้านองปู่กับเรือนง่ำพ่อง่ำแม่ ง่ำลูก ง่ำเต้าให้เจ้ามากินเอ้า ขุนแต่งใส่พา ของมวนมาพ้อมทุกสิ่ง ขุนจักหาฝูงเอาดาแต่งไว้แล้ว มา เป็ข้วนเอ็ยเชิญเจ้าเข้ามาหาในภายถิ่นป่วยไข้ เจ้าย่าได้เรร้อนจิ่งหะลับ

ນາ ເຈ້ົາບ່ໍມາເທວະດາສິ ຕາມເອົາເຈ້ົາແລ້ວ ເຈ້ົາບ່ໍຕ່ າວມ ື ້ ນ ີ ້ ຫ ້ າງ ຫ ້ າ ຕ ງ ້ ອ ຍ ທ ່ ໍ ອ ະ ນ ິ ຈ ັ ກ ໄ ປ ຜ ຸ ກ ເ ຈ ້ ົ າ ໄ ລ ່ ເ ອ ົ າ ຂ ັ ວ ນ ຝ ຸ ງ ເ ທ ວ ະ ດ າ ທ ຸ ກ ໜ ່ ໍ ສ ະ ໜ ່ ໍ ພ ້ ອ ມ ຄ ອ ບ ຫ ້ າ ງ ນ າ ເ ປ ີ ຂ ັ ວ ນ ເ ອ ີ ບ ນ າ ກ ິ ນ ເ ຂ ົ ້ າ ພ າ ເ ງ ິ ນ ຕ ິ ກ ແ ຕ ່ ງ ໄ ວ ້ ແ ລ ້ ວ ພ າ ຄ ໍ ່ ແ ປ ງ ແ ຕ ່ ງ ແ ລ ້ ວ ພ າ ແ ກ ້ ວ ແ ລ ະ ພ າ ທ ອ ງ ເ ຊ ີ ນ ຂ ັ ວ ນ ເ ຈ ້ ົ າ ນ າ ປ ່ ໍ ຫ ້ ອ ງ ສ ເ ວ ີ ຍ ພ າ ເ ທ ວ ະ ອ າ ຊ ປ ່ ໍ າ ຄ າ ດ ແ ຄ ້ ວ ແ ລ ນ ໜ ີ ຂ ອ ງ ດ ີ ມ ີ ທ ຸ ກ ຢ ່ ໍ າ ງ ເ ຊ ີ ນ ຂ ັ ວ ນ ເ ຈ ້ ົ າ ນ າ ປ ່ ໍ ປ ່ ໍ າ ງ ແ ກ ້ ວ ດ ອ ນ ໜ ່ ໍ ວ ິ ຊ ສ າ ທ ັ ງ ຕ າ ບ າ ຍ ພ ໍ ່ ແ ມ ່ ທ ັ ງ ເ ຖ ້ ົ າ ແ ກ ່ ລ ູ ກ ຫ ລ ານ ເ ຫ ລ ນ ທ ັ ງ ວ ິ ຊ ຄ ວ າ ຍ ແ ລ ະ ຊ ້ ໍ ່ ງ ມ ້ ໍ ່ ຂ ້ ອ ຍ ຂ ້ ໍ ່ ພ ້ ອ ມ ຫ ໍ ່ ມ ູ ທ ໍ ່ ສ ໍ ່ ນ າ ເ ປ ີ ຂ ັ ວ ນ ເ ອ ີ ບ ນ ໍ ່ ໍ ່ ໍ ່

ຄຳສູ່ຂວັນບ້ານເຮືອນໃຫມ່

ສຣີ ສຣີ ສິຄທິ ໄຊຍະວຸທະວັງ ໄຊຍະມັງຄະລະ ໄຊຍະສຸທະດິຖິ ວັນນີ້ ເປັນວັນດີ ວັນດິຖິ ສຸທະອຶກຖືກຫນ່ວຍຊື່ວ່າມະຫາມຸງຄຸລ ຫັງນີ້ເຈົ້າທຣະບາຜູ້ນີ ບຸນອົງຫນຶ່ງ ສເດັດມາຈາກເມືອງຫມັ້ນຄຳທອງ ນາສເວງຫາຈ່ອງສຖານດີຕັ້ງ ບ້ານ ເພື່ອປູກສ້າງໃຫ້ປູ່ຊຸ່ນກິນເປັນ ຄວາມເປັນເຂັນເຂັດຂວງຈັ່ງໃຣບໍ່ມີພ້ ຈ໋ຳ ຕັ້ງກໍ່ປູກແປງໄປ ພຣະເມຕໄຕຣໃຫທິເຈົ້າວ່າດີບ່ອນນີ້ ແຕ່ກ່ອນນີ້ພຣະເຈົ້າສ້າງໃຫ ທິສົນພານ ພຣະເຈົ້າພາບແພ້ພວກຫມູ່ພຣະບາມານຜູ້ສາໃຫດ ບ່ອນນີ້ບ່ອນພຣະ ເຈົ້າໃຜດສັກນິກອນ ບ່ອນນາງທໍຣະນີເອົາຄຳປຸກໄວ້ ພຣະແກ້ວແກ່ນໃຫ້ວ່າປູ່ສວັສດີ ຫມື່ນພັນປີກໍ່ບໍ່ມີໃພບໃພນາຕ້ອງ ບັດນີ້ເຈົ້າສິນັ້ງປູ່ຫ້ອງແກ້ວສ່ອງເງິນຄຳ ເຂົາສິ ນຳແກ້ວແຫວນມາໃຫ້ ກັບທັງຂ້ອບສ່ວງໃຊ້ຫລຸຫລັ້ງໃຫລນາ ສີໄດ້ມີສັກດາຄິດທິ ອົງອາດ ກັບທັງພວກຫມູ່ບາດສີໄດ້ແຕງຂອງຝາກມາຫາ ກັບທັງພັນຣະບາອັນ ງາມຫນຸ່ມນ້ອບ ຫນ້າຊື່ນຊ້ອບໃສພະນາ.

ບັດນີ້ຈັກໄດ້ພັນຣະນາແຕ່ເດີມດາເຄ້າ ຈັດແຈ່ງເຂົ້າຫາໄມ້ປູກເຮືອນ ມີໃຈ ພຸງທັງເບື້ອນທັງບາກແຕ່ງຖົງຫມາກທັງນ້ຳບັ້ງທິງ ຄ້ວເຄັ່ງຫາຂວານຄົມແລະ ມີດພ້າ ແລ້ວຈົ່ງແບກເຂົ້າປ່າດັ້ນຄ້ວຄົງດອນ ເດີນໃຄຈອນມື້ແລງມື້ເຊົ້າ ວັນຄ່ຳເສົ້າ ສູນແລ້ວຕ່າວມາ ບາງພ່ອງກິນສຸຣາແກ້ມເຂົ້າ ຕື່ນມື້ເຊົ້າງາບແລ້ວເຫລົ້າໄປ ຈົ່ງ ໃຈເຂົ້າຄົງເລົ່າຫາຊອກ ໄປພົບພໍ້ລຳດ້ວປອດດີ ໄມ້ນີສີເອົາເປັນເສົາແຮກແລ້ວຈົ່ງ ແບກຂວານໃສ່ພັນລົງ ຕັດປາບຕົງລຳດີສະອາດ ນີ້ແມ່ນທັນມະຊາດໄມ້ຄ້ຳໄມ້ຄູນ ລຳພັນລຸນເສົາຂວັນເປັນຄູ່ ທີ່ເກີດປູ່ຝ່າບຂ້າງຕີນດອນ ຫລຸງວເບິ່ງງາມຂອນລອນ ອິນແປງປຸກໄວ້ ຕັດເອົາໄດ້ມາຖາກເປັນເສົາໄປຫາເອົາບໍ່ຫຍຸດບໍ່ບ່ອນ ເດີນເຮ່ອນ ເຂົ້າປ່າດົງຫນ້ຳ ຫລາບເວລາປີເດືອນຕິດດ ຫລາບພ້ານີ້ຕະເຈົ້າອ່ອນແຮງ ບາມ ແລງເຂົ້າບາມງາບປະເປົ້າ ນີ້ສິບນີ້ປ່ຳໄປ້ສິບໄປ ປີເດືອນໄດ້ວັນຍາມເຂົ້າປ່າ ແດດ ແຮ່ງຮ້ອນລົມໃຕມ້ຄ່ອບພຸງ ປີເດືອນເຂົ້າທິກມາຂ້ານລ່ວງ ຝົນຫລັ່ງບ້ອບຮ່ຳພ້ຳ ຊຸ່ມເປັນ ບໍ່ຣະບວງແລ້ວຟັນເຮືອນຫລັງໃຫຍ່ ບັດນີ້ຂ້າຈັກແຕ່ງຂັນດອກໄມ້ເຊີນ

ເຈົ້າເຂົ້າສູ່ເຮືອນ ເຂົາຟັນຕົກຕໍ່ເຈົ້າປ່າໄດ້ຫັກເມືອເບ້ອງເຫນືອ ເຂົາຟັນຕົກເຄືອເຈົ້າ
ປ່າໄດ້ຫັກເມືອເມືອງນາກ ເຂົາຟັນຕົກຟາກເຈົ້າປ່າໄດ້ເສົ້າເສັງສູນ ໃຫ້ເຈົ້າມາຄ້ຳ
ມາຄຸນສຸ່ງເຮືອງພຸງອາສນ໌ ໃຫ້ເຈົ້າມາສະພາດປຸ່ງຊຸ່ມປູ່ເຢັນ ຄວາມເຂັດຂວາງປ່າໃຫ້
ໄດ້ ຄວາມເຈັບໄຂ້ກໍ່ປ່າໃຫ້ນີ ວ່າມາເປີຂວັນເອີບ ຂວັນເສົາທວນປູ່ປ່າຫຍ້າແຝກ
ກໍ່ໃຫ້ມາມົ້ນວັນນີ ຂວັນເສົາແຮກປູ່ປ່າດອນແຄກໍ່ໃຫ້ມາສາມົ້ນວັນນີ ຂວັນແຈປູ່ດອຍ
ປູ່ຖ້ຳ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມົ້ນວັນນີ ຂວັນເສົາຄ້ຳປູ່ປ່າໄມ້ກໍ່ໃຫ້ມາສາມົ້ນວັນນີ ຂວັນປ້ານ
ລົມປູ່ດົງຊ້າງນ້າວ ກໍ່ໃຫ້ມາສາມົ້ນວັນນີ ຂວັນຂີ້ຂ້າວກໍ່ໃຫ້ເອັ້ນຮຸງກກັນມາວ່າມາ
ເປີຂວັນເອີບມາພະລັນປ່າຊ້ຳ ໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຫນ້າຂ້ານເຫລົ້າດອນເລົ່ານາເປີ ໃຫ້
ເຈົ້ານາຈຳເຣີນຮຸ່ງເຮືອງເຮືອນກວ້າງ ປ່າໄດ້ຕົກໄດ້ຫ່ວງປູ່ສວັສດີ ບໍ່ເຮືອນຄ້ວໃຫ້ໄດ້
ເປັນເຮືອນຣາຊ ບໍ່ປາສາດໃຫ້ໄດ້ເປັນບອດທາດຈອມສູງເຮືອນໂຮງຄ້ຳເປັນອົດແກ້ວ
ບົກຂຶ້ນແລ້ວປູ່ສວັສດີ ບົກເສົາຫນຶ່ງໃຫ້ໄດ້ງ້ວແມ່ລາບ ບົກເສົາສອງໃຫ້
ໄດ້ຄວາບເອົາບ້ອງ ບົກເສົາສາມໃຫ້ໄດ້ຄ້ອງເກົ້າກຳ
ບົກເສົາສີ່ຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ຄຳເກົ້າຫມື້ນບົກເສົາຫ້າໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າລ້ານຫມື້ນນາເບັ ບົກເສົາ
ຫົກໃຫ້ໄດ້ເນັ່ງຜ້ານນານອນທຸ່ນຂ້າງ ບົກເສົາເຈັດຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ລູກຈ້າງນາແຕ່ງພາ
ແລງພາງາບ ບົກເສົາແປດຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ຊາບຜ້ຄີຜ້ານນາບາຍແຈກເຫລົ້າແລະຂອງ
ຂວັນ ຂໍໃຫ້ໄດ້ນານວນ ງ່ວຄວາບເຕັມຄອກ ຊ້າງນ້ອຍກເນືອງນອງ ເງິນຄຳກອງ
ພໍ:ແບກ ເສົາຄ້ຳກໍ່ປ່າໃຫ້ແຕກເສົາແຮກກໍ່ປ່າໃຫ້ເຊຊວນ ເສົາຂວັນກໍ່ໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນ
ແກ່ນ ໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນປ່ານແຜ່ນເຫລັກແດງ ໃຫ້ເຈົ້າແຂງປ່ານແຜ່ນຫີນລາດໃຫ້:ເຈົ້າ
ຫມັ້ນປ່ານຫລ່ມອາດເສົາສເນນ ຈຳເຣີນເປັນອາດກວ້າງຫ້ອງຫນຶ່ງແອ້ມອາດໄວ້
ແຕ່ງບົວນາງ ທຸ່ນທ່ວງກ່ວງໃຫ້ນີສະບໍ່ແກ້ວ ນາງອາບແລ້ວປູ່ສວັສດີເສົາຄ້ຳໃຫ້
ເປັນແກ່ນພູຫອມຊົ່ວພັນວາ ເສົາຂວັນໃຫ້ເປັນແກ່ນຈັນຫອມຊົ່ວແສນນ໌ ເພິ່ນມາ
ຊ໌ໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຈຳຫນ່າບ ບານເມືອຈ່າບໃຫ້ເຈົ້າໄດ້ຂອງດີ ໃຫ້ເຈົ້າຮຸ່ງເຮືອງສີປຸ່ນເປ້ນ
ຫ້ອງ ຫ້ອງລຸ່ນໃຊ້ພູກຊ້ານ ສານໃຫບ່ວາຍາວ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວ້ໃຫ້ລູກເຂີບລູກສາວ
ເຂົ້ານາສູ່ຊ່ວງໃຊ້ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວ້ຖ້ານລູກຊາບແລະລູກສະໄພ້ແສນສຳນາແບ ລູກ

ຊາບລຸກສາວແພງເຄື່ອງຄຳພນຮ້ອບ ຫລອນວ່າໄດ້ລຸກເຂີຍລຸກໃຫ້ຍ້ອບນາສູ່ສົມໃຈ ປູ່ເດີ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວ້ຖ້າສັງຄະເຈົ້ານາເທສນາສອນ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວບູຊາປຶກເຖິງຄຸນແກ້ວ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວ້ຖ້າບິດານາງດາພໍ່ແມ່ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວ້ໃຫ້ເຖົ້າແກ່ນາຊຸມນຸມ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວ້ຖ້າຂູນທາງໄກຫລາຍເມືອງນາເຝົ້າ ຫ້ອງຫນຶ່ງໄວ້ເກັບຄຳຮ້ອບຫ້ອງ ຫນຶ່ງໄວ້ແອ້ມສ້ອມນ້ອບໃຫ້ລຸກສາວຫລ້າເຂົ້າປູ່ນອນ.

ບັດນີ້ ຂ້ອບຈັກເຊີນເອົາຂວັນເຈົ້າຄົວເຮືອນໃຫ້ນາປູ່ ເຊີນເອົາຂວັນລູກເຕົ້າໃຫ້ນາເຂົ້າສູ່ໂຮງ ວ່ານາເປີຂວັນເອີບ ຂວັນເຈົ້າໄປຟັນໄມ້ເສົາທວນເຊົາປູ່ປ່າແຝກ ຂວັນເຈົ້າໄປຟັນໄມ້ເສົາແຮກເຊົາປ່ປ່າຫນາມຫັນ ກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ຶ້ນີ້ວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າໄປຟັນເສົາຂວັນເຊົາອາບນ້ຳ ຂວັນເຈົ້າໄປຟັນໄມ້ເສົາຄ້ຳເນົາແດດເຊຊວນ ກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ຶ້ນີ້ວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າໄປຟັນໄມ້ສະຫີວເຊົາປູ່ຣົ້ມເຫນືອດ ຂວັນເຈົ້າໄປຟັນໄມ້ກະທອດເຊົ້າປູ່ກາງດົງ ກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ຶ້ນີ້ວັນນີ້ ຂວັນເຈົ້າໄປຕັດຕົງຕັດກອນເຊົາປູ່ໂຄກຄ້ອຍໆ ກໍ່ໃຫ້ນາສາມ໊ຶ້ນີ້ວັນນີ້ ຂວັນຂຶ້ນໄປໂຄກສູງຂວັນເຈົ້າລົງໂຄກຄ້ອຍວອຍຂ້ານໃຫ້ຕ່ຳວນາ ວ່ານາເປີຂວັນເອີບ ນາພະລັນປ່າຊ້ຳ ເຊີນທ້ຳຂວັນອ່ອນຫລ້ຳກຸນນາຮ້ານເຂົ້ານາສູ່ ເຊີນເອົາຂວັນຫມູ່ເຈົ້າໃຫ້ນາເຂົ້າສູ່ໂຮງ ໃຫ້ເຈົ້ານາທຶງເຮືອນຊານບ້ານໃຫມ່ ຄັນເຈົ້ານາຮອດແລ້ວຄວາມທຸກກໍ່ປ່າໃຫ້ໄກ້ ຄວາມໄຂ້ກໍ່ປ່າໃຫ້ນີ ທຸກຕົນທຸກຄົນກໍ່ຂ້ຳເທົ້ນ. ນະຖາວາຣິວະໂຫ ປຸໂຣ ສັພພະກາລັງ ນະຂີນະວິ ຮຸອະ ນຸມະ ນູລນາ ປະສິດທິ ອານຸພາເວນະ ປະສິດທິ ນັງຄະລັງ ສະທາ ໂສດຖິ ພະວັນຕຸໂນ.

๑๕ ສຸ່ຂວັນຄວາຍ

ງົວຄວາຍເປັນສັດມີຄຸນະເກ່ຄົນນາກ ເມ໊ຶ້ອເວລາຈະລົງເຮັດນາຄ້ັ້ງແຮກຫລ໊ຶ້ເລ໊ຶ້ກ ຈາກເຮັດນາແລ້ວ ເຈ້ຳຂອງນັກທຳພິທ໊ຶສູ່ຂວັນໃຫ້ ເພ໊ຶ້ອສົ່ງເສີມສັດຂອງລ້ຽງໃຫ້ນີ ກຳລັງໃຈດ໊ຶ້ຂຶ້ນ ພາຂວັນໃຫ້ ນີນ້ຳຫອມແລະຫນ້ຳ.

ຄຳສູ່ຂວັນງົວຄວາຍ

ສຣີ ສຣີ ມັ້ນ ມັ້ນແມ່ນມັ້ນຫມັ້ນ ຫມັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນກວ່າກ້ອນພາແຜ່ນຫມັ້ນໃຫ້ເຈົ້າ ຫມັ້ນບົ່ງກວ່າແທ່ນພຣະຈວງ ພຣະຈັນ ຫມັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນບົ່ງກວ່າພູເຂົາຫລວງໃກ ລາວຫມັ້ນໃຫ້ເຈົ້າຫມັ້ນບົ່ງກວ່າສິລາອາດຫິນເພັດ ເຮັດນາເຈົ້າຢ່າໄດ້ຊ້ຳ ໃຫ້ເຈົ້າຕັ້ງ ຫນ້າຊ້ຳໄປໂວ ໆ ເຈ້ ຢ່າໄດ້ມີໃຈໃກລກ້າຫບາບ ຊ້າອົດສຳຫາວ ຂ້ອຍມັກເຈົ້າຄື ສາວມັກນ້ອງ ໃນ້ລ່ອງຄ້ອງເຕະຕ່ອຍວ່ໄປ ກູສີແກ້ກູສີປົດມັ້ນ້ັ້ນ ຂ້ອຍຈົ່ງສູ່ຂວັນ ຄວາຍເກົ່ງຫມູ່ລູກເຕົ້າແລະຫລານເຫລນ ຕົວໃດເຂັ້ນຫລາຍໃຫ້ເຈົ້າແຜ່ພົ້ນເມ້ືອຫນ້າ ເຈົ້າກິນຫ້ຳເຈ້ຢ່າໄດ້ເຂ້ົາສວນ ໃຫ້ເຈ້ົາຊວນກັນມາແຕ່ຮອດບ້ານ ໃຫ້ເຈ້ົາອວນ ກັນມາປູ່ແຫລ່ງໄດ້ ຖ່ິ່ນຮ່ງເສົາບ່ອນຂ້ອຍສິຜູກເຈ້ົາໄວ້ ໃຫ້ເຈ້ົາໄດ້ລູກເຕົ້ານ້ອຍອ່ອນ ພ່ໍພັນ ມ້ັ້ນ ມ້ັ້ນແມ່ນມ້ັ້ສັນວັນ້ັ້ນ ຂ້ອຍຈົ່ງສູ່ຂວັນຄວາຍລັບຄ່ຳ ອ້ືເມ້ືອກຕົວ ບຸນມ້ືອເອົາປ້ືຕົວບຸນກວ້ຳ ຂ້ອຍຈົ່ງເອົາເຂ້ົາເມ້ືອປູ່ສ້ຳງກະທ່ຳກ່ານ ມ້ືລູກຫລານ ແລະລກນ້ອຍ ແລ່ນອ້ອມອ້ອຍແອ່ວກ່ືນນ້ົ ທ້ົມ ໆ ໃຈຈັກຂາດນ້ຳຕາຫ້ບາດໃຫລ ຕົກ ເຈ້ົາຈົ່ງຄ່ືງໃ ອົກໃນທ່ວງຈັກແດກທະລາຍ ປູ່ເທ່ົ້ງຫລາຍສ່ວຍພ່ຳ້ງ ແກ່ກ້ຳ ເຈ້ົາຈົ່ງຕ່ຳວຫນ້ຳຄ່ືນມາ ຂ້ອຍຈົ່ງມ້ີໃຈຄຸ່ງດຄ້ອຍ ຂ້ອຍຈົ່ງບ່ຳຍເອົ້ຳຄ້ອນ ນ້ອຍ ໆ ເຕ່ຳະຕ່ອຍຕ່ໄປ ໄປບ່ົ່ດ້ອຍຈົ່ງໄດ້ດ່ຳ ໄປຊ້ຳ ຂ້ອຍຈົ່ງໄດ້ໄລ່ເຮ່ວໄວ ເຈ້ົ ຈົ່ງໄປຊ້ືລູກເຈ້ົາຈົ່ງໄປຊ້ືຊ້ຳ ຊ້ືດ່ຳວຂ້ຳດເຊ ໄປປ້ົ່ດໄຖ່ເຊ ຳ ຂ້ອຍກະໄດ້ຕ້ືຊ້ຳ ມ່ຳເປ ຂ້ວນເອ ຍ ຂ້ວນຫ້ວ ເຈ້ົ ໄປກ່ືນຫ້ຳປູ່ກ່ຳງດ່ົ ກ ໃຫ້ນ່ຳສ່ຳມ້ັ້ນ້ັ້ນ ຂ້ວນເຈ້ົ ໄປ ເຊ ຊ່ົ ປູ່ໃນປ່ຳກ ໃຫ້ນ່ຳສ່ຳມ້ັ້ນ້ັ້ນ ຂ້ວນຫ້ວເຈ້ົ ໄປແມບ ນ້ຳປູ່ໃນຫນ ອ ງແຫນ ລ້ົ ເຫ ລ ອກ ກ ໃຫ້ນ່ຳສ່ຳມ້ັ້ນ້ັ້ນ ມ່ຳເປ ຂ້ວນເອ ຍ ເຈ້ົ ຢ່ຳໄດ້ຕົກ ຊ ະທ້ອນ ຮ ້ ອ ງ ໃຈ ກ ົ ວ ຂ ້ ອ ຍ ເ ນ ີ ຝ ົ ນ ຕ ົ ກ ຟ ້ ຳ ຮ ້ ອ ງ ຮ ່ ຳ ຮ ້ ອ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ້ ຳ ວ ້ ຳ ຫ ນ ້ ຳ ວ ່ ຳ ທ ່ ຳ ງ ມ ຳ ກ ູ ສ ອ ງ ຕ ່ ຳ ງ ຳ ມ ຊ ະ ຫ ້ ອ ຍ ກ ັ ບ ທ ົ ້ ງ ຂ ວ ນ ລ ູ ກ ນ ້ ອ ຍ ແ ລ ່ ນ ອ ້ ອ ມ ອ ້ ອ ຍ ນ ຳ ແ ມ ່ ປ ູ ່ ລ ິ ລ ຳ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ້ ຳ ມ ຳ ກ ິ ນ ຫ ້ ຳ ແ ຝ ດ ໃ ບ ຫ ນ ຳ ຂ ້ ອ ຍ ກ ະ ໄ ດ ້ ນ ຳ ແ ລ ້ ວ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ້ ຳ ມ ຳ ກ ິ ນ ຫ ້ ຳ ຄ ຳ ໃ ບ ຢ ົ ວ ່ ອ ນ ຂ ້ ອ ຍ ກ ່ ໄ ດ ້ ນ ຳ ແ ລ ້ ວ ຫ ້ ຳ ປ ້ ອ ງ ແ ອ ້ ວ ເ ຫ ລ ື ອ ຫ ລ ຳ ບ ຂ ້ ອ ຍ ກ ່ ໄ ດ ້ ນ ຳ ແ ລ ້ ວ ຫ ້ ຳ ຫ ວ ຳ ງ ກ ິ ນ ແ ຊ ບ ຊ ້ ອ ຍ ຂ ້ ອ ຍ ກ ່ ໄ ດ ້ ນ ຳ

ແລ້ວ ຫຍ້າຫວານກິ່ນແຊບຊ້ອຍຂ້ອຍກໍໄດ້ມາແລ້ວ ໃບນ້ອຍແລະບໍ່ແມ່ນຫຍ້າໃຊ ຂ້ອຍກໍ່ໄດ້ມາແລ້ວ ໃບສວບຫລວບບອດກ້ວບບອດອ້ອບຂ້ອຍກໍໄດ້ມາພ້ອມ ມາຕັ້ງ ພາຂ້ວນປູ່ສວບລວບ ມັກອັ່ນໃດໃຫ້ເຈົ້າກິນອັນນັ້ນ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຕົວໃດບໍ່ມາ ເສືອເຫລືອງນັ້ນກໍນຳໄປຂ້າເຈົ້າແລ້ວ ມາເປີຂ້ວນເອີ ຕົວໃດບໍ່ມາຫມາປ່ານັ້ນຊິນຳ ໄປກິນສູເຈົ້າແລ້ວມາເປີຂ້ວນເອີ ຕົວໃດບໍ່ມາຫມາໃນນັ້ນຊິນຳຫຍງ ສເຈົ້າແລ້ວ ມາປູ່ຍິ່ນຍາວໃນຫ້ອງໃນລ້ອງຄ້ອງເຕາະຕ່ອຍໄປ ຂ້ອຍຊິແກ້ຊິປົດນັ້ນ ວັນນີ້ຂ້ອຍ ຈັກຕ່ອຍທັ້ງຫລົ້ມຈົມໃຕ ຂ້ອຍຈັກຕ່ອຍທັ້ງໄລຈົມຄາດ ໃຫ້.ຈ້ຳມາຍິ່ນຍາວຫນັ້ນ ພັນທະນັ້ງປູ່ດີເປີ ປ່າໄດ້ຄວບກິ່ນຄ້ຳງຄອນລົ້ນລ່ອນເສັ ໄຊຍະຕຸພະວັ ໄຊຍະມັ ຄະລັ ສັດຕະວັດສາທິຄາບຸກາໂຫນຕຸມະຫິ ງສາໂຄນາ

๑ภ ภาบสู่ข้อบพาขวับ

ຖ້າເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍກິນບໍ່ໄດ້ນອນບໍ່ຫລັບຖ້າສູ່ຂ້ວນກ່ອງສວດທາດ ສວດຊາຕາ ໃຫ້ແລ້ວ ແຕ່ໂຮກໄພໄຂ້ເຈັບບັ ງບໍ່ຫາຍ ບຸຮານນັກນິການສູ່ຂ້ວນ. ພາໃຫ້ອ້ຍກໍ່ເພື່ອ ໃຫ້ລຸກໄດ້ໄຂ້ຫາຍ

ຄຳສູ່ຂ້ວນພາ ສີສີສິກທິນິງຄົນເຜິກລາສຸກ ກິເດຊລຶ ບອກ ບໍ່ແຍ່ງຄຸນຄູ່ຕົນຕັ ນຕ້ອນ ຣັດຕະນັ ງແກ້ວສາມປະການກົ້ນຂາບເຊີນຊ່ວຍຂ້າຄາວແຄ້ນຂອກຂ້ວນແດ່ທ້ອນ ບັດ ນີ້ຈັກເຊີນທັ ງປວງທ້າວເທພາພິນມະໂລກ ເຊີນທັ ງເທບພະແຜ່ນຫລ້າ ຫລາບຊັ້ນ ໃຫ້ຊ່ວຍຊູແດ່ທ້ອນ.

ເຊີນທັ ງຄຸດນາກນ້ຳໃນກິ ງກິ ງສະມຸທອນ ຈະຕຸໂລກຣາຊາຄູ່ຕົນຕັ ນຕ້ອນ ແມ່ນ ວ່າຂວັນເຂີບຄ້ ງໄຟຂວາງຂາມລາດກໍ່ດີທ້ອນ ເຊີນໄຕ່ເຕົ້າຂວັນເຂົ້າຄອບຄົ ງ ບັດນີ້ ຂ້ອຍຈັກເຊີນຂວັນເຈົ້ ງນິ ງເບົ້າເບື້ອງບ່າງມາທ້ອນ ເຈົ້າປ່າໄດ້ຊ້ ເຮັ ຣ້ອນຣີບມາ ພໍແຕ່ເຈົ້າຕົ້ນໄຂ່ໄວ້ຕັ້ ງແຕ່ງພາຂວັນ ນາງມີສູ່ຂັນມວນພ້ອມ ມີທັ ງແພຂາວພ້ອມ ແພແດ ງດູອາດ ມີທັ ງເທບພະທ່ອນໃຫ້ທ ງນເນື້ອນຸ່ ງທຣົ ງ ມີທັ ງພາຫວານພ້ອມ ພາຄາວຂົ້ນໄຂ່ວ ພໍ່ແມ່ຕົ້ນໄຂ່ໄວ້ປະສົ ງຊ່ອນສູ ກຂວັນ ເຊີນເປີຂວັນເອີ ເຊີນທັ ງ

ຂວັນຫົວພ້ອມ ເກສາສເດັດກ່ວນນາທ້ອນ ເຊີນເຈົ້ານາປູ່ຫ້ອງເຮືອນເຫບ້ຳປູ່ເປັນ
ນິທັງຕ່ຽງສູງຊ້ອນສະຫນາທອງທອ່ງອາດ ສາດເຊື່ອຊ້ອນຊົມກ້ວກົນສເນສນຸກບ່ຽ
ແມ້ງນຸ່ງເມກບ້ຽບົດ ຫມອນຫົວສົມແສ່ວຄຳລາບແກ້ວ ນາລາລົ້ນເປັນແຖວຄັນຄ້ຳ
ລະອອງອູດເອົ້ານ່ຽທ້ອນກົນຫອນ ເຊີນເປີຂວັນເອີ ເຊີນທ່ຽຂວັນໄລນາແມ້ງນະໃນ
ກອງຄ້ວກ່ອງໆ ໃຫ້ະເຈ້ານາລຸບໄລ້ກາະແປ້ງປົ່ນຫອນ ເຊີນເປີຂວັນເອີ ເຊີນທ່ຽ
ຂວັນນະຂາເລັບເບ້ືອງຕີນນິພ້ອນພ່ຳ ໃຫ້ເຈ້ານາປູ່ຊ້ອນປາຍນິ້ວປ່ຽທາ ເຊີນທ່ຽ
ຂວັນທັນຕາະເຂ້ວເປັນແຖວຄັນຄ້ຳ ບານເມ້ືອໃສ່ຊ້ຳະແລ້ວ ຄຳປ້ຶຮູປງານ ໃຫ້ເຈ້ານາ
ສເວ້ັບເຂ້ົາຂາວອວນອ້ວນອ່ອນໆ ນິທ້ັງປູປາປ້ຶງປະສົງຈ້ຳແຈ່ວບອງ ຫລາບສ່ຳ
ເຊ້ືອປ້ຶງຈ້ຳຈ່ຽວຈົນ ບຸທ້ັງທອ່ງຄວາມສຸຂປູ່ສບາບຫາບຮ້ອນ ເຊີນເປີຂວັນເອີ ເຊີນ
ທ່ຽຂວັນຕະໃຈຫນ້ັງໃຫ້ເຈ້ານາທວບ ກອ່ງຜ້ານ່ຽງງາມເນ້ືອອ່ອນ ໃຫ້ເຈ້ານາປູ່ນ່ຽນ
ບາວຫມ້ັນພັນປີເປັນເຂດ ຝ່ຽງຫນູ່ໃພບພະບາດຮ້ານຫົວເຮືອນປ່າໃຫ້ນິ ເຊີນເປີຂວັນ
ເອີ ເຊີນທ່ຽຂວັນນ້ຽງສ້ັງຊ້ຶນໃນຄ່ຽງນ້ອຍອ່ອນໆ ໃຫ້ເຈ້ານາປູ່ຊ້ອນໃນເສ້ັນສູ່ເອ້ັນ
ປ່າໄດ້ເປັນພະບາດຕ້ອງໃຣຄາບ້ຽບງາ ປ່າໄດ້ເຈ້ັບປ່ວຍໄຂ້ໃນເນ້ືອຫນ່ວງຫນາວ
ເຊີນເປີຂວັນເອີ ເຊີນທ່ຽຂວັນນະຫາຣູ:ເສ້ັນພາທອ່ງທ່ຽວທ່ອງ ກ່ໃຫ້ເຈ້ານາ ປ່າ
ໄດ້ເຈ້ັບປວດເສ້ັນເອ້ັ:ອ້ຽ:ເຈ້ົາປ່າຈ້ຽ ເຊີນ ກ້ຽຂວັນອ້ານ່ຶນຊ້ຽຊ່ອນສນອງເນ້ົາໃນກຸກ
ກ່ໃຫ້ນາ ຝ່ຽງຫນູ່ໃພບພະບາດຮ້ານ ນະເຮ້ຽພ້ອນ:ໃຫ້ພ່ານພ້ຽ ເຊີນເປີຂວັນເອ້ີ
ເຊີນຂວ້ັນກ້ຳຂາຫລ້ຽນ່ຶດາະເນ້ຽ ໃຫ້ເຈ້ານາປູ່ຊ້ອນໃນໂຄງຄ້ຳຝ່ານຫລ້ຽນ້ັນເນ
ຫະທະບ້ຽນ້ັ ທ່ຽໃຈດູອາດ ເຈ້ົາຫາກເປັນຜູ້ສລາດຮູ້ເຫ້ັນແຈ້ຽຮິດຄອງ ໃຫ້ເຈ້ານາ
ຊົມຫ້ອງໃນຄ່ຽງຂອງເກ້ົາເຈ້ົາເນ ເຂ້ົາສູ່ໂຄງຄານຮ້ານປ່າພ້ານ ຈຫນານຊ້ຽ ຫ້ົກນ້ຽ
ນ້ອມຂວັນ:ນ້ຽນ:ານ:ເປັນຫນູ່ກ້ັນເນ ກ່ໃລມະກ້ຽຜ້ານ່ຽຜິດນ້ັນໃຫ້ນ:ານ:ພ້ອມພ່ຳນວນ ເຊີນ
ທ່ຽຂວັນປ່ົກະກ້ຽກ້ຳໃຫ້ນ:ານ:ໄວ:ແວນທ່ຽວ ເຊີນທ່ຽຂວັນປ້ັນ:ານ:ສ້ຽກ່ໃຫ້ພ້ອມພ່ຳນວນ
ເຊີນທ່ຽຂວັນອ້ັ:ນ:ຽ:ໃສ້ພຸ:ຫລ:ານ:ອ້ັນໃຫ:ຍ່ ເຊີນທ່ຽອ້ັນຕະຄຸ:ນ:ຽ:ໃສ້ນ້ອຍໃຫ້ນ:ານ:ພ້ອມ
ພ່ຳນວນ ເຊີນເປີຂວັນເອ້ີ ເຊີນທ່ຽກຣິດສ້ັ:ກ້ຳອ:ານ:ຫ:ານ:ກ່ິນຂອງເກ້ົ: ອຸທະອ:ຍ:ຽ
ເຊີນເອ:ຂວັນອ:ານ:ຫ:ານ:ໃຫ:ມ່ເຂ້ົ:ນ:ານ:ທ້ອນທ່ຽວເປ:ຍໆ ເຊີນເປີຂວັນເອ້ີ ປ:ກ:ງ:ນ:ນ

ຂວັນດີເບື້ອງຝ່າຍພາຍໃນຂົມເພື້ອນນັ້ນກໍ່ໃຫ້ມາເຊີນເປີຂວັນເອີ້ນ ເຊີນທັ້ງຂວັນສເນີ ຫມ້ຫ້ອນຄໍ່ຄືສເລດ ກໍ່ໃຫ້ມາເຊີນເປີຂວັນເອີ້ນ ເຊີນທັ້ງຂວັນບຸບໃພຫ້ອງຫນອງໃນ ນຸ້ນເນົ້າກໍ່ໃຫ້ມາ ເຊີນທັ້ງຂວັນໄລຫົດຕັ້ງພາຍໃນນອງເລືອດ ກໍ່ໃຫ້ມາເຊີນເປີຂວັນ ເອີ້ນ ເຊີນທັ້ງຂວັນເສໃທນ້ຳເຮືອແຫ້ງເປັນເຫົ່ອໄຄຄາບເນື້ອໃຫ້ສົ່ງນ້ຳອາບສີ ເຊີນ ເປີຂວັນເອບ ເຊີນທັ້ງຂວັນອັສຸນ້ຳໃນຕາໄຫລຫບາດກໍ່ໃຫ້ມາ ເຊີນທັ້ງຂວັນວສາ ນ້ຳມັນແຫລວໃຫບ່ລ່ວງໄຫລອອກເຂົ້າທ່ຽວເທ້ຳທ້ວຄ່ຽ ກໍ່ໃຫ້ມາເຊີນເປີຂວັນເອີ້ນ ເຊີນ ກ້ຽຂວັນເຂໂອນ້ຳລາຍໃຫລເຫລືອປາກ ກໍ່ໃຫ້ມາມືທັ້ງຂັນຫມາກພ້ອມບູຮີຊ່ອມ ໃສ່ຊວບ ໃຫ້ເຈ້ົ້ມາຫລາບພ້ອມກາບາຫລາບພາກ ມາພ່ຳພ້ອມຊຸອມເຈ້ົ້າ ຄ່ອນສເວີ້ ມາເປີຂວັນເອີ້ນ ເຊີນທັ້ງຂວັນສ່ຽຄ້ຳງຮູດັ້ງໂດຍດ່ວຍມາທ້ອນ ຂ້ີ ນຸກນີ້ມາກລ້ົນສອງເບື້ອງກໍ່ໃຫ້ມາ ໃຫ້ເຈ້ົ້ມາເປີຂວັນເອີ້ນໃຫ້ເຈ້ົ້ານາສ່ຽງນ້ຳຂັນທ ລ້ຳງສ່ວບ ໃຫ້ເຈ້ົ້າສະສ່ວບລ້ຳງກະບວນຫນ້ຳພ່ອງໃສ ເຊນເປີຂວັນເອີ້ນ ເຊີນທັ້ງ ຂວັນກ່ຳບ້ຳງເຮືອບ່ຳງໃຄກໍ່ໃຫ້ມາ ເຊີນທັ້ງຂວັນປຸດຕັ້ງນ້ຳທ່ຽວທ້ຳງທຸກຫາກກໍ່ໃຫ້ມາ ປວດທ້ອງທ່ຽວຂັ້ນຂ່ເວ້ນຫລ້ົກໄກ ເຊີນເປີ້ຂວັນເອີ້ນ ເຊີນທັ້ງຂວັນມັ ະເກ້ຳ ກະ ໂບ້ງຫົວອັນໃຫ່ງກໍ່ໃຫ້ມາ ເຊີນເປີຂວັນເອີ້ນເຊີນທັ້ງຂວັນມັ ະລຸ້ງສມອ້ງປູ່ຊ້ອນໃນ ຫັ້ນກໍ່ໃຫ້ມາ.

ເຊີນເປີຂັ້ນເອີ້ນ ເຊີນທັ້ງຂັ້ນຫພ້ອມຫົວຕາຄ້ົວກ່ອ້ງ ໃຫ້ເຈ້ົ້ມາບິ້ນບ້ຳ ຫມັ້ນພັ້ນປ ້ງປູ່ດີເປີ ປ່າໄ ້ຄວບຄ້ົນຄ້ຳ ອນລ້ົນຫລ້ົນເສັບນັ້ນເງ ໃຫ້ເຈ້ົ້ານ ະປູ ຊ້ອນເຊ ອຊ ດແນວຄ້ົນ ປ່າໄ ້ເປປ້ົນເຊ ອ ະແນວພ ິ ດຊ ດ ປ່າໄ ້ເປປ້ົນຊ ອນແນວຟ ້ຳ ຊ ວ ຽ ໃກຊ້ົນເຊ ອແນວຄ້ົນຕ ອ ຽບ ປ່າໄ ້ໄປປູ່ຊ ອນຊ ດ ະເ ອ ຽ ດ ຳ ປ່າໄ ້ໄປ ປູ່ກ ້ຳແນວຄ້ົນປ ະເທ ດອ ້ນ ບຸ ບ ່ ສ ້ ຽ ສ ນ ຈ ້ ຽ ບ ່ ຫ ່ ອ ນ ນ ິ ເ ອ ຽ ເ ຮ ົ ສ ້ ຽ ສ ນ ພ ນ ປ ູ ທຸ ກ ເ ອ ຶ ອ ຊ ນ ສ ິ ບ ສ ້ ຽ ສ ນ ຊ ້ ອ ບ ປ ູ ທ ຸ ກ ວ ັ ນ ອ ຽ ພ ຸ ທ ໂ ທ ເ ຈ ້ ົ ຈ ອ ມ ຄ ຸ ນ ຄ ຽ ວ ກ ່ ອ ນ ເ ພ ິ ນ ກ ່ ຊ ນ ຊ ຶ ນ ສ ້ ຽ ສ ຊ ນ ພ ູ ພ ັ ນ ທ ວ ິ ບ ເ ຮ ົ ນ ີ ້ ແ ລ ້ ວ ກ ່ ຈ ຽ ໄ ດ ້ ຫ ກ ພ ັ ນ ເ ປ ັ ນ ຫ ມ ່ ໃ ພ ທ ິ ສ ັ ດ ຈ ຽ ໄ ດ ້ ຕ ັ ດ ສ ັ ນ ພ ັ ນ ບ ູ ບ ອ ດ ທ ັ ນ ເ ທ ໄ ວ ້ ເ ຊ ີ ນ ເ ປ ີ ຂ ວ ັ ນ ເ ອ ີ ້ ນ ເ ຊ ີ ນ ທ ັ ງ ຂ ວ ັ ນ ຕ ິ ນ ພ ້ ອ ມ ຂ ວ ັ ນ ມ ື ນ ິ ້ ວ ອ ່ ອ ນ ໆ ໃ ຫ ້ ເ ຈ ້ ົ ສ ຸ ບ ກ ້ ອ ບ ກ ະ ຈ ອ ນ ສ ອ ດ ຫ ບ ຸ ນ ຊ ູ ສ ້ ອ ບ ນ ງ ານ ສ ເ ມ ີ ຫ ລ ໍ ່ ພ ໍ ່ ແ ມ ່ ເ ຈ ້ ົ າ

ຫົວໃຫ້ຮຸ່ງຫາ ຕາຍາຍເຈົ້າຫົວຫາທຸກຮຸ່ງ ຝູງພີ່ນ້ອງຊາວບ້ານເພິ່ນບໍ່ຊ້ຳ ເພິ່ນກໍ່ ຮັກແຈ່ມເຈົ້າຊຸມຈຸບຈອມຂ້ວນ ໃຫ້ເຈົ້າລ້ຳລາເດີນກ່ອນມາປ່າຊ້າ ໃຫ້ເຈົ້າລ້ຳລາເຂົ້າ ສູ່ຄ້ຽງຂອງເກົ່າເຈົ້າເນີ ຝູງພີ່ນ້ອງເຫັນແລ້ວຊຸ້ນຊຸ້ນ ໄຊຍະຕຸພະວ້ຽ ໄຊຍະມ້ຽຄະ ລະ ອຸອະ ມຸນະ ມຸລະນາ ມູລລ້ຽ ໂຫຕຸ ສຫະສັບເພຫິ ບາຕິພິ ຂັດທັມມະ ຈັກອາບຸດຕະຣ້ຽ ອະພິສັນໄພທິ໋ງ ຯ ສ້ຽຄີຕັນ ຕັນພະນາມະເສ ສວດທັມມະ ຈັກ ສວດເຈັດຕຳນານບໍ່

ເມື່ອພຣະສັນເຂົ້າເສດແລ້ວ ຜູ້ຕ່ໍອາບຸນານ້ັ່ງຂ້າງໜ້າພຣະສົ໋ງ ຕານອບສົ໋ງ ຈັບດ້າຍສາຍສິນ ພຣະຊັກບ້ັ່ງສະກຸນ ເປັ່ນເສັດພິທີ ແລ້ວຖວາຍໄທຍະທັມ ພຣະ ສົ໋ງໃຫ້ພອນ ເຈົ້ານາຍຕວດນ້ຳເສັດແລ້ວມີເທສນາແລະສູ່ຂ້ວນ ເພື່ອເປັ່ນສິຣິມຸງຄູນຕ່ໍໄປ

ຕ່ໍອາບຸຄົນປ່ວຍເມີທີທຳ ເຄື່ອງສັກກາຣະແລະບິດທັມ ຕ່ວງກັ່ນກ່ໍ່ເໜ້ືອນ ກັນກັນດ.

1. ສູ່ຂ້ວນກ່ອງ ຈັດເອົາໄຂ່ຕົ້ມ 1 ກ້ວຍ 1 ເຂົ້າປັ້ນ 1. ຊວຍ 4. ທຽນ 4 ຄູ່ ເຫັ້ນບຊວຍຫນາກ ກອກປາ ປ້ານຜຸກແຂນ ແວ່ນ ຫວີ ແຫວນ ໃສ່ໃນ ກ່ອງເຂົ້າເອົາເສ້ືອຫລ້ືຜ້າຜູ້ປ່ວຍຮອງກ່ອງເຂ້ົ້າ ທຽນວຽນຫົວຄ່ຳສອກຄ່ຳຄ້ຽ ປ່ຽງ ລະເທລ້ັ ໃຫ້ພຣະສົ໋ງ 1 ຮູບສວດຄົບສາມຄ້ືນ

ບົດທັມທ້ີສວດ ນະໂມ ພຸດທ້ັ ຊ້ືວ້ັຍ ອ້ິຕ້ີປ້ີໃສ ສວາກຂາໂຕ ສຸປະຕ້ີປ້ັນໂນ ອຸນນະຫ້ັດສະວ້ີໄຊຄາຖາ ສັບພະໄລຕະວ້ີນ້ີມຸດໂຕ ສັບພ້ີຕ້ີໂຍ ສັກກັດຕະວາ ນ້ັ ຖ້ີເມບ້ັ້ງກ້ີນຈ້ີ ພະວະຕຸ ສັບພະມ້ັງຄະລ້ັ ແລ້ວສຸດຂວັນ

2. ສູ່ຂ້ວນຫລວງ ພິທີທຳ ເຫ້ືອນກັນກັບສູ່ຂ້ວນທັມມະດາ ນ້ັກທຳໃນເວ ລາຜູ້ເຖ້ົາປ່ວຍ ຫາປ່າອັນໃດມາຮັກສາບ່ໍ່ຫາຍຈ້ົ່ງຮັກສາທາງດ້ານຈ້ິດໃຈ ສວດໃນເວ ລາກ່ອງຄ້ືນ ປະນາມສາມສ້ີໃນ ເພ້ືອໃຫ້ໃຈດ້ີຈະໄດ້ມ້ີອາບຸບ້ີນໄປໄດ້ອ້ີກ ທຳສາມຄ້ືນ

3. ສວດຊາຕາ ພ້ິທີທຳ ເມ້ືອຫມໍເຫ້ັນວ່າຊາຕາຂາດ ໃຫ້ສວດຊາຕາ ເຄ້ືອງສັກາຣະເຫ້ືອນກັນເພ້ີ່ມເຂ້ົ້າສາມຫ່ໍ ເອົາໃສ່ໃນຖາດຄ້ືນລະຫ່ໍ ສາມຄ້ືນ ຮຸ່ງເຊ້ົ້ານ່ໍາໄປຫ້ັ້ ໃສ່ບາຕພຣະສົ໋ງ

ບົດນິນທີ່ສວດ ໃຊ້ເຈັດຕໍານານບໍ່

4. ສວດທາດພິທີທໍາ ເມື່ອຫມໍເຊົາທາຍວ່າທາດບໍ່ປົກຕິ ໃຫ້ສວດທາດ ເອົາດິນໜ່ວມາປັ້ນເປັນທາດເປັນ 4 ປັ້ນເປັນຂັນຫ້າ 5 ອັນ ທ່ຽນ 9 ເຫລັ້ນ ປັກຈອມທາດແລະຂັນທ່ຽ ປັກຂອບທາດແລະຂັນ ຂ້ຽຝ້າຍພິມມະຈະຣິຍບສວດສາມ ຄົນ ພຣະສົງເປັນຜູ້ສວດ.

ບົດທີ່ສວດ ເຫມືອນສູ່ຂັວນກ່ອງ ເພີ້ມ ອິນັສສນິ ອາໄປເທວາ ປັນຈັ ຂັ.ທາ ເປ ທຸກຂະນິໃສທະຄານິນິ ປະຕິປະທາ ອາຣິບະສັດຈ ອະວິດຊາປັດຈະ ບາ ອຸນນະທັດສະວິໄຊຄາຖາ

5 ສວດເຂົ້າດອບ ເມື່ອຄົນເຈັບປ່ວຍນິຍາກາບສາຫັດ ມັກຈະນິພິທີ່ສວດເຂົ້າ ດອບ ຄືເອົາເຂົ້າສານມາທໍາເປັນຮູບ ຄົນຕາຍຫັນຫົວໄປທາງຕາເວັນຕົກ ເອົາຜ້າ ຂາວປົກໄວ້ ວິທີນີ້ເຂົາຊໍ່ວ່າດອບ ເອົາເຂົ້າສານມາທໍາເປັນຮູບຄົນເອົາໝາກພ້າວ ເປັນຫົວເປັນໝອກແຂນແລະຂາເອົາລໍາອ້ອຍ ນ້ໍວດິນນ້ໍວນ້ໍເອົາກ້ວຍນິນິນພຣະ 4 ຮຸບ ນາສວດເວລາກາງຄືນທໍ່າ 3 ວັນ ບົດນິນທີ່ສວດເຫມືອນກັນ

6. ສວດຈະຕຸວິກ ຫລື ຈະຕຸວິສະ : ຄື ສວດ 24 ບົດ ຈັດໂທງຫນ້າງົວ 24 ໂທງ ເຂົ້າຕໍ່າເຂົ້າແດງ ອາຫານ ທ່ຽນວຽນຫົວຕ່ໍາສອກຕ່ໍາຄ້ຽ 3 ເຫລັ້ນ ຂັນ 5 ຊວບ 4 ນ້ໍາສົ້ມປ່ອບ 4 ໃຍ ຈົບບົດຫນ້ໍ້ງເປົ່າທ້ໍ່ຫນ້ໍ້ງ

ບົດນິນນ້ 24 ບົດ : ຄື ສາວ້ ຄູນ້ ວິຊາ ຍະລ້ ເຕຊ້ ວິຣິບ້ ສິກທິ ກັນນ້ ທັນນ້ ສັດຈ້ ນິບພານ້ ໂມກຂ້ ຄຸບຫະກ້ ທານ້ ສີລ້ ປັນຍາ ປຸນບ້ ພາຄະບ້ ຍະສ້ ສິຣິ ວັນນ້ ສຸຂ້ ຣປ້

ບົດນິນພ້ສຄານ : ວ່າສະເພາະບົດສາວ້ ເປັນຕົວຢ່າງດ້ັ່ງນ້ີ:

ອິນທະສາວ້ ເທວະສາວ້ ພິມມະສາວ້ ມະຫາພິມມະສາວ້ ອິສິສາວ້ ມະຫາ ອິສິສາວ້ ມຸນິສາວ້ ມະຫາມຸນິສາວ້ ສັບປຸຣິສະສາວ້ ມະຫາສັບປຸຣິສະສາວ້ ຈັກກະວັດຕິສາວ້ ພຸດທະສາວ້ ປັດເຈກະພຸດທະສາວ້ ອະຣະຫັນຕະສາວ້ ສັບພະສິດທິວິຊາທະຮານ້ງສາວ້ ສັບພະໂຣຄາ ຣິປັດຕິຍານ້ງສາວ້ ສັບພະໄລຄາ

ຈະອິບາບັ້ງສາວ໗ ເອເດນະ ສາເວນະ ເອເດນະ ສັດຈະວັດຈະເນນະ ນະມະ ສຸວັດຖິ ໂຫດ ດນຫັ້ງ ສວາຫາບນະ ພຸທທັສສະ ນະໂມທັມມັສສະ ນະໂມສັ້ງຄັສສະ ໃສນະ ຖ້ຳທັ້ງຫຸຣຸຫຸຣຸ ສວາຫາບະ ອັກຄະອັດສາອິນາມະ ນະຫາອິສິ ອະໂຫສິ ຖ້າຈະວ່າບົດ ຕ່ໂປກໍເອົາຄຸນັ້ງ ແລະວິຊາ ເປັນຕົ້ນມາຕ່ທ້າຍ ສ່ວນແມ່ບົດຄົ້ງເດີມ

ສວດຄາຖາດາບ ສີ່ເຂືອນ ; ພິທີທຳເມື່ອບ້ານເມືອງເກີດເຫືອດຮ້ອນເຈັບໄຂ້ໄດ້ ປ່ວບ ນິມົນພຣະສົ໗ ສວດມົນເປັ່ນ ຈັດຫາໄມ້ໄຜ່ມາທຳເປັນດາບ 5 ອັນ ຂຸນຄາຖາ ອິຕິປໂສ 8 ທິດ ລົ໗ 1 ແຫ່ 1 ຊາບ 1 ດອນເຊົ້າລຸ້໗ພຣະ ເສັດແລ້ວ ພຣະທຳ ພິ'ທີ 4 ຮູບ ຮູບນຶ່ງເປັນຫົວຫນ້າ ອີກ 3 ຮູບຖືດາບແຫ່ແລະຊາບວ່ານແຫ່ແລະຊາບ ໄປທົ່ວບ້ານເວລາຫວານ ສວດ ບັ້ງກົນຈິ ວິດຕັ້ງ ແລະ ເມດຕັນຈະ ປັກດາບລົ໗ໃນ 4 ທິດ ຂອ໗ບ້ານ ເວລາປັກແຕ່ລະດາບ ສວດອັບປິ ຕັນຈະ ສຸວິດຕັນຈະ ສຸປະວະນິ ຕັນຈະ ສຸວິເລກຂິຕັນຈະ ສຸວິດັກສິຕັນຈະ ກະໂຣຖະ ອັນເປວະນາມະ ກໍ່ໄດ້ ຈົນ ຕລອດດາບຈົນລົ໗ໃນແຜ່ນດິນ

8. ສວດພາບຍັກ : ພິທີທຳ ເມື້ອຜູ້ເຖ້ຳປ່ວບ ນິອາການຫນັກ ມັກມີພິທີ ສວາພາບຍັກ ຖືກັນວ່າໄລ່ຍັກ ໄລ່ພຸດຜີປີ້ສາດ ທີ່ນາສິ໗ປູ່ໃນຮ່າ໗ກາບຄົນປ່ວບ ດີຫນັກ ຈັດເຄື່ອ໗ສັກກາຣະເຫນືອນສວດມົນທັມມະດາ ແຕ່ເພີ້ມນ້ຳສົ້ມປ່ອບເປັນ 4 ຂັນ ນິມົນພຣະສົ໗ 4 ຮູບມາຈະເຣີນພຣະພຸດທະມົນ 3 ຄົນ ບົດພາບຍັກ ບົດນຶ່ງ ທັ້ງ 4 ອົ໗ ເປົ່ານ້ຳມົນຄົນປ່ວບ ແລະສວດຕ່ໄປຈົນຈົບ

ບົດມົນທີ່ສວດ : ເຫນືອນ໗ານມົ໗ຄົລທັມມະດາ ແຕ່ເພີ້ມຈະຖຸດຖ້ານ ຫລື ຊິ໗ ່ານ ພາບຍັກເຂົ້ານ ຖ້ານ ຈະປ້ ກ່ໄດ້ວ່ານ ຍັກໂຂ ວາ ຍັກຂີນີ ວາ ປ ຕະຕັດຖ ອັນຕະຣະທາ:ບສຸ

0. ດອກຫລັກປີ : ເມື້ອຜູ້ເຖ້ຳປ່ວບນິອາການຫນັກ ມັກມີພິທີທ່ານຕ່ານ໗ ເພື້ອຈະໃຫ້ຫານ ນິອານຸ ບ້ານນານ ເມື້ອຫມໍເຂົ້ານວານ ປົບໍ່ດີ ກໍ່ດອກຫລັກປີໃຫ້ ແຫ່ນ້ນ ຖ້ານເຂົ້ານວານວ່ານ ອານຸສ໗ານ ນ໗ານໃຫ໗ກໍ່ນີພິທີຄ້ານໃຜ ຄ້ານໃຊ ຄ້ານເຂືອນ ຈຸ໗ປະສົ໗ກໍ່ເພື້ອຈະຄຳໃຫ້ ຊ ່ ່ເອ່ນອ່ານ໗ ເຫນືອນເຮົາຄ້ານ ້ ່ ່ ້ ່ ້ ່ ້

ສັກກະຣະໃນພິທີເຫລົ່ານີ້ ຈັດເຫມືອນກັນຄື 1 ດອກຫລັກປີ 2 ຄ້ຳໄພ 3 ຄ້ຳ ໄຊ 4 ຄ້ຳເຂືອນ 5 ສວດທາດ 6 ສວດຊາຕາ ຈັດຫມ້ຽງເທົ້າອາບຸ 1 ຈອກ ຫມາກ ເທົ້າອາບຸ 1 ຈອກ ເຂົ້າຕອກ 1 ຈອກ ດອກໄມ້ 1 ຈອກ ທຽນວຽນຫົວຄ່ຳສອກຄ່ຳຄືງ ປ່າງລະເລ້ນ ນ້ຳສົ້ມປ່ອຍ 1 ໃຍ ຜ້ຳຍຜູກແຂນ 1 ບ້ຳ 4 ອັນ 1 ພາຍໃນບ້ຳງມີພຸ ໃບ ຫມາກນ້ອຍ ສຽດຕັດປາເສັ້ນ ທຸງກະດາດຈ່ຳນວນເທົ້າອາບຸຂຶງດ້ຳຍສາຍສິນ ຣອບ.

ບົດທີ ๑๒ ພິທີສະເດາະເຄາະຕ່ຳງ

ຄ່ຳວ່າສະເດາະ ຄືທ່ຳໃຫ້ຫລຸດອອກມາ ທ່ຳໃຫ້ພົ້ນອອກມາດ້ວຍຄ່ຳເວ້ົາເວດ ມົນກົນຄາຖາຕ່ຳງ ๆ ເຊ່ັນສະເດາະໄຊກສະເດາະກຸນແຈເປັນຕົ້ນ ຄ່ຳວ່າເຄາະຄືປົດ ຫມັ້ນຄືຫມັ້ນ ເຊ່ັນບາບເຄາະປົດຫມັ້ນຄືຫມັ້ນໃນທາງຮ້ຳຍ ສຸພະເຄາະປົດຫມັ້ນຄື ຫມັ້ນໃນສິ່ງໃດກໍ່ໄດ້ຄື ປົດຫມັ້ນຄືຫມັ້ນໃນສິ່ງຮ້ຳຍກໍ່ໄດ້ຮ້ຳຍ ຈ່ຳນີພິທີຖອດຖອນ ເຄາະເສັ ຊື່ວ່າສະເດາະເຄາະ.

1 ລ່ຳງ ຄ່ຳວ່າລ່ຳງ ຄືເຄື່ອງຫມ່ຳຍທີ່ປ່ຳກົດໃຫ້ເຮົາເຫັນອັນບອກເຫດຮ້ຳຍ ຫລືດີ ເຊ່ັນເຫັນນ້ຳ ງູສິ່ງ ງູທ່ຳທ່ຳນ ຝ່ຳນໃຜ່ ເຂ້ຳຫນ້ຳແດ່ງເປັນຕົ້ນຈັດເປັນ ລ່ຳງຮ້ຳຍ ຖ້ຳເຫັນພຣະພຸດທະຮູບ ພຣະສະຖູບເຈດີເຫັນພຣະສົງ ອົງຄະເຈ້ຳ ຈັດເປັນລ່ຳງດີ.

ທີ່ຈະຈັດເປັນລ່ຳງດີຫລືຮ້ຳຍນັ້ນ ກ່ຳຫນົດເອ່ົາເວລາເຫັນເຫດ ເປັນເຄື່ອງຕັດ ສິນ ໂດຍແບ່ງວັນຄືນຫນ້ຳ ๆ ອອກເປັນ 8 ຍ່ຳມ ຍ່ຳມລະຊ່ົວໂມງ ກັບ 30 ນ່ຳທີ ແລ້ວທ່ຳນຍ່ຳງນີ້ ເຫັນຍ່ຳມເຊ້ຳໃຊກເຈ້ຳມີຫລ່ຳຍ ເຫັນຍ່ຳມງ່ຳຍເຄາະຫລ່ຳຍເຫລືອ ນ່ຳກ ທຸກພ່ຳກນ້ອຍຝູງຫມ່ຳສຸດແສ ເຫັນຍ່ຳມແຕ່ຕົກແຫດູນ່ວນໃຊກດ່ວນນ່ຳເຖິງ ເລິ ๆ ນ່ຳບໍ່ຫ່ວນບໍ່ສ້ຳງ ເຫັນຍ່ຳມທ່ຳງໃຈບ່ຳງພ່ຳລ່ຳ ນັນຈັກເປັນໃຣຄ່ຳມະຣະນ່ຳ ອນຮ້ຳຍ ເຫັນຍ່ຳມຕຸດຊ້ຳຍ ຍ່ຳງບ້ຳຍໄປນ່ຳເທ້ຍຣະຄ່ຳລ້ຳເລີດປະເສີດພິລແຜ່ນ ເຫັນຍ່ຳມ:ເລ່ງໃຈແຂ່ງ ກໍ່ຟ້ຳ ໄດ້ແກ່ປ້ຳແລະລຸ ອ່ຳຈ່ຳສ່ຳເຊ້ຍຊັ້ນ ເຫັນຍ່ຳມແຖ

ໃກ້ຄ່ຳໃລກພ່ຳພໃຈ ມີໃຊຍະພາບແພ້ແກ່ກໍ່ຕາມບໍ່ແກ່ກໍ່ຕາມ ເຫັນຍາມຟ້າລັ່ນຊັກ ຫວັ່ນໃຫວກັນໃຂມະຣະເບດໃນເຂດຜູ້ເຫັນຕອນກາງຄືນກໍ່ໃຫ້ນັບເປັນຍາມແປດ ແລະ ທາບເຫມືອນກັນ.

ລາຄຸຮ້າຍນັ້ນຈະເກີດແກ່ໃຜ ໃຫ້ກຳຫນົດຕາມອັນທີ່ເຫັນດັ່ງນີ້ ເຫັນວັນຍາ ທິດມີນິດອັນໃດ ຄືກໃຫບ້ານນຍ.ຄືກຂອກຄືກຂັນ ເຫັນວັນຈັນພະລັນລຸງທຸງຈຄືກ ສ່ຽວສະຫາບ ເຫັນວັນອັງຄານພານເຖິງພໍ່ແມ່ເຖົ້າແກ່ຕາຍ ມຸດພິຣຸດເປັນເປ້ ຄືກເມັ່ງແລະຄືກລູກບ່ອນເປັນຫວັດ ເຫັນວັນພະຫັດຂັດໃຈແວນບ້ຽ ກຸກສິ່ງເພວນານ ຕິດຕາມພີ້ນ້ອງພວກພ້ອງຊ້ຽກຸກ ເຫັນວັນສຸກທຸກໃຈນ່ຳ ງ່ວນ່ຳຄວາບ ເມົ່ານ ວບ່ ແລ້ວນ່ຳແຂ້ວນ່ຳເຂົ້ຳ ເຫັນວັນເສົ ຢ່ຳສູເທ ງ ຳຫລາບເຖາະເຄາະຄືກຜູ້ເຫັນ.

2 ເຄາະ ພິທີທ່ຳ ເຄື່ອງສັກກາຣະນີ ທຸງນວຸງນຫົວ ຄ່ຳສອກ ຄ່ຳຄ ງ ຄ່ຳຄືບ 5 ຄູ່ (ຂັນ 5) ຄ່ຳໃຈນ 1 ເຫລັ້ນ ຫມ ງ ເທ ຳອ ຳບຸ ຫນ ກເທ ຳອ ຳບຸ ເຂ ຳດ ຳ ແດ ງ ຂ ຳ ເຫລ ຳ ເຂ ຳ ອ ກດ ກໄ ສ ນປ ບ ເປ ນ ນ ຳ ຫ ນ ຍ ພ ນ ມ ຈ ຈ ຳ ໃ ງ ເ ກ ຳ ສ ກ ທ ງ ຊ ທ ງ ໃ ຊ ຣ ປ ຮ ຣ ບ ຄ ນ ໃ ງ ຄ ຳ ສ ກ ສ ເ ຈ ໃ ງ 9 ຫ ຳ ງ ຫ ລ ກ ຄ ຳ ສ ກ 9 ຫ ລ ກ ບ ກ ຫ ຳ ບ ຍ ຳ ແ ດ ງ 2 ຫ ລ ກ ຄ ຳ 2 ຫ ລ ກ ເ ຫ ລ ຳ ງ 2 ຫ ລ ກ ຂ ຳ ວ 2 ຫ ລ ກ ມ ບ 1 ຫ ລ ກ.

ຄ່ຳເສັ ງເຄາະ

ສຸ ນ ນ ຕ ໃ ນ ໃ ຕ ດ ຸ ຣ ຳ ເ ທ ວ ະ ດ ຳ ເ ຈ ຳ ກ ຳ ຫ ລ ຳ ຍ ຟ ງ ຣ ກ ສ ຳ ນ ມ ະ ສ ະ ຖ ຳ ນ ວ ຳ ວ ຳ ສ ຳ ສ ນ ຳ ພ ນ ຳ ປ ຳ ໃ ມ ຳ ບ ຳ ນ ເ ນ ຳ ຳ ເ ຮ ຳ ນ ທ ນ ຳ ຈ ຳ ສ ເ ດ ກ ລ ງ ນ ຳ ປ ຳ ນ ປ ຳ ຳ ຳ ຍ ບ ຳ ຟ ງ ຂ ຳ ທ ຳ ຫ ລ ຳ ຍ ສ ຳ ວ ນ ວ ຳ ເ ຈ ຳ ເ ຮ ຳ ນ ທ ນ ຳ ຈ ຳ ເ ສ ຳ ເ ຈ ຳ ຜ ຳ ເ ຈ ຳ ຊ ຳ ດ ຳ ທ ຳ ຫ ລ ຳ ຍ ຟ ງ ນ ນ ຳ ມ ອ ຸ ປ ຳ ດ ທ ະ ວ ະ ອ ນ ຕ ຳ ຍ ພ ຳ ຍ ໃ ນ ແ ລ ະ ພ ຳ ຍ ນ ອ ກ ຕ ຳ ງ ໃ ຊ ໄ ດ ພ ະ ຍ ຳ ດ ເ ຈ ນ ປ ວ ດ ບ ວ ມ ບ ຽ ຫ ນ ນ ຳ ຫ ນ ງ ຳ ຫ ນ ງ ຳ ຟ ງ ຂ ຳ ທ ຳ ຫ ລ ຳ ຍ ນ ຳ ລ ຳ ປ ຳ ຖ ງ ຳ ໃ ຫ ຳ ຫ ຳ ຍ ອ ຸ ປ ຳ ດ ທ ະ ວ ະ ອ ນ ຕ ຳ ຍ ທ ຳ ມ ວ ນ ຈ ຳ ພ ອ ມ ກ ນ ແ ຕ ງ ເ ຄ ຳ ກ ຍ ຳ ບ ຊ ຳ ເ ຄ ຳ ອ ນ ນ ຳ ຄ ວ ຳ ຍ ະ ແ ກ ເ ທ ພ ຄ ຳ ມ ະ ຫ ຳ ກ ະ ສ ກ ເ ຈ ຳ ທ ຳ ຫ ລ ຳ ຍ ເ ທ ະ ດ ຳ ເ ຈ ຳ ຕ ນ ຫ ນ ຳ ງ ປ ຸ ເ ອ ຳ ສ ເ ມ ຣ ຸ ຣ ຳ ຊ ຈ ຳ ສ ເ ດ ກ ລ ງ ນ ຳ ເ ອ ຳ ເ ຄ ຳ ກ ສ ຳ ຣ ກ ຳ ຣ ະ ບ ຊ ຳ ເ ຄ ຳ ອ ນ ນ ຳ ເ ທ ຳ ອ ນ ນ ຳ ເ ທ ຳ ງ ດ ຸ ຣ ຳ ເ ທ ະ ດ ຳ ເ ຈ ຳ ຕ ນ ຫ ນ ຳ ງ ປ ຸ ໃ ນ ພ ຳ ບ

ข้าสมุก ก่จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่งสักภาธะบูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น ดูธา
เทวะดาเจ้าตินหน็่งปู่ในเม็อ่งอินทะปัดถะนะถอน จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่ง
สักภาธะบูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น ดูธาเทวะดาเจ้าตินหน็่งปู่เม็อ่งลังกา
จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่ง สักภาธะบูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น ดูธาเทวะดา
เจ้าตินหน็่งปู่เบ็อ่งบุธะพา ชุกเธันมาให้เป็นเหตแก่เจ้าป้าวเจ้าเธือนทั่ง
หลายปู่นี้ จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่งสักภาธะบูชาอันนี้เท้าวันเท็น วินาเสถิ
ก่จิ่งให้หาบอุป้าทะวะอินตาบ แก่ฝูงข้าทั่งหลายเท้าวันเท็น ดูธาเทวะดา
เจ้าตินน็่งปู่เบ็อ่งอาถะเน ชุกเธันมาเป็นเหตแก่ป้าวเจ้าเธือนทั่งหลายปู่นี้
จิ่งสะเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่งสักภาธะบูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น วินาเสถิ ก่จิ่ง
ให้หาบอุปัดทะวะอินตาบแก่เจ้าผ้าเจ้าชาตาเจ้ ทิ่ง เจ้าทงทั่งหลายเท้า
วันเท็น ดูธาเทวะดาเจ้าตินน็่ง ปู่เบ็อ่งหักสิน ชุกเธันมาเป็นเหตแก่เจ้า
ป้าวเจ้าเธือนทั่งหลายปู่นี้ จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่งสักภาธะบูชาเถาะอันนี้
เท้าวันเท็น วินาเสถิ ก่จิ่งให้หาบอุปัดทะวะอินตาบ แก่เจ้าผ้าเจ้าชาตา
เจ้าทงอันนี้เท้าวันเท็น ดูธาเทวะดาเจ้าตินน็่งปู่เบ็อ่งหก่ธะถิ ชุกเอาเธันมา
เป็นเหตแก่เจ้ ป้าวเธือน เจ้าทิ่งเจ้าทงน จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่งสักภาธะ
บูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น ดูธาเทวะดาเจ้าตินน็่งปู่เบ็อ่งบูธะพา ชุกเธันมา
ให้เป็นเหต แก่เจ้าป้าวเจ้าเธือน ทั่งหลายปู่นี้ จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่ง
สักภาธะบูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น วินาเสถิ ก่จิ่งให้หาบอุปัดทะวะอินตาบ
แก่ฝูงข้าทั่งหลายเท้าวันเท็น ดูธาเทวะดาเจ้าตินหน็่งปู่เบ็อ่งอาถะเน
ชุกเธันมาให้เป็นเหตแก่เจ้าป้าวเจ้าเธือนทั่งหลายปู่นี้ จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิา
เถ็อ่งสักภาธะบูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น วินาเสถิ ก่จิ่งให้หาบอุปัดทะวะอิน
ตาบ แก่เจ้าผ้าเจ้าชาตาเจ้าทิ่งเจ้าทงทั่งหลายปู่นี้เท้าวันเท็น ดูธาเท
วะดาเจ้าตินหน็่งปู่เบ็อ่งหักสิน ชุกเธันมาให้เป็นเหตแก่เจ้าป้าวเจ้าเธือน
ทั่งหลายปู่นี้ จิ่งสเด็ดลิ่งมาเอิาเถ็อ่งสักภาธะบูชาเถาะอันนี้เท้าวันเท็น

ວິນາເສຕິ ກໍຈົ່ງໃຫ້ຫາບອຸປັດທະວະອັນຕາຍ ແກ່ເຈົ້າຊາຕາເຈົ້າທົ່ງເຈົ້າທຸ່ງນອັນນີ້ ກໍຂ້າເທີ້ນ ດູຮາເທວະດາເຈົ້າຕົນຫນຶ່ງປູ່ເບື້ອງທໍຣະນີ ຊັກເອົາເຂັ້ນມາເປັນເຫດແກ່ເຈົ້າປ້າວເຈົ້າເຮືອນເຈົ້າທົ່ງເຈົ້າທຸ່ງ ຈົ່ງສເດັດລົງມາເອົາເຄື່ອງສັກກາຣະບູຊາເຄາະອັນນີ້ເທົ້າວັນເທີ້ນ ດູຮາເທວະດາ ເຈົ້າຕົນຫນຶ່ງ ປູ່ເບື້ອງປັດຈິມ ຊັກເອົາເຂັ້ນມາເປັນເຫດແກ່ເຈົ້າປ້າວເຈົ້າເຮືອນເຈົ້າທົ່ງເຈົ້າທຸ່ງ ເຈົ້າຜ້າເຈົ້າຊາຕາ ທັ້ງຫລາຍຝູງນີ້ ຈົ່ງສເດັດລົງມາເອົາເຄື່ອງສັກກາຣະບູຊາເຄາະອັນນີ້ເທົ້າວັນເທີ້ນ ດູຮາເທວະດາເຈົ້າຕົນຫນຶ່ງ ປູ່ເບື້ອງອຸດອນ ຊັກເອົາເຂັ້ນມາເປັນເຫດ ຈົ່ງສເດັດລົງມາເອົາເຄື່ອງສັກກາຣະບູຊາເຄາະອັນນີ້ເທົ້າວັນເທີ້ນ ດູຮາເທວະດາເຈົ້າຕົນຫນຶ່ງ ປູ່ເບື້ອງອິສານ ຊັກເອົາເຂັ້ນມາເປັນເຫດ, ແກ່ເຈົ້າປ້າວເຈົ້າເຮືອນທັ້ງຫລາຍຝູງນີ້ ເທວະດາເຈົ້າຈົ່ງ ສເດັດລົງມາເອົາເຄື່ອງສັກກາຣະບູຊາເຄາະອັນນີ້ເທົ້າວັນເທີ້ນຝູງຂ້າທັ້ງຫລາຍພ້ອມກັນຂົນຂວາຍ ຫາງໍາມາບັງເຄື່ອງກົ່ນບູຊາເຄາະອັ ນີ້ ຖວາຍແກ່ເທບພະດາທັ້ງຫລາຍ ເປັນຕົ້ນວ່າ ນົກເຂົ້າດໍາເຂົ້າແດງ ແກງສົ້ມ ແກງຫວານ ເຂົ້າຂາວ ທຸງຊຸ ທຸງໄຊ ທຸງດໍາທຸງແດງ ທຸງເຫລືອງ ທຸງຂາວ ເສຕາສັ ພັດຈໍາມອນ ຮູບແຮ້ງ ຮູບກາ ຮູບຫມູ ຮູບຫມາ ນົກທຸກເບື້ອງ ເຄື່ອງກົນນົກທຸກສິ່ງ ຄືວ່າກ້ວຍ ອ້ອຍ ຫນາກພູ ເຫລົ້າປາ ປາປົ້ງປາຈ່ຶ ເຂົ້າເປືອກ ເຂົ້າສານທຸກປະການທໍ່ໄຮ້ ໄວ້ ຖວາຍແກ່ເທບພະດາເຈົ້າທັ້ງຫລາຍ ຈົ່ງ ມາຮັບເຄາະອັນນີ້ຫນີເມ້ືອເມ້ືອງບົນ ຂົນເຄາະອັນນີ້ຫນີເມ້ືອເມ້ືອງຟ້າ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ເມ້ືອ ຫນ້າເຄາະປ່າໃຫ້ເຫັນ ເຂັ້ນປ່າໃຫ້ ປູ ສິບປີປ່າໄດ້ມາເຕ້ົາ ເກົ້າປີປ່າໄດ້ ນາພານ ອົນ ສິດທິ ມະຫາສິດທິສະວາຫົມ ຜິວນ້ໍາສົ້ມປ່ອຍໃສ່ໃນໂທງ ເຄາະຕ່ໍຕົນ ຊົນຕ່ໍເນ້ືອເຄາະ ໄຂ້ ເຮ້ືອໃນຄົງກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັບ ໄປສານ້ີນ້ີວັນນ້ີ ເພ້ີນນັກຖ້ອນໃສ່ຄໍາຕາຍ ກໍ່ໃຫ້ ຫາຍເສັບໄປສານ້ີນ້ີວັນນ້ີ ຕາມາຍ ເອົາໄປເປັນຂ້າ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັບນ້ີນ້ີວັນນ້ີ ເຄາະ ວິວຄວາຍຕາຍເສັບຈາກເຈົ້າ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ້ນ້ີນ້ີ ວັນນ້ີ ເຄາະຜູ້ເຖົ້າຕາຍຈາກລູກ ຫລານກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ້ນ້ີນ້ີວັນນ້ີ ເຄາະກວາຍຊຸນຕາຍຈາກບ່າວ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ້ນ້ີນ້ີວັນນ້ີ ເຄາະຖຸກຍາກໄຮ້ ນ້ີບ່ມ້ີສ້ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ້ ນ້ີນ້ີວັນນ້ີ ເຄາະທ້ ງເພ້ີນອ້ອນ ຂ້ ກໍ່ໃຫ້ ຫາຍ ເສັ້ນ້ີນ້ີວັນນ້ີ ເຄາະທ້ ງຫ ້ ເພ້ີນອ້ອມພັ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ້ນ້ີນ້ີວັນນ້ີ ຂວັນ້ີ

ໄປປູ່ນ້ຳເປັນປາ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ງໄປສາ ມ໊ືນ໊ືວັນ໊ື ຂວັນຕົນໄປປູ່ນາດອນເຂົ້າ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍ
ເສັ່ງ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ຂວັນຫົວໄປປັ້ນເບ້ົາທ່ຽວຫາກິນ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍໄປສາມ໊ືນ໊ືວັນ໊ື.

ຂ້ວນໄປເຂົ້ານ້ຳເປັນໆ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ງ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ຂ້ວນໄປປູ່ຮູເປັນເງືອກ ກໍ່ໃຫ້
ຫາຍເສັ່ງ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ຂ້ວນໄປເລືອກບ່ອນບ້ານເມືອງບິນ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ງ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ຂ້ວນ
ຫົວໄປຄວ່ານເມືອງຄົນຜີປ່າຊ້ຳ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ບ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ຂ້ວນຫົວ໊ືນເມ໊ືອເມືອງຟ້ຳ
ແອ່ວຫລ໊ືນນ້ຳແຖນ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ບ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ຂ້ວນຫົວ໊ືນເມ໊ືອເຝ້ົາເຈ້ົາແຖນຫລວງ
ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ບ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ຂ້ວນຫົວເອົາຂອງເມ໊ືອຖວາຍແຖນຕ໊ື ຂ້ວນຫົວ໊ືນສູ່ເມ໊ືອ
ເມ໊ືອເວ້ົາຕ່ໍ່ແຖນເລີ່ງກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ບ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ເຮ໊ືອນສ໊ືລ໊ືມເປັນວັ່ງ ເຮ໊ືອນສ໊ືພ້ັງເປັນ
ຫ້ວບ ກໍ່ໃຫ້ຫາຍເສັ່ບ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ສາບເຂັ່ນຕົກກາງຮ່ອງ ສາບຟ້ຳຕົກກາງນາ ກໍ່ໃຫ້
ຫາຍເສັ່ບ໊ືມ໊ືວັນ໊ື ສຸພັ່ນຕຸໂພທໂຕ ຖຸຣາເທວະຕາທ້ັ່ງຫລາຍ ຂໍ່ໃຫ້ອຸປັ່ກທະວະ
ອັ່ນຕຣາຍພາຍໃນແລະພາຍນອກ ຕ້ອງໃຊ້ໄດ້ພະບາດເຈັ່ບປວດບວດບ໊ືງໜັ່ກໜາ
ຝູງຂ້ຳທ້ັ່ງຫລາຍ ຈັ່ດຕາໂຣ ທັ່ນນາ ວັ່ກຄັ່ນຕ໊ື ອາຍຸວັ່ນໃນ ສຸຂ້ັ່ງ ພະລ້ັ່ງ ປະຕ໊ື
ພານະຖ້ວນຫ້ຳອະໄຣຄະບະພະວະຖ້ວນຫ້ົກອະທ໊ືປະໄຕບະຖ້ວນເຈ້ັ່ດ ຈ໊ືງສເດ້ັ່ດລ໊ືງມາ
ຈຳເຣ໊ືນໃນຂັ່ນທະສັ່ນດານແຫ່ງຝູງຂ້ຳທ້ັ່ງຫລາຍ ທຸກ໊ືທຸກເດ໊ືອນ ດາບຕ່ໍ່ເທ້ົາໃຫ້
ເຂ້ົາສູ່ນ໊ືພານທຸກໆ ຄົນກໍ່ຂ້ຳເທ໊ືນ

ຄວາມເກ໊ືອກສ໊ືກ ຂ໊ືສ໊ືກເປັນສະຖານທ໊ືສ໊ືກປົກ ເພາະໂດຍມາກເຮົາມ້ັກຈະເທ
ນ້ຳ ນ້ຳຖ້ວຍຊານລ໊ືງໄປ ບາງແຫ່ງເຖ໊ືງກັບເປັນຫລຸມເປັນບ່ໍ່ນ໊ືນ້ຳຂ້ັ່ງ ຄວາຍບາງ
ຕົວກໍ່ມ້ັກຈະໄປເກ໊ືອກສ໊ືກ (ເກ໊ືອກຊ້ຳ) ບຸຣານຖ໊ືວ່າອະລ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ເສັ່ງເຄາະ (ສະ
ເຄາະເຄາະ) ຈ໊ືງຈະຫາຍສນຸ໋ກຈ້ັ່ງໂຣ

ວິທ໊ີ

ການເສັ່ງເຄາະໃນພ໊ືທ໊ີນ໊ື ຕ້ອງແຕ່ງຂັ່ນ 5 ຫາໂອມາກ ໄມ້ ຕ້ັກນ້ຳໃສ່ໃຫ້
ເຕັ່ມທຸກໃຫ ໂອລອບໃນໃອ່ງໆ ລະໃບ 7 ຫນ່ວຍ ໜອກຫລ໊ືກຸບເກ໊ືງ 7 ໃບ ຫມາກ
ຟ້ັກ (ຟ້ັກຂ໋ຽວ) 2 ຫນ່ວຍ ຄົນ 8 ຄົນ ນຸ່້ງຂາວຫົ່ມຂາວ ສວມໜອກຄົນລະໃບວ່າ
ຄ່ຳເຊ໊ືງ ສອງຄົນລາກຫມາກຟ້ັກໄປຮອບເຮ໊ືອນໃຫ້ໄດ້ 7 ຮອບ ຫມາກຟ້ັກນ໊ືສ໊ືມນຸດ

ວ່າເປັນຄວາຍ ເວລາຫມາກຟັກຜ່ານໜ້າຄົນໃດ ໃຫ້ຕັກເອົານ້ຳໃນໃຍ່ງເທໃສ່ ສົມມຸດວ່າລ້ຽງເຄາະເຂັນໃຫ້ຫມົດໄປ

ຄຳເຊົ້ງ ຄົນ 7 ຄົນນັ້ນ ປົ້ນເປັນເຖວກັນຕິດກັບໃຍ່ງນ້ຳຄົນຫນຶ່ງເປັນຫົວໜ້າ ວ່າຄຳເຊົ້ງ ອີກ 6 ຄົນວ່າຕາມເປັນຕອນໆ ຈົນຜູ້ລາກຫມາກຟັກໄດ້ 7 ຮອບຈຶ່ງປຸດ ຄຳເຊົ້ງວ່າດັ່ງນີ້:

ໃຈ້ກ໋ງ ນ້ຳລົ້ນໂຄກມາປ້ານໃສ່ໃຊ ກຸ້ງກະຖຶກປາຊິວກະຖຶກ ປາດຸກໂຕບ່ມີກ້ວາງ ກະຖຶກ ແມ່ຮ້າງຜຸ້ບ່ມີຜົວກະຖຶກ ນົກຖົວໂຕບ່ມີຄູ່ກະຖຶກ ປາບູ່ໂຕມັນນອງເຟືອບກະຖຶກ ໝ໋ງເທ້ານີ້ ເປັນເສັດພິທີເສັບເຄາະຄວາຍເກືອກສິກ ຫມົດເຄາະຫມົດເຂັນໄປ

3. ເສັບເຂັນ ຄຳວ່າເຂັນຄືຄວາມຍາກຄວາມລຳບາກ ຄວາມຍາກຈົນເປັນຜົນເກີດມີຈາກເຄາະເປັນເຫດ ເມື່ອເຮົາຖຶກລາງ ຖືເຄາະແລ້ວເກີດຄວາມລຳບາກຍາກຈົນ ຊື່ວ່າເປັນເຂັນ.

ພິທີ

ຈັດທ໋ງນວ໋ງຫົວຂັນຫ້າຄ່ຳໃຈນ ໃຫ໋ງຫນ້າງ໋ວ 4 ອັນຄ່ຳຄືບ ຈອກ 8 ອັນ ຫນ໋ງຫມາກເທ້ົາອາບຸ ເຂົ້າຕ່ຳ ເຂົ້າແດ໋ງ ເຂົ້າເຫລືອ໋ງ ຊຸ້ນປາອາຫານ ໃສ່ໃນໃຫ໋ງ ຫລັກແປດຫລັກຄ່ຳສອກກະໃຫ໋ງລະ 2 ຫລັກ ທຸ໋ງຕິດຫລັກໃຫ໋ງລະ 2 ຂຶ໋ງຜ້າພິມມະຈາຣີອ້ອມ.

ຄຳເສັ໋ງເຂັນ ສັບພະເຂັນ ສັບພະເຄາະແລ່ນມາພານ ກູແກ້ກູປັດ ສັບພະລາ໋ງແລ່ນມາຂ້ອ໋ງ ກູແກ້ກູປັດ ເຂັນແລ່ນຕ້ອ໋ງເຖິ໋ງຕົນ ກູແກ້ກູປັດ ຊຸ້ນລົນເຂົ້າເຖິ໋ງເນື້ອກູແກ້ກູປັດ ເຂັນເຂົ້າເຮ໊ືອໃນຄ໋ຳ ກູແກ້ກູປັດ ປັດອັນຮ້າຍໃຫ້ຫນີ ປັດອັນດີໃຫ້ປູ່ ອົນຈິກຈັກມ໊ືງມາຮ້ອ໋ງບອກໃຫ້ເປັນໄພ ຫມາຈັ໋ງໂຮມາໃຫ້ເປັນໄພ ມ໊ືງມາຮ້ອ໋ງປະໂບກສ໋ິງໃດ ອົນສະວາຫາບ ຕ້ັ໋ງແຕ່ນ້ີ້ເມ໊ືອໜ້າຂ່ໍາປ່າໃຫ້ມີສັດຮູມາຕັດ ຝູ໋ງຫມູ່ເທວະທັດປ່າໄດ້ມາພານ ຝູ໋ງຫມູ່ພະບາມ໋ານປ່າໄດ້ມາໄກ້ ສັບພະເຂັນອັນຮ້າຍແລ່ນໜີ ສັບພະສິດທິ ພະວັ໋ງຕຸເດ.

4 ตัดกัมตัดเวน:

ก็ภางกะทำกิจภางๆางเป้นได้ทั้งกิและชั่วกิชื่อว่ากุสิลกัม ชั่ว ชื่อว่า อะกุสิงกัม เวน ก็ถวามพะบาบาดกับ ถวาม ปอๆร้ายกับ ถวามเป้นสัตธุถู่แอ่วฮับหลีภางผัดป่วงกันเป้นสัตธุเชั่นภางพะเบาบาดบิกเถ้า แมวพะบาบาดหบุ ๆพะบาบาดพ้าฟอน เมื่อถิงเจับไข้ ได้ปะ ขลั้มติดหมอนมอนติดเสื่อหลี ป่วยปั้นรักสาถ้วยปุกปา และสู่ฮวังก่บ่หายหมั่เอิาหวายว่าเป้นกัม เป้นแม่เก้าแม่หลาๆหลีถิบมั้นถิบนี้ บุธาบ เวนกับมีพิทีตัดก็ บั่นธอบฤอมทำให้ขาดก็ตัดขาดมั้นเอๆ.

พิทีทำ: จัดเถื่องสักภาธะมิดอกไม้ทูปหงนหันมะดา ใหๆหน้าๆิว 4 ฺอบ หม้ 1 หน่วย ฝ้ายพิมจะธิ 4 เส้น ผูกถ่ผู้ตัดกันตัดเวน มิด 4 ดวๆ นิมิงพธะ 4 อิงมาจิๆจเริ่นพธะพุดทะมิงจิบเสบ่ก่อนแล้วสวดตัดกันว่า;

กันมัดสะโกมหิ กันมะบาหาโห กันมะโยนิ กันมะพันทุ กันมะปะถิสะธะโย บ้ากันมังภะธิดสามิ กันละบาบ้ๆวา ปาปะกังๆาตัด เมื่อว่าเถิๆตัดก่เอามิดตัดฝ้าย สวดตัดเวนว่า.

นะหิ เวเธนะ เวธามิ สันมันติหะ ภุหาจะนัๆ อะเวเธนะ จะสันมันติ เธสะ หันโม สะบันตะโยตัด เมื่อว่าเถิๆตัดก่เอามิดตัดฝ้าย เสด แล้วเอาโหๆใส่ในหม้ง่ำไปโหลน้ำ.

5 สวดอุบาด: อุปัดหะวะหลืออุบาด ได้แก่อับปิจังไรอันตรายขึ้นเกิดขึ้นได้โดยบ่ได้มิเหด และบ่ได้นึกได้ฝันเชั่นแรๆจับหลังถา ฟ้าผ่าถิบและสัด สัดถิ้บตายข้างหน้า ธุๆลิๆกินน้ำในเรือบเป้นต้บ ชื่อว่าเกิดอุบาด.

พิทีทำ: จัดเถื่องสักภาธะ เชั่นๆางบิๆถุลหันมะดา เพิ้มเถื่องร้อย ถึ หน้ๆงร้อย หมากร้อย ทุๆภะดาดเท้าอายุ หลือร้อย นิมิบพธะสิๆ 4 ฺอบมาสวด 3 ถึบ เมื่อสวดมิๆถิลเสัดแล้ว มีเหสน์ภาบเสดต้องเหดพ้อมกัน ท้ๆ 4ฺอบ จึๆชื่อว่าเหสน์อุบาด หมายสีที่ใช้เหสน์ 5 ป่าๆ ใช้ป่าๆใดป่าๆหนึ่งก่ได้ 1 ถาถาทีบพะมิบ 2 สาลาภาธะวิชาสุด 3 อากาธะวัดสะสุด 4 จะตอึก 25 บิดมุๆถุบละสุด ฯ

6 ສົ່ງອາຫຼ :

ຄຳວ່າອາຫຼເປັນຊື່ຂອງບັກຕົນຫນຶ່ງ ຊຶ່ງມີອານຸພາບນາກ ສາມາດ ຈັບພະອາທິດ ພຣະຈັນຊຶ່ງເຮົາຊື່ວ່າອາຫຼອົມຈັນ ອີກຢ່າງຫນຶ່ງວ່າກົບກິນ ເດືອນ ກິນຕາເວັນ ທາງໂຫຣວ່າເປັນເທວະດາມີອາພອນແລະພາຫະນະສີດຳ ເມື່ອ ອາຍຸຕົກເລກ 12 ຖືວ່າອາຫຼສວີຍອາຍຸ ບຸກຄົນຜູ້ນັກເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍເດືອດຮ້ອນໃຈ ມີຈິຕໃຈບໍ່ຜ່ອງໃສ ທຳມາຄ້າຂາຍນັກຂາດທຶນ ຖືກັນວ່າອາຫຼສວີຍອາຍຸ ມີພິທີສົ່ງອາຍ

ພິທີທຳ ຈັດເຄື່ອງສັກກາຣະທຸງທວງຫົວຄ່າສອກ ຄ່າຄີງ ຄ່າຄຶບ 5 ຄູ່ ຄ່າ ໃຈມື 1 ເຫລັ້ນ ໄສ້ທຸງໃຫ້ສີດຳ ໂທງຫນ້າງົວ 1 ອັນ ສົ່ງເຄື່ອງສົ້ມຂອງຫວານ ຈັດອາຫານມື້ເຊົ້າແລະເຊົ້າຫນົມປຸງກປູນ ຫລືເຊົ້າຫນົມທັນະດາ 12 ກ້ອນ.

ພິທີທຳ ນັກສົ່ງວັນເສົາຕອນເຊົ້າ ນິມົນພຣະຜູ້ມີພັນສາແກ່ຮັບເອົາເມື້ອພຣະ ມາເຖິງແລ້ວເຈົ້າພາບຖາມພຣະວ່າ ມາທຸຣະອັນໃດມາຮັບອາຫຼເຫັນອາຫຼບໍ ເຈົ້າ ພາບຕອບວ່າເຫັນພຣະຂໍວ່າຖ້າຢ່າງນັ້ນຂໍແຜ່ເສັ ເຈົ້າພາບຕອບວ່າຂໍນິມົນເອົາໄປ ເຖີດ ນາປຸ່ທີ່ນີ້ກໍ່ບໍ່ມີເຊົ້າປາອາຫານໃຫ້ກິນ ພຣະຕອບວ່າຮັບເອົາແລ້ວ ເຈົ້າພາບ ໃສ່ບາດກ້ວຍເຊົ້າ ແລະເຊົ້າຫນົມມີຄົນນຳໄທງ ຫນ້າງົວຕາມພຣະໄປເຖິງແຫ່ງໃດ ແຫ່ງຫນຶ່ງແລ້ວຖົ້ມກັບຄືນໄປບ້ານໂດຍທາງອື່ນ.

ກ. ແຕ່ງແກ້ ຖ້າຟັນບໍ່ກິບໍ່ມີສີຍິນງົລ ມີວິທີແກ້ໃຫ້ຫາບເຄາະຫາບກັນ ທ່ານ ຊື່ອີກຢ່າງຫນຶ່ງວ່າ ທຳຣະນີຫລວງ ຫລືທວນໄຟຫລວງ ແກ້ໄດ້ສາຣະພັດທຸກຢ່າງ ຖ້າເສັ່ງເຄາະເຂັນຕັກກັນຕັດເວນບັງບໍ່ໄດ້ ຜົນ ທ່ານໃຫ້ທຳພິທີແຕ່ງແກ້ ບັນດາເຄາະ ເຂັນສັບພະກັນເວນທຸກຢ່າງຈະຫາຍໄປ ດ້ວຍການແຕ່ງແກ້.

ພິທີທຳແຕ່ງໄທງ 9 ຫ້ອງ ເຄື່ອງ 9 ເຫມືອນເສັ່ງເຄາະ

ຄຳແຕ່ງແກ້ : ອິນພຸດໂທ ເອຫີຈິອຸປະທະໄວ ອິນມະໄມ ຂ້າຈັກເຊີນເອົາພຣະ ເທໂວຕົນເປັນເຄົ້າ ກັບທັງສີສະອາດເຈົ້ານາງນາດທຳຣະນີ ຜູ້ມີຣິດທິແຂງແກ່ກ້າ ມີປູ່ ໄດ້ຫລຸ່ມຟ້າທັງຫມູ່ພະຍານາງ ມີໃບທາຫາງອະນັນເນກ ເຂົ້ານໍ້ຂ້າງແກ້ວເມກຄະ ລາ ຕົ້ນຫລັງບັງປູ່ຟ້າ ຕົ້ນຫນ້າຫງຍບແຣະແທ່ນແກ້ວ ອົງປະເສີດສັບພັນ ນານ

ກ໋ບ໋ງອາຈຸດຍາຍປ້ງຊ້ອງເປັນດອກໄມ້ກ້ານກ່ອງບ໋ວບານ ຝູງພຣະບາມານເຫັນຫລາຄ
ອັນນ໋ຕ້ງບຸນມາກກວ່າ ດົນກຸມານສັຕຮູວ່າຈັກຂ້າ ຈັບດາບກ້າຄັນໄຊ ຍາຍຜັນໄປບ່ຍ້ງ
ຕ້ງຫນ້າຕ່ໍສັບພັນບ ວ່າຈັກຂ້າເຂົ້າໄປຖຸກັບແທ່ນແກ້ວ ຄ່ໍາໃຫ້ແລ້ວໂດຍພຣະລັນ ແຕ່
ພຣະຈອມທັນສິດທ໋ເດຊ ນິຮະມິດເພດເປັນອັນ ຄິດເຖ໋ງປາຣະມິເຮ໋ອງບ່ຍ້ງ ຕ້ງໃຈຕ່
ປາຣະມິ ທ່ໍາຣິດທ໋ອະນັນເນກ ເຮ໋ອງຮູ່ງເມກເມໃດ ແຕ່ນ້ັນພຣະສັກໃກອິນທາທ໋ິ
ຣາຊ ສະພາດພ້ອມປ້ງຫມູ່ເທວາ ເຫັນພຣະບາມານເລ໋ບສະທ້ານ ປ໋ບໃຄບຄ້ານຄືນ
ຫນ໋ ບ້ງແຕ່ນາງພຣະທ່ໍຣະນ໋ສ໋ິສະອາດບ້ງ ບ່ປະນຮະບາດໃຫ້ ສັບພັນບ ເຫັນນາງ
ສັຕຮູບ້ງບ໋ງກ່ໍ້ຈ໋ງຄ໋ງກໃນພະໄທ ນາງຈ໋ງຄິດເຖ໋ງປາຣະມິ ນາງດ໋ິງຄິດເຖ໋ງພຣະໄນ
ຕ໋ບອກແກ້ວອັນສ້ານແລ້ວ ແຕ່ພາບຫລ້ງ ສ້ງຂບານາຫລາຍຊາດນາງນາດນ້ອຍ
ອະທ໋ບາຍທວາບມ໋ືຈັບເກ້ົາລາກແລ່ເຫ ວ໋ົາເຖ໋ງປາບ ເປັນອຸທະກ້ງຫລາບໂຫລຫລ້ງ
ຂ້ົນເປັນນ້ໍາພາດຂ້ົນຖ໋ກຫ໋ວມານໂຫລນອ໋ງເດ໋ຍຣະດາດ ຊ້ໍ້ງແກ້ວອາດນາເຄນ ໂຫລ
ທ້ັງເຂ້ັນຈົມຈູ່ມນ້ໍາຖ້ວມຖຸ່ນໂຫລນອ໋ງມານຕາບກອ໋ງເດ໋ຍຣະດາດ ເຄາະແລ່ນຟ້ານ້ໍາ
ກ້ ງວຄ່ໍາຝັນນາງແກ້ນາງສາ ກັບທ້ັງສັບພະສັນອຸບາດນາງແກ້ນາງສາ ພະຍາດເກ໋ດ
ໃນຕ໋ວ (ບ໋ດໃດ ທ໋ົ່ມ໋ເປັນຍານ້ອຍ ຈ໋ງຕ໋ົ່ມຄ່ໍາວ່ານາງແກ້ນາງສາ ດ້ວຍທຸກບ໋ດໄປ)
ມ້ັນຂ໋ນຄ໋ລຫນ໋ຈາກບ້ານ ຝັນວ່າປ້ານເຫັນເສ໋ອ ຝັນຂ໋ເຮ໋ອໄປຄ້ານ໋ົ່ມ ຝັນວ່າໄມ້ລ໋ົ່ມ
ເຕ ງ ຝັນວ່າເຂ໋ົາຕອກກັບກັບຕ໋ນ ຝັນວ່າຕ໋ວບ໋ນຂ້ົ້ນຕ້ົ້ນໄມ້ ຂ້ົ້ນໄດ້ແລ້ວຕ໋ກລ໋ງ ຝັນວ່າ
ບ້ງເກ໋ດເປັນຫນອນ ຝັນວ່າໄດ້ບວດຈຸດຄ໋ົ້ວແລະແຖຫ ວ ຝັນວ່າເຂ໋ົາເອ໋ົາຕ ວ ໄປປາດ
ລ້ົ້ນສ໋ນຄາ ງ ຝັນວ່າເພ໋ົ້ນປາດຊ໋ົ້ນແລະເຖ໋ອຫນ້ ງ ຝັນວ່າເຂ໋ົາເອ໋ົາໄປຂ ງ ໃສ່ຄອກ ຝັນວ່າ
ເຂ໋ົາຮ້ົ້ອກເອ໋ົາຂອ ງ ຝັນວ່າເຂ໋ົາມາປ ອ ງຖານຫນ໋ ຝັນວ່ານ ງ ເບ ງ ຂ ເປັນອາຈົມ ຝັນວ່າ
ລຸບພ ງ ລຸບຕ໋ົ່ມ ຝັນວ່າສາວພາເມ ອນ ອນບ ອນ ຝັນເຫັນພ ເແລະນ ອ ງປ ຫ ຍ ່ າຕ ນາຍ
ຝ ງ ເຂ ົ າຕ ໄປກ ອ ນ ຝັນວ ່ ໄ ດ ້ ເ ກ ັ ບ ຕ ່ ອ ນ ເ ງ ິ ນ ຄ ໍ າ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ຕ ິ ກ ຊ ໍ າ ບ ອ ກ ຊ ້ າ ງ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ຕ ິ ກ
ທ ້ າ ງ ບ ອ ກ ຄ ວ າ ຍ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ໄ ດ ້ ທ າ ເ ຂ ້ ົ າ ຫ ນ ້ ົ ນ ຝ ັ ວ ່ າ ອ ່ າ ນ ຫ ລ ້ ົ ນ ຄ ິ ບ ໂ ຄ ງ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ກ ະ ໂ ຍ ງ ທ ະ
ຟ ້ ອ ນ ແ ອ ່ ນ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ຟ ້ ອ ນ ແ ລ ່ ນ ນ ໍ າ ສ າ ວ ນ າ ງ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ໄ ດ ້ ຄ າ ດ ໄ ຟ ບ າ ວ ຈ ຸ ດ ແ ຫ ່ ຫ ລ ້ ົ ນ ຝ ັ ນ
ວ ່ າ ໄ ດ ້ . ຜ ່ ນ ຫ ນ ້ ງ ຄ ິ ງ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ເ ຂ ົ າ ຂ ້ ງ ນ ວ ິ ພ ຸ ກ ສ ອ ກ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ໄ ດ ້ ຈ ົ ມ ອ ອ ກ ນ ໍ າ ສ າ ວ ຝ ັ ນ ວ ່ າ ເ ຂ ົ າ

ฝางห่อนเบื้อ ฝังบ่งๆเสื้อจักถ่ำ ฝังว่าหมาถ่ำไล่ขาด ฝังว่าหมาสอบถีบมิ ฝังว่าเสือรี้ร้องไส่ ฝังว่าเสือใต่งแล่นขึบ ฝังว่าถ่อหลิบหลึกหมีช้างๆ ฝังว่าช้างอ้ายแล่นไล่แหวง ฝังว่าถีบแล่นลักข้า ฝังเหงับพระสุธิบะถาด ฝังถีบขาดและมีกิด ฝังเหงับมีถ่อใต่ง ว่าสุมไร่และสูมขอบ ฝังว่าหมอบเจาะไส้ ฝังเผิ่นใหง้ดอกดาว ฝังว่าดาวหักและหอกหล่อบ ฝังว่าได้ทธิงห่อบเถื่องสัวงาม ฝังว่าของหมีจากเจ้า ฝังว่าเอ้าหมีจากเยบ ฝังว่าผิวเมืงหลื้นฐู้ ฝังว่าถิกอังน้ำกว้างๆ ฝังว่าถิกสร้างและถิกเหว ฝังว่าเอาเธอถ่อป่าม ฝังว่าเอ้าบ้านหมานำหลัง ฝังว่าปุกเรือนปู่มีป่าช้า ฝังว่าขี้ม้าบุ่งเสื้อลายหอยๆ ฝังเอาปอยเอาลูก. ฝังเอาผูกเอาเมือ ฝังว่าใถ้ลังๆของเบ้า ฝังเหงับเต้าลาย ฝังว่าได้ถายน้ำมุก ฝังว่าได้ส่องแบงเงา ฝังว่าขี้สะเพ้าไปค้าแตก ฝังว่าได้แบกบังไธๆ ฝังว่าขับไถๆและไล่ฟ้า ฝังว่าน้ำย้อยหน้าและฝังรำ ฝังว่าถ่อคนำสิๆ ฝังว่าต่บึนแหวน ฝังว่าแตนบินตอก ฝังว่าสอกรวงรัง ฝังว่าได้กินใขมีอังถะชาด ฝังว่าเถาะถากเอ้าสุนถิๆ ฝังพบเหงับถ่างๆ ฝังว่าเอาใจ้นายมาธุก พาบร้องจุกเอาขวัน นอนถึนฝังสะดุ้งตื่น ฝังปู่ปิงนำหมู ฝังปู่รูนำเงือก ฮำเชือกและแสงไฟ ฝังเถินไพมักเจับไฮ้ เถินไก้มักปอดหัว ปู่เรือนถินเป้นเหถ เถินปะเหถมักเสังขอๆ ฝังว่าวิวมักกินบอด ช้างม้าถอดกินใบ เถินไพรู้ต้องปิๆ เถินกิๆรู้ต้องผีเถินถิธีรู้ต้องถ้ำ เถินน้ำรู้ต้องไสก เถินไถกต้องมีถูลางลุนเหงับก่อนเจ้า นิกเถ้าภูกเอาขวัน สับพะสับเหถร้ายหมู่เหงับลาๆ หมูกวางฝางปับเท้าเถาะถ่าล้างเอ้าเตังเรือน เถาะปีเถื่องเอ้าเตังเข้าภูแก้ภูสะ ต้นพ้าวเกิดเป้นสองๆ ภูแก้ภูสะ (บิกใดหีมีเปังยางน้อยจิงถืมถำภูแก้ภูสะ ถ้วยทุกบิกไป ต้นหมากปิๆเป้นแจ ต้นก้วยปิๆเป้นสอๆ ขวันเรือนจับปั้นพื้น ขวันจับพื้นและชุนถิงขวันนอนถอยจับสองข้างเถาะสลางหลายไพ หมูจังไธกัดเสื้อผ้า กัดส้อยยาบ และสังวาน กัดแพงและฟ้าภั้ง เสาตั้งแตกเป้นถัง เสาขวันแตกเป้นถาบ เรือนลอกถาบ

ເຂັດຂວາງ ສ່ວງຮ້າບເກີດຂວບຄົນ ເປັນຂຸນຜີແພ້ເຈົ້າ ເຄົ້າຫາງຂົ້ນງຸຊວງ ຕ້ອງ ເປັນກາງບ້ານ ຄໍນົນປອງໃຫ້ໃຫດ ສາບຟ້າຄ້ອງເປັນເຮືອນ ຮູງຊາວລົງກິນຫ້າສິກ ມ່ວ ໃກ່ປ່າພ້ອມຫມູ່ລົງ ຊົງກັນປົບເຂົ້າບ້ານ ຫນູຈຸກຮ້ອງໃນກະລ່ອມ ແມງມຸນ ຫວານຂົ້ນຫ້ອງຫມ້ຫນົ້ງ ຮອງສ່ຽງດາງ ລາງງຸສາຮະເກດ ເຫັນເຫດພ້ອມປອງ ລາງ ປົ່ນຮາງຖອງແພ້ເຈົ້າ ຄົກນອງປູ່ໄຕ້ເລົ້າ ໃຫ້ບັ້ງເກີດໃພບໃພ ໜາຈັ່ງໃຮເປັນ ເຂັນບໍ່ແລ້ວ ແກ້ວຫນ່ວບຮ້າບຈຳໃຫ້ເສັ່ງຂອງ ແຂວເຂົ້າໃຫ້ໃຫດ ນ້ຳໃສດຮ້າບ ຂວາງຂັນ ຄວາບຊຸນກັນເຂົ້າລ່ອນ ແຮ້ງບິນຮ່ອນຈັບຫລັງເຮືອນ ຄວາຍໄຖນາຖ ແອກ ນົກແຂກບິນມາເຕ້ົ ນົກເຄ້ົາບິນມາເຮືອນ ໄຟບໍ່ດັ້ງໜ້ຫາກຮ້ອງ ຄ້ຽງບໍ່ ຕ້ອງສ່ຽງດັ້ງ ລະດັ້ງບໍ່ວິສັບໄດ່ ໄກ່ອອກລູກເປັນສອງຫົວສີ່ຂາ ໜາອອກລູກເປັນ ເຈັດຂາສອງຫນ້າ ສົ້ນໄຫມໃຫ້ເປັນຄົກ ຕອກກົກໄມ້ໃຫ້ເປັນເຮືອ ສາເຄາະໃຫ້ໄປ ປູ່ຜາທ່ອງດູ ເປັນສາເຂັນ ໃຫ້ໄປປູ່ປ່າຫົມມະພານຟາກນ້ຳສິບປີປ່າມາເຕ້ົ ເກ້ົາ ປີປ່າມານພານ ອົມໄຊບະ ມະຫາໄຊບະ ສຫະ

8. ເຕ້ົາແມ່ນາງຂ້ອງ ຄຳວ່າແມ່ນາງຂ້ອງ ໄດ້ແກ່ຂ້ອງທີ່ທຳເປັນເຫມ້ຶອນ ຮຸບຄົນຄ້ື ເອົາຂ້ອງມາຫນ້ົງຫນ່ວບແລ້ວເອົາໄມ້ສຸບກັ້ນຂ້ອງທຳໃຫ້ເປັນຂາສອງຂາ ທຳໃຫ້ເປັນແຂນສອງແຂນສຸບເອົາກາງຂ້ຽງ ທຳໃຫ້ເປັນຮາວສຳຫລັບຈັບ 1 ອັນ ເອົາກະໂປະຫນາກໜ້າວທຳໃຫ້ເປັນຫົວ ຂຸນຮູບຕາຄ້ົວປາກ ດ້ງຄົນລົງທີ່ກະໂປະ ຫນາກໜ້າວ ເອົາແພແດງຜູກທີ່ຄໍຂ້ອງ ທຳດ້ັ່ງນ້ີ້ຊ່ວ່າກັນວ່າແມ່ນາງຂ້ອງ ຫລ້ືຊຸງ ຂ້ອງ.

ພິທີທຳ : ເມ້ືອທຳຂ້ອງເປັນຮຸບຄົນເສັດແລ້ວ ຈັດເຄ້ືອງສັກກາຣະ ມ້ີດອກໄມ້ ທຸບທຽນ ດາບເງ້ິນ 6 ສລ້ືງ ເຫລ້ົ້າກ້ອງໄຂ່ຫນ່ວບ ຊວບ 4 ສ້ົນພ້ືນແພວາ ນ່ຳມາ ໄວ້ ບ້ັ້ນຖາດແລ້ວ ປ່າວສັກເຄ ເທວະດາ ຕ້ັ້ງຈິດອະທິດຖານເອົາຕາມປາຖນາເສັດ ແລ້ວ ເອົາເຄ້ືອງສັກກາຣະເຫລ້ົ້າກ້ອງໄຂ່ຫນ່ວບລົງໃນຂ້ອງ ໃຫ້ ຄົນ 2 ຄົນນາຈັບ ຄົນນາຈັ່ນບ້ັ້ນ ຄ້ານາດບໍ່ຖ້ືກກັນ ແມ່ນາງຂອງຈະບ່ໄປ ຄ້ານ່ໍໄປໃຫ້ປ່ຽນຄົນນາຈັບ ໃຫມ່ ການເຕ້ົ້າແມ່ນາງຂ້ອງນ້ີ້ ທຳສຳຫລັບຂັ້ນໃຫລ່ ພູດພ້ືນ້ີ້ທ້ີໃດ ແມ່ນາງຂ້ອງ ຈະນາໄປຄ້ືທ້ີນ້ັ້ນ.

ຖ້າສົງໄສວ່າມີພິປອບ ໃຫ້ເພີ້ນພິທີເຂົ້າອີກ ຄື ໃຫ້ເອົາສາກມອງ (ສາກຕຳເຂົ້າ) ສອງອັນເອົາສີແດງມາຖຽນເປັນຮູບດອກບົວ (ຮຸບລີງ) ໃຫ້ສອງຄົນຖືດອກບົວ ດອກບົວຄົນລະດອກອອກຫ່າງກ່ອນ ຜູ້ຖືຊຸງອ້ອງເດີ່ນນຳຫລັງພິປອບຈະຢ້ານໜີໜຸງແຕ່ເຫັນດອກບົວພິປອບກໍກ້ວໝ່ແຮງແລ້ວ ສະນັ້ນ ໃນການໄລ່ປອບເຂົາຈຶ່ງນິຍົມໃຊ້ປັດອີກ ປາກົດວ່າໄດ້ຜົນດີ ເມື່ອຂັບໄລ່ພຸດພິປີສາດໄປແລ້ວ ຕ້ອງທຳການກັນເພື່ອບ່ໃຫ້ມັນກັບມາອີກເອົາຝ້າຍພົມຈະອີ ຫລືຫຍ້າຄາຖັກເປັນສາມງ່ວເສັດພຣະຄາຖາແລ້ວວົງຮອບສະຖານທີ່ໄວ້ ຈະປູ່ເປັນເປັນສຸກ ພຸດພິປີສາດຈະບ່ມາທຳອັນຕຣາຍໄດ້ເລີຍ ຄຳເຊີນແມ່ນາງຂ້ອງບ່ມີເຫມືອນແມ່ນາງດ້ວ

ບົດທີ ๑๗ ວິທີຂໍນ້ຳຝົນ

ມູນເຫດ ເຫດທີ່ຕ້ອງມີພິທີຂໍນ້ຳຝົນ ເກີດຈາກຝົນບ່ຕົກ ຫລືຕົກແຕ່ບ່ຕົກຖືກຕ້ອງຕາມຣະດູການ ມັກເກີດຈາກເຫດຫລາຍປະການເຊັ່ນຄົນຟ້າອາກາດປ່ຽນແປງ 1 ເຈົ້າງາບບ່ຕັ້ງປູ່ໃນສິນທຳຫລືທະສະພິທະຣາຊທຳ 10 ປະການມີທານແລະສິນເປັນຕົ້ນ ເຊັ່ນເມືອງກະລິງກະຣາຊເກີດທຸບພິຂະໄພ ຄືອົດເຂົ້າເພາະຝົນແລ້ງ ຈົນເຈົ້າຕ້ອງຮັກສາສິນກິນທານ ໃຊ້ໃຫ້ພາມມາຂໍຊ້າງປັດຈັບນາເຄນ ຈາກພຣະເວດສັນດອນມາ ຝົນຈຶ່ງຕົກລົງມາ 1. ປະຊາຊົນພົລະເມືອງບ່ມີສິນທຳວັທນະທັນ ແລະຂນົບທຳນຽມປະເພນີອັນດີ 1

ເມື່ອຝົນບ່ຕົກຕ້ອງຕາມຣະດູການເຊັ່ນນີ້ ຊາວບ້ານກໍຈະບ່ໄດ້ເຮັດໄຮ່ໄຖນາ ກໍຈະເກີດທຸບພິກຂະໄພ ເຂົ້າອົດຍາກຫມາກແພງແລະໂຣກໄພຕ່າງໆ ບຸຮານຈຶ່ງມີພິທີຂໍນ້ຳຝົນຈາກວັດສາວະຣາຫົກ ເທບພະບຸດ ຄືເທບພະບຸດຜູ້ແຕ່ງຝົນ ເພື່ອໃຫ້ຝົນຕົກຕ້ອງພິທີເຕົ້າແມ່ນາງດ້ວ 1 ເຕົ້າແມ່ນາງເມອ 1 ສວດຄາຖາປາຕໍ 1 ຟ້ຽ ເທດພຣະບາຄັນຄາກ 1 ດ້ຽງຄົກດ້ຽງສາກ 1 ຈະກຳພິທີບ້ຽພິທີໃດກໍໄດ້ ນິຍົມກັນທຳທີ່ນັດເວລາເຢັນ ຫລືຕອນກາງຄືນ.

1/ ເຕົ້າແມ່ນາງດ້ວ ດຽນຕອກຫລັກເລ່ງ 1 ຫລັກຝົນ 1 ຫລັກໄວ້ກ່ອນ ເອົາກະດ້ວງສອງໃບໄມ້ຄ້ານສອງຄູ່ ນຄຶນກະວົດກັບຂ້າງໃນນິແວ່ນຫວ້ເຂົ້າປັ້ນ ປອກ

ນິປອກແຂນຂອງເລົ້ານີ້ຕ້ອງເປັນຂອງແມ່ຮ້າງແມ່ນ້ານ ຄາບຂັນ 5 ເຫລົ້າກ້ອງໄຂ່ ໜ່ວບ ປ່າວສັກເຄເທວະດາຂໍ່ນ້ຳໜ້ານ້ຳຝົນ ຄົນສອງຄົນຈັບໄມ້ຄານຫົວໜ້າວ່າຄຳ ເຊົ້າເປັນວັກໆ ລຸກນ້ອງວ່າຕາມໄດ້ຈົບນິ້ງແມ່ນາງດົ້ງຈະເຄື່ອນຈາກທີ່ໄປ ຖ້າບັ້ງບໍ່ ໄປໃຫ້ປ່ຽນຄົນໄປໃຫມ່ ຄົນຈັບຈະເປັນຜູ້ຊາຍຫລືຍິງກໍ່ໄດ້ ຖ້າຖືກຄູ່ກັນຈົ່ງໄປ ບໍ່ຖືກ ບໍ່ໄປ ແລ້ວຫົວໜ້າບອກວ່າຖ້າຝົນຈະຕົກໃຫ້ ໄປຕີຫລັກແລ້ວເມື່ອໄປຕີຫລັກໃດກໍ ເປັນຈິງຕາມນັ້ນ ຖ້າແມ່ນາງດົ້ງກ່ວຍຫລໍ່ຄືຂຸດຄອງທາຍວ່າຝົນຈະຕົກໃນໄວໆ ອັນນັ້ນ

ຄຳເຊົ້າແມ່ນາງດົ້ງວ່າດັ່ງນີ້ ເຕົ້າອີແມ່ນາງດົ້ງ ໃຊ້ໃຄ້ງສເນີດັ່ງກ້ຽງກຸງ ນາ ວຸງນີ້ໄດ້ສອງສາມຮ້ອບ ນາຄອບນີ້ໄດ້ສອງສາມທີ ຕັກຕຸລີແມງນີ້ຕຸລາ ພາສາວ ຫລົງເຂົ້າດົງກັບແມ້ນມາສູ່ແດກຫລົ້ນາສູ່ຝົນ ນາກຳຣົບນຳແມ່ຢຸດໃຕ້ ຊັກໃຊ້ແມ່ນ ຢຸດເຫລືອງ ສຸງຄຸງແມ່ນຢຸດຈ່ອງ ອ່ອງລ່ອງແມ່ນຢຸດຈ່ານາ ຫລັ່ງຊາແມ່ນ ພຣະບາຄັນຄາກ ເຊີນທັ້ງໂຄກໄມ້ບາກນາສູນດົ້ງເປີ ເຊີນທັ້ງສາກໄມ້ແດງນາສູນ ດົ້ງເປີ ເຊີນທັ້ງແອງເຂົ້າຫນ່ານາສູນດົ້ງເປີ ດົ້ງນ້ອຍໆ ຫ່ອນເຂົ້າຈົບຂາວອີ່ສາວ ກໍນີ ນິທັ້ງຫວີເຂົ້າຄວາບປາຍໆ ນິທັ້ງຫວີເຂົ້າຄວາບປາຍເກົ້າ ນິທັ້ງເຫລົ້າໃຫ ຫລວງຮັບໃຄ່ ນິທັ້ງເຫລົ້າໃຫໃຫຍ່ຮັບແສນ ແວນລົງນາຕັ້ງແຕ່ເທິງວີດົ້ງ ເຕັ້ນ ເປີ້ລົ້ງເປີ້ເທີ້ລົ້ງນາປົ່ນຈັກປົ່ນວຸງນດຸງວນີ້ ຝົນບໍ່ຕົກເຂົ້ານາຕາບແລ້ງຫມົດແລ້ວ ຝົນບໍ່ ຕົກເຂົ້ານາຕາບແລ້ງຫມົດແລ້ວ ແຮ້ງປຸ່ປ່າໂຮນໂຄງຫມົດແລ້ວ ຫມາກກ້ວຍສຸກ ຄາເຄືອຫນົດແລ້ວ ຫມາກເຂືອສຸກຄາຂ້ວນຫມົດແລ້ວ ນ້ຳໃສຂາວໃຫ້ສຸພາກັ່ນ ອາບເຫນັ້ງຫອກວາບຖົ່ນຂຶ້ນເມືອບົ່ກ ຝົກຕົກລົງຕັ້ງແຕ່ພຸຄ້ອບ ນ້ຳບ້ອຍລົ້ງພູຫ້ຳພູ ໂຮງ ກົ້ງກັ່ນລົ້ງສຸພັ່ນກັ່ນລົ້ງສເນີດັ່ງພັ່ນສາກ ຕາບແຕ່ນີ້ເທົ້າຮອດເລືອເພີ ສເນີກັ່ນ ແລ້ວຝົນແກ້ວວຸງນລຳນາບ້ຳກູນີ້ໃຫ້ຝົນຮວຍລົ້ງ ສາວໂທວຸງ (ວຸງຈັນ) ເຕົ້າແມ່ນາງ ດົ້ງ ເຕັ້ນເປີ້ລົ້ງເປີ້ເສີເປີ້ລົ້ງ ເຕັ້ນເປີ້ລົ້ງເປີ້ເຄີເປີ້ລົ້ງ ນາເປ່ົ້ງນ້ຳເດືອນເກ້ົ້າໃສ່ເຂົ້ານາ ກຸ້ກກຸ້ງ (ຖ້າບໍ່ສຸນໃຫ້ວ່າໂຫມ່ອີກ)

ຫມາຍເຫດ

ພິທີເຕົ້າແມ່ນາງດົ້ງນີ້ ນິ້ງການເຕົ້າແມ່ນາງດົ້ງນີ້ ນອກຈາກທຳເພື່ອຝົນ

ດົກແລ້ວບັງທຳເພື່ອເຫດຫລາຍຢ່າງ ເຊັ່ນພີ່ປອບເຂົ້າ ແຕ່ບໍ່ຊາບໃຜເປັນປອບຫລື ສົ່ງຂອງເສັ່ງຫາຍ ແຕ່ບໍ່ຊາບວ່າໃຜລັກ ໃຊ້ພິທີເຕົ້າແມ່ນາງດ້ວງ ຈະໄປຕົບເຮືອນ ຫລືກົບ ຫລືສຖານທີ່ ຂອງນັ້ນປູ່ທີ່ບ້ານເກີດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເມື່ອເກີດເຫດສຸດ ໃສເຊັ່ນນີ້ ມັກຈະທຳພິທີເຕົ້າແມ່ນາງດ້ວງ ແລະກ່ປາກົດວ່າໄດ້ຜົນດີທຸກຄັ້ງດ້ວຍ.

1 ເຕົ້າແມ່ນາງແມວ: ເອົາແມວມາຕົວນຶ່ງໃສ່ກະທໍ່ເອົາໄມ້ສອດເປັນຄວາ 2 ຄົນຫາມ ຄາບຂັນ 5 ປ່າວສັກເຄຍກວະຄາລີງມາຂໍ້ນ້ຳຜ້ານ້ຳຝົນ ຫາມແຫ່ກັນໄປ ທຸກຄົວເຮືອນ ເຖິງເຮືອນໃດກ່ໃຫ້ຫົດນ້ຳ ແຕ່ປ່າໃຫ້ ຖືກແມວຫົວຫນ້າວ່າຄຳເຊີ້ງ ລູກນ້ອງວ່າຕາມເປັນອັກ ໆ ໄປ.

ຄຳເຊີ້ງແມ່ນາງແມວວ່າດ້ວ

ເຕົ້າອີ່ແມ່ນາງແມວ ແມວມາຂໍ່ໃຈ່ຂໍ່ບໍ່ໄດ້ຂໍ່ຟ້າຂໍ່ຝົນ ຂໍ້ນ້ຳມົນຫົດແມວໃຫ້ ແດ່ ບໍ່ໄດ້ຄ່າຈ້າງເອົາແມວຂ້ອຍມາ ບໍ່ໄດ້ປາເອົາຫນຸກັບເຂົ້າບໍ່ໄດ້ເຂົ້າເຫລົ້າເດັກກ່ເອົາ ເຫລົ້າໃຫກ່ເອົາ:ແມ່ເຖົ້າເອີ່ຍປ່າຟ້າວຂາບລູກ ເຂົ້າເຜີ່ນປູກລູກນ້ອຍເຜີ:ແໜ ຕາເວັນແດງຝົນເທລົງນາ:ຕາເວັນຕ່ຳຝົນຫນ່ຳລົງນາ ຕາເວັນຕົກຝົນຕົກລົງນາວ້ ເຕັ້ງ ໆ ຂ້ວນລົງນາ:ນ້ຳແມ້ນບັກເລີກ:ເບ້ນພໍ່ອີ່ເຖິງຮ້ຳເບ້ ໆ ຝົນເທລົງນາຝົນບໍ່ຕົກ ເຂົ້າໃຮ່ຕາບຄາ:ເຫນີດແລ້ວ ຝົນບໍ່ຕົກເຂົ້ານາຕາບແລ້ງເຫນີດແລ້ວ ຝົນບໍ່ຕົກ:ເຂົ້ານາຕາບແລ້ງເຫນີດແລ້ວ ຝົນບໍ່ຕົກກ້າ:ເຫ້ງຕາບພາບຫນີດແລ້ວ ຕົກລົງນາຝົນ ຕົກລົງນາ ເທລົງນາຝົນເທລົງນາ ເທລົງນາຝົນເທລົງນາ ກຸກກຸ ໆ ໆ ໆ

ສວດຄາຖາປາຄ່ໍ

ມຸນເຫດນີ້ມາວ່າ ໃນອະດີດກາບພຣະພຸດທະເຈ້າຂອ ໆເຮົາສ:ເວີ:ພຣະຊາດ ເປັນພບາປາຄ່ໍ ອາໃສປູ່ຫ້ວຍແຫ່ ໆນ້ ໆ ຄາວນ້ ໆເກີດຝົນແລ້ງນ້ຳໃນຫ້ວຍແຫ້ງ ຝູ ໆ ປາກ່ຳລ້ ໆຈະຕາບ ພຣະໂພທິສັດຈ້ ໆປຸຂ້ຶ້ນຂຶ້ນມານຶ່ງຕາແຫ ໆງນຽອາກາດ ທ່ຳສັດ ຈະກິຣິຍາເປ ໆ ງວາຈາຂຶ້ນວ່າ ດູກ່ອນຝົນຂ້າພະເຈ້າເຖິ ໆງຄວາມທຸກຍາກ ເພາະອາໃສ ຝູ ໆ ປາທ ໆ ງຫລາຍ ເມື່ອຂ້າພະເຈ້າຜູ້ມີສິລໄດ້ຮັບຄວາມລ່ຳບາກເຊັ່ນນີ້ ເທດໃດທ ໆ ງ ຈ ໆ ບໍ່ຕົກລົງນາ ຂ້າພະເຈ້າເກີດໃນກ່ຳເນີດປາ ຂ້າພະເຈ້າບໍ່ເຄີຍກິນປາເລີ:ມ່ນ

ແດ່ຕົວນ້ອຍ ໆ ປະນາງເທົ້າເມັດເຂົ້າສານທັງບໍ່ໄດ້ກິນສັດເຕລ້ຳອື່ນແມ່ນແຕ່ສັກຄັ້ງ ດຽວ ດ້ວຍຄຳສັດອັນນີ້ຂໍຈົ່ງໃຫ້ຝົນຕົກລົງມາ ທຳຫມູ່ປ່າໃຫ້ພົ້ນຈາກທຸກເຖິ ທ ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍ່ກ່າວຄາຖາ ພໍຈົບຄາຖາຝົນຫ່າໃຫຍ່ກໍ່ຕົກລົງມ ທັນທີ.

ພິທີທຳ ຈັດເຄື່ອງສັກກາຣະຂັນ 5 ນິມົນພຣະສົງປ່າງນ້ອຍ 5 ອຸປມາຈະເຊີນ ພຣະພຸດທະມົນ 3 ວັນ ສວດເຈັດຕຳນານບ້ແລ້ວສວດຄາຖາປາຕ໋ຊົ້ງພຣະໄພທິສ ໃຊ້ສວດໃນຄາວຝົນແລ້ງ ໃຫ້ໄດ້ວັນລະ 18 ຄາບ ຫລືຄາມກຳລັງວັນຄືວັນອາທິດ 9 (ວັນຈັນ 15) ອັງຄານ 10 ພຸດ 17 ພຣະລືຫັດ 19 ສຸກ 21 ເສົາ 7 ກໍ່ໄດ້.

ຄາຖາວ່າ: ມະຫາກາຣຸນິໂກ ນາໂຖ ອັຖາຫະ ສັບພະປານິນ້ງ ປະເຣວາ ປາຣະມີ ສັບພະປັຖໂຕ ສັນໂພທິມຖະນ້ງ ເອເຕນະ ສັຈຈະວັດເຊນະ ເທໂວ ວັດ ສະຕຸ ທັນນະໂຕ.

ມະຫາກາຣຸນິໂກ ນາໂຖ ທິຕະຫະ ສັບພະປານິນ້ງ ປເຣຕວາ ປາຣະມີ ສັບ ພະປັຖໂຕ ສັນໂພ ກິນຸຖະນ້ງ ເອເຕນະ ສັຈຈະວັດເຊນະ ເທໂວວັດສະຕຸ ກາລະໂຕ

ມະຫາກາຣຸນິໂກ ນາໂຖ ທິຕາຫະ ສັບພະປານິນ້ງ ປຸເຣຕວາ ປະຣະມີ ສັບພະປັຖໂຕ ສັນໂພທິບຸຖະນ້ງ ເອເຕນະ ສັຈຈະວັດເຊນະ ເທໂວ ວັດສະຕຸ ຖະນະໂສສຸພຸໂຕ ຈະ ມະກາຖໂອ ມະຫາກາຫໂບ ມະໂຫທະໂອ ນິລະວັນໂບ ມະ ຫາເຕໂຊ ປະວັດສັນ ວະລາຫະກະ ອະພິຖະນະບ້ງ ປະຊຸນນະ ນິທິ ກາກັສສະ ນາປາໂນສະນະ ຈະນະກາກ້ງ ໂສການາຫະທະອັນເທະຫິ ນັດເສໂສກາ ປະຣະຈະນະ

ຫລືຈະສວດປ່າງນ້ກໍ່ໄດ້ວ່າ:

ອະພິຖະນະບ້ງ ປະຊຸນທະ ນິທິ ກາລັກສະ ນາປະໂນສະນະ ກາກ້ງ ໂສກາຫະທະອັນເທທ໌ ນັດເສ ໂສກາ ນະໂນຈະນະ.

ຄຳແປ :

ຖ້າທ່ານປະຊຸນນະເທວະຣາດ ທ່ານຈົ່ງທຳໃຫ້ຟ້າບັນລືລັ່ນ ທຳໃຫ້ຂຸມຊັ້ນຂອງ ກາແລະເຕົ່າ ປາທັງຫລາຍໃຫ້ຕາຍໄປເຖິດ ຈົ່ງທຳລາຍປູງກາທັງຫລາຍເສັ້ງດ້ວຍ ຄວາມເສົ້າໂສກ ຈົ່ງຊ່ວຍເຮົາທັງຫລາຍຈາກຄວາມເສົ້າໂສກເຖິດ

4- ເຫດພຣະບາຄັນຄາກ ມຸນເຫດທີ່ຈະຟັ້ງເທດພຣະບາຄັນຄາກ ນິເຣ໊ອງ ເລົ່າໄວ້ໃນໜັ້ງສືພຣະບາຄັນຄາກວ່າ ສໄມນ໊ົ້ງພຣະໄພທິສັກສເວີບພຣະຊາດເປັນ ພຣະບາຄັນຄາກ ສເວີບຣາຊະສົມບັດປູ່ໃນເມ໊ອງຊົມພູ ພຣະເຈ້ົາເອກະຣາດເປັນ ພຣະຊານົກ ພຣະນາງສິດາເປັນຊົນນີ ເມ໊ອພຣະໄພທິສັດນ໊ີພຣະຊົນມາບຸຄວນສະ ເວີບຣາຊະສົມບັດ ພຣະຣາຊາບິດາມອບເວັນເຄນເມ໊ອງໃຫ້ ຕໍ່ມາເກິດອ໊ົດປາກຝົນ ແລ້ງເຖ໋ງ 7 ປ໊ີ ພຣະໄພຣ໊ີສັກສ່ັງໃຫ້ພຣະບານາກເອົາຫ໊ີນມາກໍ່ເປັນທາງ໊ົ້ນ ເມ໊ອ ເນ໊ອງແຖ ໃຫ້ປວກເອົາດິນມາໂບກ ໃຫ້ຫ໊ີນຕິດກັນ ສາມເດ໊ອນຈ໊ົ່ງເຖ໋ງເມ໊ອງແຖ ແລ້ວຕຸ່ມນະຫົລະໂຍທາສັດນາມ໊ີສມ໊ົ່ນມ໊ີສັກ 2 ຕ໊ີນ ແລະ 4 ຕ໊ີນ ສັດບ໊ົ່ກນ໊ີຊ້ົ່ງ ມ້ົ່ານ໊ົ້ານ໊ົ້ນ ສັດບ໊ົ່ນອາກາດນ໊ີພຣະບາຫ໊ົ່ງເປັນຕ໊ົ້ນ ໃຫ້ ໄປຣັບກັບພຣະບາແຖ ເຄ໊ອນທັບໄປ 2 ປ໊ີ ຈ໊ົ່ງເຖ໋ງເມ໊ອງແຖ ພຣະບາຄັນຄາກຣ໊ົບຊຸນະຈ໊ົ່ງສ່ັງໃຫ້ແຖ ແຕ່ງໃຫ້ຝົ່ງຕ໊ົ້ກຖ໊ົ້ກຕ້ອງຕາມຣະຄຸກາງ

ພ໊ີທ໊ີທ໋ຳ ຂຸນສະເລ໊ົ່ກກ້ວາງພ໋ໍສົມຄວນ ເອົານ໊ົ້ຳເທລ໊ົ່ງເອົາຈອກແຫນ, ປຸ່ປາ ເຕ໊ົ່າ, ຫອບປ່ອບລ໊ົ່ງໄປ ຂອບສະປ໊ັ້ນຮູບຊ້ົ່ງມ້ົ່ານ໊ົ້ວຄວາບ ຕໍ່ແຕນ ອ໊ົ່ງ ກ໊ົ່ບຂຸດ ແລ້ວຈັດເ໊ົ່ອງຮ້ອບ ຄ໊ົ່ກມ້ົ່ງຮ້ອບຈອກນ໊ົ່ງ ຫມ໊ົ່ກຮ້ອບຈອກນ໊ົ່ງ ເ໊ົ້ົ່າຕອກຈອກ ນ໊ົ່ງ ດອກໄມ້ຈອກນ໊ົ່ງ ນ໊ົ້ຳສ໊ົ້ມປ່ອບໃອ໊ົ່ງ ຂັນ 5 ຂັນ 8 ແລ້ວ ນິມົນພຣະສົ່ງມາ ປ່ານ໊ົ້ອຍ 5 ຮູບ ມາຈະເ໊ົ້ນພຣະພຸທມົນ ບາດໂຍນທ໊ີມາໃນພ໊ີທ໊ີນ໊ັ້ນ ແຕ່ງຕົວ ນຸ່ງຂາວຫ໊ົ່ມຂາວ ສມາທານສິນ 5 ສ໊ົ່ນ 8 ຕລອ.ວ 3 ວັນອາທ໊ິດຖານຂ໋ໍໃຫ້ຝົ່ນ ຕ໊ົ່ກ ເ໊ມ໊ອພຣະສ໊ົ່ງສວດພຣະພຸທມົນເສ໊ັດແລ້ວ ໃຫ້ຟ໊ັ້ງເທດໜ໊ັ້ງສ໊ືພຣະບາຄັນຄາກ

5- ໂຍນຄ໊ົ່ກໂຍນສາກ ເອົາຄ໊ົ່ກມາຜູກດ້ວບເ໊ົ່ອກ 2 ເສ໊ັ້ນ ແບ່ງເປັນຄົນລະ ທ໊ົ່ງ ຜູ້້ບ໊ົ່ງຈັບເ໊ົ່ອກທ໊ົ່ງນ໊ົ່ງ ຜູ້້ຊ໊ົ່ງຍຈັບເ໊ົ່ອກທ໊ົ່ງນ໊ົ່ງ ຈ໋ຳນວນຄົນເທ໊ົ່ານ໊ົ່ງ ກັນ ແຕ່ງຂັນ 5 ປ່ານ໊ົ້ວສ໊ັກເຄເທ໊ວະດາຂ໋ໍ້ນ໊ົ້ຳຟ້ານ໊ົ້ຳຝົ່ນ ຕ໊ົ້ງສັນບາທ໊ິດຖານວ່າ ຖ້ານ໊ົ້ຳຝົ່ນຈະ ຕ໊ົ່ກຂ໋ໍໃຫ້ບ໊ົ່ງແພ້ ຖ້ານ໊ົ້ຳຈະແລ້ງຂ໋ໍໃຫ້ຜູ້້ຊ໊ົ່ງຍແພ້ ດ໊ົ່ງກັນໄປດ໊ົ່ງກັນມາ ຈົນຮູ້ແພ້ຫລ໊ົ່ ນ໊ໍ່ແພ້ ການຕ໊ົ້ງສັນບາທ໊ິດຖານນ໊ັ້ນແລ້ວແຕ່ເຮົາຈະຕ໊ົ້ງ ຈະຕ໊ົ້ງວ່າຜູ້້ຊ໊ົ່ງຍແພ້ຝ໊ົ່ກຕ໊ົ່ກ ຜູ້້ບ໊ົ່ງແພ້ຝົ່ນແລ້ງກ໋ໍ່ໄດ້ ພ໊ີທ໊ີນ໊ັ້ງອກຈາກເປັນການອ້ອນວອນ ຂ໋ໍ້ນ໊ົ້ຳຝົ່ນຕາມປະເພນ໊ີ

ແລ້ວ ບັງເປີດໃຂກາດຊາຍບິງໄດ້ນີໃຂກາດໄປສແດງສນຸກສນານຣິນເຣິງ ບາງທີບ ຊາຍຄິະນ່ວນກ່ປ່ອບເຊືອກໃຫ້ບຸ້ບິງລົ້ນ ຫລືບຸ້ບິງຄິດນ່ວນກ່ປ່ອບເຊືອກໃຫ້ບຸ້ຊາຍລົ້ນ

6- ແຫ່ເຂົ້າພັນກ້ອນ ການແຫ່ເຂົ້າພັນກ້ອນມີສອງປາງຄື ທຳບຸນພຣະ ເວດຄັ້ງໜ້ງ ພິທີນີ້ເປັນພິທີປະຈຳປີ ມີການທຳບຸນພຣະເວດ ສ່ວນແຫ່ເຂົ້າພັນກ້ອນ ປະສົບເຫດຕ່າງໆ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຄືຖ້າເຖິງເດືອນເວລາວິກກ້ານາ ເມື່ອຝົນບ່ຕົກຈ້ຽ ພ້ອມກັນກັ້ງຊາວວັດ:ແລະຊາວບ້ານ ຈັດເຄື່ອງສັກກາຣະມີທຸງນພັນເຫລັ້ນ ທນພັນ ດອກ ດອກໄມ້ ເຂົ້າໜຸງນ້ຶ້ງປັ້ນເປັນກ້ອນ ຂນາດປາຍນິ້ວກ້ອຍສຸ້ງນໄມ້ ໃຫ້ໄດ້ພັນ ກ້ອນ ແຫ່ໄປຍັງສະຖານທີ ທີ່ມີວັດຖຸບຸຮານ ເຊັ່ນມີພຣະພຸ ກຣຸບສັກສິດເປ້ ຕົ້ນ ເຖິງແລ້ວອາຣະທະນາສມາທານສິນທຳວັດ ຄາຣະວະພຣະພຸທະຣຸບ ປ່າວສັກເຄ ເທວະດາ ຂໍນ້ຳຝົນຕ່ພຣະຣັດຕນະໄຕຣ ເສດແລ້ວແຫ່ນາມີການສາດນ້ຳກັນຕລອດ ທາງ ຊາວບ້ານ ກ່ໄດ້ນາຈັດຂບວນຄອຍຕ້ອນຮັບປູ່ນອກບ້ານ ນອກເຮ ເມື່ອ ຂບວນແຫ່ນາເຖິງ ຊາວບ້ານຖາມວ່າດ້ວຍເດຊພຣະຣັດຕນະໄຕຣ ແລະພຣະພຸທ ຣບອົງສັກສິດ ທ່ານຈະບັນດານປະທານນ້ຳຝົນ ໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານເຮົາຫລືບ່? ຕອບ ວ່າ ທ່ານຈະບັນດານປະທານນ້ຳຝົນໃຫ້ແກ່ຊາວເຮົາວ່ນ້ີໄປ ຟ້າຝົນຊົລທາຈະຕົກ ຖືກຕ້ອງຕາມຣະດູການປະຊາຊົນພົລເມືອງ ງົວຄວາຍປາຍເຂົ້າຈະສຸກສະບາຍ ນ້ຳ ຈະເຕັມບວກໜ່ອງທົ່ງນາ ປູປາອາຫານຈະບ່ອຶດຢາກ ທັ້ງຜູ້ຮັກສາ ແລະພຸ່ແຫ່ ຕ່າງກ່ສແດງຄວາມຍິນດີ ອະນຸໂມທະນາສາທຸການ ເປ່ັ້ງສງ່ງຊະໂຍພ້ອມກັນ ແລ້ວ ແຫ່ເຂົ້າພັນກ້ອນປະດິດສະຖານໄວ້ໃນວັດວາອາຣາມ.

ບົດທ່ີ ສຸດທ້ຳຍ ກຳນຕຳຍ

ອັນດັບ:ແຫ່ງຊີວິດຂັ້ນທ່ີ 4 ຄ້ັ້ງສຸດທ້ຳຍຄ່ືກຳນຕຳຍ ຄຳວ່ຳ ຕຳຍໄດ້ແກ່ກຳນ ຊ່ັ້ນລົ້ນຫຳຍໃຈ ຮ່ຳງຂອງຄົ້ນຕຳຍ ຮ່ຽກວ່ຳຊຳກ ຜ່ີຫລ່ືຊຳກສົບ ຄຳວ່ຳສົບເປັ້ນຄຳ ລຳວ ອອກນຳຈຳກສັ້ບຫຳລ່ືວ່ຳ ສະວະ ສັ້ນສະກຣ່ືຕວ່ຳ ສະວະ ແປວ່ຳສົບ ປະເພ້ນ ກ່ຽວກ້ັ້ບຳນທຳສົບມ່ີຫລຳຍປ່ຳງດ້ັ້ງຕ່ໄປ່ນ້ີ:

ກິດປະຈຳທຳກ່ອນຕາຍ

ກ່ອນທີ່ຄວາມຕາຍຫັ້ງບໍ່ທັນມາເຖິງ ທ່ານສອນໃຫ້ ພິຈາຣະນາເທວະທຸດທຸກວນ ເພື່ອຈຳບໍ່ໃຫ້ນິວເມົາປະມາດໃນໃຈໃນຄວາມບໍ່ມີໂຮກໃນຊີວິດ ຈະໄດ້ ຣີບທຳບຸນໃຫ່ ທານຣັກສາສິລຈະເຣີນພາວະນາແວ່ນານ ๆ ດີກວ່າຈະພິຈາຣະນາໃນເວລາໃກ້ຈະຕາຍ ຖ້າພິຈາຣະນາແລະທຳຕາມເທວະທູດໄດ້ ຕາຍແລ້ວບໍ່ຕົກນາຣົກຫນົກໃຫນ້ ຈົນ ລາງຄົນເມື່ອນິຍາມຕາຍເຂົ້າບໍ່ຮູ້ເທວະທູດໃສ່ໃບລານໃສ່ໃນປາກຜູ້ຕາຍ ນັ້ນເປັນເລື່ອງ ສຸດວິໃສ ກິເທວະທູດຈະຊ່ວຍເຫລືອເຂົ້າໄດ້ ເທວະທູດນິ 5 ດັ່ງນີ້:

1/ ອະຫັນປີ ໂຂມຫິ ຊາວິຫັນໂມ ຊາວິງ ອະນະຄະຕິໂຕ ຫັນທາຫັ້ງ ກັລຍາ ນ້ັ ກາເຍ ນວາຈາຍະ ມະນະສາ ກະໂຣມິ ເຮົາມີຄວາມເກິດເປັນທັມມະດາ ຈະລ່ວງພົ້ ຍ ຄວາມເກິດໄປບໍ່ໄດ້ ເອົາເຖາະເຮົາຣີບທຳຄວາມດີດ້ວຍກາຍ ວາຈາ ໃຈ ກ່ອນຈະຕາຍ

2/ ອະຫັນປີ ໂຂມຫິ ຊະຣາທິທັນໂມ ຊະຣ້ັ ອະນະຕິໂຕ ຫັນທາຫັ້ ກັລຍານ້ັ ກາເຍນະ ວາຈາຍະ ມະນະສາ ກະໂຣມິ ເຮົາມີຄວາມແກ່ເປັນທັມມະດາ ຈະລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປບໍ່ໄດ້ ເອົາເຖາະເຮົາຈະຣີບທຳຄວາມດີ ດ້ວຍກາຍ ວາຈາ ໃຈ ກ່ອນວັນຕາຍ

3/ ອະຫັນປີ ໂຂມຫິ ພະຍາທິທັນໂມ ພະຍາທິ ອະນະຕິໂຕ ຫັນທາຫັ້ ກັລຍານ້ັ ກາເຍນະ ວາຈາຍະ ມະນະສາ ກະໂຣມິ ເຮົາມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທັມມະ ດາ ຈະລ່ວງພົ້ນຄວາມເຈັບໄຂ້ ໄປບໍ່ໄດ້ ເອົາເຖາະເຮົາຣີບທຳຄວາດີ ດ້ວຍກາຍ ວາຈາ ໃຈ ກ່ອນວັນຕາຍ

4/ ເຍ ກຣະ ໂພ ປາປານິ ກັມມານິ ກະໂຣນຕິ ເຕ ທິຄເຖວະ ທັມເມ ເອວະຮຸປາ ວິວິທາ ກັມມະກາຣະນາ ກະຣິຍັນຕິ ກິນ້ັງຄ້ັ ປະນະ ປະຣັກຖະ ຫັນທາຫັ້ ກັລຍານ້ັ ກາເຍນະ ວາຈາຍະ ມະນະສາ ກະໂຣມິ ຊາບວ່າເຫລ້ົາຊົ່ນ ທີ ຣີບທຳກັມລາມົກ ບ່ອນຖືກະຣົາທຳກັມຕ່າງໆ ທີ່ເຫມາະສົມໃນປັດຈຸບັນທນຕາ ກໍຈະບໍ່ກ້າວໄປເຖິງໃນອະນາຄົດ ເອົາເຖາະເຮົາຈະຣີບທຳຄວາມດີ ດ້ວຍກາຍ ວາຈາ ໃຈ ໄວ້

5/ ອະຫັນປີ ໃຂມຫ ນະຣະນະທັນໃນ ນະອະນ້ ອະນະຕິໃຕ ຫັນທາຫ້ ກັລບານ້ ກາເຍນະ ວາຈານະ ນະນະສາ ກະໃຣມ ເຮົາມີຄວາມຕາຍເປັ້ນທັນນະ ດາ ເຮົາຈະລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປບໍ່ໄດ້ ເອົາເຖາະເຮົາຈະຮີບທຳຄວາມດີດ້ວຍກາຍ ວາຈາໃຈ ກ່ອນວັນຕາຍ

ບອກທາງສວັນ

ຖ້າຄົນປ່ວຍມີອາການຫນັກ ຈວນຈະສິ້ນລົມຫາຍໃຈ ເຂົາຈັດດອກໄມ້ທູບທຽນ ໃຫ້ຄົນປ່ວຍປະນົມມືຖື ແລະເຕືອນໃຫ້ຣະລຶກເຖິງຄຸນ ພຣະພຸທ ພຣະທັນ ພຣະສົງ ຫລື ອະຣະຫັ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ໃຫ້ນຳເຄື່ອງສັກກາຣະໄປໃຫວ້ພຣະທາດເຈ ດ ແກ້ວຈຸລມະນີ ເທົ້າສວັນຊັ້ນດາວະດຶງ ທາງຄະດີທັນຖືວ່າ ເປັ້ນການເຕືອນຄົນເປັ້ນ ເມ້ືອບ້ັງບໍ່ທັນຕາຍ ໃຫ້ຮີບຫາເຄື່ອງສັກກາຣະບູຊາ ຈະໃຫ້ທານອັກສາສິນພາວະນາ ກໍຮີບທຳ ເຖິງທີ່ຕາຍແລ້ວ ຈະກະທຳບໍ່ໄດ້ ເຫມືອນຜູ້ກຳລັ້ງຈະຕາຍປູ້ນ.

ອາບນ້ຳສົບ

ສົບຂອງຜູ້ຕາຍ ຖ້າເປັ້ນຊະນິດຖືກຂ້າຕາຍ ຕົກນ້ຳຕາຍ ຕົກກົກໄມ້ຕາຍເປັ້ນ ຕ້ັນ ຊື່ວ່າຕາຍຫ ງ ການຕາຍຊະນິດນ້ີບໍ່ນິຍົມອາບນ້ຳສົບ ພຽງແຕ່ມ້ຽນສົບໃສ່ຫີບ ແລະໂຮ້ງແລ້ວນຳໄປຝັ ເພາະຖືວ່າເປັ້ນການຕາຍບໍ່ຣີສຸດ ທີ່ບໍ່ເປ ເພາະປ້ານຈະເຕືອດ ຮ້ອນແກ່ບາດີພີ້ນ້ອງ ແຕ່ຖ້າເປັ້ນການຕາຍປາງຊະນິດທັນນະດາສ ນ້ ຈ້ ມີການ ອາບນ້ຳສົບດ້ ບນ້ຳອົບນ້ຳຫອມທາງຄະດີໂລກຖືວ່າລ້ ງໃຫ້ສະອາດ ປຣາສຈາກມົນ ທິນ ທາງຄະດ່ທັນ ສອນໃຫ້ຄົນເປັ້ນ ໃຊ້ນຳຄືທັນ ໄດ້ແກ່ສິນ ສະມາທິ ປັນຍາ ຊຳຣະຮ່າງກາຍ ວາຈາໃຈ ໃຫ້ສອາດ ນ້ຳທັນນະດາເປັ້ນຂອງຈຳເປັ້ນແກ່ຄົນຕາຍ ສັ້ນໃດ ນ້ຳຄືທັນນະກໍເປັ້ນຂອງຈຳເປັ້ນແກ່ຄົນສັ້ນນ້ັ.

ຫວີ ຜົມ ສົບ

ການຫວີຜົມສົບນ້ັ ຫວີໄປຂ້າງຫລັງເຄົ້ງຫນ້ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ຫວີ ສຳລັບຄົນຕາຍເຄົ້ງນ້ ສຳລັບຄົນເຢ້ັນເຄົ້ງນ້ ເມ້ືອຫວີແລ້ວຫັກຫວີອອກເປັ້ນສອງ

ທ່ອນແກວ່ງຖິ້ນເສັ້ງ ທາງຄະດີທັນ ສອນໃຫ້ພິຈາຣະນາຄວາມເກີດກັບຄວາມຕາຍ ເປັນຂອງຄູ່ກັນ ເກີດແລ້ວຈ້ອງຕາຍ ຕາຍແລ້ວຕ້ອງເກີດ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຕາຍຄືບໍ່ເກີດ.

ບຸ່ງຫົ່ມຜ້າສົບ.

ໃຊ້ຜ້າຂາວບຸ່ງສອງຄົນ ຊັ້ນໃນເອົາສົ້ນພິກໄວ້ ຂ້າງຕລັ່ງຊັ້ນນອກເອົາສົ້ນພົ້ກ ໄວ້ຂ້າງຫນ້າ ຄ້າຫົ່ມເສື້ອ ກໍປີ້ນດຸ່ນໄປຂ້າງຫລັ່ງໜົດ ກັບເອົາຂ້າງຫລັ່ງໄປທາງ ໜ້າອົກ ແລ້ວຫົ່ມຜ້າສະບ່ຽງບ່າ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ການບຸ່ງຫົ່ມເອົາສົ້ນພິກໄວ້ ຂ້ ງໜ້າເປັນຫລັ່ງ ເປ ການບຸ່ງຂອງຄົນຕາຍ ບຸ່ງເອົາສົ້ນພິກໄວ້ຂ້າງໜ້າເປັນ ການບຸ່ງຂອງຄົນເປັນ ສ່ວນການຫົ່ມຜ້າຂາວ ທາງຄະດີທັ ຖືວ່າສອນໃຫ້ມີສຸດຈະຣິດ ທັນເຊິ່ງເປັນທັນຂາວບໍ່ຣິສຸດ.

ຣິດ ນ້ຳ ຫອມ ສົບ;

ເມື່ອບົກສົບຂຶ້ນເທິງຕຽງແລ້ວ ລາງຄົນກໍເອົາມືແຫລບໄປຕາມຮ່າງກາຍ ລາງ ຄົນກໍເອົາມືກອດເອິກໃກ້ໄວ້ປະນົບມືຄືນົບ ແລ້ວເອົາດອກໄມ້ທູບທຽນ ໃສ່ໄຄ້ນຳ ດ້ວຍ ໜອນຣອງໜ່ວຍນ້ອຍໆ ໃຊ້ນ້ຳອົບນ້ຳຫອມຫົດ ຄ້າຜູ້ຕາຍເປັນພໍ່ແມ່ ລູກ ຫລານ ມັກຈະເອົານ້ຳໜາກໝ້າວລ້າງໜ້າ ຣອບຕົ້ນຂອງສົບເພື່ອໄວ້ສຳລັບບູຊາ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ເປັນການສະແດງຄວາມເຄົາຣົບຕໍ່ສົບ ແລະໃຫ້ສົບນີ້ກິ່ນຫອມ ການທີ່ເອົາທູບທຽນໃສ່ມືໄວ້ນັ້ນຈົດປະສົງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຕາຍໄປໃຫວ້ທາດເກດແກ້ວຈຸລະ ມະນີປູ່ເມືອງສວັນ, ທາງຄະດີທັນ ສອນໃຫ້ເຄົາຣົບຕໍ່ບຸກຄົນ ວັດຖຸແລະສຖານທີ່ ແລະໃຫ້ຮັກສາສົບ ເພາະສົບເປັນບອດຂອງກົ່ ສົບກິ່ນຫອມກວ່ານ້ຳອົບນ້ຳຫອມ ແລະເຕືອນໃຫ້ພາກັນເອົາດອກໄມ້ທູບທຽນບູຊາຄຸນພຣະຣັດນະໄຕຣປຸ່ສເມີ.

ເງິນ ຫລື ຄຳ ໃສ່ ປາກ ສົບ

ເງິນໃສ່ປາກສົບນັ້ນໃຊ້ເງິນຣາງ ເງິນຫລຽນ ເງິນກົບ ເງິນບົ້ ຫລືເງິນອັດ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່ານອບໃຫ້ຜູ້ຕາຍໄປເປັນຄ່າເດີນທາງ ຈ້າງຣົດ ຈ້າງເຮືອ ສຳຫລັບ ເດີນທາງໄປສູ່ສຸຄະຕິສວັນ ທາງຄະດີທັນຖືວ່າສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກໃຊ້ເງິນ ໃຫ້ເປັນປະໂຍຊ ຄືໃຫ້ແບ່ງກິນແບ່ງໃຊ້ ເກັບໄວ້ເປັນທຶນ ທຳນຸບໃຫ້ທານ ປາຕະຫັ ຂີ້ຖີ ໜ່ວງແໜ້ນ

ເກີນໄປ ໃຫ້ເບິ່ງຕົວຢ່າງເງິນຫລຽນ ທີ່ເຮົາເອົາໃສ່ປາກສົບນີ້ເທິ່ນ ແທນທີ່ສົບຈະເອົາໄປໃຊ້ ກັບຖົມໄວ້ໃຕ້ພວກທີ່ໄປເກັບດູກຍາດກັບຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ກໍຈົ່ມວ່າສົບບໍ່ຮັກດີ (ຄືຄົນຕາຍບໍ່ຮັກດີ)

ຄ່ຳ ໝາກ ໃສ່ ປາກ ສົບ

ຜູ້ຊອບມັກຄ້ຽວໝາກ ຖ້າແຂ້ວບ້ວຄື ເຂົາເອົາໝາກແຕ້ມພູຫມົບຄ່ຳໝາກໃສ່ປາກ ຖ້າແຂ້ວບໍ່ມີ ເຂົາເອົາໝາກຕ່ຳໃສ່ປາກ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ແກ້ທຸກຂະເວທນາເພາະປາກຄ້ຽວໝາກໄດ້. ທາງຄະດີທັມສອນໃຫ້ຄົນເປັນຮູ້ວ່າ ຄົນຕາຍເປັນປ່າງນີ້ ເມື່ອບ້ວມີຊີວິດປູ່ຊອບມັກຄ້ຽວໝາກ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຄ້ຽວເກີດໃນໂຫ ຄາວນີ້ເອົາໃສ່ປາກໃຫ້ກໍບໍ່ຄ້ຽວ

ຂໍ້ ເຜິ້ງ ປິດ ຕາ ປິດ ປາກ

ການເອົາຂໍ້ເຜິ້ງປິດຕາປິດປາກສົບນັ້ນ ເພາະບາງສົບມືນຕາອ້າປາກ ໜ້າປ້ານ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມປ້ານ ທາງຄະດີທັມຖືວ່າ ສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກສຳຮວມຣະວັງ ຕາ ຫູ ດັງ ລີ້ນ ກາຍ ໃຈ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ ເກີດທຸກໂທດໄພຕ່າງ ໆ

ມັດສົບ

ໃຊ້ເຊືອກຫລືຝ້າຍມັດ 3 ບ່ວນຄືມັດທີ່ຄໍ 1 ທີ່ມື 1 ທີ່ຕີນ 1 ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ເພື່ອຈະບໍ່ໃຫ້ສົບໄຄ່ຂຶ້ນດັນໂອງ:ເຕກ ທາງຄະດີທັມສອນວ່າ ປຸຖຸໂຕ ຄືເວ ບຸຄເປັນຍ້ວງຮັດທີ່ຄໍ ທະນ້ງ ປາເທ ຊຸບເປັນບ້ວງຮັດທີ່ຕີນ ພະຣິບາຫັດເຖ ພັນຣິບາເປັນບ້ວງຮັດທີ່ມື ມີພາສິດໂບຮານຣັບສົບອ້າງໄວ້ວ່າ ຕັນຫາຣັກລຸກນີ້ ເໝືອນດັ່ງເຊືອກຜູກຄໍ ຕັນຫາຣັກຜິວແລະເນ້ືເໝືອນດັ່ງປໍປູ:ສອກ ຕັນຫາ:ຣັກວັຖຸເຂົ້າຂອງນີ້ເໝືອນດັ່ງປອກສຸບຕີນ ຕັນຫ: ສາມອັນນີ້ຫາກມາຍືນເປັນເຊືອກ ໃຫ້ກົ້ງເກືອກປູ່ໃນວັດຕະສົງສານ ແລນາ.

ຄັນໃດ ສາມ ຂັ້ນ :

ໃຊ້ກ້ານກ້ວຍຫລືໄມ້ໄຜ່ຜຸກເປັນສາມຊັ້ນເໝືອນຄັນໃດ ກ້ວາງຍາ:ເທົ້າກັບປາກໄລງວາງໄວ້ຂ້າງນອກຫລືຂ້າງໃນ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າ ໃຫ້ຜຸ:ຍຂຶ້ນລົງໄດ້ງ່າຍ

ແລະໃຫ້ພາດຂຶ້ນໄປໃຫ້ລ້ພຣະທາດເກດແກ້ວເທິງສວັນຊັ້ນດາວະດຶງ ທາງຄະດີທັນ ຖືວ່າ ຄັນໃດສາມຂັ້ນໝາຍເຖິງພົບ 3 ຄື ກາມພົບ ຮູບປະພົບ ອະຮູບປະພົບ ເປັນທີ່ພວກສັດທ່ອງທ່ຽວຂຶ້ນລົງໄປມາຢູ່ໃນວັດຕະສິງສານ

ຕ ຽ ສ ບ :

ສົບຈະຕັ້ງໄວ້ທີ່ໃດກໍຕາມ ບັນຈຸໃນໂລງຫລືບໍ່ກໍຕາມ ຕ້ອງຕັ້ງປຶ້ນຫົວໄປທາງຕະວັນຕົກສະເນີ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່ານອນປຶ້ນຫົວໄປທາງຕາວັນຕົກນອນປ່າງຜີ ນອນປຶ້ນຫົວໄປທາງທິດຕະວັນອອກນອນປ່າງຄົນ ທາງຄະດີທັນສອນວ່າ ໃຫ້ພິຈາຣະນາຕາມຄວາມເກີດຄວາມຕາຍ ການເກີດຄືຜຸດຂຶ້ນຕັ້ງຂຶ້ນ ປາກົດຂຶ້ນ ເຫມືອນພຣະອາທິດເລີ້ມຂຶ້ນເຖິງທ້ອງຟ້າ ການຕາຍຄືການຊຸ້ນໄປ ເສັງໄປ ຕົກໄປ ແຫ່ງສັດແລະສັງຂານເປັນທີ່ຮັກ ປຽບເຫມືອນພຣະອາທິດຄ້ອຍຈະຕົກລົງໄປ ຫາຍໄປຕົກໄປ ສນັ້ນ

ຕ າ ມ ໄ ຟ ສ ົ ບ

ເຂົ້າຈູດໄຟໄວ້ທາງຫົວສົບ ແລະຕີນສົບຕລອດຄືນ ທາງຄະດີໂລກ ຖືວ່າຈູດໄວ້ແທນໄຟທາດຂອງຜູ້ຕາຍກໍດີ ຈູດໄວ້ກັນຄົນປ້ານກໍດີ ທາງຄະດີທັນ ສອນໃຫ້ຄົນເປັນສຳນຶກຕົວ ໄປກໍໃຫ້ສ່ວາງ ມາກໍໃຫ້ສ່ວາງ ກ່າວຄືໃຫ້ມີສົນມີທັນ ບໍ່ໃຫ້ໄປມືດມາມືດ ກ່າວຄືໃຫ້ມີສົນມີທັນ ໃຫ້ເບິ່ງຕາມຕະກຽງຫລືໄຟທີ່ໃຕ້ຈູດໄວ້ທາງຫົວທາງຕີນສົບນັ້ນ ເປັນຕົວຢ່າງ.

ດ ັ ບ ໄ ຟ ສ ົ ບ

ເມື່ອພຣະໃຫ້ນະຕິກາຫລືສຸດນົບເປັນ ກ່ຽວກັບພິທີປົງສົບສຳເຣັດແລ້ວ ນິຍົມນອຕະກຽງໄຕ້ ຫລືທຽນຈັກຄູ່ນຶ່ງ ແລ້ວຈູດຂຶ້ນໃຫມ່ ທາງຄະດີໂລກ ຖືວ່າເປັນການດັບສນຸດຈັ່ງໄລຄວາມອາພັບອັບປະຍຸງຄູນ ທາງຄະດີທັນ ຖືວ່າເປັນການແນະນຳໃຫ້ຄົນສຳນຶກເຖິງຕົວວ່າ ດັບໄຟຄືຕາຍ ຈູດໄຟຄືເກີດ ຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມເປັນປູ່ຂອງສັງຂານແລ້ວຫັກຫ້ານຄວາມໂສກແລະເສັ້ງໃຈໃຫ້ໄດ້ ແຕ່ສໃນປັດຈຸບັນນີ້ ໃຊ້ກະແສໄຟຟ້າບໍ່ຄ່ອຍດັບກັນ

ລ້ຽງສົບ.

ເຖິງເວລາຣັບປະທານອາຫານເຊົ້າບ່າຍຄ່ຳ ເຂົາຈັດອາຫານຄາວຫວານ ແລະຫມາກພູບູຣີ ຊຶ່ງຜູ້ຕາຍຊອບມາຕັ້ງໄວ້ເທິງຫົວໂລງແລ້ວເອົ້ນຜູ້ຕານໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ມາກິນ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າລ້ຽງຜູ້ຕາຍ ທາງຄະດີທັນຖືວ່າສອນຄົນເປັນ ໃຫ້ຄົນ ເປັນພິຈາຣະນາເບິ່ງວ່າ ຄົນເຮົາເມື່ອບັງບໍ່ຕາຍຫົວຫມົ້ນກົ້ນຊຸກ ຫາກິນຫາຍາກບໍ່ ພໍປາກບໍ່ພໍທ້ອງ ບາງຄົນຫາບໍ່ໄດ້ກໍລັກເຂົ້າກິນ ໂກງເຂົ້າກິນ ປຸ້ນເຂົ້າກິນ ຂ້າ ເຂົ້າກິນ ກິນບໍ່ຮູ້ຈັກປະມານ ກິນຈົນຕາຍ ແຕ່ເຖິງຄາວຕາຍເອົາອາຫານມາກິນບໍ ເຫັນລຸກຂຶ້ນກິນ ເບິ່ງເຖິດຄົນຕາຍກິນບໍ່ເປັນ ເປັນປ່າງນີ້ເອງ ແລ້ວກໍຈະໄດ້ ພິຈາ ຣະນາຕົນຈະບໍ່ກໍ່ກັນທຳເຂັນກ່ຽວກັບການກິນຕໍ່ໄປອີກ

ງັນເຮືອນດີ

ເຮືອນທີ່ສົບບັງປູ່ຫລືທຳພິທີກ່ຽວກັບການສົບ ເຂົາເອ້ີນວ່າເຮືອນດີ ເພາະຖື ເອົາຕາມນິມິດຄືຜູ້ມາໃນງານນີ້ ລ້ວນແຕ່ເປັນຄົນໃຈດີມີເມດຕາອາຣີ ເອື້ອເຟື້ອເຜື່ອ ແຜ່ຍາດພີ່ນ້ອງບ້ານເມືອງ ງານຊຸນິດນີ້ບໍ່ໄດ້ເຊື້ອເຊີນກັນໃຜຮູ້ແລ້ວກໍມາ ແລະນຳ ເຂົ້າຂອງເງິນຄຳມາຊ່ວຍເຮັດສົບ ຜູ້ບໍ່ມາຖືວ່າບໍ່ຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ກັນ ຜູ້ທີ່ມາຕ່າງກໍ ມາຊ່ວຍຈັກຊ່ວຍເຮັດກັນຕາມພື້ນເມືອງ ມີອ່ານໜັງສືຜູກ ຫລືບໍ່ວ່ະເບົ້າຈິດໃຈເຈົ້າ ພາບໃຫ້ເກີດທຳສັງເວດ ຈະໃຫ້ຫາບຈາກຄວາມເສົ້າໂສກອາໄສ ເຖິງຜູ້ຕາຍ ແຕ່ ສໄມປັດຈຸບັນນີ້ ໃຊ້ຫລິ້ນການພະນັນແທນ ເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະສົມ ດີ.

ສວດມະຕິກາ

ຕາບໃດທີ່ສົບບັງປູ່ເຮືອນ ເຂົານິມົນພຣະສົງມາສວດມາຕິກາ ທັງເວລາເຊົ້າ ແລະເວລາຄ່ຳ ຖ້າຜູ້ບໍ່ມີເງິນຄຳຫລາຍ ກໍບໍ່ຄ່ອຍຈະເອົາສົບໄວ້ນານ ຕາຍຕອນ ເຊົ້າເອົາໄປເຜົາຕອນບ່າຍກໍມີ ຜູ້ມີເງິນຄຳຫລາຍມັກເອົາສົບໄວ້ນານ ເພື່ອຈະໄດ້ທຳ ບຸນໃຫ້ທານໃຫ້ເຖິງອົກເຖິງໃຈ ຂນະທີ່ພຣະມາໃຫ້ມາຕິກາ ເຈົ້າພາບຈຸດທຽນທູບ ບຸຊາພຣະແລ້ວອາຣາທະນາສົບ 5 ເອົາມືເຄາະໂລງບອກໃຫ້ຜູ້ຕາຍ ລຸກຂຶ້ນຮັບສິ່ງ ຮັບບຸນທີ່ພຣະຈະໃຫ້ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າພຣະທ່ານມາໃຫ້ບຸນຜູ້ຕາຍ ຊຸ້ຫົນທາງໃຫ້

ผู้ตาย ทางคะถือทัมสอนให้คิมเป้นเรักทำบุนกุสินเสัง ไเวลาตายสินก่อับ่ได้ เอ็นก่บ่ฮานวานก่บ่ฆ่วย เบิ่งคินตายบี่เกิดเป้นติอป่าง ถาวมีชีวิดเอ่า ฆวนไปให้ทานก่บ่มีเหลือ เอ่าฆวนไปรักสาสินก่ว่าบ่มีเวลา เอ่าฆวนไปพาวะนาก่ว่าก่าลังหยุ้งยาก เลิยบ่มีโอกาดบ่าเอ่าจักเหื่อ.

สวด บอก มุก

คำว่าบอกมุกถือบอกทัม ได้แก่พระอะพิทัม แต่สะเพาะปะเพนี ลาๆ บ้าน ลาๆเมือๆ ลาๆแขวๆ ฆอบสวดแต่อะพิทัม แต่สเพาะอๆๆจับฆอบสวดแต่บอกมุก พิกขุถือกบิบไปให้มาถีภาและสวดอะพิทัมหลายรูบด้วยกัน เมื่อมาถีภาจิบแล้วกับวักอีก 4 รูบสวดพระอะพิทัม ถ้าก่าลังพ่จะถวายอาหานบิ่นละบากแก่พระสวกทุกเช้าก่ได้ เพื่ออุดหิดบุนกุสินให้ผู้ตาย ภานสวดอะพิทัมนี้ทางคะถือโลกจื่ว่าสวดให้ผู้ตาย ทางคะถือทัมถือว่าเป้นพุดทะปะเพนีพระพุทเจ้าของเรา พระอิๆได้สแดงอะพิทัม 7 คำพีโปดกพระมานดาเถิงสวันขึ้นดาวะถิงหิดแหนถ่าเอ้าป้อนน้ำนิม หมายความว่าภานสวดอะพิทัมบ่แม่นสวดให้คินตายฟัง สวดให้คินเป้นฟังแหๆ แนะนำให้คินเป้นให้รู้จักคินสอนคิน รักสาคินบ่ให้ถือว่า ธิบทำกุสินผินบุนอันเป้นส่วนสุๆ บ้างคินรู้สึกสำนึกติอกับบาบ จื่อะพิทัมถวายไว้ในวัดวาอารามต่างๆ ก่มีหลาย.

บิกสิบออกจากเรือน

แต่ก่อนผู้ป่วยนานตายปู่ในห้องใด ก่ตั้งสิบบำเพ็นกุสินในห้องนั้น บ่บ้ายไปไว้ห้องอื่น เมื่อบิกสิบลิๆจากเรือนก่บ่ให้ลอกขื่ ไขปาเรือนห้องนั้นแล้วบิกออกมาข้างละบางลิงนอกฆาน ถือกับว่าเป้นมิๆคิมแก่ผู้เป้นปู่ และถือว่าบาบกับบุนบ่ปินกัน บาบต้องเป้นบาบบุนต้องเป้นบุน แต่สไมปัดจุบันนี้บ่ถ่อยถือกังเหื่าใด.

ຮິດ ນ້ຳ ມິນ

ເມື້ອບົກສົບອອກຈາກເຮືອນແລ້ວ ພຣະທ່ານກໍສວດກາຣະນີນ້ຳໜ້ານ້ຳຂັບ ນ້ຳແລະສນງດຈັ້ງໃຮ ໃຊ້ເຈັບສຳເຣັດແລ້ວເຈ້ົາຂອງ ເຮືອນຮິດນ້ຳມິນຈາກບ່ອນຕ້ັ ສົບນາເຖ້ງນອກຊານ ແລ້ວແກວ່ງຜ້າຊຸນະລ້ງລ່າງ ເທນ້ຳກິນນ້ຳໃຊ້ຂ້ວາມປາກ ໜ້ໄ້ ຖ້ວ່າຖອກນ້ຳເກ້ົາຊ້ຶ່ງບ້ຣິສຸດເສ່ງ.

ພລິກແລະຜູກຂ້ັ້ນໃດ

ພໍບົກສົບລ້ງເຖ້ງພ້ັ້ນດິນແລ້ວ ພ້ຶກຂ້ັ້ນໃດເອ້ົາຮ່ງວໜາມຜູກຂ້ັ້ນໃດໄ້ວ້ເຖ້ງ 7 ຄ້ັ້ນແລ້ວເອ້ົາງ່ານ້ໄມ້ສ້ິດສອງງ່ານມາຜູກປາບຕ້ິດກ້ັ ຕ້ິດໄ້ວ້ທ້ີ່ປະຕູເຮືອນ ເມ້ືອບົກສົບ ອອ້ກໄປແລ້ະຖອນງ່ານ້ໄມ້ເສ້ັ ທ່ານຄະດ້ີໂລກ ຖ້ວ່ານ້ຳເພ້ືອປ້ອງກ້ັ ນ້ໃ່ ໃ້ຜ້ີ ຂ້ັ້ນເຮ້ືອນ ຕ້ິນເອ້ົງນ້ໃ່ ໄ້ ທ່ານຄະດ້ີທ້ັ ສອນໃ້ ພ້ິຈາຣະນາວ່ານ ການ ບ້ຶກໜ້ັ ນ ຖ້ໜ້ັ ນ ວ່ານ ເຮ້ົາຂອ ເຮ້ົາ ເປ້ັ ນຂອ ນ້ໃ່ ທ່ົ ງ ແ ້ ແ ່ ນ ອ ນ ເຮ້ືອນເຄ້ືຍ ປ ່ ຄ ່ ເຄ້ືຍ ນ ອ ນ ໜ ອ ນ ເຄ້ືຍ ໜ ນ ຈ ຳ ຕ ້ ອ ງ ຈ ອ ກ ໄ ປ ໂ ຄ ຍ ນ ້ ່ ມ ້ ີ ວ ັ ນ ຈ ະ ກ ັ ບ .

ສ້ົງ ສ ະ ກ ານ ສ ົ ບ .

ໄ ້ ແ ກ ່ ນ ຳ ເ ຄ ້ ື ອ ງ ສ ັ ກ ກ າ ຣ ະ ຄ ຶ ດ ອ ກ ໄ ມ ້ ທ ຸ ບ ທ ຽ ງ ເ ປ ັ ນ ຕ ້ ິ ນ ໄ ປ ສ ັ ກ ກ າ ຣ ະ ເ ຄ ົ າ ຣ ົ ບ ໄ ຕ ້ ສ ້ ົ ງ ນ ້ ຳ ທ ່ ານ ທ ຳ ສ ັ ກ ກ າ ຣ ະ ເ ຄ ົ າ ຣ ົ ບ ສ ົ ບ ນ ້ ີ ຄ ຶ ເ ປ ັ ນ ປ ະ ເ ພ ນ ້ ີ ທ ້ ີ ່ ດ ີ ງ າ ມ ເ ພ ້ ື ອ ວ ່ າ ເ ຮ ົ າ ໄ ດ ້ ທ ຳ ຄ ວ າ ມ ພ ້ ັ ງ ພ າ ດ ປ ະ ມ າ ດ ໃ ນ ຜ ້ ູ ຕ າ ຍ ດ ັ ່ ງ ນ ້ ັ ້ ນ ຈ ຶ ່ ງ ມ ີ ຜ ້ ູ ນ ິ ມ ນ ໄ ປ ສ ້ ົ ງ ສ ະ ກ ານ ຜ ້ ູ ຕ າ ຍ ເ ຖ ້ ິ ງ ປ ່ າ ຊ ້ ຳ ເ ປ ັ ນ ຈ ຳ ນ ວ ນ ຫ ລ າ ຍ ແ ລ ະ ຈ ັ ດ ໂ ຫ ຍ ະ ທ ັ ນ ໄ ປ ຊ ່ ວ ຍ ຖ ້ ວ ່ າ ໄ ດ ້ ທ ຳ ບ ຸ ນ ກ ັ ບ ຜ ້ ູ ຕ າ ຍ ເ ພ ້ ື ອ ຜ ້ ູ ຕ າ ຍ (ສ ເ ພ າ ະ ຜ ້ ູ ຕ າ ຍ

ຫ ານ ສ ົ ບ .

ໃ ຊ ້ ໄ ມ ້ ໄ ຜ ່ ບ ້ ານ 2 ລ ຳ ເ ອ ົ າ ໄ ລ ງ ສ ົ ບ ຂ ້ ັ ້ ນ ຕ ້ ັ ້ ງ ໃ ຊ ້ ຂ ັ ນ ດ ້ ວ ຍ ຕ ອ ກ ສ ເ ນ າ ະ ຫ ານ ຂ ້ າ ງ ໜ ້ າ ຂ ້ າ ງ ຫ ລ ັ ງ ຂ ້ າ ງ ລ ະ 4 – 4 ຄ ົ ນ ກ ານ ຫ ານ ເ ອ ົ າ ວ ິ ນ ສ ົ ບ ໄ ປ ກ ່ ອ ນ ຫ ້ າ ມ ພ ັ ກ ກ າ ງ ທ າ ງ ຫ ້ າ ມ ປ ່ ງ ນ ບ ່ າ ຫ ້ າ ມ ຂ ້ າ ມ ງ າ ຂ ້ າ ມ ສ ວ ນ ໂ ດ ຍ ຖ ື ກ ັ ບ ດ ັ ່ ງ ນ ້ ີ ້ ທ ້ ີ ່ ເ ອ ົ າ ຕ ິ ນ ສ ົ ບ ກ ່ ອ ນ ຖ ້ ວ ່ າ ວ ິ ນ ສ ຳ ລ ັ ບ ບ ່ າ ງ ເ ດ ົ ນ ຄ ົ ນ ຕ າ ບ ກ ໍ ຕ ້ ອ ງ ເ ອ ົ າ ຕ ິ ນ ບ ່ າ ງ ແ ຕ ່ ບ ່ າ ງ ເ ອ ງ ບ ່ ໄ ດ ້ ຕ ້ ອ ງ ໄ ປ

ອາໄສຄົນເຝັ້ນ ທີ່ຫ້ານປ່ຽນບ່າໄດ້ບຖືເປັນອັບປະມົງຄົນ ທີ່ຫ້ານຂ້ານງາສວນ ໄດ້ ຖືເຈົ້າຂອງງາສວນລັງກຸດປ້ານວ່າຈະໄປປຸງນປ່ຳເຂົ້າກ້າໄຮ່ນາເອົາຕາຍ ແຕ່ສໃນ ທຸກວັນໃນບ້ານໃຫຍ່ ເມືອງໃຫຍ່ບ່ມີຫານມີແລ່ເອົາຣົດແກ່ຕາງຄົນຫານ.

ຈຸງ ສົບ

ການຈຸງສົບໃຊ້ຝ້ານຫລືເຊືອກຈຸງ ຖືວ່າເປັນກຸດແກ່ຜຸ້ຕາຍແລະເຈົ້າພາບ ຖ້າຜຸ້ຕາຍມີລູກຫລານຊາຍຫົງ ຖ້າເປັນຊາຍໃຫ້ບວດເປັນພຣະ ຫລືເປັນສາມະເນນ ຖ້າຫົງໃຫ້ນຸ່ງຫົ່ນຂາວ ຈຸງສົບໄປເຖິງປ່າຊ້າ ເມື່ອແຈກເຂົ້າເກັບດຸກແລ້ວຈົ່ງສຶກ ຫລືຈະປຸ່ຕ່ໄປກ່ໄດ້ ທາງຄະດີໂລກຖືວ່າຜຸ້ມີລຸກ ເປັນຜຸ້ມີໜ້າມີຕາ ໄດ້ຈຸງພໍ່ແມ່ເຖິງ ປ່າຊ້າ ທາງຄະດີທັມສອນໃຫ້ລຸກຈຸງພໍ່ແມ່ອອກຈາກຂຸມງາອົກ ດ້ວບການສອນໃຫ້ ມີສົບທັມ ແລະປະເພນີອັນດີງາມ.

ທີ ປົງ ສົບ

ເຂົ້າ 1 ປັ້ນ ທວບໄດຍວິທີໃບນໄປ ຖ້າໃຂ່ແຕກຊື່ໃສກ່ຝັງແລະເຜົາຊຸ້ຫັ້ນ ໄດ້ຖືວ່າທີ່ຊຸ້ນັ້ນເຈົ້າຂອງທີ່ເອົາອະນຸບາດໃຫ້ແລ້ວກ່ດີ ຜຸ້ຕາຍໜ່ໃຈປຸ່ທີ່ນັ້ນ ເພາະ ມີຄົນຮັກສາຄຸ້ນເຄີຍກັນ ແລ້ະຈົ່ງພາກັນໄປຫາຟືນໃຫ່ປ່າມາຄົນລະ 2–3 ດ້ົນ ທ່ຳ ເປັນກອງໃຫຍ່ ເອ້ີນວ່າກອງຟອນຝັງຫລັກ 4 ຫລັກ ເອ້ີນວ່າຫລັກສະກອນ ແຕ່ ສໃນປັດຈຸບັນນ້ີ ທີ່ບ່ອນຈະເອ້ີນແລ້ວ ເອົາກ່ເຕົາຄົນຈ້ໍແທນ.

ວຸນ ສາມ ຮອບ

ກ່ອນຈະບົກສົບຂ້ຶນຕ້ັ້ງກອງຟອນ ການວຸນຕ້ອງວຸນຊ້ານສາມຮອບ ທາງ ຄະດີໂລກຖືວ່າການວຸນຊ້ານເປັນການເຄົາຣົບຜຸ້ຕາຍ ທາງຄະດີທັມຖືວ່າສົງສານ ເປັນຂອງໜຸ່ນວຸນກິເລດໜຸ່ນໄປຫາກັນ ກັນໜຸ່ນໄປຫາວິບາກ ວິບາກໜຸ່ນໄປຫາ ກິເລດ ບ່ມີເວລາປຸດແຕ່ລະນ້ອຍເລີ້ນ.

ທ່ັ ກອງ ຟອນ

ເມ້ືອວຸນຄົນສາມຮອບແລ້ວ ກ່ອນຈະບົກສົບຂ້ຶນຕ້ັ້ງ ເອົາໄມ້ຄັນຫານທ່ັ ກອງ ຟອນສາມຄ້ັ້ງທ່ຳຢ່າງນ້ີ ການທ່ຳໃຫ້ຄົນເປັນຮຸ້ຈັກສ່ຳນຶກຕົນວ່າ ຄົນຕາຍແທ້ໆບ້ ?

ຄົກທັ້ງ ສ່ວນເຮົາບຸ້ເປັນຈະຄົກທັ້ງຄົກດັນໄປກວ່ານີ້ອົກ ແລ້ວຈະສັງຂວນອະວັ້ຮັກ ສາຕ່ໄປ

ລ້ຳ ໜ້ຳ ສົບ

ກ່ອນຈະລ້ຳຕ້ອງພົກສົບເສັ້ງກ່ອນ ແລ້ວນ່ຳເອົາຜ້າຫ່ໍສົບອອກ ເອົານ້ຳໜາກ ໝ້ຳວ ນ້ຳຫອມ ແລະນ້ຳອົບ ລ້ຳງສົບ ທ່ຽງຄະດີໂລກຖືວ່ານ້ຳໜາກໝ້ຳວເປັນນ້ຳທີ່ ໂສະອາດ ລ້ຳງເພື່ອໃຫ້ສະອາດ ສ່ວນໜາກໝ້ຳວກິນໄດ້ດີ ເຖິງວ່າເອົານ້ຳໜາກ ໝ້ຳວທີ່ສະອາດມາລ້ຳງແລ້ວ ກໍບ້ຳເປັນທີ່ລ້ຳງກຸດແກ່ຜູ້ດີປູ່ ຖືວ່າຕ້ອງຊຳລະຮ່ຳງ ກາຍ ວາຈາ ແລະນ້ຳໃຈ ດ້ວຍນ້ຳທີ່ສຸດຈະຮິດທັນທີ່ສະອາດ.

ໃບນ ຜ້າ ຂ້ານ ໄລ

ເມື່ອລ້ຳງສົບສຳເຣັດແລ້ວ ເຂົ້າໃບນຜ້າວາ ຜ້າຂາວຜືນໃໝ່ໆ ຫລືຜ້າສົ້ນ ຂ້ານໄລ້ງໄປມາ 3 ຄັ້ງ ແລ້ວປູໃຫ້ພຣະສວດມະຕິກາບ້ຳສະກຸນນ້ຳ ສຳເຣັດແລ້ວ ເກັບໄວ້ຫລືຈະຖວາຍສ້ຳກໍໄດ້ ເພື່ອເອົາຫ່ໍໜ້ຳສື ຕາມຕູ້ ໜ້ຳສືໃບລານບູຮານ ຜ້າ ຫ່ໍນັກຈະເປັນຜ້າວາຜ້າສົ້ນສ່ວນຫລາຍຜືນໃໝ່ໆ ເພາະຜູ້ມີສັດທາຖວາຍກ່ຽວກັບ ການສົບແລະນ່ຳມາຫ່ໍໜ້ຳສື ຖືວ່າໄດ້ຜລະນິສ້ຳ ແລະບຸນກຸສົນທີ່ທ່ຳກ່ໍອຸດທິດ ເຖິງ ຜູ້ຕາບ ເພາະຂອງທີ່ຖວາຍເປັນຂອງໆ ຜູ້ຕາບ ແຕ່ສໄນທຸກວັນນີ້ບ່ໍຄ່ອຍນິຍົມ ກັນເທ້ົາໃດ

ໄມ້ ຂົ່ນ ເໜ້ຳ

ກ່ອນຈະເຜົ້າຫາໄມ້ແກ່ນຈັກສອງທ່ອນ ຍາວປະມານ 2 ວາປາຍ ສ່ຽບລ້ຳ ດົນທ່ອນລະຂ້ຳງສົ້ນມັດຕິດກັນ ເອ້ີນກັນວ່າໄມ້ຂົ່ນເໜ້ຳ ຫລືຂົ່ນເໜ້ຳໄລ້ງບ່ໃຫ້ຕົກ ລ້ຳ ເມື່ອໄຟໄໝ້ຖ້ຳໄລ້ງຕົກຈາກກອງຟອນນີ້ ຖືວ່າບ່ໍເປັນມ້ຳຄຸນ ຕາມປົກຕິຄົນເຮົາ ກໍ່ຈ້ອງມີໄມ້ຂົ່ນເໜ້ຳ ຄືນີ້ຜູ້ປົກຄອງ ຈ້ຳຈະຮູ້ຈັກຜິດຊອບຊົ່ວດີ ຖ້ຳປູ່ບ້ຳນພ່ໍແມ່ປົກ ຄອງ ປູ່ວັດຄຣູບາອາຈານປົກຄອງ ກົດໝ້ຳຍແລະສິນທັນເປັນໄມ້ຫ້ົມເໜ້ຳຄົນບ່ໍ ໃຫ້ຕົກໄປໃນທ່ີ່ຊົ່ວ

ຫວ່ານ ກາ ລະ ພຶກ

ໂດຍມາກເອີ້ນກັນວ່າໝາກກາລະພຶກ ຄືຜົນໄມ້ຊນິດນຶ່ງຊຶ່ງມີດອກມີຜົນຕາມ ອະດຸການໝາກກາ ອະພຶກນີ້ທຳດັ່ງນີ້ ຕັດກ້ານກ້ວຍທຳດ່ານີ້ວມື ແລ້ວສຸບເງິນເຂົ້າ ຫລືຫາໄມ້ຂີດຕັດເປັນທ່ອນໆ ມາເອົາເງິນໃສ່ຂ້າງໃນ ທຳໃຫ້ໄດ້ຫລາຍໆ ຈົນໜຽງ ພໍແກ່ຄົນທີ່ໄປສ້ຽງສະການ ກ່ອນຈະເຜົາສົບຫວ່ານລ້ຽງໃຫ້ຄົນເກັບ ທັ້ງເດັກແລະຜູ້ ໃຫຍ່ຕ່າງກໍຍາດກັນເກັບເອົາ ເບິ່ງເປັນການສນຸກສນານມ່ວນຊື່ນດີ ແຕ່ສໄໝປັດຈຸ ບັນນີ້ ເຂົາເອົາເຈ້ຶ້ງເງິນໜັບເອົາ ບໍ່ຕ້ອງຍັດໃສ່ສິ່ງອື່ນໆ

ນາ ຕິ ກາ ບັ ສະ ກຸນ

ກ່ອນຈະເຜົານິມົນພຣະສົງມາສວດນາຕິກາ ສຳເຣັດແລ້ວໂຍງຝ້າບອອກຈາກ ໂລງ ໃຫ້ພຣະຈັບຊຸກບັ ສະກຸນ ຖ້າເປັນມະຫາບັ ສະກຸນ ເຊັ່ນ ເສື້ອ ສາດ ອາສນາ ຜ້າໂກ ຫລືສິ່ງຂອງເອົາວາງໄວ້ທີ່ກອງຟອນ ຫລືວາງໄວ້ທີ່ປາກໂລງ ໃຫ້ ພຣະໄປຊຸກ ສຳເຣັດແລ້ວຕຸງນຕວດນ້ຳແລະອຸດທິດບຸນເຖິງຜູ້ຕາຍ ເມື່ອເວລາພຣະ ຜູ້ເປັນຫົວໜ້າເຣີ້ມປະຖາ ແລ້ວປະນົມມືຮັບພອງຕໍ່ໄປ ຖ້າເຈ້ຳພາບເປັນຜູ້ມີເງິນ ຄຳຫລາຍ ທັ ສິ່ງຂອງທີ່ຈະຖວາຍນີ້ຫລາຍ ຈະຖວາຍໂດຍວິທີຈັບສລາກກໍໄດ້, ພໍ ພຣະໃຫ້ປະຖາຮອດອະຖາສິເມ ແລະອົນຍາເຈ້ຳພາບປາດນ້ຳອຸດທິດໃຫ້ຜູ້ຕາຍ

ວັນທີ່ບໍ່ຄວນເຜົາສົບ

ວັນພຣະແລະວັນອ້ຽງຖືກເກົ້າກ້ອງ ຖືກັນວ່າບໍ່ຄວນເຜົາ ເພາະຖືວ່າເປັນ ການເດືອດຮ້ອນແກ່ຍາດນິດ ວັນພຣະນັ້ນຖືວ່າເປັນວັນປຸດພັກຜ່ອນ ຫາຄວາມສຸບ ກາບສຸບໃຈ ເປັນວັນຮັກສາສິນຟັ ງທັ ນ ສຳຮັບວັນວ້ຽງນັ້ ນ ຖ້າຈຳເປັນເວັ ນບໍ່ໄດ້ ຂຶ ນເອົາໄວ້ສົບຈະເຜົາ ກໍ ນິທິທຳອະປະໂລກ ຄືພໍຫາມສົບໄປເຖິງປ່າຊ້າ ແລ້ວ ບາດໂຍມຕຸງນຂຸດຫລຸມຈະຝັ ງ ນິພຣະຜູ້ເປັນປະທານບ່າງເຂົ້າໄປ ຖາມວ່າສົບນີ້ຈະ ຝັ ງເຣັດຫັ ງ? ບາດໂຍມຕອບ ຈະຝັ ງເພາະວັນນີ້ເປັນວັນເຂວ ຖ້າເຜົາຈະເປັນ ການເດືອດຮ້ອ ແກ່ຍາດພີ້ນ້ອງ ພຣະຂໍແຜ່ຈາກເຂົາມາເຜົາ ໂດຍໃຫ້ບາດໂຍມຊ່ວຍ

ตาฝืนมา ทำป่างนี้จักอ่าเป้นพิทีกิ เถิงแม่นจะเผิาก่บ่ฮักฮ้อๆเป้นสะบูดจันใสแต่ป่างใด.

เผิ้าสิบ

ไฟสำหลับจุดสิบนั้น เอิาห้ามบ่ให้ต่ำกัน ให้จุดเอิาเอง ทิ่บ่ให้จุดต่ำกันนั้นถือ่าไฟเป้นเฮืองร้อน ธาตะ โทสะ โมหะ เอ้ิ้นว่าไฟ ถ้าต่ำกันก่ดิดเนื่อๆๆ เป้นเหตุให้ก่ำกันเวงกังหลายพิบหลายชาก ถังจุดแล้วก่ำกับบ้าน ส่อนผู้ทิ่เป้นลูนหลานก่ปู่รักสาไฟลามไปไหม้บ่อนอื่น และให้สิบไหม้หมิด ถังแล้วก่ำกับบ้านอาบน้ำชำระร่างกาย แล้วมิ่ภานสู่ฮอัง เพื่อให้หายทุกโสก โรกไฟปู่เป้นเป้นสุกต่ำไป.

เภับฎุก

ถังเถิงอันทิ่สาม นับจากอันเผิาสิบมา นิมิงพระเจ้ินชวนยาดพิ่น้องไปทิ่ป่าช้า จักอาหานถวายไปด้วย เถิงป่าช้าแล้วนำอาหานไปล้างแล้วบอกว่า ม้ื้นเจ้านี้ยาดพิ่น้องจะแจกเข้าให้ ภาถืมมิภานลอดมินเป้นและฟังเทด ขอเจ้ินไปทำบุนฟังเทดรับเข้าแจก แล้วให้ไปเกิดดีเถิงสุกบ่อนใส่บ่ได้หาบ่อยนาบ่ได้เรั้ด ป่านาเกิดก้อโลกสิวสาน แล้วธวมกะดูกให้เป้นรูบถินนอนหายสิมมุดว่าตาย ปิ้นหัวไปหางทิดตาวันตกออก แล้วนิมิงพระมาซักบ้าสะกุนตาย สำเธ็ดแล้วลืบรูบเดิมเสัง เธ็ดรูบขึ้นใหม่สิมมุดว่าเกิดปิ้นหัวไปหางทิดตาวันออก แล้วนิมิงพระมาลอดบ้าสะกุนเป้นแล้วเฮั้งเถ่าถ่านลิงในขุมเภับฎุกไว้ในแก้ว ลืในโถล แล้วนำมาทำเป้นเจดี (ทาด) เพื่อธะบึกถึดเถิงอันเดือนปี ถ้ายกับวันตายของท่าน ก่ได้ซักบ้าสะกุนทำบุนอุดทิดไปให้เป้นทานสแดงภะตันบุภะตะเวทิต่ผู้ตาย ผู้ธั่วมิจะเอาไปก่ทาดไว้ ทิ่วัดหลิทิ่บ้าน ธ้อ สวน ไธ่ นา ของตินเองก่ได้ เถิงตุดสิวทานปิใหม่มาแล้วลอดซักบางสกุน แล้วทำบุกอุดทิดไปให้บากของตินป่างนี้ชิ่อ่าถิหลาย

ການປົງສົບນີ້ ມີຫລາຍ:ເບບ ຖ້າພວກຄົນທຸກຍາກ ສ່ວນຫລາຍໄດ້ເອົາສົບໄວ້ແຕ່ໝູ່ງວັນດຽວ ແລ້ວກໍເອົາໄປຝັງແລະໄປເຜົາເສັ່ງ ແລ້ວກໍນິມົນພຣະສວດເລິກ ມີ່ງຄຸນສະເພາະວັນນັ້ນ

ຖ້າຜູ້ທີ່ຮັ່ງມີພໍສົມຄວນແລ້ວ ຊອບເອົາສົບໝໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງໄວ້ຫລາຍວັນ ປ່າງນ້ອຍ 3 ວັນ ປ່າງກາງ 7 ວັນ ຖ້າຜູ້ທີ່ຮັ່ງມີຫລາຍ ກໍເອົາໄວ້ເປັນເດືອນແລະເປັນປີກໍມີ ເບື້ອເຖິງວັນຈະສົ່ງສະການ ພວກຍາດພີ່ນ້ອງລູກຫລານ ຖ້າຜູ້ຊາຍພາກັນມາບວດເປັນສາມະເນນທັ່ງ ນົດ ຖ້າຜູ້ໃດມີຍາດພີ່ນ້ອງຫລາຍ ກໍມີພວກລູກຫລານມາບວດຈຸ່ງສິບຫລາຍ ຖ້າຜູ້ໃດມີຍາດພີ່ນ້ອງນ້ອຍ ກໍພາກັນມາບວດມີຈຳນວນນ້ອຍ ຖ້າເຮົາປາກຈະຮູ້ວ່າຜູ້ໃດມີພວກຍາດພີ່ນ້ອງຫລາຍຫລືນ້ອຍຈະຮູ້ໄດ້ຍາກເວລາ ວັນປົງສົບນີ້ຈະຮູ້ກັນເອງ

ຖ້າຜູ້ທີ່ມີກຽດ ແລະມີຍົດຕຳແໜ່ງຫລາຍສູງສົ່ງ ເຖິງວັນປົງສົບປ່າງນີ້ ຕ້ອງມີທັ່ງຕັ້ງກອງບວດກອງຫົດໃນງານໜ້າສົບນີ້ ຈຳນວນຫລາຍໆ ກອງ ຖ້າມີລູກຫລານເຫລັ:ແຕ່ອາຍຸ 7 ປີ ເຖິງ 19 ປີ ໃຫ້ມາບວດ:ເປັນສາມະເນນຈຸ່ງສິບ ຖ້າມີລູກຫລານແຕ່ອາຍຸ 21 ປີຂຶ້ນໄປ:ແລ້ວ ໃຫ້ມາບວດ:ເປັນພຣະ ຈຸ່ງສິບ ໃຫ້ບວດປູ່ປ່າງນ້ອຍ 1 ອາທິດ ປ່າງຫລາຍ 1 ເດືອນ ຫລືສາມເດືອນກໍມີ

ສ່ວນຜູ້ເປັນສັດຕຣີຫລືຜູ້ບ້ວງ ໃຫ້ມາກັນນຸ່ງເຄື່ອງຂາວຫົ່ມຂາວທັ່ງໝົດ ແລ້ວມາສະມະທານເອົາສົບ 5 ຫລືສົບ 8 ທັ່ງໝົດ ເມື້ອສົ່ງສະການປົງສົບແລ້ວ ກັບມາຂໍລາສິກຈາກເຄື່ອງຂາວເປັນສ່ວນຫລາຍຜູ້ຊາຍລ້ວນຄອບຄົວ ມີຈິດສັດທາບຳຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະພໍ່ແມ່ຜູ້ຕາຍຫລາຍປູ່ແຕ່ບໍ່ສາມາດ ຈະບວດໄດ້ເພາະມີການຈຳເປັນ ຈຶ່ງພຽງແຕ່ມານຸ່ງຫົ່ມຂາວເທົ່ານັ້ນ ເວລາໄປສົ່ງສະການສົບນີ້ ພວກເຮົາ ແບບປ່າງນີ້ກໍມີຈຳນວນນາກຫລາຍ ຖ້າເຮົາເຫັນປ່າງນີ້ ຈະເຂົ້າໃຈທັນທີວ່າ ພວກ ນັບຖືພຸທສາສນາ.

ພວກພີ່ນ້ອງທັງຫມົດໃນງານຄນະບາດ ເຖິງວັນປິງສິບສົ່ງສະການປ່າງນີ້ ສ່ວນ ຫລາຍຊອບພາກັນນຸ່ງຫົ່ມເຄື່ອງຂາວຫມົດ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ພວກຖືສາສນາກາໂຕລິກ ເທົ່ານັ້ນ ພາກັນນາອ່ອນສົ່ງສະການປຸ່ ແຕ່ຫາກນຸ່ງດໍາຫົ່ມດໍາ ຖ້າຜູ້ໃດພາກັນນຸ່ງ ດໍາ ແລະຫົ່ມດໍາປ່າງນີ້ ໃນເວລາສົ່ງສະການນີ້ ເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ທັນທີວ່າ ຄົນຜູ້ນີ້ຖື ສາສນາກາໂຕລິກ ຄືເຫ ມ່ນພວກນັບຖືນອກພຸທສາສນາ ຄືບໍ່ແມ່ນພວກນັບຖືສາສນາ ພຸດແທ້.

ເມື່ອສົ່ງສິບເຖິງປ່າຊ້ໍາແລ້ວ ຖ້າພວກທີ່ຮັ່ງມີຈະເອົາມຸງຄຸນໄວ້ພາຍໃນ 5 ວັນ ຫລື 7 ວັນ ທຸກໆວັນໄດ້ແລ້ວ ນິມົນພຣະສົງໄປສູດມຸງຄຸນທຸກໆ ຄືນ ເມື່ອສຸດແລ້ວ ແຕ່ລາງເຮືອນກໍນິມົນພຣະໃຫ້ສົ່ນຟັ່ງເທສກ່ອນແລ້ວແຕ່ສັດທາຂອງເຈົ້າພາບ ແຕ່ ລາງເຮືອນກໍບໍ່ຊອບປາກຟັ່ງເທດ ພຽງແຕ່ໃຫ້ພຣະສຸດມຸງຄຸນຈົບແລ້ວກໍພໍ ກັວ ປ້ານເຂດຂວ້ງ.

ຄວາມຈິງນັ້ນແມ່ນພວກເຂົ້າໃຈຜິດ ຖືປ່ າງງົມງາບເກີນໄປ ທາງທີ່ຖືກນັ້ນ ການນິມົນພຣະມາສຸດມົນຄັບສົນ ຟັ່ງເທສນາຢູ່ໃນບ້ານເຮືອນໄດ້ຫລາ ຍເທົ່າໃດໆບິງດີ ບິງເປັນຄວາມສິຣິມົງຄຸນອຸດົມສົມບູນພູນສຸກໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວນັ້ນເທົ່ານັ້ນ

ເມື່ອເຖິງ 3 ວັນແລະ 7 ວັນແລ້ວພາກັນເກັບຖຸກມາແລ້ວມາສຸດມຸງຄຸນປິງ ສິບ ຫລືວ່າເລິກມົງຄຸນ ໃນເວລາຕອນເຊົ້ານິການແຈກສັງຄະທານ ແລ້ວນິມົນພຣະ ສວດຊັກອະນິດຈາຈົບແລ້ວກໍນິມົນເພິ່ນເທສນາ ສລອງສັງຄະທານແລ້ວແຕ່ໂອກາດ ຖ້າຄອບຄົວໃດໄດ້ປະຕິບັດມາດັ່ງກ່າວຂ້າງບົນນີ້ ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະພຶດຖືກຕ້ອງ ຕາມ ຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະພຸທເຈົ້າແທ້ໆ ຄື;

1 /- ທ່ານໄດ້ລ້ຽງເຮົາມາແລ້ວ ຕ້ອງລ້ຽງທ່ານຕອບ

2 /- ຊ່ວຍທໍາກິດຈະການຂອງບິດາມານດາທຸກ ໆ ປ່າງທີ່ພໍຈະຊ່ວຍໄດ້

3 /- ໃຫ້ ມ ກັບດໍາລິງວົງສະກູນ ຂອງບິດາມານດາ ໃຫ້ເສ ມສູນ

4 /- ປະພຶດຕົນໃຫ້ສົມຄວນຮັບຊັບມໍຣະດົກ ທີ່ບິດາມານດາມອບໃຫ້

5 /- ເມື້ອທ່ານຕາຍຄົລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ຕ້ອງທຳບຸນອຸດທິດໃຫ້ທານພາບໃນ 3 ວັນແລະ 7 ວັນ ຖ້າຜູ້ໃດເຮັດໄດ້ ປ່ວງກ່າວມານີ້ ຊື່ວ່າເປັນລຸກທີ່ດີຂອງພໍ່ແມ່ໃນ ຕະກູນຄອບຄົວນັ້ນແທ້ ໆ

ໝາຍເຫດ:

ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮວບຮວມ ວັທນະທັມແລະປະເພນີບູຮານລາວມາແຕ່ດົ້ນ ຈົນ ອາວະສານນີ້ ກໍ່ເພື້ອຫວັງໃຫ້ປະເພນີແລະແບບແຜນຂອງລາວເຮົາບໍ່ປາກໃຫ້ເສື່ອມ ສູນໄປ ແຕ່ວ່າຂໍ້ຂະໄພ ຈະຖືກຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງທ່ານພຸທບໍ່ອິສັດ ໝົດ ທຸກ ໆຄົນນັ້ນ ກໍ່ເປັນຂອງຍາກ ແຕ່ຂໍຝາກຄວາມເຫັນອັນນີ້ໄວ້ນຳນັກປາດອາຈານຜູ້ ສລາດ ຈົ່ງຫາວິທີແກ້ໄຂແລະແນະນຳວັກເຕືອນ ຂ້າພະເຈົ້າທຸກໆຄົນດ້ວຍ ຂ້າພະ ເຈົ້າບິນດີຮັບຄວາມຕິຊົມທຸກປະການດ້ວຍ.

• • • • • •